

گیارہی کسو

(شمسی)

نزار: محمود مری

بلوفچه اکیڈمیجی کونسل

گیدی کستو

ششمی

حسود مری

پلوچی اکیدی بی کوئٹہ

کلیں حق پا بلوجی اکیڈمی کو نہ

۱۹۷۱ء

پنج صد

۸۰۵۔ کل دار

بلوجی اکیڈمی کوئٹہ

اسلامیہ پرنس کوئٹہ

اوی دار

سیکو

بہا

شنگ کنزخ

چھاپ کنزخ

لڑک

لیکو رووبند تاکتم			
۱۵ دردشیں رکستو	۱	گرو	۱
۱۶ انور گریز	۹	شخچلی	۲
۱۷ گل صنوبر	۱۵	زدران	۳
۱۸ سادا طوطا	۱۹	شرک	۴
۱۹ رکمیں ماذن	۲۴	سہرپرکھتر	۵
۲۰ زدران	۲۹	ترانچ پری	۶
۲۱ ٹھکانی شہر	۳۷	گوال	۷
۲۲ چل زال	۳۲	جادوگر	۸
۲۳ بملث دگوار	۳۶	اکبر بادشاہ	۹
۲۴ چمار دشش	۵۰	عقل	۱۰
۲۵ ٹنگکوئیں زال	۵۵	شرف نعماں	۱۱
۲۶ کوریں وزیر	۶۱	نیم روشن	۱۲
۲۷ کرنخ	۶۵	یال فیض	۱۳
۲۸ زربالو	۶۶	انار نزادی	۱۴

ردیف	نام	تالہم	ردیف	نام
۲۹	رددگر نو	۱۳۶	۲۹	چھانڈ نظری
۳۰	سیغل ملک	۱۵۱	۳۰	پول کندغ
۳۱	گریو چورور	۱۵۸	۳۱	کئے انت
۳۲	بل بسیر ڈلو	۱۶۰	۳۲	لعل بادشاہ
۳۳	سوزر پری	۱۶۹	۳۳	ڈڑو سیہر
۳۴	موسن خان	۱۷۲	۳۴	شناشان شری
۳۵	لال بادشاہ	۱۷۵	۳۵	ہمرگ
۳۶	اکش	۱۸۰	۳۶	ہپت براث
۳۷	بختیار	۱۸۳	۳۷	سیاہ کر
۳۸	پخیر دیں	۱۸۶	۳۸	ڈنیطر
۳۹	ہن مناہ	۱۹۲	۳۹	شکاری
۴۰	ہبھول دانا	۱۹۵	۴۰	بھاگیا
۴۱	چھپی والی	۱۹۶	۴۱	پہلوان
۴۲	کجاں	۲۰۲	۴۲	گریو نزال
۴۳	تاجاں بادشاہ	۲۰۴	۴۳	شینہڑی
۴۴	ظرفیخان	۲۱۱	۴۴	حیات آف
۴۵	پار سنگھ	۲۱۳	۴۵	بانماز
۴۶	غل بقاوی	۲۱۸	۴۶	گرو
۴۷	بُرت پونز	۲۲۱	۴۷	کریل
۴۸	عرش عمرگ	۲۲۶	۴۸	بادشاہ بھی

لیکو روښنہ تاکدم	لیکو روښنہ تاکدم	لیکو روښنہ تاکدم
۳۲۲	۷۵ نیم سر	۳۸۶ ۶۹ مژرا صاحبان
۳۳۰	۷۶ ماہ نفر	۳۹۳ ۷۰ بہرام شہزادہ
۳۳۵	۷۷ تنخت یا تنخته	۳۰۳ ۷۱ کنول بادشاہ
۳۳۸	۷۸ گیس پھل	۳۱۲ ۷۲ بیکھا بادشاہ
۳۴۲	۷۹ پارل ٹھگ	۳۱۵ ۷۳ خادم خان
۳۴۸	۸۰ مرگانی بادشاہ	۳۴۲ ۷۴ برادرانی کنو

گو

بیتہ با دشا ہے۔ با دشا ۽ سپت نج تخت۔ رو شے با دشا
 ششہ شکار ۾ هزاریں جنکھے ۽۔ ہم تو اگندیت دو مرگ او بلیں
 با دشاں بیت گنوخ۔ گردوی ہند ۽ کیت۔ بیگ ۽ و پستو بانگھ
 ۽ و تی نج گل لوٹائیں تو گوشی کہ ہر ڈولے بیت ہے مرگاں بیاڑت
 پنج گل پیغشت تیار۔ گرو ۽ گو شتم "من دی کایاں"
 پت ۽ باقی براتمال جوانیں ما ذون دالخاں۔ بلے گرو ۽ راجھے
 داتھی۔ پڑیاں دا تھنی زر او مڈی۔ بلے گرو ۽ پورگ بورگی ۽ لڑائی
 کلیں برات پچھی ۽ لڑائی۔ دراپیں روشن ۽ منزل کیتیں
 او شفت دگ ۽ پرو شتیش۔ دوی بازگا گرو ۽ گو شتیش ماترا
 ولی پچھی ۽ نیلوں۔ بیٹ بلیں گرو ۽ جدائل و تی افتاک کٹھے او
 جھٹے ۽ رند ۽ یک پلوے دیکم کتو لڑائی۔ بلے بیگاہ دیکم ۽ اعذیں
 آنکھو براتمال ادار بیتہ۔ برات گل ۽ جھٹے رقد بد کتھے۔ کر
 ماہرما گو شتمہ ترا و تی پچھی ۽ نیلوں تا اعذیں آئکھنے ۽ مسے پچھی ۽
 موی۔

بلیں ایشان دھڑو کتو داڑتہ او سر آنکھیں نہ ہلو چخل
 دالخاں۔ گر مکھڑی ۾ و پتہ۔ گرو بازگا پچھی ۽ کردو بیتہ۔ گندیت

مہارہ تے برات گھل مارے ۽ بیڑ کتھا۔ ہہت ۽ کنخ ۽ زہم ۾
کٹھائیت او مار ۽ جغا یئت۔ اکری برات گھل دی
ھاغا بیدھا۔ دیش کہ گرو ۾ مار جھتھا۔ باز و شھال بیٹھاں۔ او
گرو دی اعذیں سنگت کیش جوانیہ چھیش۔ بلے دو سہ روڈ
و رند اعذیں ریختش۔

گرو شہ بھاتاں کڑ بیدھا او مزلاں گران ۽ آنکہ بادشاہی
شہرے ۽۔ گندیت مزاں علیے جلتیہ است۔ دیما بیشہ پول
کتھی کہ اکریں پھیائے شہر شہ پر چہ در آتکا۔ عالم ۽ حال دا
کہ شہر ۽ دے رہ حلمنہ۔ پر بیگ ۽ کیت او دو مردم د آڑت
گرو ۽ گوشۂ۔

”اعذ دے ۽ مس کشاں شوا منال چے ڏینت“
اشانی بادشاہ ۽ گوشۂ کہ ”میں پدت کجیں جنک است یکے
تمی است او بادشاہ ۽ بادشاہی کو ٹنخ دی تمی است“
”عالم ۽ گوشۂ
”شوا کل برداشت۔ نیں شوار موکل است۔ منال بلذت۔ کارمنی
است“

بلیں عالم کل گڑ تو شۂ۔ گرو چے کنت سے چیار مزاں مُنڈ
کاریت او ایشانی شیر ۽ لکیت۔ شف ۽ کم دے آنکہ۔ مردم
بومان آنکھی۔ اول نشہ ۽ پکتھات بے سُدھ د سامنڈھو ۽ دن
آڑائیتھی۔ گرو دی ہاتھی زہم ۽ چغل دات۔ زہم دے ۽ گروں
۽ ماں کیت۔ او دے هریت۔ لے یا رپے کنت۔ روٹ۔ ہندے

ءَ کفیت و ماؤءَ کنت۔ بانگھوءَ روشن ھک ۽ کھڑو بیت او
روٹ بادشاہ ۽ حال دات۔ بادشاہ ۽ شتو دے مطرتیہ دیتہ۔
بادشاہ دہش بیتہ۔ او گوشتیئی "مرا یہیں جنک تئی انت۔ ہنی
سیر ۽ کنٹے۔ پدا کنٹے صلاح تئی انت" گروءَ گوشتہ۔

"ہنی مناں کارے۔ میں ہمہل بیت نواں۔ گڑواں کایاں" دلی چھر ہمیڈا شتیئی او بادشاہ ۽ جوائیں ماڈنے دات۔ ایشی
۽ ماڈن سنج کتہ او یک پلو ۽ لڑتہ رائی بیتہ۔ شہرءَ شہ کر
در کپتہ۔ گندیت جھگلی ٿئے۔ نکوے نشیبہ انت نکوءَ شہ پل
کتیئی۔

"ڈاڈو۔ اے رنیگیں مرگ انت۔ ڈسے پارے۔ یا چیئے اش
کنٹے۔"

نکوءَ گوشتہ "اش کتوں۔ پہتئی آر غ ۽ حدامہ انت" گروءَ گوشتہ "ڈاڈو ہر ہندے ۽ انت۔ مناں ڈس ۽ دئے
روان کارانش"

نکوءَ گوشتہ ملے مرگ پر یانی ڈیہا عینت۔ سُ روشن مزل ۽
یک جھگلی ٿئے ہمیدا یک دئے۔ نہ چالیں سکار ۽ کنت او بیگھوءَ کیت۔
ہمیدا نواں بئے۔ تراواڑت۔"

گرد بلیں شمیداں اکھتہ۔ پندال جانا مزلاں گرانا سیمی رٹ
۽ ہواں جھگلی ۽ گور پچتہ کہ نکوءَ ڈس دات۔ گندیت جھگلی ٿئے۔
امد ۽ سنتہ۔ گندیت دو ہمیں بستیبہ انت۔ دیرے ایں سچانی

و حنٽ ۽ کسواث۔ سہداراں دی ڏوک کُت۔ دیما بیٹھے کہنیاں پول کئی۔

دو شوا پچھے لبستی نہت۔“

کہنیاں گوشتہ“ ماجنگل ۽ چنز غالوی۔ ماروے ۽ گپتہ لہتہ یعنی
باندھی اوں۔ نیں وراغ ۽ داث نہ چراغ ۽“

گرو ۽ دان کشته۔ آٹ کشته دکہنیاں داشتی۔ کہنیاں دان و
آٹ کہ داڑتہ۔ ایشی ۽ اعذیں مرگانی پول کُتہ۔ ایشاں ڈس داڑکہ
”شیدا پلاں دگ ۽ روئے۔ دیما کیت پریانی ملک۔ ہے مرگانی
کہ ڈس ۽ دُئے ہے پلاں پری ۽ غنت۔ آنہانی دطن ۽ کہ چجے
بازیں رسترے گندے۔ بلے ہے رستر نیزت۔ ہے پری انت۔
کہ مرگانی سرانشیہ انت۔ نوال کے سہیشاں باڑت۔ بہرجی ہونیں
ریم زڑت کئنے۔ زیر۔ گوژد دیا باز زیر۔ ہے رستر گھاڑیں پریاں
گوژداں دئے۔ ماڈن اوچھر گھاڑیں پریانی دیم ۽ سوزیں پریاں
لریش۔ لے سہیشاں مشکولاں بنت۔ ناہے گند۔ درنتے ۽ دیم ۽
روئے گندے ہپت کھولو انت۔ گھوئی داشتی انت۔

گھوئی ۽ بوژ۔ بیٹر لخیں چترال پٹ۔ پلٹغیں چترال بیٹر ہپت
قی کھولو انت۔ ایشاں گھو بکھی انت۔ ایشاں دئے۔ دیم ۽ کھولو
ہمیدا هرگ انت۔“

بلیں گرد ۽ کہنی گھل بتوکو یلو دال تعال۔ کہنیاں دو پٹ۔
dal تعال کہ دیلے ۽ گفتغے ایشاں تادے۔ ما پچھتیہ اوں۔ کہنیاں
بال کشته او گرد دی وئی دگ ۽ لٹر۔

دیکم گوستہ سوزیں لجھیں ریکم ال نیچ کنان عَ او مالے
 شکارے بیٹھے۔ گوژد کنان عَ زیلان عَ۔ منزل گران گئشہ
 روٹل بیان نہ فری وخت باز گوستہ کیں۔ لوک بلیں تک عَ
 بنت۔ وخت گول دیل و داقعاء دیر گوزن۔ اے مردو
 رو شے آنکو دتی منزل عَ سر بیٹھے۔ گندیت رستراست چل
 داشتی گوژد۔ اے ایشانی درغ عَ مشکولا پیشگاں۔ اے یار دیم
 عَ گوستہ او مال او سیداراں آنکہ۔ ایشانی نیغ عَ سوزیں یہ چل
 داشتی او دوت دیم عَ گوستہ۔ دیم عَ بند گلوئیں کھولو شنت۔ ایشانی
 تک پر تکفنتی او پیر قیس خپڑ پیشو۔ پیش قیس پیر تکفنتی۔ دیم عَ بلو
 گلوئیں کھولو اں آنکہ۔ ایشانی گلو دا تکفنتی۔ هنی رند رندی کھولو عَ
 آنکہ۔ گندیتے۔ پکاں پر کھادنا وانت۔ دو نیں مرگ سر آندری عَ
 انت۔

بلیں پلاں پردی شش ماہ عَ ام چری عَ دھاو عَ کرت
 او شمش ماہ عَ صفا بیت او دو نیں مرگاں یکے کسو
 عَ کنان عَ روت او دہنی "میں"

کنان عَ روت۔ نزی کہ کیدت گندیت۔ سوزیں رو مالے۔ رو مال
 زر تھی او مرگاں مسٹھنی عَ۔ مرگ۔ گھل شتو پنجرو عَ پیشگاں۔ ایشی عَ
 بلیں پنجرو زرطہ او گھر تہ ہند عَ پلوا ملی بیتہ۔ مزلاں گانا بادشاہ
 کہ ایشی دسرک ات۔ ہوا نہی شہر عَ نکو عَ گور آنکہ۔ نکو عَ ملی
 باز داشتی کہ کلیں نشک تہ دالخاں۔ نیں کہ بازار عَ کیت شش
 مرداشت گپ عَ کنغا پیدت۔ ایشان پچا کاریت۔ برائتی پر ایشانی

پورداری ءَ گئیشیدت ادا یثاں چڈا ٹینیست - او گوزان ءَ بارشلہ
ءَ شستہ - گوشتی -

”بادشاہی نیم ترا بشک المنش - مارا ولی جنکھاں دئے - ما بیر؎
ءَ کنوں -“ دتی سیرءَ اے عالم کنخ ءَ دوسہ روشن عَ زند عَ
رُت تو دتی ڈیبہ تکتیش - دگ ءَ سر روشن مزل ءَ کائینت -
گذت - کونہنے - اے شہ گروءَ ششغاتاں کے ایشی ءَ گنداو
مرکانی برغ ءَ - داجے ءَ کار کنوں - ایشی ءَ گشغا ئینت کے
وہ گند لے کونہنہ ءَ آن نے - مال و مردم تن ءَ گپتیغاں“
گرو بیس شستہ اندر عَ کہ آن ءَ پُر کزت او اے چکت - فی کہ
ایشان آف ءَ سیر کتہ - گرد جھٹے چکتو نیم دل ءَ سماڑیلو داشیش
گرو پدا اندر عَ کہ کپتہ ایشان رفاغ - عَ تیاری کتہ - بے گروزال
عَ چواودا تک کہ آں نیڈت - اے شیداں روں بیشناں او روغ ءَ
پت ءَ مرکاں دیسخت -

بیس گرد شفے دو ہمیتا کپتہ - نیٹ گیر آنکھی اٹے آہنی
ءَ کہ کہنیاں پٹ گول انت - بسٹ پستان تا دیجا ئینت - دھری
دراہیں جھا سے کہنیاں آسکہ - او سدھالی کونہنہ بے بیخ ءَ گرد
ءَ کشنا ئینت - اے کہ درکیت زال در عَ نشیہ انت - زال ءَ
دتی ءَ نیل کنخ ءَ لائی بیٹغا ئینت - کہنی اعذیں دو پٹ دا تک
کہ دیل و ڈکھے ءَ تا دیش -

چمند جنان عَ مزل عَ گران عَ دتی لوغ عَ سر نزی بدیتہ - دالی روشن
اث شف ءَ واھیل بدیتہ - هنی کہ شف کپتہ لڑتہ او لوغ عَ

آئکہ۔ مات ع گوشتی کہ آہنی حال ع کس ع مرات شتویک
کھوٹے اندر ع نشہ و اوتابکی بیتہ۔

وبل ایشی ع گرنت پلاں پر کیا ع۔ ایشی ع کہ شش ماہ
وھاو ع پیلو بنت۔ کڑو بیرت مرگاں سنبھالیت۔ بروکہ مرگ
کسے ع بڑ تغفت سنبھلت کہ مرگاں پولاں۔ نشکے۔ ڈسے پارے
جان ع مزلاں گران ع دا بادشاہ شہر ع آئکہ کے دیم داتی بادشاہ
ع کہ می مرگانی ڈس پھیڈا بیتہ۔ بلیں بادشاہ ع گوشتہ۔

درست انت مرگ گور من انت یہ پر کی ع اعذیں کلاہ دیم داتہ
ہر کسے ع آڑ تھاں مناں حال ع دئے۔ بادشاہ ع گوشتہ کہ آہنی
مزائیں نجع ع آڑ تھاں۔ ایشی ع پول کشہ کہ
وکن کسو ع چشوں میں بھیرے آڑ تغفتے۔ "چورو ع گوشتہ
"پلاں ڈگ ع پلاں بھیر ع کھوٹے لانا نا نہت۔ گل گول انکالاں
گوں ڈولاں کشتو آڑ تغفت"۔

بلیں پر کی ع اے دروغ کتہ کہ اے لوگاں راستیں پاپت
انت۔ مناں راستیں حال ع دینت۔ ناہیے میں کلیں ڈیہے
دو دیم ع زیراں۔ ہنی چورو ع مہنہ کہ مرگ گرد ع آڑ تھاں۔
اوگھو آہنیں کونہ ع چخل داتہ۔ مانی سرئے فشیہات۔

جھبٹ بادشاہ ع زدار گرو پلو دیم داتہ۔ بلے ہئے خدا۔ او ذرا
چھی نے زواراں گڑتو ولدی آلاتہ کہ او ذانہ آدم ناتے ات
او نشک و نشان۔ ایشائی گرمات ع ثراں پول کنا ٹینتہ
مات ع حال نمادا۔ بربیاں آئکہ زہر۔ یکیں ہکل ع شہرے

گپلے کپتہ۔ گرمات ٿشان ۽ دا گرڊ ۽ آئکه۔

”ابا۔ بیاتاں اول دروغ بستہ۔ نیں پری گل ۽ آسکہ نہہر۔
شہر ۽ گپلے پرشته گوشت کر استیں حال ۽ ندینت ماٹھر
۽ آندیم کنوں ۽“

گرم ڳوشتہ بر گوشیش کہ ”ایڈ ۽ شہ پلاں پری ۽
اوچنڈاں پریزت۔ مس کایاں“

آہناں بدھی پیلو ڪٿناں۔ گرم در کپتہ او پلاں پری ۽ گوشتہ
پلاں پری ۽ گوں نہہر ۽ پول کتہ۔

”مرگ تر دز ٿغاں“ گرم ۽ دلدي داته ۾ ڦا۔ مرگ من آڑ لختہ“
در چشیں ڦولے“ گرم ۽ سر ۽ دنب ۽ کلیں کسو کتہ۔ پری گوشتہ
”ہے کل راست انت مرگ ہمیشی ۽ آڑ لختہ۔ ته میں مردوں
تھی زال گرم گوں پلاں پری ۽ سیر کتہ او سیر سو کائی لختہ۔
کسو جھرے۔ میں یہ درے

شیخ چلی

بازیں دختے پیشہ مردے ات آنھی نام شیخ چلی ات۔
 ایشی ع سہ بچتنت۔ دوئ شت کت پورھیات او دیکے
 نوغ ع بیرت۔ لوغ ع یک روڑ فتش۔ ہواں چھٹی یا دھنی
 دستی پاڑی کارے کتھی۔ روشن بازگوستہ کمیں روشنے روڑ
 ع بر غاینت پہ آف ع۔ دگ ع تیر میتھی بینگے۔ دو دوئے
 او باغارے۔ ایشاں کہ چرو دیتھ۔ پیسر بیشو چور روگو آنکھان
 او گوشیش کہ روڑ ع دھے مار۔ ماترا مرطدی روپیئے دوں
 ایشی ع بلیں زڑ تو روڑ آنہاں داتھ او گڑ تو ہند ع آسکد۔ ہنی بلیں
 کہ ہند ع پجھتہ نافی ع پول گٹھ کہ روڑ چوں کتھے؟ ایشی ع گوشتہ
 میں روڑ بڑتہ آف ع۔ منال ترڑیٹ آسکد سہری ماما۔ کیٹھا ملا۔ او
 سیاہیں بایا رسمہری ماما بینگ انت، کیٹھا ملا باغار انت او سیاہیں
 بایا ڈو ڈو انت)

دھی روشن ع بلیں یار سبز غاینت او رفاباء اڑا ع روپیئے ع گپتو
 آر غاینت۔ نیں کہ گڑتہ۔ برات ع گوشتہ برو ولی سیاہیں بایا ع
 شردی روپیئے ع بیار۔ اے شیداں روغا وقی روپیئے ع گپتو ار غای

نیں کر گئے اغذیہ برات و بینگ و گردیم داتہ اولے
روغایہت بینگ و گور۔ اپنی و گوشنہ تہ بنند۔ میں نداں
پڑھ تو جو ایں چی آں کاراں۔

بلیں بینگ ایدا شہ کہ داتھ اور دوتھ ولی گوئی
لائیخ و او گودی و تاویت، گندرا او تو خ و آر غایہت۔ پتوڑا
زیر غا ایشان ولی نافی و دلیغ غایہت۔ او گوشٹی نالوں میں
وہش ہے ॥ نالو و گوشنہ
مدقی و تاؤ وہش الیں آہا چڑا جھتر نیست است۔ اے پلوے وہ
شہ کے و بیاڑتیں دا تیں، ” گوشٹی

”لبیں نالو نہ دزت و نہ محن۔ ہر ڈول بہت پڑھ تو جھتر و کاراں۔“
بلیں اے شہ شیداں سبھیت او دگے و روہت پڑھ او رائی بہت۔
دگ و دو مردو تریک کیتی ایشان گوں حال دال نہ ایشان حال دا تہ
کہ دوزی و ایشی و دی وقی حال لاف و گوشنہ کہ آں دی است ات
دزے او پڑا جھترے دزغا لوٹیت۔ نالو و جھتر نیست است۔ بلیں
ہڑسیں سکنگت بیتھناں او آئیخ و بقالے سہٹ و بھورنخایہت۔
کے اے چی و مچ کنفا میہت۔ دہمی آہنی وہ بے اے یار اے چی
و یٹھیت او آہنی وہ کے پولا میہت۔ یار پھے کنے۔ گوشٹی نالو وہ
پڑھترے پولالاں۔ یڑھ کل صلاح ایہت کہ بیا میں وھڑوے چیئے
ٹھائیںوں شڈی بیتھنواں او کل یسر بول او گڈا جھتر و پولوں۔
انگو آنگو ملی کشتیش او صلاح لے پکا کہ حلوا ہے ٹھا بینہت۔
ہے نیام و بقال رزال و نارت۔ گوشٹیش۔ صہر صبر گر ذی تی و دنہ

و دی دوں جھٹے و رند و اعدهی زال دہمی پہنڈو بینا یعنیت
 او نار غایبیت او ناترس چے کنت حلوا بانی گر میں ڈولی علکنی
 دف و مان کنت "بلور ترا دی آرام نبیت" زال و پرات کتہ
 او دکری بقال دی کڑو بیتھ۔ او جھٹ و کنت دو پہیت کوہلی شیر
 و اویکے در کفیت گوانز غ و ایشان ایدا او خا پولٹو مک کتہ
 او بقال گوشغا یعنیت دزال تکال گڑ کتہ دکری اے یار زور
 و کندھے جنت۔ شیث۔ "حدا یا کور کتنے من کندے یکے۔
 گوانز غایبیت او دو کوھلی شیر و بقال ایشی و اج آر غایبیت
 "اڑے ت چوں لکھا رے"

منانو جتر نیت ات" بقال ایشی گشتوجترے دیغا یعنیت
 او شیداں ہڑسیں سنگت بیتو روں بیخاں او آنکو در شکے
 شیرا ساہی کتیش دکری پوے و شہ بادشاہی اڑے سہرا بیٹھ
 ایشان پھریں صلاح کتہ کہ بیانیں گذکنوں بے گڑکنا دگ نیت
 ات اے در چکع در کفغا یعنیت او بلے یار و زڑو ولی جتر دی
 بڑزا بڑتہ آنکو شہ بادشاہ گوں کر دے سنگت و آنکو در شک
 شیر و پتہ او وہا و شتہ اے کہ بادشاہ و چوش و پتیہ گدیتھ
 یپڑی شیت مس بادشاہ دف و نکے چاں دہمی دہکا گوشیت
 مس چوش کنال سنگتاں گوشتم بے سخت بادشاہ مار بچانی داشہ
 ایشی ایگبو آنکو دیتہ او نیٹ نک کنت جتر و بادشاہ دف و جنت
 بادشاہ دف پھر چار چلتی بیتھ او سنگتاں گوشتم زناں حدا گھر کفغا یعنیت
 نہمی و اشتون گڑ کفغا یعنیت یکے چڑا سر آیغا یعنیت اے یار کہ

کر گاشہ اید کفیت ایشی ۽ گذشت اد زوان ئے گذشت۔ اے
دی آنہانی رند ۽ ٹوکنائی کپتہ۔ آنہاں گو شتہ زنان
لے گتو بیتہ بیتر گڈکنائ ۽ شتنت۔
ایش ہرجی مڈی ٹھہرہ زڈتیش او آہنی ۽ گوشتیش رتاچے
گزانت گوشتی ۾ بس نالو جتر او جتر ۽ زیر غاپہ با دشہ لیڑدا
یار زیر غا جتر ۽ لیڑرو ۽ لڈغاٹیت او لڑاؤ لوغ پلوارائی بیتہ
ہی کر لوغ ۽ بیتہ نانی نادرہ انت۔ براتاں گو شتہ ۾ ترا پیٹر
کار کنائ۔ پا گھر غا کارئ نند نانی سرا ٹو ہولی ۽ کن ”اسکون نانی
سرانشہ نانی ۽ جتر پول گتھ گشتی جتر تامس آڑتہ نانی ہازو ہش
بیتہ۔

بغیں نانی نادرا ہی۔ گراں بیتہ او چورو دی ڪو سرا نشیہ۔
او نہ کاں ریسینفات۔ یک مہکے آنکو نالو دن ۽ نشہ۔ ایش
۽ گنگو کتھ آنکو بے دس بیتہ مہک کر ٹو ڈویت۔ زیر بیت دٹ
۽ گتھ کو ۽ چنت مہک ۽ او دت گوں زہر ۽ در کفیت در ۽
دگ ۽ براثت گلی گندغاٹی۔ ”اڑے نانی چھو نزت“
”مرشی ھبڑا انت“

ایشی ۽ دی گڑو ینغا یئنڈت او کہ لوغ ۽ بیا یئنڈت نانی ۽ گندت
کر آہنی ۽ سیس سا ماں یک دے نے۔
”اڑے نانی تہ مرہتہ۔ یس روئے کھڈ ۽ پھٹے۔ یا نانی ۽ شوڈا ایمنے
او کعن کئے کارئے یا
”من روائ کھڈ ۽ پیاں“

اے گو شنعا یئنت کہ ہمکریں کھڈے پٹ کہ تئی گوش دی ابدي نیت
 اے رو غائینت او دارئے ۽ گول نز میں ہندے کمیں گول
 راغندھیاں پٹغا یئنت او گوش ۽ گول کچغا یئنت۔ یعنی کہ گوش
 ابدي بیشہ۔ گرتو آتکہ۔ ایدا ایشاں مات تیار کتھہ او ایشی ۽ گو شنہ
 مس دی ہند تیار کتھہ سکے پولاؤ یئنت چکر ڈون لگا کتھے اے ہواں ہند
 کھڈے پٹتو گوش ۽ گول کچغا یئنت۔
 ”اکرینے“

”تاپیر کار کنا۔ ته نانی ۽ بیار۔ ماں کھڈے پٹوں۔“
 یعنی کہ آں آنکو لڑ ٹھاں۔ اے نانی ۽ گول پچاں بیس ریت او پاؤ
 چھٹے بندیت او آہنی ۽ گیھلینیت۔ دگ ۽ نانی شہر پچاں لختہ
 او چرٹا چج گل بُڑتھی گیھلینانا۔ یعنی کہ کوئے ڳوئر شنہ براتاں
 پول کتھے۔

”بے بخت نانی تمام انت“
 ”اٹے۔ دیتو۔ ہنی کہ نانی ۽ دیتہ مناں پورانت گڑ کتھی ۽۔ مس
 شوار گو شنہ دماھانت“

”برو پول بیار سی“ اے یار گرڈتہ۔ دگ ۽ گندیت بھوئے سنعاں
 چنغا یئنت گپتی ہوا ہنی دست ۽ نانو۔ نانو۔ بیا ترا ادا زلی ۽
 خسائی“ ٹکو ۽ جھٹے دانہہ پرات کتھہ۔ ہنی کہ ایشی ۽ زہر آنکو گوشی
 ”بلیں نالو ناشدال ن صردو۔ اکریں کھڈے ٿئیں۔ یعنی خُد کہ وئی۔
 ماکسی کھڈے دیت لودیں ۽ ایدا کہ آتکہ۔ اغدیں بلات گل زہر
 گپتہ کہ گریوں بھوئے گپتو ۽ آٹتے۔

”بلیں بندھنڑ کا سکار بائے ہے۔ برو پہ کاندھیاں دھنڑے تیار کئے
مارؤں نالی پرلوں اوکوئے کنوں“

اویداشہ گلہ دیت او عالم گوانک چیک ڪنٽ او لیڈر
ڈاپلیش کے ایشی ہیرات ڪنٽ او گراڈنٽ۔ دش کیپٹ
چترال مجھ کنٽ او پس پینگیت۔ گوڑ دکھ گرستہ۔ نزی گوڑ گلیں
عالم مجھ کٹو سوارغ داشیش او یار ششہ یک پلوے وقی قفرع
تیشرغ ۽۔ یکے گوانک انت بیا سوا ساغ ۽ کن۔ گوشتنی ۽ من
نوراں۔ اے عالم کہ سوارغ کتہ او دعا خیر ۽ رند کہ کڑو بیعتاں
چترال دی ایشان لگڑتاں۔ ایدا شہ یار زہر ۽ کنٽ۔ بدایں
نازو کوئشتو پور تو۔ لیپڑ داڑ تو۔ نی نالو چترال دی بر مت ۽ کلپیت
او ایشان سدھا کنٽ قفرع۔ عالم چھائے گلڈشی او کے ۽
گرڈ کنٽ کسو پہ جھرے۔ مس پہ درے۔

زوراٹ

بیتہ بادشاہے۔ بادشاہ ۽ یک پچے ات۔ چورو شت درو
گوں چکاں لیو کُت۔ رو شے آنکه دو پخیر۔ چورو کر دیتیش۔ پول
گول کتیش اد پدا آپتیہ ٹولوک کتیش کراشی قسم ۽ تھاں
ٹھی زالے۔ دہمی ۽ گوشتہ کہ کوہ کاف ۽ ایشی نال نشہ انت
اوآں دے آنی ملک انت او زال ۽ پُٹ ٹنگو ٹینخ انت۔ ہے
ٹولوک ۽ رند پخیر شتغت۔

پورودی نیٹ مزن بیتہ۔ رو شے بادشاہ ۽ وقی دزر لومائیتہ
کہ بیا دزیر پورو ۽ زالے دوں۔ چورو ۽ گوشتہ۔
”ابا میں دنست ۽ مختیت۔ مس وقی زال ۽ وقی پولاں۔“

نیٹ بلیں چورو تیار بیتہ۔ کہ مس روں پہ دت ۽ زالے کاراں۔ او
پت ۽ گوشتی کہ صند ندار مناں سنگت دئے۔ پت ایدا او تا
جو ایں تکڑا ایں زدار گوں تکڑا ایں ماڈن ۽ چورو ۽ داتھی اے عالم
بلیں لٹوڑ روان بیتہ او تی اکھیاۓ ۽ دیم کتیش اد وقی بادشاہی
۽ گوستو دہمی بادشاہی ائے ۽ شتغت۔ مزلاں گرانا یک ہندے
کائیت گنراں مزاں ایں چھی ائے جکتیہ انت۔ چورو ۽ گوشتہ پور
شوایکے حجیٹ ۽ کنٹ پول ۽ کنٹ۔ چے چھی ائے ”سنگتاں گوشتہ“

مئے گوں بادشاہ سلامت پول گول ء چے گارنت . مادنی کارء
بردن " ایشی ء گوشتہ

" شوا جکنٹ . من روائی پول ء کنال "

بادشاہ پھی گور ء سُشہ - گندبیت مزاں میں پھی ائے یکے بستیش اوپسی
اڑائیتیش گردیئے دست و پاؤ پہ گڈغا - دیہ شہ گوانک جھٹی - اڑے
ایشی ء پہ چہ چوش کنخا یینت او دکری دت دیا پجھتہ - آہاں حال
داتہ کہ ایشی ء مئے ڈیہہ برکتہ - شہر ء لرغ چوشیں نے کہ ایشی ء اشر
چھٹہ - هر شی پہ کلاہ مئے دستا کپتہ - بادشاہ پنج ء گوشتہ کہ ایشی
ء بیں دیں - مس شوا مردی پنجاہ روپیہ دیاں - پھی ء گوشتہ -
ماہدیں کلوفن - کہ مئے جندہ بی دات "

بادشاہ پنج ء گوشتہ - شوانیں بلنتی - او دزت ء فختت - کس
ئے چیز نہ گوشیدت - او کلاں مردو مردو لیکتو پنجاہ روپیہ داشی او
آہنیاں آس بو تکو اشته - آں کہ شیداں بیکم - دیم پہ پلوچ کو
شته - بادشاہ پنج دی آسکو دتی سنگتاں گوں کپتہ او دیم پہ منزل
کیتیش -

کیس دیبا رونگ ء رندہ ، ہمال مردو چریت لشکر ، اگھا او ہکل ء
دات بیا بادشاہ سلامت دیم ء بک د بجا نکری "

بادشاہ پنج ء لشکر ء ہکل داعنی کہ بیا یینت دیبا ماہنہ مردوں
آئکے - بے لشکر بیتہ لجنا بادشاہ پنج ء محبت کتہ - او گوشتی جبرو
گل شوا ندنت سوانز ء کنت - مس روائی مرد نیں افہ کشتنی مدعی
کندنست او اونہ مس سک بیتھاں دی گردنست "

شکر بلیں بخانی ۽ نشته۔ باوشاہ پنج دیما بیتہ۔ آں نولٹ
عپول کئے۔

”باوشاہ سلامت شوا تھاں پلو تکنہ“ باوشاہ پنج ۽ گوستہ۔
ماکوہ کاف ۽ رو غاؤں۔ ہو تو اچھیں زانے میں روائی کارانی“

زوراخ ۽ گوستہ سبے ته گوں روئے ہئے مرڑواں“
باوشاہ پنج ۽ دلی اشکر ۽ راموکلی داتہ۔ اووت و زوراخ فراغت
منزلال جناب ۽ نیٹ باوشاہ پنج گھورہا بلیں مشتہ۔ آہنی ۽ باوشاہ
پنج او گھورا ہر دُس میں زد تغایل۔

”کر گوں من باوشاہ سلامت اکریں نینجی ٿئے کتے“، مز لکل گران
۽ شف ایشان دریائے کندھی ۽ کپتہ۔ ہمیدا اوتاکی بیٹغاں
باوشاہ پنج ۽ گوشتی۔

”تہ باوشاہ سلامت ایدا نند او میں روائی شکار چھائے“
کایاں“، ہمیدا شہ سنبھیت او روت جھائے خکار گفت، دیتہ
سبھی ۽ پشیت او کہ میں سوارغ تھار بیت۔ دکریا باوشاہ
کڑو بیت او دو یعنی لغن ۽ درخت او اغدیں چھرو ۽ گوشتی۔
”تہ ایدا نند، پرمیں تیل ہی۔ میں روائی ڈائے ڈنگے کناس، حالو ڈ
کاراں۔“

بلیں ہمیدا شہ سنبھیت، منزلال گران ۽، شفالی روکشی،
روش آں شف کناس ۽ نیٹ کیتہ باوشاہ جنگ شہر ڦان
اوڑا نیٹ ۽ سمعی بیت کہ باوشاہ جنگ شل ۾ بڑی ہتھی۔
کھوائی انت۔ بلیں ایدا اوڑا۔ ایکلے ڈوے نیٹ روٹ کئے

جنک عَنْکالی۔ بیا کہ شہزادی میں تھی رندال۔ جنک چہل
 بیتہ۔ تعالیٰ ہر دو سے۔ چیا شیت اور چوں دا گور ماں پر بجھتہ
 میر درنا میں گوں تو ساتھاں۔ بلے اغڑ میں شیداں در کفال
 میں مدڑنا تھی حد سے آزمان ء پر بجھتہ۔ نہ مناں پچوں بڑت کئے
 ہ ایشی ء گوشتہ ہر دوں بیت میں ترا بران ”
 زال ء حال دا تھا کہ میں سر دے جا گردال۔ اغڑ کیے ہا یک
 سا ہی کے آستائنتہ ترا واحدے آزمان ء بارٹ ”
 ایشی ء گوشتہ ” پرداہ نے ”

بلیں نال بیٹھا گینڈت تیار۔ اے زال ء پچاں بیس طلوں۔
 صندوخ ء کنفا گینڈت بندار کو فتح ء سکو رالی بیتہ۔
 منزلاں گلان ء دو شف بیت کہ کیکے بلیں نیٹ ہ سکو باٹا
 نجع ء پر بجھتہ

شرا

بیتہ بادشاہی - لے بادشاہ نشتر ونی بادشاہی کے کنفا
 ات - بادشاہ سے نجی قنعت - روشن باز روشن کیس بادشاہ ملٹری
 ہمیرنگا ماہے دو گوشہ بچاں گوشہ ماہیر کنوں -
 یکوئے کنا نایٹ کے گندانت کہ خزانہ کاران - خزانہ پیسوے
 دی نیت انت - پیسو سائیں براتاں ڈائیکے ڈرستہ گروہ گیش -
 نیٹ صلح گیش کہ روں شرا - شرا برے ہر کے کہ طارت کٹھہ ڈز
 ہواں انت - اے گڑتھنٹ - دگ عکہ رو غاثت - زالی رندے
 دیش - مزالیں براتاں گوشہ زالی رندے زال زہر گپتہ -
 زال ۶ لاف دی پڑا انت " براتاں دگ رو غاثت کو گیش
 کہ مردے آنکھ - مردے گوشہ - منی زال کارا انت " اشان
 گوشہ " زال زہر گپتہ " مردے گوشہ " زال اشان گوشہ -
 " زال ۶ لاف پڑا انت " مردے گوشہ " زال - مردے گوشہ منی زال
 شو البرنے " اشان گوشہ ماچی نہ بڑتے اعز کاٹے شراء - ما اول و
 رو غاذ شراء - اے دی سکت بیت - دگ رو غاثت - کہ
 اشان دیتہ یک پھلوئے مو رانی قطارات پھلوئے نہ کج
 قنعت - نرمی درشک تکے داڑتیہ تکے داڑتیہ - اے دی دگ
 اے رو غاثت مردے آنکھ مردے گوشہ منی لیہر دے نہ دلیتو اشان

وَ بِنَجْكَهُ وَ سَهْشِيٍّ - تَنَجْكَهُ وَ رُونَ - هَدِيمَهْرُ وَ تَراْچَاهُ كُورَاتَ - وَ اَزْرَهُ
وَ كُوشَتَهُ مَنِي بِيَهْرُ وَ شَمَا دُزْتَهُ وَ اَشَدُ كَوَافِتَهُ وَ مَدْدِيَهُ بِرَهْرُ وَ بَجَدَ
مُجَهَّتَهُ - لَاهَنَهُ شَرَادُ تَراْبَهُولَ مَادِي شَرَاءُ وَ غَادُوكَ - لَكَ دَيِي بَلَكَ
بِيَهُهُ - نِينَهُ كُوكَنَگَتَ بِيَهُهُ غَنَتَ -

مَنْزِلَاهُ لَاهُ كَلَانَا آسِكَعَتَ بَادِشَاهِي سَهْرَهُ وَ عَرَهُ شَتَّعَتَ بَادِشَاهِ
وَ كُورَهُ - دَوْنِينَ بَرَاتَانَ كُوشَتَهُ اَشِي وَ كُوكَلَ شَرَاءُ كَنُولَ - مَزَاهِيَسَ بَرَاتَ
وَ كُوشَتَهُ بِيَجَهَا اِيدَا بَرَولَ - لَغَنَهُ وَ رُونَ - بَانَجَهَا كَنَدَولَ - بِيَجَهُ بِيَهُهُ -
بَادِشَاهُ مَزَاهِيَسَ نَجَحَهُ لَغَنَهُ كَمَهُ - وَ زَيَرَهُ نَيَامَ تَاجِي قَاصِنَهُ كَرَسِينَ
نَجَعَهُ - اَشَانَ لَغَنَهُ وَ اَزْرَهُ تَهْرَواَلَ صَفَعَهُ دَيَهُهُ غَنَتَ - يَا صَنَدَ لَوْرِتَ فَنَتَهُ
شَفَتَ لَوْلَشَ بِيَهُهُ -

بَادِشَاهُ، وَزَيرَهُ، قَاصِنَهُ كُوكَلَ يَا صَنَدَ بِيَتَخَتَ كَهُ كَنَدَولَ اَشَانَهُ پَهُ
دَانَبَهُ - مَزَاهِيَسَ بَرَاتَهُ ثَرَالَوَلَ كِيَشَ كَهُ تَراْجِيَتَيِ - مَزَاهِيَسَ بَرَاتَ
وَ كُوشَتَهُ چِيَتَيِ بازِي وَهُ - بَادِشَاهُ دَيِي جَوَاهِيَسَ بَادِشَاهِهُ اَثَ دَرَكَهُ
وَ كِيَنَهُ اَثَ دَوْمِي بَرَاتَهُ ثَرَالَوَلَ كِيَشَ - تَهُ آبِي وَ كُوشَتَهُ -
بَرَاتَهُ كُوشَتَهُ چِيَتَيِ بازِي وَهُ - جَوَاهِيَسَ وَزَيرَهُ اَثَ - لَغَنَالَ -
مَرَدَغَانِي حَدَّادَارَتَ - "سَيِّيَ بَرَاتَهُ ثَرَالَوَلَ كِيَشَ" تَراْ قَاصِنَهُ
چِيَتَيِ " " بَرَاتَهُ كُوشَتَهُ " " مَنَانَ قَاصِنَهُ وَ بَنَجَكَهُ وَ كُورَهُ دَادَارَتَ " "
تَرَ بَادِشَاهُ وَ كُوشَتَهُ -

"مَنِ پَچَهُ كِيَنَهُ آهِ - " " چَورَوَهُ وَ كُوشَتَهُ تَهُ اَسَتَ دَيِي كِيَنَهُ اَهِ " "
"بَادِشَاهُ وَ كُوشَتَهُ مَنِي مَاتَ وَ بَهْتَ بِرَهْرُ وَ لِيَسَ اَصِيلَ اَثَ - چَورَهُ
وَ كُوشَتَهُ بَرَدَهَاتَهُ ثَرَالَوَلَهُ كَنَ - اَيَشَتَهُ لَوْغَهُ وَ -

قاصنی ۽ گو شیش برو شک ۽ واژہ ڙا ٻدل ۽ کن -
دیمکری وزیر ۽ پول کتھ که ۾ شوں منی نهن ۽ هر دغا فی حد او ارت -

نام تاخی ڈیں برات ۽ گو شة
هہ ته که آن ۽ آکر غائے ہواں آن په زیارتانی دگ ۽ پیدا غا انت -
بھجن ۽ تھی ڏغار ۽ کپر ت - ته بھجن ۽ آن ۽ پرگ کھنے - ہوا نکہ تئی دھڑ
مرداد انت -

قاصنی ۽ شتو واژہ ڙا پدل کتھ آنی ۽ ڙا شنکے گپتتو آڑتھی - واژہ
۽ گو شة :
در منی بُز که ناتھ بزر هر لته - پے شنک من را ٿیں بیکے میشینہ - نیں
شنک مزن بیثہ - مرشی من گوں تو شو مکہ " قاصنی گڑ تو آنکہ - چپی ۽
نشتہ -

بادشاہ شتہ وقی لوغ ۽ - مات ۽ گو شتھی
مد که هناء حال ۽ دے من سٹوں کیسنا آں " مات ۽ گو شتھی ترا اللہ
کیسنا مختناق - ته ته احیل ۾ " بادشاہ ۽ زحم کشہ که حال ۽ دے نا ہے
کشانے - مات ۽ گو شتھی - منی ہپت جنک تھن - جنک کہ بیثہ -
ہواں روشن ۽ دھوبی زال ۽ آڑتھ بچے - ماتا لے ڙا تنگواں پر کتو
دا تھ کر " چور د ۽ مار دے - جنک ۽ بر - تنگو دی تھی ایت " دھوبی
زال ۽ سوڈا کتھ - ہواں چور د تو ٺے - ہوا نکہ په ته کیسنا بیتھنے - بادشاہ
پیٹر گر گل تو ہموزا نہ شتھی -

لے شراوی سہل یا هند بیتھن - که روں تھی هندے ۽ شراء کنوں
منزلان گرانا آسکن - بادشاہی شہرے ۽ - بادشاہ ۽ گو شیش کئی

شہر و گدھ نے خزانہ حارثا کیے ہو بڑھتا۔ مارٹا کیے طالعت کیں۔ مردو
دلدی دیم داتہ کہ شواساہی کرنے باقی گھا من شوئے شرائع گدھا
جو شہر و گدھ کہ من منڈے آں۔

چکش منڈھے حال نہ تھا کہ من منڈے ہو فرا
شف نہیں بیتھ۔ باقی گھا منڈھے مردو جرجان ہو کتو بشہر ہو فرا
سری اے برا تھاں ولی توک کتھہ ہر یک ہو ایسا کاوی توک کتھہ ہو جھوکی
منڈھے گوشتہ اس کنت کسوے من کنای کرسے۔
دلدھی بادشاہ اے ات۔ بادشاہ شہر و سوڈا اگرے ات۔ سوڈا کرشنا
سوڈلری ہو۔ بادشاہ نجھ ہو گوشہ۔

و من زال برائیں ہو۔ بادشاہ پنج ہو نکوئے دیم راتھ۔ زال و گوشتہ
سوڈا اگر و دو شف بیتھ دو کے صور ہو کن۔ دانی سما کیفتی۔ کیسیں دیر تہ بڑھ
ما پے درندھ اخذیں بادشاہ نجھ ہو نکو دیم داتہ۔ زال و گوشتہ
ولی کو لوٹا سر نگ ہو زیر منی کو تو ہو بیار بادشاہ نجھ ہو سر نگ مالی
کڑھ۔ وخت باز گوشتہ کیس نیٹھے ہو سر نگ آڑ تو پھینتی۔ اشی ہو ک
سر نگ پھینتی۔ تے زال و گوشتہ۔

صوت، پجشوں ہو ڈے آڑتہ جوانی ہو ٹھا صینیں۔ عالم برانت بیا
انت" نیٹھ ہے دیا بادشاہ نجھ ہو تیار کتھ۔ اخذیں زال و گوشتہ
"ڈل لے ہ بال اندر ہ تیار انت" اشی ہو ڈیو دی ہالتہ ہنایی
سر نگ روڑنا بیتھ۔ گردا زال و گوشتہ ما ذنے دیم دئے من کیاں
بادشاہ پنج ہو ما ذن دیم داتہ۔ زال دی تیار بیتھ ما ذن ہو زوار بیتھ دیکھی
سوڈا اگر اسلک۔ سوڈا اگر ہ بال کتھ "تھا نگو رو غلے" اشی ہو گوشتہ
نڈ نڈا گوں راسیتیں کسو کیاں من انگو آنگو باز کر کھکھکھکتیں بادشاہ

بنج مناں نیکیت۔ سر نگے پہنچا لئتو، روشننا کنائیت تو تے وہمکری بیا۔
ماذن لوٹائیت تو ماذن دلیم داتھی۔ نیں من دی تھار تھاں کہ تے ایکھنے
نیں ہر جو ادے بادشاہ پنج گردیئے برو دئے۔

سوڑاگر گوئشہ برو تھے دت۔ ”زال لڑتہ۔ زال پہ سر نگ گوئشہ
شلبو بادشاہ پنج گوئشہ مارٹی گوئشہ بادشاہ نیچ گوئشہ تر پچے دیر کتہ۔
زال گوئشہ ہم من دی تیار بیتھاں وہمکری سوڑاگر آئکہ۔ بادشاہ
پنج گوئشہ ترا شوں ایشتنی گوئشہ برو۔
و من کھلیں کسوکتہ گردا مناں گوئشہ برو۔

”بادشاہ پنج گوئشہ ترا کہ سوڑاگر اسٹہ۔ من دی ترا کلاں۔
برو ترا موکل انت۔“ تالی لے ڈائیں گواں پر کتو داتھی۔ گوئشہ
”تے منی نیا نظری رو“ زال گرٹتہ پہ سر نگ دگ گوئشہ۔ سر نگ گوئشہ
نیام کہ آئکہ دو ڈر نہستیہ ثنت۔ کیے ہو گوئشہ
”بیا ڈائیں“ دہمی گوئشہ۔

”من کر ترا موکل داتھ تے پچے گرٹلئے۔“ زال گوئشہ۔
”مناں دت موکل داتھی۔ من کتھ راستیں کسو گردا گوئشی برو ترا کہ
سوڑاگر اسٹہ منی نیا نظری ہے۔“

”گردا بادشاہ جنک گوئشہ۔
”منی شرے سو اگدھا انت۔ کہ کئے حقائیقیت؟ گھٹا من مزاں پور ده
گوئشہ۔“

الصاف سو زاگر انت یا نایم تاخی ء گوشته

گنامهادشا چو چیخته بے کامین گوشته رنه الصاف دُزني انت چو

بادشاہانی تما عدی خنثت.

من دُز گوشته مر دُز توئے چور دُز گوشته.

من کر دُزان گرداته دی نایه ع من دُز گوشته

من کر زای آن گرداته منی مردوه یا لے دمیں اشانی دگ ء سانگت

پیغت کر شراء دی گد انت. سری ٹوک زال دال دالی کتة.

که منی زال گار پیشہ. دگ ء رند جغا تال دگ ء من شے هر داد دیشہ.

اشان ژاپل کتتوں. من گوشته زال نه دلستو. اشان گوشته زال

ز سر گپتہ زال ع لاف پروات. من گوشته بام. زال اشان بڑتہ. اج جل

ء سئی انت یا بادشاہ چنک ء مزا میں نجع ع پول کتہ ک

رتلوں شواشوں سئی پیغت یا هزا میں چور دُز گوشته ماشا رندال شی

پیغوں. گامے زرلت. پذا دھیان کتی. لشت دست نمیں ء داد

کر و بیت. دست روتلی یو رند زمیں ء سہرا شت "بادشاہ چنک ء

گوشته.

دودت بر و قی زال کوئی ہندے ع پول اشان عقلی سارے کتہ."

دھمکی لیپڑ دالی آسکنک. گوشتی.

من لیڑو پیشہ سکار. دگ ء من آنکھاں چیار هرڑو رو غافتت. من پول

کتہ منی لیڑو سکار انت. اشان گوشته ینگے ء کرو عن ینگے دہشی ٹھنی. او

لیڑو ژاپھاں کور ات. من گوشته ہا. من لیڑو ع دیہت نیں نہ

منت دزیر چنک ء اغدی مزا میں بر ات ع ژاپل کتہ کر مذہ دس.

مزائیں براث ۽ گوئشہ ماکر آنکھوں دگ ۽۔ یک تکے ۽ ہمک
مع شنت۔ یکے ۽ مولانی قطارات ماسٹی بیتھوں سنگے ۽ دمیشی
سنگے ۽ روغن شنت۔ دیبا در ڻکے یک تکے داریستہ اش تکے
درلاه ات۔ مادیتھے لیڑو ڙاچھے ۽ کورانت۔"

بادشاہ جنک ۽ ہمیشی ۽ موکل داتھی کہ بروتی ھندے ۽
وتنی لیڑو ۽ پول اشال پھی نہ بڑھتا۔ اشال عقلی کارے کٿئے۔ اے
دوئیں دنی دگ ۽ شتختت بادشاہ ۽ وتنی زامات ۽ سیر کٿئے۔ مزائیں
گکه اے مدھی اے داتھی۔ دوئی روش ۽ رند ۽ آنکفت وتنی ھندو
مزائیں براث بیتھے بادشاہ۔ وتنی ہادبناہی کٿئی۔ مدھی بھرخنپیش۔ پذی
شکار ۽ شتختت من ڙاشمودا گرڻالنما۔ نئی پھی سمعی نیایاں۔

سیہڑا گلشنہ

بیدۂ سیہڑے سیہڑا کار چڑا درکفا۔ روشنے ۽ گوڙنہ ٻور ۾
 شتو گیشتر ۽ پھٹتے۔ نیں که ٻور جکٿا سیہڑا درکپنه گوش گیشتر ۽ گز
 سیہڑا ۽ گوڙنہ ۾ من گوش ۽ نڈیاں۔ ته آنکو منی شیر ۽ نشیخ ۾
 نخنہ ۽ ”

سیہڑا شتہ آس ۽ گوشتی ” بیا گیشتر ۽ شوش منی گوش ۾
 آس ۽ گوڙنہ ۾ من چی نیا یاں ”

شتہ اف ۽ گوشتی ” بیا آس ۽ توں آس روٽ گیشتر ۽ گز
 گیشتر منی گوش ۽ نڈاٿ ”

آف ۽ گوڙنہ من نیا یاں ”

اندیں شتو ڪا ینغري ۽ گوشتی ” برو آن ڀو رون ۽ او گڏا آن دا
 آس ۽ تو سیدت آس روٽ گیشتر ۽ شوشیدت ـ گڏا گینز گوش من دا ٿا
 ڪا ینغري ۽ گوشتی من آن ۽ ندرال ”

اندیں گوا ڀغ ۽ گوشتی ” برو نیلها چرڻ صح ۽ او گڏا نیلها
 آن دا ڦاٿ آن آس ۽ تو سیدت ـ آس روٽ گیشتر ۽ شوشیدت ”

شتر منی گوش داشت."

گوا بیخ چهار داڭە - اغدیس شئورىشك ئەگوشىنى "برو گوا بىخ چە دېغ
ئىدا گوا بىخ روت نىلھا چەھىت - نىلھاروت آف ئەۋاڑت آن روت
س ئە تو سىخ ئە آس روت گىشتىر شو شىدەت - كېشتر منی گوش داشت"
مشك ئە جا داڭە - شئورىجىلى ئە گوشىنى "رىشك ئە تەسىس -
مشك روت گوا بىخ ئە داڭەت - گوا بىخ روت نىلھا چەھىت - نىلھا
ت ئە تىلا روت - آن روت آس ئە تو سغا آس روت گىشتىر ئە
شۇشقا - گىشتىر منی گوش داشت."

بىلى ئە گوشىتە "من نىيا يال ؟"
اغدیس شەتە چەكانى دىل ئە چەكان گوشىنى "شوا بروانت بىلى
و جىنخ ئە - بىلى مشك ئە لودھا ئەت - مشك گوا بىخ ئە داڭەت ،
گوا بىخ نىلھا چەھىت - نىلھا آن ئە درغا روت - آن آس ئە
تو سغا روت - آس گىشتىر شو شغۇرۇت - گەڭلە گىشتىرەندىي منی گوش
داڭەت."

چەكان بجا داڭە - اغدیس شئورىجىلى گوشىنى اوذا پىك بىھىدىياب يىو ئە
كەنئا انت - تېرىد چۈرە جىشى ئە گەڭلەپىك بىلى ئە لودھا ئەت - بىلى مشك ئە ،
مشك روت گوا بىخ ئە تىلا - گوا بىخ روت نىلھا چەھىت - نىلھاروت آن
و درغا - آن روت آس ئە تو سغا ئە ، آس روت گىشتىر ئە شۇشقا گىشتىر
مى گوش داشت."

كىركەن بجا داڭە - گەڭلەشىتە مشك ئە گوشىنى "تېرىد نىكەنلى ئە
دەرىم ، نىكۆ روت پۇر ئە جەنەت ، پىك بىلى ئە لىست - بىلى مشك ئە

مئک روٽ گوا لغء داڑت، گوا لغء روٽ نیلحا چرڻھیت. نیلحا
آن ڦدارٽ آن روٽ آس ڻ توسيٽ، آس روٽ گيٽشٽ، نوٽشٽ.
گيٽشٽ مني گوش ڏاٽ.

ڳجواداٽهه شتو گرک ڻ گوشٽيٽهه شنک ڻ ريسٽ، شنک ڏاٽ
کھڻي ڦوريٽ، نکو چورهه اجھيٽ. چڪ بھلٽي ڦريٽنٽ، جلو
مئک ڻ، مئک گوا لغء داڙت، گوا لغء نیلحا چرڻھيٽ نيلھ
آن ڦدارٽ، آن آس ڻ توسيٽ، آس روٽ گيٽشٽ، نوٽشٽ.
گيٽشٽ مني گوش ڦاٽ ".

ڳرک ڻ چوار داٽهه شتو شكارٽي ڻ گوشٽيٽ " ته جن رذٽ ڦوپك
ڳرک ڻ، ڳرک شنکال ريسٽنٽ، شنک روٽنٽ کھڻي ڦريٽنٽ.
ملحو روٽ چھاني چورهه اجھيٽ، چڪ بھلٽي ڦريٽ، جلو مئکه،
مئک روٽ گوا لغء داڙت، گوا لغء نیلحا چرڻھيٽ. نيلھ آن ڻ
دارٽ، آن روٽ آس ڻ توٽنخ ڻ، آس گيٽشٽ، نوٽشٽ، گيٽشٽ مني
گوش ڦاٽ ".

بلين همت کٿه، شكارٽي ڻ جٿئي توپكے رفٽ گرک ڻ گرگ ڻ مئک
پسيختن، شنک گرگ نکو کھڻي ڻ درکپختن، نکو ڻ شتو چھاني چو چھيٽ
چڪال شتو بھلٽي ريسٽنٽ، بھلٽي ڻ مئک ريسٽنٽ، مئک ڻ شتو گوا لغء
شنگ کٿه، گوا لغء شتو نیلحا چرڻھيٽ، نيلھا آف داٽهه، آن شه
آس ڻ توٽنخ، دهڪري آس شهه گيٽشٽ، نوٽشخ، ته گيٽشٽ، سڀهه
گوش ڏاٽهه سڀهه، دلٽي گوش زلطنهه لکر گميٽهه دلٽي حنداشٽهه، من ده
روش، سڀئنال، شواده، و هئش بزنت. هر کسی همیز

ترانچ پرمی

بیتہ بادشاہی۔ اے نشووی بادشاہی تو کنغا انت۔ بادشاہ دو
پچے دی است انت۔ روشن بازوں کیس روشنے اے اے چور دو مات
هر طہ بادشاہ اے قی زالے گپتہ۔ لونخیں زال اے چور دو تو لغن مولد اے دا شہ
کہ ”بر چور دو لغن دئے۔“

مولد اے کہ لغن بڑھتا۔ ته چور دزہر گپتہ اور گاڑ اے گٹھی وقی مانن
و گوں کہ ”پچے ته منی لغن مولد دا شہ“
مانن اے گوشۂ ”تمن ترانچ پرمی اے تی لغن دیاں کہ بیاری
تی“

بادشاہ نجع عَ لغن اشتوکڑو بیتہ کہ روں ترانچ پرمی دل پولاں کاں۔
لغ اے شا در گپتہ۔ در اے وزیر دنچ تریتی عَ گوشۂ ”منی سنگتی اے بیا“
آہنی عَ جواہ داتہ کہ ”مس آنکہ لواں“

دیاکہ بازار اے سشمہ دیتی چیار مراد جگتیہ انت۔ اشی عَ پول کتہ ”شلا
کئے انت“

آنہلک گوشۂ ”ما بادشاہانی چکوں ما پہ پورھیات اے آنکھوں یا“
بادشاہ پسح عَ گوشۂ ”منی سنگتی اے بیا انت۔ من شوار مرائیں مدی
اے دیاں من روں ترانچ پرمی دل کا راں“

ئے ہو جواد داٹھ کے مارہندی پوریا تے دشے مزاں میں برات سنگت
بیٹھی۔ اے ڑاہینا سنگت بیتخت۔ منزلہ گرانا شف و روشن کننا
مزاں دختے ہو رندھ آنکو ترانخ پری ہو شہر پچخت۔ سہر ذہ شف
ہو ارتانکی بیتو باہمگا بادشاہ ہو کھیری شخت۔ بادشاہ ڈھی آنخ ہو حال
دا تیش۔ بادشاہ پکھری کہ آنسر بیٹھ۔ تہ بادشاہ ہو پول کتھ ”شوا شوں میخین“
بادشاہ نج ہو گوشۂ کر۔ من اش کتھ تی سہنھرا میں نشغیں مندھے۔
بادشاہ نج ہو گوشۂ کر۔ من پہ ہوا ہنی گرغا آتکھا۔“

بادشاہ ہو گوشۂ سے شہر ہو چلتہ مزارے۔ مارہ پہ مال و
مردوں بچی نہ اشتھی۔ ہر کے ہو کہ مزار جہتہ میں ہوا ہنی مندھے دیا۔“
بادشاہ نج گوں وقی سنگت ہو لشخت۔ کنیں مزار ہو جنل۔
شف ہو تیکڑا مزار آنکہ سنگت دیم ہو بیشو مزار ہو سری زخم جتھی۔
مزار کشته۔ مزار ہو گوش گڈ تو زڈتی۔ آنکو دپتخت۔ باںگھ کہ بیٹھے ہیں
ہر کس ہو مزار ہو بولی لے گڈ تو بڑتہ بادشاہ ہو۔ کہ ”بادشاہ مزار من
کرستہ“

اے دوئیں گوں آرام ہو دیتخت۔ دیر سے ہو جھونٹانا شخت۔
دیری ایں بادشاہ باز ہو شارتیت۔ بادشاہ ہو گوشۂ ”نہ شوا گل نفع
و بندھا انت“

وہنکری ترانخ پری ہو گرفا کہ بادشاہ آنکہ۔ زیر غا گوشائی چخل
ویٹھا انت۔ ہمش انت مزار کشتوں۔

ہیں تئی جذ صلح انت ہو دیر ایں بادشاہ دیری ایں مڑو دیٹی
قوں ہو پورہ شنت۔ بادشاہ ہو دیٹی منڈ داشت۔ اشی ہو سیر کتھ۔ بادشاہ

عَزَّزَتْنَاهُ بَازِ دَارَةَ - كُوْشَتَهُ نَزَامَنِي بَادِشَاهِي كُوْلُجُونْغُزِ رَانَتْ دَهِ دِيَانِيَنْ -
بَحْرَوْنَهُ كُوْشَتَهُ كَهْمَانَهُ اِيكَا تَرَانَجُ بَهْرَيِي كُوْلَاتْ -

دَوْسُهُ رَوْشُهُ رَنَدُهُ بَادِشَاهِيَنْجُ كُولَ زَالُ عَادَلِي سَكَتْ عَرَ
بَهْيَدَا اِزَامُوكَلَا بَيْنَتْ لَطَقْعَنَتْ - مَنْزَلَاهُ گَرَانَا آتِکَوْهَنَدَهُ شَفَكَبَيْشَ -
اَلَهُ دَقْعَنَتْ - بَادِشَاهِيَنْجُ كُولَ زَالُ عَادَلِي شَقْعَنَتْ بَنْكَتْ ہَاغَاتْ
آتِکَهُ دَوْرَگَ - يَكَ مَرَگَهُ كُوْشَتَهُ مَهَ كَسَتَهُ كَنْ -

گَلَدَهُي كُوْشَتَهُ مَنْ پَهَيَ كَسَتَهُ كَنَاهُ - اَلَهُ مَرَدَكَهُ وَابَهُ اَنتَ -
بَچِي سَمَيِي نَهَيَ اَنتَ - دِيَهَا كَهْرَبَتْ - ہَانَهَا كَهْوَيَ اَكَهَا كَيْتْ - مَنْخَانَهُ کَاهَيَ
اَلَهُ شَذَنَيِي اَنتَ - مَسْتَغَالَهُ كَرَامَتْ - دَرَانَتْ - اوْمَرَانَتْ -
سَرَیِي مَرَگَهُ كُوْشَتَهُ اَعْزَبَهُيَدَا اِزَابَهْجَعَنَتْ گَرَدا -
تَهُ گَلَدَهُي مَرَگَهُ كُوْشَتَهُ دِيمَهُ زَرَوَانَتْ وَگَا بَيرَهُ كَنْدَانَتْ
بَيرَهُ كَيْهَيَ اَنتَ - بَيرَهُ دَسْنَكَانِي بَيرَهُ اَنتَ - آدمَ زَادَالَهُ كَهْدَارَهُ تَهُ
مَرَانَتْ اَلَهُ بَيرَهُ دَرَانَتْ اوْمَرَنَتْ -

سَرَیِي مَرَگَهُ كُوْشَتَهُ بَهْيَدَا اِزَابَهْجَعَنَتْ گَرَدا -

تَهُ گَلَدَهُي مَرَگَهُ كُوْشَتَهُ دِيَهَا ماَذَنَهُ كَوَنَ سَخَالَهُ كَيْتَ اَلَهُ
زَدارَ بَنَتِي - آلَ بَالَ كَنَتْ - نَيْطَ مَرَنَتْ - مَرَگَهُ كُوْشَتَهُ اَعْزَدَانِي
کَالَاهُ بَهْيَدَا اِزَابَهْجَعَنَتْ گَرَدا -

تَهُ گَلَدَهُي مَرَگَهُ كُوْشَتَهُ گَلَادَهُ كَيْتَ اَلَهُ وَابَهُ اَنتَ مَارَ
وَارَتِشَ اَلَهُ مَرَانَتْ - مَارَشَاستَنِي سَرَأَيِهَرَغَهُ كَيْتَ - اَشَانَهُ مَالَتْ -
سَرَیِي مَرَگَهُ كُوْشَتَهُ گَرَدا -

گَلَدَهُي كُوْشَتَهُ گَرَدا اَشَانَهُ مَوْتَ نَيْسَيَتَ اَنتَ - هَرَكَسَهُ -

اُش کتوتی کے ۽ گوں کسوا کہہ ہوا سنگے بیٹ - حدیں وہا بیٹ
کہ تانج ہر سی پچے کا ریت ہوا بھی ہوں ملختی انت - گڑا دراہ بیٹ
مرگاں یاں کتو شنخت لے شف ۽ دپتو بائیکھا کڑا دینتو دئی
ماڈن سخ کیش - دئی منزل تکلیش - دگ ۽ رو غاشت ک دیما نکوئے
آئکھ - نکوئے مستخ گون ثنت - اشاں گوشہ - مستخ ۽ گروں درول :

سنگت ۽ گوشہ "شو اندانت من مستخ ۽ کاراں "

سنگت شہ مستخ گپتی - دگ ۽ رز ۽ دنار دھا بردیتی مستخ
ریختی - بادشاہ زہر گپتہ - منزل اگرانا دیما ک آنکخت - دیش کعین
بیرے - بادشاہ ۽ گوشہ "بیرہ درول "

سنگت ۽ گوشہ "شو اندانت بیرے کاراں "

اے شہ تیرغ ڏنگ کشی - کیس بیرانی تاخ ماں کنختی ٻکانا
آنکھو بادشاہ ۽ سخ ۽ گون داتھی - بادشاہ سخ ۽ گوشہ "بیرال دے مار
شداؤ کشہ "

اُشی ۽ کہ تیرغ ۽ دست جنم گوشتی "اُشے قرآن جناٹ
شلیں - تیرغ ڏنگ انت - بیردیخت "

بادشاہ سخ اعدیں زہر گپتہ گوشتی "رہ مار گوں رضا کنٹا نهیں"
اُشی ۽ بھی ڏوک نختہ - منزل اگرانا آنکخت ہندے ۽ دیش کی
ایں ماڈنے گوں سنجاں جکتیہ انت - بادشاہ ایر گپتہ کہ زوار بائیں سنگت
۽ گوشہ "ترا گپتہ نہ ایت نہ جزم کارا نہیں "

بادشاہ جذا نابیتہ - سنگت ۽ جنت زخم ماڈن کشته - ماڈن هڑتہ
سخ بر ڦلو بادشاہ ۽ ماڈن ۽ بیختی - بادشاہ ۽ پر زہر چی ڏوک نختہ -

منزراں گرانا کہ داجے ہو رغہ بمحمول۔ نیست شف دروش کنانا
 اسکو رغہ نہ فرزنا بیتخت۔ یکے، دیغزت سٹو بادشاہ ممتازی۔
 داتھی۔ بادشاہ گول عالم اگھا در کپھی۔ روغ ہونکا لڑ تخت۔ سنگت
 دیبا بیتھے گول کڑ دے مرطد دروازغ در ٹھیٹھی۔ اے روغ شقعت۔
 دراہیں روشن میلہ بایتھے۔ لیو بیتھے۔ بادشاہ حیرات کتھے حالم کھل
 ولی روغ شقعت۔ باٹھا پہ میلہ اغدیں درائی کیش۔ بیگھا کر
 دپتخت۔ سنگت دا ب نیا تکہ سئی ات کہ مار کریت۔ اشی در بادشاہ
 ہونچ سرا جاگر کتھے۔ یہم شف دخت مارے ثانستی جن
 پیڈا غالت۔ سنگت جتنہ زخم مار پھر بچھڑ کلئی۔ ہونی پکے ترینزرا
 ترا نج پری دیم عمان آنکھ۔ اشی زڈتہ دارے۔ دارے سہرا کھنخ
 لبھتا۔ ہواں نڑ کتو ترا نج پری دیباڑا ہون اچھا کتھی دہمکری
 ترا نج پری ہا غابیتھے۔ سنگت دھماک کڑ کینتہ تہ بادشاہ دس بنا بیتھے
 خال گوشہ د جو ایں سنکھے تھی منی بوت چکھی۔
 دہمکری اے شتمہ اشی گذی برات، پھرو دخت آنکھ۔
 بادشاہ گوشہ ارلی نہ برو بیار۔ اشی گوشہ۔ آں حیرتی تو کے۔
 اش کن کسو۔

در بھی بادشاہے ات۔ بادشاہ دلی کہنی باز دوست، اش بئے
 گہنی مو بخانی و نشیہ ات۔ قی جھا سے اسکو گوشی بیا بلال در کے
 دیسرے بیغا ات۔ اشی ہڈا بادشاہ غومل پکتو شہ۔ کڑی کوہاں
 داتھ کنڑ دے یہ موریں در ٹکے بیت۔ در شک کنڑ آں گفت۔ سہر کے
 ہیرانت آہنی داڑتہ درنا بیت

کہنی گڑتے ہندو۔ کنٹرو موریتھی۔ درشک بیتہ۔ درشک هران بیتہ۔ درشک
و کنٹرو لکھنوت کیے زنان کپتہ روشنے دا سکے آسکو کنٹرو پچھے دیتھی
ہواں کنٹرو بادشاہ دلی ماڈن عدالتہ۔ ماڈن مرطہ۔ بادشاہ کہنی
گشتہ۔ روشنے بقال گول زال عادلاند بیتہ۔ زال عکنٹرو والٹری ماری
ہرماں۔ پیری نال ورنا بیتہ بقال حال داشتی۔ بقال دی داڑتہ آں
دی دستا بیتہ۔ شہر دا ہو بیتہ۔ کلیں پیری آنکھنوت کنٹرو والٹری
کلی ورنا بیتھنوت۔ بادشاہ ہیران بیتہ۔ دان و مروشی پر دلی کہنی ہے
پیغامت ۶

اشی بارو جہیتہ۔ گڈی برلت آنکہ۔ بادشاہ عگوشته ہبرو ہواں
سری سری ہے بیار ہوانہی منی زال ہے بوت چکٹہ کشانیں۔
اشی عگوشته بارے کارانیں۔ تے اش کن کسوے من کنائ
کسوے ۷

اشی عکسو رانی کتھے گوشتی ۸ "درسی بازے ات۔ بادشاہ ہے باز
باز دوست ات۔ روشنے بادشاہ وزیر گول باز ع شکار لشقت
لیتھنوت نیٹ تئی۔ وزیر شتہ آف ہے پولغا۔ بادشاہ معنہ۔ دپتہ درشک
و بھجن ہے باز کر غانتہ۔ بادشاہ دیتہ ترپسے کپتہ۔ بادشاہ کو گلاس شیر
دادتہ کبید بیتہ ومانیں۔ گلاس کہ پڑ بیتہ باز ہے چنگل جتو پر بینتہ۔ بادشاہ
زہر گپتہ گوشتی ڈیکھا تما دوست انت نا ہے تراکشتوں دہمی دھک
و اغدیں پڑ بیتہ۔ باز ہے رنکھنوت۔ سیمی دھک ہے کہ پڑ بیتہ باز
لیتھنوت۔ بادشاہ ہے باز سیسی پٹ کٹو کشته دیمکری وزیر آنکہ۔ دیتی
باز مرطیہ انت۔ پول لکھنی کوچے باز کشته۔ بادشاہ عگوشته پریں ہے

کلاس بر نگئی وزیر سہیران بیتہ کہ آن تکو شا آنکہ میں کر عَزْ جڑتہ۔ دیئی
واسنگے مہر تیہ انت۔ گرم عجیتہ آراف چرغا یعنی۔ آنکو بادشاہ عَحال داشی
بادشاہ مو نجحا بیتہ دان و مردشی پہ دنی با نزاع گہ بینا انت ॥
ذکری اشی بارو صہلاس بیتہ۔

چیارمی برات آنکہ۔ بادشاہ عَگوشتہ "بروسری ایں برات" ॥
بیار ॥

اشی عَگوشتہ" دانی منی بار و انت پداکیت اش کن کسوءِ من
کن کسوے۔ دیرہ بادشاہے ات۔ گوشتی سادا طو طاء بروزاۓ
پول سادا طو طاء سہنہ شرایں زالے دیتہ آنکو حال داشتی بادشاہ عَ
ہوا ہنی عَگوں سیر کتہ۔ گڑتی عَجھنج پیدا غاٹ۔ بادشاہ گوں سادا
طو طاء سری آتکخت۔ دروکے عَند عَگوشتی خیال عَکن جھنج
پیدا غاٹ انت کہ نہ۔ سادا طو طاء گوشتہ دانی کس سہرا نہ انت۔
گڑی دھک عَپول کلتشی سادا طو طاء عَگوشتہ کس سہرا نہ انت۔ بادشاہ
عَگوشتہ بیا ہن عَسادا طو طا کہ بھن عَآنکہ۔ بادشاہ عَگوشتہ۔ وٹ کر فا
کر شتہ جھٹے عَنشتہ دشیع حفیں سہر عَبیتخت۔ بادشاہ لجی بیتہ
کہ پچے سادا طو طا کشتوں۔ دان و مردشی پہ دنی سادا طو طاء گر بینا ات ॥
ذکری شف رو ش بیتہ ہر چیاریں یا ہند بیتخت۔ بادشاہ
عَگوشتہ" مناں تئی چک عَبان اعتبرات۔ ت گوں منی زال
ای نگیں کارے کتہ" ॥

رنگت عَدار عَسرا کہنخ پیچتیہ ڈستہ او مار دی ڈستی۔
بچرو عَگوشتہ مرتاحی نہ انت کر مناں کشٹے۔ زال دروغ عَبند غاٹ

زال من ترا کشوت دات - اش کن نیں کسوء - سری زال من ترا کشوت
 دلت - دیبا دد مرگ آنکھنست - من باغاتاں - آنہانی کوس م اش
 کت - دیبا متغ شوا بوارڈیں - شوا مرخت - دگ ع بیراث بیم
 دانگی بیرے ات - شوا بوارڈیں شوا مرخت انت - بلگی ایں ماڈل بھر
 ات - شوار من ن اشته زدار بینا - شوا بڑت ہندے ع کشتنی بھر
 د دروازغ شوے چک درشت - من سری درٹینتہ - مار ع شوار دین
 من مار کشته - ہونی پکے نال ع بوت ع تر بینزتہ من گول کہنخ ع
 اچاکتہ - کسو ہش انت - اغصاں گز دلو - تمی زال کار بیت پچے
 ہوناں مناں محث انت من دراہ باں " ۔

گول ہے ٹوک ع ترا بکا کتو سنگت بیتہ سنگے - کپسہ کڈیا
 بادشاہ نجع ع او ترانج پرمی ہر بیش ع زیارت کت او گر بیت -
 رو شے ع ترانج پردی ع کٹتھے پچے - بادشاہ ع گو ع شته من کٹایں
 چاقو آردو پ کشغا دیمکری پچیرے آنکہ گوشتی ع ک شا چور دو چیخ
 ع ہون کنت - ہوا بناں بہنست دراہ بیت - اغدر اہ لوزیتہ پلا دی -
 دیرہ ن اشت " ۔

اشاں چیخ بھرن کت - نگ ع نہنستش بسنگ کر ٹو عیشہ گوشنی
 " من شویں دابے کتنا تماں " ۔

بادشاہ نجع ع بھنیرے بیکیش دا تو موکل داتھی - او سنگت کتھی
 دزیز - دت بیتہ بادشاہ بھنثی بلات سکل سکلاں دی مڈی پیسو
 زدا شی - بادشاہ روزیرہ یا حصہ ع نہنستش سیر و سوکھاں -
 کوں تھرے پے درے بالکا شوا - سنبھرا دیں مردے دسا نیں دھشیں ٹاں

گوہل

بیتہ بادشاہی۔ بادشاہ نشودی ہادشاہی نہ کننا اتھ۔ بادشاہ
و شہر سوڈاگرے اتھ۔ سوڈاگر و منڈے اتھ۔ اور بادشاہی دی
منڈے است اتھ۔ بادشاہ و پوتی منڈو جو ایں مارٹی لے جتھ۔
تے سوڈاگر دی پہ دتی منڈو جو ایں حارٹی لے جنائیتہ بادشاہ و
پ دتی منڈو مارٹی و عین و باشے مانجیتہ نہ سوڈاگر دی دتی جنک
و پ مارٹی بھجن و بلغے مانجیتہ بادشاہ منڈ بیر بانجھا او بیگھا پیپت
منڈ و پھجی نہ باندھ عکروت تے سوڈاگر و منڈ دی۔

روشے نہ شوڈاگر تیاری کتھ کہ دیر تکے نہ سوڈاگری نہ رووال
اے سوڈاگر تاقلمہ ہسلتوچی لے ذکر گوں گیئر تغفتی هنزاں گرانا تو اس
وشف کننا دگ نہ اشافی آف جھیتہ۔ سوڈاگر آف گوشتہ۔ لٹوا نگہ نہ
بیار انت من رووال آنے پولالاں کاراں۔"

سوڈاگر کلی زرتو ماڑن حکمختی۔ حکملا تاشتو مزانیں کبے
نہ در کپتہ۔ کوہ نہ دیتیئی در لکے سورنات او سوڈی نہ اعذیں کپھ
انت۔ ہمیڈ نہ آف دی است اتھ۔ سوڈاگر آف داڑتہ۔ دتی
ماڑن نہ آف داٹتی۔ او کلی پر کتو زوتتی۔ دیم پہ بکھر تکا داٹتی۔ آنکو بکھر
سو صہر بیتھ۔ آن سکنیاں داٹتی (کراں آن داڑتہ۔ بکھر نہ دی دگ
بیش اتھ۔ بکھر دی کوہ نہ آنکھت۔ بکھر نہ آف داڑتہ اشان موکل

داٿه که سٺو بروانٽ من رندء کا يال۔ اشائٽه گله حڪمته بِرَنَل
گڙته۔ بُرداں گندال ہے شري دشکے۔ سوزانت او سوزي ،
سهرانت۔"

ماڏن بستئي۔ ہوڙا که شٿه درٺاڪ ، بھن ، چيار مرڙر
ٿشتیه انت۔ شے لکغا انت کاغذاں۔ یکے لکٿيئناں گرغا چنل
دليغا انت۔

سوڙا گر که شٿه۔ جڪٿه هٺاں ڦاپول ڪٿي ٺوا په لکغا انت
او اغريں لکٿيئناں چنل دليغا انت۔ چنل ديوخ ، جواو داٿه کر
" ماڻدماني لکھيا يا جنغاوں ۔ "

سوڙا گر گوشته " شوانا دهي حالي دينت۔ مي هزاين
منڈے۔ مي منڈء لکھيا گوں ہوانهي جشيئه انت ۔ "

سوڙا گر گوشته " من وڌي منڈء بادشاھي چڪاں ده زيل
ٿ گوشئے که گوالء گوں لکھيا جيئه نئں ۔ "

لکھيا دالي گوشته " گوال ، چل روشن نئں پيئه که پيدا بيهه
سوڙا گر گره تو شٿه گله ، گون داٿئي سوڙا گري کتو دٿي ڏيڍه ،
گر ٿلغت۔ آنکو پول گول ڪٿي که " ايندا چي اے گوالے است انت
که نئں سچلاں پيدا بيهه ۔ "

عالم ڦٺه که پلاں لوغ ، سجلاء چڪے بيهه۔ سوڙا گر شٿه۔ گوال
، لوغ ، چور و ره پت شتيه اش گورم ، لوغ ، کس نيت ات
سوڙا گر گوشته " پنج ، شوچ من گرائيں مناں چڪ نيت
انت۔ من براں چيئا نئں ۔ "

نال ءَكُوْتَه " مُرُود ايلانه انت من پي شوشكان ن " سوڈاگر بیگها ہنداسته - گوال ژاگو مَکَه تو حندو آسک سوڈاگر اغدیں آسک کر دے ولي چورو ءَمنال دے من چشیا نیں منال چک نیبت انت - از " سُپُو چورو ءَگوں تِنگواں تو راں " گوال راصنی بیتھا - سوڈاگر ءَتِنگو آلمینتو گوں تِنگواں تو لِو گوال ءَتِنگو دا تو چورو حندو بڑتی - سوڈاگر ءَچورو شف دای شف بوخ عَکشة قی ہندے بڑتے - هنزا لال گرانا آنکخت جھکھے ءَاشی شے چیار نوکر گون انت - نوکر اس گوشتی " اشی ءَکشندت - ہونال

منال دُبیت او ہونال دونگے اندر ءَبند کنست - بیارت " اشان چورو سوڈاگر ءَثادیر بڑ تو آنی کندھی ءَ - ہوڈا مرکنے جتیش مرگ کشتو ہون دونگے اندر ءَکتو زڑتیش - چورو ءَگدے چک ءَ دا تو اشتیش - ہون سوڈاگر ءَگوڈ کر بڑتغنتیش - ن سوڈاگر ءَلشچ جھوہ ہون رتکغنت گوشتی " ایدا نزال دا انت - " لے ژا ہمیڈا لڈتغنت - آنکخت حندو -

گدھی روشن ءَچور دا باعَ آسک که دیلیعی چورو - چورا بھر آردتی - ولی چورو حندو بڑتی - بازو حصش بیتھا - گوال ءَپہ دنمار ڈغا رے گپتہ دقی ڈغا روت جائیش - دنمار پہ جو ایں حندے دی جتیش - چورو نیں بازمزن بیتھا - سیری ءَدی دختاں گوا زنیغتیت

روشے ءَسوڈاگر کشته جھکل ءَکر دوال چورو ءَگندال چور دچی نه دیستی - آنکو حندسا سوڈاگر پول کشی چورو بھار بیتھا - گوال ءَگوشتہ " من گدھی روشن ءَآردتہ چھیتہ - مزن ککہ - می لوخ ءَانت " ۲

گڈی روشن و سوڑاگر آنکہ بازار و کیکے و شاپول کمپنی کو گل
و لونغ پخوانت " ۔

ہوا ہنی و گوشتم " نواں گوال کنیں تھی سر و جو دینیت
ترکشیت - آں مزاں بجا گیا ہے بیٹھے ۔"

بیٹھ سوڑاگر ہند اسی بیٹھی - شستہ لونغ و ۔ گوال و چور دن
چور و سوڑاگر و سنگت بیٹھے - آنکو لوں خوچھی تخت - سوڑاگر و دانچہ
لے کہ برپلاں ہند اسی برات و دے - سوڑاگر و چھسی خوکھہ کر
و اے چور و پیندا غافل انت اشی و گول تیلاں تراڑ - من دیمکری کایاں
سوڑاگر و نواں دچک مڈی سکھی برات و شہرا شفت -

چور و و چھی نہڑت - منزلاں گرانا بھندیاں جنانا آنکو سوڑاگر و
برات و شہر و در کپتہ - شستہ سوڑاگر و جنک و باغ و ماڈن بستی
تے دیتہ - کٹ و چک و داب شستہ - اول و منیتہ ات - سُرت تطب
شستہ -

دیتھے و سوڑاگر منڈ گوں چیار تجخ منڈ و آنکہ باغ و باغ
و دیتھی سنبھرا ایں درنلے دیتہ انت - سوڑاگر جنک و پذی منڈل
گوشتم " شوا دی دی در شک و بجن و نہ دانت من کایاں " ۔
منڈ گل شتخت سکے آنکہ جمانیہ دیتھی حالیتی سنبھرا ایں درنلے
و دیتہ انت - درنائے پد و دع و کا غذے - اشی و کا غذ کشتہ پڑھتہ -
لکھتہ ات کہ ہمشی و گشتہ - او تیلاں تراڑ انت - منڈ و کا غذ
کشتہ در دل تھے - قی کا غذے لکھتھی کہ " منی منڈ بجھ
چور و دینت - سیر و کن - مال و کش - من سیر و رند و کایاں " ۔

منڈو کاغذ لکھتے پر دعا داتہ دی سینگھیا نیں پھجیا گڑتے ہندو شستہ۔

چور دکر ہا غایبیتہ۔ بڑل کاغذ سوڑا گر عربات ع دالیٹی۔ "سوڑا گر" ۶
برات ع پڑھتے۔ لکھتیہ منڈو سیر ع گول ہے چور دعا کن۔ برات ہواں دخت
ع سیر کتہ سیرات کتہ۔ میلہ کتہ۔ اشانی ابده دی باشنا کلیش۔ سیمی بیگھا
سوڑا گردت آتکہ۔ عالم گل الگا در کتفتی چور ددی گون اٹ۔ سوڑا گر کہ
چور دیتہ باز زمہر گپتہ دی برات ع گوشتنی کر "من تلا کارے ہ گوشته
رہ منی کار کتہ" ۷

برات ع گوشته ہا۔ من تھی کار کتہ تہ لکتہ کاغذ ع کہ منڈو سیر
ع گوں ہمشی ع کن۔ ما سیر کتہ و گیشہ" ۸
سوڑا گر آتکہ ہندو برات ع گوں کھلیں کسٹر کتی۔ سوڑا گر آتکو زام
ع او جنک ہ سرا دست ایر کتی۔ گڈی روشن ع چور دعا مات دبت
آرائیتھتی سبے آتکخت۔ سوڑا گر ع گوشته چور دعا پت ع کہ من باز
وس کتہ تھی چور دعا کار کناں پر جنک کتوں۔ لکھیا جتھی قی۔ سری وھک
ع گوشتوں کشتی لوز کاں نہ کتہ گڈی دھک ع برات ع گوشتوں
کہ تیلاں تراڑی برات ع منڈو داتہ۔ سوڑا گر ع گوشته نیں نہ دانت گوں
آرام ع۔ ہرجی اے من کٹھ شوادی بورانت ۹

لے ہمیڈا لشغت۔

ہمید ع شہ گڑا من ہندما آتکغاں۔

جادو گمرا

بیشہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ نہ تو وہی بادشاہ ہی کنھا ات۔ بادشاہ
 مزائیں نشتعیں منڈے ات۔ بادشاہ پیسٹھڑاں نڈاٹی۔ ہمیر نکا باز
 دخت گوئشہ روٹی باز روٹی کیں بادشاہ ہو گوئشہ من وہی منڈے
 ہوا ہی ہو دیاں کہ ہمیر نکیں راگے لیوے، کہت کہ نہ من دیتہ نہ اش کتہ
 من دلی منڈے ہوا ہی ہو دیاں۔

سری روٹی عالم کلی مجھ بیتھنے۔ ہوا روٹی عہے لیو کس ہے
 کت نخنے۔ بیکھا بادشاہ ہر کس عہے موکل داتہ۔ عالم دی پتھنے
 کل اغدیں آتکھنے۔ بھے شرے گریوے ات۔ گریو چوروے دی است
 ات۔ چورو شنے بادشاہ پیسی کہ "من لیوے کناں"۔
 بادشاہ ہو گوئشہ انگریزیو کٹ نخنے نہ تراکشان۔
 چورو ہونٹہ۔

چورو شمیڈاں ٹرالٹر شنے دیر ھندے ہے۔ مزائیں آفے ات۔
 چورو بیٹہ تینی۔ آٹ دی دی دی دی جو ہو بیٹہ۔ آٹ بس کتھی۔ ہمینداے
 اے لادتاکی ات۔ دے نام "بس" ات۔ دے جھبھتو بڑتہ۔ او دلی تھنے
 ہ بڑتی۔ دے ہ جکے دی است ات۔ دے ہ بھے چورو ہمیندا دی دی
 اشتو داتھ دت شنے شکاری۔ جنک ہو گوئشی رہمن رو غال۔

گردنی چورو عروال۔"

دے کہ شش شش ماہ رند گھٹت کا نک -

منڈو کہ جادو جسہ چورو شیشے ٹھاھینتی۔ سئے چیار روشن عرنڈ
ع اغدیں جادو جبئی گر لیو اولی ڈولا مطر دے بیتہ۔ ہمیر لکان ناگر لیجاؤ
ع دستاڑ کئی۔ گر لیو کہ دستاڑ بیتہ گردا مول داشتی۔ گوشتنی بر و تلامل
انت۔ اہا کپٹ ترا کشیت۔ بر و ہوڑا گر لیوے انت ہوا نبی لوڑا
اوٹا کی بی۔"

اے عشیتہ ہوڑا۔ گر لیو گوشتنی۔ سری دنار کا ٹیغڑے ٹھاہیں۔
گر لیو گوش نیں مناں بہاکن۔ ہمارا نواں شو شکن۔ گوش محار
چغل دے۔ اغہ ہمار داشتے من گردوال نیا یاں۔*

بانگھا گر لیو کہ کر طو بیتہ دیتئی کا ٹیغڑے جکتیہ انت۔ اشی عکھلو
ہازار شو مکہ پنج صد کلدار گپتو حصدا کڑتا۔ پیکھا اغدیں ہواں گر لیو۔
گر لیو لوغ ع آنکہ گوشتنی مانگھاتی لوغ ع من لگی ایں ماڈنے باں۔
ماڈن ع شو شک لعام ع نواں شو شکن۔"

شف روشن بیتہ۔ اشی ع دیتہ بگی ایں ماڈنے جکتیہ انت۔ بڑ تو
شو مکٹی ماڈن۔ لفام گر طو بیتی۔ اشی ع لفام چغل دارہ۔ ماڈن والی ع دیتہ
اٹے ماڈن دی کارا انت۔ گر لیو اغدیں لوغ ع آنکو گوشتنی "بانگھاں
لیکھوے باں۔ لیکھوے مشو شک ہمارا نواں دے۔"

ہواں شف دے دی گر طو آنکہ۔ وئی جنک عڑا پول کئی چھوڑوں

بیتہ۔"

جنک ع گوشتنی آں سکار بیتہ ششہ۔"

دے ء سما کپنہ کہ جا دوئے دستا ذکل تو دست ء اشتنی۔
گر پوتہ لیسڑوے بیٹوں لونغ ء آنکہ سہیندا جنکہ۔ گر لونج ء ہمار کئی بنا
ع بڑتہ۔ بازار وادے و دیشہ۔ دے ء پچھا آڑتہ۔ دیشی اے ہوال پھنڈ
انت۔ دے اگھا آنکنی کہ ”مناں گوں مشوٹنی۔“

اشی ء گوہ شتمہ منہ میں پیسریں مردوے ء کوں شوشکانی۔
چرانا دے ء جا دوجتہ بھرا لشیں مردوے بیشہ۔ اندی اگی
آنکنی۔ واڑہ عَنْذَا تہ۔ دے ء اندیں جا دوجتہ پیسریں ناخنے بیشہ الی
آنکنی۔ او لیسڑو بیچ صد عَلَّکتی۔ واڑہ عَ لیسڑو ڈاتہ۔ دے ء گوہ شتمہ منہ
تراتیخ صدر و پیسہ دیاں فُهارو دی دئے۔“

جھٹے ء واڑہ عَ نڈا تہ نیٹ ہمار دائی۔ اشی ء دلی لیسڑو فُهار کئی
حندیڑتہ جھٹے بارڈھو یڈتی۔ رو شے ء بڑتی لیسڑو لونغ دے۔ کر کشانی
و تی جنک ء گوہ شتمی۔ بیار کا ریچ ء۔ من لیسڑو ء کشاں۔“
جنک و کا ریچ جا دوجتو لکینہ۔ دے ء گوہ شتمہ۔ بیار لیسڑو دار
من کا ریچ عَ پولان۔“

دے کہ کوئو ء آنکہ۔ منڈل ء ہمار سہستہ۔ لیسڑو بیشہ کہنی اے۔ بال
کلٹو شتمہ۔ دے بیشہ بازے رند کپتی ار کہنی بال و کنڑا آنکو ولی شہر
بادشاہ لونغ ء بیشہ سو نیں در شکے۔ دے ہوال رنگا بازے بیچ کا شنہ
عالم و کہ دیتہ عالم حیران بیشہ۔ مج بیتخت۔ بادشاہ دی آنکہ
وزیر دیم داشتی کہ برو گڈڑی۔ وزیر شتمہ گڈغا در شک ء در شک
گڈتی۔ اے اندیں بیشہ کہنی اے بال کلٹو بادشاہ ماڑی حکم دنستہ
بازے بیشہ پنجیرے۔ سڑو لونغ کشی دودلو۔ ماڑی بھی ء نستہ۔ جھینڈ آڑتہ

آس دالغتی۔ کہنی بیتہ نارے شتو بادشاہ جنک ۽ گٹھاے
بیتہ۔ بادشاہ شتو پخیر ۽ گوشتی۔ تچے دوخواے کنفائی یہ
پخیر ۽ گوشتہ منی نارتی جنک ۽ گٹھا انت منی ۽ دینت
بادشاہ ۽ پخیر سگت کتو بڑ تو ناروستہ۔ بادشاہ جنک ۽ ..
نارکشتو درست ۽ کتھی یلو داتھی۔ نار بیتہ انارانی کنڑو۔ پخیر بیتہ لکڑے
گوں چوریاں رانی انارانی درغا۔ لکڑو دت بادشاہ نینا تھب ۽
دیانا۔ وزیر ۽ گوشتہ بادشاہ سلامت تی جتی اے اندر ۽ اناری
کنڑو انت۔"

بادشاہ ۽ جتی چند لکنڈو کپتہ بھن ۽ بیتہ بھلی اے۔ لکڑو اڑتھی
سفر پتھی۔ وٹ بیتہ مطادی۔ اولی گریو۔ گوشتی" بادشاہ سلامت
من ہوال گریوال ہوال چوروال کہ گوشتول را گے کنا۔ راگ
کتوں ڈس اول ۽ ہمیر نیگیں راگ کے ۽ کتھ۔ نیس منڈ ۽ دے ۽ کم
نہ راگ چال دیئے ۽ "

بادشاہ ۽ گوشتہ د پخیر ۽ دی زیندغ کر یا"
اسی ۽ جادو حمو پخیر کر بھلی اٹ اور مٹتیہ زیندغ کتھی۔ بادشاہ
۽ دتی منڈ گریو ۽ داتھ۔ او ولی وزیر ملا حیثی۔ اشی ۽ ولی ماٹ پتھ
دی عیندا آڑ تغفت اے سکل کہ مس یک ہندی وہش و وہش دلی ۽
دی شغزت تا م گڑ تنا اور دیم ۽ پچی سٹی نیاں

اکبر بادشاہ

بیدتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ حذائی جنداست آں دی نشتو زین
 ملکرے سرے وئی بادشاہی کنفات۔ بادشاہ نام اکبر بادشاہ است
 بادشاہ رعکار بلیں شکار است۔ چڑھت ایڈا اوڑا شکار کئی۔ بینک
 روشنے کہ شستہ شکار است۔ مزاں میں بگی اب کوپے کپیتہ دیتیش رحیلان
 بیتخت کے لے چے کو ہے۔ حکوم ایڈانیست است۔ نیٹ بلیں دنبہ
 دی دیم دیتیا است۔ تہ بروہیاں کن ہے چے انت اولی ماں
 دیتخت ہے۔

وزیر کہ نزیخ نہ شستہ او فی صیال، ات کرچے انت دہکن
 گواہ بیدتہ۔ ترطیس نہ نزی بیا گوں تو کارے گی
 لے کہ تری شستہ گوشتی، اکبر بادشاہ گوش بیا گوں من گالی
 بی من فائی روشن، ہمید انشیتی آں۔“

وزیر شستہ بادشاہ عسماں داتیئی۔ ہواں کو ہے نہ انت مارے
 گوشیدت بیا گوں من کالی بی گوں تو کارے۔ بلیں اکبر شمیدا سنہر لوند
 دوٹ شستہ۔ ہمودا کر پچھتہ پول کئی،“ شتی۔ پے کارے“
 مار گوشتہ من اش کتہ تہ باز بھڑیں بادشاہ ہے ہمے دلن

جو جو آں گپتہ من آنکھاں کہ تے چے مذتے کئے۔ بادشاہ سلامت میخ
ھندز میں ۽ شیراٹ۔ من تلا ہمودا بہاں اعذیں پنا گڑو نیاں کاراں ۾
بیس اے بیقعت تیار۔ لکھ ھندز ۽ بستا غدیں آنکھت مار گو گوستہ
”بادشاہ سلامت من دف ۽ پٹاں شو امنی دف ۽ پہہ انت ین
شوار دیما برال۔“

منزلہاں جتنا مزاں جھٹے ۽ دیما کہ آنکھت بگی ایں کوہے کپتیہ
ات۔ ہمیندا کشتفتی کوہ لیٹن تو ز میں ۽ شیر ۽ شفعت۔
امد ۽ ک شفعت ہے رنگیں گل ز میں اے کہ چڑوا بیس جو جاؤ
پرانت۔ مار گو گوستہ ”بادشاہ سلامت سہش انت جو جو کہ پیٹر نہ
ءیں انت۔ دانی دا ب انت۔ بارے نیٹ اسرت کرڈ بنت
بانگھا ک کڑوبنت دانی جو جو گل دا ب انت۔ اکبر بادشاہ دی کڑو بیٹو آنکہ
رسم ائمہ کتو چی اے پڑھتو جو جو آنی چکا چپت کئی۔ جو جو گل گل مرخت
میں بیس بادشاہ گو گوستہ ”مارڑا یڈا کش۔“

مار گو گوستہ ”بیا انت پہہ انت منی دف ۽“
وزیر و بادشاہ کشتفتی دف ۽ در گپتہ در گو نیٹ کہ موکل کپیش
ماں کمیں وھاڑ دا تھے گوستہ بادشاہ سلامت اشان آٹھاں اوارکن پیشو
بورتی ڈولیں ہوشیاریں مردم کس نویت“

بیس اکبر بادشاہ ۽ وھاڑ زڑتو ھپلو ۽ بستہت۔ او رکو تو دیما
منزل مکپیش۔ منزلہاں گرانا پھنڈاں جتنا نا دگ ۽ شف کپیش۔ قی بادشاہی
شہرے ۽ آنکھت۔ او سکا دلکے ۽ ہمانی بیقعت۔ او تاک کتو نشتفت
گو گوستہ کپیک مردمے لفون کپا اڑت ۽ وھاڑ ڏمان مخن انت ماویت ڈول

بلیں اے وھا ڈال بر غا انت - مولدءَ دیغا انت کے لئے
 لغناں ایکا پش - مولد نو خی لغن، پشغا کہ دیمکری گواں آتکہ - مولد
 کے لغن یک ات گواں، لغن جھٹتہ - مولدءَ گو شتہ۔ بے سجن
 ہے لغن عِمہ بر ہے بادشاہ غفت - مار حوار کنت " گواں
 گو شتہ " بادشاہ پہلی لغنه لپش انت من بازی شذی بیشنا
 دیمکری لغن فاڑتی۔

بلیں مولدءَ نو خین آرتے آرٹلو لغن پکہ - لغن دیم داتی، اکبر
 بادشاہ گو شتہ " اے منی اولی لغن نہ انت " لغن دار تی دیقی
 لغن دار تی دیقی بلیں پس آم جیتھاں - آنگو پہمال کے سس
 کپتہ - مہار د من ڑا عقل، پر بیغا یاں - شہر ڑا در کپتو برد دیم
 کتتی -

اکبر شمیدا سنبر تو دی لو غ عشته بہمال کہ شمیدا رو ت - دیر
 حصے در شکلی سایہ دو سبیت - او سہوڑا دا ب شتہ - پیشین کہ
 بیتہ - رانی اے دیتہ بانگھڑ ساجھتیہ انت - چورو کہ کڑو بیتہ
 سادی چرتہ - اے شمیداں رعت دتی بادشاہ گوڑ - گو شتی " منی
 گوڑاں بر ات - او اشائی در ات شوا باز ہو شیار بنت " اشائی
 گو شتہ آدم زادہ گوڑاں مے دل نہ ایت و
 اعذیں گو شتی سے پنا کا ذخی بیارن - اشائی بو رانت
 " دی شوار باز پوہ د ہو شیار بنت " .

اے بے ضیواں نواڑتے کا ذرع، پنا اے داڑتہ بزرے کے
 بقال، کیے گوات، بُر تے - چورو بیتہ بقال - بقال، بقال، دمرشی

وئی گپت و داشت ء ہو شارانت۔ بزرگ که والٹہ دان و مرشی پسانی
بڑست ء مردم آؤ خیں وخت ۽ کلیں حال ء سئی بیت۔
قصو جھرے من پہ داسے۔

عقل

بیتہ بادشاہی - نشودتی بادشاہی علکنات بادشاہ وزیری است
اڑو شے عَ بادشاہ اور وزیر نشیہ تخت - بادشاہ عَ گوشتہ عقل گوں^۱
علم عَ انت ۲

وزیر عَ گوشتہ من عقل اٹھ دادنے ۳
بادشاہ عَ سہر عَ گریوی زالے ات - زال عَ لاف پُرات - بادشاہ
عَ کوٹے جتنے کوٹے زال بند کتئی - او زال عَ مرڑو دی بند کتئی - اتنی
خرچ داشتی - کوٹے بند کتو اشتئی - اشان بے گوشتہ کر چور د آندھلی
عَ انت گندوں عقل بیتی کرنے - اللہ دامنے آں دی میں سہرا بیرت -
لے کے بند کتو بادشاہ لے عَ بلیں شمو شفعت - روشنے عَ نال عَ
کٹتے پکے - نج کان ات - تاگوں آرام عَ نشیہ ات - روشنے عَ چور د
بیتہ مزن - کوٹے بھور میتو در عَ در کپتہ - ولی مات و پت دی ژاہنوز عَ
کشتئی . ۴

تی شہرے عَ بادشاہی ات بادشاہ مررتہ - بادشاہ عَ منڈے
دی است ات منڈ مزن ات بادشاہ منڈ مزن بیتہ منڈ عَ ہے بادشاہ
نینگا کتہ پینا کم - بیا منی گونخ عَ دوش ۵
بے پیغام کے پھجتھنست تہ بادشاہ شرہ ہے شہر عَ - گریو عَ چور د

گوں ولی مات دپت ۽ چھجی گوشتہ۔ بادشاہ منڈءَ لبست انت بند
ہر کے ۽ کہ بند بوتک ہواں گپتی۔ لے بادشاہ شہر ۽ آنکو درکپتہ۔
بادشاہ جنک ۽ گوں مولد ۽ پنگے دیم داتہ کہ حولی ۽ ایرکپتی گوں جو ایں
اوچنڑاں۔ مولد ۽ بڑا یہ کمٹہ۔ یک بریں پر شتعین کٹے دی ایر کنا ٹپتی۔
بادشاہ کہ آنکہ تہ بریں کٹ ۽ نشہ۔ بادشاہ جنک ۽ سری دو اندر مولد
۽ داتہ کہ "بر پول ۽ کن تاں پکوانت تاں کچو"۔

بادشاہ ۽ یکے دارٹہ گوشتہ گوشتہ کو گھٹی گوئیں سہش انت اوپنیں من دارٹہ
مولد ۽ نشہ گودی ۽ حال داتہ۔ اعذیں مولد ۽ درomal داشتی کہ "بر عپول
کن اشانی چے بیریت کرنت ۽"

بادشاہ ۽ گوشتہ "اشانی بھایا ہباسی یا کلدارے"

بادشاہ جنک ۽ دوجتی داتہ مولد ۽ کہ "بر سہش ۽ جنش۔ اور لینی"!
مولد ۽ آنکو دوجتی جتہ اور لسینی۔ چور و ہمیڈا اڑانگے ۽ خیال ۽
انت۔ بادشاہ ۽ کہ گڑتہ اشی ۽ بھج نیاڑتہ۔ ولی مات دپت ۽ ٹاپول
کٹیں" ہے کئے انت کہ روغا انت"

پت ۽ گوشتہ میئے ہئے بادشاہ انت۔"

گڑی روشن ۽ اعذری ۽ بادشاہ نشہ۔ بریں کٹ ۽ چک ۽
نشہ۔ انارے دارٹہ یکے دیم داشتی۔ اور mal ۽ بجا، بساں او کلدارے
وشتی مولد ۽ آنکو دوجتی جتہ بادشاہ کڑو کتو لو دھاڑتی۔ چور دی جکتیہ
انت۔"

سیمی روشن ۽ بادشاہ ۽ ٹرا ہمے گر لو سری نشہ۔ او پھننا گوں
پلگ ۽ چک نشہ۔ بادشاہ آنکو چھپی بریں کٹ ۽ چک ۽ نشہ گر کو نشہ

مولدء شتو گودی ع حال داشت۔ "مژدوے آنکو پلنگ ہے چک
 رشتہ یا" گودی ع دوانار داشتہ کہ "بر پول ع کنی تال پکداست تال کی
 انت۔" مولدء آڑلو چور دعڑا پول کشته۔ چورو ع گوششہ" ہر دیکھیں کوہاں
 مولدء اغذیں دور دمال آڑتہ پول کشی" اشانی بجا ہے انت۔" چورو ع گوششہ" اسٹی بجا ع کس بیجھت فریت" ہر دیکھیں کوہاں
 مولدء شتو گودی ع حال داشت۔ گودی ع گوششہ کہ بر دیکھی
 گوش" تیٹی لخن ع من دیکھ دیاں" اے جہشیل بیٹہ لخن داڑتی۔ نشیبہ ات گودی ع مولد دیکھ داشت کہ بر
 ہمشی ڈگوش" منی ابا مژدہ برات مناں نیست انت۔ من ترا گراں
 ته منی مژدہ ع من تیئی زال۔ او نہ کن بادشاہی۔" مولدء آڑلو پینام دلخت۔ چورو ع گوششہ" من مژدی رو غایاں
 چورو گڑ تو دنی ٹھنڈا ششہ مات و پت ہواں کو ٹو ع بند ٹینتی۔ لے ک
 کو ٹو ع ششہ۔ بادشاہ ع پچھہ آڑتہ کہ ہواں چورو انت کہ پلاں بادشاہ
 جنک ع اسٹی ع عزت داشت او مناں دو جمی جنی۔ بادشاہ ع شتو در
 ع حال داشت۔" ہواں کو ٹو زال او مژدہ من بند لقعت۔ زال ع لات پڑا
 سہو ذا چوروے در کپتو ششہ پلاں بادشاہ ع جنک ع گوششہ آہنا
 ع عزت داشت او مناں دو جمی جنی" وزیر ع گوششہ بیا بروں گندول" لے
 نیار بیٹھو ہواں کو ٹو ع اندہ آنکھت۔ ہر سالیں زیندگی
 ششہ بادشاہ ع گوششہ" مہواں چورو ہمیش انت۔"

وزیر پول کہہ "نرا پچے جسی جئی" ۔
 بادشاہ عَوْگُشْتَه" دوکٹ ایر ثنت کے پنگے گوں جواں اور
 چھپڑاں کے بریں کے۔ من بریں کٹ ھچک عَلِشناں - دوانار مولد
 وَآڑتہ گوشتی تاں پکو تاں کچوانٹ من کے وارڈتہ کے گڑ دینہم گوشتہ
 کے پکوئیں من دراڑتہ - درو مال مولد عَآڑتہ بجا پول کتھی عَمن گوشتہ ہے
 ہبائی یارو پیرو بیٹ - مناں جوئی جھوڑی سینتی - ہے چورو عَزت
 عَدیغات - رو مال دی چورو عَگڑ دینہخت او انار دی - ٹوک عَمن
 چی پڑہ نویتھاں" ۔

وزیر پول کہہ ٹاچورو عَ - "تہ ولی کسوءَ کن" ۔
 چورو عَ گوشتہ مولد عَ دوانار آڑتہ پول کتھی تاں پکوانت
 او تاں کچوانٹ - من گوشتہ ہر ڈونیں پکوانت - ہے بندے ات -
 بادشاہ گنوخ ات پڑہ نویشا - گڑا آڑتہ میں رو مال بجا عَ پول کتھی عَ - من
 گوشتہ جاء کس پھجت نویتھی - ہے دی بندے ات - ناں ہو انکہ
 عزت داشتی" ۔

چورو عَ گوشتہ "عزت عقل پہ بہاء میں تہ بڑت بادشاہ
 عَ من گریوے تاں - اے اللہ عَ دادنے" ۔

چورو عَ گوشتہ "انارانی مطلو مہش اسٹ کہ من تہ ھوراں پکوں
 تہ بھنئے - بادشاہ بے عزتیں صندانستہ - اعز بیشیں عقلے پنگا عَ
 چک عَ لشت - انار بادشاہ عَ داڑتہ - رو مال عزت ات - بادشاہ
 عَ آڑزان کرہ - من گوں عقل عَ ڈوستہ - صندان مناں کپتہ - من بیتھاں
 ہموں بہندر عَ بادشاہ" ۔

وزیر گوشنہ ”بادشاہ تراکیرات کہ تھے گوشنہ عقل گول
 اُت نیں دیئے اے اللہ ڈادنے چور و پخون علم عوستاڑ بن
 چڑا آمدھیاری کوڑا۔ او تھ بادشاہ تھے پوہ نوبیتھے لے گر
 پوہ بیتھ بادشاہ بیتھ لکی ”
 چور و دی مات دپت کوڑا کشتو شتو منڈل گول بر
 کتھ۔ او بادشاہ بیتھ۔

شریف ٹھگ

بیتہ بادشاہی - بادشاہ ۽ شہر ۽ دو براثت - دوئیں براث
 باز گر یو تخت - روشن ۽ جنگل ۽ روت بیگھا دار ۽ کارانت ملاں
 مشوکت ہبیر نکا بیل گز پیش - پھر روشنے دار سوچکش مزاں میں براث
 ۽ کامیغیرے پیشہ پورصیات ۽ مزاں میں براث ڪا یختر ھند اگوں کافیں
 براث ۽ اشته روشن باز روشن کیس نیٹ کایں براث ۽ مل ۽ گوشہ
 نیں دہکری دا ہر برا براث مرۃتہ بیا کہ کامیغیر ۽ حیرات کنال - اشی ۽
 کامیغیر کم تو حیرات کتھ - عالم ۽ حیرات ۽ گوژد داڑتہ او دائیش ٻے دگاک
 مزاں میں براث ۽ صند روپیہ دی ایرات - آں دی برد لغتی - ڈیجھاشتو
 در ھندے ۽ در کپتہ - ہموڑا اوتا کی ات - روشنے ۽ دیشی زداسے
 پیذا غا انت - زدارکه نزی آنکہ یک برے کند تو اعذیں گریتھی - زدار ۽
 ٻول کتھ " تھ پچھے کند تو گریتھ "

گر یو ۽ گو شتہ " من ہوانکا کند تہ کمن وھش بیشغال کہ منی
 ابا پیندا غا انت - منی ابا ۽ دی ہمیرنگیں ماڈنے ات او ہے ۽ نکامانل
 حلختی - من کہ گریتھ گیر آنکہ کہ منی ابا تہ مرۃتہ "
 زدار ۽ ٻول کتھ " ہمیں نام کئے انت "

اشی ۽ گوئشته " منی نام شریف انت "

زدار ۽ گوئشته " در د کے ماڻن ۽ زدار بی کن گی تئی رکھ کر

دل دهش جیت " دل دهش جیت

اے ماڻن ۽ زوار بیتہ ماڻن هڪلتو بُرٽتی - جھسے ۽ رند ۽ کپتی -
پدر گپت ختنی - نیٹ اشتودا شنی -

دیها کہ شتہ نکوئے دیتیئی - نکوئے منڈے دی گون انت - نکو
۽ گوئشته " من می منڈ منفتہ در د کے ۽ زدار کنی " -

اشی ڄم ماڻن ۽ زدار کتو ماڻن هڪلتہ نکو ۽ پول کمٹه " تئی نام

کئے انت "

اشی ۽ گوئشته " منی نام زamas انت "

منڈ بیل کتو بروکہ شتم - نکوایکا سرا آنکہ -

ماڻن زدار چرانا آنکہ حندرے ۽ عالم ۽ گوئشته عرمی ماڻن
کیے ۽ بُرٽتہ - شوانہ دلیتہ "

عالم ۽ پول کمٹه " نام کیتیئی " -

اشی ۽ گوئشته " نام شریخ نی " -

عالم ۽ گوئشته " شریخ نی رو شے ۽ هربا گر ڏوینی کا رتی " -

اشی ۽ گوئشته " منی ماڻن ۽ شریخ نی انت - ۾ ہنی نام اصل شریخ

انت " -

رو شے ۽ نکو چرانا آنکہ گوشتی - جنگ زamas ۽ بُرٽتہ -

عالم ۽ گوئشته صربلاں باڑتی چند ۽ نال قی " -

نکوئے گوئشته " نام زamas قی - منی زamas نا ایت " -

عالم ۽ گوئشة ۾ ہے ٹھکے ات نیں گڑ دی نہ ایت ہند ساہی ڳکھ
بے مرد شتوتی صندے ۽ در کپتہ ہو ڈا سئے ٹھگ حلشیش
عالم ۽ اشی ۽ گوئشہ دایدا سئے ٹھگ حلشیہ ات۔ مار پہ ہچی
نہ اشتیش۔ تئی زال دما ذل ۽ دی برانت ॥

شرف ۽ گوئشہ " مال ٹھکانی وٹ ۽ برانت ॥"
اے گل ہو ڈا شقعت۔ ٹھکان اشی ۽ سرف داشت۔ کو اجے
ما ذل ۽ چلو ڦیں۔ لے سئے چیار روشن ۽ اوتاکی بیتخت۔ ڈلین
روشن مرگ گپتی۔ نمونہ نمونہ ایں مرگ کاڑتی۔ بانگھا ٹھکان
گوشتی ۽ " بیا انت روں شکار ۽ ॥"

سل شکار ۽ شقعت۔ اشی ۽ تیر کوان گول ات۔ یتر کوان
ڊرا ڻ کنت گوشتی " برد گودی ترا کو ٹو ڻ ڏل ڻ کنت من دی ڻ ڻ ڻ
بیگھا که گڑ لقعت ٹھکان گوشتی ۽ " بیا انت روں منی لرع ۽
ٹھکان دل ۽ گوئشہ " روں گندوں حالیین مرگ شقعنی یا ہنچو دروغ
۽ بندیت ۽ ॥

ٹھگ که لرع ۽ شقعت۔ کو ٹو کہ بو ٹکیش دیش مرگ کوں استن۔
من ڦیں ٹھگ ۽ گوئشہ " لکھ رو پہیہ ترا دوں تیر کوان ۽ مار دے ॥"
اشی ۽ جھٹے انگو آنگو کتھے یعنی ۽ پیسو گستو یتر کوان دا تئی۔
اں کر گڑ تو ھندا شقعت۔ گھسی یوش ۽ کہ شکار ۽ شقعت۔
ہو ڈا آں دی ہمیر نکا گشت۔ کہ " برد کو ٹو ۽ گودی ترا ہند کنت ایکھا
کاؤں ॥"

بیگھا کے گڑ لقعت لرع ۽ . لرع ۽ پے گند انت۔ کہ مرگ چی نیت

انت۔ اشہال صلح کئے کہ مہیٰ و گنوں۔ اے لُٹختت۔ نیں کہ بسیشی
 ۽ شفعت اشیٰ و مال کُشتہ۔ باز عزت داتہ۔ آنکھیں ٹھکاں صلح کرو
 کر بیکھا جیا نہ کشوں نیں کہ اک رعوت دینخا انت۔ مشریف ٹھگ ۽ دل
 دال ۽ گٹ ۽ روئے حوال ۽ ٹاپہ کو ٻستیٰ نڑتیٰ کاڑھے۔ جب تی زمل
 ۽ گردون ۽ روت سستہ حون رنگخت۔ زال پکتہ۔ اشیٰ و مری
 چک ۽ دا تو شتہ گور ٹھکاں۔ زال جھٹے ۽ پکتہ بیتہ۔ اے ٹھکاں جان
 بیتخت کہ زال مرتہ لے اک خوش انت۔ مشریف ٹھگ آنکو دلی نڈ
 ۽ مری یشیو گو شتیٰ کر دو بی منی زور ۽ ادکار ڙج ۽ زور ۽ ”
 زال کڑو بیتہ۔ ٹھاک حیران بیتخت کہ شویں بزرگے کہ زال
 گشتہ دراہ کشی۔ ٹھکاں پول کئے کہ ”شوں گشتہ دراہ کتھی۔“
 ”شریف ٹھگ ۽ گوشہ“ اے کاڻج ابار ۽ دختانی کا ڙج انت
 کا ڙج جن ته مریت پڏا اعذیں کا ڙج ۽ درو ہی دینی انت ته
 بیت۔“

”ٹھکاں گوشہ“ سماڙج ۽ مار دئے ماترا هزار روپیہ دوں ۽ ”
 ”شریف ۽ جھٹے انکو آنگو کئے نیٹ هزار روپیہ گپتو سماڙج فانی ۽
 ۔ ٹھگ ڦا ہمیدا لڈلو وئی ھندل آنکھخت سکال دلی زال کشختت۔
 پڏا اغدیں گو شیش کہ دراہ کنوش۔ اشال درو ہی داتہ کہ کر دو بی ۽
 کا ڙج ۽ زور ۽ پر آں هر طریقہ تخت۔ شوں کڑو بنت لے بے ڻی
 بیتخت۔ زال دراہ نویتخت۔

”شریف ٹھگ ۽ دلی زال ۽ گوشہ“ مرشی ٹھگ کا یزت
 منال گشتہ من رعال سئے دلو گواز ماں گراں کاراں“

شریف ٹھگ عشتو سے دلو گوزمانی آڑتو کوٹو ایرکتھنی
گذے پٹتو تی صندے ا پر تیئی گوشتی کہ ٹھگ کائنت ت
گہے د گوش کہ منی مردو مرطتہ۔ روشنے ٹھگ آنکھن
و غ ا کہ آنکھن زال ع رگریتہ کہ منی مردو مرطتہ۔ ٹھگ دہش
پیغت۔ کوٹو شققنت۔ زال ع تاک داش۔ ٹھگاں گذلیتیتہ کہ
دلوشہ زال پرست۔ دلوانی کا شققنت۔ زال ا پیش گوششغات
کہ ہمیڈا مئے خزانہ انت۔

مئے خزانہ ا نواں برات۔ ٹھگاں دلوانی دف لیتیتہ۔ گوزمان
دار آنکھن بیٹے ا گلی مردا غن۔ دہمکری ٹھگ دیا اسکہ۔ یکے
ا گوشتی "من ترا کر یہے دیاں مردو فال بردیا سمجھو"۔
مردو گوشہ "برانش"

کھانیں بلیں پونز کڈ لیغتی۔ اشی ع سری ایں مردو غنے دریا ا
سٹتی۔ دہمکری ٹھگ ا ہواں صندا کڈی مردو غنے ایرکتہ کرہ دل
ا گوشہ "کر پیہہ دے مردو غ من سٹتہ"

شریف ا گوشہ "مردو غ ہمیش انت ایسا نت۔ تراچے
روپیہ دیاں" کیرہ دار حیران بیتہ۔ مردو غ زٹ تو لودریا ع شققی
گھستہ پہ روپیہ گرفنا۔ شریف ا گوشہ "تراچے روپیہ و دیاں
مردو غ ہواں صندا اید انت"

کیرہ دایہ ا سیسی مردو غ زٹ تو بڑتو دریا ع سٹتی۔ ذیبیٹی مردو
پیڈا غا انت۔ جتنی زہم کشی۔ دریا ع شققی۔ ہے شہر ع ملاعات
کیرہ دار ا آنکھ گوشہ "مردو لندیں پیڈا غا ات جتوہ زہم کشتوں"

مُحَمَّدُ گُوئِشَةٌ پُرے مُحْمَّدٌ مُحَمَّدٌ مُحَمَّدٌ مُحَمَّدٌ مُحَمَّدٌ
 زیب و تی روپیہ گر و تی دگ ۔“
 شمپلداں ٹال لڑتائشہ تی شہر ہے ہمال شہر ہے بادشاہ مل
 گھلو، ٹنگویں کافے جیشہ است ٹنگویں گھلو، سُلْطَن ہر کے گوہ پیشی
 دو، سُلْطَن ہوں بادشاہ است۔ مشریف دے شہر گوہ پیشی
 گھلو گرد و گھلو کتی۔ عالم گوئِشَةٌ بادشاہ تو مے۔ مشریف جہت
 بادشاہو۔ و تی برات دی آرائیتغتی۔ نشہ سہرو سوکانی، بادشاہی
 کتی۔

نہم روشن

مُرتو سے ات۔ مُرتو ۽ بچے دی اسٹ ات۔ مُرتو ۽ دیہ
حندے ۽ ڏغارے په راھکی زڑتہ مُردو جوڑاء ٻھائیت۔ لے
لغن ۽ باڑتی۔ روشنے ۽ چورو لغنو ۽ برفا که دگ ۾ چک ڦیغنتی
چورو دء بیورائی کتھ لغن تو لغ ۽ وارڈتہ۔ ہورگی ۽ سٹھنے دنی پت
۽ ڳوئ۔ گڈھی روشن ۽ آڑت دی بڑتی۔ ییکھا آہنی پت ڏغار
۽ سرا ونی لغن پک آ۔

ہمیرنکا روشن باز گوئستہ روشن کمیں روشنے ۽ چورو، ڪلعن
بڑتہ حندو۔ دنی مات ۽ گوشتنی۔ ”ابا ۽ گوئستہ کہ درمیں نہماں
کشنت اداوی ۽ دی بیارا من۔“

اشمی ۽ گز کشتنیت۔ تہ ادی رند گوئستہ۔ ادی ۽ گوشتنی
مبایا ترا پیکواں بہال۔ ابا ۽ درمیں بزر ھمیرات کشتنیت،
گھار تیار بینیت۔ جو میں جرجان ۽ کتو سہت گھا کو تیار
بینیت۔ برات ۽ ماڏن ۽ بیل کتھ۔ او اے لڑگخت۔

مسرلاں گرانا دگ ۽ پیدا غاثت۔ تا برات ۽ گوشته کہ
ہنال ترا لوع ۽ دل نویتہ گوشغا اسٹی ھے ابا مرلمتہ جبر بہال جان

و بُرْت. اذ سهیان منا دئے۔ "گوبار و سہیت کشتو برائنا
 دا لغتني سبات و سہیت زد لغت - پھنال جانا آنکو صنادا
 پھجت لغت گوبار لوغ و شتر چور و گڑ کتہ - گوبار که لوغ و شتر نام
 ترا ڈغار و صنادا آنکيہ دلی جنک ع اگھا در کپتم - شتو لوغ و لاشتختن
 بل اشل گر چور و چور فر لکانا منزلال گرانا آنک واه لے ع زل
 جراں شوڈ ٹھا انت - چور که آنکه ڈھکتہ - زال ع نام ع پول کر کتہ ک
 م تئی نامکھ انت" ॥

"چور د گوئشته" منی نام نیم روشن انت" ॥

"چور که گوئشته" من شذری بیتغاں لے زال گم برو شہر ع زا،
 مثال پ و صشمی اے بیار من د سکری نشته آل" ॥

نال ع زر د زر ل تو شہر ع شته - نیم روشن ع جبر زر ل تو دا تئی پ
 دگ ع - نال کر گردتہ آنک دلی جبر گار انت - بر اتائ کانا گریانا
 شته با دشاہ ع گوکر که با دشاہ سلامت منی جبر نیم روشن ع ب لغت
 با دشاہ ع که گو دشته "من چی کت نخان" ॥

نیم روشن منزلال گرانا دیمر ھندے آنکہ - دلیتی زدارے پینغا
 انت لے جکتہ زدار که پھجتہ سنگت بیتی - زدار ع کو و شته -
 "بیا نزان غار کیا" ॥

نیم روشن ع گو دشته م تئی ما ذن مانیت من زوار نواں" ॥
 جھٹے انگوہ انگو دلا سو پر امانا نیم روشن بیتی ما ذن بوزوار رواڑہ اکپتہ
 داڑہ ع پول کتہ سکتی نام کئے انت - ائی ع گو دشته "منی نام میریخ
 انت ٹ ائی ع ھکلتہ ما ذن کر من رواں دیکی گز ع سایہ نداں ت

دی کا ہے۔ واڑہ پر رندا گیپلا نا اسکد۔ اشیءِ ماڈن برعکم بھٹتہ۔ واڑہءُ
ویشہ ماڈن تے بڑھئی۔ بیا کہ بادشاہ عحالءُ دیاں۔ اے شستہ بادشاہءُ گور
بادشاہءُ گوشتہءُ "ماڈن مشریخءُ بڑتہ"۔

بادشاہءُ گوشتہءُ "منی ماڈن دی شریخءُ بڑتہ"۔

چور و دیر صندےءُ روغا ات گنبدیت کم مردوں دے روغا انت۔
زالے دے گوں میں لے کے شستہ مردوں پول کٹلہ کم تینی نام کئے انت۔
چور وءُ گوشتہءُ "منی نام نامات انت"

چور وءُ گوشتہ مردوں کم "بیا تراز فارکناں"۔

مردوں گوشتہءُ "من زدار لزاں منڈوں زوارکن منتہ"۔

اشیءُ منڈ زدار کتہ۔ ماڈن ہکلتو منڈ بڑھئی۔ منڈوں باشستہ بادشاہ
کم "منی منڈ ناماتءُ کم بڑتہ"۔

بادشاہءُ گوشتہءُ "بلال بار طقی منی منڈ دی ناماتءُ بڑتہ"۔

چور و دیہار دانا ولی ناپیلویں منزلائیں گرانا دیشی سوڈاگرے
روغا انت۔ اشی دلءُ طمحگی آتکہ مکیں زرگون قی۔ زدہ ماڈن دمبعاءُ
بستغفتی کر ماڈن دمذبءُ لکھنیت تے زر دشندت دھمکری ٹوکر
اسکدے ماڈن علٹ جھٹی۔ دمذب کر لکھنیتے ماڈن عززد۔ ریکھنعت۔
سوڈاگرءُ گوشتہءُ اے پے ضبوے"

اشیءُ گوشتہءُ لٹ رو جنفا گوں ریت۔ زوال کشیدت"۔

سوڈاگرءُ گوشتہءُ منی مڈی زرکل تی انت۔ منک ماڈنءُ

نے۔"

جھٹےءُ اگھو آگو کتھی۔ نیرٹ ماڈن دا تھی۔ مڈی زرکل ہتغفتی ار

ہرچی لے کے سوڈاگر گون ات۔

اشی وی زال و دست و گپتو وی مڈی زڈ تو بکے ہم
راتیش ہمیٹاڑا مس گڑ تغاں

یاں نصیو

یک مردوں دے ات۔ مردوں دو سے جوڑا ڈغاری است ات۔
درائیں بچے دے است تی۔ مردوں کے نزدیک تے گوشیدت "یاں نصیو" یا
کڑو بیت دی گوشیدت یا نصیو نزدیک دی گوشیدت۔ روشن
باز روشن کیس روشنے اُنجع پول کتھہ کر۔ ابا یا نصیو ہے انت۔
اشی ہو گوشۂ "بروڑا را ھک ہو پول ہو کن"

چورو گوشۂ ڈغارہ۔ را ھک نیکارہ کنخا ات۔ چورو گوں چھل
رکھتئی را ھک۔ را ھک ہو گوشۂ "عیرتہ است انت پچھے سال
جننا ہے"

چورو گوشۂ "کاڈس یا نصیو ہے انت"
را ھک ہو گوشۂ "برو ہم ہو جھنگل ہو پرسی کائیت جنگل ہو
اوٹنے اوٹنا نند تراوت حال ہو دینت"
چورو تیار ہیتو لڑو تہ۔ منڑاں گرانا روشن باز روشن کیں شتو جھنگل ہو
ہجھستہ۔ پولانہ پولانہ اوٹنے دیتی۔ اوٹنے ہو ٹھکنہ۔ پرسی آف
ہا انکھنڈت۔ او جر کشتو آن ہمکاں کففا قائمت۔ الیشی ہو پہ بیانی ہے
سالی ہو سدھا لی خبرانی چک ہو لکھتہ۔ پریاں مک کمہ جسراں نہ ذات
بیٹ پریاں گوشۂ "لوٹ ہر جی اے لوٹے"

چورو ۽ گوئشته "مناں یاں چیو اربنت"

پریاں گوئشته "پلاں روشن ۽ کوه کاف ۽ بیا"۔

پریاں ماڻنے دی ڏاڻت کہ آن ماہ ۽ پھنڈا یک روشن ۽ جن

چورو ۽ ماڻن بچکار ته - گول بچکار غاء ماڻن بال،

چورو یک دماغ غاء لوع ۽ پھجینتی، گڈی روشن ۽ چورو ماڻن غاء زدار
بینتی، گوئشته "ماڻن مناں نکہ مدینہ غاء بر"

ماڻن بال غاء کڑو پیتو دیغرنماش غاء وخت بڑو مکه غاء چجینتی، عالم

ناش غاء جکتیه ات - اشی غاء ماڻن بستو تکاشتہ نماش غاء پڑھون

چوڙا گندیت کے اڑسے منی ابا اوی غاء نکتیه ات - غماش کے پڑھن

گوئشته روال ولی اباء سگالی بال - نیں کہ گندیت کے ابا ڳلنے کے

چورو شمیدا شاگردتہ ولی ڏھیجھ غاء - دریاۓ دگھانی، نیں هیبران بینتی

کہ چهل کنال، لے مو بخانی غاء نکتیه ات - کہ دیتی ۾ آں ات کشتی

اوے پنڈا غا ات - لے نکتیه ات کہ کشتی ہمیدا آں نکلے - کشتی بقالیغیت

بقا ل غاء گوئشته بیا ات زوار بنت کلموا مذینت"

چورو ۽ ۾ ڪکتھ - نیں کہ دریا ۽ کوئن غاء آنکھن ته گوئشته گواٹه،

آف غاء کردا ته اچھاں چو سو ۽ دارتہ کلمو - گپتہ بقال عمه لزان کلمو دے

کشتی دی ڏھیت او جند دری ڏھیت"

چورو ۽ کلموانی دیغا سای نه ڏاڻتھ

اشاں چورو ۾ چم کشتی نت - دریا ۽ آس تکا بڑو چورو پیش

کوری غاء اشتیش - چوروا نگو آنکو کفانا، کڑو پیانا، ڏھا برانار ده

۽ کڈے غاء گپتہ - چورو ہمیدا گھڑتہ

انارزادی

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ نشتوں تی بادشاہی عَکنفا انت -

بادشاہ عَپچے دی است امت۔ روشن بازروش کمیں بادشاہ زال
بیتہ نادرہ۔ زال دلیٰ کو ٹوئے نادر اہی عَکپتہ ات۔ باعکھا کڑکو مبیتو
نشتیہ دکری کر غانغہ سکتیہ تہ چنڑی اے کذام دیتی۔ گندست
کر چنڑی مرتتبیہ ات۔ میم روشن عَزی چنڑی عَشتوں چنڑی
اے آڑتہ۔ چنڑی عَکلیس چوری بھن عَپر ینتفعت۔ زال عَکہ تھے
حال دیتہ مشروع بیتہ گر لینا۔ بیکھا کہ بادشاہ آتکہ پول کتہ بادشاہ
تہ پچے گر لیغا تھے" ۔

زال عَگوشته من نادرہ آں من مرتغاں تھاتہ گرے نالے
تھی زال منی چورو عَہمیرنگا چغل داش چوکہ چنڑی گوں بچخنا چوری
کل چغل داعفنتی" ۔

بادشاہ عَگوشته تہ مرتغا من اصل نالاں نہ گرال" ۔

کمیں روشن عَرمد بادشاہ عَنال مرتبا۔ بادشاہ عَچورو کمن
اث۔ بادشاہ عَاصل زال نہ گپتہ۔ عالم کمک کتھہ کہ زال نہ گیہر
روشن باز روشن کمیں ہمیرنگا بیپت ماہ گوڈستہ وزیر عَقاصل عَملاء
بادشاہ اڑائیتہ کر زال عَگر۔ ملا عَگوشته اترادا بیپت ماہ عَ
انت نیں بیپت ماہ گوشہ پرداہ نیست

اُنچه اُو تئی چور و دی هزن بیتہ ॥
 بادشاہ نہ منشہ دزیر عوْتی جنک بادشاہ نہ داتہ بادر شاد
 نہ سیر کلته دزیر عوْر جنک نہ چور دی باز دوست اتت دزیر عوْز ملائیں
 نہ قاضی نیچ نہ دایتیہ اتت کائیں بادشاہ نہ چور و خسته دخنه
 نہ قاضی لوغ نہ دشت رو شے نک شتہ قاضی لوغ نہ قاضی نہ
 پنکی چکے اسٹ اتت چک گوانز غ نہ دپتیہ اتت مات نہ جھٹے
 رو شتہ نیہٹ لغن نہ دخت بیتہ قاضی زال نہ گوشتہ میل منڈھا
 لو دیں من لغن نہ پشاں ॥
 بادشاہ پیچ نہ تیر کوان گون اٹ گول تیر کہ نشانہ جنت الوہینہ
 قاضی نہ زال نہ گوشتہ نہ ہمیر لکا پچے کنخائے من اول نہ گوشتہ
 من دلی منڈھا ترا دیاں نیں ترا چی نہ یا نیں بادشاہ پیچ نہ گوشتہ
 من ہمیر طرہ گرانیں ॥

قاضی زال نہ گوشتہ تا نہ انارزادی نہ گرے
 بادشاہ پیچ نہ گوشتہ مناں دس انارزادی تاں چلوا اتت
 دشی نہ گوشتہ من ہچولیوے کتہ ॥
 بادشاہ پیچ نہ گوشتہ من ترا اصل نیلاں دواں کو مناں حال
 ذاتے ॥

قاضی زال نہ گوشتہ پلاں تکابے رو غنی انت دیر ھندے نہ جگلے
 کیت جگلے نہ پھیرے نشته انت پھیر ترا دت ھسیت نیں
 پھی سخی نیاں من چڑونام اش کتہ ॥
 چور و شہید اڑا درکپتہ ولی ماڈن سنج کتھی رہتہ پلوے نہ

منزلاں گانا پھنداں جنانا شف روشن کنا آنکہ ہواں جنگل اے کم
قاصی زال نڈس دالغنت جنگل اے پہنچ - جنگل اے چڑانا جنگل اے دشمنی
دل نہ آئیکی کہ ہداں پھنیراست کہ مناں لٹک دالغنت شفہ جنگل
لکا - دیتیئی پھنیرے نشیہ است - سلام داشتی - گوشتنی "سلام ایک
پھنیر بالبو"

پھنیر اے گو شتم "اعز بابر مختینے جوائیں ہر پیں زبینتیہ - پھنیر عحال
کپتہ - اشیاء گو شتم "من روں انار نادی ع کاراں - ترا کو مر آنکھاں
چھی اے الکھے ڈسٹے -"

پھنیر اے گو شتم "آں باوشاہی جکے - دے اے ع بڑتہ باز باوشاہی
نچ ہمشی رندو پئی دگ ع شقعنٹ کس گڑ تو نیا انکہ تہ دی گڑھئے
نیا اے - اعز آنکھئے تہ ہورگی ع کامائے -"

چورو اے گو شتم "مناں دے گے دس فی گڑو غ لذیت "

پھنیر اے گو شتم "یکھا دوس بانگھا ترا حال ع دیاں "

باوشاہ نچ یکھا و پتو بانگھا کڑو بیتہ - پھنیر دی کڑو بیتہ - پھنیر اے
گو شتم " دیا برو - جنگل اے ژا آنگو دے آنی ڈیھ انت "

پھنیر دا شتر رو مالے - کہ کس ترا نہ گندیت - دے لیوں کنفا
انت - نیام ع سوزیں درٹکے اناری ہزاہنی چنڈ ع لیو اے کنفا انت -
پرٹک شف اے کہ کل و پتغutz درٹک اے اناری کسڑوے ہواہنی

و پٹ - انارکہ پٹتے گڑا کر کن - انار اے لواں جھوپینئے "

باوشاہ نچ اے رو مال زڑ تو دیم ع شتم - جنگل اے کہ در کپتہ دے
آلی ڈیہے اے بچھتہ - رو مال سر اے کتھی ع شتم دے آنی ڈیھ ع

چندال جانا ہواں صندع پچھتہ۔ دلیٹی ہو بلیں دے لیوں کنھاں
لے دی شد۔ اشی کس نگنہیت۔ نیم شف کہ بیشہ روہاں دست
کتوڑ تو شہ در شک عودھ پولانا پولانا هزاں اناری کنھر
دلیٹی۔ ہواں سپتی۔ گڑا گڑ کتی۔ دے آنی ڈیھ عڑا در کپتہ پخیر ڈل
آئیک۔ پخیر گوشہ، لواں انار بھورینتے۔

بادشاہ نج کہ بخداشت۔ کونھ آف داڑتی۔ دل ہمکھی بیا
انار بھوریتاں۔ میٹ انار بھوریتی۔ انار ک بھورنیتی۔ انار اندھا
ع باز سہراں زاے ات۔ بادشاہ نج کہ زال دیتہ لٹتی تیتی
ات ت دھمکری چکری رپخیری زاے ات) آنے آئیک۔ انارزادی ہجھا
لشیہ ات۔ چکری گوانک جمٹ کے بیامناں بھڑاں مٹکا۔
من آنے پر گناہ۔

انارزادی بادشاہ نج اشت دات۔ مشک دن داشتی چپکری
ع گوشہ سہتال مناں دئے من گروکانالش۔ گندول کئے سہراۓ
انارزادی سہت دالغت۔ چکری گرا کلتخت۔ گڑا گوشی کئے
سہراۓ انت۔

انارزادی گوشہ تہ سہراۓ،
چکری گوشہ بیا کونھ دن سکوں آنے گندول کے منہڑا
انت۔

اے شتو ہو ڈا جکلتخت اوزا دشار گندمت تہ دھمکری چکری
تیلانک دات۔ انارزادی آٹھ کپتہ۔ اے شہ بادشاہ گرانٹہ۔
بادشاہ نج کہ بوڑ کتہ دیتی سیاہیں زائے فشیہ انت۔ بادشاہ

لہوئہ چمکری اشتئی۔

روش باز روشن کیسی نہیں بادشاہ لوع پچھجتہ۔ اصل ہندو ٹراورنے
کفیت نئے کھئے عَگول ٹوک کہت۔ ہموڑا لوہارے اث لوہار
ڈدار گھر ترتیب۔ روشنے عَبادشاہ پنج تیار بیتہ کر رواں دارے
گڈاں کاراں او لوہارِ ٹراکٹے مٹاھیناں۔ بادشاہ پنج انگوچڑانا
آنگوچڑانا نیٹے ہواں کونھ عَگور شتہ۔ ہموڑا دیشی کو کونھ عَگور زیں
انارے مورتیہ انت۔ اشی عَانار پہنچو آڑتہ ہند۔ عنداک آڑتیہ
زال عَچک عَد دانھ شروع کتہ ”پچھے نے سوزیں درشکے پتھرے“
چورو عَگو شتہ ”من دتاریہ کٹے مٹاھینا میخنا نیٹ چک درشک
ڈلیو عَکنانا اناری کنٹرو دیش۔ چک شروع بیتخت اناڑے لیوں
نیٹ انارے کنٹرو پر شتہ۔ انارے درشک لوہار عَگور ایہات۔
انارے کنٹرو کہ پر شتہ اندر عَسہنہ ایں زالے درکبنتہ۔ لوہار عَزال
کو لوئے لکمیتہ کہ نوال کہ بادشاہ پنج پلیتی۔

بادشاہ پنج ہر رکش عَلوہار عَلوع عَسماںک۔ کہ گندال کٹ
شول ٹہنگائیت۔ دو روشن عَتے زال نہ دلیتی سیبی روشن
عَاغذیں شتہ لوہار عَلوع عَلشیتہ کہ آنگوڑاں دیشی بیتہ عاشق۔
گوشتی کہ ”مناں زال عَفیتے“

لوہار عَجھے انگو آنگو کتہ پر بادشاہ پنج زور پہتہ۔ زال گپتی۔ زال عَ
گول سیر کلتی۔ بادشاہ پنج سئی ات کہ استی اندازی ہمیش انت۔ سیر کرتو
لوع عَآڑتی عَ

گوشی روشنہ شٹو قاصی زال عَگوشی کہ مناں شخان جبتہ کہ تہ اندازی
ڈآڑت نئے ہمیش انت دین اندازی آڑتہ۔ اں انت منی لوع عَلشیتہ انت،“

دروغین کسو

بیتہ بادشاہی ہے۔ اے شتو دلی بادشاہی کنغا انت۔ بادشاہ منڈے دی است انت۔ منڈھزن بیتہ۔ بادشاہ عَوْکورشہ "من در منڈع ہوا بھی عَوْدیاں کہ دروغین کسوے کرن اعزکت نخنی میتا من بکاری عَگلخ عَگلپان ٹاھیناں" ۱

ہمے دا ہو عَگوں ہر کس آنکھ دلی دس کیتی کس عَوْدرو غین کسوے لک نختر۔ بادشاہ عَکے دلی گلخ عَگلپان ٹاھینتہ کے پہاں کے لُکر۔ ہمے حال گریوے عَاش کتہ۔ دل عَگو شتی یا کہ بروال کسوے کنا۔ لُکر۔ پہاں تے اول عَاستاں۔ گریوڑ اوی لوع عَسمبرہ منڈھن گراناں ٹوک بنت تکا۔ دھن گوزامت دیر اے گریو آنکہ بادشاہ سپہر۔ شتو بادشاہ عَگو شتی "من کناں کسوئ نہ کن ہیں" ۲ اشی عَدلی کسو رائی کتہ" بادشاہ سلامت دیری کی پستہ ڈھانے۔ داں پیدا نویت۔ مال محل مغلعت۔ عالم عَوْلیمہ استہ۔ عالم عَاش کتہ کہ پلاں ملک عَہور و گوارثت باز بیتہ۔ ہر کس حیرتہ۔ ہوڑا ہماں کت سیر و سوکافی عَلشغت۔ من دیتہ ایذا ڈول نیست انت من دی تیار پیشو ہوال ڈیسحہ عَلشغت۔ مال و ملی منی دو گلڑ دیا گوئے اشتہ ہوال دی سر دالغنوں۔ منزلاں گرانا پھنداں جانا رفع بازی

میں شتوہوال ڈیجھرے بچغاں۔ پوچھا ت کنوخ کیکے ت مناں «انت
لکڑیکے بانگوامت۔ روشن عَک ما پورھیات کنوں بیکھا گڑوں
ھندواہوں۔ دُتی کشتعین مُٹی ہر حساوا کنوں کیا بازکشتہ۔ بلی مناں نا
دوہیں لکڑو بانگوہ بازکشت۔ دان آہنائی بازبیتنت۔

پہپت روشن گوائے داما پورھیات کرتے۔ ما سئے گوائے دستگے دان وہ بھائی
تیگ و سائیں گوائے لہڈوں بانگوہ اد گوائے گوائے گمنداں۔ یہیں تہ
بیتھاں کہ رواں ہند عَک دُگ عَک آنکھاں۔ لکڑے بیتھے لگھہ
ہاگھوہ اول ہر دی گوائے تیگے لہڈتیہ ات یہیں اغدیں گدھی گواراہی
بانگوہ لہڈوں۔ دُگ عَک پیدا غایتاں۔ تہ بیکھہ ہور۔ کارہافت عنا
اث۔ گز غاپہ دُگ نیست ات۔ حیران۔ میتھاں چوں کنداں۔ بیرہ بانگوہ
ہر بیتھاں زوارشتو آس تکادر کپتھاں۔ گوائے ایر گمشتھن توہیں
لکڑو بانگو ساہی عَکفت۔ شذھی بیتھاں۔ لغزہ جی اے ایسا ایس
کہ کنداں آس انت۔ من دی فیٹھیہ تماں دھتوں ہندھی صہ د آہعا
انت۔ منڈ چکا آس بلنا انت۔ شتو آس آڑتوں۔ فعن بکوہ میں
لغن ہ دل نیا غاہنت۔ من دی فیٹھیہ تماں کہ مرگے آنکھ رہڑکہ
چک ہ لشہ مرگ دُتی چھوڑیاں میشنا ات۔ دل آہیکہ کہ مرگ مالا۔
یہیں مناں صیران ہچھی گون نہ انت۔ بارے کنداں کہ گیتھے تکوہ
انت۔ گیش زڑتو مرگ دشتوں۔ آڑتو میں فعن ہ دراں تہ بکیغا
میں کہ جوانی ہ کنداں سفر چک ہ مہسکاں بینتھے ماحینہ۔ گریں
ہلدھیات ہ سو گھو بیتھاں۔ مناں ہچھی سماں ات۔ بینتھ کشن۔ ناں
ایکا وارہت نیا تک سنگتے بیٹھیں جوان ات۔ دہمکری ہیکہ آہیکہ

من صلح جئه۔ آنکو منی پچھی عَ دروغ گوئشته۔ من یک رنہے زدہ
نہ مہسکا دوزم بمناں کتھی پوک۔ شف ہمینا گوئستہ۔ باانگو
بیدیہ و تی گوالغ لڈ تختوں۔ باانگو سفر چکا مزاںیں پسے اٹ
پیٹ چک عَ دوتا خی بسیری ایر کتوں۔ مسزلاں گرانا من اک
ولی لوع و پچھتناں۔ گوالغ ایر گیڑ تختوں۔

نیٹ من کے گندال باانگو سفر چک عَ بسوز بیدیہ۔ پھی
اے روشن ہرند عَ بسوز بیٹو مزاںیں درشکے بیدیہ۔ درشک
کنڑو کلخت۔ بسیر کپہ۔ عالم وَا ہو پر بینتو کہ ہر کسے بسیر عَ داریت
بیانت۔ صیرہ عالم پہ بسیر درغا۔ من عالم عَ گوئشته کہ درشک
عَ کوہان مجننت۔ منی باانگو مریت۔ پڑھاں جذت۔ پوڑاں جنا نا
پورڈ بجھنعت۔ سہو ذا طغاری تلے پھیشہ۔ گوڑتہ ہور عَ۔ تل بیدیہ آن
من تل بھائیتہ۔ نج رتکوں۔ نج مورثہ۔ سوز بیدیہ۔ نیٹ ملک پکو تار
بیدیہ۔ رنتوں۔ آڑتو پڑھ چک عَ ایر کتوں۔ روشنے عَ گوئیشتوں۔
دان اچھا بیدیہ۔ ہڑو پر کٹ گز لیں۔ کامیغیر بیدیہ سکار۔ نکوے اسکے
نکوے من داشت پانی اے دان کہ دان عَ سُل عَ اچھا کن۔ نکوے دشی
پالی زرٹتہ۔ دا نانی اچھا کتفا مالی بیدیہ۔ یعن روشن عَ کہ نکو گوں
جو عن عَ دانال اچھا کتفا ات تہ گندیت کہ ساٹیغرو عن عَ
اندر اانت۔ کامیغیر کشتو یو داشی۔ دان سُل اچھا بیدیہ۔
گر یو عَ گوئشته۔ "بادشاہ سلامت منی کسو ہیش انت۔
سلامت کنی کہ دروغ۔"

بادشاہ عَ گوئشته دروغیں کسو ہیش انت کہ تے کتہ۔ منی جنک

تئى انت .”

اشى ئَگوں بادشاھ ئَچنک ئَسیركىش بادشاھ ئَولى وزير
لەھىنە - گەلپۇرىيە وزير - نىشە ئَگوں بادشاھ ئَوزيرى كىلىقى - من
ئُرلۇي ئَدروغىن كسو اشى كەتفىت - او سيردى واڑنە پۇانگە ئَگلۇ
ھەندى ئَپلۇ لە تىغان -

اُور گرلو

بیتہ بادشاہے۔ بادشاہ حداں جنداشت۔ اے نشو ولی زمین
 ۽ ھکری ۽ داڑھ انت۔ بادشاہ ۽ نام الور بادشاہ انت۔ بادشاہ ۽
 زالے انت۔ بادشاہ ۽ ولی زال باز دوست انت۔ بادشاہ که شکار
 ۽ شش دلی زال دے منگتی ۽ بڑتی۔ روشنے ۽ دیر جھگٹے ۽ شکار ۽
 شش۔ بھرڈا گرلیوے دیشیش۔ گرلیو ۽ لانک بستیہ انت۔ الور بادشاہ
 ۽ پول کتہ۔ ”نمی نام کئے انت“

گرلیو ڳوشنہ“ منی نام اوزارت“

بادشاہ ۽ ڳوشنہ“ گنداشت حداں ڪاراں منی نام اوزارت من
 بادشاہے آں او اشی نام الور انت اے گرلیو“

زال ۽ ڳوشنہ“ دو کہ تکبر ۽ مڈے۔ کس سعی نہ انت کہ کمی ۽ قسمت
 انت۔ کمی بخت انت کہ تہ بادشاہی ۽ کتناۓ۔ تئی قسمت یا منی یا چکانی ۽
 بادشاہ ۽ ڳوشنہ“ منی جند ۽ قسمت انت“

اشانی اڈاند بیتہ۔ بادشاہ ۽ ولی زال اشنا۔ بادشاہ زہر گپتہ۔ بادشاہ
 ۽ جرمڈی کل پھلتخت۔ زال شتو الور گرلیو ۽ گور کہ“ مس تئی منگتی
 ۽ کایاں خاں بساد سنائ گوں سیر ۽ کن“

الور گرلیو ۽ ڳوشنہ“ کہ من دلی لاف ۽ کٹغا مک کتہ۔ ترا شول لاف

دیال ”

زالء گوئشہ ” من ونی لاف عادت نکاراں ”

بلیں اشانی بیتہ سیر۔ اشانی پور تھیات دارانی چنگ ات بارے
شونکش بارے ایر کلتش۔ ونی گزارہ کلتش۔ نیٹے چ اشان و تار پر گردھے
پکتے۔ نیں ور غرچہ گزارہ جوانی ہ بیش۔

یک حصے ہ اشانی دار بھانیت غفت۔ کل ڈھیر کتو ایر کل تھنکش
جبلی ہ۔ رو شاں رو شے ہ بادشاہے میے دگ ہ گوئستہ دار وہ ٹھنکتی۔
دار آس دا ٹھنکتی کلیں دارستکخت۔ انور گر لیو گوی ونی زالء آنکہ
کہ برو داراں گندول۔ اے کہ آنکخت سہوڑ ہ دار بھی ٹھنکش۔ دار کل
ستکیتہ ت۔ اشان حصے گر بیتہ۔ پرات کلیش۔ نیٹ زالء کہ پر ٹھنکتی
اندر ہ تنگوانی سے ہکڑ و تینی۔ اے درشی ٹھنکت۔ تنگو آڑ تو شونکش۔
ولی گزارہ جوانی ہ کلش۔ رو شے ہ شہر ہ بادشاہ مرطہ وزیر آنکہ اندر
ہ گوئستی ہ۔ اے شہر ہ بھاگیا توے او۔ تہ باز ہوشیار ہ ماترا بلوشہ
ٹھاھینو ”

انور عمنتہ انور بادشاہ بیتہ۔ وزیر ہ ونی جنک دلتہ۔ اشی ہ
سیر کتہ۔ اے بیتہ انور بادشاہ۔

رو شے ہ انور ک اول ہ بادشاہ ات بیتہ گر لیو او ڈیھ ہ کپتہ
ڈکال۔ عالم کل مر ٹھنکت۔ اے انور اول ہ گر لیو ات بیتہ بادشاہ۔
اند آنکہ اشی لو غ ہ پنڈ غ ہ کلھوئی ہ جکتہ گھاٹک جتی۔ زالء پنج
کڑتہ۔ سکو گوئستی۔ متر اگیرات من ترا گوئستہ بکبر ہ نڈے داتے
بکبر مرشی تی سمجھے حال اینتھی من گوئستہ تہ سی نے وست کوں کیا ات ”
اشی پنڈ دا تو ایکی ہ ونی دگ کپتہ۔

کل و صنوبر

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ عذائی جندامت اے شتر دی زین
 ۽ حکمری داڑھ انت۔ بادشاہ ۽ منڈے ات۔ منڈ باز سنہر ان
 بادشاہ منڈچڑو ماڑی ۽ نندیت۔ اصل ہم عَنْ ایت۔ روشن
 بادشاہ ششی کر غامڑی ۽ کہ جنک ۽ گندماں۔ بادشاہ ۽ کرشنا ماری
 نشہ نیٹ منڈ ۽ گوئشی ۽ من ترا مردوے ۽ دیاں تر کے ۽ گر
 منڈ ۽ گوئشہ ۽ ہر کے کل صنوبر ۽ حال ۽ کاریت من ہوا ہنی ۽ گر
 ر بادشاہ جنک ۽ گوں شیدی لے ات ہوا ہنی ۽ گوں روغ آغا
 ات سہشی ۽ بودھ کتہ کہ تے گوئشی کل و صنوبر ۽ حال ۽ کاریت من گوں
 ہوا ہنی ۽ سیر کنایا) پت گوئشہ "من کہ سئی نیاں کل و صنوبر کے ات
 بادشاہ گڑتہ ہند ۽ وزقی ۽ منڈ ۽ بندے بستخ ات کہ ہر کس
 ۽ بند بو تک من گوں ہوا ہنی ۽ سیر رو کنایا۔ بند ہمش ات۔ کل و صنوبر
 ۽ حال ۽ بیلیت "کل ۽ چوں گوں صنوبر ۽ صنوبر ۽ چوں کتھ گوں
 کل ۽ " یہ

دا ہو بیتہ ڈیمحو کل ۽ ھیرتہ عالم گیشتہ ۽ بادشاہی پچ ایکھن
 پر کس ۽ بو تک نختہ۔ گڑا بادشاہ جنک ۽ ہواں کھٹت ات۔ ہر کس
 ۽ دلی ٿہر گپتہ۔ سے ماہ معیاذ ات۔ مال نیازتی ہوا کشتنی۔ ہر کے

پہنچ بادشاہ ۽ گورٰ تے بادشاہ ۽ ماڻي ۽ دُقی ۾ منڈڻا تک دیم دات
منڈڻندڻوست که ڪل و صنوبر ۽ حال ۽ بیار است. چوں کٿه صنوبر
۽ گول گل ۽ چوں کٿه گل ۽ گول صنوبر ۽ ”
سُمیر لڳا بادشاہ جنک ۽ بازیں هفو گشغشت۔

بادشاہ لے اٹ بادشاہ ۽ پیدت پچ تخت. پچ گل تیار بیتة
روپی ماڈی حال ۽ سُمی ٻوں. منڈ ۽ گور گشغشت. منڈ ڦندابسته لے سُمی
ڏگڑ تو گشغشت. لے ہر ششین بادشاہ. جنک ۽ گشغشت. سچ بادشاہ
ھیکے تی پچے سرا ٽکه. ٻواہنی ۽ گوشتہ من عال حال ۽ سُمی باں کایاں.
پت ۽ گوشتہ من بیتلغاں پسیر تی پچ نیت است. بادشاہی روت. تی
مرد بر نتی شش گشجا بیتة ته دی کشمها بئے. چورونه جملتہ. نیٹ گُڑتہ.
منزالاں گرانا آسکو بادشاہ شهر ۽ در کپتہ. بادشاہ لوغ ۽ شستہ چرانا
ماڻي ۽ شستہ. منڈ ۽ ڦندابسته. که بر و گل و صنوبر ۽ حال ۽ بیار
اوز نیار ٿئے ترادي کشان. لے در کپتہ ڙا شہر ۽. منزالاں گرانا چند ان
جنانا آسکو جنگل ۽ در کپتہ. جنگل ۽ دیقئی که آئے بلغا است. شستہ ٻڏا
ریمی که پخیرے نشیئه است. اشی ٻشتو سلام دات گوشتی. سلاماں
لیک پخیر بالو.“

”پخیر ۽ گوشتہ سا بلو منیئے جو ایں چربے ز یئیئے. پخیر ۽ پول کٿه
پچے کارے ۽ آسکنھو.“

چورونه گوشتہ. من شش برات بادشاہ جنک ۽ گشغشت.
منڈ ۽ بست بند که گل و صنوبر ۽ حال ۽ بیار است. اشان آڑت
نورت. بادشاہ جنک ۽ برات گشغشت، نیں من رو غایاں. یا ته

مراں۔ یا مال ۽ گرآل ”

پنجیر ۽ گوئشته بیکھا نند بانگھا ترا نالے دیاں ”

چور و بیکھا او تاکی بیدنہ شفت روشن بیدنہ پنجیر ۽ گوئشته دیاں بدل
حاتم طالی نشیہ انت، ہواں تراحال ۽ داشت مردم ساہ ۽ دینہ
ڦدی داشت ڻا

چور و شمیڈاں ڦال رخته، مزلاں گرانا شفت و روشن کنا نا۔ آنکھو دل
۽ دینہ ناخونے نشیہ انت، ناخون ڦا پول کتھی که حاتم طالی پنجان
ناخون ڦس داشت، ناخودی سنگتی ۽ بڑتی۔ ہمودا که پچھجتغشت دینیں
عالم باز نجح انت، حاتم طالی گکڑاں درمان کننا انت، ای نشمہ
بیکھا گڑا لغشت، ناخون ۽ گوئشته کہ ہر کس دش روٹ وقی دانخ دلان
ردی بزو وقی دانخون ڏئے ”

گڈی روشن ۽ ناخودی سنگتی نشیہ، ہمودا کہ آنکھت دینیں
کہ حاتم طالی ڦاچی ۽ درمان کننا انت، ڦاچی ۽ ڙاکرمان کشناں
ناخوشة حاتم طالی ۽ گوئشته کر لے مراد گوں تو کاے ”

حاتم طالی ۽ پول کتھے چے سارے ”

بادشاہ نجح ۽ گوئشته ”مناں سکل و صنوبر ۽ حال گرداں
حاتم طالی ۽ گوئشته یپت روشن ۽ نند، من رو غایاں بادشاہ
۽ مناں لوٹا ئینہ گڑداں کا یاں تئی سکار ۽ دی کنال ”

حاتم طالی شته بادشاہ ۽ گور بادشاہ ۽ گوئشته ”منی کا چی
یست انت، من ہمچو ترا لوٹا ئینہ، عالم ۽ گوئشته کہ حاتم طالی
ہر کار ۽ دش روٹ منی دل ۽ نہ مشرتہ ”

نی موکل داتہ۔ حاتم طائی ع رکو شتہ م گند اغز کارے است انت
نی دی ڈس ٹ بادشاہ ع موکل داتہ۔ حاتم طائی گرڈ تو ھندا شتہ ٹ ھندا
شتہ دیئی بادشاہ پچ نشیہ است حاتم طائی ٹوکو شتہ پچاں بوٹے
ن تینی سنگتاں ٹ اشی ع چم پیٹھت۔ حاتم طائی ع رکو شتہ چھل
پٹ۔ اشی ٹ کہ چم پیٹھت کردے آنی ڈیکھ اسکدے۔ حاتم طائی ع رکو شتہ
وے آنی ڈیکھ ہمیش است ٹ

حاتم طائی ع ٹوپی اے داڑھ کوکس نہ گندی۔ او سو ملائی دی دارتہ کر
دروازے کیڑت ہواہنی ع جنیں دروازے بیکریت۔ اندر ع پھر
کوچک مرطے نشیہ است ہے وے آنی بادشاہ است۔
وتار کٹ ٹ چک ٹ پھل دئے۔ گڑا ٹوپی ع کش۔ دے آنی بادشاہ ترا
کشہ فانیلیت۔ لواں ٹرٹے دے ٹنیرگ ٹ بیغا است۔

حاتم طائی ٹ موکل کرتے۔ ہیچ ع ٹوپی سراکتر۔ سو ماڑ تو دی
منزل تکتی ع۔ منزل لال گرت۔ ہیچ کوکو اونچہ ہے کو کو دے جرگ کو
لکھائیت۔ بادشاہ پچ ع رکو شتہ سر ڈاں در داری۔ لگر دروازے بسکنی
گوں چورداذر ٹ پہٹہ۔ وتار کٹ ٹوچک ٹ پھل داتی ع۔ دے آں
طا جا بیٹھ کے در دیں۔ پر دے آنی بادشاہ ع نہ اشتمہ پہ در غما۔ او
ٹوکتھی اے منٹے باہوٹ است۔ اشی ع من بوغ ع رال۔ مرشی
جرگ کو بیٹہ۔ پر کس دی ٹ ھندا شتہ۔ دے آنی بادشاہ ٹ بادشاہ
ع پچ بوغ ع برٹھ۔ د ہمکری چورو ع دی بلوڈ کتہ۔ بیگھادے آنی بادشاہ
ع بادشاہ پچ کوٹے ع برٹھ۔ ہبوا ذا کہ دیئی کر زائے گوں زمزیں
بستیہ است۔ بیکھی ٹکنوٹے اگھا لیر بینیں نیٹ اے د دیں سہنوا شفت

لعن آنکیش۔ دے آنی بادشاہ عَلِیٰ کو کٹھے کارے ۷۱
 اشی عَکُوٰ شتہ۔ من سُکھی و صنوبر عَحال، گر غا آنکھان بادشاہ
 کو منی ستش برات کُشته۔ پئتمی منال من گوہ شتہ یا حاف عَسکی بادشاہ
 یا مال منال دی کیتھے ۷۲

دے آنی بادشاہ عَکُوٰ شتہ ڈینگا لونخ، آنکھے تاہے من حال
 ذات۔ وے عَکُوٰ شتہ اش کن گل منال صنوبر منی زال انت
 سہش انت کہ بتبیہ انت۔ دری ی منی دو ماڈن ترت سیکھ نام گوہ
 یکے نام گردخ روشے عَگندال کہ گوات لا غزانت۔ من را لونکر عَلیہ
 کتھے پچے گیات لا غزانت ۷۳

لُکر عَکُوٰ شتہ من بھی سعی نیا پاں شفے و خیال کوئی۔ منال
 دی وزت کپتہ پے گندال کہ آن انت کہ زال کڑو بیتہ۔ من دی
 رند عَزال عَگوات سجن کتھے من دی گردخ منج کتھے۔ زال نہ ملے
 ماڈن حکلتی۔ من دی پہ رندا۔ زال عَسما کپتہ۔ پینگ پہ منی شنہ ۷۴
 دره ھندے زال ایر کپتہ۔ ہواں وخت عَزال عَمنال زدیتہ
 زال کو طو عَپہتہ من ماڈن بستہ بینگ عَبھی عَکوہ لکھوی لکھنال
 دیہوی اندر عَکارٹکے بینگا انت۔ یکے عَکوٰ شپہ پچے دیر کتھے
 صنوبر عَکُوٰ شتہ کہ منی مرڑو پہ رندا لکانی چکا آنکھ من را مکو آنگوکو کان
 ہمودا چیار شیدی فشته ات بری شیدی در کپتہ سجن در عَکشہ لکھن
 افغیں و دی کپتہ کہ گندوی بادشاہ اسکہ کہ نہ ہواں من کُشته۔ سیمی آنکہ
 ہواں جستہ زخم آہی گر کتھے۔ وہ مکری من اندر عَپہنچان چیار یا
 شیدی منال گول بکال کپتہ۔ بک و سٹ پچے پولے کے

بکانی زال بیتہ شیدی تکامی بینگ بیتہ میں لکا مردانہ مسٹرانا
 نیٹ شیدی کشتوں زال ۽ درست عَ گپتو، حندا آڑھوکی۔ بینگ
 میں تکامیتہ۔ بینگ آنٹ پلنگ ۽ چک عَ و پیتی انت گل
 پنا نزت جو ایں حیران۔ قل بیتہ شیدی تکام۔ زال بینگ ۽ حندا
 انت بیتیہ انت گوں زن زیراں۔ تمہش انت صنوبر عَ حال۔ میں
 کل۔ آں صنوبر انت۔

بے سکو کر دے آنی بادشاہ عَ کئے نہ بادشاہ نجع عَ گوشتنی کرتے
 رو گوش کر مناں کنجیاں دے من ترا گل و صنوبر عَ حال عَ دیاں۔
 آں ترا نہ داشت تے گوش تاکشان۔ آں ترا کنجیاں داشت۔ مزاں
 مزاں صندفع عَ شیدی انت مہشی عَ کش پہ منی خاطر عَ۔ کڑا
 بادشاہ جنک عَ حال عَ دے کر تمہش انت گل و صنوبر عَ کستو۔

شف روشن عَ دے آنی بادشاہ موکل داشت۔ روشن باز روشن
 کیں لے آسکو بے شہر عَ پھجتی سدھائی عَ شستہ بادشاہ جنک
 د مارٹی نہ بادشاہ دی سکلت کشی عَ۔ بادشاہ جنک عَ گوشتنی
 کہ مناں کلیں کنجیاں دے من ترا گل و صنوبر عَ حال عَ دیاں۔

بادشاہ جنک عَ گوشتنی من کنجیاں نہ ذیاں۔
 اشی عَ زخم کھاتو کر کٹافے ہمنڈ عَ پہ ترٹس عَ کنجی گل دالغنت۔
 اشی عَ گوشتو مزاں صندفع بورکاع شیدی عَ جلی زخم۔ شیدی کشتنی
 بادشاہ جنک عَ گوشتنی کہ حال گز نے کذ نہ۔

بادشاہ عَ گوشتنی میں ہمنڈ عَ دے بادشاہ عَ دی منڈ داشتہ آٹی
 گسر کش، پیدت روشن عَ دا ہمیڈا بیتہ۔ پیٹے ولی حصہ انتیار بیتہ۔

باوشاھ ئەزايىش مۇسى داڭتە - اشى ئەنال سىنگت كېتە - داش
 روش كېيىن آستكۈ دەنلىچىجىتە - شىۋا ما طىئى كىشىتە - دەنلىپەت كەل
 كە سوالي زال سەمشىن انت كە بىلات كىشتىقىتى باوشاھ ئەنج ئە جەنەزەر
 زال كىشتىقىتى - كەمىي رووش ئەوزىزىرىءە جىنكى گېتى - كەنلەن مەزايىش ئەجىلى
 ئەسەر كەتتى -

سما و اطوطا

بیشہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ ۽ دونال ٿنت رو شے ۽ بادشاہ نسکار ۽
شته۔ زالے ۽ دو چک آڑتہ وزیر ۽ دو میں چک صندو خ ۽ بند
کتو دریا ۽ سلسلہ ٿنت۔ دو گلری آڑ تو زال ۽ کٹ ۽ ایر کنعنی سا ڈالہ
کہ آنکھ۔ اشال حال واند۔ بادشاہ ۽ زال پنجھر ڏئے ٻند کتو میت ۽
ٺنگتہ ہر کسے نماش ۽ کہ آنکھ تک ۽ جنتی۔

صندو خ آف ٻڪر طرت۔ دیر صندے ۽ پنجیرے ۽ دیشہ۔ صندو خ
کشتو بو تکھی۔ دیسی دو سہنہ طائیں چک انت۔ کے منڈے کے چورے
اے دی ڏیبال رشنا انت۔ پنجیر ۽ دل ۽ ترس آنکہ دی لوغ ۽ ٻڌانهنی
پنجیر ۽ بُزے اٹ۔ بزر ۽ پیشہ دشت چکاں داتی۔

روش باز رو ش کیس گو گشتہ چک نیں باز مزن بیتخت رو شے
۽ پنجیر ۽ گو گشتہ ۾ چکاں من مرغا یاں۔ ماڻا ۽ زوار بنت دروہی ۽
دیسی شوار شوئے ابا لوغ ۽ بارٹت۔ من شوئے پت نیا یاں۔ لئے ایسا ہت
لٹ ہر صندے ۽ پنجیر ٻینتو غہرے ٹھیت۔ رومال ۽ زیراث شوار کس
۾ گندیت ۽

گوں ہے ڦوک ۽ پنجیر تھر طرت۔ عالم منج کتو پورتہ پنجیر ۽ پنجیر ڇرات
که۔ اشال لٹ زر ٿت رو مال پدد ۽ کیش۔ ماڻا ۽ بیتخت زوار۔

در وہی داتیش۔ ماذن بال کنا صندے عَ آسکو جکٹے لے سی بیتھن
کہ ابا شہر است ہیں انت۔ شہرِ گندھا اشال لٹ چسپننہ۔ تلگوں
حندے بیتھنہ

بانگھا کہ بادشاہ کڑو بیتھ۔ دیتھی تلگوں حندے جکٹیہ انت۔

- بادشاہ -

ڈنکوئے دیم داتر کہ برواندر عَ جیال عَ کن۔ نکوشته تاک بنلاشد
دیکھے عَ برات را فکار عَ آسکہ بکو دیئی۔ نکوئے در تغیں جر تھنند
پول کشی "چے اے"

نکو عَ گوشتہ "حدای گرے اُل منا لغتے دینت لرع عَ برلن
شوئے کارون کنائ"

چورو عَ آسکو گزارو را صلح کتھی۔ گوارو گوشتہ "بیماری"
اشی عَ نکو حندہ آڑتہ۔ سئے چیار بیش عَ نکو ہمیڈا بیتھ۔ بیڑٹ نکو عَ
گوشتہ" میروال دلی چورو قبرو حیرتے کنائ"

نکوشته بادشاہ، حال داتھی "کہ ایذا باز سنہرا نیں منڈے
اصل نئی لاشک دانت"

او براتے دی گون نیں بادشاہ عَ را وزیر، صلح کتھ کہ زیں دلیں
اٹکلے"

وزیر، گوشتہ" تویم دلی کہ پال حندہ درٹکے۔ درٹک
حندہ تاخ انت۔ تلخ بھل بلخا انت ہوا ہنی بیمار۔ ہربائی آڑت نختی
گہدا سیر عَ کنی"

بادشاہ عَ چورو آرائیہ گوشتی هجرو درٹک، بیمار درٹک

، صند تارخ انت گلی بلغا انت۔"

چور دوء مولکا یعنی تو آنکہ لونغ و گوہار و گوشتی گوہار دو مس داتت
چور دل رشتہ میز لال گرانا رہ ساناں - چور دننا ولدات - ینٹ آکھ بول
درشک دیئیں - دے آنی درشک ات - لے کے سنت دے آں کند قرئ
اشی و دی کند ڈٹ - دے آں پول کتہ "کتہ پچے کند قرئ"
اشی و گوشتہ "شوہا پچے کند قرئ"

وے آں گوشتہ" ما بازوں نہ ایکائے ترا ماسیر و نخنوں"
چور دوء گوشتہ" می شتوئے ارز بیلال - جیرا ناں کلانی ساہ و

گرائیں

گوں ہے لوک و مے آنی ساہ درستہ - تر دستخت گوشتیں
اکلے بی سپر چور دوء گوشتہ" ہے درشک عساں دینت گردا اکلے
لکاں و دے آں درشک داتت اشی و درشک آرٹلو ہندو - نکوہ شتو
بادشاہ و حال دل تجھی - متعازی گپتی - چور دوء درشک بادشاہ لونغ
و برد قرئ -

بادشاہ بر گوشتہ" نکو اکلے ڈس - سکار کنفی انت"

نکوڑ گوشتہ" پلاں صندا ساوا طوطائے ہوا بھی و میاریت -
بادشاہ بخچو چور دوٹایتہ - چھتا تکہ گوشتی بر دساوا طوطا و پلاں صندا
ٹیا بیار - آں گوں متنیں ٹوٹک بر کنت برات گڑتہ ہندو - گوہار دوء حال
و ائی کہ بادشاہ بخچو ٹیتے سہوا طوطا و بیار - گوہار دوء نشک داعف
کرد بیاری - چور دوء گوشتہ تہ منی سکار کنفارند ائے - گوہار دوء دلا سودا تہ
گڑی روشن چور دوٹیہ آں ٹرا لفڑتہ - میز لال گرانا آنکھ دھکے و

در کپتہ۔ جنگل و پخیرے نشیہ ات۔ اشی سلام دا تر گو شمی سولہ
لیک پخیر بالبرد

پخیر گو شمی با بود نشیہ جواہیں چربے ز میشیہ ۶

چور د گو شمی بہشان تئی چربیں ز میاں یا باوشاہ رہیکے ۷

چربیں ز بیان ۸

پخیر ہپل کتہ ٹھوں آنکھے ۹

اشی گو شمی میاں پلاں ساوا طوہل آرمی انت پخیر گو شمی

سہیڈا ہازیں شتو نیا کاخت ۱۰

پخیر کوکی اے کپو دا تر۔ دگ داروئے۔ دگ دزال انت۔ رستہ

سزار انت انگو آنگو حیال دواں کنے اعزیزیاں کتھے ت دی کہ بئے۔

چور د گوکی رڑ تو پندھ لکھی۔ منزلائی گرانا۔

آنکہ دزال د یعنی۔ رستہ هزار د یعنی۔ اشی گوکہ بے عینی بیتہ ۱۱

ہمشانی ز نغا حیال کتھی۔ اے دی کوہ بیتہ۔ ماڈن گرڈ تو ھندا آنکہ ماڈن

روغی گوں گو نار د سما کپتہ کہ برات دا ٹھے بیتہ ۱۲

گو نار د ٹھی برات ۱۳ جبر جان گکر رڑتہ۔ منزلائی گرانا جنگل د آنکہ

پخیر د یجی۔ سلام د ائمی سلاماں لیک پخیر بالبرد ۱۴

پخیر گو شمی ۱۵ اعزیزیاں نخیتے جواہیں چربے ز میشیہ ۱۶

پخیر گو شمی ۱۷ ٹھوں آنکھے ۱۸

اشی گو شمی می برات ماوشاہ ساوا طوہل رندھ دیم دا تر

گرد تو نیا سکہ نیں رداں یا ساوا طوہل کاراں برات د زیندرخ کاراں

یا مراں رداں گارباں ۱۹

پنجیر داتہ کو کی اے۔ کہ برد دیار ستر کا گھنیت رزال مزادر۔
ترا گول دمک عکنست۔ گوانک ع جنست نواں جیال ع کنستے را افریشانی
نیغا جیال کئے تہ کوہ بے۔ چڑا جیال کو کی تکا کن کو کی وٹ اوت ساما
بلوطا آگھا کفیت۔

منڈ ع کو کی زرٹتہ شستہ دیم ر۔ انگوآمگو اصل جیال نخشتی جیال
کو کی نیغا کتئی۔ بیٹ کو کی شتو ساما طوطا آگھا کیتہ۔ ساما طوطا ع
شے دھک ع گو شستہ جی او گودی۔ ساما طوطا ہال ع کننا۔ آسکو گودی
آگھا شستہ گو شستی اے درٹک ع تاخاں پٹھ جعل دے گل مژدم

زیندغ بنت۔ اشی ع تاخ پٹھو چخل دالخت گل زیندغ بیتخت۔ اشی ع دل
برات پچھا آڑتہ۔ ماڑن ع زمار کتو لوٹ ع آنکخت۔ بکو ع صشو پورتاہ
ع حال دا تھ اشاں ساما طوطا دھی آڑتہ۔

بادشاہ ع پیغام کتھ کر شوے لغن منی تکا اتھ اشاں دارک
دیم دا تھ کہ ما باز هر دوں۔ بیگھا کہ تیار بیتخت۔ اشاں دے ہاٹ
تاد واتہ دے گل آنکخت۔ شتخت بادشاہ لوٹ ر۔ لغن دا تھیش
بادشاہ ع گو شستہ ساما طوطا کسوے کن۔

ساما طوطا ع گو شستہ کسو ع ہمان کرنت یا بھوتار۔

بادشاہ ع چھپ کتھ۔
لگھی بیگھا پورو ع لکھیں شہر والیانی لغن کتھ۔ بیگھا کل آنکخت
لغن دا تھیش ساما طوطا ع گو شستہ۔ «بادشاہ سلامت نہیں اش کن کسو
ڈتا ہڑائے۔ بذیں کسو ع کناں نشتعیناں کڑ دبیغا میل۔

بادشاہ اُقتراکتہ کہ کس کڑو بیغا نیالاں۔

ساوا طوطاءُ گوئشہ مسیدت عزازے لے ٹکنیتیہ انت۔ ہموانی

بیارانت۔ ہوال آڑ تیش۔

ساوا طوطاءُ شروع کتہ کسو م دیر سی بادشاہی ہے ات۔ بادشاہ

دوزال قتنت۔ یک زالے وزیر چنک ات کلکی زال ڈکن

دو چک منڈے چورے۔ بادشاہ شکار اُشتیہ ات۔ وزیر

بیکی دو گلری آڑ تو زال چک عایر کتہ کہ زال ع گلری آڑ لغز

بادشاہ ع زال مسیدت اُنگتہ۔

وزیر اُگوئشہ ہے کسوے نہ انت میں روائی۔ بادشاہ گلک

جنہزادار کہ کڑو بیٹھے۔ اے تہ لشته چک دریا اُستھنعت وزیر

چک پخیرے اُ دیتھنعت۔ چک مرزاں بیتھنعت۔ پخیرہ مرڑتہ۔ چک

ماڈل ع زواری تی شہرے ع اُستھنعت۔ ہوال ہند رع بادشاہ

نہ ایت کہ ہے منی منڈات گوئشی ع ہمہ شی ع گوں سیر کناں جو

اگار کناں وابھے ع۔ منڈ ع گرال۔

بادشاہ اُگوئشہ ڈس کے انت؟ ساوا طوطاءُ گوئشہ میں

تھی منڈات آں تھی چور دامت ہے وزیر اُ دریا اُستھنعت۔

ہمال وخت بادشاہ ع دتی وزیر گوں زال ع کہ وزیر چک

ات تیلاں تمارا لغتی۔ دتی چک لوغ ع بر لغتی۔ زال ع جو ایں

جبر عزت داتی بادشاہی چور دا تھی۔ ساوا طوطا دتار گوں داشتی

چور دا بادشاہی کتہ۔

لکھیں ماذن

بیہتہ بادشاہی سادشاہ دو منڈ تھت، حکوم چکانی ہجھی، لیو اُ
شنت، دیر تلاوے ات، ہمودا یو کتیش۔ روشنے، یوا کانا کت نا
در بیہتہ، روشن ٹہتہ۔ گریوانی منڈوی گون تھت۔ آں ن تڑ سندت گر کدنا
ولی لوغاں شستخت۔ لے ناز رک تھت۔ ہمودا الکا دو بھی سپر اسکنخت
شانگوڑا دے ای نکوئے، مال چار بیت تو گڑ ته دگع اے، یعنی -
دے، ہڑ دو بھیں گر دوں، کتو زماعنی۔ ولی لوخ، بر قفتی لوخ۔
هزاریں کوہی سرے غاثت، روشن، نکوڈ، بزر چار بیت۔ لے دو بھیں جھندا
شنت۔ بادشاہ یو لمتو پول تو مک کتہ۔ روشن باز روشن کیس ہے
کو مردہ، نکوڈ گوشتہ، روشاں آس، لواں بالنت۔ دخو دیر، اٹا
سمہرا ات۔ بادشاہانی پنج فیکار، کاٹت سٹا اپناست!!
میں بیس کسانیں گوہار بیزاں چار بیت۔ مزاں بیٹاں، لشت۔
کسانیں گوہار، گوشتہ افرت را کسے، بڑتہ سری، پیال
بند، چللو، ڈنگ کن۔ پورستانا رومنت۔ من زند، جناں کا یاں روشنے
کو مزاں بھیں گوہار آن گرم کنعاپ سفر، شوڑغا۔ دیکڑی ٹنک، دیر،
دا تو آن بر علکنختی۔ دخو پر کہ کڑو بیتخت۔ بادشاہ او وزیر شکار،
شیخہ شنت۔ شرکار کتیش۔ اشاں آس گون نہ ات۔ اشاں پر بمال

گر غایی تھت۔ وزیر کے شنی برد گوئہ دا ہمود اپش، پہر باٹے پیغمبر
انت۔ وزیر کہ آئکہ دینی زالے ایکا نشیہ انت تی کس نیست ان
دزیر عُگُو شہ "مناں آسے دئے من گوڑدا پشاں" ۱
ناں، عُگُو شہ مل آس من ترا دیاں منی حال عَ بادشاہ عَ نہ
زورانے مناں باڑت" وزیر آس بالتو گوڑد عَ پشنا اٹ، زال
سنہرائیں زالے اٹ۔ زال، نیغا دھیان بیٹی گوڑ دشکو شقی گوڑ
ٹسک۔ اخی عَ تکنیں صنداشکل رنگتھت۔ زال، عُگُو شہ دینیں
یک، عُگُو شو عَ رت دت بوڑ، او بادشاہ عَ منی حال عَ لواں دئے۔
دزیر عُگُو زر زر طریق بادشاہ کر عُگُو شہ۔ گوڑد عَ دہشیں تک
بٹ واڑتی۔ گڈی تک بادشاہ کے داتی۔ او گوء شنی "بادشاہ عَ
سلامت گوڑد دہش انت کہ منی دت دہش انت" بادشاہ عَ
گوڑشہ "شکارانی گوڑد دہش انت" ۲

وزیر عَ لغدیں پول کتہ "گوڑد دہش انت کہ منی دت دہش انت
بادشاہ عَ گوڑشہ" رہ شرذی بیٹھے عَ، دزیر عُگُو زر دی پچھڑے زدنا
بادشاہ عَ کاشی گ تے گند گوڑ دہشیں۔ بادشاہ عُگُو زر زر طریق گوڑشہ
پک عُگُو زد انت" ۳

دریبر عُگُو شہ "تہ بوڑ گندی" ۴

بادشاہ عُگُو زدی پچھڑے دا لڑت گوشتی۔ ۵ اشاں ت سہرا جی عُشکل
ریکہ انت رت حال واتیں پچھے شاغلائی کتھے درینیں حال عَ دت
تا ہے ترا گشاں" ۶

تھے وزیر عُگُو آنکو کتہ۔ نیڑھ دوزیر عُگُو شہ مل عُوزدا

گوژد ۽ پشغا که من شنگاں سہرا گئیں زالے نشیہ ات۔ من چڑا
زال ۽ بینا دھیان کتھے گوژد مناں شموشة گوژد سٹک۔ زال
۽ شکل توکعنٹ گوڈشتی میں حال ۽ نواں دئے۔ وہشیں تکادت بوڑا
بادشاہ ۽ گوڈشتہ مناں ہموزا بر”

ای لڑتختہ۔ در کے ۽ رند ۽ ہجودا پھجتہ غزت زال ۽ گوڈشتہ
و زیر من ترانہ گوڈشتہ کہ میں حال ۽ مذہبے مناں بادشاہ نیلیت بن
گوں ترا نجی کتھے، تہ وچے بادشاہ ۽ حال داتہ”

بادشاہ ۽ گوڈشتہ من ترانیلاں من ترا برال۔“

بادشاہ ۽ زال تیار کتھے۔ زال ۽ سری چند ۽ پر بتو سری ۽
ہنگے کتھی۔ ماڈن ۽ زوار بیتہ۔ لے لڑتختہ۔ پر شتختہ رشانا۔
بیکھا کر گوہار آسکر۔ دیتھی کہ گوہار سکارانت۔ بیکھا نشتو بانگھا
رند ڳپتی۔ دُراہیں دگ ۽ پڑانی یک است تن۔ یئٹ متزلال
گرانا شف روشن کیانا وخت بانوان آسکئی کیس رند ۽ جانا آسکر
شہر ۽ پھجتہ۔ انگو آنکو رند نہ دلستھی۔ سما چکتی کہ گوہار ہمیڈ اسے باڑہ
۽ برداشتہ۔ اشی ۽ بادشاہ ۽ مارٹی بھن ۽ جھلکی اے ٹھاٹھنی۔ دیبا سیاہی
نہستھنی پچھوئیں جرجان ۽ کتھنی۔ ہمیڈ بیتہ او تاگی۔

روش ہاز روشن کیس بادشاہ ۽ لونغ ۽ پچے بیتہ۔ وزیر بادشاہ
۽ اول زال ۽ مارٹی بھن ۽ چخل داتہ۔ اشی ۽ جھوپی داشتہ چور و گپتہ
اشی ۽ سری سما کپتہ کہ ڈائے ارت ات۔ چور و چھٹی۔ هزاں کتھی۔
جز کی بیتہ۔

روش ہاز روشن کیس اعذیں بادشاہ لونغ ۽ پچے بیتہ۔ گوہار ۽

سماع گپتہ - اولی صندوچ جھولی داشتی - وزیر عادلی زال چھولو
داش - اشیع جھولی عرگپتہ - آرٹلو چھپتو هزن بیتیتہ - پھوروجوانی جن
بیتیتہ -

اشانی ماسی عرکیس دو ماڈن ٹھاھنیو دا شر - او گوہشتی سبلانی
کہ آف ماڈن عر کاریت - شواسری برداشت بادشاہ گوہشتی
آف عر بورتہ شواری گوشنت -

گڑھی روشن عر پھور و سری آف عر سرا شقعت - بادشاہ عر لکھ
م نیلی آف عر بور " تے چکاں دی گوہشتہ " نیلی آف عر بور "
بادشاہ عر گوہشتہ - " اول عرکیس ماڈن عر آف ماڑنی میں عر
درانت "

پھور وال گوہشتہ " اول عر کدم زادہ آں دھیرو، طیبی اڑلفت
یا تیئی نال عر " ۔

بادشاہ بھی بیتہ گرڈو صنداشتہ -
گرڈھی روشن عر پھور و سری آسکنخت د ہمکری بادشاہ آنکہ بادشاہ
عر گوہشتہ نیلی آف بڑو بیر بینا انت " پھور وال گوہشتہ نیلی آذ " عر بور پہ بینا انت "
بادشاہ عر گوہشتہ " اول عرکیس ماڈناں آف ماڑلفت یا
نیں درانت " ۔

چکاں گوہشتہ اول عر مرکوماں طیبی نالو آڑ تختنی میں کارال
بادشاہ بھی بیتہ صندوچ شتہ - سیمی روشن عر اغذیں پھور و سری
شقعت - د ہمکری بادشاہ آنکہ - بادشاہ عر گوہشتہ " نیلی آن
عر بور " ۔

چکالاں ء گوئشته یعنی آت ء بورز ”
 بادشاہ ء گوئشته اول گذیاں لکیں ماڈناں آت وارثہ یاں
 دراست ”
 چکالاں گوئشته اول ء زالاں ڈسکرڈ ڈینتی آڑ لغعت ایکانی
 زال ء آڑ لغعت - ”

بادشاہ بھی بیتہ - چپک گول گیش لغفتی ستو چکانی ماسی لرع
 ء زال گھومی ٹینتیہ ات - بادشاہ آتکہ پول کتھی ” مالی چکالا نہ
 خیال دیغا یا وست همیرنگا کنتھانت - من کہ ماڈن ء کاراں تے اے
 لکیں ماڈن ء کارا نت من شاہ یعنی آت ء بورت لے دی گوئشند -
 اغدیں مناں گوئشند تیئی زال ء ڈسکرڈ ڈینتی آڑ لغعت ”
 اشی ء گوئشته ہار است انت - من خیال دال لغعت - کرسودی
 راست است - تیئی زال ء چور و آڑتہ وزیر ء تیئی اولی زال ء اینا
 چغل داتہ - گھٹی چور و اغدیں چغل دا تیش - من ماسی یتاں - من دل
 دور بیتہ - من چھٹخاں - تیئی چور و است من ہوانکا خیال دال لغعت
 کہ تہ سئی ہئے - تہ وست پالیش - مناں پالت نیا است - من دلی
 زماں ہیراناں اشان شوں ہات دیاں -

بادشاہ چپک و چکانی ماسی - لرع ء بر لغفتی - زال ء وقی گوہار
 پچھ آڑتہ بادشاہ ء وزیر - دالی - اولی زال دوھا ٹینتھت پول کتھی -
 اشان جھٹے نہ منتھ نیٹ منیش - بادشاہ ء وزیر، دالی اولی زال
 کش لغفتی - چکانی ماسی دا تیئی قاصنی نجح ء - سیر کتھی چکالا وقی بادشاہی
 نا تیئی - مگر ماں گر طنغاں سہدا من سئی نیاں -

زوراخ

بیتہ زوراخ. زوراخ دیماشقة دشیعی لوہارے۔ لوہار کوںال
 جبر دینغا انت۔ کوہ آپتی و مرطغنا انت۔ اے کوہاں تیلانگ باہ
 مرطغنا یہدت۔ اشی ع رکو گوشتہ بیا بک ع دوں۔ اشال بک باڑا۔
 لوہار دستی داسرین زمین ع دھیتی۔ اے دویں سنگت بیتلنال۔
 لڑتخت دیما دیقئی مرٹوے کاٹی نخے ایکھا پوست کنفا انت۔
 پوست کونو خ ع گوشتہ ک کے بیا مکیر، من بک داث۔ یزٹ
 اشال بک دا تہ یزٹ پوست کونو خ دھتی۔ لے دے سنگت بیڈا
 سے مردوں بیتھنعت۔ آتکنخت جنگل ع کے گوڑ دع سرعہ نندہت۔
 دوردت شکارا۔ آنکہ نکوئے گوشتی۔ ابامناں گوڑ دے دے۔
 چورو ع گوشتہ من گوڑ دع نذیاں۔ نکو ع گوڑ زور بر طلتخت۔
 بیکھا زوراخ آنکہ سنگت ع ثاپول کقی۔ سنگت ع حال نذارہ۔
 اندری زوراخ ع ولی سنگت شکارا دیم دا قفت دت گوڑ
 دسرانشہ۔ لے نشیبہ آنکہ نکو گوشتی ابامناں دو سے گوڑ
 دیئے۔ زوراخ ع گوشتہ من گوڑ دیجی نذیاں۔ نکو مرطہ گوں زوراخ
 ع۔۔۔ نکو ع سر آس ع زور دا قی۔ نکو گڑ کتو شتہ۔ بیکھا بیدا
 آنکہ۔ زوراخ ع گوشتہ سوار نکو ع حوار کتھہ شے گوڑ نکو ع بر لخت

نوراخ و گوشنہ بیان است نکو جو سندھ گردل اے لڑائخت۔
کوشش تر کے و پھٹے۔ زوراخ و گوشنہ خواسادھ فارانت من
اندھ پھاں۔ اشان ساز داشتہ زوراخ المدرع پھٹے نکو مرطیہ بہبوال
ذلک دے نشیہ۔ زوراخ و پول کر کوئے است اشی و گوشنہ
منی آئی رمات) است نیں مرطیہ است۔ زوراخ و گوشنہ منی منٹھی
کافے برلنے۔ زال و گوشنہ من کایاں۔ زال و گوشنہ من گرانڈ و
ساستی مشاہ ہسرا نندال می در درکھاں۔ پذتہ بیا۔ زال درکپتہ
گرانڈ گڑتہ پ نوراخ و کشنا۔ نوراخ بھدا تو گرانڈ و پچی شاہ و چڑتہ
گرانڈ و پیس زمین و جمل و کشنا۔

زوراخ کہ سہودا شتہ و یقیںی سیمرگے۔ نوراخ و کلیں
ہیرادا ت۔ سیمرگ و گوشنہ لینا اندرع روئے گندھے
راہک جوڑا و بھائیغا است۔ آہماں گول بھر بیا
و لوک کنے راہک گوشنہت زورع لوک و کن رسترا میت
عاہد است۔ تھے بھوپیں زورع گو ایک چیک و کن۔ لک و
لک رسترا لکش رسترا کشتفتے۔ راہک گوشنہت لوٹ ہرچی اے
لوٹ۔ گدا ت گوش مناں دورسی ایں کالی اغے دے۔ زوراخ و شتو
راہکان سا۔ گو ایک چیک کشی۔ لوک کشی۔ راہکان ہنہ (منج)
کشمہ بہت رسترا آنکنہت۔ اشی و کھل کشتفت۔ راہکان گوشنہ
لوٹ ہرچی اے لوٹ۔ زوراخ کالی سخن لوٹتہ۔ راہکان دورسی ایں
کافی سخن۔ داتہ۔ زوراخ و کلیں وغی سیمرگ و دوٹ و بڑتہ سیمرگ
و گوشنہ کالی و صخ و چوں کناں۔

سیمرگ، گودشہ کافی برعہ بیدت ہندا کئی۔ زورا خ گوشتہ
 ہند اکھ۔ افديں سیمرگ، گودشہ بیت آخی کل بیار۔ اسی
 آخی کل آڑد۔ کلی آڑ تو پول کھٹی میں جوں کناش۔ سیمرگ، گودشہ
 نیں مٹاں زفار لی رتا من ہند اپمجھاں۔ نہ ملخ زفار پیغمبر۔ پر
 گوشتہ من ترا ایک زمین، ٹھاکشہ، گوڑدی وندے، اور آنی کلی
 دے۔ پیٹ گڈی، سیمی، ہمیرنگ، پتھی زمین، کر شنقاں۔
 پتھی وندہ، اور آنی کلی دے۔ پیٹ پھندا جنا نا گوڑ دو دیا
 آت، دیانا شتو پتھی زمین، در کپتنت۔ زورا خ، گوشتہ دیا
 دلی شکاری ایں سنتی حیال، کنال۔ اے مرد کہ سہنڈ اشتعان
 آں دالی زال، سرا مرغنا انت کہ نال منی انت۔ آں گوشیت
 انت، گڈی شیت منی انت۔ وہ مکری زورا خ اسکے دنار ہاجوں
 ٹھائیتی، لے پوڑو دٹ، اسکے۔ اشان گوشتہ ناخونے ہمراۓ گلے
 ناخونے گوشتہ من دے توڑ، جنالی شوادے ہر کے دینہ
 زال ہوا ہنی ہونت۔ ناخونے توڑ جمی۔ آں پھوڑ شری، توڑے
 زندگ۔ زورا خ، زال جمی۔ برٹی، لونج،

اباغ، پول کتھے کہ زال ٹا پخواستے، اسی، گوشتہ زال بلال
 تندیت من گرڈاں ندیا خ آنکہ، کہ سنتیاں گندال۔ ہمیڈا اسکے
 پھوڑا پول کتھی نال، بخواست۔ پھوڑ، گوشتہ زال ناخواے
 بُرڑتے۔ اے مرد، گوشتہ بیا انت تال، پول سینٹ شنچت
 اباغ۔ دیئی زال ہمیڈا انت۔ اقدیں اڑ لخت سہر کس تال
 ہواڑہ انت۔ اے پھوڑ شراء شنعت کل بھٹاہ، بادشاہ

و شیش سے شراء مگذ۔ نہداخ و گورنمنٹ من انڈ و سچھو زال کشتہ
ہیاں گورنمنٹ ما زال وکٹر لے شتو کار بیتھ۔ باشاہ و ستر الگڑتہ
و شیشی زال نہداخ و عفت۔ اسک گرڈ تو ولی لیغ پوشش عفت زد رکخ
لی لی لیع و اسکہ شف و ہپت روشن و دا سیر کتعی۔

ڈھکائی شہر

بادشاہ نج دویر ڈنج ۽ بیتھ سنتگی دیز حصے لئے ۽ ایں گئی
 کے بادشاہی سنہرائیں منڈے۔ لڑ لغعت کم روں بھشی ۽ سیر کنوں ۽
 ۽ بادشاہ پنج کفتی۔ لوغ ۽ اور کپتخت۔ شتو بادشاہی شہر
 در کپتخت۔ سو ڈاپول گول کیش، رکس ۽ گوہشت بادشاہی منڈے
 انت۔ اے پورا اعذیں حمیدا را لال لغعت۔ شتو بادشاہی شہر
 در کپتخت، سو ڈاپول گول کیش۔ عالم عحال دانہ کم بادشاہی شہر
 منڈے اسٹ انت۔ اے شتو نکولے لوغا اوتا کی بیتخت۔ اے
 مرڈ جھیٹ نکو ۽ گور لشخت۔ حال پھی ندا تیش کم مایپ اے کار
 آنکھوں۔ روشنے ۽ نکو ۽ گوشش بادشاہ ۽ منڈے مامنڈ ۽ گول
 زکواں ۽ دٹ ۽ شستہ پیغام دال غفتی۔ زال ۽ کم کوشتی زال ۽
 کشته ۽ نکو اسکه پورا دٹ ۽ حال داتھی پورا پول کھچے ڏائے
 نکو ۽ گوشتہ زال ۽ پھوتیں لیکے کشته۔ اشائ گوشتہ شریں لئے
 نکو ۽ لیک ڏستخت۔ اے پورہ بیخت۔
 سکی بیشغال میگما باخ ۽ شدغال۔ بادشاہ نکل کٹ ۽ جلا ڦا
 وزیر حدا آتمکہ یکھا بادشاہ نج واب شستہ۔ زال آتمکہ بادشاہ ٻڌا

باب اٹ۔ دیئی مسندی کشتو بادشاہ نجع و دست عادتی ہاوشہ
پنج و دست کشی۔ بادشاہ نجع بالکھا مارغ عابدیت کر طو عہدا شد۔
وزیر عہد پول کشی کہ زال آنکہ نیا انکہ۔ بادشاہ نجع عہد کو داشتہ مار
پنگو باغ عہندیتے۔ وزیر عہد کو داشتہ بیانی دستان شوہدیں لے
مرڑ و دست ششختی۔ پول کشی مسندی کشی انت مرڑ اعذیں نکو
دیم دینا انت۔ نکو اعذیں سمعہ۔ نال عہد کی کشی۔ او کرطاً مجتی
نکو عہجیتی۔ نکو گرماتا حند۔ حال داشتی کہ تیکے کشی۔

بادشاہ پنج بیکھا باغ و دشتر وزیر عہد پیش هر طبقان رنگفت
اوچنڑا لی چکا کریں واب عہخت۔ حضر حمدزادشتہ۔ بادشاہ نجع
و کہ واب گیرت تا هر جانانی بو واب عہدیت۔ و ہمکری زال آنکہ
در ایں شفعت شفت۔ بالکھا روشن ٹکا ہر در دو میں دلی دک عہد
نال عہد کو داشتہ بیکھا تیاری عکرت۔ من کایاں لے مردادیں تیاری
کوتہ باغ عہد شفت۔ اے نشیبہ قشت کہ زال آنکہ۔ زال عہد
کو داشتہ من اباگ و پیتبہ انت۔ دو بگی ایں ڈاپی انت ہوانہاں
بیاراست اے کہ شستہ بادشاہ نجع عہد سہریں ڈاچی آڑتیست لے
ڈاچی عہزدار بیشخت۔ زوار بیتو شفت۔

بالکھا بادشاہ پنج کر طوبیدہ۔ دیئی جنک کارہت۔ بادشاہ علی
بگی ایں ڈاچی عہزدار بیثہ رواں گرانش اے پلڑ اآنکہ دیر ہندے
و باغ انت۔ بلغ وہ وہ عہد کو ٹوے۔ اے هر طعا یہڑو ہمشینہ شستہ
بلغ کہ پولا نش۔ کو ٹوہ دھیان نخنی اے کو ٹوہ لکھیتیہ قشت۔ بادشاہ
شستہ بلغ عہاگور پکیہ قشت۔ انگور فارڈتی۔ اے کہ کو ٹوہ بڑا دلکھفت

دشی کے بھی ایں ڈاچی اے دپتہ است ڈاچی نجے جتنی۔ ڈاچی سخن
 اشان گڑکتہ۔ بادشاہ کہ آنکہ ڈاچی گار است۔ بادشاہ کے شفعت
 شکانی شہر۔ ہمودا وزیر بادشاہ پنج پہ میست ۽ گرفنا دلما دلما
 بادشاہ پنج کہ شفعت دشی کہ کوٹو بتعالی جنکے نشیہ است۔ بتعال جنک
 کہ دیم ع پھر بینغا است دشی سنبھرا لیں پورے۔ پڑی چونڈی اے
 جتنی۔ بیندھ گرانڈے پچھتو میسے ۽ بستی وزیر صیل بینہ بادشاہ بھائی
 دیر کتہ نئی روائیں۔ اے کہ آنکہ پول کنٹی مشت است انت اینی
 ۽ گوشنہ ٹاشت است۔ مشت پچھو گڑکتہ۔ ہمودا کہ آنکہ زال دلما
 است۔ ڈاچی دے۔ اے ایکا سر جنکہ بینٹ شتہ بادشاہ ہمودا نہ دنیا
 داشی۔ تی فسہر را ڈاچی دے یکے ۽ بڑل تخت۔ نایے دے بارہیں
 پچھے ہوال دے۔ بادشاہ ڳوشنہ ہوال پچھو کارے۔ دنیرو ڳوشنہ
 میں پچھے نیارالش۔ بادشاہ ڳوشنہ پخیر دیں ۽ کن گڈا پول بندی
 ۽ پخیر دی کہ چوتھے بینٹ بینہ۔ گڑا تو بادشاہ ڳوشنہ ڙغٹی
 سال نوکری اے دے۔ اول بادشاہ نوکر دوازدھ شنست دنیرو
 پنج ڳوشنہ من ایکا نوکری ڪن۔ بادشاہ دوزدھ ایں دلکھا
 موکل داتھ اے نشہ نوکری۔ سعیشے ڳلکوئی دن ۽ نشیہ ات۔
 آنکہ پری اے۔ گوشتی آدم زادہ ٹلوئی ع پوڑن روائی اندھ
 من برائی بادشاہ ٻھائی داتھ من روائی ڏیداره کنائیں اندھ
 ۽ شتہ دشی پری مرڈے دفعا است۔ وزیر پنج ۾ رہبہ کھلیں
 پری ۽ بال کتہ زخم جتنی۔ یاؤ دا کونڈ ۽ بھورنیتی او ٽکو یں جنی دے
 گوئی ات۔ آنکہ اولی مزور حمال دا یقش بادشاہ کہ جئی گلکو بتکہ۔ اسی اتے

شکنیں مژوم دار تیہ است بادشاہ - وزیر پنج رٹا یمنہ - وزیر پنج
پنج آنکہ - بادشاہ پول کتہ - وزیر پنج عگو شہتہ - آنکہ سیری لے کو شنی
لکھی ع بوڑمنی بات شکنیہ است کی دیدار عکانیں من کر خواہ بولکہ
دیوال مرضی مدعی است - من زخم جنت کہتے ہاؤے ہے

بادشاہ عگو شہتہ پادھ بیار - اشی ع پاؤ آڑتہ - بادشاہ ع جتی
وئی ہند ع برطیئی - نالے و - اتنی - زالکار کل زہر کمتعنت مباشل
ڈالونگ ع اپنیش - بادشاہ آنکہ وزیر نکھ لونگ و اوتاکی است -
بادشاہ عگو شہتہ برو ہمیرنگیں جتیاں پول بیار - وزیر پنج عگو شہتہ
ہمی عکل حمالے میاذ است - گڑ تو آنکھاں زال و چکہ من است
اخذا سال ع نیا انکھاں - زال و چک تئی است - وزیر شہتہ دیما
شہرے گذعا است - شہرے گکو بندانت گانک جتی من مافنے
آل - آنہاں گو شہتہ کو ع بھوٹوں میں بادشاہ هر طریقہ ہوا ہنی
ع گلو بولکہ ہوال بادشاہ است - گلو ع تیلانک داشی - گلو تکم
کرغا ماری ع برطیش بادشاہ ع زال شنت سیر کمتعنتی - اشی ع
گو شہتہ من کار سرور غایاں گو شتی سالے و رند ع آنکھاں -
بادشاہاں وئی زالے فاٹ نا ہے شو اور زال خنت - اے مژو
شہتہ دیما شہرے ع شہر ع بہانت - جھگی اے جھگی ع نندھاٹ
دوے ع زلے آڑ کڈی چک ع ایر کیش کہ داراں کاون
زال بھی کتوں وزیر ع فتح لکھتہ - دے آنکہ دار گون - دے ع
کسیر جنتہ - زخم جنودے کشتنی لشیہ - گڈی دے آنکہ - زخم جنودے
کشتنی سنال ناب است زال اشتہ دیما شہتہ مردو دیما شہتہ بادشاہ

کر طوپیتھے مسٹھا کارا است۔ بادشاہ رحیمیتھے کہ سہش انت منڈ بڑھائی۔
بادشاہ نے گورنمنٹھے نہ منی منڈ بڑھتے۔ دزیر ہونچ ہے گورنمنٹھے فی سنگھ
سمی نیایاں۔

دوسرے منڈے سے آڑتھے من گڈی ہو دوٹ گورنمنٹھالا برسیا
وے سنگھ من کٹھنالا۔ بر و کڈی چکھا منڈ دا ب اسٹ من والی ہے
بادشاہ کہ شتمہ دیئی ہے کہ منڈ دا ب اسٹ۔ منڈ کڑ دکھو ہند اکھی
وزیر ہ سنگھتا۔ وزیر ہ گوشتمی من منڈ دے سئی اسٹ بادشاہی
کو لٹھ دے تھی اسٹ۔ وزیر ہ ہونچ ہ گورنمنٹھے من دلی سیر ہ کھان
سیر کھٹھی۔ اش ہ گورنمنٹھے من رواں گڑ داں کھایاں وختے آنکھنال
تھے منڈ منی اسٹ نا ہے اے شتمہ۔ دیباو دیئی مزاںیں بائے۔ ان
وے ام در و دو کو لو اسٹ۔ کو لو اں ہاری اے۔ باری ہ چیال کھٹھی۔ پول
پھری اسٹ کہ پا فسے من گڈھتھے پر سی ہ کہ چیال کھٹھے گورنمنٹھے ابا
ہواں مرڈا آہنست کہ منی پا ذ گڈھٹھی۔ منڈ ہوا باع گورنمنٹھے چوی۔
کنویں کہ ایڈا اسکو در کپتھے۔ پر سی ہ گورنمنٹھے یک بھے پیار کیلا
مرڈ دکھو آڑھیش پول کھیش چے کارے ہ آیکھنے یڈا۔ وزیر
ہ ہونچ ہ گورنمنٹھے کہ ہئے پر سی سیغا اسکھ۔ منی پا ذ بھو رینتھے۔ جھی کھٹھ
بادشاہ نہ دھاؤ۔ نالکار زیر کپتھغت کہ مار پہ سیر ہیں جھی آنکھ
پر سی ہ باع گورنمنٹھے من چھوں کھویں۔ پر سی ہ گورنمنٹھے
رویں رہ۔ بھی لاک ہ نختویں۔ پلاں بروٹ۔ مناں نجی کش من
رط دھانی دل کشت۔ یہیں پا ذ گڈھٹھی نہیں منی دل پنہ جھٹ اخخت
وزیر ہ گورنمنٹھے دوٹ ہر جی اے دوٹ۔ اشی ہ گورنمنٹھے تکوی

ہدت جوڑا جتی لوٹاں منڈے ابائے گوئشہ چھماں بوت۔ چمک بونٹی
گوئشی دو حندو خ گندغاں پری گوئشہ درست نے دراؤ کن
مندوخ بیار۔ اے هرڑا درست دراڑ کتھے صندوخے آڑنے مرغی
گوئشہ صندوخ گلکوئی نیٹس۔ صندوخ گلکوئی لیٹیتھے نڑاں گوی
جتنی آں پر انت۔ گوئشی زیر ہرجپی لے زیرہ اے اشی نے گوئشہ
سہپت جوڑ نے زیلہ پری گویا پول کتھے نڑاں لے است ات کر
نہت انت۔ وزیر نجع گوئشہ کہ نامان رزال انت سک
جوڑے پہ ولی نال نے سہاں
اعذی گوئشی

چھماں بوت صندوخ نے بیار صندوخ آڑتی۔ گوئشی گلکوئی نے بلوڑ حیر
نے پنج نے کہ گلکوئی یو تکہ اندا کل تکویں جہشت جہڑی کشناں نیٹ
باخ شا پری چڑھ بیتھ۔ گوئشی بر و در پری کشیں بر۔ وزیر نجع
شہت دو پری کشیتھی۔ وزیر آنکھ گوئشی نیں مس روں۔ گلکوئی پری
و گوئشہ منی هرڑا دے سہیں انت۔ سے پری ایں نال دے پہ
و تار کٹھے۔ ھندوا بیتھ تیار آہنی نے دے رے لوٹاں گیتھ۔ نڈاں بیتھ۔
ہوال زال نے گور کی کڈی دٹے بھچتھ۔ زال گوں گیش نئی انگیں
گڈی زال کار نے گور ہواں دے سکت کتھی۔ بیٹھ باوشاہ مشہر نے
شہت۔ دیتھی باوشاہ منی لرع نے شتیہ انت۔ کشڑ جہڑ جتھی
را لغتھی۔ باوشاہ نے زال کار دا لغتھ باوشاہ گوئشہ منی باوشاہی
دی تھی انت۔ زال کار دی تھی انت۔ اشی نے گوئشہ باوشاہی
و گناں زال کار دا نخناں۔

لے مرڑا دراشرستہ مالا نی گندغا کہ ناماں مال دوڑی انت۔ حال

کل آئکنعت۔ گرائدے چڑا بازیت دکه اد بادشاہ عنجه از
 چنک پر جتو گرائدے (ماہینہ) بادشاہ رندا۔ لکنوے
 وکہ خیال کتہ دیئی ہے مژدے کے گرانڈ ڈولہا باز غا از
 بادشاہ ع بقال جنک لوٹاہینہ گوشتی، اشی ع هر طوم کن در
 بقال جنک ع بری چونڈی اشی چک ع چغل داتہ مژدے بیٹہ
 کاریں ڈاچی وزاں انت۔ مژدوے بادشاہ ع حال داتہ کے ہمینہ
 لونغ ع انت۔ بادشاہ شہتہ ہمودا شتو ڈاچی آڑتیع۔ گوشتی از
 ع دی کش زال دی آڑتیع۔ کلی یا صندیہ یتھنعت۔ بادشاہ ع کوکہ
 من ہی بادشاہی ع باثانہ یتاں۔ بادشاہی ع ووت کن۔ من رہاں
 ہندا۔ موکلا یستو ولی ہندا۔ شہتہ۔ ولی لونغ در کپتہ۔ بادشاہ
 بیٹہ نئی۔ سے زال داشی بادشاہ ع نجع ع سے زال ووت بیٹہ
 ولی سیر کتہ۔ در داں چکانہں ٹینٹ سیر و سوکانی نشنعت۔

”چل زال“

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ ۽ گپتہ یکے کم چل زال۔ بادشاہ ۽
بیتات۔ روشنے ۽ بادشاہ وئی وزیر ۽ سنگیتا روناٹ ۽ تئی
سندھ یو گنقاٹت۔ یک منڈے ۽ گوشۂ کہ بادشاہ ۽ یکے کم چل
زالت۔ دیہی منڈ ۽ گوشۂ ادی بادشاہ دف ۽ چبو ۽ لوٹیت۔
بادشاہ ۽ کہ ہے لوک اش کتہ گڑ تو وئی لونغ ۽ گوشۂ کتری لونغ
کریں تئی جنک ۽ ٹغا آئکغاں۔ کتری گوشۂ بادشاہ سلامت میں منڈ
کی انت تے شوں سیر کنی۔ ایشی ۽ گوشۂ مزن پیت۔ نیڑھ ٻٺر دھر
راہیں ہتنت۔ بادشاہ ۽ کتری جنک ۽ گوں سیر کتہ۔ روشنے ۽ بادشاہ
کتری جنک ۽ گوشۂ کہ ترا گیرانت کہ تے روشنے ۽ گوشۂ ک
بادشاہ دف ۽ چبو ۽ لوٹیت نیں جن چبو ۽ نا ہے من ترا زخم ۽ جنان
کتری جنک ۽ گوشۂ بادشاہ من ٻولال بادشاہ کستیاں۔ بادشاہ ۽
ااشۂ اصل ترا نیلاں۔ نیڑھ کتری جنک ۽ گوشۂ پلائی شہر ۽
بادشاہی جنکے بھال جنک ۽ گر جوال تئی دف ۽ چبو ۽ جنت۔
بادشاہ ۽ کہ ہے تو گ اش کتہ وزیر گوں گیتر تئی لڑا۔ نیڑھ چھالاں
بادشاہ ۽ گوشۂ چھالاں۔ بادشاہ ۽ گوشۂ چھالاں ماتئی جنک ۽ گر دل۔ ما رویا
بادشاہ ۽ گوشۂ ہتھی جنک ڳل یہندیں انت۔ پول کیش کہ بند پے

انت۔ بادشاہ ۽ گوستہ منی جنک بلاں سے ٹوک کرنے ۾
بیشغت۔ شف کے بیثہ بادشاہ گون وزیر ۽ شغفت۔ جنک
۽ نشو قرآن ۽ پڑھنگا۔ بادشاہ ۽ وزیر ۽ باز چالا کی کرئے
اصل ٹوک نخنے۔ ہام زکا دھل جئے جدید۔ بادشاہ گول قاضی
۽ استکعنیت استکعنیں بادشاہ گول وزیر ۽ پستو گفع ۽ عکپا کشغت
روش باز روشن کیس گوستہ بادشاہ چیس زال حیران بیشغت
بادشاہ ۽ دیر کئے۔ ہرود کے ہو ڈا شتہ بند بو تک نخنگفتی۔

کتری جنک ۽ گوستہ بیا انت ما بروں گندول حالاً سعی بل
نیٹ تیار بیشغت۔ مردوی جرجان کشغتش۔ لڑ لغت۔
آنکو بادشاہ شہر ۽ نز نخ دیش کہ ہندے پر لئے بیغا انت کری
جنک ۽ پڑی زالاں گوستہ کہ شوا اینا تداشت او من گندوال
چھکا پکپتغا یئذت۔ جن اسی زال ۽ گوستہ کہ حدائی نام ۽ مسوی
کن او بسم افسد مخن۔ چکاں بر پرانی اندر ۽ رٹانا۔ اشیا زال دسوی
کئے۔ جن اسی زال بازو ہیش بیدیہ گوستہ ٹوٹ ہرچی اے لوٹ پکنے
جنک ۽ گوستہ تے جنے ۽ من آدم زادہ ۽ آئی۔ نیٹ جن ڦو ڈی ڏ
چوری داتہ کتری جنک آنکہ زال سار گوئیکر لغتی۔ بادشاہ کہ
دیغزت وزیر لوٹا نہیں چے گھوڑے۔ وزیر ۽ کہ دیہتہ گوستہ
ہے مردو نہ انت۔ بادشاہ بخنز منته۔ کتری جنک ۽ جن ۽ چوریا پا
حال ۽ گرفادیم داتہ۔

وزیر ۽ گوستہ اغز بیشغت۔ زال چیزی تکارا ماؤں ۽ ابر کفت

نہ ہے راستی ۽۔ جنپی پھوری ۽ حال دا ٿئ۔ اے ڏا راستیں تکا ایرک گوشتے
دزیر ۽ گوشتہ انگر زال بیتختہ۔ ماڻا ۽ میھو ۽ گول کوہ ۽ ٹوک
انت۔ نا ہے چیو ۽۔ جن ۽ حال دا ٿئ۔ کتری جنک ۽ گوشتہ
خڑدار کے ۽ میھو گوں کوہ ۽ ٹوکتہ۔ اشال کلال چجو ۽ میھو ٹوکتہ۔
بادشاہ گوشتہ۔ نیں دزیر ۽ گوشتہ۔ لے زال انت۔

سینٹ شف کہ بیتہ اشال سلالی شپر سپریں گندیم ایرک گوشتہ۔
گوشتیش انگر زال بیتختہ گندیم دا بانگھا ھٹک برٹ۔ نا ہے
ہوال رنگا سپر برٹ۔ جن ۽ چدری ۽ حال دا ٿئ۔ اشال ٹنول کتھہ
کہ نیم شف ۽ اولی گندیم وئی ماڻا دالختہ۔ قی گندیم ڙتو
آڈیش۔ بانگھا کہ وزیر بادشاہ آنکھت گندیم ہوال رنگا سپر زارت
بادشاہ ڇا دزیر ۽ زپر گپتہ گوشتی م پنجوے دیلی کتختیں۔

پیگھ کہ بیتہ بادشاہ ۽ گوشتہ نیں کہ زال ۽ گرغعا آنکہ۔
کتری جنک ۽ گوشتہ من آنکھاں انگر کھٹوں نہ منی انت
پیگھا لئی لُکر لپوں۔

پیگھا کتری جنک وئی سنگھے ۽ او ہادشاہ ۽ وزیر قاضی کل
ماڑی ۽ شتختتہ۔ گوشتیش مبدہی ہمش انت کہ بیال زال سے ٹوک
کنت بیگھا جن شتو کونزو ۽ اندر الکھتہ۔ کتری جنک ۽ گوشتہ
کونزو کو نزو ۽ گوشتہ چے۔ گوشتی ته فضوے کن ماحر ہائے بانگھا
بادشاہ لُکریاں تیکھیں اے مردو ٹوک ۽ نجنت؟ کونزو ۽ گوشتہ
ماچھے ٹوک کے کنول سری لوھار ۽ منا آس ۽ شتہ۔ پذرا گوں بازیں
دھکال بڑو ٹوٹا صینتی۔ نیں شف روشنی مردو ۽ اس ۽ اندر ایداں۔

باز ویلیاں من ہواں وختہ باز وہشائ ک منڈ جان شو ڈیت ایں
گنڈر بیت۔ گوں ہے ٹوک ۽ باڈشاہ جنک سبزتہ گوشی ۾ کونزو
بانگھا من ترا غر بھور یتتو مارٹسی ۽ چغل نہ داتہ من پیر مرتزائے نیالا
کفری جنک ۽ گوئشته قاصنی اش کن۔ قاصنی ۽ گوشتہ ٹوک
پیلو بیتخت۔ کتری جنک گوشتہ نہ اے یک ٹوکے۔
اغدیں کتری جنک ۽ گوئشته ”ڈیلو تھ قصوے کن ماہراۓ
بانگھا گلخ ۽ گلپان بلوں۔“

ڈیلو ۽ گوئشته ”من چے قصوے کنال منی حال سہش انت شفا
روشنی بلغا یاں ساہی سکت منال نیست انت۔ ہواں وختہ من
باز وہش ہاں کے باڈشاہ منڈ شف ۽ جراں مٹا یتیت۔ نابے منی
حال سہش انت ۽ دیمکری باڈشاہ جنک ۽ گوشتہ۔ د ڈیلو! بانگھا
مناں اقرار انت ترا بھور یناں۔“

کتری جنک ۽ گوشتہ ”اش کن قاصنی“ قاصنی ۽ گوشتہ کے تئی
ٹوک پیلو بیتخت۔ نیت اغدیں کتری جنک ۽ گوئشته ”کٹ رتفع
کن۔ ماہراۓ بانگھا ذکر پوں۔“

کٹ ۽ گوئشته ”من چے قصوے کنال منی حال سہش انت شفا
روش اے مرد منی چکانشیتہ انت۔ من تھ باز ویلیاں۔ ہواں وختہ
من باز وہشائ کے باڈشاہ جنک و سپیت او منال بچا نکر کتے
باڈشاہ جنک ۽ گوشتہ۔ کٹ بانگھا من ترا بھور یناں ۾ شو خالا
کتری جنک ۽ گوشتہ ”بس قاصنی“

قاصنی دنیہ کتر جنک کرڑو بیتخت۔ او بلو شاہ ۽ حال دایش

بادشاہ ۽ ولي منڈ داته۔ او اشان گو گو شستہ مارنل سیر ۽ ولي صبح
ڪنول۔ بادشاہ راضی بیٹھے۔ کتری جنک ۽ گو شستہ ماراں ۾ ڦویں
مرطداں دے ٿي

بادشاہ دالخت۔ سچے دو ڦیس هر ڏو پچے چلیں زالانی مردو
ات او دہمی وزیر ات دگ ۽ آنکھن۔ مہر کر تریخ بکتیش -
پیزدا آنے ات۔ آنکو او تاکی سبقت کتری جنک ۽ بادشاہ او
وند پکے ۽ ناخن گلد لغنت او سنت گپتو کل گزارے ۽ بند کنخت -
او ولی پدو ۽ کنخت۔ دگ ۽ روان ۽ او ولي جوئی سمعت او بادشاہ
گوشتی که گول دفت ۽ منی جوئی ۽ بیار بادشاہ ۽ ہوال آڑتہ درگ
۽ شف کپتہ اے و پتھاں او بسو ۽ دیر ھے زال کا رحلان ۽ بیٹھے۔
بادشاہ وزیر او جنک واب انت۔ اے مرٹ لغنت۔ دو ماڻاں گول
لو پکاں۔ جا بهاں استہ۔ زال کار ھندا آنکو ولي زالي جبر عال ۽
کنخت۔ دیر ھے ۽ بادشاہ وزیر آنکخت گڈی روشن ۽ کتری
جنک ۽ لوٹا ٿئی۔ کتری جنک آنک کوشتی ڪر یا چھو ۽ جن تریا
لے منی ڦوکیں زال نا ہے من ترا گشاں۔“
کتری جنک ۽ گوشتہ ۾ بادشاہ یہاں کسی ٹوکے ات ته
پسلوا بستہ“

نیرٹ بادشاہ زخم زڑتہ په کشخ ۽ دھمکری کتری جنک گر
ہوال وزیر و بادشاہ ۽ ناخن، سنت ۽ سبقت او ڦیس قصو
کرت او گوشتی ترا سموشتہ درا ڀیں دگ ته منی چھو زا ٽکت او گول دن
۽ ڪاڻا ٿا بادشاہ دُریز سبقت لمحی کتری جنک گھلو ڦو ڦو کو ڦو شتہ بادشاہ گول
همشی ۽ سیر کتہ او بادشاہ ۽ چل او یک زال سبقت -

برات و گوارہ

یک مردو ات۔ مردو ۽ یک گھارے ات۔ برات و
گھار ڙا شہرا در کپتو شتو جنگلے ۽ اوتا کی بیتخت۔ برات ۽
روشان شکار کرت۔ گھار ہندرا نشت۔ روشنے ۽ گھار و گوشه
برات کعبہ پھلوا شکارا اصل مردو۔ تی ہر یکے ۽ روے برو ۽ روشن
باز گوستہ کمیں نیڑ برات و دل ۽ آڑ کا کم پچے کعبہ پھلوا مردو۔
بیا کہ مرشی ہوا نگو بروال شکار ۽۔ اے مردو شکار ۽۔ ہونوا۔
شکار کنٹو منته۔ در شکے بھن ۽ کٹے ایرت اے کٹ ۽ سرا وہتہ
ہے کٹ دو آئی ات۔ اے دا ب ات کہ چیار دے استگہ ہے کل
براتت۔ یک براتتے گوشتہ "جانی زین ۽ کس ٻڈاں سو ہولو یا"
گڈسی ۽ گوشتہ "کہ بمال دیا نیں کس سو ھولو یا"۔
سیمی ۽ گوشتہ مرگوں یک مشت ۽ ساہ ۽ کشاں"۔
چیاری ۽ گوشتہ "است ہے کے انت کہ آسکوئے کٹ ۽
سرانشیہ انت"۔

ہے برات و گوشتہ" برداشت من اشیا کشاں"۔
آل برات شتخت۔ اے گوں ہے مردو مردا شیادے دہشت
او گوں سولیں ساڑے ۽ بمعنی دا ته۔ سہیر لکھا ساہ داشی کہ ساہ بمال

مردوی اودیلی بیت۔ برات ہیران بستغفت کر پچے مے، برات اے دیر
کئی نیٹ یک برلت آنکد اے مردو گول سہشی، دئے مرطنة ہے دے
گول کھلو لبمئی۔ ہمیرن کا ہٹر چیاریں بستغفتی۔ نیں کو شتم کر
کٹا نش۔ دے گو شتم کہ مارساہ، تور و علا۔ تئی ہر کامے بیٹھ
ما پچھتیہ اول۔ اشام دلی پٹ پٹتو دالغفت کہ ڈکھے، زڑ لغتے
مار حال، دے۔ اشیا پٹ زڑ لغت اول لڑتہ۔ دیا شتم کو ٹوے
ع پخیرے دیتیئی بھتتے۔ کو نیں۔ پول کئی پخیر بالو تراھے بھتتے
گون انت۔ پخیر ع گو شتم رمس فلاں بادشاہ، منڈر چکا یعن
بستغاں۔ ہر دختے منڈر زڑتے من گندانی او من گڑ اسرال۔ منڈ
تئی انت منال اے حصہ دے پور۔

اے مردو لڑتہ شتم باوشاہ شہر۔ دیتیئی عالم کل کڑ کنخ،
انت اشیا پول کئی کہ شوا پیچے کڑ کنخ انت۔ حالم ع گو شتم
ہپت بادشاہ مے بادشاہ ع گول مرغنا انت۔ مے بادشاہ، مرغ
سہت نیت انت۔ بادشاہ ع مار موکل داتہ۔

اشیا گو شتم "شو اگر بدنست من وق مٹایں۔"
نیٹ بادشاہ نیٹ ع پسیغام دیم دا تئی۔ بادشاہ ع گو شتم "اے
گنوخ انت پڑے ہڑت بی۔"

نیٹ بے وس بیٹھ۔ پسیغام دیم دا تئی "کہ من تئی لوغ نکالیاں۔"
بادشاہ ع گو شتم "بیا۔"

شتم بادشاہ ع گو شتم "من گوں تئی دژ من ع روٹ مرٹال"
بادشاہ ع گو شتم "ز مرٹا غر مرٹت بے۔ ما چھی نمرٹوں۔ اغز کھتے منی

جنک تئی انت۔ ار بادشاہی تئی انت۔
 اے مرڈو در کپتنه۔ شیر عالم کرد دینتی۔ آنکو پسیں بادشاہی پھوڑی
 اے شہہ دیا آں بادشاہاں گو شہہ۔ گنو خ تے اگھا چے ر
 اشیا گو شہہ۔ «من گوں شوار مرٹت باں۔»
 نیٹ گو شتی من پشتی اے چکا کناں۔ اشان گو شہہ چکا کن
 پشتی ع۔»

پشتی کہ چکا کتھی دیانی دالھیں پٹ آزدا لغتی دے آنکھن
 دے آں کل پھوڑ بھور دینتہ۔ چی اے کشته کڑو دے عَ گر کتھے ایں
 ڈاماڑی عَ مڑا عَ گند فات۔ اشی عَ کشہ۔ او گڑ لو شہ گوں
 ع۔ بادشاہ بازو ہش بستہ ولی منڈ او بادشاہی داشتی۔ اے دارے
 سال عَ نشہ۔ نیٹ گو شتی نیں من روائی منی گو ہارے۔ من د
 گو ہارے گند عَ پہ بارا بیتھاں۔ نیٹ بادشاہ عَ موکل داتہ۔ او جی
 ماڈنے داتہ۔ اشی عَ ولی زال بیل کتو عالم عَ ڈا موکل کئی۔ ہپنڈاں
 آنکھ گوں پخیر ع۔ پخیر ع کم زال دیتھ گو شتی۔ نیٹ لفیو بانت۔ منی گو ہاران
 او پخیر مرٹت۔ اشان پخیر پورتہ او لڑ لخت۔ دیا منڈلاں گرانا آنکو ولی شہ
 کو زدیخ بیتھت۔ عالم عَ متسا عزی داتہ سہی گو ہارے۔ گو ہار در کن
 پہ ولی براتے دیندارے۔ آنکو برات و زال ماڈن عَ ایر کپتو بھانگ کی
 دو رونگو شتھنعت او سر دسو کانی عَ نشو کوڑی چیاریں روشن کو زد

چھپار و سس

دو بات ایکے عدی چک نیست اث - مزائیں وختے ہر رند
 پر دینی زالانی لاف پر بیٹھے - مزائیں برات کا میں برات گوشنا
 انت ادا میں لوع عافر بیغعت یک منڈے یک ہو روئے شان
 ملک ہ کنوں - تدلت مذائیں برات ہ لوع عبیدتہ پچے
 کا نیٹ لوع ع منڈے - اے دعیں براثناں ولی چکانی سانگ کشہ
 مزائیں برات مرت ہ پورا درت ، تکالیں گھر طرتہ - کسا میں برات ہ مزائیں
 برات ہ بادشاہی او مڈی سل وقی دست ہ کہ مزائیں برات ہ نال
 وہاں یعنو گوشتی میں ڈیکھ ہڑا درکف - مالی وقی پنج ہ دست ہ گپتو
 شہر بھیاے پیریں مڑداں گو گو شہر - ہمودا گو گو شہر کہ من زاے
 کل تال کلا بروائی - میں چورو کس انت - شواہیے رنکا کنت ولی
 دفال دیں میں چو دو چار نیش - رو شے ہ بادشاہ سئی بدثہ کہ میں
 شکار گول پنج ہ دانی شہر ہ انت - وقی پنج ہ گول شہر ہ گو خان
 چار سخا انت - بادشاہ ہ شہر دار لوٹا یہ نہ کہ ہے چور و گو خان مذہبت
 عالم ہ بھسو تو جواب دا تھے - مالی شمیز اڑلو تو بادشاہ گو گو شہر گو شہر
 مالے تراں کانے ہ دینا ڈل نے تھی مال دھری ہ در غاؤں میں

چور و گو خان چار بیغا انت - بیش و بخت گوزغا انت - نہ
 مار شہر و نند غ عَدِل " کا
 بادشاہ نہ صفتیت و وزیر عَگُوشة " بادشاہ سلامت ایسی
 عَتی گریودی باز انت - پس کے کہ شندی چشم بیشتہ " یہ
 بادشاہ موکل داشت - روشن باز روشن کیں چور و آنکو مزن پیش
 بادشاہ منڈوے آنکو لائخ بیشتہ - چپ عَراسته " بادشاہ ایسی
 اسکلخت نہ وقیع مہذ عَمیع چور و عَوْنَوے منڈوک کہ وقیع دل عَگُوشة
 منی مرہد نہ سہر عَگُوال انت - فنی نا خدا انک انت - بیش سانگ
 دی اول ایشتخت " ۔

منڈ عَشتو چور و عَمات دیشی - چور و عَمات عَگُوشی چاچی
 ت وقیع و دلائے کن ناں بلاں گرڈ دیپنیت - منی مرہد دی عَمش
 انت - منی سہبی عَسو احال دویت " ۔

نکو عَگُوشة آئی بے بخت ناپہ زمباں ٹک کتھ منی چور و گو خان
 چار بینیت ماھیت سیلاں گواز یینغا ویں " منڈا گوشة " چاچی پیرو
 من شوار باز دیاں - سہر جی کہ گرز بریت " ۔
 منڈ گرڈ تو سہنداشتہ - گرڈی روشنی عَسی هزار روپیہ زم لو
 آنکہ " گوشی " ہے کم انت من قی ۶ دے کاراں " ۔

بیکھا چور و ڑاگ خال آنکہ مات عَگُوشة " ابا تہ سہبیز لکاکن
 برد بادشاہ عَگند کیزیں تئی بانحو عَکرڈ دینی تزادات " ۔

چور و عَگُوشة " آئی منی درست عَجی دویت " ۔
 مات عَجسے ٹھجکی دینتہ - چور و عَجوا و داتہ عَگو ما حارش شنخت

شتو دپتہ۔ باںگھا دتی گوئے سردا لغتی۔ منڈ جبے جیل بیٹہ کزیں
بیانت نیٹ آنکئی۔ نواں پیسو کم شنت۔ ہر انک نیماں لغت
اغدیں سی بزار روپیسے رو مالے ۽ استوزر لغتی۔ شتو وقیٰ
پاچی ۽ پیسو دالغتی۔ گوشتی۔ چاچی ہر ٹول کئے دتی چور دو
دیم دئے عالم بازانت۔ منی پت مناں یکے بلوا بندیرت" ॥
بیگھا مات ۽ اغدیں چور دیتہ۔ چور ورع ڈک یک انت۔
مناں گوں چیار شش نخنت۔ بادشاہ وقیٰ منڈ ۽ مناں پخوات
کر مناں وقیٰ شہر ۽ گو خانی چارینقارنہ اشتمنی" ॥
بانگھا مات ۽ شتو شہر ۽ چی اے پیریں مردو دیتہ ۽ شوا بیانت
چور و عوڈا ہے کنعت۔ شوا وٹ سئی انت اشانی سانگ اول ۽
بیتہ۔ بادشاہ پیسو ہرجی اے لوہیت من دیا نیں" ॥
چی اے پیریں مردو تیار بلیتو بیگھا چورو دیقش نیٹ کلاہے
۽ چور راصنی بیتہ۔

لشکر تیار بیتو بادشاہ ۽ گوڑ ربالوی شنت بادشاہ دل ۽
جمتہ اے چارینیت گو خان اشی ۽ مڈی تام انت۔ ہزاں لب
و ہلماں وٹ بھی بیت۔ روٹ گرطی نہ کیت۔ بادشاہ ۽ گوشتہ
من بیخ ہزار گمراں" ॥

چور و چھپی ۽ بیخ ہزار بیکتو دا نہ۔ گڑ تو حصدا آنکہ مات ۽
گوشتہ نیں وقیٰ سیر ۽ کن چور و گوشتہ دا نکو سیر نہ خال
و انکو کو من وٹ چھی نئے مہ کھاں۔ باںگھا منی زال مناں شغاف
وجنت۔ راتا نہ پیچی بیت ات من وقیٰ لب وٹ دا نہ۔ من

روال پھویا تے کنال - منی جران ٹیار کن ॥

مات ء بانگھا پکھیا جرگند ڈھتخت - شوڈ غیش ، دکرا فڑ
پھجستہ - مات ء گوئشہ " آلی چور دء جواب داشتہ دانکو من رسیم
عء نے خنال دوانکو ولی کٹی چکانہ کشتغال ۔"

" چور دیکھا گو خان ڈا آنکو یک دیکم داشتی روشن
باز روشن کیس یک شہرے نزیخ بیدتہ دل ء گوشتی روال شہر
پورھیاتے دے کنال - شذال کشتغال لغتے دے گذال مرڈے
ترشیتیغ - اشی سلام داشتہ آں په مرطغ ء آنکٹی " میے بادشاہ منڈا
مرشی یک دے ڈیکھت باڑت - بادشاہ ء مارٹوک کنخ ء بند
کتہ - ہوال کے ڈوک کدت، ہوا ہنی ء بادشاہ کشیدت - تہ روفا شہر
عالم ترا کشیدت - ہوڈا نہ مروء
اشی ء گوشتہ " من روال ॥"

دانی دے عالم چھپ ات شش بیپت دھکا رند ء یزٹ یکے
عء چور داشتہ کوشتی " تلچے بے بختی اے چپ ء کن ॥
چور دء گوئشہ من مسافرے آں - لنگھڑاں لغتے دست حصہ
ویزنت ॥"

آہماں گوشتہ " مرشی ماوتی آں گماروں مے بادشاہ ء هند عء
میں مرڈے کے دگ ء یزڑوے نواری ء باڑت - دیم ء باڑت
دے دلتی - مار پچھی سوڈھنیت امت ॥"

دہمکراں بادشاہ منڈلیڑو ء نغاریں مرڈے چہاری ء آر چنی -
لیڑو آنکو چھی ء بھجستہ - منڈل ء لیڑو دارا یئنہ گر انک جنچی " شہر دار

درناییں مرطداں سناو حیر بات من رو غاں دو بدھ کندھ گوں لفیو
انت ”

چور دیم ع پیتو لیڑو ع تمار گئی۔ لیڑو سردائی۔ مزاییں منزے
رندھ اے دعیس مقنعت۔ لیڑو ع ثرا ۱۰ کپتو جمن ع پیہ ساہی
کنخ ع لستفت۔ چورو ع تھری تھارو تی درت ع بستو منڈھ
کٹ ع سرا ۱۰ کشتو واب شتہ۔ جھٹے ع رندھ منڈھ دیتہ دے پھجتہ۔
منڈھ دل ع کوشتہ۔ دے چورو دارٹت ہر دن طباظتی بلاں دابی ع
رزاغت ”

دہکلاں چور دھا فایتہ۔ دیتی دے پھجتہ۔ زال ع گوشتیت
رہ چکر کیسہ۔ مٹاں ھاعا دے نختے تر تکوشتہ بلاں نال دے والٹ
من رو ال گوں دے ع عیش ع کنار۔ ”
منڈھ گوشتہ نہ بے بخت من گوشتہ دارٹتے ہر بلٹ۔ کڑا بلاں
ڈک دیل ع جان جھٹتہ ”

چور دکڑو پیتو زخم کشتو دے، آگھا شتہ۔ سدھا کتئی زخم دے
دسراء منڈھ دیتہ قی دنزالی اندر ایچ سہرا نہ انت۔ چھڑویں چورو ع سرا
دھملے بستیہ انت۔ ہواں رنگغا انت۔ چورو گوں دے ع مردا ناہوئی۔
ہر دیتی سرگد لعنی۔ منڈھ گوشتہ ” منی مرٹو توے۔ بیا برو منی ابا شہر
”

چورو ع گوشتہ مٹاں گوں چیارو شمش مختن ”

منڈھ لاچار پیتو چوروا شتی۔ کڑ تو منڈھ شہر ع آنکھ دلی پت اے
کوشتی ہواں دے ہواں چورو ع کے لیڑو گڑ دیتہ ہوا ہنی گوشتہ

بادشاہ د عالم عَنْهُ مِنْتَهَى - هَنْدُوَّ كَوْشَتَه " شوا اعْقَبَارَ وَخَنَزَرَ
بِرْدَانَتْ كَنْدَيْنَتْ - " ۔

نیٹ سے چیار پیریں مردوَّ کوَّشَتَه " بادشاہ سلامت ہے
دِیم دے پے فرقے کفیت - " ۔

ہدپت بہشت ورنائیں مردوَّ شیدا الٰہ تو جنگل عَشَقَتْ
میں گندات حالینی دے کشتفت گرط تو بادشاہ عَکَوشَتَه ہے
عَجَبِی نَكْشَتَه مادے کُشَتَه " ۔

منڈا کوَّشَتَه " لے دروغ وَ بَهْدَانَتْ دے ہوال مردوَّ کُشَتَه
کہ آنہنت دِیم عَروْغَا اسَتْ - اڑزانان گرط دیت - تھے سے چیار
پیریں مرداں قراں دے کزیں قران ہہا با عَگُرْدَیَتْ " ۔
اشاں شتو چورود بیثہ - چوروَّ کوَّشَتَه من شہر عَنْیا یاں منی کا رنیت
اسَتْ - نیٹ پہ قرآن عَہا با عَگُرْدَیَتْ - بادشاہ عَکَوشَتَه " میا منڈ
تئی اسَتْ من پیر پیشگاں او بادشاہی دی تئی اسَتْ " ۔

چوروَّ کوَّشَتَه " من بادشاہی دی سے ماہ عَ دِیم عَوْنَه خناں بیان
وَقی کا رے عَروْغَنی اسَتْ من سوگھوال " ۔

بلیں چورو بیثہ بادشاہ - جوانیں مردوے ات - عالم پکرت بکال
وَسِیش آستکہ نیٹ سر ماہ پورا بیشی چورو تپار بیثہ من رداں عالم عَچِیتہ
لہک کنیش چورو کوشیدت " مناں گوں چیار شش مخدنَت " ۔
وَقی زال عَکَوشَتَه " من رُوْغَانَتْ کائے بیانا ہے وَت
زمائن اسَتْ - زال عَکَوشَتَه زاسوا منی جاں لوزیت ہوال کے
بَرْدَانَتْ من تئی سکتَاں " ۔

اے ماڈن ۽ زدار بیتو زال بیل کئی۔ روشن باز روشن کیس آنکھو
شہرے ۽ سلام دا تیش۔ ما مسافر مول ماجھی اے روشن ۽ ایڈانزیں
مارھندے دینت ॥

یک مردے دلی گو ٹوے داتے۔ کو ٹو گو خانی ات کوئنہ رُنگت
کوئنہ جکتی ات پھرو چیندا ۽ ونکی بیدنہ بین کارو پور حیات ۽ پی
نہ خدت دیا بے کاری ۽ وو سیدت پاچر کی شکار ۽ کنت۔ بے شہر
بادشاہ ۽ حارجتہ ॥ ٻکال مردو کر دلی ماڈن ۽ صد گزیں تلاو ۽
در کیغیت منی لشتعیں منڈے ہمیشخت ॥

بانگھا عالم مج پیدیتہ۔ کل ماڈن ۽ در کیغا ات۔ کے بہت گو
ءا ات ۽ کفیت کے ده گز ۽ اے پھرو ۽ او ۽ بادشاہ ۽ ماڈنے
دالخت۔ سال ۽ چھندا یک روشن ۽ بخت۔ جو ایں جرجاں ۽
کلختی۔ ولی زال ۽ گوشتی ॥ منی ماڈن ۽ سنج کن ॥

مردو ماڈن ۽ زوار بیتو تاشان ۽ آنکو تلاو ۽ گوستہ در جائی
وو شہر۔ عالم مج پیدیتہ ہر مردے گوشیت۔ منی ماڈن گوستہ بادشاہ
منڈ ۽ گوشہ۔ ابا منی مرد ۾ ہشان ۾ یک دسی نہ انت تے بانگھا شہر
والیاں لوٹاں۔ ملاں پئے دگ ۽ گو زانت۔ ہمیشی ۽ دے کہنیں در تینیں
جرجان ۽ کتو گوں عالم ۽ پھر ۽ آنکہ۔ منڈ ۽ ولد ۽ گوشتی
او ٿیاں ۽ بربجے مردو ۽ سرا سر ٿیا۔ عالم ۽ بادشاہ ۽ کہ نہ جھلکنے
نے ہندو خے انت۔ نئی مردو نہ انت۔ بادشاہ ۽ گو دشتم ۽ شواشہر الی
بانگھا کل یک چبر ۽ جک انت۔ منی منڈ دلی ڦر د ۽ پچھے کاریت ॥
بانگھا اعذب عالم مج پیدیتہ پھرو گوں در تغیں جران شتو۔ پچھا د

وَجْهَتَهُ - عَالِمٌ وَهُرَكْسٌ وَگُوشَةُ مِنْ دُثْرَهُ مُوْسَى لَمْ يَرِيْدَ اِلَّا
وَشَوَّدِيرٌ وَهَاخِي وَصِيلَتْ - چکارشته بادشاہ منڈو عطر
وَدَاعَقْتَهُ - گوشی " برہواں ڈھنہواں مِرڑو وَ چکار سُلْطَنَش - دُلْگَمْ
وَ گوشیدت - من ترا پنج صد و بیال کے گوشیدت من ترا بزرگ پیر
دیال - مولده نہ منقو عطر لے چور و ره چکار سُلْطَنَتی - بادشاہ زامات
کپھتہ - منڈو موکل داشتی - نہ ماں گوں بیانہ سہرا بی -

"چور وَ وَقَتِ زال وَ دَسْتِ گپتو چندو بِرَطَتَه - روشنے ایمان
وَ رغانت گوژدے - ھڈے گٹ وَ جھنی - حکیماں گوشته اشی
علاج چرڑوی آسک وَ گوژدات - بادشاہ وَقَتِ شَتَّین زامات
دوٹا سُلْطَنَت - بر دیں برمائیں آسکے جنت بیارت - اے لکھر ماڈن
زدار بیٹو رواں بیتخت - چور وَ وَقَتِ زالاں گوشتی میں ماذن
سُنج کرت - من دے رواں شکار وَ اے ماذن وَ زدار بیٹو دیم
داشی آسکانی جیڈو - چی اے جھنی چھی اے رسیتی - آں شَتَّین
زامات کہ آنکھت ڈیھ براست - سے چیار روشن وَ رند سُلْطَنَت
بینٹ ہندے کا بینت گندت - مرڈے لشیت ات - آسکی ڈھیر
جو وٹا ایر نیں - آنکو سلام دا ٹیٹل - حال حوال وَ اندر اگوشیش " یعنی
بادشاہ نادرہ ات - ما آبھی زا ما توں - بادشاہ وَ آسکے گوژد درمان
ات - ایشی وَ گوشته - کہ من پلاں بلک وَ بادشاہ بچاں بنے
گوں شکاراں دل ات - یعنی شکار کوئن شتیتاں - من وَقَتِ شکار بھول
هر ڈو دیاں - کہ سری فہر وَ جناں گڑا آسک وَ دیافت -
اشاں دیتہ مے ڈیھ وَ نہ ایٹت - ہر رگی وَ دل بارش حواں

کنیت بیا ک مہر ع جنا یخوں آسک ع دات۔ اشال نہر جنا یخنستہ ہر
مردے د دے سے آسک رڑلوں لغعت۔ اشال آڑلو آسک ماوشاہ
ع د لغعت۔ پر بادشاہ ع پچھی علیج نویتہ۔ چور گرٹو حصدا آئکہ۔
وقی آسک ٹھیفیختی۔ چھی اے آفک کدابے ع مان کتو نا لکار
پوشتی ع۔ اشال برانت بلوشاہ و دینت بادشاہ چنک ع گوشنہ
”مناں تا باوٹی وٹ ع نیپیش۔ من شوں بردال“

مردو ع گوشنہ ”ہر مردے کئے بر بادشاہ ع د یعنی“

اے دویں زال شتو نہیخ پیغعت۔ دیم ع دے ترستت بادشاہ
ندو دوے دہکاڑا بھت ع سرکشت تو سوا دکھنی دوزیر ع لغاه
اطتی۔ گوشتی د بادشاہ سلامت منی عرضنے انت“

بادشاہ ع گوشنہ ”ہر چھی اے گوشخ لوٹھے گوش“

وزیر ع گوشنہ ”بادشاہ سلامت! تھی دند انت۔ مائی ہاگھی
والی بھت و آں دیم ع جکتیہ انت۔ دیم دی تریت تھے پرو والی ع کن
ہی ع موکل دے ک ایڈا بیئے۔ ہر چھا ہے ک دھا ع گو نیں سہرنہت
دے ترا در غنی انت“

منڈا رائیتی وزیر ع کدھا رڑتو بادشاہ اگھا داثر۔ بادشاہ ع
کدھا رڑتو آنکت تسلیتت۔

قدرت حذائی صدر فیلمتو۔ درا در کپتہ۔ بادشاہ درکھتو بستہ بادشاہ
دنی کاروبار ع کنقا انت۔ کہ روشنے ع مردے سے ما ذلن ع زداری آسکہ
ہمی د سلام داتھی بادشاہ حال لوٹھی ارشی ع گوشنہ من پالاں ڈھو
و بادرش پال من اسش کٹھے منی شش پیچھہ تہ داشتیہ من سٹی بائی ته

چکریں بھریں مردے کے منی ٹیھاں داشتی اے۔“
 بادشاہ عَ شہزادی لوٹا میتھنے سے باہر
 سلامت ایذا کس نیت انت۔ بادشاہ گوشنہ منی شمش نالہ
 استھنے ہواں سر امکنعت۔ گوشنی عَ ہواہناں دی لوٹاں یں یا
 بادشاہ وقی راتاٹ لوٹا میتھنے سے باہر
 آڑ لئنے۔ گوشنی عَ بادشاہ سلامت منی ششیں غلام سہیں
 است۔“

بادشاہ عَ گوشنہ ”نے لے کل منی زامات انت۔ اوں صیلیں
 مردم انت۔ ٹیھر نہ انت“
 گوشنی عَ بادشاہ سلامت منی ھھر جتنیں تہ پول کنش رارت
 انت کر نہ؟“

زامات گل عَ منہ کہ ہا مھرجتہ انت۔ نینٹ اشی عَ گوشنہ
 ”رتاہا خ من دے نئی زاماتاں کہ تہ مناں وقی وٹ نہ نلے“
 بادشاہ گوں ہے لڈک عَ ہاز وہیں بیٹھ کر ڈو ڈیتو بھانکر سکتی۔
 گوشنی عَ بادشاہی کل تئی انت۔“

آڑ تو ماڑی عَ سرا تخت عَ نندیتی عَ۔ اولاً بادشاہی پنجھ ات۔
 دکاں سکاراں دت سوھوات۔ ہمکر جوان کھٹی کہ عالم نسل و مشتی۔
 لے مرد عَ ناخدا تک کہ اشی زال اٹ سانگی عَ کہ اشتی نال
 پھ مرد عَ گنوزخ بیتھ۔ دراہیں روشن بھنڈڑلوہ کرن۔ روشنے عَ پیچے
 چپرانا ماڑی بھنا گوشنہ دیتی زالے گر لینا انت۔ سہت کتو دیں
 گوشنہ زال عَ پول کتھی کہ ”ماٹی تپ پے گر لینا۔“

ماں ۽ گو شتہ ” می مرڈ دشتو گار بیٹھے من په ہدا ہنی ۽ گنو رخ بینو ہب
ماں نیس کوڈی ہجی سدھر رہا است ۔ ”

پنجیر ۽ گو شتہ ” ماں تو ڈیم ۽ ماں ڈسے من باہ رہا اندر وہ
تھا حال ۽ دسی کاراں دیاں ۔ ”

اشی ۽ گو شتہ ” نہ می مرڈ مرڈ تو گار بیٹھے کلیں عالم بھے بھی
کنقا است ۔ ”

پنجیر ۽ گو شتہ ” ترا پیسیں حال ۽ کاراں دیاں ۔ ”

ماں ۽ گو شتہ ” کور تھی چھل انت سوا دھا کن ۔ ”

پنجیر ۽ چانی ۽ سوا دھو کتو ۔ گو شتھی ” لشکاں روئے من روائی
حای سئی باں منڈ ۽ چھٹی ۽ لکھتو پنجیر ڻوپی ۽ کندھٹی ۔
پنجیر منزلاں گرانے سے ماہ ۽ رند ۽ آنکو سری شہر پچھئی ہموڑا کر
چور وکادے کشتہ ۔ عالم ۽ لشک دال غفتہ ۔ پنجیر نیکیں مردوے می
ڈیھو ۽ آنکو جھئے ۽ بیٹھو نیس گارا است ۔ پنجیر آنکو روئے ۽
بادشاہ شہر ۽ پچھئی ۔ دیئھی بادشاہ یزغاں جنقا است دیم ۽
بیٹھو بادشاہ ۽ ڻوک کھئی بادشاہ گڑتہ پنجیر کو پول کھئی ۽ تپے
بادائے ۔ ”

پنجیر ۽ گو شتہ ” ماں تو پیاپے گون است ۔ ”

بادشاہ ۽ پیغام داتو لشک دال غفتہ ۔ گو شتھی ” چھٹی ۽ گو
ناں گون است چھٹی گار کتوں ۔ ”

بادشاہ جنفیں چھو نڈ دئے ڻوپی کپتی ۔ گو شتھی ” اڑے بادشاہ
کلات چھٹی ہے ڻوپی ۽ کندھٹھئی است ۔ ”

بادشاہ پڑھتے۔ بادشاہ لستو ڈھر بیٹہ۔ کڑوے عَ بادشاہ زر
 باتی پنج دھکاں کُشته۔ جھٹے عَ پذ بادشاہ بوڈ آنکہ مزاں میں بادشاہ
 دھماں یعنی۔ گوشتی، باز پریمہ سلامت من ایدا الواں روایتی
 کارے عَ بادشاہ عَ باز پریمہ گوشتی گوں ماں چیار شمش محنت
 بادشاہ لاچار بیشو مولی داشتی بادشاہ عَ گوشتہ۔ تر روفا پھر
 سنگتیا بر"

گوشتی عَ من پسجی نہ برال " نیٹ کلہاں بادشاہ عَ مجبور کتہ گوشتی عَ برانی سی بala از
 من در بنت ".

لشکر رفتہ۔ اش دوئیں نالاں دیتہ مرڈوتہ روغا ایت، ما ایدا چوں
 کنوں اے دوئیں اال مرڈوی جرجان کتو وی مرڈو پھوڑ عَ سنگت
 بیتخت۔ روشن باز روشن کیمیں پھوڑ آنکو شہر عَ نزیخ اوتاک
 کیش۔ بادشاہ عَ گوشتہ سنا آلام، کفنت من روای حاپے
 عَ سی بی بادشاہ آنکو ماڑی عَ چڑھتہ۔ حیال کتی قران جنائی
 منی زال روپیماتے سنہرائیں مرڈے دھپتیہ اسٹ دست چکا
 ایمیں۔ زال گوں من دفعہ کتہ نیں روای بھتیاں نرائیں
 باسکھا گوشتیت مناں گوں بیا گلے کے کٹ عَ شیر عَ صحیحہ دہمکرال
 زال صاعدا بیتہ دھوڑڑتی مرڈے آنکہ براتیں کڑو بیٹیں
 سیدھا کیش پہ کا نثاراں۔ برات عَ کار جہتہ مرڈو دل عَ
 ماں آنکہ۔ مرڈو شتو کپستہ۔ نیں زال عَ پجھا ہڑتے کے لے نہ منی مرڈوانت
 مرڈو عَ گوشتیہ کشتو ہر بائی فیں ماں ت عَ دھماں پینت من رندی

دیزارء کنائیں۔ دہمکری کا نثار عوام کشافت۔ کہ منی ساہ مردو بلال " زال، کنائیں برات اے دیستہ مادرائیں لوئے پہ اشنا خوار ٹولے ملے کشتفیں نے چے زندع۔ کا نثار چکٹو ولی دوہرائے جتنی۔ برات گل عوکلاں دتار ہے رزگا کشته۔ شہر اے والہو بیتہ عالم مج بیتہ کہ باوشاہ کہوں اے دتاریک روشن کتہ عالم اے مردوغ پتیلاں زڑتہ رجہنلای بڑی لغت۔ چور دوسرا سری زال کہ اسذت آنکو گلا اے گوشتنی" ملا صاحو اے من هر طوست من مزا ایں دل کشافت۔ تھے من ایں موکل دے من دیندار اے کنائیں " ملا گوشته" تراکتا ب اجازت نہ ذات" ۔

اشنی اے گوشته" مناں پچ "ضدر و پیہ گون انت۔ تھے اشان گرمناں موکل اے دے" ۔

ملا اے گوشہ تھاہ کتاب کاریث تھے باز ڈک کتھے برو دیزار اے کنی" مالی اے گوانک جتھے" بند آں حذاۓ اے شوا یک قبرے تھے پٹا نت زال مردو غنے تھے آرے چیت پنج مائی اے شتو دو رکعت لف پڑھو گرڈ تو سملکہ۔ هر طدرو چکلا جھر رتہ کہ بودت اے چکایں۔ نیں کہ عالم بیٹھی۔ مائی اے ساہ نیست انت۔ دہمی زال آنکھی" ملا حونیاں موکل دے منی دے ہمیرنگیں مردو است من پہ اشنی اے باز ڈک سہشو و تھی پت دے رنجا کنٹوں" ۔

ملا گوشته" ترا اجازت نہ انت" مائی اے گوشته" ملا صاحو من ترا ہزار دو پیہ دیاں چپڑو دیزار اے چبلی" ملا گوشہ کتاب کاریث ترا اجازت تھیں کہ تھے و تھی پت کہ رنجا

کتہ۔"

اے مائی دی دو رکعت لفظ پڑھسو گل تو اسکے مردوں سے چکا جھوڑ کے بوت چکایں۔ نیں کہ مائی بوجہ سوا ۹۰ کنال مائی ساہنہ انت۔ نیں لے مردوں سے ساچی ایں زال گوں ملا ۶۰ اسکے گوشتنی میں اے دے من مردوں سے رندی دیزار کنال۔"

ٹلا گوشنہ "تئی ہبھر سیر ڈیشہ ترا اجارت نہ انت" اشیاء گوشنہ "من بارڈ کتہ وقی عمرہ گوازینہ نہ۔ نیں ان ترا دہ سہزادہ سپہیہ دی دیاں تنگوں ہارے دیاں مثال موکلاۓ" ملا ۶۰ گوشنہ "ما کتاب کاریت کتہ دلی عمرہ پہ سہشیاء گارکتہ تران موکل انت" مائی ۶۰ گوانگ جتہ "ستو یک قبرے فی دے پٹ انت۔ لوا خدا پہ فی مسلمانے سوال اے قبول کنت"۔

مائی شتو دو رکعت لفظ پڑھسو گرڈتے۔ اسکو مردوں چکا کہ جھرہ نہ ۶۰ رہبہ اشیا کڑ دکنڈت مارا ڈیاں سما کتہ۔ اے کہ کڑوں کیش اشیادے ساہنہ انت۔

ڦنله ڏپیں زال

بادشاہ ہے اٹ۔ بادشاہ ۽ پچے اٹ۔ بادشاہ ۽ پچھے اصل
زال نگفت۔ بادشاہ عَ بازوں کتھ کے زالے دو گل پر کلاں ٹک
کتھ۔ روشنے ۽ بادشاہ نج گول وزیر ۽ پنج ۽ شفعت شکار عَ
پیٹ کے بیکھا گر ڈلفت ته گر لیوے ۽ لوغ ۽ چھپلیاں پر لئے بیغاٹ
ایشان پول کتھ ٿے پراتے بیغاٹ ٿا۔

یکے ۽ گوشۂ ک ”گر لیوے لوغ ۽ منڈے بلند“ ٿا۔

گر ڻی روشن ۽ بادشاہ نج او وزیر ۽ پنج شفعت گر لیوے لوغ ۽ ک
ما آنکھوں ٿئی جنک ۽ گر غا۔ گر لیوے گوشۂ ک ”تہ بادشاہ ہے ۽ ما گر لیوے
ماتھی مشہر ۽ کندھا اشتیاڻ ٻچے مار گول ملند ۽ کنه ٿا۔“ پیٹ بلاشنا
پنج ۽ گوشۂ ”ما حالینی تئی منڈ ۽ گر غا آنکھوں“ ٿا۔
گر لیوے ۽ وئی منڈ دا ته۔

بادشاہ پچ ۽ ہوال وختہ وئی سیر کتھ او زال حصہ آڑھئی۔
اسی لوغ ۽ ٿا وئی ابا ۽ دروکے ۽ ویرات۔ روشن کر پاسانی ازد
ڪنھی ووت روخت شکار ۽ او ڦکھانی شکار ۽ کنھی او مزگاں
کثیرت وقی زال ۽ دات روشن باز روشن تیکیں زال مزن بیدھے اد
زال ۽ کل تنگویں پٺنت۔ روشنے ۽ زال وئی پشاں شوڙا ڳائیت۔

جھٹے ٿا بادشاہ نجع ۽ لوغا درکفتا ات زال کم پڻاں ڻو ڏنگا کر
پڻی تمارے لختتو آٹ ۽ بھرا ته۔ قی شہرے ۽ کشمہ ہموزان کمرے
پڑ دیسته شتو بادشاہ ۽ گوشتی کہ ”تی ٻچے بادشاہی انت ۾
۽ گند۔ اے دعی زالی پڻیاں۔ ٻچے زال دی بادشاہی ۽ لاز
اعانت۔“

بادشاہ ۽ ٻکو ۽ گوشتی ۽ من ترا ٽنگویں ٽینگ ھو ۽ ٽینگیساں او ترا ٽنگ
لے ڪے دیاں کہ ته ٻچے حال آه ڦنڌتے ۽
مکو گڈی روشن ڪر کر ته۔ پھنداں جانا روشن باز روشن کیں اک
سچے شہر ۽ پھجتہ کہ تکو پئیں زال ہمیڈا ات۔ ٻکو آنکہ ہمشی لار
۽ گلکو ٿی ۽ دیئی ٻر پائے زال ہمیڈا ات۔ جو ہمیڈا آنکو جکتہ
گلکو ٿی ۽ گوانک جبھی کہ ”لغنے دینت“
زال ۽ گوشتہ ته جک می مردا دکیت او ترا لغن داث ادے
تاک ٺلف انت“

نیٹ مردو ٿاشکارا آنکہ او ٻکو دی لوع ۽ آنکہ۔ منزلاب گرانا شذ
بادشاہ ۽ حال داتھی کر من شتو ہوال زال دیسته تیار بی من او
ایکاروں قی سکس میئٹ۔

نیٹ ٻکو او بادشاہ ٿاشہر ۽ لطف لغنت۔ پھنداں جانا
آنکو زال ۽ شہر ۽ پھجتہ غفت۔ مردو بازار و لغتہ او ٻکو شہر لوع
۽ — لوع بند ات۔ بادشاہ نجع ٿاشکار ۽ گردنہ تاک بو ٽکھی
او ٻکو دسی سنگیتا بڑتی ۽ دو دھکی دے بادشاہ نجع ۽ جغخت
زال ۽ دال ٿلغنتی۔ زال ۽ کیے کٿے یک بخت ۽ او گل ڦھو، کٿے گل ڦھو

روش شتغنت گزانا۔ بادشاہ نجع درشک کپیتہ کے زال
بلل استن۔ نیس دو دشکی دسی رزٹت نخنست۔ یک یک
اے یعنیش۔

روشنے بادشاہ نجع شکارے نین در کپیتہ لونغ گلکوڑ
دی کار درشک ات۔ درشک در کپتو ہموزانستہ۔
نشیہات کہ دیتیئی کہ مرڈے اسکو لونغ پہنچتے۔ اے مرڈہوں
ریکا درشک چکانشیہات کہ آنکھ بخیرے۔ پخیرے صندوخت
لاؤان در صندوخت اندر اپخیرے زال ات۔ اوکے تی عصندوخت
اث ہموزا مرڈے ات۔ ہے مرڈ زال سنگت ات اوپخیر
ہسماں نہ ابیث۔ ییٹ پخیرہ پستہ صندوخت گلکوڑی بو تکھی۔ زال در کپتہ
پخیر فاب شتہ۔ پخیر واب رونغا زال کرڈو بیٹو گڈی صندوق کے اولی
صندوخت اندزادات بو تکھی وہی سنگت کشتی۔ اشال لیوکھی او جھٹے
پاس کتہ۔ ییٹ زال اغدیں مرڈو صندوخت بند کتہ۔ او دیکھی
پخیر حاغا بیتہ۔ بادشاہ پسح ده درشک لیکہ کپتہ پخیرے گول مجالس
لئی۔ دیغز کہ بستہ گوشتی "بیا پخیر تھی لغون متنی تکھانت"۔
پخیر اسکو اسکو گوشتہ۔ ییٹ بادشاہ پسح بڑتہ دلی لونغ
بادشاہ پسح ڈی زال گوشتہ کہ بدلت مرڈے لغون تیار کن۔
زال حیران بیتہ۔ ییٹ پول کتھی۔ کہ شکارچی نیاڑتے۔ اشی گوشتہ
کارٹھکار ہواں اولی بیتغنت۔ زال گول وزت لغون تیار کتہ باو
باو اک شہزادم گوشتی در کو برد ہواں مرڈے بیار کہ تھا اک
باو اک شہزادم اباہیرنا استن"۔

بادشاہ پنج ۽ گوشهه " بیاری نا ہے تئی گڑ دن ۽
 نکو شہہ مردو آڑتئی ۔ اے مردو دی اشانی چرانشہ ۔ پنجیر ۽ گوشهہ
 کہ " نغن تیار اسٹ ۔ او زال ۽ کش ۔"
 اشی ۽ وقیٰ زال کشہ ۔ بادشاہ پنج ۽ گوشهه " شادا مائی ہے
 صندو خ ۽ ڙا مردو ۽ کش نا ہے ترا گشاں ۔"
 زال چیران بیٹھہ نیٹ مردو کشہ ۔ نغن باز گیس دل آنکیش والوں
 بادشاہ پنج ۽ زحم اول ۽ تیار ایٹ ۔ پنجیر ۽ گوشهہ " سری ولی زال
 ۽ گوں مردو ۽ کش نا ہے من وقیٰ زال ۽ گوں مردو ۽ کشاں ۔"
 نیٹ بادشاہ پنج جنغا زحم ۽ زال ۽ ، زال مرٹتہ او اعذیں جئی مردو
 ۽ مردو دی مرٹتہ ۔ زحم دا تئی پنجیر ۽ پنجیر ۽ دی وقیٰ زال اھال ۽
 پار کشہ ۔ بانگھا چیرانہ عالم ۔ کل پور تغتیں
 بادشاہ ۽ گوڈشتہ پنجیر ۽ کہ " من دی ایکایاں ادتم دی یا
 یا حصہ یا ایدا نندوں ۔"
 پنجیر ۽ گوشتہ " مناں یا ھند ۽ نندغ آرام نہ ایٹ او من لوغ
 لوغی ۽ چیران ۔"
 پنجیر ۽ موکل کتو ۔ او لحرتہ بادشاہ پنج ایکا ہند اسرائیلکہ ۔

کوئیں ورنہ

بیشہ بادشاہے بادشاہ عو سہ وزیر تخت روسیے، بادشاہ
و دلی ہڑسائیں وزیر لٹاینتو گوشنہ " من شوار وی وزیر لٹاھینہ
ار شوار تنخواه ع دلیغا یاں شوا منی نال ع بجت ع لٹاھینہ
ا ہے من شوار بچانی دیاں ۔"

اشاں گوشنہ " نیں نار موکل ع دے باجھا ما کاڈیں ।"
ذیر شتنعت آپتی ع صلح صلح کیتیش کہ نا بجت ع لٹاھینہ
شتنعت بادشاہ دربار ع بادشاہ ع گوشنہ اغز بجت نہ لٹاینتو
من شوار بچانی دیاں ۔ بیٹ دوزیر لبغا بیتھے کیے ع گوشنہ
من لٹاھیناں ۔"

بادشاہ آں دوئیں وزیر ڈا وزیری ع کشتنعت ۔ اشی ع حکم داتیئے
اوکے وزیر ع دلی کار مانی کرنا ۔ وخت باز گوشنہ کمیں شو اشی
د بجت لٹاھینہ مرحدے دیم داتیئے کہ بادشاہ ع گوش جبراں سہتاں
لیم دے ۔ بادشاہ ع دیم والعنعت ۔ اشی ع جان ع دالعنعت سیمی
لداں ع بادشاہ ع گوشتی کہ " بجت تیار است ۔"
بادشاہ و آں دوئیں وزیر د لٹاینتو سنگت کلخت کہ بروں

بُجہت ء گندوں ایذا شُغفت بُجہت اصل تیار است۔ باوشا،
عَکه دیہتہ گوشتی، آه اے کہ اصل منی زال است ”
بُرٹ بازو ہش بیتھ آں وزیراں گوشتہ ” ته برو جوا فیء ونی زال
ء گند نشکے چی اے ” باوشاہ شہزاد بند بند دیہتی۔ زال عزان
ء نشکے ات۔ گڑتو آتکہ بجہت دیہتی اوزان ء خیال کشی ہواں
نشک ایدا اے استدت۔ آں دویں وزیراں گوشتہ کہ ” اے
وزیر تئی زال ء گون اث کہ نشک ء عال ء دی۔ ” سئی انت.
اوٹا ہینتی ؟ ”

بُرٹ باوشا ه ء وزیر ء چم کشُغفت۔ او آں دویں وزیر ہینتی
لے کوریں وزیر نیں ھیل انت پہ گریوں لغعن ء۔ عالم بیگھا
بانگھا لغعن ء کاری دافی۔ بُرٹ وحنت باز گوشتہ کیس باوشاہ
گوں ونی دویں وزیر ء شُغفت شکار رء۔ گڑتو واہی بُرٹے
ء کہ آتکغفت ہمیڈا لڑکے۔ ھلچائے پیغات۔ نشُغفت اصل
پیچی پکوہ نویتغفت۔ گرڈ تو ھندا لڑ لختت۔ باوشاہ ء گوشتہ
” وزیراں یا ناں ڈسنت کہ پچے گوشغا تزت ناہے من ضرار
کشان ”

اے وزیراں گوشتہ کہ ” ته کوریں وزیر ء گند او لوٹائیں۔ ما چی
سمی لول ”

باوشاہ شہزاد کوریں وزیر لوٹا ہینتی او وزیر ء گوشتہ ” من
ٹا چماں کوراں من پچے دیت کناں۔ شوا اغز مناں ہمودا برانت ته
من اغزچی اے پوہ بیتھاں شوار ڈسائی ”

اد دزیر عَوْ گوشتہ کہ "من تھی ہے دوئیں وزیراں زواری اور اس
لماع وَ دف وَ مدش نہیں عَ بندش" ۔

کوریں وزیر زوارہ کتیش - شتو بنسڑا پھجتھنت - ہمیڈا دیتیش کہ
ہارڈے بینعا انت - کوکبیریں دزیر عَ گوشتہ کہ "سوال کا کنٹت
آن وَ بند کنٹت" - نیٹ آن بند کتیش - آف کہ بند بیٹھ نہ
بُنڑو وَ ژامڑو مے درکپتھ - ہرڈے بولی عَ کس پوہ نوبت - نیٹ
کوریں وزیر عَ گوشتہ " بادشاہ سلامت اے هرڈو وَ زالے دہبت -
چکے کہ کیٹ تھے چک آہنی بولی عَ دی پوہ بیٹ اے بولی عَ
دی" ۔

نیٹ مردو وَ زاے دا ٹیش - سکے عَ دور ہے ملود عَ لونغ عَ
بچے بیٹھ - بچ شتو زانٹی بیٹھ ہرڈو دوئیں بولیاں داستاٹ -
روشے عَ وزیر عَ چور دعَ ژاپول کتھ کہ "تھ ژاوی ابا عَ پول

عَ کن بنسڑو عَ پچے لُکے اٹ" ۔
جو روءَ ژاوی ابا عَ پول کتو گرڈ تو آنکھ وزیر عَ گوشتی کہ "ابا عَ گوشتہ
بُنڑو ہے شہرا مرنیں مخلوقے انت" ۔

وزیر عَ شتو بادشاہ عَ گوشتہ م۔ بادشاہ عَ آں دوئیں وزیر عَ دما میٹھتے -
تیاری کتیش شتو بنسڑو وَ درکپتھنت - نیٹ زمین عَ اندر عَ ک
شتعنت - دیتیش کہ نا اندر عَ مزاںیں کو قم اے نشیہ انت - او
ہمشانی آنے سرا جھگڑا ائے انت نیٹ لے بادشاہ عَ پیغصلہ کتھ
ہے بادشاہ عَ دلی ٹھڈا آہے بادشاہ عَ داتھ - بادشاہ عَ منڈ باز
کھنڈاٹ - اے بادشاہ کھلیں کوڑی اشتو بے کاری عَ دیجھ عَ

جزت - وزیرانی دل عَکپتہ سر طو رو گشت شزاداں کس نفع ا
ندا گیش روسے عَکوریں وزیر دو نیں چم دراہ سیدعنتی - وئی دل
عَگرغ عَبارٹاٹ - او دو نیماں گوشتی کہ مشوا ولی ریشاں لیٹ
او زالی جبراں جان عَکمت - بادشاہ کہ پلال کو کہنہ سر اکپتہ
کہ مشوا ہے پچاراکنست کہ اے بادشاہ لغورے انت وئی ڈیجہ
مرطوم اشتہ ایڈا آستکیا انت - او سے وزیر سنگتیا ارتیتی - ہر وال
شزاداں گشتخت - بادشاہ کہ گوستہ اشاں ہمیر نکھا گوشتہ بادشاہ
عَویشہ اڑے باز ڈھلانی عَکتوں - آستکو وزیر دیشعتنی - وئی دویں
وزیراں گوشتی مشوار پے بیتہ کہ دنی ریشیں بروت سائشغون
کویریں وزیر عَگوشہ مئے دل عَکپتہ آس گشتغول شزاداں
میٹ منی دل عَآٹکہ کہ اشانی سر ریشاں سایاں - کنیں نہ بیکا
بادشاہ عَگٹھی رو ش عَولی سیر کتھ - کویریں وزیر گوں آں
دویں وزیراں سنگت کتھ زال عَدست عَکپتو ہے ڈیجہ
عَزدا در کپتخت آٹکو وئی ڈیجہ عَیر سوکائی عَلشغونت - آں
دو نیں وزیر بادشاہ عَکشتخت - کویریں وزیر وئی وزیر کشی -

گرنس

بیتہ باوشا ہے۔ باوشا ۽ کٹھہ پچے نج بادشا ۽ بازوں
 اٹ۔ نج کہ مزن بیتہ ماق مرڈنیع۔ باوشا نج بیتہ چوری۔ باوشا
 ۽ تی زاے گپتہ۔ زال را باوشا نج ۽ وہش نہ ایت۔ پرچکہ زال
 تراست کہ روشنے ۽ باوشا ہی داڑہ بیت۔ اوڈھی ۽ کل ۽
 باڑت باوشا ۽ ماڈنے اٹ باوشا ماڈن زاغ ۽ وختہ شر کر غ
 جوانیا مزن کت او کر غ درا کشتنی دت گرٹت حصدا کاہنک۔ ماڈن
 ۽ چیار پنج کر غ کٹھہ پر لغ ۽ یک کر غ نیاڑتی۔

روش باز گوشنہ روشن مکیس ماڈن ۽ کہ ماڈن کتہ باوشا
 بیک ۽ گوشنہ کہ ابا ماڈن ٻولے دھکی ایں کر غ منی انت۔
 باوشا ۽ گوشنہ ما پس پیشغول پر دانی ماڈن ۽ کر غ نیش۔
 نیٹ گوشنہ "کر غ تی گزاے کہت تی انت"

پورو ۽ دیش کہ ماڈن نیں زاغ ۽ تیار انت۔ برٹ لو ٻیتھی کو ٹو ۽
 ہر چیار یں باوڈ گوں زن یہاں بتو پھر وار نند یعنی۔ گڈی روشن
 عباوشا هنچ آنکہ را پھر واراں پول کلئی ڪر۔ ماڈل ۽ پچے عالیں؟
 پھر واراں گوشنہ "مار چی سماء رن انت"

شۂ دیشی کے اڑے ماذن سکارا انت۔ او کو ٹوٹنگ انت۔
چور و گرڈ تو ہند آسکہ دتی پتھ ۽ گوشتی کے "منال دے مول
من رواں ماذن ۽ پولال دتی کرغ ۽ گرڈ دیتاں" بادشاہ ۽
مولی داتہ۔ بادشاہ پنج لڑتہ دتی زیم زرٹیع۔ منز لال گرانا ہکو
پھی ۽ دیشی کے ماذنی دنسرے۔ دنزر آسکو نزی بینغا انت۔ اے
دے دیماشۂ دیشی پنج ماذن گوں رب ۽ پیدا غائبنت اوکے
برے ربیعت اواعذیں جکیت مائل بیت۔ اشی ۽ پچھا آڑتہ کر
اڑے آں اے ته منی ماذن انت۔ ماذن ۽ دی دتی بھوتار پچھا آڑتہ
ماذن ۽ گوشتہ کے "سواجک انت منی بھوتار انت من دلی چرک
ماذن گوشتہ کے "سواجک انت منی بھوتار انت من دلی چرک

ءُ سگالی کنال" ۽ آسکو دتی "بھوتار گالی کشی۔ بھوتار ۽ گوشتہ کے "من کرغ حُبیال"
ماذن ۽ داتہ کرغ کے بری رتہ نہ جکھائے۔ بادشاہ پنج ۽ دتی
کرغ ہند آڑتہ۔ جوانی ۽ چو دوستی ایں چک ۽ چیختی۔ ماذن
۽ دی دتی بھوتار باز دوست انت۔

ماتن ڙانیں بادشاہ پنج ۽ دہش اش نئے ڙا کرغ ۽۔ اشال
ہر ڈکے کت کرغ ۽ بادشاہ پنج ۽ حال دات۔ کہ مرشی گودی ۽ ایں
گوشتہ۔ نیں گودی اصل ڙا کرغ ۽ تباہیتہ۔ رو شے ۽ شہر ۽ مزاں
پوہ ایں بخوبی اش۔ کارا بینتی او گوشی کر۔ من شاہی دا چو رو مریت یا

بچے کر گریت ڈا
نکو ڈا گو شتہ تے ایرنگا کن ونی ہر دو میں پہننا ڈال کر غانی تاخال بنداد
دوس آں کہ کڑکنت او گوش کہ منی پہلی بھر غامت - پذامنی کارانت
منال ڈمائیں ڈا

پادشاہ زالا کر گریت آرائیتہ - ونی ہر دو میں پہننا ڈا بستغنتی آں کہ کڑکنت
ن لے گو شیت "اہالوں ہر ڈال غام - منی پہلی بھر غامت پادشاہ ونی
پیٹہ - زال ڈا گو شتہ شہر ڈا آں کنڈا پلاں نکوئے آہنی ڈیارا سینت -
آں درمان ڈا پوہ بیت" ڈا
پیٹ نکو اسکی - نکو ڈر دیتہ او گو شتی کو درمیں بہان ڈو چا ست ڈاشی ڈا
درمان انت" ڈا

پادشاہ ڈا گو شتہ اے تے اڑنے کارے انت - میں منی پیٹ کیت من
لرخ ڈا کشان" ڈا

بیغا پادشاہ پیٹ ہسکلک شتہ ماڈن ڈو ست مھٹتی - گر گر غ ڈا گو شتہ ڈھجوا
اڑال ایرنگیں صلاح ہے ٹھا صیفیتہ مناس کشنت - صلح قمی انت" ڈا

پادشاہ پیٹ ڈا گو شتہ ہر ڈالے بیت تامن کشخ ڈا نیالا" ڈا
پادشاہ پیٹ ڈا گو شتہ - پیٹ ڈا گو شتہ - تھی عاقق نادرہ است طولیوال

اڑتہ گر گر غ ڈا پو ست درمان میں" ڈا

پادشاہ پیٹ ڈا گو شتہ "منال ہر نگے ماڈنے دے کہ تامن گر گر غ ڈادے
گڑیت او ٹھیں سکھ ڈا گزیت" ڈا

پادشاہ ڈا عالم ڈا ہر گو کتہ - کاڑ لعنت حالم ڈا ٹھکنخ - پیچ ڈیتہ عالم - گڈی
ڈا کمی روشن ڈا کل ڈا عالم آسکنعت - بر تو کلاں ونی سکھ تا شنخ ڈا یہ

بڑتغنت شتو میدان عَ جھنگزت رشکو با دشاہ پنج عَ وقی ماذن
بھول ادوی کندر عَ مدی زرطنه شنة بڈی کلاغانی چرا جکش. عالم
گوشته با دشاہ سلامت تے گوتاشی عَ آنکھے که مسافری عَ
با دشاہ پنج عَ گوشته «شواجک ات نیں لمحظے عَ رندوت وقی پھل
کند اتت»^{۱۴}

نیٹ کر ھوکا بیتہ کر غریب عَ روغا کر عَ میا شے کتنا ات دیند
پذی گلخ کر پھی عَ پھجتہ کر غریب شنة بالا کانا. بینٹ بال کھی عَ زا
لخ غ عَ سری آنکھ اعذیں بالا یک دھکے عَ چر ٹو چدر و عَ گوشہ «ابا
چیر بات اماں عَ وقی پہنا ذع عَ کر غ بستت»^{۱۵}
عالم حیران بیتہ - لے مرد عَ موکل کتو شنة -

با دشاہ پنج منزلاں گرانا پسندال جھانا وخت گورانت دیرار
گوں ڈکاں ٹوک بنت تکا، بینٹ آنکو ٹپی اے عَ دوتاک کتئی.
کر غ عَ گوشہ کرتے پخے ساہی عَ کن سلے و پستہ وابشہ
بھول مدی ہوال زنگا کر خ عَ بستہ ات. کر غ گندغا انت
و شکی اے، لو دھارانا دشکی گتی تو آر تو بھوتار عَ داتی. لے مرد
کڑو یہتو و شکی طاھینتو سمجھی کتھی۔ گدٹی روشن عَ اعذیں ہمیذ ایقون
بینٹ کر غ عَ گوشہ بھوتار بیا بروں ڈیپے عَ با دشای شہرے
ئو - با دشاہ پنج زوار بیتہ ماذن شتو با دشاہی شہرے عَ درکتنت.
با دشہ ملٹ ملٹی مسوائشیہ ات. حیران بیتہ کہ ہے شویں صہراں
مر جوے ات تے اشہر ابلاؤ گوستہ و تی شتو شہر عَ پسندال دوتاکی بیتہ
گدٹی روشن عَ با دشاہ هند عَ گوشہ و من مردا دے گرال - بول

ردو گواں کہ آے کے جنت بیا ریت ॥
بادشاہ پسخ دی سیئی بیتہ شتو کر رغ عَوْگُوشْتَی کہ "اسنی
اینگیں قصوے ات ॥"
کر رغ عَوْگُوشْتَه " نہ بے دزت بیا - من رداں آے کے کاراں ॥
بیٹ کر رغ عَوْگُوشْتَه - آڑ تو بادشاہ پسخ عَوْجَھُور بھور کتہ - شہر عَ
مالم کہ سیئی بیتہ شتعنت کہ مار دی بھورے دے - اشی عَوْکلاں
بھور بھور داتہ - کلاں بھر ط تو بادشاہ عَوْ دالقفت - آنکھیں بادشاہ
پسخ عَوْ دی بھورے زڈ تو دلیم داتہ -

بادشاہ جنک عَوْگُوشْتَه ابا من حیران ا کہ کیا عَوْ گراں جکر
ردو گوڑ دلیم دالقفت -
گدھی روشن عَوْ مند عَوْگُوشْتَه " کلین عالم جک ات - منی مولد
ہریں گذے کاریت ہوا ہنی چکا نو ایر کتیں منی مرطو ہراں ات -
عالم عَوْ کلا لوز خیں جبر گوں بو آں - آنکو جکتھعنیت - اے مرطو گوں
درلخیں جراں آنکہ بادشاہ جنک عَوْ مولد عَوْگُوشْتَی " برآں هڑو
ک چڑا جکتیہ امت گدا برہ ہجا ہنی سرا ایر کن ॥

مولد شتہ ہوا ہنی سرا گذ ایر کتیں عالم عَوْ زڈتہ مانڈ پنڈ کر شویں
ردو کہ بادشاہ جنک عَوْ دیش کتہ - اغدیں گو شتیش کہ بادشاہ
نما دی شرایں جنکے ات کہ گنو خے دیش کشتو ونی مرطو ہنا ہیتی ۴
کے مرطو گڑتہ - مور طی سرا عالم کلی گڑتہ - بادشاہ پسخ کر ڈلو شتہ
کشکی "کر رغ ! مناں مرشی عالم گوں ملندیاں گوں دھکاں خوار کتہ
بادشاہ جنک عَوْ دی مناں گپتہ - مولد عَوْ گذ منی سرا ایر کتہ " ۵

گرخ بازو هش بیتہ کو شتمی ته سبڑا کن۔ گڈی روشن بیتہ بادشا
 نو خیں جرجان عکتہ او گرخ نے زوار بیتہ۔ گرخ عورتاں میں ر
 ع بال کتھے یک برسے اے تکا اعذیں آئی تکا۔ عالم کل ترٹسٹہ۔
 گرخ بازار آسمکو جکتہ کہ مجھی ات پھرو پچھو آڑتیش۔ کل جیران بیٹھ
 گڈی روشن عادشا پنج نے ولی سیر کتھے۔ اولی بادشاہ ولی
 دی دارہ۔ لنشتہ سیر و سوکاں نے گڑ تو ولی پتت ع تکاستہ

ذَرْبَالْفُ

بیتہ بادشاہے بادشاہ ۽ چیار پنج انت۔ پنج گل میٹ بادشاہ
 ئا زہر گپتیعت نجیگانی شہرے ۽ شتو او تاکی بیتیعت۔
 پنج گل ڳوشنہ پیا انت تیں زالاں گروں تیر کواناں جنوں۔ مہر
 حندے ۽ تیر کوان شتو کیتیعت۔ ہمودا زاے گروں چیاریں چندان
 تیر کواناں جنوں۔ ہر کے ۽ کہ دیتہ کہ کسے ۽ توڑ بادشاہ ۽ ماری
 کسے ۽ دنیبر ۽ کسے ۽ قاضنیار جیتہ انت۔ کائیں برات کہتہ
 دیتی کہ تیر کوان ڏنڈھے ۽ گپتیتہ انت۔

آل سائیں براتاں زال سار سیر کتو آڑتہ۔ کماں بیں برات ۽ کہ دیتہ
 لکڑھ ۽ شیرا بھولو ۽ در کمپتہ بھولو مبار کتو آڑتی۔

میٹ عالم ۽ گل ۽ اشکمته کہ بادشاہ ۽ کائیں پنج ۽ زال بھولو
 انت۔ بادشاہ ۽ وئی زال دیم داشت کہ "برومنی بچانی زالاں گند
 نہ ڏاکہ سٹہ دیتی کہ ہا مولد نعن ۽ تیار کنست۔ او بادشاہ پنج ۽
 بھولو لغن ۽ داث۔ ہے زال بھولو انت۔ اے گڑلو آشکه بادشاہ
 اکشتمی کہ "تہ باور ۽ کن ہے حالینی بھولو ائے انت" ॥

باشاہ ڳوشنہ، منی سکیں نشار مناں په لو پیاں دوش انت ۽
 سکیں بچان شتو ولی زالاں ڳوشنہ۔ کائیں پنج آیکو مو بچانی ۽ لشنه

بھولوں زال ءَگُوْشة مدت پچھے موْجھائے۔"

اشی ءَگُوْشة کہ "ما بادشاہ ءَلٹیں پچ پر بادشاہ ٹوپیاں دو شاہیں آں دوش انت۔ نہای دو شوخ نیست انت منی باجھا بے عزیز بیدع بھولوں زال ءَگُوْشة مدت بے درت بی۔"

آں سائین، بچاں دلی ٹوپی پھجھیتے خفت۔ اے آنکھ گوْشتمی آنہاں وہی ٹوپی دالقفت۔ بھولوں ایں زال ءَگُوْشة "برو ہواں منڈھہ ءَسرا ہجیرے نشیتہ انت ہواہنی ءَگُوْش ترا ٹوپی ل دات۔"

اے شتو ٹوپی آڑتی۔ بادشاہ ءَداتی۔

- ٹوپی کر بادشاہ ءَداتی بادشاہ ءَگُوْشتمہ کہ "زاں کھیں توہیاں اے جواہن انت۔"

بیٹ گوْشتمی کر دنی پچ بلاں منی لغن کنٹے رند اکسانیں پچ دارو بیدتہ۔ کسانیں پچ آنکہ موْجھائی ءَنشتہ۔ بھولوں زال عپل کت کہ پچھے تے موْجھائے۔ کسانیں پچ ءَگُوْشتمہ کہ ابا گوْشہ منی لغن پر کنٹ۔ میں محل کالیتہ۔ یکمیں مولود پے گوارہ کنٹ کنٹ۔ بھولوں زال ءَگُوْشتمہ مدت بے درت بی۔ بر و پچیر ترا لغن دھرمواں۔ گول جوانیں میرانماں دات۔

اے شتو دھڑ رڑ تختتی اشی براتاں اوپت ءَلغن واڑتہ۔ گوڑا کم لوغ ءَشتعنٹ بادشاہ ءَدلتی زال ءَگُوْشتمہ کہ "کھلان زاٹی لغن جوان انت۔ ته رنچو گوْشتمہ کہ لے بھولوے۔ اے جوانیں خالی زالی انت،"

لگدی شفت ء وئی۔ بچاں گوشتی کے شئے کھلیں نشار ای زون
 چھپا لغن ء من کناں۔ اے آتکو لونغ ء مونجھائی ء وئشته۔ بھولو
 شے کہتے کہ پچے مونجھائے ائھی ء گوشتہ ابائے کھلیں برا تانی گوں
 ڈپول کہتے کہ پچے مونجھائے ائھی ء گوشتہ نہ بے دزت بی
 زال لغن ء کنقا انت۔ بھولوایں زال ء گوشتہ نہ بے دزت بی
 باہکھا روں حا ختو سنگتیا۔

لگدی روش ء عالم تیار بیدتہ۔ اے دوئیں دے سلام ژا رند ء
 شقت مارٹی کہ در کپتخت۔ بھولو ء گوشتہ جک بادشاہ سلامت
 لے جکتہ اش ء بھولو ء پوست کشته۔ کڑا تو شستخت۔ زال کہ مچپیا
 شہ۔ اے بلغا تا چورو ء سلام دا تھ کس ء سلام گڑ دینت سختہ
 گل حیران بیتخت۔

کل بھی بیتخت تا ہمیندا کڑو بیتخت کسائیں بچ گوں وئی زال
 ء آنکو لونغ کہ چھمہ ت۔ زال ء پا ذال ژا درو کے ء سری زال ء بھولوایں
 پوت سوتکمی۔ زال ء گوشتہ من اشیں رو غا۔ اغ منال پوے
 مال سوز رے ملک ء پول اے مال کتو شتہ۔ بادشاہ بچ لشته مونجھائی
 باہکھا شتو منڈھا پچیر ء گور در کپتہ۔ پچیر ء کہ دیتہ گوشتی کہ زر
 باور برائی نئے

چھالوڑمی

بیتہ بادشاہ ہے بادشاہ پچے ات - بادشاہ گوشنہ "بیا ذرا
 پنج ڈرامے ذول" "دزیر گوشنہ" دانی کس ان خترانے دوئیں "۔
 بیتہ بادشاہ نج بیتہ مرن چھالوڑیں زائے آہنی چک ڈعا مشق
 بیتہ بادشاہ پنج چھی کار ڈخت - بادشاہ گوشنہ "پنج بیا تراز
 دیاں" ۔

پنج گوشنہ "ابا اے زال ڈرا بلا جواہیں زائے بی من گرائیں
 نا ہے منی ہے چھالوڑیں زال انت" ۔
 بادشاہ شتو وزیر دیشی کہ پنج اے رنگ گوشنہ انت - اشی پنج نزل
 دش نختہ - چھالوڑی اس زال ہے بادشاہ قوم و میش نہ ایت سکھانی
 ملک ڈجھٹ آرائیتھغتی - بادشاہ پنج گوشنہ "اے بجھت کہ سکھانی
 بادشاہ جنک بجھت انت مناں کسے دا ڈیں من سیر کت" ۔
 لے شتو بادشاہ دیشی - بادشاہ پنج سانگ بیتہ نیں سیر تاری
 کتو ڈافع ڈلٹغت - بادشاہ پنج چھالوڑی دی سنگت کتھ جھنچ -
 ایکے صدرے درودت - تہ بادشاہ پنج گول چھالوڑی ڈیکھاندیت
 ہو زاد شتو سکھانی (سکھ) شہر پچھلے غت سیر بیتہ دروغ چراغ

شروع بیتہ۔ با دشاہ نجع ۽ چھالونزٹیں دمیم دانہ که بروڈ تر گند کے زال۔
سپتہ انیں کہ نہ ٿئی

آل گرد تو آنکھ گوشتی کے نال عڑا تئی مولہ کسر ارت ۽
با دشاہ پنج ۽ گوشتہ نیں ہر کس ورزائی خنت۔ سیر ۽ گرنٹ بانگھا گنڈل
بانگھا چھالونزٹی ۽ گوشتی "ابدہ ۽ من اصل نہ روای۔ بیا گرداویں" ۽
یزٹ چھالونزٹی ۽ گوشتہ "ابدہ ۽ کن پذاروک ۽ معنی"

ابدہ بیتہ عالم گرد تر ھند اآنکھ۔ شف ۽ او تاکی پیش غزت۔ سکھو جنک
مارٹی ۽ شدیستیش۔ با دشاہ نجع ششمہ گوں چھالونزٹی ۽۔ شف ۽ پول
کشمی زا چھالونزٹی ۽ نیں چوں کنوں۔ سیر تر کشوں ॥

چھالونزٹی گوشتہ چھال پٹی ۽ بند گوش کہ بروکٹ ۽ سراڑا رینیں ۽
اے چھال بندغا اینت ہو ڈاکہ شستہ۔ با دشاہ جنک دیتیہ مرڈا گنک گوشی
کر موبی ٹامنی کٹ ۽۔ آں کڑو بیتہ بھن ۽ دبہتے لے کٹ ۽ سرا دبہتہ بانگھا
کڑو بیتہ چھال بستیہ درا در کیتہ۔

گڈی بیگھو بیتہ زال ۽ ڈیو ٻالنہ۔ اعذیں بیگھا کہ آنکھ گوشتی کہ کمریں
ڈاکٹ ۽،

زال کڑو بیتہ۔ بانگھا در کپتو شستہ۔ زال ۽ مولہ دمیم دانہ با دشاہ تک
کر مال کٹ ۽ او چھڑے دے۔ من دی۔ با دشاہی چکے آں منی پہننا ڏا
ریعن پیش غزت۔ با دشاہ ۽ او چھڑر ڻڈی دمیم دانہ۔ بیگھو کہ بیتہ مرڈا گنک
گوشتی کہ کڑو بیتی کٹ ۽ برو۔ نال ۽ گوشتہ۔ تی کٹ آہنست ॥
لے کٹ منی جندیخ انت با دشاہ پنج دلی کٹ ۽ شتو نشہ گڈی بانگھا
مرڈ چھالونزٹی ڦکا شستہ۔ با دشاہ جنک ۽ مرڈوم دمیم دانہ کہ "میسان

مولیٰ ہے من ولیٰ مرڈ عَدَگے سر دیاں۔“
بادشاہ گو شۂ ” تا مولیٰ انت دے سر دی ”
بیکھا زال شیراں زیر غامت برال شوشکاں ”
بازار کر شۂ چھانو نظری لونغ عَ۔ گو انک جتھی کہ بادشاہ شیراں
گرے؟ ”

چھانو نظری در کپستہ کہ ما شیر گروں ”
اشی عَ گو شۂ کہ ترا گوں شیراں نہ شوشکاں بادشاہ عَ گو انک
بادشاہ عَ پنج در کپستہ۔ بادشاہ پنج عَ کہ حیال کتھے اے پڈا گڑتہ بایا
پنج عَ گو انک جتھے ” جک من شیرے رگاں بانگ رو غانے ”
اشی عَ شیر شوتکہ۔ گو تو شۂ شف گو شۂ گڈی رو ش بیٹھ۔ اغذیل
بادشاہ نینغا مرڈ دیکم داشتھی۔ مناں مرڈی جبرال دئیں۔ تو کے جا جھا
بادشاہ دال غفت۔ اشی عَ جان عَ کتو لُڑتہ۔ شتو چھانو نظری عَ لونغ
گو انک جتھی ” او بادشاہ بادشاہ ته دی۔ بادشاہ عَ بیا بدوں دراں
ته دے مرڈے عَ پچے عَ ”

بادشاہ پنج عَ گو شۂ ” جک تو پک عَ زیراں ”
آنکو سنگت بیتختت نیٹ دلکی اے زال عَ جتھے۔ زال عَ گو انک
جتھے ” بیا مناں چاقو گوں نہ انت ”
بادشاہ پنج عَ دلکی حلال کتھے۔ نیٹ چاقو بھنا پرسینتہ۔ آنہی عَ چاؤ
زڑ تو دنی پا ذا گھیسانے داشتھی۔ کہ ” مناں گڈتھے ”۔ نیں بھی
انت گوں چے عَ بندو نیں ” بادشاہ عَ رومال گوں ات کرہا ئی عَ
گوں بندی ”

رومال ۽ گوں جیش گرڻ تو صنادارانی بستغفت آنکو شہر ۽ نزیح بستغفت
بادشاہ پنج ۽ رضاوئی زال ۽ که مردوں اس ات پول کشئی که ایذا زالے
شیراں شونکنا ات آہنی لوع بکواست. زال ۽ گوشتہ ہے منی
مولداست ۽

بیکھا کہ ہند ۽ آسکغفت بادشاہ پنج ۽ گوشتہ "گوژوال بر"
ایشی ۽ گوشتہ "مناں گوژد گزر رت انت"

ایذا آنکو بادشاہ پنج ۽ علام دیم داتھ که ایسکس زالے ہوانی ۽ پول
پولتھ پر جی نیئی ۽ گوشتی "ایرنیکس نال نیست انت" ۽
بادشاہ پنج ۽ گوشتہ "زی ۽ آنکو شیر شونکغفتی"

زال دی گند غاثت - کہ سے مردد مناں پولغا انت - وئی مولد دیم
داتھی کہ ایدا بیا آں شتو آئیکھ - گوشتی بر و بادشاہ پنج ۽ گووش کہ "زال
دیو ایدا بیاری" - "علام ۽ گوشتہ کہ ایدا بیارانی" ۽
بادشاہ پنج ۽ زال ۽ گوشتہ "نه گو خانیں گرڻ ۽ بیاری"

بادشاہ پنج ۽ میچھیانی گرڻ اچھتہ - بادشاہ پنج ۽ گوشتہ مبے بخت
لے منی ابا میچھائیں گرڻ انت نہ تہ مناں آڑتہ" "علام ۽ گوشتہ مناں
ہمیدا آنکیئہ انت قی من سئی نریاں" ۽

لے گرڻ تو آئکھ - وئی لوع ۽ بستہ وئی جندھ کٹ ۽ سرا دپتہ - "رڈ
۽ زال ۽ گوشتہ" "منی پاؤ ڦر دایئینت" ۽

مردا زہر آئکھ - مردد اگوشتہ "تمئی پاؤ ڇھوں انت کہ نشیئہ درڈ ائینت" ۽
مناں ۾ گوشتہ "تمئی ڇھاں چھوں انت کہ ہکوبیئیہ انت" ۽

بادشاہ پنج ۽ گوشتہ "منی چم دور انت" ۽

زال ءَرْگُو شَشَةَ " بِيَا كَ تَهْيَى چَمْ دُورْ بِلْتَعْنَتْ تَهْيَى مَرْصَنْي اَنْتَ
رَكْلَهْ - اَنْزَمْنَيْيَى پَادْ دُورْ اَنْتَ تَهْيَى مَرْصَنْي اَنْتَ تَرَاَگُونْ ڈُولَهْ كَنْلَهْ!
بَادْ شَاهْ بَسْحَ بَرْگُو شَشَةَ " بِيَا " كَرْ وَبِيَهْ چَمَانِي چُسْيَى بُوتِكَهْ چَمْ دُرَاهْ اَنْتَ
زال ءَدْتَيْيَى پَادْ دُسْتَهْ حَالِيَنِي دُورَاتْ - اوْ دِيَتِيَيْيَى سُبْ ءَ دِيَيْيَى
روْهَالْ بِسْتِيَهْ اَنْتَ - بَادْ شَاهْ بَسْحَ مَلَامْ دَارْ بِيَهْ اوْ حِيرَانْ بِدِيَقَهْ لَهْ
روْهَالْ شَوْلْ اِشِي ٹُبْ ءَ بِسْتِيَهْ اَنْتَ -

زال ءَرْگُو شَشَهْ " بَدْ حَمِيْيَى اَلَے كَنْيَى پَذَا كَنْ بِيَا يِكْ كَثَ وَ دِلْسُولْ "
زال ءَرْگُو شَشَهْ " مَنْ تَهْيَى گَوْهَارَالْ تَهْيَى بِرَاهَيْهَ دَوَانَكُو مَنْيَ بِجَدِيْيَى بِهِرْ
نَخْتَنْتَهْ ءَيْهْ، بَادْ شَاهْ بَسْحَ بَرْگُو شَشَهْ " گُوشَ وَتَيْيَى بَدْ حِيَابْ " زَال ءَرْگُو شَشَهْ
بَانْكَهَا رُوشْ ڈِكَاتْرَا ڈِسَانِشْ بَانْكَهَا رُوشْ ءَهْلَكْ دَاتَهْ - زَال ءَرْگُو شَشَهْ
بَدْ حَمِيْيَى هَمْشَ اَنْتَ - بِرَوْكَرْ غَاءْ بَادْ شَاهْ ءَهْ گُورْ ءَ بِحَتْ ءَ نِيَنْدَهْ مَنْ دِيَيْ كَلَيَالْ
تَحْتَ ءَوْطَ ءَ نَذَالْ - چَهَالْ نَزَدِي اِينْ زَال ءَلْوَهَائِيْيَى - دِنْهَرْ كَوَانْ ءَ
جَنْ آَهِيْ ءَكُشْ - پَذَا مَنْ تَهْيَى زَالْ تَهْيَى مَرْطَدْ " -

مَرْطَدْ رَاصَنِي بِدِيَتَهْ - شَعْتَوْ بَادْ شَاهْ حَالْ بِيَتَهْ كَ بَادْ شَاهْ بَسْحَ مَرْشَيَى تَحْتَ ءَ
پَيدَأَغَائِيْتَهْ - اِشِي ءَهْ طَرَدْ دِيمْ دَاتَهْ چَهَالْ نَزَدِي آَرَائِيْتَهْ وَتَحْتَ
ءَنْشَتَهْ چَهَالْ نَزَدِي درْ بَارَهْ بَرْگَشْتَيْيَى -

بَادْ شَاهْ ءَلَے وَهَشِي ءَمْزَأَبِيْيَى بِهِرَاتَهْ كَتَهْ - اَلَے كَلْ وَهَشِ دِهِشْ
دِلِي ءَ نَشْتَعْنَتْ -

چل کندھ

بیشہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ عَ دزیرے اٹ۔ روشنے بادشاہ
گوں دنی دزیرہ عَ شفعت نکارا۔ آنکھ جھکے عَ دیشیش هر طورے نشیہ
انت۔ دودلو بینا انت۔ نزیح مک شفعت دیشیش باز سہرا میں مردے
نشیہ انت۔ حال حوال کتیش ہے هر طورے کتیہ اٹ ہے دی دزیرے
انت۔ اد دشکی اے جتو نیں سمجھی کنیتی نشتو سمجھی داڑ تیش۔ لکڑغاڑا پیش
ءَ بادشاہ عَ گوشہ کہ "تے بیا ترا من دنی دزیر طاہیناں" ۱

اے هر جو اور داتہ کہ "من اولا دزیرے آں۔ گڑا من چے کلٹھا" ۲
بادشاہ بے دس بیشہ کہ نیں نایٹ گڑ گوشٹی کہ "من گڈی ماہ عَ اے
روشاں دنی سیر عَ کنخایاں تے بیا" ۳
اشی عَ افترار کتیہ کہ من کایاں۔

بادشاہ گوں دنی دزیر عَ لڑتیک تکے عَ آں دزیر دنی تکاشہ۔
بادشاہ کہ ہند اآنکھ حکم داٹئی کہ جو اپنیں حصہ میں اٹھیں انت۔

صد تیار بیشہ۔ سیر روشن نزیح بیشہ۔ ہواں دزیر عَ کہ بادشاہ
لڑ داتہ۔ ٹراوٹی لوغ عَ لڑتہ پندرھاں جانا زیٹ دگ عَ دیشی
کہ هر طورے پیدا فائینت شیراں جانا۔ اے جران بیشہ۔ کہ لے کئے ات۔
دست هر طورے نزیح اسکھ بول گوں کتیہ۔ اشی عَ گوشہ دمن بقاۓ آں۔

من رو قال پلاں شہر ع۔ ہوڑا دنیہ سے۔ وزیرہ نام پل کندھ انت
من جہشی زال ع گوناں۔ جہشی زال منی یار انت۔ او من دعا کن کریں

من کار ٹہبیت۔“ پل کندھ ع گوشۂ بروال اللہ تئی کار ع ٹھاھینیت۔“

پل کندھ ع تکا لڑتہ بمقابل دتی لاغ ع ھکلانا شۂ پل کندھ
پل کندھ دتی کو شتی جناتی قران زال ع لقا لے گوں انت یک
باڑ مونجھا بیٹہ۔ گو شتی جناتی کرداں پذاراں۔ اغدیں دتی قول گیہر آڑتی ریشمہ
برے گو شتی کہ گرڈاں پذاراں۔ جوانیں تیاریں او تاک آڑمیں
بادشاہ شہر ع۔ بادشاہ او لا حیل ات۔ جوانیں تیاریں بچی سما
پل کندھ نئے ٹوکے کنٹ نئے چھی اے۔ اصل مونجھا انت۔ بچی سما
نئے بیں۔ چڑا دتی زال ع بذیں کرڈارا اگھا پیدا غایبیتی۔
بادشاہ سیر بیٹہ۔ عالم لوک کنٹ۔ بادشاہ وزیر او پل کندھ

اصل بچی لوک ع دی نخنٹ۔

بادشاہ ع زہر آٹکہ گو شتی جناتی قلندر اے شویں وزیرے اوں
چکر ڈکھ کتہ حصہ ٹھاھینتہ۔ عالم آڑتہ لے اصل ٹوک ع نخنٹ رینٹ
دو سئے مرڈاں گو شتی برایت پل کندھ ع گلمغاںی نیام ع سندت۔ مالک
ڈکھ کتہ اے دزیر او من بادشاہ ہے اآل۔ گرڈ ع دی اے ٹوک ع نخنٹ
عالم بڑتو گلغٹ ع نیام سٹتہ۔

شف نیم بیٹہ اے کپتہ ات۔ نیٹ دیتی کہ زا لے آئکہ۔ شانگو
ڑا گلخ ع گلپاں کرڈو بیٹہ۔ زرڈتی لئے زال ع مشرودع بیٹہ کٹھ ع۔ زال
ع گو شتہ ته مناں ہیچو گلٹھائے۔ ته دت خیال ع کن۔ روشن ع منی
سیرات من ڈھر نیتاں۔ نیں پہ کلہیہ من در ع در کپتو در مانی ع تئی۔

اکھاں - سلخ ۽ گلپان بازی ۽ زیر نڑت - بیٹ گوشتی لغام ۽ زین
ڈس تا بندال زوارے بال - ھدیں تئی یار نال - ناہ ہے تئی دگے بنی
دگے - نال ۽ گوشتہ ہند - سلخ ۽ گلپان ۽ زین ول غام لستہ زوار بیش
اوایشی ۽ رند ڻا حصہ بیش -

گوں ہے چک و تانڑ ۽ پل گندغ ۽ کندتہ - ڈرائیں ڏھبیہ ڙاپل
ٻپر بیتہ - اشی دن ۽ ڙاپل رکھنعت - اشی ۽ کہ کندت پل تکنعت
بام ۽ رزکہ زال گرفتہ حصہ اشہ - بانگھا بادشاہ ۽ گوشتہ بیاں آس
دری ۽ بورڈول - آتکو دیش کہ دری ۽ اگھا سکل پل انت - درائیں ..
ڈھاڑا پلاں پڑا انت - بادشاہ ۽ بو تکو گوشتہ کہ "اے چے قھوے
ما بے دس بیخول تہ نہ کندے میں شف ۽ گوں لکھاں کندتے" "اے چے قھوے
پل کندغ ۽ گوشتہ" "بادشاہ تہ کہ نیلے سنج کنائیں دو ماڈن من
روزدار بول - دگ ۽ تراحال ۽ بولیاں" ".

بادشاہ عکاڏن آئیت گفت - اے دئیں زوار بیت گفت دگ ۽ پل
کندغ ۽ گوشتہ بادشاہ قصو ہمیش است "کہ من پیدا غیتائیں بقالے
لاغ ۽ زواری شیراں جانا روغا من پول کتھے چے ۽ دہش ۽ روغا
کندانا شیراں جانا ناتھ مناں بقال ۽ گوشتہ کہ پل کندغ روغا انت
بادشاہ سیر ۽ من روائیں پل کندغ ۽ زال منی یار است - دعا کن
من دعا کتھے - میں ما باز لجیتائیں - شف ۽ کہ آتکنال سلخ ۽ گلپان ۽
کم شف ۽ دیتوں تھی نورخ سیریں زال آتکه سلخ ۽ گلپان ۽ سنج
لستہ میں نال ۽ زوار بیتہ او پنڈا دنی پھیا کٹ ۽ دافینتی ۽ تا من
کندتہ - دنیتوں کے اے قصہ ہر حصہ بیغا انت" "

لے دینیں مترالاں گلانا آنکو شہرے سلام دھیش نے سے
باز پیرات پھی عَلشیہ ات۔ اشانی حال لو شی۔ بادشاہ گوشہ
مے حال جیرانی انت۔ پورھیا تے پولغاوں۔ نین ایٹا کا ویں

ھبیر

اشاں اغدیں پسیریں بادشاہ حال لو شہ.

پسیریں بادشاہ گوشہ۔ جوانی عَاش کنہت۔ شوا نے گری
انت کہ پورھیا تے کنہت۔ شوا بادشاہ انت۔ ہے قصوچول کر شمار گلی
بیتہ او بینا انت۔ نین اش کنہت من قصو ع۔ من زلے ات۔ من بادشاہ
درایں شف من پنجیر دیسی کت چرتاں۔ رو شے عَاسکغاں بھریں
کوئے گوشنا انت۔ ولی لشار عَکہ لے دحت عَ پاکیں زال کس
نیت انت۔ بادشاہ زال دسی پاک نہ انت گول ہے نوکاں من
گڑنزو دپتغاں۔ بانگھا نکو لوٹا مُنہتہ۔ نکو عَ پول کتہ رو شی تے گوشہ
کہ بادشاہ زال عَ دی عیوے استنہت۔ نین حال عَ دے نہ ہے من
تراکشاں۔ جھٹے نکو عَ انکو آنکو کتہ نیٹ گوشی ع کہ بیکھاتہ ووس نہ۔
گند۔ ہا، پوش سی بلاں تی زال گوشی کہ داب انت۔ پڈا من تراحال
عَ دیاں رس گڑتیاں۔ نیٹ ستف بیتہ۔ نیم ستف عَ دیہوں آنہتہ
زال جوائیں جسراں کنغا انت۔ نیٹ درکپتہ۔ مرطوے دے رف عَ
درکپتی ع۔ مرطدا دیتہ کہ زال شتو درشک عَ درکپتہ۔ درشک عَ بال کتہ
بام رنگ عَ زال گڑتہ۔

روش کہ بیتہ بادشاہ شتو نکو لونغ ع۔ نکو عَ گوشی قصو سہش انت۔
نین دگے ڈس۔ نکو عَ لٹپی لمے دانہ کسرانی۔ تراکس نہ گندیت پڑی

چکے دے داشتی۔ گوشتی کے تئی زال دے ۽ چکا عاشق بیشہ دے دان
پسنا است لے روت گول پریاں درلیں ۽ جنت۔ گوہ دیت کیت
نے زال ۽ پھجیا برو آں کے درشک ۽ چڑھیت کر غانہ بھنا۔ ٻھوندا
پریاں زیر دے چک ۽ چغل دے وے گار بیت رتندک ٿو سرا
زال یکت ته برو دیما بسا کانا۔ نیٹ زال گوشیت مناں زالی افرا
انت کر گڑ تو آمکنخاں۔

بادشاہ گڑھتے حمند ۽ شف بیشہ دیشی کے زال روغا است۔
لے دی شتہ ٹوپی سرا ڪنٹی۔ درشک ۽ بھنا شانے ۽ داشتی۔ حمندے
۽ درشک جکتہ دیشی، ہا، پری اشتیہ انت۔ لے زال شتو دھل
زٹنی۔ مثروع بیشہ دھل ۽ جنعا۔ پریاں درلیں ججیت۔

بیس من شتغای دے ۽ گوہر۔ پر قرچغل دا لغت۔ دے گار بیت
شتغای۔ نیٹ دھل بس بیشہ پذی پری پشتغای۔ زال آنکہ گوہر
کہ من دیم کے گشتہ۔ نیٹ چیار دھر کامن پھر نکا کشتہ۔ زال گوشتہ
مناں زالی افرا یں کہ پذرا ڳوک ۽ نہ خناں اونہ کہ کا یاں۔“

نیٹ زال سث درشک ۽ زوار بیشہ۔ من دے شتغای۔ درشک
کو بیشہ آمگ، لوع، ۽ دیما جکتہ من سری آمکو و پتغای۔ زال آنکہ
حمدالکشخاوت من هل دل ۽ گوشتہ کے زال ۽ یار کشتو نیں بس
انت ماش کفت۔ جوا نیا من کے گلمکتہ۔ زال ۽ چوں کمکتہ رڈرنی ٹشیش
نمکرا ٹیشی۔ من کہنیتے بیشہ۔ مناں پنجرد ۽ بند کتو ڻنکتی۔ ہر کے
لماک زال ۽ گوشتہ کے بادشاہ شتو سکارا انت۔ کس ۽ سماز انت
گوشتہ، درا ہیں شہر ۽ بھندڑو محیثہ۔ روشاں رو شے حال شتہ دا

منی برا در عَ برا در آتکه شفَعَ ہمینا پیشہ۔ نیٹ منی برا در عَ گوگر
گوگارا منال منی برا در عَ چی اے نشکی دئے۔ من گول و تار اپر کناف
نیٹ زال عَ منال“ ز ڈلو منی برا در عَ دانة۔ منال بڑتی نی دل
دوع عَ۔ من پجزوے عَ بند تال۔ دان آف دانی۔ من دارست اول
حال عَ ثا باز گھمہ تاں۔

روشے عَ منی برا در شہہ جنگل عَ۔ زال آف عَ شہہ۔ چک بخ
بیشخت۔ منال گپ، پیشختش۔ آف منی چکا ر تکعنیش۔ دانی منی ملائکہ
ریشیعتاں۔ دہمکری گودی آسکہ۔ انگ گودی میا تکپیں من مرٹتاں۔ گودی
چک کل ریشخت۔ منال ششستیع دیشی کہ منی سرا شیشنه ٹبیثیہ امت
شیش کشتی شیش کشتی من دُرا ہیں مرٹ دے پیشغاں۔ گودی ٹریڑ
من گوشتہ۔ ترہس نہ۔ من مرٹ دے آں تی ہرٹ د منی برا در انت
منال جا دو گراں ہے زلکا کتہ۔ پیگھا منی برا در آتکہ من کھمیں خال
دانہ۔ دو شفَعَ ہمینا بیشغاں۔ گڑ تو حصدا ششغاں۔ حصدا عَ کر
پچھختغاں عالم عَ کہ دیشہ کل ر منانا آ تکعنیش۔ نیٹ منی زال اوہ
دی آ تکعنیش۔ من باز گوشتہ پیشغاں میلندت۔ پہ سری آ کو منی مل
شیشے ٹبیثی۔ من ڈوڈوئے پیشغاں عالم کل گڑ تو شہہ مو بجا فی عَ من بالا
کنانا آ ٹکھاں در ٹکے سرا۔ در ٹکے ہ بھنا آ فے اٹ ششغاں آف ٹو بالا
پکشغاں۔ نیٹ منی پٹ کل ر تکعنیش من اصل گو جلو بیشغاں۔ من آ کو
در ٹکے ہ بھن عَ پکشغاں۔ نظر سال پارے لوبھرے بو اڑ تول۔ نیٹ
دیشیوں سے مرگ آتکہ۔ یکے ہ گوشتہ اے مرٹ دا ایندا بیا تکپیں لے
تمدح بو اڑ تینیں دراہ بیت۔ دہمی ہ گوشتہ اے تارخ زڑ تینیں سکھیں

پھریں ورنہ بیتھت۔ سیسمی عَ گوشتہ سہمیشی عمرہ یہ پڑھ۔ اعزاء تاریخ
بڑا تینیں ہمکریں عمرہ ۶ قی گواز نیتی۔

بلیں مرکمال بال کتہ۔ پہ کلہہہ در کپنغاں۔ تاریخ پیش گفتہوں میں
مردے بیتغاں کڈی تاریخ داڑ تو اصل ورنہ بیتغاں۔ سیسمی تاریخ
زڑتوں۔ آئنکغاں شہر عَ کہ پھجتغاں منی ماٹ و پت کوشان ہمشاں
من تاریخ دالغاں۔ دراہ ورنہ بیتھت۔ من یکے دیم دانہ۔ عالم
کل عَ حال دینت۔ منی زال عَ مولد عَ اصل حال عَ نوال دینت۔
گڈی روشن عَ مجھی بیشہ من آئنکو عالم عَ تاریخ دالغاں۔ سکمال وقیتی
دار لغعت۔ ورنہ بیتھت کو ہمکری منی زال و مولد آئنکفت۔ من گوشتہ
ایذا میا انت من اشائیں دیاں ہر نتش۔ شوا درنا بنت۔ زال عَ
مولد عَ وقیتی عَ کتو دادن عَ آڑ تیش من گوشتہ خچر باشنت۔
اشائیں کو داڑ تھت۔ ہڑ دو یہیں خچر بیتھت۔ یہیں ہر کسے کہ گزر
بنت من دیاں ش۔ کار عَ گر نتش۔ اصل و هڑ دو عَ نہ ذا ش۔
اعز شوار دے گزر بنت بنت۔ سہمیش انت نالانی حال او شوا اصل
گروز انت شوا بادشاہ انت۔ شوا اڑا وقیتی نالانی کڑدار دیو کڑ
کتہ۔ بروامت کشنت وقیتی زالاں۔ پنجو پچھے و تار در پدر کنف
امت۔ مادے ایذا نشیتوں۔ شوا آئنکفت تی جیر۔

اشائیں جیر بات کتو دے عَ رند لڑ لغعت وقیتی صندانی تکا۔
دیما ہر یک پہ وہیں دکھا شستہ ہر دیناں وقیتی زال گول یا رال کشنت۔
لذیہ آئنکو بادشاہ دوزیہ بیشہ۔ دا آخر عَ اے دو یہیں یا ہند شنت۔

کہانت

بیتہ یک مردوے۔ مرد دو کامی رغ انت۔ دو میں کامی رغال
 زدا ذر پر غاہن شف د روشنی ع۔ روشنے ع بزریں زندرا دانیں
 در شغا رکھی رغ ع دان لٹتی ع۔ کے اشتنی گول گورما۔ گوال گھنی رغ
 ع برانت۔ اغزوے بڑتہ مناں حال و دیں بیٹ گڑتہ ٹاز زدا
 کامی رغ دنیاں بڑتہ۔ اے مرد آنکہ گوالاں ٹزاپولی کتھی ع۔ گوالاں
 گوشہ پلاں تکامی رغ دنیاں بڑتہ۔ گڑتو دتی زال د گوشہ
 کر آڑتے دے من روایا زالا آڑت داتہ۔ گوشہ تیکے آڑت بد
 برو۔ مردا تیکے آڑت نر تو داتی پہ دگا۔ شمہ دیا کوہ ع دوچھت
 انت۔ یک جنے و آف دت دار ٹنی یکے ع آڑت مان کتھنی بیٹ
 ہاک دار ٹلو دپتہ۔ بیٹ دے گھے آنکہ ہے چھت دے آل بیعت
 نیں دیتیش کہ چھت بیٹ انت مردوے و پتیہ انت۔ دے دراںی
 بیشو صلح صلوج کھو یکے ع گوشہ من روایا ہمشی ع گوا مرداں شہزادہ
 مرد د پتہ انت۔ اے دے ٹکاں گپتی۔ مردا دے دلی شیر کہ
 دہمکری گڑی دے ع کہ دیتہ منی شنگات گارانت او مردوے ہوالا
 ڈولا د پتیہ انت۔ گڑی دے رخانا آنکو بکاں کپتی۔ اسی عہمے
 دتی شیر ع کتہ۔ بیٹ اشی ع دتی داب یورا کھو کڑا دیتہ۔ داب

اُسلام کتو اسکہ گپتی رنڈ کا یعنی رنگ و آٹکو شہر و در کپتی ہے مثلا
 دلتی دے گون انت - آٹکہ سہر بہانت مڑ دے آٹکہ - ایشی عرا گوشہ
 من کا یعنی رنگ و رنڈ اسے شہر و آٹکہ منی کا یعنی رنگ و دلنت - شہر دانی و
 گوشہ ایذا کا یعنی رنگ چھی نیاتک شہر دانی و گوشہ بیادوں - بکا
 اغیمن ترا و حصہ کڑا کا یعنی رنگ نیست انت نا ہے من ترا کا یعنی رنگ
 دیاں شاہزادے پولانا بینٹ نکوئے در کپتہ - نکو و گوشہ منی براؤ اتک
 شہہ جنگلان پیغامبلی - شہزادی منال جنگا پہ محل نیست انت شوابیا ہے
 من دنگ و بکا دلنت - ہواں کہ سک بدیثہ - من شاہزادی و دیاں
 اے نکو و نگ و در کپتو بکا شروع بیتخت - براؤ اتک و دیثہ کہ
 نکو و نگ و چکا و نزے - سندیں میسمی جو حلی و کتو رہبیتی نکو نینغا دیاں
 مان دافنی - فدرت اللہ بینغا انت - با نزے جھماں کلام میر قافت
 کرغا - بینٹ بادشاہ جنک و سر امولد شوڈغا انت - پیشی کہ دھرغا
 انت میسمی اے کپتہ بادشاہ جنک و چم و اندر اکپتہ - مولد و گوشہ
 من چم و اندر اسکے کپتہ - کرتکا کش - مولد و گوشہ چم و اندر میسمی
 اے منا کشت نہ کیت بلغ و مزا میں سعیدارے پلٹتی میسمی کشتی
 یعنی گندال زور لخ بہشان ٹھاکرے انت

لعل بادشاہ

بیتہ گر لیوے۔ اے مردو عَجھے ونی ہالِ پورھات کر
 بیٹ کر گزان لوبیتہ۔ رائی کتھی دزی۔ بیٹ بیرس زمب کر
 رستی۔ جبر شودا ٹینتو۔ نماش شروع کتھی۔ بیٹ اندھڑا سوال کتھی
 مناں خواجہ کدر ڈیزار عَدُس۔ روشنے عَربیج عَپولیشی روشنے
 عَکوہ۔ آخر دیغے عَربیج عَنماش عَپڑھفا است۔ لشته پریل
 مردوے عَسلام داتہ۔ نماش پڑھتو سلام۔ بیردا ٹئی۔ پول کتھی
 د کے عَتاب نگوروے حلال دے۔“
 حال حوال کتھی۔

ایشی عَحال لوٹتہ۔ حال دانہ تک من کھلیں کارکتوںک بیٹناں میں
 خواجہ کدر گند غابڑا بیان لیں اشی نو گونتہ خواجہ کدر خال۔“
 د راہی کٹو پا ذاں کپتی۔ گوشتی عَلوٹ ہرجی اے لوٹے۔“
 گوشتی عَہرجی اے دئے من ہواہنی عَلوٹاں مناں سیریں زمب بسا
 است۔ چک ہکونگھڑا است۔“ گوشتی عَدیم عَکوہ عَمزاء میں گے۔
 اگر عَمزاء میں مارے و پتہ است ہواہنی چک عَو تارچھل دے۔ لفال
 ترڑ میئے ترا نواڑت۔ ہواہنی ٹزالوٹ تلا دات۔“

لے مژد ایمکہ گرا دیئی مارے و پیمیہ انت۔ مزاں سہدارے
ھم بیٹو و تار چنل دائی۔ آہنی عَدیۃ مزاں ہی شر اتے۔ مردو گپتی
اڑو جنبا پول کلئی چے ڈکے عَکستے و تار چنل داتے یہ
اشی عَگوشتہ "مناں خواجہ کدر عَدیم داشت
گوشتی عَگوش پرچی اے لوٹے یونگھڑاں گپتغار
گوشتی عَ و قی زورے کچیں کو ہے بیار۔ آہنی کوہ آڑتہ گوشتی
ہاشی عَ من ترا یونگھو کناں یہ جیاں" ॥
اے دامندا مناں زرعت نہ ایت ॥
گوشتی عَ دخت منی سخکتیا بیا ॥

آہنی عَ جھے گوشتہ من آٹک لواں۔ من دیلی باں۔ بیٹ بے دس
بیدتہ گوشتی یئیں من دے کا یاں" سرگپتہ عنعت۔ روشن عَ آٹکو ہینا
ایر کپتخاں جنگلے عَ ہمیڈا لکتھماں۔ شف عَ آڑتی لوح عَ۔ و قی۔
نالال گوشتی پرچی اے گند انت کو ڈر عَ پر کفت۔ زالکار عَ
کو ڈشاں بوجاں پر کتہ۔ گوشتی عَ یئیں منی ہمیڈی یونگھوں کفت۔ اشی
دانہ پوکاں کل یونگھو پر بیتھوت۔ گوشتی عَ منی حال عَ کس عَ مدنے۔
من یانگھا رواں" ॥

شف بیدتہ روشن یونگھا یئیں بھور کشتو عالم عَ بھر کتھوتی۔
حال شر دا شر بادشاہ عَ۔ بادشاہ عَ کہ گریو یونگھاں بھر کنھات۔
بادشاہ مر گوشتہ پسیری دا پنڈ غشی مرشی تہ مڈی ثرا پخواہت
اشی عَ گوشتہ "مناں اٹد پاک عَ دالغت ॥
گوشتی عَ بھر شے استنت مناں دس نا ہے تی چھاں کشاں" ॥

نیٹ حال داشتی کے واسنگ سہر لکھا مناں ماری خدا رہا گو شکر
”بیار مناں دلی“

اے مرد اڑ تو مار بلو شاہ داشتی اشی بیگھا صندوق کو
کھو کے بانگھا لھاتاں کوئی اسکو کنا ائیناں بانگھا کر طو بستہ زال
دیم داشتی برو واسنگ ہیار اے کے آنکھ صندوق بیٹھنے

چوروے و پتھہ اشت

بادشاہ چک نیست ات اندھے چوروے داشت بیار تو
چھپوں بادشاہ پال اللہ چور و مزن بیتہ نیٹ سیر کشی زال
اںکھ زال کو شتی دا پیری بادشاہ چک نیست ات نیں
رسقیں مردے ژا پخواز لختی چورا گو شتمہ من مزن

بیدتھاں

ہر روشن زال تیک کت کے حال دے رہے کھٹے ہے نیٹ
کو شتی بیامشی بروں تلاو اجراں متذوں لڑا لغعت دگ
ڈال پول کتھے تلاورا زیر بیدتھت کو شتی نیں ترکھاں
و دیاں لیتھری کتو بیتہ مارے چوروے نام لعل بادشاہ ایش
ڈال گر سبنا ہنداستہ کو لعل بادشاہ شتہ کر طو برو ہر ہند
روے تھی صلاح انت اغرا با کو روے ووے تھی صلاح اشت
گو شتی من روں وی مروا پولال نیٹ زال لڑتہ پئے دگاں
اںکھ مزاں جھکے دینو سا تک دیتھی پھیرے نماش پر طھعنہ انت
جبر در لغعتی پھیرے گذے دا تر بلاں کتھی پول کتھی تاں کو روے
اشیا کو شہ ”منی مردہ نام لعل بادشاہ قی روں وی مزادہ“

بولاں" کر دیو بروتے سوھولوئی۔ ہواں عارانی بادشاہ عزیز پنج امانتہ
گوشتی کر دیو بروتے سوھولوئی۔ ہواں عارانی بادشاہ عزیز پنج امانتہ
بردنی مردے کے گرد۔ گوشتی یا فندانیں یا مراں ہواں لکاریاں۔ گوشتی
بردنی ادویہ طور چیار کو کاشتکارانی لکڑ بیمار زال گرٹلو بہنداشہ تکوشتی
دریمہ طور چیار کو کاشتکارانی دے۔ بادشاہ عزیز دلخت آنکھ منزلہ گرانا پخیر
پر گرد رکپتہ۔ گوشتی کوہ سجنامزاییں تلاوے کے کلام تلاوے پر دیں۔
ناڈیتہ دہش بانگھارو ش جمعہ انت۔ مار آف کا کڑت
دا پیش عزیز نند۔ پذی پڈی مارے کیتھ یکے عزیز دوار انت ہواں
بادشاہ انت۔ رندر نند روٹ لئے سر نزدیت۔ گوشیدت "مار
گول لئے نجی کیا کتھ۔"

آنکھ تلاوہ موہش کتو وٹ لکھتہ۔

مارکل آنکھ چشم بیٹھاں پیشین عمارے آنکھ زواری عزیز آنکھ آف فاڑتی
گوشتی" لے نجی کئے کتھ۔

زال عزیز گوشتہ ہے نجی من کتھ۔ گلڑی و دھکا اغذیں گوشتی خابرنی
مناں۔ سیمی دھکا نال خاہمہ بیتہ۔ گوشتی لوٹ چے لوٹ من ترا
ڈال۔ زال گوشتہ" توے مارے مناں انسانے تے مناں چے دیئے

مار عزیز گوشتہ" ہرچی لے لوٹ من ترا دیاںیں"

گوشتی۔ بنی اقرار بودے کہ دات کنی۔ مار گلڈا اقرار کتھ کہ
دیاںیں۔ گوشتی" لعل بادشاہ تھی پنج اسٹ منی مہروانت مناں
رئی۔"

مارکول ہے لونکا گوشتہ بیٹہ بوڑکتی اغذیں پول کشی" لوٹ ہرچی

اے لوئے ہوئے

اغدیں گوشتی ملع بادشاہ تھی پنج است منی مردو انت منی
 گوں ہے نو کافٹھہ سیمی دہر کا اغدیں پول کتھی لعل بادشاہ
 مناں دے نکو گوشتی نہیں زال لڑتھہ مارے پرند اس کچھی
 گوشتی اوی هر طوم کنی مارمن چوکناں - بینٹ پیپر لڑتھہ ملعوے جو
 آنکو دکھا شف کپتیش شفت و دل تخت - دے آنکو بال گھستہ
 دیئی لعل بادشاہ هر طوم مے برخا انت زال داب شتہ در
 و بڑتھہ دھی سیکتا زال و سدھو کتھہ مردو گھارست زال کریو
 آنکو تلاوے سرا لٹھتہ والکڑی جمعہ او تاک کشی - مار آن ہک
 آف فارٹیش - بادشاہ ہو گوشتی « منی مردو اغدیں گوں تو آنکو
 ملعو و دینت »

مارانی بادشاہ گوشتہ « مناں گوں نیا تکہ - ہواں دے ابردہ
 مناں ڑا دی شتہ ترا ٹزادی شتہ »

« مناں ڈس تاں چھلوا بڑتھی ہو -
 مار و چھلو ڈسٹھہ پلاں تکا بڑتھی -

مزائیں ملائے نہ آنکو جنگلے و در کپتہ جنگل و کھے ایرانت
 کٹ و چکا ملعوے دبیتھہ انت - او چنڑی لیٹھتو دلیتھی لعل
 بادشاہ انت ساہ نیستیں دیغزے دختہ ہواں دے آنکہ پافالی
 چھلوا پھی اے ایرتی ہواں سر و نکا ایر کتھی مسر و پاڑاں چلا
 ایر کتھی لعل بادشاہ گڑ و بدیتہ د راہیں شف نشتو اغدیں چی
 چھر لیٹھتھی - لعل بادشاہ ساہ در کپتہ شتہ شکار و دے - زال

ہمکو مدین مار پا ڈانی سراسر ڈپا ڈانی تکا ایر کتھنی - لعل بادشاہ
کر دوبیتے نال گوشتی ڈائش تو من شنگاں برو مرمرے گرد
نال گوشتہ ڈیا تا بمال ڈاوٹی ساہ ڈیاں ۔

بیگنا ساگی ایں ڈول کمتو لعل بادشاہ ساہ در کپہر وٹھ صندے
ڈر لکھ - بیکھا اعذی دے آنکھ - میوہ اڑتی چی اے والٹتی
چی اے زالا پو ڈھکتی - بالکھا دے شستہ شکار ڈا - نال کھٹو ہیتو
دار جر شیخنی مڑو کلڑوبیتہ - دھھڑو دالقتنی ایشی عفار لغت -

بیگنا اغاییں ساہی دال تو وٹ لکھتے - دے آنکھ مڑو کلڑو کتھی گوشتی
ترانوں مژدے بواست ڈریں جنگلے اندر ام مژوم تام انت ۔

دے گوشتہ تھی نال آنکھ - شف عاشقنت بانگھا دے
شستہ شکار ڈیخون بے جنگل ع لکھتے - نال آنکھ مڑو کلڑو کتھی ۔
لشیت - دے آنکھ سہیڈا - لعل بادشاہ ڈگوشتی د من ترا گوشتہ
تھی نال آنکھ انت ترنه مزت - نیں ڈیں ۔

دے ڈاعذیں مژدو بڑتی نال اشستی - شتو صندے ع او ڈھربیعت
نال دی پہ رندا رڈتی - پندھان جانا شف دروش یک کشی او
میٹ بے جرد بیج بیشہ - دیشی صیائے کنڈھیا کو ڈو انت - زال بھید
اوٹاکی بیتہ - ہلکے ع زارے ع جرد الغزت گڈ لانک کشی - پول کیش
اشی ع گوشتہ " منی مژدے ع بڑتہ میں روں دیتی مژاد ع پولال ۔

بانگھا ہیریں مژدے کیتھ ڈوانی ڈا سوال ڈکن ترا ڈھینی ۔

بانگھا مژد اسکھ رنال شستی اگھا - ہے پیریں مژد خاجہ کدھات
کروال کشی مژد دے ع بڑتہ - چھٹے پر آمتی - نیٹ ڈھشی - دیما

گوشتی برویخ عیشرے چیدا بروتی مڑو پہہ انت زال
ء کو شتہ منال یکوڈ عابر ٹوپی الے داتئی گوشتی تراکس زال
گوشتی "چمال بوٹ" ۔

اغدیں گوشتی "چمال بوٹ" ۔
ابھیء کہ چم پلقت مڑو ٹوٹ اٹکہ دار چرینتختی ۔ لعل باشا
کڑو بیٹہ ۔ زال آٹکہ مردا گوشتہ "برو" زال گوشتہ نزدیک
بچن زبیکھا دے کہ آٹکہ اشیء ٹوپی سراکشی ۔ دے نہ گندیشی بیکھا
و ھڑو آڑتی پچھا وارمیش ۔ گڈی بانگھا دے شتہ اے اغدیں
نگلتیا نشختت گڈھی بیکھا اغدیں دے گوشتہ "ترالو خیں فڑھتے"

بواست" ۔

بے گوشتہ تئی زال آٹکیہ انت لعل باشا گوشتہ ایدا
کس نیست انت ۔ ٹوپی یعنی نشیتت ۔ فے شتہ شکار ۔
دے اغدیں آٹکہ ٹوپی سراکشی ۔ دے گوشتہ من گوشتہ تئی زال
آٹکہ ۔ لعل باشا گوشتہ تمام انت زال ۔ دے اغدیں لعل
باشا گڑون کتو اغدیں شتہ ۔ زال سراکشی ۔ بانگھا اغدیں بیکھا
مردا گوشتی منال ٹادریاء کش نیٹ پیریں مردد دریا وڑا
کشہ ۔ گوشتی منی مردد ڈس ۔ پیریں مردد بہارا چھلوٹوستہ
گوشتی دے آئی باشا ۔ سیر، بینا انت ہے دے ڈونڈب انت
تئی مردد بیلغیں مندر کے کتو ٹوپی چھتی ۔ برو یکوڑا مندر ٹوپی ۔
سراکن دیکھا نند ۔ کائیت و محل جنت ۔ یہو کچھاں پیٹ، منڈل
کس بہر نختختت منی عرض گھوٹ ۔ آں گوشنہ کر چھپ بی دم

ڈوک انت تے جھپب و کن۔ گدھی بیکھا اغذیں پیانند میاختم
 بیتہ اغذیں ہے ٹوکاں کن جھٹے صیل بنت تے قی ٹوکاں محن،
 سیسی بیکھا اغذیں کامیت مجالس و کفت پیپت شف پیپت
 روشن و میلمہ بیت۔ پدھری شف و اغذیں بیا کر ٹوپیغا و خڑہ اغذیں
 ہے ٹوکاں کن۔ گوشند ظاہری تے پھرے۔ ظاہری لیت، و قی عرض
 و کن و قی ملدو و لوٹ۔ آخر زال آنکو سر پھی و نشہ بادشاہ
 روشی ایر کیش۔ آنکو نشہ میلمہ ختم بیتہ زال و گوشہ مرزاں
 کس و بہر خنقت منی و گوشند دیاں گوشہ جھپ و کت
 بنی آدم و ڈوک انت۔ زال و قی ڈوک چی نختر۔ گدھی روشن
 و اور بیتو بیکھا میلمہ بھن و آنکہ۔ اغذیں ہواں سائیں ڈوک کیعنی۔
 سیسی بیکھا اغذیں و قی عرض کشی۔ دے و گوشہ ظاہری۔ و قی عرض
 و کن۔ ظاہر بیتہ۔ زال لاغزانت۔ جکتیہ انت۔ دے و گوشہ
 عرض پھے انت۔ زال و گوشہ تئی ڈومنب و منی ملدو بھرنا
 بنی ملدو لعل بادشاہ انت منی ملدو و مناں زدن دے۔ ڈومنب
 آرائیں۔ ”مناں گوں چی ٹئی گندغ آئی۔ مناں گوں یاچی نیست
 انت“ زال و گوشہ دیل یعنی مدر کے کتو ٹوپی و جنگی یا ٹوپی
 چنل داشتی۔ زال و گوشہ تے نگ کنی وقت داشتی۔ بادشاہ نگ
 کتہ۔ بینٹ مدرک شتو داتئی زال و گوشہ“ بلاں ملدو کن
 داشتی۔ پنجو من مدرک و چدل کتاں“

اکی و سائیں ملدو کتو داشت۔ باز سنہرائیں ملدو ات۔ بادشاہ و
 گوشہ داشت زال پھے و قی ملدو و گرو محن۔ بادشاہ و قی لوغ و ٹوپی

جر داقعت۔ یکھا ساہی داتئی۔ دے گوشتی کٹ ڈبر لشی
 ڈ مارٹی عرامد کن اغدیں گڑو بیا اغدیں نیا تکے۔ ترا پچانسی دوں
 دے ڈزرنٹہ لعل بادشاہ ڈ کٹ مارٹی عایر کتو۔ ڈیو بالشی
 دے گڑ تو شم۔ شف ع دنر کڑو پیشہ۔ دیئی ڈیو پالعامت وزیر
 ڈیکھو بادشاہ ڈ گونٹہ مرشی لوگا مختت۔ منتیہ انت۔ بانگھا آہنی سینہ
 ڈیو ڈ کنوں بانگھا بادشاہ کڑو بیٹھہ صہراہی کتئی۔ پیدرت شف عایر
 جا ڈنٹش۔ دھل جھو تام میلم اے ڈھنٹی۔ ڈھنڈ عاشتیہ انت
 سوکاہی ڈ عـ۔

ڈوڈو سہر

بیتہ ڈوڈوئے۔ ڈوڈوے سیہڑے ۽ پیشہ باروںی۔ شنقت
بانگاں میوه وار ٹنتھیں۔ بانگھا گڑت دلی سہندا کا تکلت۔ روشن
باز روشن کیس لومڑے آنکھ گوشتی من دے مشوار گول دوستی
وکال۔ سہر گوشتہ "ما ترا گول دوستی ڈکنوں" ۽
ڈوڈو گوشتہ "ترا گول دوستی ڈختوں۔ تر مار پر آہئے" ۽
سیہڑ گوشتہ مار پس رہی۔ ڈوڈو سیہڑ گوشتی "اگر ترا وارئی
من ذمر خاریجاں" ۽

لے سئے ۽ نامی دوستی بیتہ مشغاں با غاں میوه وار ڈت بانگھا گڑت
ہذا شنقت۔

روشے ۽ لومہ ڈشتوں مالی ۽ گول صلح کتھی۔ ڏرتے باغ ۽ کندڑ
ٺ ۽ لکھوکی ۽ ڦو۔ یکو ٿر من سیہڑے کاراں۔ ہواہنی ۽ گشتوں
وارت سختداں مت است۔ ڦڻدی ڦڻدی تھی است ۽
مالی ۽ گوشتہ "جو ان است" ۽

یاکھ بیتہ آئے ہڑسا یئں باخ ۽ آنکفت ڈوڈو ۽ بال کتو اندر اسٹہ
لوارٹا سیہڑ گوشتہ ته اندر اسری پہہ سیہڑ گوشتہ "نه سری ته
ہرہ" ۽

بیٹ سیہر میری پہنچ۔ کڑو کی دیسہر گپتہ۔ دو دو گوشہ
سیہر عکش۔

دو دو دس کتہ۔ لوہ طردیر شیلیتہ۔ لوہ طرد گوشہ۔ ہوش و لکھ
دو دو گوشہ۔ بیامن گول ترا فصوے کنائیں۔

بیتہ بادشاہے۔ بادشاہ ہر وحنت شکار عشت مرود
شکار عشتہ دیکھوے دیتی۔ اے دو یعنیانی بیتہ برادری۔ باز
باز ہو شیارات ہواہنی اے بادشاہ ع جواہیں دگ دستت
ع مزار دے برادری اے۔ بیٹ بادشاہ ع مزار دے برادری
بیتہ۔ روشن باز روشن کمیں دیکھو اے بادشاہ نہہر گپتہت
ع گوشہ۔ من بادشاہ ع دراں۔

جنگلا ہرچی اے سہدار استنت مناں لامن دیاں۔ ڈیہو
جنگل اشته۔ بیٹ روشن کمیں بانباشہ اے ونی سیرہ تیاری
گوشتی من سیرہ مزار دے لوٹ اے دیاں۔ جھٹی اے لکھتی
ء داشتی۔ گوشتی بزر جنگل ع مزار ع دلی۔ ادھپھی ع پڑھ دے
اشی اے بڑتہ۔ خطسری ڈیہو ع پڑھتہ۔ ڈیہو ع گوشہ مزار
جنگلا انت۔ زدار دیماشہ جنگل ع مزار دیتی۔ سما غذ کشی مزار
ع پڑھتہ گوشتی مرشی من سو گھوال۔ بانگھا من کایاں۔ بانگھ
مزار آنکھ سلام داشتی۔ بادشاہ ع حال حوال کتہ دھمکری
دگ ع شف کپتہ۔ دریکے شیرا عالم ع ساہی کتہ۔

بادشاہ ع گوشہ۔ من نندال۔
مزار ع گوشہ۔ من نندال۔

میں مدار شف عِنْشَة - عالم واب شفہ - سے مرگ آتکو در شرک ہے
شفہ کیے عِنْشَة تھے فضوئے کن - آہنی عِنْشَة من پھے
کن - اے بادشاہ کم روغا انت - گڑ دسی ایذا نہ ایت -
زور ایشی عِنْشَی اے واڑت آہنی عِنْ پول کٹھے پچھے ایذا نہ ایت آہنی
عِنْشَة کہ ایذا ٹاروغا انت - سری کہ روت ہوڑا کہ عالم عِنْشَه
پھنا انت - ہمینا سیمرگے کیت بادشاہ عِنْ واڑت - ایشی عِنْشَه
یڈا ٹاکہ بھجی گڑا ؟ - گوششی شف عِنْ کہ ماڑی عِنْ وقی زال عِنْ پچھیا
ویدت ہوڑا مانسے کیت واڑتی - ناہے ابدہ بُرغا کم رومنت -
وارغ بادشاہ چکھا کفیت - بادشاہ ہوڑا ہر بیت ॥

میں لکھ مزار عِنْ اس کتفت - بالکھا جنچ لڑتہ - نیم روشن عِنْ جنچ پچھنچ
لٹھ گوڑہ سرا اٹ مزار دے بادشاہ عِنْ ووت عِنْشَة اٹ سیمرگے
لهم بادشاہ لکھ بٹ کٹھی - مزار عِنْ پچھوئے جہتہ - سیمرگ گڑ لڑشیہ
لکھ بادشاہ عِنْشَہ مزار عِنْ تراپے دیاں عِنْ مزار عِنْشَہ " میں
دل نہ ٹیکت ہا ॥

بالکھہ بیتہ ابدہ بُرغا عالم لڑتہ - مزار دسی سنگت پیتہ - بادشاہ
لول کتہ " تے پخور دئے ہا ॥

شیخی " میں دے مشوئے پچھایا کا یاں ٹک

وارغ عِنْزیر کن عِنْشَہ شدغت - مزار عِنْ رہیتہ - در وارغ عِنْ شیخی جتہ
کٹھی - مزار گر لٹتہ - عالم اندرا شتمتہ - بیکھہ کہ بیتہ - بادشاہ دلی زال
پچھا دیتیہ - مزار دے شتمتہ - در انیں شف عِنْ مزار عِنْ واب نختمتہ
شف عِنْ وحشہ مزاٹیں مارے در کپیتہ - مزار عِنْ بار جتہ ہوئی پنکے

بادشاہ نال دعیم ہو چکا کپستہ - مزار عَ گوشہ - نال کم بے پر
 بادشاہ نال عَ کشدت - مزار عَ دارے سرا کر پاسے بستہ
 بوت عَ سوکائی عَ ہمتی - جوانی عَ کہ ششتنی - ول عَ گوشتنی کے
 دھکے عَ شودانیں پندا اچھائیں روہمکری نال ھاغا بدیتہ - زال
 مزاراں منی بوت چکتہ - مزار عَ گوشہ یا حذا مناں سکے کن - مزار کب
 بدیتہ - عالم عَ مزار گھیلین تو در عَ سمعتہ - با تھا جھنج لطفتہ - اغذیں در
 ہجتہ شف کپتیش - ساہی کپتیش - شفتہ بادشاہ لشته - اندیں
 ساگی ایس سہ مرگ آنکھتے یکے عَ گوشہ " اوی تھ قصوے کن :
 آہنی گوشہ " من پتھوے کنایا - بادشاہ کد ایڈاڑا شتہ ہر مالی
 ھنداں مزار عَ بچینتہ - نیں مزار بچو بے گناہی عَ ننگے بدیتہ - گھنیا
 پول کتھے نیں ڈوے عَ دی بچینت کہ نہ عَ - آہنی عَ گوشہ بادشاہ
 ہو زال عَ لوغا بیت پچے - ہواں پتھوے ہوناں مزار ہو چکاں کہ ریتے
 مزار اغذیں دراہ پیٹ - "

با تھم بدیتہ بادشاہ گول دوستے یہڑا گول شہر عَ شتہ - مزار
 صندوختے اندر اکتیش عطر دلو باز اندر - رتکیش - صندوخت لیہڑ
 عَ لڈ تو ہند عَ لکا لڑ لختت - پھنداں جھان عَ آنکو وی تھ جھنج لڑتیق
 یٹ ہندا بچھتغتت - روشن باز روشن کمیں بادشاہ لوغ عَ پچے بدیتہ
 بادشاہ عَ گوشہ من وقی پتھ عَ کشاں ساشی ہوناں مزار عَ چکار لیشاں
 ہو شیاریں مرطوے آنکہ ہواہنی عَ گوشہ تھ وقی پتھ عَ پچے کشٹے
 اشی چینچ عَ ہوں کنوں - چینچ ہوں کتو سنگ عَ چکار تکیش سنگ
 مزار بدیتہ - اولا دی مزارے اتت -

مزاگر د تو جنگل اشته -

ڈوڈو ڈو لومڑا گوشته " دوستہ پہ دوستاں و تی سراں دی
دینت نہ شویں دوستے ڈے مار کڈا جتے۔ نیں بیا سیہر ہر ڈکھوں ॥
رمد کر ڈو بینتو تی حصہ دے ہاشمہ ڈو ڈو ڈو دینتہ مالی گول دلی منڈھ
چھیا پینا غانت ڈو ڈو ڈسیہر اگو شتی چوکہ مالی عستاک کر کٹ کنیتہ دتہ
لئے کفت ॥

من رواں مالی منڈھا دراں - مالی آنکو تاک رو بونز غنا سیہر تھتہ ڈو ڈو
شته - مالی منڈھا ہر طرتہ - منڈھ گر بینتی ۔ مالی آنکہ کر ڈو کی پڑیںکی رین دینتی ۔
بینڈڑا ساہ نیست انت - مالی گر ڈتہ ڈو ڈو ڈے نزاویتی منڈھ جھڑا بینتی ۔
سیہر گر ڈکتو لومڑا گوڑا آنکہ " تبے ساہیں سیہرے آنکتہ من اشی

اہوں کنال ॥

جتنی نوٹلائے لومڑ ڈا پاڑا لومڑ گر کتھ شتہ - بینٹ لومڑ ہے پچانہ مرلنہ
ڈرڈو ڈسیہر اگو شتی چ پندا ہر گیں دوستاں کنے نجتی سیہر اگو شتہ
مالی توہہ انت ॥

وقصو پہ جھرے -

زہریلی زہری

بیدیتہ بُزے بُزے ہدپت شنک انت شک شفتت ایکیں
 لغارے عَبْرَا یکیں لغارے عَـ مسری روشن عَگو انک جتنی عِرْشِیں
 عِرْشِیں شیرے درست بیانت "شش آنکہ یکے سکارا انت - گڈھی روشن
 عَگو انک جتنی یکے سکارا انت نیٹ ز صحن کار لکھنی روشنے
 عَبْرَا لغارہ عَشیرہ روغما انت دیشی تو لغ و پتیہ انت تو لغ عَ
 کو شتتی " من شنک ته دارِ لغعت "
 قو لغ عَگو شتتی " من دارِ لغعت "
 " جبز بروں لو ہارا شر آ۔ "

شتختت گوں لو ہارا " لو ہارا عَگو شتتی " ھذیں مشے سڑا گڈال
 یکے شیری لو پوے یکے کنسری لو پوے دیئیت " ایشان ہر دو ییناں
 دالغعت - لو ہارا عَگو شتتہ ہوال سک بیدیتہ بس ملا میتیں نیٹ
 تو لغ عَگو شتتی " من داتانان دیخ کون "
 بُزگشنا انت " من شاہاں دے دیخ کون "
 تو لغ دتان کٹ کنخنی - بُزے شاہاں دیخ کنخنا انت تو لغ عَگو شتتی

دے کنخی عَ - تو لغ ہر دلہ تگٹی - پچی گزا نخنی عَ بُز جنخنا انت شاہابرنے
 لاف عَ ہر پتیں شنک در کپغعت

ہر مرگ

بیتہ سوڈاگرے۔ کارچڑا سوڈاگرہ تینیں۔ اے ڈیمودھڑا مڈی
ڈیگرلت تی ڈیہے و شوشکیت تی ڈیہے و رٹا مڈی و گیرٹ تی
ڈیمودھڑا لٹ شوشکیت۔ راشی زال باز سفہراییں ہواں ک کندیت
دن و رٹا پل رشنی۔ اے کہ روٹ سوڈاگری و۔ ہواں پلائیں ٹاپلے زیرت
کرت پدد و۔ آخزوحت باز گوستہ سوڈاگری و کنا تاشتو بادشاہی
ملکے و۔ او تاکی بیتہ۔ آخرا بادشاہ و گول میشی برادری جڑی ہے جیھنیت
اندیں گھڑ تو شتو و تی وطن و رٹا مڈی آڑتی و تی دلا گوشتی بادشاہ
پ جوائیں چی اے براں۔ راشی و جوائیں چی اے چڑتہ۔ آنلو بادشاہ و
عذاب پھجتہ، وزیر آنکھ رنڑلو۔ وزیر و مڈی دانٹی کہ بر بادشاہ وی۔
پ و درت جتنی سو بے عپل پدر و شیتی ہواں درکپتی وزیر و دیتہ
لے نہ باز جوائیں چی اے رشتہ بادشاہ و حال دا ٹی۔ "شوے اے ہے
دستی اے۔ یک ہمہریکس جوائیں چی اے سوڈاگر و گون ات رہنا نہ
دا ٹی و۔"

بادشاہ تیار بیتہ بروال۔ سوڈاگر را چی و گندال پے نال؟ آنکو.
سوڈاگر و گوشتی" تراپی اے پدو ر گون انت ہمشی و منال ڈس۔
آنکو جواب دا نہ منال پھی گون نہ انت۔ آخرا مجبور کئی سوڈاگر و پیکی

ڈستہ بادشاہ عَ کے سزادگتہ پول کئی عِجَلے شویں پے انت سوزا^{اگر}
عَ بھے دنیم کتخت - نیٹ حال داشت کہ "منی زاے ہواں کر کرین
ہوانی عَ دف عَ شاپل دشنت"

آخیر مل پ زدیتی - کئی گوں سوزا^{اگر} عَ هزاں دوستی لے - پہ ہے نال
ر عَ خاطر عَ - دنیک عَ پول کتعی کر کے شویں وابے عَ راشی زال عَ بیار^{بنا}
وزیر عَ ہے گوشنہ کے اشی عَ تختواہ عَ دے - وقی سوزا^{اگر} عَ
پلاں کرت - آخر مذی لایخ کئی گردان^{گردان} کوشی "ت دی لوغ عَ دی ایضا
بیار - تی^ت تختواہ عَ دے دیاں دی^ت سوزا^{اگر} عَ دی کمن عَ
نیٹ سوزا^{اگر} عَ دیتہ - جیراتی مڑی لے مناں رسغا اسٹہ تیار
بیتہ روائی دی^ت زال دچکاں کاراں تیاری کئی سز لال گرانا^{اگر}
وی^ت علاقہ عَ پچھتہ - یک دو شف اوتاکی بیتہ آخر دی^ت زال عَ صلح
داشی کہ "بیا بروں پلاں دطن عَ بادشاہ ہے ہحال مار جیراتی تختواہ
دیقا انت دی^ت سوزا^{اگر} عَ دی کنوں"

زال باز ہو شیاراٹ - زال عَ بھٹے عَ چریانستہ کے مان روں - ملعونہ
بیتہ - زال دچک گوں گیر تو مل لغنت - وحنت باز گوستہ اسکو یلو شہ
ڈیہہ عَ در کتخت بادشاہ قدری^ک المعا در کتخت خوشامدی گیش
آنکو شکر اوتاکی بیتہ بادشاہ عَ دی^ت و تیر عَ زانجل^{گنگ} - تیش خوں
وابے عَ اشی ملعونہ گارکنوں نال دی^ت دسٹی کنوں"

وزیر عَ کو^ت کوئی شتم کر کے اشی ملعونہ ہے گوش مناں ہرمگ عَ پٹ^{گز}
پٹاں بیار"

سوزا^{اگر} عَ دی^ت دل عَ دیتہ اے باز دکیں کارے یکھا صدا آنکدا

مونجھائی گوئشہ - زال عہ پر دل کتہ " تے پچے موں جھائے ॥
 یہ حال دانئی زال عہ - منال بادشاہ عہ حکم دار شہ کوہہ مرگ
 ہ پیٹا بیار زال عہ گوئشہ " من ترا چکر چکنیتہ کہ نزوں تے میے
 صلاح نہ منتہ - نیں ہواہنی مطلقو سہش انت - تے موں جھاموی وٹ
 خدا کا راں جوان کنت بیکھا ساہی عہ کن بانگھا من ترا اٹکا دسال ॥
 بیکھا ساہی کتیش بانگھا نال عہ گوئشہ " تے نند لونغ عہ درا در مکف ॥
 مردوں منتہ - زال عہ واہو کتہ کہ ہر کے مرگ کے چنت کا ریت
 ہواہنی عہ زر عہ دیاں - ہر کس عہ خیال کتیش کہ اول شرکار اکنوں ہر
 یکے عہ مرگ کے جنتہ کے عہ دوڑوئے - کے عہ چھنڑیا عہ - ہروں ہے مرگ
 عالم جتو آٹ لخخت - اشی عہ کوٹے ٹاپٹ عہ پنڈ کتہ - مردوں گوئشہ
 تینک دو سے شف، عہ سکارے گی - شفے ڈستھی ہواں شف عہ گڑو
 ہندما بیله ٹڑو شتریا و شاہ وزیر عہ صلح کتہ - نیں گڑویا نہ ایت - زال
 عہ ہواں کوٹو عہ گم پٹ ایر تخت - ہواہنی اندا دی مزایں کڈھلے
 ہما ہستی - زڑ توڑا کٹھڑ عہ پنڈ کتھی عہ - بادشاہ عہ وزیر عہ نیاری کتہ بزدل
 سوڈا اگر عہ زال عہ سواد عہ کنوں - آنکو دروازغ عہ دف عہ جکشخت
 گوانک جتیش زال عہ دروازغ عہ بوز - ما اندر را کاڈل - زال عہ گوئشہ
 " کیے کئے انت "

اشاں جوا دار شہ " وزیر و بادشاہ اول " ॥

گوئشہ " شوے پے کارا انت " ॥

اہمال گوئشہ " ماتھی دینار آنکنوں " ॥

زال عہ گوئشہ " مرشی گردت ہوا انت - تی شفے ڈستھی ہواں

شف عَكَه وَقِي مِرْدَه دَرَائِي دَاشْتَي اشَّا شَفْ كَوْشَتَي بِيَا اَنْتَ
شف آَنْكَه بادْشاَه آَنْكَوْكَلُوي كَرْدَيْتَه - زَال درْكَيْتَه كَلُوي بِيَا اَنْتَ
بادْشاَه اَنْدَرا پَيْتَه - زَال عَكَمَرَه كَشْتَو بُورْجَارَه - آَنْكَوْكَلُوي
مجَالِس كَيْتَش - بادْشاَه عَكَوْشَتَه "بِيَا سَاهِي عَكَنْوَل" -
زَال عَكَوْشَتَه "شف هَزَن اَنْتَ دَانْشَرَقِي مجَالِس عَكَنْوَل" -
باز دَير دَانْشَغَنْتَه - شَانْكَوْزَار زَال عَمَرْدَه آَنْكَه درْوازَعَ كَرْدَيْتَه
زَال عَكَوْشَتَه "كَنْهَه" -
كَوْشَتَه "سوْذَارْه" -
بادْشاَه كَرْدَيْتَه كَارْكَنْتَه - پُول كَتْشَي زَال عَرْثَه چَوْلَه كَنْوَل زَال عَكَنْوَل
"ہے دِیکھ کوْلَوَه پَهَه" -
بادْشاَه عَكَرَه كَتْپَوَه کوْلَوَه پَهَه - کوْلَوَه كَلُوي عَهْ ہَوَال کَهْدَل پَيْتَه بِلَه
پَيْتَه کَهْدَل عَهْ بادْشاَه عَكَوْشَتَه مِيل منَال کَش "زَال عَهْ بادْشاَه
کَشَتَه - جَهْرَجانَه کُلَّ ثَانْكَشَرَه اَنْتَادَان بَلْشَغَنْتَه - دِيما لانگَه دَانْتَه کَوْلَه
عَهْ اَنْدَرَه پَهْ کُلَّ جَهْان وَ جَهْرَال گَوَه لَكَرَه لَغَنْتَه - بادْشاَه كَوْشَه
سَعَهْ مَرْطَوَه بَحَدَت عَهْ کَچَا بَيْتَه - اَحْصَل بُورْگَیس حَسَنْدَه چَي سَرْبِيَا اَنْکَشَي -
سوْذَارْه آَنْكَه بَهْنَدَه - زَال عَهْ پُول كَتْشَي عَمَصَه قَصَوَه اَنْتَ -
زَال عَهْ کَمَیس پَسِيرَادَاتَه - کَهْ بادْشاَه ہے کوْلَوَه اَنْدَرَه اَنْتَ - بَانْگَهَا
شَفْ روْش بَيْتَه کَوَانَك جَبَقَه دَزِيرَه وَرَه کَهْ دَوْمَنِي مَرْطَوَه بَهْ مَرَگ اَنْدَه
شَوَا كَوْشَتَه بَهْ مَرَگ عَهْ پَلَا بِيَا رَمَنِي مَرْطَوَا بَهْ مَرَگ عَهْ جَنْدَه اَنْدَه
دَزِيرَه عَهْ جَيَا لَكَتَه - بادْشاَه تَهْ كَارَاتَه - اَشَحِي عَهْ وَلَيْهِ دَل عَكَوْشَتَه جَوْزَه
شَكَالَه بَهْ عَشَتَه عَالِم کُلَّ جَيْرَه - کَهْ بَهْ مَرَگ عَهْ سَوَا بَهْ کَنْوَل -

سوڑاگرءَ بادشاہ ڈاکٹر بازارءَ پھجیتہ۔ نے گوشی تو
 کر جیالءَ کنست لے ڈال جھبٹءَ کنست شوار بواڑت۔ کے چلوا
 جھبٹ کنٹی ہے چبوئے۔ کوئے جنتی۔ گڑاوت گڑ دیت ॥
 عالمءَ سواد کتہ دیتیش ہروا جے مرگ کہ استنست ٹلیں پٹ لکڑ تعنیں۔
 عالم ڈوک کنست بادشاہ ہوانگو جھبٹءَ کنست منال کزی چوٹی
 نہت۔ ہر کے جنتی چبوئے۔ بیٹ بیگھ بیدیتہ بڑ تو بادشاہءَ پھجیتیش۔
 کہ بادشاہ گڑ دی کیت بادشاہ ۴ ہر مرگءَ سوگھو کنست۔ زال و چکان
 سواد کتہ اشی زال و چک ڈوکءَ کنست تے لے ڈوکءَ پنج
 کاریت ہوانگو جھبٹءَ کنست کہ منال چوڑا ائنست۔ ہر کے گڈوکنست
 کے چوئے کسے لے جنتی ہوال شفءَ ہموفا پرینتو اشیتیش
 سوڑاگرءَ تیاری کتو دتی زالءَ پھجیا ولی جندءَ ڈیہہءَ لڑتخت۔
 انگھا بیدیتہ ساگی ایں عالم ہر مرگ ۶ سوادءَ آنکہ اشی پٹ ریتیت
 ن کیس سہرا بیدیتہ۔ ڈوک کنٹی۔ من بادشاہ مال۔ ہر کس حیران بیدیتہ۔
 دیش بادشاہ دے گھارا انت بادشاہ ہمیش انت۔ آنکوں
 ٹریپیتہ غنیتیش۔ آف گرم کتو بادشاہ شستو تبرجانءَ داعتش
 ٹو دلی بادشاہی کنٹی۔ سوڑاگر گڑ ڈوکی ڈیہہءَ سمشہ

ہپت براث

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ ہپت پچ تخت۔ بادشاہ مرنے
مزان بیغفت۔ بادشاہ گوشتہ من دتی ہر چتیں بچاں ہپت
گوہار دیاں۔ وزیر انگوہنکو دم داشی۔ روشن روشے دنرہ آنکھ
وہ ہواں ہند ہپت بادشاہ ہپت هند لشکیہ اٹ۔ وزیر گوشتی
کہ من دتی جنکاں بادشاہ بچاں دیاں۔ وزیر دست داشتہ کیلی
کٹہ۔

گڈی روشن وزیر گڑ تو ہند اٹکہ۔ بادشاہ حال داشی۔
بادشاہ بازوہش بیتہ۔ نیں سیر تیاری کیش۔ مردے بادشاہ نینا
دم داشتیش کہ ما پلاں روشن سیر پیدا غاؤں۔ اے چورڑا لڑانہ
بادشاہ کایش پچ گوشتہ ماسیر پچی نیا یاں۔
اشاں ٹک کٹہ۔ نیٹ بادشاہ پچ گوشتہ ہشوا منی زال یاں۔
سیر کرت۔ من ایڈا باباں۔

بادشاہ راضی بیتہ۔ بادشاہ پچ گوشتہ کہ ہشوا گڑتی دھکا شہر
لے لکا ہمیڈا پسی اے۔ ہمیڈا اشف لذائی بنت۔
اے عالم پھنداں جانا آٹکو بادشاہ سہر سچجتخت۔ سیر کیش۔
سیسمی روشن لڑ لغت۔ آنگوہ ہواں پسی آٹکہ بادشاہ گوشتہ
”ایڈا اشف نہ دوں۔“

زیر و گوشتہ " نہنجو بادشاہ تئی پسح باڑا ات کے زال تکا بیٹت۔
اے پی اے پچھی ترکس بیت انت " ۲

بیٹ عالم شف ع سہو ڈا بیتہ نیم شفنا دے آنکہ گوشتی عہد مان
لعل بادشاہ زال ع دینت " ۳

جھٹے انگو آنگو کتیش کہ ترا فی زا لے دؤل روے ڈا گوشتہ ہر دڑو
سال لعل بادشاہ زال ع دینت " ۴

بیٹ لعل بادشاہ زال روے ڈا بڑتہ ر گڈی روشن ع پھوڑ لوٹتہ
آنکو ہندا چھجھتتہ - لعل بادشاہ ع پول کتہ کہ " منی زال " ۵
بادشاہ ع وزیر ڈا گوشتہ کہ تئی زال دگا مرختہ لعل بادشاہ ع
گوشتہ پچھا پرداہ بیت انت - بیٹ پچھی ع یک کرے نشیتہ
ات - سہرا بھی ع گوشتہ " اڑے لعل بادشاہ تئی زال کہ دنے
ع بڑتہ " ۶

نیں پھوڑ لجی بیتہ - لعل بادشاہ ز ہر گپتہ گوشتی " منی زہم ع
بیار انت - من روائی " ۷

بادشاہ - لعل بادشاہ ع ما ت و گوہار ع دوس کتہ کہ هرزو ماکلیں
پچھی و چک کتہ تے ایکا چوں کنے " ۸

نہیت لعل بادشاہ لڑتہ - پھنداں جانا آنکو جنگی ع درکپتہ - دلیلی
کہ سیدارے نشیتہ انت - آنکو درشک چکا د کپتو لکتہ - دلیلی
کہ منی زال سہیش انت - روے ع آڑتہ - دہماکری دے آنکہ دے ع
گوشتہ " لعل بادشاہ لعل بادشاہ - سہرا بھی - من ترا اصل ٹوک ع
نخناں - دلیلی زال ع بر منی ما ت و گوہار انت " ۹

لے مرد داءِ اصل لوگ نختہ۔ نیٹ دے ۽ دی ٿو سر زال ۽ کونڈا ڦاچنی
ایرکتہ دے واب شۂ۔ لعل بادشاہ ۽ دی مندری کشت پاڻ ٻڌڻا
بنتہ۔ کھپنا یو داتئی زال ۽ مندری بو تکو دست ۽ کتھے لے هڑو ۽ دل
پاڻ چکتے بنتہ۔ او در شک ۽ ڦا ایر کپیتھ جبئی زہم دے ۽ ڏا
۽ پرات کتھے که مناں ساھ ۽ توروا لا من ڦا افرا ریں لوگ ۾
نختنائ۔ تئی زال ٻنی مات دگو ٿاره۔ بیا ڪنی ستگنیتا روں ایڈا سے
نیت۔

اے هڙ سیدیں لڑ لغت۔ آنکو ٻھرے ۽ در کپتخت۔ او راک
بیتخت۔ نیٹ نکوئے سئی بعیثہ که ایندا زاۓ باز سنبھارا ٻیں آنکی
اُست۔ آنکه گھولی دف ۽۔ لعل بادشاہ زال ۽ گو گو شۂ ٽرلا ڦا
لوغ ۽ نیلوں ۽۔

نیٹ لعل بادشاہ ۽ اشته ولی لوغ ۽۔ لعل بادشاہ ۽ گون
اُت زہمے۔ سُمہشی ساھ، زخم ۽ اندرات۔ رو شے ۽ نکو ۽ پول
کتھے "ماں تئی مرد ۽ ساھ پے اندر اُنت"۔

زال ۽ گو شۂ "منی مرد ۽ ساھ زہم ۽ اندر اُنت"۔
نیٹ دو سئے روئی ۽ پڇا گشی گوشۂ "ماں بیاء ماں تئی سر ڇيلے
کن"۔

نیٹ سفر ۽ خمال ۽ کننا زال واب شۂ "نکو کھو پیتو آس بالشئی"
زخم سوتکنی۔

لعل بادشاہ گول دے ۽ جز غیثت۔ گو شۂ "من ستگنال ڦن
ستگنال میل دے مناں"۔

بیٹ لعل بادشاہ کپیتہ او مرٹرہ دے ۽ زرٹتہ کٹ ۽ سرا دوسینتہ
گوشتی ۽ اغز کے عزیزتہ من ہوا ہنی ۽ گشان ۽

لعل بادشاہ ک مررتہ تہ نکو جھمپیغیں زال عقی بادشاہ ہے ۽ برغا
دینیں یشنگوڈے رو غینیں گندخا انت کہ زخم تکیہ انت ر زخم زرلو
برتنی لوہار ۽ لوہار ۽ گوشتی ۽ زخم ۽ اچھا کن نا ہے تا گشان ۽
لوہار ۽ کہ یک دیے اچھا کتہ۔ لعل بادشاہ گٹسی پہنا ڏ بیٹو دپتہ۔
لوہار ۽ کہ زخم اچھا کتہ اے هر ڦو کر ڦو بیدیتہ دہنکری دے آنکہ۔

لعل بادشاہ ۽ گوشتی "من شویں جو ایں داے کنیتیاں" دے
وکلیں حال دا تہ او گوشتی کہ تی زال ہواں نکو ٻرٹتہ۔ لے دوئیں
برٹخت دیما بادشاہ ۽ ہوا ہنی سیر بینا انت داے ہموفرا
شختت او سئی بیٹختت کہ زال ہمیندا انت سارا لعل بادشاہ
زال گول خاصی جنک وزیر ۽ جنک او بادشاہ ۽ جنک ۽ نشیتہ
تنت۔ دے ۽ گوشتی "من ماڑی کر ڻو کنال"۔

دے ۽ کہ داشتہ زور ماڑی کر ڦو بیدیتہ۔ سلی برٹختتی۔ دیما لعل بادشاہ
دی ماڑی سرا درکپیتہ دیما دے ۽ ماڑی ایک کتہ۔ دے ۽ سعن جیتو
از فاشی نکو ۽ لعل بادشاہ ۽ گوشتی کہ "ایذا بیا"

نکو آنکہ گوشتی "ست د تار آس ۽ چو کہ تہ تسل آس ٻو ڪتہ" ۽
گوچنل دا ٿیش زور آس ۽ نکوستکہ آس ۽۔ لعل بادشاہ ۽
دلی سیر کتہ پڑی منڈ گل وچی مولو گلختتی ٽشو ڏقی جندو شہر ۽
گلختت - عالم عج بیدیتہ۔ لوگیں سیر کلیش۔ دے لعل بادشاہ ۽
گلختت نکشدخت گوں آرام ۽ سیر د سوکا فی ٺو ۽

سکھر

بیشہ بادشاہی سادشاہی کے پچے اٹ شہہ وزیر علی خاں
 سنگتیا شکاری۔ لڑکے انڈا چک لیوا شست۔ بادشاہ پنج علی خاں
 سنبھرا یہیں متھے مان آتکہ۔ یہیکھا آنکو مونجھائی، نشتمان
 عپول کہتے "اباترا چون انت تہ مونجھائی"۔
 بادشاہ پنج عروغ شہہ "من مرشی سنبھرا یہیں متھے دیشہ۔ من
 ہوا ہنی عالم"۔
 بادشاہ عروغ شہہ "بانگھاروں لایا لوئی عو"۔
 بانگھا شتوں کو دیشیش۔ متھے ماتھر تیہ اتے۔ بکوڈ گورنہ
 "من تھی ترجم عو دیا یہیں"۔

عالم ششی پے یہرو۔ بکوڈ سنبھرا یہیں متھو گرخان دیم دانہ۔ کجا یہیں
 متھے گول سیر کیش۔ یہیکھا سنبھرا یہیں متھو لع غ عز اشتی۔ گوشنہ
 سری یہندے ٹیکھے سراہ بھجیتی۔ ستر گل پنج بیتھنہت۔ کمال گوڈ
 ہاتھی۔ ایکا گرک سرا تکہ گرک عروغ شہہ "مناں گوڑ دے دئے
 ہاہے تراہ دال"۔

اسی عروغ شہہ تھے میں گوڑ دیست انت مناں بور"۔
 گرک عز متھواراڑتہ۔ دو تھپ ہوئی کپتہ۔

بادشاہ نے وہ دن کو جہاں میں زال لونگ عہد بڑھتہ پڑھو رہا تو شمس مونجھا تھیں
بینی زال کو جہاں میں انت - پڑھو وہ وزیرہ عزیز عہد کو شفعتی " بیبا برول

لکھا رہا " جذلو شکار چی ماں نیا لکیش گندال - دو نلی شمب موڑیہ
ٹھوٹو، جذلو شکار چی ماں نیا لکیش گندال - کڈلو و تار پہ گردے ٹھاہنیہ
ات - ہے منڈل ہے ہونافی دعیں ترپتھت - کڈلو و تار پہ گردے ٹھاہنیہ
لئے گردے گھٹی - گوشتنی عہد تھی زال منتال هنال نکو عہد گو خان دعیم
لئے بیاہ گرا گھنڈ داشتی - منتال گو خان دعیم داشتی - منتال اپتار
ڈرڈھتہ - اپتار عہد گو شرڈ بہر لون پہتھر - دو ترپ ہونی کپتہ - حون ہے
اویں ترپ دو تل عہشمب پلیغعتت منتال ماتش نیستہ "

بادشاہ پڑھ رہا اگر دعہ جنت فی کارو کوڑی عہد نخخت - بیگھا
آس ہے سڑا کہ نشہ ہے گرد جھٹی - سیاہ کر ہے سیخ در کپتہ - یکے
ڈرڈھا گواہک جتھے کہ وزیرہ گوشغا انت کر " درا بیا رہا " -
لپڑو دارا شہ سیاہ کر اگر د آس ہے سٹھتہ - بادشاہ پڑھ عہد کم
کہ گرد گھار انت - بیگھا د پتو بانگھا کڑو بیدھتے نکو ہے آنکہ آس
ڈڈکینغا - آس ہے اندر ا دو مالی گھنڈھتت - نکو ہے گوشتمہ " نیں
بادشاہ مال عہد کشت مار گو شرداں نہ دینت - گلٹھ دنی د لونگ عہد بڑھتی

اے چک کا یہت دیا نہیں " -
لکھتہ دعیم عہد - بیگھا نکو گھڑتہ بڈ سرینہیں - گلھو عہد اتھی تیلا نک گلھو
لکھنگھم - نکو ہے کوہ شتمہ " ہرچی اے استئے گلھو عہد بورڈ " -
اگوڑا جو ایسا تکہ " مردھو فے آں - منتال حبرے دعے من د تار بیل " -
گلھو عہد لذے شتمہ اندر ا - مالی عہد و تار بیہر شتمہ - نکو ہے گوشتمہ " -

منی حال ء کس ء مذے "

وزیر نیٹ زال ء گند غما انت - زال باز سہر بیث - باز
حال داشتی چور وہ تکہ گوشتی " منال دارے دے "

نکو ء گوشتی " اندر میا داراں من کاراں درا "

با دشاد پنج ء گوشتی " منال ہے زال ء دس "

نکو ء جھٹے نہ منتهی - نیٹ کشو صند روپیہ داشتی - زال کر رینی
ء گوشتی " ہے زال ء منال دے من گلائیں ہرجی لے لار

من دیاں ")

نکو ء منڈ داشت کر تئی انت -

با دشاد پنج ء سیر کشہ عالم لوٹائیں یہ بڑتی دلی لوغ ء یہ
ٹاپل کتی ترا چیار چاک جناں یا ترا چیار ماڈن دیاں یہ
گوشتی " منال چیار ماڈن دے "

لوكراں گوشتی " چیار ماڈن بیا رانت "

آنہاں چیار ماڈن آڑتہ ایشی عسیاہ گر بچھڑ بچھڑ کشہ - وزیر ء گز
گوالغے ء مان کتعنت - لاغ لڑ تو ہمہشی مات ء گوڑ رو دیم داشتی کہ
جنک ء پچھے آڑتہ سے گوڑتی انت - مات ء زڑ تو لوغ ء ای
کتعنت - نکو چور وکہ آیکہ گوشتی " من شذی بیتغال "

نکو ء گوشتی " ہبیدا گوڑدایرا انت - کیس بوئر - ادی ء دیم

دالعنت ء)

چور ہو گوالغے درست جتھے - درست ہے چنگلخ آیکہ گوشتی " آلی
ادی ہے درست ہے چنگلخ انت ")

جئی چور دع پچو جانے گو شتی "ادی نجع د شخان، گوژد انت.
ن چہ گوشغاۓ " لگدی چور د آنکه گو شتی " من شذی بیشعاں مناں گوژوے و
مات گو شتی " برو گوالغ را کش " ل شتی گوژد ک کشتی گو شتی کہ " ادی ی پاڈانی چسباںت " گو شتی تا مدرکناں -

نیں نکو ٹت کر ٹو بیتھ دست گوالغ چئی سعرا نکه گو شتی
بادشاہ حوار بات گول ادی کشخ " ۔

دیز

بیدیت مژده فے۔ ہوا بھی ذال یکے اٹ۔ ذال ہپیت پڑ کر
 منڈ یکے دیکھ نیستی۔ نال ۽ دعا کشہ یا خدا مناں منڈ سکر
 رو شے ۽ پہنچ لونگ ۽ اندر اکھوے اندر اشیر منیہ امہ تھے
 گوشتیئی ”یا خدا مناں ہے رنگے منڈے دے چوکہ ہے ٹھہر
 قدرت اللہ رو شے ۽ چک شتعفت لیو،۔ شوا نگوڑا شذی
 گڑ تعفت۔ گوشتیش ”آئی مار لغتے دے“
 مات ۽ گوشنہ ”لغن نیست انت شوا برداشت اندر ا
 ایرانت۔ شیرے کشنت برداشت“
 چک کہ اپنا شتعفت مسنگانی ورغا دیتیش صندھ، ۽ اندر انڈا
 شتعفت مشتو ایرانت۔ گوانک جیش آئی۔ کہ ایذا بگی ایں اوری
 ایرانت۔

مات ۽ گوشنہ ”شار ہے بھگے نصیبو تام انت“
 نیٹ باور کشی چھاند چکا رسنہ اندر۔ منڈ زرتی آڑ تو ٹھاپتی
 سکتی۔ بیگھا مرڈ آنکھی۔ مرد ما حال ڈاتی کہ مار خدا یا منڈے دا
 اشال ولی منڈ پال لئے۔ قدرت اللہ منڈ بیدیت ڏینڑے گھر تھم
 ۽۔ شف ۽ مرڈوم داڑت۔ آخر بیان اشیر ہر ۽ مرڈوم کل ماں گھنی
 سرا ٹکفتی۔ چڑائیں مات دیت ہپس بہات گول ہپت مائل

یک براتے اوچیار بینگ ۽ گول۔ بینٹ شفے ۽ براتے دار ہیں۔ لکھی
شف ۽ برات ۽ ماڏن دار ہیں۔ بینٹ ہمیرنگا وانا یا قی گل دار تغنتی
براتے گول ماڻ نے ۽ سر اتک غفت پچیار میں بینگ ۽ گول۔ برات ۽
چوں کہہ دیئی اے منال دے دار ہیں۔ بینک ۽ روشن بیٹھے۔ برات
چڑھتے ولی ماڙن ۽ نیلی ایں ماڙ دیئی۔ منزل ۽ گرانا نیٹ ۽ شف ۽
ہواں دخت کہ آنکھ منڈ کر ڈوبیتھے۔ برات ۽ دراں۔ دیتھی برات
کھارانت۔ رند گپتی برات ۽ منزل ۽ گرانا برات آنکھ جھکے ۽ پھرے
نشیہ انت۔ آنکو سلام دائی ۽ سلام ۽ یک پنجیر ۽ سوارغ نیار کھنے
لغن دار تکش۔ گوشتی ۾ لوٹ ہرجی اے لوٹیع۔"

اشی ۽ قصودا ته۔ کہ منی گو مارے۔ ڈینسٹر بیتھے۔ برات دار تغنتی۔
من گڑکتہ منال تر ڈس بازاں ت۔ پنجیر ۽ داثہ استغری ٺندے یک
ڈوڈے یک پڑی چونڈی اے۔ یک زمارے۔ گوشتی ۾ "تئی رندا
پھجتیہ انت۔ گرل کن ہر دختے تہ دیتھے۔ ہے پی آں ڈا یکے پریں"
اے مطوز فار بیتھے ولی ماڙن ۽۔ منزل گرانا۔ دیتھی ۽ آنکو پچانابیتھے
اشی ۽ ڈوڈ پرسنیتھے۔ مزائیں دریائے بیتھے۔ ہواں ڈینسٹر کپتھے
من دریا اندر اے۔ وخت باذ گوستہ۔ شتو در کپتھے ڈا دریا ۽ اغدیں
برات ۽ رندا کپتھے۔ آنکو نری بیتھے گوشتی ۾ "ادا نیلی ہڈو گدھ"
اشی ۽ زر ڈلو چھری ہند میتھے۔ ڈیبھے چھر دیں استرغ بیتھے۔ اے مطوز شہتہ
اشی پاڙ گدھ لغفت استرغ ۽ نیٹ استرغان ڈا دے گوستہ۔
آنکو نری بیتھے۔ گوشتی ۾ "ادا نیلی ہڈو گدھ" ۽
اغدیں زر ڈلو ہواں پڑی چونڈی ۽ چغل داشتھی۔ ڈیبھے گل بیتھے اس۔

اے آس عَشْرَا نَانِيْت شَقْوَآس وَرَادَ مَعَ كُوشَةٍ . اغْدِيْلِكْ فَنِيل
مَكْرَانَا آتِكُونَزِي بِيَتَهْ كُوشَتَهْ او اِنِيلِي هَدُودَ كَدَهْ .
اشْيَ زَوار بِسَقْعَتَهْ . اَكَهَا مَنَامِس كَوَهْ كَهْتَخَتَهْ . مَنَزِل وَكَرَامَا
هَوَال شِيشِرَادَهْ لَانَكَهُوكَتَهْ آتِكُونَزِي بِيَتَهْ . كُوشَتَهْ عَدَدِيْهِ طَلَانَا
يَنِيلِي هَدُودَ كَدَهْ . اے مرَاد وَاجْتَوَ مَاذَن رَعَ كُوشَهْ كَدَهْ تُوْجَفَل دَارَتَهْ . اشْيَ
عَكَوشْ پَكُو وَارَطَتَهْ . اغَارِيْ رَمَادَ كَبَتَهْ . آتِكُونَزِي بِيَتَهْ كُوشَتَهْ عَدَدِيْهِ طَلَانَا
يَنِيلِي هَدُودَ كَدَهْ .

اے مرَاد وَهْمِي كُوشْ كَدَهْ تُوْجَفَل دَارَتَهْ . اشْيَ عَرَسِال دَارَتَهْ . اغَدِيل
آتِكُونَزِي بِيَتَهْ . كُوشَتَهْ عَدَدِيْهِ ادا يَنِيلِي هَدُودَ كَدَهْ .
نِيزَهْ هَمِير نَحَّاكَا كَنَا نَا اِيكَا مَافَتَهْ سِعَ سَرَائِكَهْ . كُوشَتَهْ " هَمِير يَنِيلِي بِهْ
سِعَهْ بِزَورَهْ عَدَهْ "

نِيزَهْ آتِكُونَغُون دَاتَتَهْ . اے مرَاد عَمَادَن اَشَتَهْ . دِيمِ عَدَيَّيَهِ . بِيت
كَلِيرَاهَتْ . چَرا . اے مرَاد شَتَهْ كَلِيرَهْ بِعَدَهْ . هَوَا هَنِي عَمَادَن
وَادَهْ تُوْآسِكُوكَلِيرَهْ سَدَهَا بِيَتَهْ . كَدَهَا نَا پَلَانَا . كَلِيرَهْ بِرَبَتَهْ . مَرَطَا كَلِيرَهْ
كَتَهْ دَيَّهِ كَلِيرَهْ بِعَدَهْ . نِيزَهْ عَهَمِير نَحَّاكَا كَنَا نَا هَيَّقَمِي كَلِيرَهْ سَرَائِكَهْ .
اشْيَ اوْل عَوَلَي مَات عَكَوشَتَهْ كَهْ مَنِي بِيَنَحَا هَرَدَخَتَهْ .
پَازِي عَدَكُونَزِتَهْ كَدَهْ اِبَرَشَ . مَات عَدَهْ دَيَّهِ بِيَنَگَ كَلَونَزِغَا اَنتَهْ .
بوْتِكُونَزِغَا اَشَتَقَنَتَهْ .

اے مرَاد كَلِيرَهْ بِعَدَهْ شِيرَاهَتْ . وَبِيَنَگَ آتِكُونَكَلِيرَهْ سَدَهَا بِيَتَهْ
كَلِيرَهْ دَيَّهِ عَدَهْ دَهِيَان كَتَهْ مَنَابِيْهِ لَوْرَهْ بِعَدَهْ پَيَدَعَا اَنتَهْ . اشْيَ عَدَهْ
كُوشَتَهْ دَرَوَكَا . مَنَال بِل لَوْرَهْ بِعَدَهْ كَرَطَا مَنَال بُورَهْ .

اشیٰ اُستھی۔ لور آنکو نزدیکی بدیتھے۔ اے مردو، دید پڑھے منی بینگ پسند اغا
اہت۔ بینگ کہ آنکھ نعت حصل داتھی بینگ رہ۔ ”اشی ہے، ہونافی۔“

پھر دے میلینفت۔“

چھٹے سوال کتھی ہو من تھی گوہاراں مناں پل۔

اے مردا بینگ یلو داتھے۔ بینگ کاں والٹھتھے۔ چیار ہوئی پنک اشتنی۔
ہمیز کا گوشنت کہ ہواں پھر کاں ثا یکے شہتھے۔ نیم۔ یکے سیاہ کینیں گوڑم۔
بکے مار یکے زر کینیں گوڑم۔

شکاری

بینہ شکاری اے۔ اے مردوں کا رسمیش است۔ پڑو نہ کر کتی۔ نیٹ و خات باز گوستہ۔ اے مردوں دشنه عاشتہ شکاری مزاں کوہ سے ہے۔ جتنی دشکی اے۔ زڈ تو مزاں درشکے چکا ایں کتی۔ گوشتی روں لی شکارے پولال۔ اے مردوں دشنه۔ میں ہمیجی نیٹی۔ گڑ تو آنکہ درشک ہے گور۔ مزاں داسنگے دپتیں درشک ہے بھنا۔ ہواں داسنگ ہے چکا کسانیں مارے۔ دیتی نہیں دشکی دار تیش۔ اے مردوں بازار مانی است۔ گڑ تو تریشی پنجھرے۔ اے مردوں تو پک گوان است۔ تو پک چر بینتی پنجھرے چھلوا۔ گوشتی تراکشاں۔ پنجھرے گوشتہ۔ اڑے مردیہ سنان پچے کئے۔ اشی ہے جواو داتہ۔ شوے چھے پنجھری اے۔ من شقیان شکاری۔ من کرتے شکار۔ من شکار داسنگے ہے چھپتہ۔

گوشتی ہے شویں داسنگے ہے۔ اے مردا نشک داعذت۔ پنجھرے گوشتہ۔ مناں اے پہنچی سال است۔ من سہی رندا چر غال بجوان است۔ کہ مرشی نہ ڈس داتہ جُز بروں سہی ہے گور۔ اے دلیں مردوں نگت بیغذت۔ شدغذت ہوڑا پنجھرے گوشتہ۔

ج کون ۔ پت مزاں دھیر ہماں ہیں ۔ یک مزاں کلے
ستال جستی یہ تہ اے کڈ ہا ندرا پہہ سہرا والی بٹے ”
پشی ۔ کوچل کلتو ایر کشی ۔ آف ٹا پڑ کشی ۔ یک مدر کے گون جا
دی چکل کلتو ایر کشی ۔ من روای ہڑ آنی ۔
درک زڈ تو آفانی اندر اپرہ بینتہ د گوشتی ۔ من روای ہڑ آنی ۔
بے اڑمال ٹرا باز سکا انت ۔ من بے سدھ بال کفال ہے
بے اڑمال ٹرا باز سکا کن ۔ مناں پیس ۔ من اغذیں چراں دراہ
میں ٹک ۔ آفانی اندر لکن ۔

بال ۔ ”
اے مرہون شہ وقی کڈ ہا ندھا ۔ پچھر شہ یک دھیرے سعفی ۔
ہواں دا سنگ ۔ گو رہ ایر کشی ۔ جھاراں جانا ہواں دا سنگ
ہواں دا سنگ ۔ سخن کل سوتکو بال دا لعنتی پچھر ٹو شتو پوکا ماں سلکفت ۔
پچھر لئے ۔ ہواں سنگت ۔ آتکو آف دف ٹیپیغفت ۔ پیڑٹ
پچھر کدو بیشہ ۔ ہمیر نکا کنا نا پیتمی دھکا آڑ تو سخن اگھا دا لعنتی
ہارا پوکا دا تھے ۔ ہواں سختاں ٹراکھڑ و ستمکہ ۔ یاقی سخن سرا سلکفت ۔
پیڑ دے دراہی ٹھکتہ ۔ دیبا پیشو ہواں مار گپتی ۔ چکلول آڑ تو مار
ٹسغ پر چتی ۔ دو شیری ترپ مار ٹسغ ٹرا درکپتہ کچکل ہا
لدر بر پتی ۔ آف کل شیر پیغفت ۔ وقی سنگت ٹک گوشتی ” منی
سلکت پیغفے سنتکتاں گوں دروہ جوالا ہا انت ۔ سنگ ہے ٹیل ”
کلی بخت برادر نہ ایت آہنی ۔ وقی دل ٹک گوشتم ہے زہرا مت ۔
” من نہ درا لش ”

می انت ” دل ٹک گوشتم ” اشاں من دراں ۔ من ہاں گراں روای ہے مدرک
می انت ” دل ٹک گوشتم ” ترا مزاں انگے دات ۔ ”

پنځړه شیر ګل ټنګتو بال ګپته - مار لډ تو شته شکاری ګډ تو ټکه
نسته کوں آرام د سوکانی

سیده شیر

بچا گیا

بیتہ مردے۔ باز مزاں میں بھاگیا ہاتھ مزاں میں باخے یتی۔
 مرد و پنج کے اٹ۔ باز دوستی۔ وحنت باز گوشتہ روشنے پنج
 دن گردان ہکھی آنکھ باخے ہجیرا نا در شکے ہکھائے۔ بگی ایں
 مرگ دپتیہ چور و گوشتہ، "ہمے مرگ ہمناں کش دے"
 بچہ گوشتی علبی سہبی کے چوتیات بیٹھ بچ د باز دوستی۔ مجرم بیتہ بچ کر غاٹکھی گوشتی
 کری چور دوست کرغناکتہ سے مزاں داسنگ کے اٹ پولکارا شیع چور دا فیکتو کپتہ۔
 مرد گر تباہ پیمانی ہج چمال ٹاکو بیتہ رونقی بچ د دوستی ہپہ بیٹھ وحنت
 باز گوشتہ روشنے ہلے مرد آنکو باخے ہ اندر اچرغا دوستے پچیر باخے
 ہ اندر آنکھنعت۔ ناخوں پول کتھہ "شو اپے ہ جرغا انت و
 چمال گوشتہ مالے رنگیں چھی مالے پولخاڑیں۔ ہواں دارنگ ہنک
 دا لفنتی۔ ناخوں گوشتہ، "ہمیشی ہ من سوھوال۔ ہمیشی ہ منی بچے حل
 کو پکینتہ، "شو امنی چمال دراہ کنت۔ من شوارو سائیں"
 چمال چم دراہ کلتخت۔ ملے مردوں پھیر سنگ کتھو در شک ہ گورہ
 بچنعت۔ پھیرال جھاڑاں جناتا داسنگ گپتہ۔ آڑ تو کشیش۔
 دیگر دان اندر چارٹیش۔ ہمے دارنگ ہمیرنگے اٹ کہ گراستیں
 ہمال ہمیشی بھگ بوارا ہیں۔ زمین ہ شیرا ہرجی ڈھی اے است
 ہمال سہرا ہیئتخت۔

لشکر، گوڑواں گرا فانا، ہوال جھگ اُجھر لغفت شیرا، ہوال
 ے دتی پسح گیرات - دل د جوش ے گول ہمال جھگ واڑ لغفت کر پال
 من دے مراں پیچیراں گوڑد گرا ستو ہرواں آفٹک دار طلغت
 نیں انگلو آنگو د یڈنت - بھول ے کفت رہ شواچی لے گندفا ان
 ہر کس گوشیت "ما بچی ن گھنڈ غا اوں"
 ناخو ے پول کتہ - شواپے گند غا انٹ - اے مرطوا پسیرا دا تھ - اشی ے اک
 دھیان کتہ - زین ے شیرا خزانہ د یشغیت - گوڈ شتی "بیا امت من ٹھاں
 وہ سائش یہ پیچیراں دیتہ اے اٹ ماڑا زور بیتھ - گپتو ناخو ے ہر ٹھاں
 چم کشغیش - لڑ تو پہ دنی دگ ے رانی بیتغت -

”چہلواں“

بیدیہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ فشتو ولی بادشاہی عَ کنغا انت بادشاہ
وزیرے اٹ۔ ہے وزیرہ مزاں پہلوانے اٹ۔ ہے بادشاہ
ٹاڈل گیر پیتو ڈیس اشتنی سشہ لی سندے عَ۔ ہموفا بادشاہ
کو ششہ۔ بادشاہ عَ گو ششہ کر ”مناں دلی وزیر ٹما ہیں۔ یامناں
ارے دس۔ من ایذا نندال“

بادشاہ عَ گو ششہ ”تہ ایذا نند من تلا ماہ عَ اکر زردیاں۔“
لے مژدرا صنی بیدیہ لشہ گوں آرام عَ رو شے عَ بادشاہ عَ لوٹھائیں تو
لشہ تاکہدا رستے شہر عَ پیدا گنا انت۔ ہے مناں گشتنی انت“
ڈال عَ گو ششہ ”بروز جم عَ زیرہ۔ رسترجی نیست انت ہنخو ترا پر
اننا انت۔“

سلیکت وزیر عَ زخم نڑک تو شفت عَ درکپتہ ٹا شہر عَ درا۔ بادشاہ شہر
اور وازع بند کنا یعنیتہ۔

وزیر پہلوان درا چرانا نیٹ آنکو شہر عَ شیری پہلوادیتی عَ ہوا
پہلوان انت رستے پیدا گنا انت۔ اشی عَ گر ٹکنہ بادشاہ لوغ عَ
پڑھی تکا ماری اے اٹ۔ ماری عَ چڑا ندی ٹنن۔ درکپتہ پہ
زاس کو زخم ٹزادست عَ لختتو مان آنکہ مزار عَ۔ ہے رستہ مزارے

ات۔ زخم کے مزار ۽ مان آئکہ مزار دو کو لڳ بیٹھے۔ اے مرط دپے ۾ ۾
ءَاسکو ھندا زال ۽ حال دا ٿئي۔ زال که شۂ دیئئي که زخم ڪم ۾
اوڻا ر دو کو لڳي ۽ ڪپتئي انت۔ آئکو وقت مٺدا گوشتئي ڪر ۾ مزار
ٿئکشته برو باوشاہ ۽ حال ۽ دے ۽

پہلوان شۂ باوشاہ ۽ حال دا ٿئي که مزار من ڪشته باوشاہ ۽
گول عالم ۽ آئکو مزار دو کو لڳي ۽ ديشتہ باز و هش بیشغشت پاشاں
نیں پہلوان ۽ متختواه دو ڏور ڪشته۔ پہلوان آئکو و هش ۽ ٻهش ۽ ڦل ۾
لشته۔ نیں اشيٰ سار جهڈا پہلواني انت۔ روشاں رو شے اخذیں
باوشاہ ۽ گوشتہ که ”ایڻا نیں تي رسٽرے چر غارا انت۔ ٻهش ۽ ٿو ڦل
کنغمي انت“

پہلوان مو نجھائي ۽ گر طر ٿئه شۂ وقتی زال ۽ ڙا صلح ڪشئي که باوشاہ
نیں ڪپتئي سني رندا۔ من گر ڪنال روالي۔ ايدا نه نندال۔ من ڻ زال
۽ ڙا ڻا ڪل ڪشئي۔ بيگم ٻڌتہ زال ۽ لاغ بو ڪو ٻيو دا ٿئي۔ گوشتئي ۾
لاغ ۽ بيار۔ اے هر ڏور ڪپتئي در ۽ ٻڌتہ ديشي چھي اے جڪپتئي۔
ايشي ۽ گوشتہ جا پهے مني لاغ انت۔ هش ٻهش کنا ناشته پر گال
ڪپتئي۔ پهے اسرت مزارے انت۔ جھبانا آڻ تو لاغ ۽ پهيني ۽۔
زال ۽ که د ٻڌتہ اڑے مزارے مر ڻوا آهي ٿي۔ گوانک جيئي که ”مر ڻدا
لاغ اڻا م خوار انت۔ گول سا ڦال نه جڪيٽ۔ ٻهش ۽ پ من ٽلي
چخل دياں۔“

هر ڏو ۽ گوشتہ که ”و دت بياري“

زال ۽ گوشتہ ”من درا ۾ سا ڦال۔ ۳۲۷ آهيٽ نجنا ۾“

لے چاہوئے دے کر لاغر ۽ پڈھی پاؤال ۾ ننگ کن۔ اوائل ۽ اندرا
اے ایں۔ گردا تکڑائی ۽ بندھی۔ نہ بُسکیدت۔
مردو ۽ مزار لستو دپتہ بانگھا که کرڑو بیٹھے رویتی اڑے لے مزارتے
بیتھا انت۔ باز ترمسو۔ زال ۽ گوشتہ را اٹے مردو این پچے
زد سے تلس دوشی ات۔ دوشی پڑ کاں گپتو آٹتے نیں پچے ۽
سینا اشتنے۔ بر و بادشاہ ۽ حال ۽ وے۔
کرو دیتھو ٻادشاہ ۽ حال داشتی۔ ٻادشاہ گول عالم ۽ انکو مزار
دیتھ۔ ٻادشاہ ۽ گوشتہ میں کشی۔
میتھی، "بیار ٻادشاہی زخم ۽" ۔
زم آڑتے کشته۔ ٻادشاہ باز وہش بیتھے۔ وہ اشی ٿخواه افظیں
ارزو دکشی۔

وخت شتنعت گزانا اشی تام ڪلیں ڏیہہ پورشته۔ قی ملکے ٻادشاہ
پارہی گول شش لیڑوا دیم داشت۔ مرڻدا کاغذ گیں کہ ہجی انہ کھیتھے۔ رائی
پے مردو گول لیڑوا انکو اے ٻادشاہ شھر ۽ در کپعتہ۔ ٻادشاہ ۽ کاغذ داشتی
اوکا شتی کر "ٻادشاہ گوشتہ اشان لڻ دیم دے" ۔
ٻادشاہ ہور گیں کاغذ کر دیتھ چیران بدیتھ۔ او لوہا منتھی ۽ پہلوان۔ پہلوان
اک ہور گیں کاغذ دیتھ گوشتی "صبر ۽ کنت من لونغ ۽ روائی گڑوال
ایاں" ۔

لئا چاکر شتہ ولی زال ۽ کہ ژرا پول کتھی کر "پلاں ٻادشاہ شش
پار دیم داشت او ہور گیں کاغذے دے دیم داشت" ۔
پلاں گوشتہ برو ٻادشاہ ۽ گوش که "چوناں لڑات دیم دیم" ۔

بادشاہ چوکن لوہا ٹینتو دیم داشت بادشاہ یعنی۔
روش شفقت کرنا۔ ہواں بادشاہ عَ اعذیں فارے دیم
داشت۔ کہ امشی سرتاس تکا است۔

دار آرٹلو بادشاہ عَ داشتیش۔ بادشاہ حیران یقین قاصی۔ وزیر بھل رائیتیتی
کلی بے وس بیغفت۔ پہلوان آرائیش۔ پہلوان اسکہ بادشاہ عَ قصوب کریں
پہلوان شستہ وقیٰ زل عَ شاپول کلتی۔ زال عَ گوشته مدار عَ ان
و اندر اکتی۔ ہواں چکوک کمیں جھنا شفتشی ہواں دار و سرات۔
پہلوان شستہ بادشاہ گوشتشی کرنے بیار است۔ آٹ آرٹیش۔ اشی عَ
دار آف عَ ماں کتو یکے کہ کمیں جھنا شستہ۔ پہلوان عَ بخال چکلوڑک
کشت۔ دیم حاشی۔

وخت شفقت گزانا نیٹ بادشاہ عَ هرود مے دیم داشی کہ من پڑھلی
عَ پیدا گاں حال دا بادشاہ عَ سربیتہ۔ بادشاہ عَ پہلوان لوہا ٹینتو گوشتشی۔
پہلوان شستہ دلی لوع عَ زال شاپول کلتی سبیں چوں کنوں اے زدراں
بیغفت۔

زال عَ گوشته "تے تر طس نہ۔ سنجو تلا پر آم است۔ تے برو بادشاہ زخم
عَ نکہ لکھ کل جھکتیہ است بریش دست عَ مٹھانا ہواں ماڈن یو ونگ کہ تی
دست عَ نہ سبیت ہواہی عَ نی زدار و مثار گول تیلاں بند سکڑا کنیں۔ آگو
کل چک است۔"

پہلوان اسکو زخم زڑتی دست عَ مٹھانا بادشاہ عَ ماڈن عَ دست ایکتی
کر سہشی عَ سنج کرت۔ توکرال سنج کرتے ماڈن۔ اے زدار بیتہ عالم عَ لبڑا
کرتے بشتہ جنگ عَ میڈاں عَ۔ بادشاہ ہوٹکرا کہ دیتہ ہواں وخت

لی دیزیری سیر و مسکاہی مکن شہ

لی تفت. ہلاں گرڈ کتہ۔ پہلوان دش تڑستہ ہندے درٹکے بھائیکر کتی
کنز درٹکے ٹالے محبر مینتی دست شاخوناں سپہر سپہر بیتختی
نکارکہ گرڈ کتہ لے گڑ تو ولی صدای آئکہ۔ آئکو کچھری علام
آل بادشاہ عرگوں حال حوال کتی۔ بادشاہ عزم ایں العلیے والانہ
ایمی۔ بادشاہ عرگوں کتی کہ کھیں پیسیوال یا ہندکن۔
مزابیں زوئے بچ کتیش نیٹ پہلوان عرگوں دستہ کہ نیں من رووال۔
ایمانہ مذداں۔ بادشاہ عرد احال شہ۔ بادشاہ عالم کتہ۔ پہلوان
سپہر اش اولی مدی پیچ رزٹ لغعت۔ گڑا تو ولی اولی شہر عاشہ کتی
لی دیزیری سیر و مسکاہی مکن شہ

گرلو ہزار

بیشہ گرلوے۔ گرلو نشو و قی پورصیاٹ کلناٹ شہر عکنڈا ایں
 اٹ۔ جھمٹے شہہ مسیت عاشہ کے ولے مسیت احمدالی لونغ انت پی
 لے دات۔ پڑھک لکھئی۔ ہر کندہ اسٹہ اصل بے وس بیٹھ کے پچ دل
 میست امت نیٹ اڑائیں تی کے نیں دزی عکنال شہہ دری ع۔
 وقی زال ہندا اشتی۔ روغا دعیم ع دیتی کے ٹھکے پینا غار اٹ اشان حال
 حوال کتہ۔ ٹھگ ع سما کپتہ کے روغا انت دزی ع۔ او اشی نال ہن
 ع ایکا امت۔ ٹھگ تکا آنکہ گرلو ع لونغ ع دیتی زال نشیتہ انت بزال
 ع کو شہہ "دا بیا یاتھے"
 مرد اکو شہہ "جیرہات"

اھدیں مردو گو عمشتہ "ادی ته مناں شے بچھ نیار غلے۔ رہ بھرے ادا من دیتہ
 روغا دزی ع۔ میں سیر پینا انت۔ من گو شتہ او نیں منی سیر ع پیواروغا اٹ"
 زال پر آنکی۔ زال تیار بیتہ۔ کتھی ع سنگت۔ آنکو ٹھگ ع لونغ ع ور کپتغت۔
 ٹھگ ع کو شہہ "ہوی حیال ع کن بھے کل منی سیر" میش انت لے کلاب
 من سیر ع کٹھاں"

زال بے حیالی عاشتیہ اٹ۔ نیٹ ٹھگ جنعا انت۔ بیشہ زال ع سرخ
 زال بیتہ میشے پڑیا یں ڈھنڈا۔ اولی دے کھل اسٹ مردم نہت کلاں

۴۱
راشیش جتو بیش و گراند ملایمیتی -

روشن رمشے اے دل پاؤ اونتی سرا نہیغا انت تے دیمکری شیش
در کپتی - زال دراہ پیٹتی رو غا کلیں کوڑاں چرخا انت - مڈی بے حاوی
و ایر انت - مرادی جبر جان ع کشی - زخم زڑتی ماڈنے سنج کشی میڑا لورغ
و در کفوخ انت - دیمکری گرانڈے ع بازیتہ - زال گڑتہ درست ع مٹغا
سیش کشی - مردات ہے ڈولا آہنی ع کلامی شیش کشوں کل مرادم پیٹغنت -
مردا گوشہ " من دیتہ ک تہ منی ماڈن ع برغلے من بازیتہ یا "

زال ع کوشہ بروتی ماڈن ع مردا گوشہ تابشک انت - زال ع بے
حاوی تکوڑتی داشتی پہ دگ ع - پذی دے کلیں مردم در کپتغنت -
زال پھندال جانا آنکو لورع ع در کپتہ - اشی مردو فانی دزی ع گارات -
زال ع جو ایں ھندے تیار کنا بینتہ - دیمکری سہی مردو آنکہ مردو ع پول
کتہ " اکر مڈی پخواڑتے "

زال ع کوشہ تجھب ع گن منی بہت انت "

روش شقعت گزان ع بیٹ زال ع چیار مردو نزد بینتہ - گوشتی ک " اغز
ٹوادیتہ مردو پیدا غا انت مناں حال ع دیں ۔ ۱

زال ع دلی لورغ ع مزاں کو نہہ اے جانا بینتہ -

روشے چرانا آنکو ہے شہر ع ٹھگ در کپتہ - چاری آں حال دا تھ - زال
آنکہ چتر بڑتو کو نہہ ع چکا ایر کپتہ ٹھگ کر آنکہ لئنیہ کپتہ کو نہہ ع اندر
و میلت هشت روشن ع دا ہمیڈا کپتہ بینتہ - بیٹ روشنے دا دراکشتو
مرادی جبر جان ع کشو مردو سری بن کشی کہ براں جنگل ع چنل دیاں جنگل
و کر شستہ دیتی دے مردو پیدا غا انت - آہناء دے ڈگون انت

زال ۽ گوئشہ۔ ”بیا ات مڈی ۽ سو ڈاکنوں میں بڈا گھوانت
بڈا نژرات“¹۔ زال ۽ گوئشہ ”پلاں صنادامنی سکیں
لے ڦدگل راضی پیغفت۔ زال ۽ گوئشہ“ پلاں صنادامنی سکیں
بیا ات۔ پنا من دتی مڈی ۽ ودت برال۔“
اشاں زڑ تو دا ہمودا کر زال ۽ ڈستغفت۔ پھجینتغفت۔ زال ۽ ڈستغفت
زڈ ۽ گردکتو صنادار کپتہ۔ اے سائیں ڦردک گڑالغفت کو ڈسکیش
بیا ات پٹونش ہے سائیں نوجیں براثت ٿنت۔ هزاریں براثت
ڈپٹیتہ دیتی کے اڑے مرطدے پہ کلہہ ساہ مان میں گوشیش بیا ات
اشی ۽ چیبو ٹل دراہ بیتہ دت عال ۽ دات۔ مرطدراہ بیتہ عال دا گھنی
کہ ہے نالے انت ہمشی لوع ۽ من سو ہوا۔
زال ۽ دیتہ کہ ہے اعذیں گڑ عال کائیت۔ لوزکرال گوشتنی
سعن اں چج کنت آس دیتیش او چاری نزدیکی کہ چیار مرطد دی
منال حوال ۽ دیت۔ رو شے گڈی رو ش ۽ چاریاں حال دا ڦکر
چیار مرطد پیذا غائزت لے آنکو زال ۽ لوع ۽ پیغماں زال سعن لے
وٹا ماڈی سرانشیتی ات۔ مسری آنکه زال ۽ کتہ دراہی۔ دو ہنواٹ
زال ۽ سری ۽ پونز گڈتہ۔ گڑا ہر چیار بینا فی پونز گڈتی پوزر دل
۽ بستو پدو ۽ کتغفتی۔ اے چیار بینا گردکتو ہحوال دیہہ اشنے ٻنت
تی ڈیبے ۽ ہمودا کلش پورصیات۔ اے سائیں براثت اے ھل
دے دتی سنگت کتہ او گوشیش اے منے براثت ات۔ ہر کس دے
گوشت کر لے براثت۔ ہمشانی مات دے ڙیندغ ات دتی ماٹ
دے سنگت کلش رو شے ۽ زال ۽ ڦا جمع ۽ پیغماں کہ بدواں ہتنا

کوں اعذیں یبوے کنال۔ گریا نا پرا تاں کنال آنکو ہمشانی درغ عجیب جست
ہوئشیہ است۔ زال گول بچھنے شروع بیدیتہ گریغا براتانی ماث و
پر کلہ کہ پچے گریغا یہیٹ زال گوشہ سو اکہ مناں لونغ دا تہ پلنا
امکل نہ سبھا تہ۔ منی مرڈ آنی ہر طرتے من بیٹھاں لون۔ بیس آنکو ایذا پھینے
نکو عادلا سودا تو وی جنک زانتی۔ زال گوشہ "برو بھا تاں حال
ہوے کہ سوے گوہار آنکیہ است ॥

نکو ع گوشہ "برات گل دت کا یہت ॥

زال گوشہ ہمرا تاں حال دے گوئش شاچے پورھاتے کنت۔
مڈی مناں دت باز است ہو نکو کہ لڑغا بیدیتہ۔ اسی ع کشتو کہ لئیں پونز
والعنت۔ کہ اے لشک ع براتان دے ॥

نکو لکھتہ زال سہت ع کنغا انت۔ زر ہلوے اندر ایر قنعت۔ لکھیں
در بڑی لعنت۔ نکو شہ براتان گوشی کہ سوے گوہار آنکیہ است ॥ او
گوئ روفاں ع اندر ایستھیں پونز دے والعنت۔ براتان کہ رو ماں ایک
ولی پونز دیستھنعت۔ رخیش پہ زال ع رند یہ یہیٹ زال آنکو جنبلے
ع در شکے چکا در کپتہ۔ برات گل در شک ع ہبنا لشھنعت زال ع
دیتہ میں ہربائی نیل انت۔ بیا کہ اٹکلے کنال۔ شف ع برات گل بارو
بارو می ع لشھنعت۔ کسانیں برات ہ باروا کہ زال ع تاخے چنل
دا تہ۔ او دست پر مینتی کر کر فابیا۔ کسانیں برات شہ کر غا۔

زال ع گوشہ من ترا گول سیر کنال ॥

مرڈ راصنی بیدیتہ۔ زال ع گوشہ۔ ایکھ ع کہ ملا مویت۔ تے نال
مڑو زو اتال اوار کنت ॥

مُردا کر زدال کشته زال عَ زوال گذشت - هر دو کپسته بخنا - برات
 بیسته هافا - کسانیں برات کرد کیتیش اشان گوشته کرد بلات
 گرد کیتیش کسانیں برات په رند عَ کپستش - بینیت برات پسچ آور
 نال عَ زر زر تو آنکه ہندان - دلی مڈی - زر گل سنجھاالت تو دلی
 عَ گول سوکاٹی عَ وحنت لانگھو داشتی -

شینہری

بیتہ مزارے۔ او کیے شینہری اے۔ تو لغہ آئکو شیرے سرا
گوانگ جتو پول کتھی۔“ او شینہری مزارچوں بیسٹہ ” شینہری
گوشتہ ” مزارشہ شکارا۔“

” لغہ گوشتہ روزگار کہ گڑتہ میں سلام عادی ”
گوش۔ میدا تید اجنگ دی۔ زخم و ڈھال گڑ دی۔
نیلی گھوڑی چائندی۔ رجہ دمل و آئندی ۽

نے کل نئے بلانے ”

بیکھا کہ مزار گڑتہ شینہری ع پچی سہ گوشتہ۔ نے چیار بوش و
ردا اندریں تو لغہ آئکہ گوانگ جتو گوشتی پیغام دالخت کہ نہ؟ ”
شینہری ع گوشتہ ” من شوشتہ من چھی سہ گوشتہ ”

” لغہ گوشتہ ” بیکھا مزار آئکہ سلام عادی۔ گوش
میدا تید اجنگ دی۔ زخم و ڈھال گڑ دی
نیلی گھوڑی چائندی۔ رجہ دمل و آئندی ۽

نے کل نئے بلانے ”

بیکھا کہ مزار آئکہ شینہری ع گوشتہ۔ ” تو لغہ نے ہوش کشتی بیکھا
کہ کپٹ ترا سلام عادا او ترا گول مرغنا باڑا نت۔“

هزارءَ گوئشته مسوں؟"

شینہری گوئشته، پیڑا سراغ شہ ترا گوانک جنت او گوشۂ

هزارءَ گوئشته، شکار اے پندامن دیتہ"

بانگھا تو لغ آتکه گوانک جنتی، "شینہری ت مزارءَ گوئشته"

شینہری گوئشته، نزی بیا چکانی لڑک است من اصل پوہ لونچاں
تو لغ نزیخ آسکه، شینہری گوئشته، هزار تو لغ پچھتہ"

رمبیتہ هزارءَ — تو لغ ریستی، هزار په رندا، تو لغ په سرا

لکھ، نیٹ آتکو ہو ڈا پھتہ رندا، هزار که پچھتی بحثتہ امڑا،
کھنگ په درکپیتہ، تو لغ بھٹے چرتہ، نیٹ مزار که هڑتہ روٹ
کشتہ ولی سرپتا پیچھتی، آتکو گوانک جنتی، "شینہری هزار چوں پیٹہ
شینہری گوئشته، تراز گشتی؟"

تو لغ گوئشته، "هزار من کشتہ، روٹ من ونی سرین پیچھتہ.
مناں گرے من نئی چکاں لاف دیاں،" شینہری گوئشته، "من ناں
دیاں"

سنه چیار روشن، پدا اعدیں تو لغ آتکه گوئشته، "من گرے بن
کایاں"

شینہری گوئشته، بیا ترا گرا،"

تو لغ سیر کشتہ، لکھی روشن، شینہری گوئشته، بیا بروں شکاراچک
شندی پکیتیہ است"

اے دوئیں شکار، شفعت، شینہری گوئشته، در من شکار ریتال،
تے رگر،"

زون گوشتہ مایا دستیش گواراۓ۔ شینہری ۽ اسینہر قولن
رند پئی۔ گواراۓ که لقوع جستہ۔ تو لع پکتہ۔ شینہری ۽ گوشتہ "نام انت
شکا۔"

زون ڳوشتہ "من همچ انت بروڈست پڈرتے"
شینہری ۽ گوشتہ "نہ رسیں من گراں"۔

زون ۽ ریستہ شینہری ۽ جھجوب دالو گپتہ۔ بیا تو لع کشی"۔
زون ڏگوشتہ سکٹاں زال۔ پوست مرد کرن"۔

اشیا کشته ۽ گوشتنی "بیا پوست کنی"۔
زون ڻگوشتہ "پوست زال کدت۔ پڑھ گڑ مرد کنی"۔
پوست که کشتنی ۽ گوشتنی" بیا بند بند کنی"۔

زون ڏگوشتہ "ہڈو گڈتہ زال کنی۔ اور پیر پی مزاد"۔

شینہری ۽ کل ملھی دت رڑتہ۔ سعیندان داتھی تو لع ۽ گردون ۽۔
چکاں گوژ داتھی ۽ پیشی تو لع نکار انت۔

پیٹ آ تکو دیئی۔ تو لع سعیندان ۽ شیر ۽ انت۔ گچہ مرد پختی۔
جنم شینہری ۽ پٹے سفر ۽ کرڑو بی۔ تو لع ڻگوشتہ" لواں بچتا
من پچکاں کچے جنغا تاں۔ سعیندان زڑ تو لع ۽ گوشتنی" بیا رند
لن دیا سیاہ کن حصنا آ تک غذت۔

روش باز روشن کمیں۔ مزینیں عید آ تکہ۔ مزارانی چوری ۽ لیو
کرتہ۔ اعذیں گوشتنیش ابادی باردا انت۔ تو لع ۽ دف کرنا
کرتہ او آرتہ۔ مزاری چکاں گوشتہ" اباد جوانی ۽ لیو ۽ کن"۔
لو لع ڻگوشتہ" ابا من پیر پیشخاں"۔

مسزاری پھر سی عَ جنتہ بھونڈوئے۔ تو لخ ہواں
 گئے تو آنکھ گدو شتیش آئی تو لخ بالو ماں شتہ — مات
 گوشہ د۔
 جواں کتو کُشتہ۔

حیاتِ عَاف

بیتہ نکو ۽ بچے ات لشتو ولی پور رھیاں کیتیش۔ زنگب،
دارتیش۔ اشانی سمجھے ات روشاں روشنے اے ڙا شہر ۽ دنگتتو
دم پتی تکے ۽ دا قلیش۔ کنیں ره غاپے چڑائے گندوں۔

منزلاں گرانا روشاں روشنے آنکو شہرے ۽ در کپتیفت، گند
انت کہ شہر ۽ اصل پیچ ساہی سہدار نیست انت۔ چور و ڳوشنہ
آئی ایذا کس نیست انت۔ لواں دے اسی بندے مار کے اڑیت
نیٹ شف ۾ دے آنکھم۔ نکو ۽ کہ دے دریتہ نکو ۽ گوشہ نہیں
لچکاہیں بیتعال ۽ ”

دے ۽ گوشہ من دی تی چکاں عاشق بستخاں ۽ ”
داش باز روشن کیں روشنے ۽ دے ۽ گوشہ ” نکو من تی چور و ڳووال ۽ ”
گر ۽ جھٹے انگو آنگو کتھے۔ چور و بانگھا شت رمعا بیگھاں گردت کانگ
لداشے ۽ دے ۽ گوشہ ” بانگھا ولی چور و ۽ دیم دے کہ چھری
لبے پیاریت۔ نا ہے من وراثی ۽ ”

نکو ڏاولی چور و دیم دا ٿئے گوشتی ” من دراہ ڦیاں۔ منی درمان ایکا چھر
و دیب انت ۽ ”

لکھشتہ پھنڈاں جنا نادیعنی زالی گشتو ذی ۽ گفنا انت۔ چور و ڏا

زال عَ پول کتہ "چھر پخواست۔ منال چھرد بھے گزرا است"۔
زال عَ گو شتہ "ایڈا نند۔ نئی جبراں سشوڈاں"۔
زال عَ چور و عَ جبر ششتو۔ ونی سنتکتیا لوغ عَ جھر می۔ باںگ
کہ بدیتہ گوشتی "بر دیم عَ بیدت وادا است۔ رندی رندی وادا
چھر آف عَ کامن است۔ رہنا لاغری چھرے کبیت دمب عَ گد گلکوں
اغر ہر سپیں وادا عَ ٹا گو سختے عر تہ جوان است۔ ناہے را پھر لان
اے پھنداں جنا تاشتہ دا نانی سرا در کپتہ در شکے ات در
عَ چکا در کپتہ چھر آنکو آف دا طنیش۔ رند رند عَ لاغری چھر
آف عَ در فا ات۔ چور و عَ رسیتو دمب گد تو گر ڈکنی چھر
ٹانگ وڑیک زڑتہ۔

چور و آنکو زال عَ گو در کپتہ۔ شفت عَ ہمیڈا بدیتہ۔ پشاںی کوئی
گڑ دینتہ۔ پڈی پڑک سکل زڈ تو بھر ڈ تو دنی مات عَ ما لغتی مات
بھر ڈ دے عَ دا لغتہ۔

چور و عَ کار رمنج عَ چار پنخت رو شے عَ ونی بُزے پہنچا کنڈی
اے عَ دا تھی عَ گڈی رو ش عَ اغدیں بُزے پہنچلی عَ دا تھی۔ مات
اسکمہ جھٹے زہر کپتہ۔

وے عَ نکو عَ گو شتی عَ ونی چور و عَ دیم دے منال په جیات

آف عَ بیار بیت ناہے درانی۔" نکو عَ شتو چور و عَ گو شتہ۔ چور و گڈی باںگھا لڑکتہ شتہ اولی زال
عَ گوئ زال عَ نشک دا لغتہ شتہ آف آٹھی۔ گڈی عَ گوں
اسکمہ آفانی کو لٹنے زال عَ گڑ دینتہ۔

چون گردوکه هندا شمہ۔ آف وقی مات ع دال گفتی۔ مات ع بھڑا
دے ع دال گفت۔

چوروکه آف ع رند اشتمہ بینگ اولی چورو ع نگفتنت
بے زال ع گوشتمہ بینگ اولی ع که اعزشے جھوتار دے ع واڑتہ ڈرکھل
ع گفت رو شال رو شے دے جھبار بخانت چورو واڑتی۔ بینگ
بی ع ڈرکھل مج کتو پشتی ع مان کتو بڑو زال ع دال گفت۔
زال ع ہڈ یا ہند کتو خپر ع درب بستو آف دف ع مان کتئی۔

چورو دراہ بیتہ بینگ اولی وہیں بیتیغت

سیمی شف ع چورو ع رحم زر لوشتمہ دیئی۔ دے داب انت۔
دے کشتی ع گردو وقی مات کشتی کھیں شہر ع حاڑہ بیتہ۔ عالم انگوہ انگوڑا
آرائیتزو دراہیں شہر دھم کتھی۔

بَلْكَنْ

یک بادشاہ ہے بادشاہ ہر ہی دن مسٹر اسٹاٹ۔ مسٹر کے نام بازار
است۔ باز سنبھرا ائیں مسٹر کے ات۔ روشنے ہر دنیٰ اباءُ کو درستی منان
پہ ہمیکریں سری اے بیار پی تہ آزمائ، بیسٹری۔ بولی تہ مشت،
حذر ہر کنت۔ پت شتہ جزغا۔ باز پولشی پیچ حسن رانہ دینی بیڑی
دے ہر گور دینی۔ دے ہر گوشتہ زال ہر منال دے حذیں من سری
ہر دیاں!!

پت ہر منشہ۔ دے ہر گوشتہ روشنے ہر دنر ہورا وڈیہ کہ ہر دین
من ہرال روشنی سیر کنال!!

ہنی دے کہ سیر ہر آنکہ ہرال مسٹر لکھنوتی مسٹر ہر گھنڈ داعیش دے
کہ سہرا بیتہ گوشتی ہر منی زال ہے زانت!!
شکے کھڈانا لمبیف لیٹنی۔ زال بیتہ سہر ہر۔ دے گول ہمشی ہر سیر کہ
لکھا تو شتہ دنی ہند ہر۔

دے ہر دنی زال ہر داتی دو شیش یکے تکریں۔ یکے ذریں یک دنی
”من رو غاشکار ہر۔ ہمہ اس کار مخن۔ اغز کار کتے من تی چماں کٹالا
ذریں شیش نال ہر کٹھہ کار۔ گریتی پیٹر باز گریتی۔ قی مردے اسکے لال
کھتی ہر انسان خدا می پچے گر بیغاۓ!!“

کو شیخی منی مرد دے انت منال داشتی دوشیش شیشے من کتھہ کار
کے سیت منال کشیت ॥

مرد عاگو شستہ رزے دے من ڈائے کنال تئی مرد دم بیت ॥
مرد اشو شیش کوندوش آڑ لفعت دے پہ ہواں دکا کا نک ॥
پر لفعتش دے آنکھ دے مرد تھا دے مزاٹیں بینگے ات سنگوں
بینگھوئے ات - بلنگ عکشنا پورت ع کنغیں گروء؎ - مرد نے گنڈتے
کر کتھی - ناہے کشتی پیچھو ہ پیٹکھتی

زال پنگھو ع پینگھنگا ات - بادشاہ گچ چرفا - نیٹ کس ڈاچی
اے اصل ہیندا آٹکو در کپتھا - اشان کشو تو گک کتھا - بینٹ شتو بادشاہ نہ
مال دا ٹیش بادشاہ دت - آنکھ - آٹکو ڈاچی رہ چماں گول چم آدار کتو
دھیاں کتھی دتھی آسے بلغاں ات - اے دے ہے آس ہ رنداشتہ باولہ
کر زدیع شتھی زال ع بینگ پورت گر اکتو شتھی - ہوڑا ماڈل ع زوار
کتو وقی لوع ع آڑتھی بادشاہ ع زال کٹھو بینگ پورت کشته پورت
کشتہ گوشتھی " من رو غماں شد کارا منی زال کس ع رہہ ڈسٹ ॥

لی کس ایں براث ات آہنی ع گو شستہ من دے بینگے زال گرال ॥
شستہ سیاہیں بینگے آڑتھی - بینگ ع دھکے بندھا ات - بینگ ع جھب
ذا تو پور د ع روٹ کشتفعت - پور د پورتیش - من لے گلے ع رشتہ گو شش
و لی ع مار سنگت دینت - ما آن ع بر و نیں ॥
مات ع رامگو آنگو کتھہ نیٹ آن ع بر طقیش - آن ع کہ بُر طقیش زدارے
لی پیدا فا انت گوشنا انت " منال آفے دیمنت من تی کسی دت
آف ع لوزیاں ॥

مالی گوئکہ آت دا شے زال زوار کتو بروٹھی۔

اشاں گر تیو صنداحاں دا تیش سکلاں سلح کشو گوئشته۔ بیکا کنکا

پورول ماگستول کے تئی زال مرٹھ۔

چور گڑ تو آتکو ولی زال رہ پول کتھی گوشتیش زال مرٹھ کہ پڑھو تئی
کر زال نہ انت۔ بینگے پورہ شیه انت۔ گوشتی ہمارتہ کلتو نیں منل مل
ءو، بینت من روں پولا ہیں۔

انت و پتھے حال دا تھ۔ اے لڑتہ پندھاں جنا ناجھے بکا چار نیڈاں

پول کتھی۔ آہماں گوئشته "باناز ہو گوڑم انت"

میہڑے چرفا ات۔ پول کتھی اشاں گوئشته "باناز ہو میہڑان"

دیم عمنخ والیاں ڑاپول کتھی اشاں گوئشته "باناز ہو رمنخ انت"

مزاییں عالمے آت پر کنخا ات۔ اشی ہو پول کتھ۔ آہماں گوئشته

"ما باتا ہو مرٹوم اول"

اے مردو گوئشته "باناز شوے ھذا انت"۔ شرداران

مزان انت کئے انت ہر جی مشوا گوشت باناز ہو غفت"

اشاں گوئشته "باناز زالے انت" میے با دشا ہو آڑتہ۔ ہر جی

وئی زال ہو نام ہو کتھی۔ اے مرڈاپول کتھ پھے کارو ہو کنست ہو زال

گوئشته "نی پنج کار ہو نخت"۔ ایکا ما ذن ہو آت دا تھ

اشی ہو پول کتھ تاں مشک ہو آف ہو واٹت۔ آہماں گوئشته

گے مشک ہو اشی ہو دلی مسدر ہی کشو مشک ہو اندر امان کتھ

اشاں آت پھجیتیو۔ زال کہ آف کتھ دیتی مسدر ہی اے زال

پول کتھ کے دیتیو آہماں گوئشہ پھجیرے آتکہ من دیتیہ زال ہو

مڙک اٿت ۾ ڦدا پڻ سرآندھی گفت و پٽ -
ڦنگ لونغ ۽ آئکه . عالم ۽ کلا درا ٻي ڪٿه لے زال رندا رندا درا ٻي
ٻين گو شتى من ڌزا براں . مني ڦردا گوش . ڦردا گوش ٿيت هر جي لے
گهه . ٻين گو شتى من ڌزا براں . ماڻن ۽ برو را بند گڏي شف
لئي لوڻ . ته ماڻن ۽ گوں سنجان لوڻ . ماڻن ڳوں سنجان دا شه
هيں کايان . اشي ۽ آسکو ماڻن لوٿه بادشاہ ماڻن ڳوں سنجان دا شه
ماڻن بستي . زال ۽ وئي ڦردا گوش ٿه مني پشان سرآندھي محن . مني ڦردا
ماڻن بستي . زال ۽ نيم شف ۽ ڪڙو بيت ٿشت . اولي
اٿت . آهنئي ۽ سرآندھي سخت . لے زال نيم شف ۽ ڪڙو بيت ٿشت .
ڦردا گوش ٿيت . ٻيل بيت ٿي شهري ۽ در گپت ٿفت . ڪورسي واليان
ٻر ڪارئ جتو ڦردا حاڻ آئکله . زال ۽ وئي الگها ڦردا داشتو حصنا
پچينه . زال دے ڦردا ٿه . ٻئردو چچجيه پور ٿغت ٿشت -

”گو“

بیدیتہ بادشاہیے۔ بادشاہ دو زال قنعت۔ ہمہت نجح قنعت۔ پکے،
سر کے سینے، رشہ شش پنج یک ہے نام گروات۔ روشنے، بادشاہ،
پہتہ ڈاپ، گند بیت کہ ماڈل بالامت میں زورائیں باخھا کل ویدیتہ ولی نی
دیم دا تغنتی۔ برداشت مانن ہے میاراٹ۔ اشال گوشته ماگر وہ وہی سلیمان
نہ بروں۔

لے پہ سر، گرد پہ رہنے، گرد لائے ہے زوراٹ۔ پذی براث، ماڈل
زوراٹ قنعت آئکنعت۔ بادشاہی شہرے ہے بادشاہ ہے دی ہر پسیں جنکے
براتان دالعنت۔ اشال وہی سیر کتو وہی زال کا استغفت۔ شقعت بہا
پندھاں جانا یہٹ آنکو مزاںیں پٹی اے ہے شف پیش۔ گرد گونہ
ہمیدا مرست۔ ہمیدا داسنگے کیت شوار داڑت ہے
براتان گرد ہو گر زنعت۔ ہمیدا دیتخت۔ باخھا بام رنکا کہ ہاع
بیتخت۔ دیتیش کہ داسنگے پیار مس کنڈی دیتہ انت۔ اے باز ہمیدا
نیٹ گرد ہے ہمہت کوڑ زہم زڑ لو داسنگ کشته۔

باخھا انھیں وہی پندھا رانی بیتخت۔ آنکو شہرے ہے۔ شہر ہے
کس نیست اٹ۔ گرد گوشته، ”ایذا مرست۔“
براتان گوشته۔ نہ بیتھنے بزرگے۔ ما وو سول۔“
نیٹ پہ تغفت۔ نیم شف ہے آنکہ ہمہت برہی۔ ہر پسیں برات پہلا

پلنت. دریا آں ملکی کندھیا.

پلٹ کڈھی پری لے آئکر گوستھی شوے باز جیٹ ہنگنت.
اشانی دھڑکاں نواں بُراست. شوا بادشاہی چک اشت. شوا دلی رکا
ہنگنت. ہدپت روشن عَ شوار مولی عَ دینت. پنداگڑتی عَ شوار کشندت.
شوا پندھا جنت. هپتمی روشن عَ شوا نیں دریا کندھیا. من
بیال سثار پڑے ٹپاتا دینت. دریا بیت راط شوا درکھنت.
اشاں ہے رکا کتہ. دریا آں کندھیا درکپتھنت. گرو ڈاہدھا اے
سنجات ات برات گل متھ پیغخت ہمک. گرد عَ گوشہ پریاں
وکہ ہر دا بے بیتہ ماں پلاں ماڈن گزر انت.
پری عَ گوشہ پھماں بوٹ. تر رہے ماڈن عَ وٹا درکھٹے او گڑا
ماڈن عَ بیارہ.

گرد عَ چم بوٹختدت. چم کہ پیغختتی ذیشی من ماڈن عَ وٹا عَ
اگھاں.

- ماڈن بوڑھا ھلکتی - وہ کری سادا طوہلی عَ دینہ تھے کہ کیسے
ماڈن عَ برخیا انت. پلاں پری کڑو بیدتھ دیشی مہڑکا را نت وو دھکا کو
لاغا بیتھ. یکی دھکا پلاں پری گوشہ سادا طوہلی اعزیں مناں پائغا
کئے من تھی گردن عَ پلاں -

پیٹ گرد عَ ماڈن بوٹکو بڑتھ سادا طوہلی عَ نکوڑا اصل لفخانختہ. ماڈن اڈ تو
میں مکھتھی عَ. دلی برات گل سنجات کتو بادشاہ شہر عَ ہمکخت دلی
ناال ندار کمکختش. آئکر کو بنے سرا درکپتھنت اشانی صلح کتھ کہ بض ماڈن

گردو بڑتہ۔ حارپہ چے سرائیکہ بیانت گرد پر نیوں اشال کی
ءَ آتِ نہن کتو گردو کونہ بے پہ بینتہ۔ گردو جھٹے کوہنا کپتیہ بیریہ
سیاہیں مارے اوتاکی ات۔ ہر کسے کوہنا کپتیہ بیتعذت۔ مارنے کی
دارت۔ سہیلادیڈے دے اوتاکی ات۔ روشنے دیڈپرہ کی
آنکو مار دے آتکہ مار چل کتہ، شویں مردے اندر انت
ڈیڈرے گوشہ پلاں مردے است۔

سیاہیں مار چل گول کتہ۔ گردو گوشہ منی درب
ترادرے کشاں۔

گردو دمب پکتودرا درکپتہ۔ گردو زال شستہ ات۔ زال سنگ
کتو دتی حصداشتہ۔

گردو مات، گردو چم کور کشتنت۔ مات کہ دیپتہ بازوں پیش
گوشتی، منی حال، کس مذہبیت۔ دوانکو بادشاہ کلات زور طہیہ
وہی روشن، ماذن و ازہ پلاں پری آتکہ گوشتی،
ماذن دڑے بڑتہ۔

بلا تاں نہ منشہ بیٹ در عینیں گواہی داتی۔ پلاں پری بھکل دانہ لالا
و کوئنے در طہتہ۔ در بکری گردو در کپتہ۔ شستہ گول پلاں پری دکشنا
درتہ دابتے تا دودھ کا سادا طلاء ناغا کتہ سیبی دھکا من ماذن درنہ
پلاں پری گوشتم راست گوشنے۔

گردو برشیں براتانی کسے پوز کسے گوش کسے پاڑ گڑتہ۔ پلاں پری
ءَ گول گردو سیر کتی۔ او بادشاہ دتی بادشاہی دی گردو دانہ۔
گرد بیدتہ بادشاہ او سیر سوکانی لشته۔

کرنیل

بیتہ بادشاہے۔ بادشاہ جنڈاں جند انت آں ولی زمین ۽ ٹکری
دانہ انت۔ دو دزیر گوشہ۔ یک سادا طوطائے ات۔ بادشاہ ۽ وئی
سادا طوطا باز دوست ات روشنے ۽ بادشاہ ششہ خکار ۽ بادشاہ
زال ۽ جھائیں جبر جان ۽ کتو سینکه ولی کو ڻو ۽ آذینخ ۽ سواد کتھی۔ مولد ۽
ڙاپول کتھی ”منی دا جیں سنہڑا میں پھی دنیا ۽ است انت کر زد“
مولد ۽ گوشہ اشتہ سوا کس سنہڑا میں نیست انت ۽
قی لوخیں جبر جان ۽ کتو مولد ۽ ڙاپول کتھی۔ مولد ۽ گوشہ اشتہ سوا
کس سنہڑا میں نیست انت ۽
سیمی رعکا جبر جان ۽ کتو پول کتھی۔ ته سادا طوطا کرغ ۽ ٹکریہ۔
سادا طوطا ۽ گوشہ۔

بادشاہ زال ۽ گوشہ ”تہ پچھے کندتہ“

سادا طوطا ۽ گوشہ ”من پچھو کندتہ“

نیٹ زال ۽ گوشہ ”من ترا گشان نا ہے حال ۽ دئے“

سادا طوطا ۽ گوشہ ”من ترا حال ۽ دیاں۔ پا غر حال دا قل دے ته
مناں گئے اغز حال ز دا تو دے ته مناں گئے“

سادا طوطا ۽ گوشہ ”روشنے ۽ من آزمان ۽ گوستھاں بال ۽۔ هر یعنی

ماڑی ات بادشاہ جنک و مولدے لغنء بر فات۔ اشتوڑا پل
سہرانت "بادشاہ زال کرد بیتہ سادا طوطا زا بخزوء کشنا کیا تو
من ترا کشاں۔ مناں جنک ات بادشاہ روٹ مولدء گیرت
سادا طوطا گوشتہ مولدء "بادشاہ بیگھا که آنکھ کوش پلایا
ء، گر باز سہرا میں زالے۔ مناں نیں بادشاہ زال کشنا انت"
بادشاہ زال سادا طوطا کشنا۔

بیگھا که بادشاہ آنکھ شاشکارء دل سادا طوطا پل کشنا، زال
ء، گوشتہ "هرتہ" مولدء رضا پول کشنا۔ مولدء گوشتہ آں زال
کشنا ترا اے پیغام داتی که پلاں ہندہ سہرا میں مولدے"۔
بادشاہء گوشتہ در تاں تکا انت
مولء جنک ڈستہ۔

بادشاہ یک وزیرے شکنیا شنہ۔ بیٹ شتو ہواں شہرء پجھنہ
شہرء نکمے ات ہجوڑا پچھنخت۔ پول کشیش کہ "بادشاہ دو غونہ
است ات کر نہ"۔
نکوء گوشتہ "کرنی دگ بیست انت۔ اعز شوانہ جنک ات تک خیل
ء، دو غء برداشت"۔
بیگھا ناشامء شتو کریل، دو غء پچھنخت۔ بیگھا بانگھا ہونا
بیتیغفت۔

سئے چیل روشء رہا شاں دلی حال داٹھ۔ وزیرء گوشتہ بیگھا مل
ء دے۔ بادشاہ عحال حاث نخنہ بیٹ وزیر حالء دینغا انت
کہ بادشاہ مولد باز سہرا انت نیں ما اش کتھ۔ بادشاہ جنک رضا

بادشاہ کو مولود کے سنبھرا انت مابادشاہ جنک عربول۔ اغز داتئی تے
جو ان انت ناہے زوس پر فوجیں یہ

کر نیل عگوٹشتہ "بادشاہ ولی جنک کرنہ ذات من ولی زالء
دیم دیاں۔ آں پیتھی باغ عروت نواں وی کمالی کنھی۔"

کر نیل عززال شتہ ہموزا۔ بادشاہ جنک ولیتی۔ جنک عگوٹشتہ
لے تی عزت انت کہ برد پنا میا۔ اے صدر پر سیہ دی تی انت یا
کر نیل عززال آنکھ حال داتی۔ بادشاہ عگوٹشتہ "ماصل بنا روں دوانکو
مار بادشاہ جنک نہ دانتے"

اندیں کر نیل عدیم داشت ولی زال کہ دا جے بادشاہ عبلنت باغ ع
جنک عگوٹشتہ سر بلایا باغ ع بیلایا۔"

لے شف ع باغ شتہ۔ سے گو بادشاہ جنک باغ ع شتہ۔ بادشاہ باغ ع
وابشہ۔ جنک کہ آنکھ دیتھی بادشاہ دا ب انت۔ جنک کرنی مندی
کشہ بادشاہ دستہ دا تھ بادشاہ ع دش دستہ کتھی۔ بادشاہ آنک کر نیل
ا لرع ع گوٹشتی جنک کہ نیا نکہ۔"

کر نیل عززال دیم داشت کہ برو گوٹشتہ تہ درو عین درائی پچے داشت۔ کہ تہ
نیا نکھ در"

زال شتو بادشاہ جنک کڑا پول کتھی۔ جنک عگوٹشتہ بیکھا بادشاہ کہ
استان شوڈیت رت پول ع کھن کہ مُندر سی کئی اشتہ"

بادشاہ سما کپتہ کہ من دا ب شتھا۔
بیکھا جنک ماڈن عزدار کن بر سی۔"

بادشاہ دست کڈتھی۔ هر جان لبتو دیم دا تھی کنزیں دا ب میتھی۔

بیکھا ابے نیا ملکئی۔ دہمکری بادشاہ جنک دے آئکه۔ وزیر جنک با
بادشاہ بھی عزدار کنخاست۔ بادشاہ گول زال وزیر لور عھاتہ ماڈن
باہکھا افغانیں آئکو کیلے ورع عدگ و سوھو نوئی تخت۔

کرنیل و گوشتیں مادگ و سوھو نوئی تھوں۔ دہمکری بادشاہ ایک دہمکری
منی منڈھارنست۔ بادشاہ ع رند جتو سند آڑ تو شہرا کار کشیش۔ بادشاہ
گوشتہ مرثی دا باہکھائے ولی شہرا کسے کلاں۔ نئے قی کے آئکے پہنچ
بیکھا شف کہ بدیثہ۔ کرنیل و گول بادشاہ ع، زال ع وزیر بڑا فوج
کشتھتھی۔

باہکھا بادشاہ ع کرنیل سنبھال لئے کرنیل گا است۔ سکون ع حال دا تھے کر
تھی جنک کرنیل و بڑتہ یا تی کے ع دا تھی۔ بادشاہ ع رند گپتو شغفت
بادشاہ ع کرنیل دیو گوشتی ع اکر کیمنالی بجو ان نہ است منڈھاتا گو بر فکا
کرنیل جنکتہ آہاں گوشتی ع "شواجز است"

بادشاہ دکرنیل مرٹل غفت کرنیل سک بیتھ بادشاہ کشتی۔
کرنیل شتہ دیما دہمکری بادشاہ پڑھ آئکہ گوشتی ع گو ہار بڑتے ادا گھنا
عئے۔ جک کئے یا کٹانے؟

بادشاہ پڑھ ع دی گتھیں۔ عالم کل گڑ تو ھند اشغفت۔ کرنیل ہے سنا۔
بادشاہ سرا وزیر نیاما۔ آئکہ دریا بادشاہ ماڈن کپتہ آف ع۔ آف ع
سر ڈویس گرٹ لغفت۔ کرنیل آئکہ گوشتی ع بادشاہ ع گول ڈکھ باز کتوں نیں
اعذک سہت ع کتاں آف ع مان دا تھی۔ کرنیل دی آت شتہ۔ سرا سک
وزیر چڑا دریا کندھیا ماڈن ع تاثرت۔ بیکھا دو سیدت پنجیرے آئکہ دین
ہے حال دیجی بدل کئی۔ گوشتی ع سے مرڈم می آف ع بڑتہ۔ دل

ریت کہ آٹ، چنل دیاں پر محبت خیرت انت،
پنیر گوشتہ۔

دیا ہمال کندھیاں برو پنیرے لشته است ہجو ذاتہ برو ماسلے
کندھیا اپھال و داش کھلاں کشیدت
وزیر ہجو ذاشتہ و اسال، دریا و باز عالم کشتہ وزیر واقعی۔
سنگت بھو آڑ لغت نہیں، بخشہوا میں ساہیے مانش پیا ذاغ انت.
نیٹ دلیٰ صندھ جختخت، وزیر کہ صلح کئی کہ کر نیل بخ سنال
گوں اکر دکھ کئی پے دیا نہیں۔

وزیر و گوشتہ "سمے زال و دی وی او بادشاہی دے دی او تہ بی وزیر"
بادشاہ کرنیل و گوشتی، "زال دی تھی انت بادشاہی دی تھی انت او
ل تھی وزیر بابا،"

کرنیل بخ بادشاہی دی کتہ او زال دی سیر کئی —

بادشاہ نجح

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ دو زال انت۔ بادشاہ پر بربر
نیستی۔ بانگھا پنجیرے گلوی ہے آٹکہ۔ گوشتی من تزاد عاکن
لوع ہے بچے لی۔ تھرے ہے

کار خدا بادشاہ لوع ہے بیتہ بچے۔ سے سال ہر رند بادشاہ مرنے
ہے گوشتہ من تا نیال تردی برو۔ ونی پنج ہے سلکتیا۔
مکو ہے ولی چور و زرلو قی حمزے ہستہ یہ پورھیاتے ہے گور بادشاہ
بادشاہ ہے گوشتہ۔ تی چور و مہانا فن ہے باڑت۔ قی فزری نیست
چور و پورھیات کتو باز سال گوشتہ شغال داب نختی۔ دراں
شہر ہے چرت۔ شغہ ہے چرانا آٹکہ وزیر ہے گلوی ہے آٹکہ بادشاہ جنک
ہے مولد وزیر ہے نجع ہے گور۔ گوشتی ابا مناں لوع دیغا انت۔ من نہ
سلکتیا کایاں۔ من ہے مہری اے است انت۔ صفر روشن ہے چند روز
روش ہے جنت۔

گڈی بیگھ بیتہ چور و چرانا آٹکو ماڑی بھن ہے نتہ دہمکی وزیر
دے گول مہری ہے آٹکو نشتم نیٹ وزیر ہے نجع داب نشتم۔ مولد آٹک
مڈی اے مہری چکا ایر کٹی۔ گڈی دھکا مولد و جنک آٹکخت چور
گوشتہ۔ بیائیں زوار بول روشن بیتہ سے ہڑسا نیں زوار پیغعت
وزیر ہے نجع دھا دی اشتیش رزوار بیشو شدخت۔ نیٹ روشن کہ بیتہ

جک ۽ کہ دیتے اے کئے انت۔ نہ استین جبر۔ نہ کنٹ لوک
چوئیں لگوے انت۔

باوشاہ جک ڙا مرلر پول کئی مولد ۽ گوشۂ مس شفیع دزیر
گاشتی۔ پناہمہ سئی نیا یاں ۔

باڈوں ۽ کنٹ پر آں لوک ۽ خنست۔ آنکخت صندے ۽ باوشاہ
بازار ۽ گوشۂ مشویں جواہیں صندے بزاںی پھال ۽ بُرچا پیغفت ۔
ڻو ولدی نہ داقت۔ اعذیں گوشۂ جواہیں پیٹی اے میشانی پھال ۽
ش چار پیغفت ۔

لختی ۽ اعذیں دیا آنکہ گوشۂ جواہیں صندے جتاں اوتاک کتہ
باوشاہ ڻوک خنست۔ جواہیں صندے ڏو میاں اوتاک کتہ ۔
لوک خنستہ۔ دیا آنکہ جنک ۽ گوشۂ جواہیں صندے دزیرانی
باہانی پھال ماڻ تائکاں ۔

و گوشۂ یکے من بیٹناں ۔

پناہ گوستو باوشاہی شہرے ۽ ایر کپیغفت۔ باوشاہ ڻا کو ڦوے
اوتاکی بیتیغفت۔ باوشاہ جنک لامی کنڑ و کشت داشت۔ بر و چی اے
بیار مار شذا گشتہ ۔

باوشاہ ۽ لوک ڦوک کتھ۔ پھی، حواب ۽ نہ ذات۔ لال بلتو بلزار
و گلی مشوود تار په صندے گپتیش۔ صندر رامی کتو مزور کتھی باز۔ تکا
و تار پیش۔ داتی ڦوک ۽ چی خنست۔ اعذیں لشک مج کتو گوشۂ
عاوون ڙا یدا ۔

پناہ ڙا ٿا گر تغفت۔ جواہیں جبر گپتو جاں ۽ کتھتی۔ باونگھا عالم

ھند چھجھتہ عالم اوشا ٹھنڈی کے منی سیر بیغا انت۔ بادشاہ جنک دا
دالی لوک پھی نخنچی۔ جنک ۽ گوئشتم "تے پچے لوک ۽ نخنچو
اشی ۽ گوئشتم" میں گریے آں۔ نیں ہمیشہ انت مال ٹھی باز کیں
بیٹھے ھند جھوں۔ قیچوں کتوں"۔

اشی زال ۽ گوئشتم "بادشاہ دھی بیار و زیر عالم ۽ بیار" اے
آر لفنسش۔ بادشاہ ۽ گوئشتم "تے منی پت ۽ دز برد و کیلی براڑ
انت۔ ڪل انکا ھکنونخ انت"۔

اٹانی سیر پیشہ۔ بادشاہ ثالث ہم است انت۔ بادشاہ جواہیں
لغے داشت۔ کہ منی جنک ۽ باغ است۔ چور و شتو ولی ماث ٹا شہر
ار لغتی لشقت سیر دسو کائی ۽۔

دوكشن

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ و شہر دو گریواں اسٹ راشاں ملی
و حصل یہت اسٹ۔ یکے عزاز لے استند۔ گڈی عززالی دے نیت
اسٹ۔ روشن عزدار کاراٹ گزارہ کنٹ۔ یک پیلے عالمگھرات۔
روشے عکسانیں سمات دارا کہ شستہ دیشی کر غنے جھنکل عکپتیہ اسٹ
آڑتی لوح عز۔ دار عز کاراں شوشکنٹ۔ آں ولی وندھ عز و راست
لے ولی وندھ کر غنے عزادات۔ ماڈن چینانا ماڈن مزن بیتہ۔ روشنے ع
انے دویں زیر کپتخت۔ کوئی شتنی "من بہر کناں اشتون"

آہنی عکوشتہ بچے اسٹ اسٹ۔ کرتہ بہر کنے"

ماڈنیں براٹ عکوشتہ "من زال گپتہ ماڈن تی اسٹ"

کسانیں برات عماڈن برٹتہ۔ کسانیں برات عسنخ لوٹخت۔ روشن
وکوشتی ماڈن عزدار بال گنداب چوں کنٹ۔ دیر حصہ سے ارشتو
ماڈن عزفار بیتہ ماڈن بال کتہ ماڈن شتو دیغز عکوبے سمل
هر کہتہ۔ دیشی آسے بلغا اسٹ نکو اے درکپتہ ڈالنگے گون بیں نکو
وکوشتہ "من زرا دالار نتا یاں تر تنا نگو آسکنخے" یا

اُشی ۽ روپیه گوں ات کو ۽ داتھی ـ نکو دیش بیٹھ ـ حسند دا ٿیا ران
داتھی ـ نکر ۽ گوئشہ ـ ایذا اووس من رو غال باوشاہ جنک ۾ پر
بیغا ات ـ

نکو کہ شۂ دارال بوجاں پنجاوی ماذن ۽ داعفی ـ نکو بانگھا کل ڪر
پول کشی ۾ ته پچے نہ شستھ ـ

لے مرد ۽ گوئشہ من ترستھاں ـ من نہ شدھاں ـ

حکوء ۽ گوئشہ ٻپت روشن ۽ رو دا سیر کشیش ـ لے اغدیں ۾ ۾ ۾ شن
وَرَدِي ٻمیدا بیتھ ـ بانگھا منڈاں دنی آف ۽ بھر ڦنہ ـ آف ۽ شۂ
جیشی آت ۽ ڙاگڑ لغت ـ دانی میلا بینا ات ـ گر ڳوئ ۽ دلی ماذن سخ
کتہ شته ـ منڈانی نزیخ تلاو ۽ منڈان گڑکتہ ولی زدار کتھی ۽ سکم
کل سہوڑا گندفا انت که دنی ۽ بر غالات ـ منڈ گڑ تو صندا ۽ ڪنفت
شیم شف ۽ ولی صندا پھجت ـ کو ڻو ڪر پھجتہ زال ۽ دپتھ کو ڻو ڳوئ دیغا
انت زال ۽ اصل دیش ڀاکه نال دور ڪی ات ـ دھمی ڪھا لے ات ولی
مرطد بستھی ـ در پسته ماذن سنجایا جکتیه انت ـ ماذن ۽ زدار بیتھ ـ لک
جشی ماذن ۽ ٻال کتھ ـ بڑ تو ولی چند ۽ صند ۽ پھجت ـ نوکر ۽ داتھی که نی
ماڻن ۽ ٻند بلاں کس گندیت ـ در غ ۽ کشتہ اباع پول کتھ شون آکتھ
جنک ۽ گوئشہ ماذن ٻال ڪعن ـ من رتار چھل دا ت ـ باوشاہ ۽ گوشتہ
بیا سیر ۽ کون ـ

سکھ ۽ گوئشہ ـ چھے سلنے سنگیتا سته من سیرن خانی ـ باوشاہ ۽
کوشتہ ـ اشتور سوا ولی منڈ ۽ کس نہ ذیاں ـ

گوشتی ـ سا لے ۽ دا نذیت گردا سیر کنا نیں ـ

بادشاہ جنک حدا نشته انت گریو پخیر دیں و سکتو لر کت و قی ماذن
و پونخ عـ دس امیں دگ عـ لوٹ کتو زر عـ کتھی بیدل آنکلو ہواں نکو
ریغ عـ در کپسہ - نکو عـ گوشته " ترا اند شف عـ دا ئول تے زال بھر ہی من
زامگھاں " - اشی عـ پیچ روپیہ داشت - نکو رہیں بعیثہ آنکو نشته نکو
و گو نشته " بادشاہ جنک عـ سیر جینا انت من رداں سیر عـ "

و نکو مناں کہنیں پکے دے من دی کایاں گندال سیر عـ " نکو عـ
کہنیں تپے دامتہ - ہمودا کہ نشته گوشته " مناں دنی وٹ عـ بر من دنی
ماذن عـ پول عـ کنا بنیں " اشی عـ دنی سنگتیا بڑ تر -

جنک عـ دماڑاں بیریں بوجے دینجا انت " گریو عـ کہ گھنڈ بیٹھیتے وقی ماذن عـ پول کتھی - زال عـ گوشته " نکو قی
دیاں " نکو عـ بڑ تو سوھو کشہ - کوٹو بو تکھی گوشته " شف نیم لی - بادشاہ وقی
جنک عـ مڑو عـ لور عـ کار بیٹھی " گریو کٹ عـ شیرا لکھتہ - بادشاہ آنکہ جنک آڑتھی - کٹ عـ چکا -

نند نیتھی گریو لکھتہ انت - زال عـ مڑ دا آنکہ صکھا جکتھی - کڑو بعیثہ زال کھتھی گوشته " اول عـ
سلان سنگتیا شفے نیں اندریں آنکھے " زال عـ گوشته من ایر زکاسی بیٹھیاں ہواں ایندا بیکھی چرغا
من سنگتیا شفے نیں ")

گریو ۽ لکھتے ته ڳوشتئی همن ایذا کسے کیرتا ۾

نال ۽ ڳوشتئه درکف ۾
ای بیعنیت روآں کے سکھ کشیش - نال ۽ ڳوشتئه ”بلاؤکن
درپیتو لوکر ڳوشتئه ماڻن ۽ بیار ۽ آہنی ۽ ماڻن آڑلئے ن
بیعنیت - ماڻن ۽ بال کشہ شف روشن بیته آسکو ولی شہر
پیغعت - لشار و برات دارے ۽ چلوے ڳوشتئنت - ٻڌ
روپیه گون ٿي - ڦھی آڑئي - بیگنا برات آنکه ڳوشتئي ”میا
کن ۽

ملاءٰ طیش ملا ۽ زکاح کٿو گھر ته صنداسته بادشاہ ۽ ڳوشتئي ۽
تا پرے گول بادشاہي ۽ گریو ۽ باز سنہرائیں زالے آڏنه .
بادشاہ ۽ ڳوشتئه ۾ ڈو ڪشان نال حسیرکان، دزیر ۽ ڳوشتئه . لے
شنوں بیث کر مرڻا گھئے نال ۽ کارے - ته نال ۽ بیار - سردا
پچے گئے ۽ ”

بادشاہ ۽ ڳوشتئه ”کھل پک داجه نست“
”پند عَنِ دیا ہے فرق انت - کہ ته بادشاہ ۽ ماگر لیو ۽“
اے گر ڻو شعفت ر بادشاہ ۽ ڳوشتئه ”نی ما نی دے نیلا ینس“

گڏھی روشن ۽ بادشاہ شتم شکار ۽ زستان انت - دیئي پیز عَنِ ده

ول بذات - تیز رغ زرگ دامت - لون کر ہمیدا داشتی گوشتنی " با گفگا
ہوں ہمال سماں یہ

شہر دایاں گوشتنی من بندے بندال - بندال بورن انت " ۱
گوشتنی " ہمودا تیر غے زرگ دامت بلے ول سوز انت "

کے گوشتنی است اش کے گوشتنی بیست انت گریو ۲
گوشتنی بیست انت " ۳

بادشاہ گوشتنی " بیا شترت ۴ بندال افر تیر غ بیدتہ من تھی
دغ ۵ اہر چی اے دست بُرٹتہ منی انت افر نویتہ منی لور غ
ہر جی لے دست بجتہ ہوال تھی انت " ۶

گرگوں گیتھ تو جگل ۷ شلغفت تیز رغ دیتیش - ول سوز اش تیر غ
لکھن بادشاہ ۸ دار غتہ کو لئے گیر بدو داشتی - گر لغفت صندو ۹ گریو
کاشت " زال من تاب رائینتہ " ۱۰

زال گوشتنی بادشاہ ۱۱ را " ملے میاز دئے ماجوانیں ھندے
ٹاہیں ہوں " ۱۲

بادشاہ میاز داشت اشان جوانیں مارٹی لے طاھینی پہ کر غادر کفغا
اویس ہو کتھی - ہوال دست داشت کر غ دار کپتت زال ہمودا
بند ملکتی - بادشاہ ۱۳ حالی داری کتیش بادشاہ ۱۴ مکہ چرانا گوشتنی
میں ہوال مارٹی پھی لے گندال " ۱۵

دست ۱۶ بخت میسہ کر لے مارٹی ۱۷ در کفغا ات میسہ کپتی کہ در کفغا تہ زال
گوکنک جتھ بادشاہ وقی دعده ہو را بیتھنے گوشتنی ہرچی اے من دست بجتہ ہوال

نمی انت نہ دست میسہ بجتہ بیسی برو " ۱۸

بیمنل مکوک

بیتہ بادشاہے۔ بادشاہ ۽ پیٹ پچ انت۔ یا ز شیطانیں نکلندے
نیٹ عالم تنگ کشیش۔ ملک آفانی در ٿیغتیش۔ عالم ۽ پیغت دار
دو گول گالو لال ۾ جو ٻیغتیش۔ ٻیغتیش کوئنہ۔ کوئنہ در ٻیغتیش سقام
پچ پیشو بادشاہ ۽ گور آنکخت کر۔ مارتی بچاں تنگ کئے یا ماریں
موکل ۽ دھے یا ولی بچاں ۽ ”

پارش ۾ دل ۽ گوشۂ بچاں نرییناں قوم ۽ ریپناں بادشاہ ندا
و قی زال ۽ صلح کرتے۔ زال باز ہوشیاریں نکے ات۔ زال ۽ گوشۂ
 القوم ۽ میریں۔ بچاں ریس۔ قوم که ریپنے تئی بادشاہی نویت و
بادشاہ ۽ دل مولد ۽ گوشۂ جتی آنی دیبا براؤے وٹ روانت۔ ”
اشاں جو تیانی دیم برادرانہ سے شف ۽ جتی سکتی دیم برادرانہ نیٹ
اشاں گوشۂ نیں اباumar موکل دار تے بیا ڳوں ۽ ”
ای ۽ لختت۔ آنکفت بادشاہے شہر ۽ ما مزدری لے کنوں ـ ”
۽ گوشۂ اشاں ته مدار بارے ترانا نے درست۔ ”
امدیں تی بادشاہی شہرے ۽ شقعت۔ ہوذا گوشۂ شیش مارہ زوری
لے دے ـ ”

دنبرید ۽ گوشۂ پول ۽ کن لے آپنی ۽ پھے بست۔ ”
بادشاہ ۽ پول کن یئنہ۔ اشاں گوشۂ ما برات یوں ـ ”

بادشاہ ۽ گوستہ ۾ اشال سوں کنوں ।“
دزیر ۽ گوستہ ۾ اشال دار پڻه کی وجتے تامزائیں مُدنی ۽ دینت ॥
بادشاہ ۽ اشال نوکری ناقظ ۔ نوکری ٻمش اش کر ماہ ۽ اندر ایک
شغف کیت واسنگے ہے داسنگ شوار گشغی انت ۔ ماہ ۽ ٹھوے
تاخواہ صدر روپیہ انت ۔ نیٹ ٻوال شفت کر دینتہ مزاہیں براث
لختہ ۔ داسنگ شتہ کشت لختی ۔ گڈھی شفت ۽ اعذیں براث لختہ
سیمی شفت بھات دے داسنگ جت لختہ ۔ چیار ڻی شفت ۽ چار ڻی
دے داسنگ جت لختہ نیٹ ٻچتی شفت ۽ پتھمی بھات ۽ ک نام سیفل
ملوک اش داسنگ کشتی ۔ بادشاہ ۽ دلی سندھ سیفل ملوک ۽ دالہ ۔
پڑی ۽ دری زال دا لغتی ۔ سیفل ملوک ۽ زر ڪیس دمبیر دے جت
لدوشے ۽ پری آزمان ۽ بال ۽ گوستغنت خپتن ۽ ک دمبیر جنغا
اش ۔ پری گڑ لغنت ۔ آنکو ھبہت ۽ چکا لستغنت سیفل ملوک ۽
دمبیر و داشتہ ۔ اشال گوستہ ٿت دمبیر و ڄن ماش کنوں ۔ ماولی پندھ
لختہ پر جپی لے لئے حاتما دو نیں ॥

سیفل ۽ گوستہ ۾ منال سو زال پری ۽ دینت من هذی دمبیر واجہان ٿا
ٻریال گوستہ ۾ سو زال پری ۽ ترا دل ترا گوں لکوئی ۽ کیت روٹ
کے ۽ حال داتے ۔ گڑا پڑ تو ڄمآل سیفل ملوک ۽ کہ سونال پری دینتہ کس
ملوک ڦوک لختی ۔ رو شال ڏشت شکار ۽ شفال گڑت حصہ ۔ سو زال
پڑی دی حصہ اکا تک ۔ رو شے ۽ ششیں بلا تانی زال دی بادشاہ جنک
الیا ۔ لون ۽ آنکوست سیفل ملوک ۽ زال ۽ ڙا پول کیتیش ٿت
لکھ کو بخوائے ॥

اشیءِ گوشتہ سیغیل ملوک رنجاییں اصل نہ ایشیت نونع ہے
اٹال گوشتہ روں کوٹو خیال عکنویں ہے
اے شمعت کوٹو پیٹ دد تکویں پھٹ ایسا است۔ سیغیل ملوک نال
پٹ ریغت دھمکری پردی آنکہ جتنی چوانئے۔ مانی دیم بیٹھہ بھڑ
پٹ نظر لفنتی سیغیل ملوک گوشش "کائے تے سوز علک بیاریہ
منی نندع ذمیت۔"

بیگھا سیغیل ملوک آنکہ۔ باوشاہ نال آنکہ گوشتی زامات ایسی
نال عداۓ پیشہ۔ روشن سپہرا ایں نال آنکہ پڑی کل کرتختت۔ نال
نال عجوانے جتنی دیم پھوت پیشی ہے
گوشتی لُک کتھی" اسی گوشتہ مار سما نہ است۔ نئی نال گوشتی کر تے سوز ملک
بیا"

سیغیل ملوک ہے داج عُڑتہ شستہ۔ دیر وطنے ع پنجیرے نشیان
پول کتھی کہ سوز وطن ع سوھونے من سوز نال پردی ع پولاں۔"
پنجیر ع گرستہ من دے نشیان سوز نال پردی سوا دے باڑا یاں ہر دنخا بڑ
دیکا نشیہ است۔ ہر اس دی بہ سوز نال ع نشیہ است۔ آں جی لے کوہ
استیں۔ اگر آڑتے ہے دگ بیاری ہے
شستہ گورہ ہواں بلات ہے۔ آہنی گوشتہ "گردو پذابرو۔ سوھونے
وختے آزمان ڑ بمال ع گزیت دیر ڈاگندا ایں۔ بر و دیا منی مرا اٹلا بیان
ڈادیری پہ سوز نال پردی ع نشیہ است۔ گوشتی اندر دیتے ہے دگ
بیاری ہے۔"

بیغل ملوك ہمینا ثالثۃ۔ ششہ دیما کے کپتیہ انت۔ چکاریں
نیک گوئیہ انت۔ ساہ مان نیں۔ گوشٹی سوزال و سوھو

نے ”زے“
گوت پزارواں دیما ڈسٹر تے ڈس ”

دیما تاہے ڈسال دیما کہی سرے ہمینا بھگلی لے جھگلی اندر لے جنڑے
ہمینا مرشد انت۔ برہواں ترا دسمی تی کس سوھونو نیشی ۔
منزل گرانا ہمودا ششہ۔ دیشی پچھر لے شتیہ انت۔ راشی وسلام
راٹ کوشٹی ”پچھر بابو سلاماں لیک“

پچھر گوئشہ ”بابو مخفیتے چرپے زمیتے“۔ تے منی برزاںک بیٹھنے نہیں
راڈاٹ نخانی ۔
اوشنٹی ”تا نگو رو فائے“

انھی گوئشہ روفاں سوزال پری پولغا۔
پچھر گوئشہ ”دگ“ ترا کس موئہ گوئشہ کہ سوزال پری دیرا انت“
سیغل گوئشہ ”مناں باز“ گوئشہ پر من گوئشہ من رو وال“
پچھر گوئشہ بیکھا لی ایذا۔ بانگھا ترا ڈسال ۔
بیگھال غن نیست ات داتھی بھنگ۔ بانگھا پکھیہ کر دوکھی۔
اٹی لولپی اے۔ ترا کس نگندیت داتھی سوٹھائے مزاہیں کھے۔
جنی کو مار مزاہیں ہو ڈے پیٹ۔ سر بیخ گر کنش چھاں ہو ڈروڑنا یت
ڈیلا ہے ڈیپہ سوزا ڈیپہ انت۔

انھے انت۔ آت دوسرا برو۔ ہمینا سوزال پری مولدگیت آن“
امولک دختہ نادرہ انت یا مُڑتہ مولد ترا پچھر نیارت۔ پھل دکھنی ایت

گردو پھورہ

بیتہ بادشاہی - بادشاہ عہد شہر و دش عگر بیوے اوتاکی اش
 گریو، مزاں پھوٹے دی اس تاثر - پھور و عیا بیکھا سعنی پچ کشتی
 او گرا شو تک گزارہ کتی، بیکھے و چک بیو، کتنا شست - لے دی رنہ
 ہمودا نشہ، سعنی پچخ شوشتی، نیڑھ روشن بیتہ - گڑا کڑو، بیتہ کر
 روائی کا سختے چھی لے چنان - دل عاتکی کہ بادشاہ کڑا براؤں، لے
 ششہ ہمودا سعنی چنغا دہمکری بادشاہ جنک عزما دنی ماڑی دی
 دیتہ - او مولد دیم داشتی کوشتی، بر و پھور و عر کوش کہ سعنی بل دی
 تی لغن ع من دیم دیاں۔"

مولدا تکو چور و عکوشتی "بر و دنی لونغ ع رتی لغن ع بادشاہ
 جنک دیم داشت"

پھور و گڑلو دنی حصدا نشہ - دیرھے ع بادشاہ جنک ع لغن و دخت
 ع لغن دیم داشتی - تالی لے پر کتو زا دھڑداں او سنگوی ہمکے اندر ع
 ماں کتھی - مولد ع آڑلو پھجیتہ - اشان لغن داڑلو پڑی دھنی اداری
 لونگ ات - ہواہیاں داشتی -

گڈی روشن ع اعذیک بتو روشنہ سعنی پچخ ع دہمکری بادشاہ جنک

مولد دیم داشت که بمنجھر و گوش متی لغن روند تا پھیت لد
تکفین لغناں بانگھا بھر کس مذیش یہ مولد شو بھر دیں
داشتی۔ چور دگڑ تو صذا شتہ۔ بانگھا مولد لغن بردار واللغت
اشاں لغن دار فتہ۔ پڑی ددمی ایر کشغنس رشف روشن پیش، بانگھا
اشاں ولی لغن دار لغت۔ اشاں اندر لغناں دیگری مکرے
دیتہ۔ اے باز دیش بیشغت چور دگر نکو زر تو شر مکر۔

گڈی روشن لادتہ منڈ لادے رو ماے۔ عطری دلکھے دیم داشتہ
مولد کہ اے پھیتخت۔ چور دلکھتہ رانی دیتہ۔ مولد پر رند لشی
چور دگر بڑ تو سندے رہمال او عطری دو نگ پور لغت۔ ہرال منہ
ایکلا کشی۔ مولد کہ دیتہ پھی گل چور دگر پور لغت رتہ مول آنکہ
گودی حال داشتی۔

چور دگر دیتہ کہ پادشاہ جنک یعنی عاشق دیتہ۔ پیغامانی بروکہ
مولد کت۔ چور داںکو مارٹی دگنڈ لادے او تاکی دیتہ۔ ہمیڈ اڑا سرگے
پیشی روشن بازمان آنکھی مکیں بنشے دگر بڑ تو مارٹی دگر غا پھیتی دی
چور دشعت دادشاہ جنک دگوڑ بیت بانگھا گڑت۔ سبلا آنکہ
دادشاہ پر بانگھا دلی منڈ تو دیتہ۔ چور بازیں روشن داشت
دادشاہ جنک دی لاف پر پیشہ دادشاہ دی دی سما کپتہ پیچے کہ
ولگراں بیان اشته۔

روشن ہاز گوستہ روشن کیں روشنے دی منڈا گوستہ یعنی
یعنی مناں گوں پر دو بے بی سیر، کن ڈوک چور دلی مان آنکہ
شتو دادشاہ دگوشتی۔

و ک منای و تی منڈو دئے من شیر کنال " بادشاہ مگر اس نے
" من و تی منڈو ترا هذبیں ریاں کے من بندے بندال منی بند
بوز " چور دو کے گوشتہ
و بندو ته بند "

بادشاہ گوشتہ
و باع و گوخر بستیہ انت گوخر و دوش - شیر ٹرا دلو پر بیمه
ہواں و حن دلو بھوریں شیر بلاں مستخ بنت ہواں داج
ء بنت " چور و ته منشہ - لاغ و درکپتہ مولد جکتیہ اٹ مولدا
گوشتہ -

و اے رومال او سندھی و مگر بادشاہ جنک و دالفت.
رومال و گوخر و دس - گوخر جکت - او پذرا دلو و کے دشنه
مسدری و نزیر شیرانی اندر و مان کن - شیر مستخ بنت - بادشاہ
اگھا دلو بھوریں - مستخ ہواں داج و سر کائیت ۔
اشی و رومال نڈل او سندھی پچھا - شستہ باع و رومال دستی
گوخر جکتہ دشنه دلو کے پر بیتہ شیرانی اندر ا سندھی مان کتی
شیر مستخ بیتغفت - بادشاہ اگھا مستخ ہواں داج و سر سلسلہ کفت
بادشاہ و دشی منڈ چور و دارہ - چور و سیر تیار کی
کتہ - دہمکری دزیر سٹی بیتہ - دہش نیا تکمیل شتو بادشاہ
و گوشتہ -

میک بندو گوں شوں و تی منڈو دیئے - اے بندو بند کے بلاں

اپنی اے جنت نئے بیت زین عَ سے آزمائِ عَ " بادشاہ پر
پورا رہائیت کو شتیٰ۔
بہلی دلی مذکوٰ ترا دیاں ہندے جن نئے زین عَ بیت
کے آنکھ یا

چور دل دیشہ دزیر ڈل جنت پکستہ منڈل عَ نیلت دیغا چور
بہت کہ ردال ہندے عَ دتار کشاں ۔ پورا لونگ عَ لڑا تر۔
مزلاں گانا دگ عَ ناخنے دیتی ۔ بیعت نگت دگ
ڈکشیٰ ناخوٰ۔

"کہ ماں زیر یامن ترا زیراں ۔" ناخوٰ بھی دلرسی نداشہ دگ
ڈروفا ترنت ۔ اسکے جنگلے چورو عَ گوشہ۔
پا دکریں گھوڑا گرول زدار یول ۔" ناخوٰ جراونہ داشہ
پیاک اٹکعنہ دیشیش بنوے ٹر سوزیں گندیم عَ پُردانت ۔ ہوڑ
ڈکشیٰ۔

ناخواشی واڑھ عَ اول عَ داڑھ یا نوچی داڑھی " ناخوٰ گوشہ
مڑکرنے کئے دانی بسو رانت ۔"

شف عَ روشن کننا روشن عَ شف آٹکو ناخوٰ لونگ
کنڑی بیعت پورو عَ گوشہ۔

کار دختے عَ لونگ عَ شتنے سے دھکا عَ کل ۔ بیت مزلاں
کان اسکو لونگ عَ بھجت یعنیت ۔ ناخو کہ لونگ عَ گلوئی عَ شتہ
کنڑی دھک کو کھلتی عَ زال جراں کشغات ۔ جھٹے جکٹتے
کلی دھک عَ اعذیں کھلتی عَ زال جان عَ شو ذغات

سیمی دھک ئەکە سەقشى ئە زال چەنگك عەپول كىشە.
اکتە عقل تىا کي دەستە تىامىرىشى سەنگت بىشە كە نە؟ "ناخوئ
گوشە."

"پول ئۇ مەن مەرىشى گۈزخە سەنگت بىشە بەوش كىشتى؟" - چەنگك
ئۇ گوشە.
"دە گۈزخە آل گۈزخە نە انت."
"ناخوئ گوشە."

"دەگ ئە هنال گوشتى يايىتىل زېر ياترا زىبرال - اعذىي
دىيما گوشتى كە دو كورىل گەھەدا گەرول زدار
بول - دىيما اعذىي بىولە ثا سوزىل گەندىمىز ئۇ پۇرات كوشتى
داڑتە ئۇ داڑتە ياخىن داڑتى - اعذىي گوشتى كە لور ئۆضىخ
ئى دەھك ئەگىل ؟"
چەنگك ئۇ گوشە.

"منال زېر ياترا زىبرال اشى مطلۇ سەمش انت كە ئە كىسوے
كىن يامن كىسوے كىنال - مە دەخت كۈزپەت - كورىل گەھەدا
مطلۇ سەمش انت كە بىيا دولەت بھورىنۇل ڈيڭ دول - او بىد
ئۇ سوزىل گەندىمىز كە داڑتىتە كە نە - مطلۇ سەمش انت پوردا رال
داڑتە كە نە - او كەلخ ئە مطلۇ سەمش انت كە زال دچىك سى
بىنت ؟"

بىلەكە لەغىن تىار بىشە - چەنگك ئەچلى و چىار لەغىن پەكە
او بورگەستى - كۈز داڑا دەلى پەركىشى - آفشك دى ماں

مولد عَ دالْغُنْتى كه بىر دارلە بەھان نشىيە ات . بەھان ئەنلىنى . مولد عَ دالْغُنْتى كه بىر دارلە بەھان نشىيە ات . بەھان ئەنلىنى .

دېيش اور گۈش -

دَخْ ڈَچْل دَچْيَايِيں دريَا تارو وارايیں
پىچى بى شمارايىں

مولد عَ بِرْ طَلْغَنْ داڭتە او دَكْ عَ بِجْرَو وَارْ تَغْنَتى . بىچى پىچى
مَكَاشْتَه غُنْتى كه گُودى عَ ھَمِيرْنَگ عَ گُوشْتَه پُور وَ گُوشْتَه
گُردى عَ گُوش - سە

زَخْ عَ چَرْ ڈَچْيَايِيں دريَا سُو چَلْدَيِيں .
پىچى پىچى كىوايىن

مولد عَ ھەنچىپىچى ناخو جىنك عَ گُوشْتَه . جىنك بىچى بىچى
کەدەر دار تَغْنَتى او مولد جَقْشى - مولد عَ گُوشْتَه من بىچى سى
تال كا اسے رىنگىس بىداى بىداست .

ناخو جىنك عَ مولد دىيم داڭتە كە چور دَعَ ايذَا بىارە . مولد شە
بَرْ دَد گُوشْتَه " ترا گُودى لوع عَ لوڭما يېغا ات . چور دَ
رغ عَ آتىكە .

بىكىھا ناخو جىنك عَ گُوشْتَه .

ئىمال ھەنچىپىچى ناخو جىنك عَ گُوشْتَه .
ئىمال مۇكلى عَ دىئى من گوں سەھىشى عَ سېرىءَ کىان او بىكىھا
لەپىلى داڭتە بىكىھا ياخىن بىتىو مجالس كەتى باڭىھا جىنك عَ گُوشْتَه
ئىپس ابا ، من گوں اشى عَ سېرىءَ کىان " ناخو عَ گُوشْتَه من
ئىشال كە تە دىت .

تاخوڑا شانی سیر کتے جھٹے ہمیندا او تاکی بیٹھنے
تیار بیٹھنے وئی پندا۔ نزلال گرانا آنکو لوغ چھائیں
روشے عجور دا گوشتہ۔

من دلی کارے عوادغا ٹول ته تریٹ آنکھے گول لئیں
کتوں، زال ڈا گوشتہ۔

حال دے ہما پیغام، چور دا گوشتہ
بادشاہ سری وئی جنک مناں داشت۔ پند من لئیکم۔ گھنی
دھک ڈا گوشتی کہ ماڑی اے جن نہ بیٹ زین ڈا کرناں
ڈا زال ڈا گوشتہ۔

”بیدمنی سری عزیز۔ بادشاہ ڈا گوش من یک مردے اک۔
تے گپاں دے۔ من بھت عجناں۔ یامن گپاں دیاں نہ بھت
عجین۔ او، تے سری پیٹ سری چک ڈا نندسری بال ڈا کتے
چور دا سری ڈیکھنے۔ ہمو ڈا شستہ۔ بادشاہ ڈا گوشتی۔
”من گر غاروال مناں گپاں دئے یا کر عا بر و من نزا گپاں یا
بادشاہ ڈا گوشتہ۔

”بروکر غا من گپاں دیاں۔“ چور و سری ڈا چک ڈا نشہ کر غا
شہ بادشاہ ڈا گپ تیار کتو کر غا کہ دو لوء ڈا چغل دات۔ ”بلے
گڑ دیت بادشاہ سرے مان کبیت۔ ہمیرنگا بادشاہ سرزا گپاں
ہم بیٹہ۔ بادشاہ ڈا گوشتہ
”بیا جہل ڈا منی منڈ تی انت۔“
”چورو ہمیل ڈا آنکم۔ وزیر سٹی بیٹہ۔ وزیر ڈا گوشتہ۔“

رالی بندے است انت کہ ہمیرنگیں کارے کن اول
ڈکس عُنخٹہ -
چوروءَ دتی زالی لونغ عَاشتہ در کپتہ دگ عُروغنا
ات کہ شہرے تریشی - ہوڑا ملائے چکاں پڑھائیںغا
بُورد عُگو دشته مناں دیا پڑھا ایں - دل عَ آنکی سبیت عَ
مات گڑدی روخت - گڈی روشن عَ ملا عَ سبیت دانہ ملا
گرمہ ہند عَ - چورو رند عَ کپتی مُلا نہ کے عَ ریختہ چورو
دی پختہ اندر عَ دو منڈ نشته انت - منڈاں آنی ترپے
جتنہ چوروءَ چورو ہسکے کتہ - ملا گڑتہ چکانی پڑا حایخ عَ -
منڈ عَ ترپے جتو اغدیں اوی چورو کتہ - منڈاں گو دشته -
اے پے نے " چوروءَ گوشہ -

" من شوے برات باں " منڈا چورو پڑھائینہ -
لداش باز گوشہ کیں نیٹ چورو عَ ہمکہ پڑھتہ کہ خا علم عَ
جادو ملا عَ نیات پیتہ - چورو ہمیزا گوں نکوٹے عَ اوتاکی اکت
نکو گرستی بامگھاتی لونغ عَ لیپڑے جکتیہ انت - لیپڑ عَ
شوٹک ملا عَ گوں نواں شوشکی - اغڑ ڈینکا شوکمے ہمارہ لاؤ
دلی -

شف بعدش پیشہ نکو عَ دیتہ لیپڑے گوں ہمارہ عَ جکتیہ انت
برہنی باندار عَ - آنکو ملا آنکہ - ملا عَ گوشہ -
مناں گوں شوشکی - من ترا صدر رہ پیجے دیاں - " اشی عَ لیپڑ دانہ
اں ہمارہ عَ - ملا شتہ لونغ عَ کے لیپڑ عَ کٹاں - کارٹن عَ بیاراں -

منڈاں کا ڈچ لکینتہ - ملا عَ گو شتہ پیڑدءُ دارہت من در
 کا ڈچ عَ پولال - اشال دیتھے مے ہوال براثت - بیو دامیٹ
 پیڑد سوزیں کہنی اے بیتھے - بال کفتھی - ملا بیتھے ہائزے رندہ
 کپتی عَ کہنی شتہ شہر عَ بادشاہ جنک ڈو گٹھ عَ نارے یہ
 ملگا بیتھے پنجیرے مارٹسی بھن عَ دو خنو شردع کفتھی - وزیر عَ
 ملگا بیتھے پنجیرے

د دو خنو عَ محن بادشاہ مارٹسی سیاہ ترغا اتت " پنجیر عَ گشت
 " منی ہار بادشاہ منڈ عَ گٹھ عَ اتت منی ہار عَ دینت با
 عالم کل بیج بیتھے پنجیر کر غاشتہ - منڈ عَ ہار چغل داڑھ - ہار بیتھے
 با جریاں دان پنجیر بیتھے با نگوے - ستروع بیتھے دانانی درغ عَ -
 کنڑوے سر آتکہ - ہوال کنڑو شتہ جھتر عَ گرغا - با نگو عَ گرد
 دراڑ کتھ - اے بیتھے بیلی اے - با نگو گردن پیشی - بیلی اوی چونہ
 بیتھے عالم کل گندغا اتت - گو شتھی - ادل عَ ہمیر نیگیں کار
 کے عَ کتھ کہ نہ - "

بادشاہ آئکو پاڑاں کپتی - وقی منڈ داشتی - گڈی رو ش
 عَ سیر کتیش کہ من سیر عَ اوارسی گڑ تغاں قی من مٹی نیاں

بِلَالِ مِسْرُو

بیتہ گریوے۔ گریو شہ پور حیات ع۔ بیٹ دو صدر روپیہ
تھی۔ کریو اش کتہ کہ بادشاہ ع جنکے سنبھرا ہیں اعز کسے دیم
کوئی ع گند عا باڑ انت نہ صدر روپیہ دیغی انت۔ درا ہیں
ا گند غا پہ صدر روپیہ۔

گریو دل ع آنکہ دو صدر روپیہ نہ کھٹوں۔ صدر روپیہ
ل بادشاہ جنک ع دیم ع گندال او صدر روپیہ پہ دلی
ل براں۔ اے هرڑوڑا ہمیڈا لڑتہ۔ روشن باز گوستہ مکیں
لار گرانا آنکہ بادشاہ شہر ع۔ بادشاہ ع صدر روپیہ داشی۔
ناہ ع جنک ع گوار بڑتہ۔ اشی ع گھنڈا یہٹیہ۔ گڑا کڑتہ وٹی
مدھیک ع۔ گریو منزا گرتا آنکہ ٹکے سرا کک در کپیہ ٹھکے دینی۔
ماہ سلام داشتہ۔ آہنی ع ولدی گڑ دینیہ۔ ٹھگ ع اشی حال
تھڑ گریو گوشتیہ۔

ل جیلانی انت۔ دو ماہ بیتہ ماہ پور حیات ع شتنوں۔
لند روپیہ کھٹوں۔ صندالوں بادشاہ جنک ع۔ صذر پہ
چکاں گوں انت۔ اے دگ ع صندارو غیثاں نہ تربیٹ

آنکھے تی جیر۔“

گر بیو عمال لوٹتہ۔ ٹھگ عَ گوشتہ۔

حال حیرانی انت۔ مالے ٹک ۽ سرانشیہ اول، کس دن
دی حال عَ مارتہ ذات۔ عالمانی روغ آغ انت۔ تہ آنکھے ل

جیر۔“

ٹھگ عَ گوشتہ۔

”چل روپیہ مال دئے۔ اُنکے کناں۔ منی سنگت دی بی جزو
بادشاہ جنک عَ گردن۔“ گر بیو عَ چل روپیہ دانتہ۔ لے پتخت
سنگت۔ دگ عَ ٹھگ عَ بزے گپتہ۔ بزرگلیتیش۔ منزلائی گرانا
آنکو بادشاہ نشہر۔ بادشاہ مارٹی بھن عَ لادناتکی پتخت باش
دیتہ کہ بادشاہ جنک ثا مارٹی ۽ باری عَ بھن عَ حیالا انت۔
ٹھگ عَ بزرگتہ۔ گر بیو عَ پاڑدا شتخت۔ ٹھگ عَ پیٹائی دیم
عَ سدھاکتہ کارڈج پہ بزرع کشنا۔ دہکڑی بادشاہ جنک عَ دیتہ
مولد دیکر داتھی کہ

”ہشائی کوئن کہ کارڈج عَ سدھائیں دیم ٻُرگوں ٻُرگوں ھلال
کرت۔“ مولد عَ اسکو اشائی گوشتہ۔ اشائی ٻُرگ تھلال گیش
غین دست عَ میزانی اندرون براں مھٹانا۔ بادشاہ جنک حیال عَ
کفخ عَ اسٹ۔ مولد دیکر داتھی ہشائی بیار مارٹی عَ پوت
عَ اُنکل عَ ڈسونی ما دی گوژدو دروں۔ مولد شتو مارٹی عَ
آرائیتختی مارٹی عَ مولد اُنکل ڈستہ۔ اشائی پوت کشنا۔
مولد عَ گاستہ۔ گوژد تیار بیتہ۔ مولد عَ کدھاں کشنا۔ گر بیو

بَلْ چو گُوژ دُعَادُت ۽ کُنٽ - پڏا چُل دِیٽ - بادشاہ
جِنک ۽ گُوشۂ -
هُمیر لئے محن اٽ بادشاہ کیٽ مار خوار کنٽ - ۽ اشال
گُوشۂ -

ما در عادستا ذنه اول بادشاہ جنک ۽ گُوشۂ -
اول ۽ شوار کیا دُت ۽ داشت "اشال گُوشۂ -
لے زالل هار دُت ۽ داشت - ۽ بادشاہ جنک ۽ گرلو دُت ۽
برُنئی گُوژ دماں کننا - مولد ۽ ٹھاگ ۽ دُت ۽ -
سوارغ که کیٽیش نه ٹھاگ در کیٽیه پینگ ۽ چیک ۽ المد
اکھر گول زور ۽ گُوشۂ - بادشاہ جنک ۽ گُوشۂ -
لال نور ۽ واهر چیک ۽ کنئے بادشاہ سئی بیٽ مار خوار
لکت "اگر لو ۽ گُوشۂ -

لئے دُنی مسدر رو پیسہ ناسن ۽ په بادشاہ تریس ۽ نیلاں - " بادشاہ
جنک ۽ صند رو پیسہ داته - یسم شف ۽ اشال اعذیں وا سودا شتی
بادشاہ جنک ۽ په چھپ دیجا ہزار رو پیسہ داشت - گرلو ۽ گوشۂ
لال گول بلال بیروڑ ۽ کن - بادشاہ جنک ۽ گُوشۂ -
بلال بیروڑ چے ۽ اشی ۽ گُوشۂ -

لئے گول سپیر ۽ کن " بادشاہ جنک ۽ گول گرلو ۽ سپیر
لئے ٹھاگ ۽ گول مولد ۽ رائے دُنی زالل پھجی ۽ دُنی دُرع ۽
لئے لفڑت

سونپکھی

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ نشو ولی بادشاہی و کنغا انت
 بادشاہ ہ کا یہ پچے۔ پچ بار سہرا یہیں روشن بازگوشہ
 روشن کیں۔ بادشاہ پچ بیتہ مزن۔ بادشاہ ہ ولی وزیر دیم
 کہ بر و منی پچ ہ پہ ہمیرنگیں۔ سہرا یہیں نامے پول چوکہ منی
 پچ سہرا یہیں۔ اد بلاں بادشاہی جنکے بیت۔ وزیر ہ کہ
 تیاری وزیر لڑکتہ۔ منزل گرانا آتکہ دلیر بی اے ہ دیتی
 نوارے دنرا انت۔ اسی ہ دی کام زکا کشخت۔ زدارا کہ
 سلام داشتی سہے دی وزیرے ات۔ حال حوال ہ رندہ
 وزیر ہ گوشہ۔

مناں منی بادشاہ ہ دیم داتہ کہ پہ منی مدد ہمیرنگیں مطلب
 پول چوکہ منی منزل سہرا انت۔^۱
 اے وزیر ہ گوشہ۔

من دی بادشاہ ہ دیم داتہ کہ چور و ہمیرنگیں نامے پول
 چوکہ چور دت سہرا انت اد بلاں بادشاہی جنکے بیت۔^۲
 پلی اشال ہمینڈ دست داری کیش۔ اد سانگ و سیر ہ درانی

کیش۔ ہر کس پڑی پاڑاں دتی ہندو گھنگھن۔ اشی ۽ آنکھ
بادشاہ ۽ حال داشت کہ تئی چور و ۽ پہ نال دیتوں۔ بلال روشن ۽
دہلوی گھنخ تیار کیش۔ بیٹ جھنخ لڑتہ۔ مزلاں گلنا آتکو بادھ ۾
شہر ۽ پھجتھن۔ سری شف ۽ گبیدہ غنٹہ ہماں۔ گڈی روشن ۽
سیر شروع کیش۔ دا، پیت شف ۽ سیر بھائیش۔

پہنچی روشن ۽ بادشاہ ۽ گوشتہ کہ
مے ردا زانت کہ سیر ۽ جھنخ ۽ بھلی ۽ جنک برغی نہ انت
پناما کاروں پھینیوں۔ یا بلال چور دا یڈ بیت۔ ”اشی ۽ گوشتہ
چور دگوں وزیر ۽ ایڈا بیت۔ ”اے ہمیڈا سرا تکھن۔ جھنخ
گھنگھن ٿی ھنداشتہ۔ ہے نیا ما، پیت روشن نہ گوشتہ نئے حال
نئے دل دی نئے بادشاہ نئے قی کسے۔ اے الکا کنڑ و حلتی ۽
ؤز شفت۔ لغن یادشاہ مولد ۽ کاڑت داشت روشنے
۽ مولد ۽ گوشتہ شوا است پے عزیزیہ انت۔ شوال مرشی
پہنچی روشن انت۔ دا، پیت سال ۽ قی ۽ نہ دامت ہے منڈ
۽ شوار کس نہ ذات ”بادشاہ پنج ۽ گوشتہ۔

”اکھلے چی لے ”مولد ۽ گوشتہ کئے دانڑ شیری تکا دے کیاں
ہندے بل چھوڑا ته رکت ہے اور رومال ۽ گہ سر ۽ کن ترا
کس نگزدیت۔ ”گڈی روشن ۽ وزیر ۽ پنج ۽ کٹ دانڑتہ۔
شیر ۽ ہندے ٹھاہنی کر رکت بی۔ بیکھ بیٹہ۔ لغن ۽ وخت
بیٹہ مولد ۽ لغن آڑتہ گوشتہ۔

”تکا کن لغن ۽ لور بادشاہ جنک پندا غانت۔ ”اشی ۽ لغن

دارا شتہ۔ ہواں رنگا لکھتے بادشاہ جنک آسکے کٹ کر اُنہے
کٹ بال کتھ۔ کٹ شتو دے آنی ملک اُنہے۔ ہوڑا دے
بازشیہ نہت۔ بادشاہ جنک شتو دے آنی بادشاہ کٹ
اُنہے۔ پرسی آنکھت۔ ڈومب آنکہ ڈومب اُدھل جس
پر یاں درلیں جتھ۔ نیں درلیں و بار و سوز پری او لال پری
آسکے ہر دلیں باز سہرا تھت۔ اے کہ یبو اُ شردع بیتفت۔
ڈومب اُ اشانی بھرم داشت تختہ۔ دھل جوانی و جنت
تختیش۔ نیٹ وزیر و پسح و دھل چلت رو دت و جنتی۔ دھل باز
جوانی و جنتی انہاں بکتہ۔ نیٹ لشافت۔ روما لے گول میوہ
آل دھل جنخ و نیغا چغل داشیش۔ وزیر پسح روہاں گوں میوہ
آل زڈ تو آنکو کٹ و شیر و اولی سہدا لکتہ۔ بادشاہ منڈ و
سما کپتہ نواں پر یاں چھی اے گا رکتہ۔ بادشاہ منڈ آسکو کٹ
و چکانشته۔ کٹ بال کتھ۔ آنکو اولی باغ و اندرانشته۔ بادشاہ
منڈ گٹ تو لو رغ اُ سشته۔ وزیر و پسح دی لو رغ و گٹ تو آسکہ
شف رو ش بیٹہ۔ سوار غ و دھن خت بیٹہ۔ مولد و لعن
اڑتہ پول کشی دوشی چے بیٹہ۔ وزیر پسح و گو شتہ۔
”من دی ہمودا ششغال۔ من دھل جتھ۔ انہاں یبو کتھ
نیٹ روہا لے گوں میوہ آل مناں داشیش“ مولد و گو شتہ
ہمیز لکا کن من در کفال بادشاہ پسح گو شتہ کہ من ڈل چرفا
(وڑا) انت پہ در غا چھی اے دئے۔ اونتہ گٹ میوہ دئے۔
پذیاں گوں روہا لے در و چغل دئے و

بادشاہ نجح ۽ لوٹتہ۔ وزیر نجح ۽ بیوہ داشت۔ مولد دھمک
درا جکتہ۔ اشال که رومال گوں میوہ آں چنل داشت۔ اشی ۽
روٹتہ بڑا تو بادشاہ جنک ۽ حال داشت۔
کہ گند بادشاہ پنج او وزیر عزیز مرشی اینگیس چی اے در غشت

بادشاہ جنک ۽ پنجھا آڑتہ۔

روش شفیۃ۔ مولود ۽ لعن آڑتہ گوشتی

میریں برد بادشاہ جنک تیار انت" وزیر پنجھا
نشتہ کٹ ۽ شیر پٹھا بیتغتیں سندھ لکتہ۔ دھمکری بادشاہ جنک
اگکہ۔ کٹ ۽ کہ نشته کٹ ۽ بال کتہ بال ۽ کنا نا اولی دے آئی
ملک ۽ شتو نشته۔ بادشاہ جنک دے آئی بادشاہ کٹ ۽
نشتہ سپری نجح بیتغت۔ لیوا شروع بیتغت۔ بیٹ
وزیری او لال پری ۽ بار و آتکہ۔ ڈومب ۽ اعذیں دھل
چت نختہ۔ وزیر عزیز دھل سہیز لگا جتہ کہ گل حیران بیتغت۔
لیوا کنام سون پری لال پری نشغت۔ دے آئی بادشاہ مولود شتہ
اشی ۽ رومال نڈ تو آڑ کا اولی ہند ۽ لکتہ بادشاہ جنک دی کمڈ و بیۃ
اگکہ کٹ ۽ نشته۔ کٹ ۽ بال کتہ۔ بال ۽ کنا نا باع پڻ نشته
بادشاہ جنک دنی بونغ ۽ نشته رند ۽ وزیر ۽ پنجھ ولی بونغ ۽
لکھا ہی کتھی۔ بانگھو کہ بیۃ مولد آتکہ۔ سوارغ آڑتی۔ پول

"دوشی چے آڑتے" اشی ۽ گوشتہ دو سہنڑائیں رومال
المل" مولد ۽ گوشتہ۔

بڑی تغفت۔

بیگھو کہ بیشہ مولد استکر گوشتی۔

صبرد بادشاہ جنک تیارا نت۔ ڈر زیر پیچ شستہ فلٹ اولی ہند
لکھتے۔ دہمکی بادشاہ جنک آئنکہ کٹ ڈچکانشتر کٹ ڈر بال کٹ
شتو دے آنی ڈیہہ وَنْشَة۔ بادشاہ جنک شستہ دے آنی
بادشاہ کٹ ڈنْشَة۔ پری آنکھنے۔ لیبو کیش۔ نینٹ پاروا انکر
سو زپری او لال پری ڈر۔ اے کہ لیبو شروع بیٹخت ڈوب
ڈنک کٹہ دھل ری جنغا۔ نینٹ دزیر پیچ کڑو بیشہ شُرُّ دھل
جشٹی۔ سوزپری لال پری مخففت۔ ہے آنی بادشاہ ڈر دنگوں
مسدر سی جعل دارتہ۔ اشی ڈر زر تغفت آنکھو کٹ ڈر شیر ڈنک کیا
بادشاہ جنک دی آئنکہ۔ کٹ ڈر کد نشتر۔ کٹ ڈر بال کٹتہ۔ بال ڈر
کننا آنکھو اولی بلغ ڈنْشَة۔ بادشاہ جنک وقی لوغ ڈنْشَة زدیر
ڈپیچ دنی اوتاک ڈنْشَة۔

شف روشن بیشہ۔ باٹکھا مولد ڈنْشَة لغن آڑتہ پول کتی۔
”دوشی چے آڑتے“ دزیر ڈپیچ ڈر گوشتہ دوشی دو مسدری آڈا
مولد ڈر گوشتہ۔

”صد سہیر نگین ٹنگوں مسندی ٹھاہیں۔ صد ہے روہاں داجیں دمال
ٹھاہیں۔ یک متبوئے گر گڑا بر و گور بادشاہ کہ منڈ ڈر ٹئے ناہے
ما رو غاؤں۔ بادشاہ شوار جو او ڈر دات۔ گوشیت من دت
روشے ڈر کارا ہیں۔ شوا دیکھی پی ڈر متبوئ ڈر جیتت۔“

چند شستہ سونارو و مسدری ٹھا عیت ٹھنڈی۔ روہال پستھنچ
بولہ و گو شتہ ہمٹاں تسبو و گول لرکیں درپری کائیں ت۔ وزیر نجح
ہاں گول پہ بیال ٹوڑک و گنت۔ تہ مند۔ وزیر نجح ترا گوشہ
ایذا بیاتہ گوٹھ درو کے و جک انت۔ من گول جمال پری و ٹوڑک
و کنغا بیال۔ جمال پری ہمٹانی کاۓ۔ کانی گاڑ بیدتہ۔ گھڑا پرسی ..
لشنا مار بیال روٹھ و جمال پرسی و دستہ ہر جپی و شوالٹت
ماہل۔ کار پریاں افسار انت۔ او شوا افسار گرفت۔ اندر
نیاڑ تو شوار گشتہ۔ اغز شوئے دست م نیا ٹکہ مشواڑ، ہمیندا گرد
انت تی دیبے و برداشت ۔

اشاں دلی گلیں پیاری کتہ۔ شختہ بادشاہ و گور۔ بادشاہ
کا لشنا، اغز دلی جنک و دئے تہ جوان انت ناہے مانیں
علیہ بادشاہ و گو شتہ۔

رخمار موکل انت من دست کارانیں ۔ اے گر تھنعت لوہار و دو کم
و رامبلدی ٹھا عیتہ شقعتہ دیر بند سے و تسبو جکیش۔ روہال او منزی
کو و لوکی قنعتش۔

ڈاکی روٹھ و دو پری آسکنفت۔ وزیر نجح آنکو پہ بیال گو نشترے
چال کشی۔ بیٹھ وزیر نجح و گواہنک جمہ بادشاہ نجح رکہ بیا پریاں۔
کوں نوکارے۔ بادشاہ نجح و گو شتہ۔

بیال پہ بیال ایسا شوں آنکہ۔ پہ بیال گو شتہ۔

بادشاہ جمال پری آنکہ مار ٹوستہ ماشوئے عنی۔ مار زال

کنت کہ شیخو کنت ناپے نیار تو سوچے غنت ما شوار کنوں
مرد کنوں۔ انشاں تے مفت۔ پری بال گپتو شتخت۔

وزیر ہ پسح ۱ تیاری کرت کہ سن رواں ہندے بیٹھ پولال
چمال پری ۲ گندال۔ دو ماہ پانزده روشن ۳ داعز دیکوں
کا یاں ہاتھ دیکل دل دیز یہ پسح لڑتے۔ انگو پولشی آنگو پولشی ۴ لے کم
اصل ہمک کشی ۵ نیٹ بے دس بیٹھ کفرتے لوغ ۶ معاذ کیس سر
گڑو لوغ ۷ تکا پیدا فا ات دگ ۸ آنکو نیم روشن ۹ جو رین
سا یہ ۱۰ دیست۔ دیکری دھرگ آنکو درشک ۱۱ چک ۱۲ نشخت
پک مرگے ۱۳ گوشہ تکوے کون گڈی مرگ ۱۴ گوشہ من پے کوئے
کنال کہ ۱۵ اے آدم زادہ کہ دیتیہ است اشی ۱۶ اے درشک ۱۷ گان
پیش پلاں بادشاہ پسح پہ بھڑتیمنی ۱۸ بادشاہ نیج ۱۹ گوں تاخال جان
شخت ۲۰ دراہ بیت۔ ہمیث روشن ۲۱ جان ششیں۔ بادشاہ گیٹ
لوٹ ہرجی اے دش اشی ۲۲ دو ٹیس بادشاہ ۲۳ بلتی کوڑ ۲۴ بردی
اے ۲۵ بیٹھی پورستے گریں۔ اشی ۲۶ بادشاہ ۲۷ ڈامیت ۲۸ اندھا
ا قل گپتیں ۲۹ ہے ڈک ۳۰ مرگ تے بال گپتو شتخت۔

وزیر ۳۱ بیچ کرو بیٹھ مارخ پشتختی ۳۲ منڑاں گرانا آنکہ بادشاہ
و در گپتہ ۳۳ شتو بادشاہ ۳۴ گوشی ۳۵

۳۶ من ترا در مان کنای ۳۷ بادشاہ ۳۸ گوشہ ا عذر مان کت لختے
ترا کشاں ادل ۳۹ دی ہازیں کشتفتوں ۴۰ باز پیانی سعف گند دانی پیٹھے
انت ۴۱ اشی ۴۲ دی شتخت کلائی سرا د گوشی ۴۳

۴۴ مت دی بدھی لبستہ من دی بدھی ۴۵ ہندال

بادشاہ نے ہاکٹہ - وزیر نے بوجھ بادشاہ میت ۽ برطانیہ کو ہمودا
افرار گئی تھی۔ ہواں روشنی ثرا درمان شروع کئی تھی۔ تاریخ کہت
ہواں گول جان شودا پیشی تھی۔ بادشاہ بوجھ سنتہ دراہ بیانا۔ پیشی روشن
بادشاہ بوجھ اصل دراہ پیشہ۔

پیشی روشن ۽ عالم کل میدت ۽ بوجھ بیقعت۔ بادشاہ
دی ایکمہ کہ گنروں اے چے لوٹیت۔ بادشاہ ۽ گوشنہ لوٹ
ہرچی اے لوٹے۔ اشی ۽ گوشنہ۔

منی لونج ۽ پیشی کو ٹو ۽ پرسی اے بینگی پڑستے گر پینس۔ گول نزیں
بیتے ات منال دلی ۽ دو دھک ۽ اعذیں بادشاہ ۽ پول کتھے
بھی ۽ ادلی ولدی گردی بینتہ۔ سیمی دھک ۽ اعذیں پول کتھی ۽ وزیر
بوجھ ۽ گوشنہ منال ہواں پیشی کو ٹو ۽ کہ بینگے ہزاہی ۽ دئے۔
بادشاہ ۽ گوشنہ۔

من وہشتاں کہ من بوجھ مریت من گول ہمشی ۽ سیر ۽ کناں۔
من گول ترا میت ۽ اندر ۽ افرار کتوں۔ پیلو کن نیں۔ باٹا ۾ ۽
کشت آڑتا اشی دست ۾ داتھی۔ اشی ۽ ہمار کتھے دگ ۽ پیدی ۽
کاشتہ

”کیا پرست ۽ کل من افراریں تئی سنگتیا کا یاں۔“ وزیر نے
ہماست کشہ۔ ڈیہھشتمہ بلانا۔ ڈیہھ روز نایشہ۔ اعذیں پرسی ۽
کاشتہ منال بل منی افراریں من کا یاں۔ یا ہندی علم تزادی کشیت
منال دی ککشت۔ پرسی ۽ داتھے پڑے کہ تادلی من کا یاں اشی ۽
کاشتہ منال بل منی افراریں بگرا نا۔ اسکے دلی ادنیک ۽ پچھتہ بادشاہ

نئے عالِ داشتی۔

سونکمکہ۔ پری ہرال دختہ آنکہ جمال پری ہمیندا اشان گول ادھار کی
بیشہ۔ یسمی روشن آں دوئیں پری رلال پری، سونہ پری) دی
آنکھنعت نشغنت۔ اے بازو ہمیشہ۔ نشغنت کے جمال پری ہمینکہ
پریاں گوشۂ ما اقرار کتۂ بیں جند مرضی انت مار ہر ڈولے کنٹ
باوشاہ پری گول لال پری ؎ سیر کتۂ صلح سر، جمال پری ہاگول
و فریہ پری پری سیر کتۂ ۔

اشان ہمیندا مزا بیں دربارے ٹھاھنیتہ۔ بازیں پری کا لک
ہنت۔ شفاف لیوکشن روشنے ؎ باوشاہ جنک ع مولد تیار کن
بیاکہ ما دی بیگھا ہے تک ع روں گندول چے۔ اے کے شغفت دریک
ع نشتر گھر لغفت۔ گھر سی بیگھا ع اے دو بیں اعذی شغفت۔ ہونا
پریاں لیو کتۂ۔ اشل دی لیو کتۂ۔ ہر کس کے منته ساہی کیش۔ بولہ
ع گو عشته۔

”گو دی تی مرتداں انت کے نشیہ انت“ اے بورغ ع آنکھنعت
باوشاہ جنک ع وقی اپا ع گوشتی کے مناں منی اولی مرتدا ع گو زہدا
رعال۔ بیگھا باوشاہ تیار بیشہ مولد دی سنگت کتی اردو تی جنک
دی۔ ایذا پھی ع آنکھنعت باوشاہ ع وقی جنک دست ع پکھنوت
زمافت ع گو ر بڑتی او گوشتی۔

”کر تئی نال ہمیشہ انت“ زامات ع گو شته۔
”ادل ع مناں گز رات تہ نہ ذاتہ بیں مناں گزر نہ انت“ یارے

ڈیکھی کہ اشیا بڑے دے ہوں ہوں وحنت کا یک زب
کہ بادشاہ اور مولد گرل لغت دلی لوگ ہیں نہ لے گئے سیار
لے لغت دلی ڈیکھے ہو۔ دے آں پڑھ لغت کہ سختی لے ہو
للغت تا دیش ما کا ڈل۔ بلی لے لڑ لغت پر یاں زدائی شفتنا
ہڑسائیں پر یاں بال کثہ آنکو شہر عہدا نہ شفتنا لشقت پیغام
دیم داشیش کہ بادشاہ کے انت بیکے ہو گوئشہ میں بادشاہی
ہوئی کے کنخا انت۔ اشال پیغام دیم دا تھہ کہ مڑاں تیار ہی۔
ہے کہ بادشاہی کنخا انت۔ مڑاں ہو تیار بیتھہ شہر عہدا درکھپہ
دراء۔ اشال دیکھری پڑھ تا دل لغت دے آنکفت۔ گیشتہ
عالم ہا سنگتی اشہت ہوں کے کہ گون اٹ دے آں دار لغت
لے شفتنا شہر عہدا بادشاہ باز پیراٹ۔ دے ہو دست مھٹتہ۔
بادشاہ ورنابیتھہ۔ دے گر لغت۔ اشال دلی بادشاہی کثہ۔

کرو پہ بھرے میں پہ درے
پک ہو درز برے
دار ٹول میورے

مومن خان

بیشہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ ہے بلاتے دی اسٹ اٹ ملے
دوئیں ان لوغ ہے چک بیت ات۔ روشنے پر بخیرے آنکہ بادشاہ
لوغ ہے کہ حیرات ہے دیست بادشاہ گوئشہ۔

چے حیرات ہے دول نئے منی لوغ ہے چکے اسٹ اٹ نئے منی برک
ہے لوغ ہے پر بخیر گوئشہ۔

"منی لوٹ ہے دیست شوار ھذا چکاں داٹ" اشی ہے حیرات
داٹہ پر بخیر دا بیگھا نشہ روشن طب ہے پر بخیر ہے پے آرائیہ کھٹئی۔
عالم ہے گوڑا دبھر کتو دا تئی۔ شف ہے کہ وپستہ کاڑچ وئی سر آندی
ہے اید کئی۔ شف ہے دا ب دیئی کہ بادشاہ لوغ ہے پے بیٹ ادا بادشاہ
برات ہے لوغ ہے منڈے۔

شف روکش بیتہ۔ باگھا بخیر ہے دیٹی دا ب ہے حال دا تہ۔ بخیر
تہ بروکہ رشہ۔ روشن بازگوستہ کیں ھذا لی کاراں بادشاہ لوغ ہے
پچے بیتہ۔ بادشاہ برات ہے لوغ ہے منڈے۔ بادشاہ کو دیتی نجھا
نام مومن خان اید کتہ۔ چک مزن بیت غشت۔ اشان اشانی سانگ
کتہ۔ پھی اے روشن ہے منڈ بادشاہ تہ مرٹتہ۔ بادشاہ پچ نیں مزن
بیتہ۔ نجھ ہے مات شہ کرن دیتی نجھ سیر کناں بادشاہ براث

وَگُوشة

عَدِیں سیر عَدیاں کہ منی جنک عَگول سُنگواں تو لیت ادوت
پوریات عَرکن۔ "مات گرٹتے آتکہ چور د عَگول گوشہ پور د تیار
بیتہ۔ یکبھرے ششہ منڈ بُڑا پول کتھی عَکہ تے سیر عَنخنے د تمن ڈکے
کیاں۔ منڈ بُرات رکتہ کہ کس عَگول سیر عَنخنے د تھاں۔

مومن خان شمیداں رُختہ شف روشن کنا ن منزلاں گرا نا آسکہ ٹھہرے
بُڑا۔ ٹھہر عَگلو ہذانت۔ اے کہ ہمیڈا پچھئے عالم وَگوشہ تیلانک
ہُڑے۔ اغز تکہ تاک منے بادشاہ توے۔ اغز تاک نہ بکھر گڑا و نی دگ
دُگرے سے بادشاہ مرٹنے۔ ہر کے عَکہ تاک بو تکہ ہرال بادشاہ انت۔
مومن خان عَہمت کتہ تیلانک کہ داتھی تاک عَکہ تاک بُنکہ عالم
بُرڈ تے بادشاہی ہندما نندینتہ۔ مومن خان بیتہ بادشاہ۔

ادلی بادشاہ عَ سے زال تنت۔ آہناں گول سیر کتھی عَرموں
خان عَ اوی بادشاہی عَ مزاں میں رمعے ات روشنے عَ مومن خان
و بابا عَ رنا کو) پہمال رسینتہ کہ تے بزاں دُکی کنخاۓ۔ پہمال وَگوشہ
نماں رسینخاۓ د ہار کنانے۔

پہمال رُختہ منزلاں گرا تا ایذا پول عَ کانا اودڑا پڑلا نا آتکہ ٹھہرے
زیاد د تیئی مرڈے نشیہ انت۔ مومن خان عَ دلی پہمال پچھا آٹنتہ
گول پچھا مومن خان عَ پول کتھک کہ۔

"چھلانی بارغ عَ پچھے حال انت" "پہمال وَگوشہ
چھلانی بارغ بھیل بیتہ" مومن خان دل خراب بیتہ۔

شف بیتہ مومن خان تیار بیتہ روایں سندھ گندال۔ ماڈن عَ

ھکلانا نئم شف ۽ آئنکه پچھئر - ماڻن بستو سدھائی ۾ منڈھا
او گو ۽ شستو اغڑ چھپ ۽ کنت ته يارے استینس - اغز يارز
ته دا ٻوچيڪ ۽ کن .

مومن خون که شته منڈ ٻا غاڪشی - منڈ ۽ پرات کٿه - پچھونديا
د همکري ٻاٿ گل دهي ٻا غا بيٺخت - مومن خان گُٺيش -
که مومن پچھا آڻ تيش ته منڈ ۽ دهي وٺار کشتة -
پٽيس برا ٿاني دل ۽ آئنکه که مومن خان ۽ دے وٺار کشتة
گو ٻار ۽ دهي ڪلئين ملامتي سئ سره کيت اشال دهي وٺار کشتة
درائيں لوئاء وٺار ڀيك روش کٿه

لال بادشاہ

پیشہ بادشاہ سے بادشاہ نشتو و قی بادشاہی و کنفراٹ بادشاہ
پیار ہے تھت کس نیں نجھ و نام لال بادشاہ ات۔ بچانی مات
دینہ بادشاہ عز نو خیں سیرے کشہ رو ش باز رو ش کیمیں ہیر زکا گستہ
ئے چکاں گو شتہ مار پہ ایکیں مارڈی اے لور غ و دریا چندلا جن
دناہ ہر ایکیں مارڈی اے جتھے لے ہمودا اوتاکی بیٹھت۔

رو شے ہر اے دتی مارڈی و نشیہ کہ سنہڑا میں مر گے بادشاہ
لی ہ آنکون شتہ۔ لال بادشاہ ہ گو شتہ۔

من مر گ ہ جناں ” آک سائیں براثاں گو شتہ۔

لال مر گاں جنے مار بھڈا ہر پر ینے۔ ” لال بادشاہ ہ مر گ
نہ۔ مر گ لور غ و اندر ہ شتہ۔ لال بادشاہ شتہ مر گ و دند ہ
نما تھن ہ دیتھ حیران پیشہ شویں سنہڑا میں چور دے۔ گتھی چورو
لال گوں یاری ہ کن۔ لال بادشاہ ہ گو شتہ۔

نما تھن ہ مانن زہر گپتہ۔ لال بادشاہ ہند ہ شتہ۔ بادشاہ
ہندو کہ آتکہ تہ زال ہ گو شتہ منال گوں لال بادشاہ ہ اے
کتھ۔ بادشاہ ہ گو شتہ اے تہ اڑزا نیں کاے۔

بادشاہ شتہ دز بیر ہ گو شتہ۔

چھا می ہر چیار میں بچاں چھانسی دے۔ دش ف ہ دز بیر شتہ چکاں

حال داشتی که گرفت کنست شوار بادشاہ گشیست۔ اشال گوشتہ
مار چیار ما ذن گول چیار ہر جین تنگوال ٹزا پردی عمار دے
بانگھا رول ۲ وزیر شہزادی چیار ما ذن آڑتی گول چیار ہر جین اخوا
تنگوال پردی آڑتی۔ اے زوار بیتخت شغونی شفت شبراء ٹزا کشی
منزال گرلات آسکخت شفت بادشاہی شہرے ور اشانی پیسو جیخت
شخت شفت بادشاہ و گور که مار پور حبیاتے دئے۔ مامڑدی بزرار ڈیل
دئے۔ بادشاہ عَ گوشتہ۔

”ہزار روپیہ نیست انت سوار مکمل است“ اے رُ تخت منزال
کرنا پندال جنا ناروش بازمان آنکیش روشن کمیں آنکو بادشاہی بھر
پچھتخت۔ شخت شفت بادشاہ و گور که مار پور حبیاتے دے۔ مامڑدی
بزرار روپیہ گروں۔ بادشاہ عَ گوشتہ۔

”مئے شہر لکھنی است او مددغ پور عنی است“ اشان مفتہ۔ بادشاہ
عَ گول وزیر و صلح کتہ۔ وزیر عَ گوشتہ۔

”مے روشن و دہزار روپیہ ردعنا است او وانگ عَ رام تباہ کن
دول بزرار روپیہ هر لدی ماہِ دعے“ بادشاہ عَ اشان داشت پور ہیات
اشان پھر و شروع کتہ۔ عالم کمل وشن عبیتہ کہ میں ٹرس نتا خی
انت۔ بادشاہ پیچ دی اشانی سنگت عبیتہ۔ اشال گول برادری
اشان یک دہمی آدا کت گو انک جتش۔ اشال سے چیار شف
عَ پھر داشت۔ بانگھا ناش دختہ بادشاہ شثہ ناش عَ چور کت ۶
چک عَ و پستہ کہ میں لاف ڈردا است۔ کے عَ بادشاہ عَ حال داشت
بادشاہ گھٹتہ آنکہ ڈی پیچ دودھک عَ بیتختی۔ چوروءِ مات د

سائیہ چور دو ساہ داتے - عامل کل مج بیتہ کہ میں کوئی
بکھری بیک بہت نہ خفت نہیں دے دزیر دو گوشہ پر کیدار دو گواں
بیت چوکیدار آنکھفت - اشان گوشہ -
کہ میں شہزادا ہیں شف میں بھجی دے پہر داشتی دے بادشاہ دے

سماونہ کپتہ کہ ساہ داشتی - او میں پور غنی انت ہر کے
بیٹہ زیارت دو گھلو نیا تکمہ ۔ براشاں گوشہ -
بیٹہ براٹ انت ہر دوے بیتہ - مادی براٹ دو بروں پوریں -
ڈوئے بھی کارنہ انت ۔"

انال پتیل زرٹتہ - زیارت نزیخت - اے رومت زیارتانی تکا زیارت
بیت دیر بانا - بانگھا کوڑ لغعت پہ کلاہ دے بیگھا شتو زیارت
بغفت - صلح کتیش بیگھا اینا بول - بانگھا ھند کنو میں - بادشاہ
کا پتیل درشک دے چک دے ایر کتیش - وٹ بھن دلشہ میختہ
کے داؤ تو چرڑیمش صلح کتیش کر چیار مردوں بارو چک دو پہروں دوں
سکی عاپہرو بروں دیانا سری مزاں براٹ نشہ - پذی دپتختہ -
دشته دیر ہے دے سما کتی کرمے چیار بیں کنڈا زیارت انت او
انما اول جوانی دے کہ گندیت داسنگے پیدا غا انت - زرٹی زخم انگو
انگو دھی آنکہ داسنگ بوزخم جتھی - پیت حصنا کتھی - ہمیدا
کوئی اشی دخت جھیتہ - سکھی براٹ کرھو کتھی دے - گوشتی سما
لے شوٹ باز بیک انت - براٹ کھو بیتہ - پہرو دلشہ بیتہ
لے اش کتھی دے ٹھکانے لے سدا غذا انت - اشی دے زخم زرٹلو جکٹہ

زال آنکہ۔ زال ۽ گوشنہ۔

”منی برات مرطہ من دتی برات ۽ دیزار کنخال آمکنخال
۽ دیشہ که باو شدہ ۽ پسیں منڈ نیست انت۔ پھر دادا کی
من ترا کو فغا دیاں تے کو فغ چک ۽ درکف دیزار ۽ رکنی
کو فغ ۽ درکپشم وف ڇیئی کر دا جہ درانیں۔ دہکری اس ۽ بیل
پسی نیتہ۔ او پڑھ پٹھنخی۔ زال ۽ گرد کتھ۔ اشی پھر د ۽ دخت
گڈی کڑو کنھی۔ ٹوک چھی خنھی۔ اشی ۽ گوشنہ که ڈک ہمش اش
کنکتہ۔ سیبی برات کر ڻو بیشہ۔ دل ۽ گوشنہ کمیں رفناں
کہ دپہتہ کمیں دا ب شتہ۔ ناغا کہ بیشہ دشیئی آس اول ڦا
انت نیں آس کار انت۔ او دیر ھندے ۽ بلغا انت۔ ہو ز
زخم زڈؤشہ۔ دے آں گوشنہ ۾ ستو پچے منی آس بڑھ
آں گوشنہ۔ جک ترا گول مرداں۔ دے لے آنکہ پھر گناہ۔ آنی
۽ ہوال کشہ۔ یہی زنگا شش دے گوشی۔ شہ آس ۽ دو
دے آنی بادشاہ نشیتیہ۔ گوشی ۾ ساہ ۽ تو نی ۽ کن۔
۽ گوشنہ مناں تو یہ ایں۔ اول ۽ سر جی اے بیغا اش ماکنخال
نیں مار لیں انت۔ تی دھکے ماچی ٹوک ۽ نخنوں اشی ۽ گوشی
دے آنی دست گڈ تو پھر ۽ کہ نشیتیہ قنعت ۾ سمو ڏا بر لعی
کر کر ڙا۔
چیاری کسانیں برات بارو آنکہ۔ کسانیں برات۔
گوشی،

”چیالا گول ٻھرو ۽ دے شفت ڈک اش“ لال بادشاہ ادیاک
۽ ٿرا کمیں دیر شتہ۔ ہو ذروا (رباب) وجھی۔ رواد ۽ وجھنا

کہ پرہی اے آنکھ پرہی ہا ہونا م لال پرسکی انت۔ پرہی عَگُوشة۔
رواد و جین اشی عَگُوشة۔
اصل نہ د جینا تین " پرسکی عَگُوشة۔

لکھے دی اسست انت کرنے " لال بادشاہ عَگُوشة۔
بنی بات مژتیہ انت ہوا ہی اے دراہ کن او نہال گول سیر
کن " پرہی عَاقرار کتہ۔ اشی اے رواد و جینہ۔ ہانگہ بیقہ۔
پرہی عَبادشاہ بیچ عَدست مھفہ اے دراہ لقہ۔ بیکر کو ان دائی
نگلوں کہ جلی گھڑا من کا یاں۔ او بادشاہ گرا کہ رینت بادشاہ
و چیار منڈ انت شوار داعش۔ تہ گوش دانی من سیر و نخال
زال کن انت۔ پرہی عَ بال کوشہ۔ بادشاہ بیچ کہ سده
لکھی عَگُوشہ۔

من شویں والبے کنھیتاں۔ لال بادشاہ عَگُوشہ مرشی
درمی شف انت۔ دانی سیر نختے۔ لال بادشاہ عَگُوشہ نہ
ملتغے ماترا پور غا ۲۴۷۶۔

بادشاہ کلما لی آسرد خ داتہ۔ و ہمکری کیے رہنا نہ شہہ
بادشاہ متساغری دا ہی کہ تی عَ بیچ گوں سنگاتاں پیندا غا انت۔
بادشاہ عَ ہوال گُوشہ۔ کہ دروغ عَ بند غا انت۔ گڑھی۔ سیمی
مُرد متساغری عَ آئی مکھفت۔ بادشاہ عَ گُوشہ غنیت کہ دروغ
بند غا انت۔ چیار می مڑھ آنکھ ت وزیر عَ گُوشہ۔

بادشاہ سلامت سری عَ دروغ بیت، گڈھی عَ سیمی عَ۔
لہ پنجھ سے مڑ ڈکُوشہ۔ ڈائے اسٹ انت سی۔ بادشاہ عَ

مردوے دلیم داتتے۔ آئنی عَحال آڑتے۔ عالم کل در عَجَبِ بیتخت
اگھا شُتختش۔ آتکو ہیندا ہادشاہ عَحال گپتہ۔ اشال وس کو
کہ کزیں لال ہادشاہ حال عَدات پرہمک کیتیش ہر یکا ایک
ایکا دتی حوال داتتے۔ گڈا اوی لال ہادشاہ عَدیش حوال نہ فاتتے
ہادشاہ عَگوشته۔ اشال دالغنتی۔ لال
ہادشاہ عَگوشته۔

”منی ہانہ دالن کسان انت۔ من پڈا سیر عَکناں“ پڑیاں
سیر کتتے۔ لال ہادشاہ عَبدغ گول بارغ عَ اندز ر عَ مارٹی عَ لوڑ
ہادشاہ عَداتتے۔ اے چڑا ہمودا بیٹ۔ تسلگو یں تیر کوان کر پی
عَداتتہ ہمودا ایک کتھی عَ

روش باز گوشہ روش کیس لال ہادشاہ عَ نثاراں صلح
کتھ کر روں مرشی سڑ داتک عَ مارٹی عَ گندول پھے نال
اصل ہرگونہ روت۔ لال ہادشاہ عَ شستہ شکار عَ اے اند
عَشتن۔ مارٹی عَ کولٹ عَ کہ بچتخت تیر کوان دیش۔
اشال چکتتے۔ ہواں دختہ لال پری آتکہ پری عَ کہ پر چینتہ
کے دست پُرشتہ کے پاڑ پُرشتہ۔ پری گھنکتہ ہہو دار
جکتیہ گوشتی عَ لال ہادشاہ عَ گوشہ۔

”من رو غایا اعز خاشے بیتے نہ سوز ڈبیہ عَ بیا اوایے دال
عَگردی عَ کہ ٹپاں محٹ انت دراہ بنت۔
دینہ بے عَ لال بدشاہ اسکلہ کھلیں کسو دیتی۔ نثاراں گوشہ“

مرٹوے دیم داتتے آئتی عَ حال آڑتتے۔ عالم گل ڈُوچ بیشنت
اگھا شیقنتش۔ آتکو مینا بادشاہ عَ حال گپتہ۔ اشال وس کم
کہ کزیں لال بادشاہ حال عَ داتت پر ڈک کیتھن ہر یا ایک
ایکا دتی عَ حال داتت۔ گڈا دسی لال بادشاہ عَ دلی عَ حال نہ داتت
بادشاہ عَ چیار منڈ نشتبہ تھت۔ اشال دال غصتی۔ لال
بادشاہ عَ گوشته۔

”منی ہانہ دالی کسان انت۔ من پذاسیر عَ کناں“ پذیاں یعنی
سیر کتہ۔ لال بادشاہ عَ بلغ گول بارغ عَ اندز عَ مارٹی عَ رونہ
بادشاہ عَ داتت۔ اے چڑا ہو ذا بیٹ۔ تنگویں تیر کو ان کر پری
عَ داتت ہمودا اید کتھی عَ

روش بانہ گوستہ روشن کیس لال بادشاہ عَ نشاراں صلح
کتھ کہ روں مرشی سڑ داتک عَ مارٹی عَ گندول پے نام
اصل ہتر گونہ روٹ۔ لال بادشاہ عَ شتمہ شکار عَ اے اندز
عَ شیقنت۔ مارٹی عَ کو لوٹ عَ کہ ہپتھنے تیر کو ان دیش۔
اشال چکتہ۔ ہواں دختہ لال پری آتکہ پری عَ کہ پر چینہتہ
کے دست پُرشتہ کے پاڑ پُرشتہ۔ پہمی گھنے ہھو دار
جگتیہ گوشتی عَ لال بادشاہ عَ گوشش۔

”من روغا یا اعز خا شے بئیے نہ سوز ڈبیہ عَ بیا اداے دال
عَ گردی عَ کہ ڈپاں محٹ انت دراہ بنت۔
دیر ہے عَ لال بدرشاہ آتکہ کھلیں کسو دیتی۔ نشاراں گوشی“

بُشوا آنکھیں تپکے ایذا، عوئداراں گو شستہ
ما پھے ۽ سٹی یشول کہ ما ایریگس شوہارے ڪھنوں۔ پروڈر
ڊپری ۽ پیغام داشت۔ اور وہاں دی داشتی۔ انجی ۾ روہاں
بہشتہ پکی ایں دراہ پیغفت

لال بادشاہ ۽ دلی زخم زداتی۔ دیم پہ برا داشتی یارب کہ
خیر۔ منزلاں گرانا چند اال جنا ناجھکلے ۽ آسکہ دیشی پنجیرے
نشتیہ انت۔ اشی ۽ گو شستہ۔

سلام لیک پنجیر مار، پنجیر ۽ گو شستہ۔

ماما مختنے جمپیں ز مختنے ۽، پنجیر ۽ پول کشہ۔
”شول آنکھے“، اشی ۽ ٹکیں حال داشت۔ پنجیر ۽ گو شستہ۔

”لیکھا ایندا لی بانگھا مت لولدی ۾ دیاں،“ سلف ۽ پھر وہ ہمیڈا یادیتہ
شف روشن بیدیتہ پنجیر ۽ گو شستہ۔

”من سوز ڏیجھو، سو ٿھو بیاں دیم ۽ بردنی براثت ایت تراچی
لے ڏیتیت“

پنجیر ۽ ٹوپی لے داشت۔ کہ سلر کنیں کس نہ گند بیت۔ لال بادشاہ
مولا کلائیتہ۔ منزلاں گرانا آسکہ ھندے ۽ ریشی پنجیرے نشیہ انت۔
اکو سلام داشتی ۽ گو شستی۔

سلام لیک پنجیر مار، پنجیر ۽ گو شستہ۔

مہما غنیتے چڑھیں رہ بنتے۔ شف ع پنجیر نہ اشتبہ۔ لال بارشا
شف دادتا کی بیتہ۔ بالکھا پنجیر ع جسروی جوڑائے داتہ کو شکی
رہ کے پاڑا کئی۔ تہ سال ع پھیندا یک روشن ع جنے اور سرخانی
بروہیڈا سوز دیجھا نت۔ ہمودا کہ شتفتے۔ تلا دے۔ تلا دا
دو پردی آت ع پر کتنا بیٹت۔ یکے پول ع کنٹ آٹی کوڑی کوڑی
ع پھے حال انت تے کڈی گوشیت آدم زادہ، چک ع عاشق
بیٹتہ سراہی ع پہ گر لغا انت تہ شی بی ہوا موز پردی ہر ماں
انت۔ لوپی ع سر دکن پنجھی ع بردا۔ ہوا مشک ع ایک کنٹ
کوٹواں بڑیت پستی کوٹ ع سوز بردی انت۔ تہ دی رند ع کری
موز پردی ہمودا انت۔ آں کہ کڈ دیت تہ لوپی ع ایک گیڑہ زدا
تی جند ع صلح دکار انت۔

لال بادشاہ ع رضا پنجیر ع موکلا گئیتے۔ منزال گرانا چھدا
جنانا آسکو سوز دیجھتے۔ ہمودا دیشی کل چی سوز انت۔ پللانہ
پولانہ تلا دا سوھو بیٹت۔ لوپی سراہی کشی۔ تلا د کندھی ع لشته پردی
ڈلاک ع کنٹا انت۔ یکے ع پول کتھے۔

موز پردی ع پھے حال انت۔ "گڈی ع گوشتہ۔

"سوز پردی آدم زادہ، چکا علیہ، عاشق بیٹتہ۔ چڑا اگریت"

لال بادشاہ ع پردی ہر ماں پچھو آڑتہ۔ رند پستی۔ پردی ہر ماں
ع مشک ایک کتھے۔ شوپ کوٹ بونکی۔ اے دی پہ رند ع کیتی بیٹت
پستی کوٹ کہ بو تکی۔ لے دی ہمودا شتمہ ہمودا دیشی کوٹ عالمہ
ع کتھے ایک انت۔ دیشی سوز پردی اک دھکے نشته انت

اٹکے کر کوئی لال بادشاہ ۽ ٿوپی ایم گیشتره۔ سوندھ جدی ۽ بچھ
از نہ بازو، مش بیتھ جانکر کھنئی۔ لال پرسی ۽ مات دا گرانک بیتھی
و دھڑے چی اے بیار من شذی بیشغال۔ مات ۽ تکا و هر ڏ
بیتھو آڻ لغفت۔ لے دو یمناں و ہر ڏو وار لغفت ہے نیام
ئے چار روشن گوسته۔ روشنے ۽ سوز پرسی ۽ ڙاوی مات
ءیوں کھنئی۔

اگر منی مردو ایدا بیگٹ شرامناں منی مردو، دیہنیت، "سوز
پرسی ۽ مات ۽ گوسته۔

مناں نہ صلح اس رواں تینی ہبت ۽ ڙاپول کنال، "سوندھ پرسی
۾ مات ۽ شتو صلح کتھ۔ سوز پرسی ۽ پت دی سکتی ۽ آنکه
وڑو بھی آنکغفت۔ اشان گوسته۔

اعزتی مردو ایدا بیشیں ماترا داش، "سوز پرسی وار گوسته
ال بادشاہ ۽

"ایلی ۽ ایم گیشر" اشی ۽ ٿوپی ایم گیشتره۔ سوندھ پرسی ۽ مات د
بت بازو، مش بیتھنفت، گوشتیشیش۔

اک تینی ملعو باز سنه، انت ما گوسته جا ہے پختوں کو جاہیں
("اوے")

بیگھا لال پلبدشاہ، سوز پرسی دے آنی کچھری ۽ شغفت۔
آنی بادشاہ ۽ وٹ ۾ خشنغفت۔ دے آنی بادشاہ ۽
لکھنئے۔

ڈاٹیں گھرونست، لال بادشاہ ۽ گوسته

دو سے روشن عہد دو گردول - مکانی بادشاہ پرستہ اتنے
مدد کے آنکھوں دنیش مان کا دی " اشال پٹ زر لغت ملے
روشن تھے ہمیدا بیتخت - نیٹ تیاری کئیں - لال پہنچا
دلتی مات پٹت عہ موکلا لینتہ لڑ لغت آنکھوں دا کہ براں
اوٹا کی بیت تجھ لغت - لال بادشہ عہ دلتی سیر کر کتہ کافل
عہ گوشتی بانٹھ کسان انت -

چی اے روشن عہ ہمیدا بیتخت - بیٹت روشنے عہ لال
بادشاہ عہ گوشتہ میں روں دلتی جند ڈیھو - پڑی بھاتاں دی سلی
یک کتہ - اشال تیاری کتہ بادشاہ عہ ٹراموکل دنیش منز لال گلنا
پہنداں جنا تا آنکھ شہر عہ نزی اوٹا کی بیتخت - ہمیدا اسی بیتخت
کہ بادشاہی عہ وزیر کنغا انت - اشی عہ کاشدے دیم دانہ کہ بادشاہی
ڈبل دئے - تا بے جنگ عہ تیار بی - وزیر کہ بادشاہی عہ کنغا
انت - جنگ عہ تیار بیتہ - کھوئے اشی تکا پیٹتہ کر لے اے آہنی
تکا نیم روشن عہ وزیر عہ لشکر پہ مرٹاں عہ در کپتہ - لال بادشاہ
ڈپٹ تا دانہ - دے کھلی آتکنخت وزیر کہ بادشہ ہی کنغا اٹ
ہوا ہنی عہ سوا لشکر کل دے آں داڑ لغت -

لال بادشاہ عہ گوشتہ

" یہی وزیر عہ بلاں دسروک بو اڑت " دسروک عہ وزیر
کر غا کر چھل دانہ گڑتی عہ دف پیٹتی عہ یک دھک عہ لوڑتی
دست مہیٹتہ شلغت، سوڈا اشانی پٹ و مان کتہ
ڈکپتہ انت - دے اے عہ دست مہیٹتہ دروکے

کیتیش - دے کل گڑ تو ولی ھند اشتھنت - براۓ اس
 سلم و بادشاہی لال بادشاہ ع داشت - لال بادشاہ ع بادشاہی
 بیت سید و سوکانی ع - عالم کل دہش بیٹھنت -
 کسو پہ جھسے کے

الکش

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ نشتو دلیٰ بادشاہی کنخا اٹھ
بادشاہ یا زدہ وزیر تخت۔ یا زدیں وزیر اول ڈزادہ وزیر کافر
تخت او یک وزیرے مسلمانے ات۔ سلیں وزیر اول ڈرامہ لیں
وزیر بغاۓ ات۔ ہوا ہنی نام الکش ات۔ او مسلمان وزیر ہو
نام بخت جمیل ات۔

اے نشتو دلیٰ وزیری کنقا تخت۔ بادشاہ مزاں کارپی
بیت ات۔ کاسکل گیستہ روزیرانی بیت۔ الکش وزیر او
بخت جمیل مزاں برادری بیتہ۔ روشنے اے نشتو ولیٰ رہا
و پیصلہ کنخا شنت کہ بزرگ گے آتکہ۔ بزرگ ہ بخت جمیل ہ
گوشۂ۔

”تنی عمرہ میں جھیتہ۔ تہ بینی مرے۔ یک انکھے است ات کہ چل
روشن ہ آمدھاری ایں کوٹو ہ بی۔ اصل درمہ کف گڑا دانی جھے
ہ دارہ مرے یا بخت جمیل ہ دلیٰ برادر ہ ڈا صلح کتہ۔ الکش
ہ گوشۂ۔

”بزرگ راست گوشغا ات۔ تہ ہمیر نگاکن“
بخت جمیل کوٹو نشۂ۔ در ہ اصل درمنہ کعیت۔ ہمیر
کرٹوے روشن تہ گوستہ نیٹ دل ہ سیک گپتیع گوشۂ۔

ہیں در کفاف۔ مُر غنی ہے بائے است است۔ چکر والے والکال ٹالنیں
کوڈنیم بیش نہ کپڑا در کپتہ۔ در کسیل عروغات۔ جنما نانہ
راہیں سنگ ایاث۔ اشی ع وخت لانگھو دینا پردارے۔
روانہ سنگ ع بھن ع برلنگی کرو تانا۔ نیٹ ہمیڈا دلوڑی
دیئی۔ دلوڑ دف کہ پیٹی اندر ڑا تکووال پُلٹہ وہش بیٹھے
شہ دیں" برا در المکش و حال داتی کہ
بیں او ذا رنگے است۔ سنگ ہے بھن ع دلوڑی ٹرا سنگووال
دیں دیتہ۔ المکش دی سنگت سیئی۔ آنکھن ہواں ہمدا
المکش کہ تکو و یعنیت او گرد اکشتی و زحم گشتی۔
من ترا کشاں یہ بخت جمیل ع گو شتم۔
کشے ہر بائے مُر غنی ہر بائے۔ تے یک نینی اے کن منی فتح
"انکو مزن نویتہ خرچ و دیں"

المکش زحم جبته۔ بخت جمیل ہمیڈا گشتی۔ گردو گور کشتی۔
ٹکڑو غ و برلنگتی۔ روشن باز گو شتم روشن کمیں روشنے ع بخت
جمیل ہے زال ع آڑتہ پچے۔ فتح ہے نام المکش ع بزرگ جمیل ایرکشہ۔
ہلا خرچ گل داتی۔ چھور دینیں مزن بیتہ دی اشی ع خرچ
گل داتہ۔

روشنے ع بزرگ جمیل شتم بازار ع۔ بیں بازمزن بیتہ شتم
کرا شہر دکاندار ع۔ دکاندار ع گو شتم۔
منہل دو گونڈی دان ع دئے او اولا کے دی دئے" دکاندار
والکو شتم۔

”من چی نے ذیاں؟“ بزرگ جیل ء گوشتہ۔
”تے نے دیغا من ترا دنار کناں۔ پیسی تے شموشتر کرتے داں ٹرکی
بادشاہ نے چی نے داشتے۔“ دکاندار حالینی بھی پیشہ۔ یہاں وہن
اولاک آرائیتھے۔ داں دو گونڈی داشتی۔ اشی ء ولی دو غیر طبق
ماتحت عر گوشتہ۔

”پورداری ع رخن مار پہ دینا، پھی نیست انت۔“
بزرگ جیل عر گوشتہ۔

”تے بے دست بی“ گدھی روشن علتی دکاندارے ء گوشتہ کو فتحی
”مناں جری جوڑتے فٹے۔“ دکاندار عر گوشتہ۔
”ترے اپہ دیغا نیست انت ترانہ ذیاں۔“ اشی عر گوشتہ۔
”پیسی تے کہ گذشتکہ تے بادشاہ ع نے دالغت۔“ دکاندارہ بکھر مول
وخت ء جری جوڑتے داشت

سیبھی روشن ء گوثر دواني ء گوشتہ۔ ہمیں لگا گوثر داھری
چیار می روشن ء بزرگ جیل الکش بدغ ء گوشتہ۔ الکش می
بدغ ء مارٹی ع نشیتہ۔ بزرگ جیل شتہ سوزی ٹھنداں
سوزی ع پٹھنا۔ دیکھی مارے دیکھی گھو دف ء گاہک
جھٹی مالی ء۔ مالی آنکہ۔ مالی ء کشته۔ بزرگ جیل سوزی ء
پٹھنا مالی گھلوٹی ء در جکتیہ۔ ہمیندا میشے دی بستیہ انت۔ اشی ء
میش بوتکہ مالی ء گاہک جھٹی۔

”میل میش ع سوزی جھینتہ۔“ مالی آنکہ میش بستی۔ مالی در ء
در کپتہ۔ اشی ء اعذیں میش بوتکہ۔ مالی ء گاہک جھٹی۔ مالی آنکہ

ڈل زہر لشچ جئی میش عَ - میش مرٹتہ - بزرگ جمیل عَ ..

ہستہ سے خون کتے یہ

ناترس سوزی پھٹو - وقتی دگ عَ لڑکتہ - نرم نرمی عَ ردن
اشی ایکش آتکہ ڈامالی عَ پول کتھی -
ٹٹ گشاٹ " مالی عَ گوشته -

پڑپے کلش جئی میش مرٹتہ بزرگ جمیل عَ گوشہ ناترس
سے خون کتے " ایکش عَ گوشہ -

پول کنی تہ شوں سئی عَ " مالی رہنا آتکہ ڈا بزرگ جمیل عَ
پول کتھی -

تہ شوں سی بیتھے " اشی عَ گوشہ -
پردیش عَ پوت کن گند اندز عَ جاڑتی - " مالی گڑتہ آنکہ
دیش پوت سکتی - دیتی حاليینی اندز عَ جاڑتی -
ایکش عَ گوشہ -

" مل ترا صذر دہبیہ دیاں برو بزرگ جمیل عَ کش " مالی رہنا نا
شہ بزرگ جمیل عَ بکال کپتہ - بزرگ جمیل دھنی - بزرگ جمیل
ڈا گوشہ -

مناں کشت نخنے و تار کشا مینے رتہ ایکش عَ زال عَ گون
ہلکی کیاں تی سیر عَ کنا میناں بیں - بازار عَ بیں گر کے
کرت بگر ک جمال کش برا لکش عَ دُس - قاتہ ہے باہائی
مالی عَ بزرگ جمیل اشہ سہ بازار و دشی بگر کی چوری

وں بھائی انت - چوری گئی - چوری درجہ کشتو بڑھا لکھن
وں ستفتی - لکھن وں گوشنہ - نہیں -

"منی دل سارٹت بیٹھے - پہنا ذرے سنگ در کپتھے لا روٹھ باز
روٹھ کیس گوشنہ شفے - بادشاہ وابے دیرہ کر
من لغنا در غایا - من کہ زمباب دف و کرہ سیاہیں بلاں
آئکہ - زمباب دف و کپتھے"

بادشاہ و رزیرہ لوٹا ڈیتھنے کے مناں حال و دینت
نکے شوار کشاں - رزیرہاں ساہ گر و کپتھے - رزیرہاں روٹھ
مول گپتھے -

الکش و مالی آرائیتھے - گوشنہ -

مودود بزرگ جمیل و بیارنا ہے تراکشاں" مالی اشٹو بزرگ
جمیل آردتھے - لکھن و گوشنہ -

"مئے بادشاہ و دابے دیتھے کہ آہنی زمباب دف و کپتھے
سیاہیں بلائے دیتھیں -" بزرگ جمیل و گوشنہ بانگھا منڈ
روال نامے منی رند و مرطدے دیم دیتھے - شف روٹھ
پیٹھے - لکھن و شتو بادشاہ و حال داتھے -

"کہ ایذا زمباب دارے است انت ہواں وہاں دیوہ بیٹھ
بادشاہ و مرطدے دیم داتھے - مرطد و آئکو بزرگ جمیل و گوشنہ -
"بزرگ جمیل و گوشنہ -

"من پیا ذعنی و آتک نواں" مرطد شتو بادشاہ و حال داشتی
بادشاہ و جواہیں ماذنے دیم داتھے - بزرگ جمیل و گوشنہ -

من زوار نواں من کپتغاں من مراں۔ اشیٰ عَ ما ذن۔
بادشاہ لیر طوے دھم دا ته۔ بزرگ جمیل عَ گوشنہ
زد پستہ۔ بادشاہ کپتغاں ته هڈو گلڈ باں مناں په اکش و زیر
اغراضی عَ رزا کپتغاں ته هڈو گلڈ باں مناں په اکش و زیر

سچاں بند دئے من کایاں ॥
بادشاہ اکش عَ سنج عَ بسترویک دا ته۔ بزرگ جمیل زواری عَ اکھو
بادشاہ بھی عَ سلام دا قمی۔ بادشاہ عَ گوشنہ۔

شادحال دئے۔ من وابے دیتہ من لغن خور غایاں زمب من
ارن خون بڑتہ تے سیاہیں ملائے آیکہ۔ من دف ہا زمب کپتہ ہیں
ات دا ب تکال مناں حال عَ دئے ॥
بزرگ جمیل عَ گوشنہ۔

رزا شفیع ہر انکہ زمب رزا دست عَ کپتہ ॥
باشاہ گوشنہ۔ حال عَ دئے ॥

بزرگ جمیل عَ گوشنہ۔

ولی تکلیفیں ذالانی صندو خانی کنجی آں بیار ॥ بادشاہ شتہ زالانی
صندو خانی کنجی آٹ لختنی۔ سری لوخ سیریں نالاں کنجی نہ ذالغنت
باشاہ عَ کہ ز حم کشته تے کنجی دراٹ کشی۔ بادشاہ بُلکیں کنجی زد تو
بُلکو بزرگ جمیل عَ دا لختنی ॥

بزرگ جمیل و بادشاہ شتختت ذالانی صندو خ بُلکختش بُلدا
اہنا سیریں ذال عَ صندو خ ک بُلکیش امزر عَ شیدی اے دپتیہ
اے ہے ذال عَ یارا ت۔ بزرگ جمیل عَ گوشنہ۔

بادشاہ ہواں دا ب ہیش انت ॥

بزرگ جیل ۽ شیدی کُشته - بادشاہ ۽ شئو دلی از ریکارڈ
کشته -
بادشاہ ۽ گوشتہ، تراسن دلی وزیره ٹھا ہیناں ॥
بزرگ جیل ۽ گوشتہ -
”ادل ۾ تھی چکر دن پر سماں اشت“ بادشاہ ۽ گوشتہ
”یک سماں دے بقال اشت“، بزرگ جیل ۽ گوشتہ
”یکیں سماںیں وزیر بجت جمیل کہ منی پت ات آں امکش ۾
”درہماںیں کلیں وزیراں“ بادشاہ ۽ کلیں وزیر لوٹا گئی تھیں
جمیل گاراٹ - بادشاہ ۽ منشہ - المکش کشته ۾۔ پندی وزیر گل
کشته - بزرگ جیل دلی وزیره ٹھا ہینتی او گوشتہ
”من کہ مر ٹنائ نہ منی رند ۽ بادشاہ ۽“
ردشی بانہ روشن کیں گوستہ بادشاہ ته مر نہ - عالم حیرتہ کہ بزرگ جیل
۽ دلی بادشاہ ٹھا ہینوں - دہمکری من گر ٹنائ

بختیار

پتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ وچ زمین ملکی واڑہ انت۔
باڈا، نج ووزیر نج عربیتہ بادسی۔ روشن جنگل عورت
شکار ع کفت۔ بیگھا گڑ ورنت ہندو۔ روشنے مانکار
برخاشت۔ دگ ع انکوئے دیتیش نکوسغناں چنگا ات بادشاہ
ع گوشہ۔

من رواں نکو ع پڑ ع سغناں پرہ بینہ۔ ”نکو ع ولی بٹ پورہ کنہر بٹ
ایہر اکتھی۔ تہ بادشاہ نج ع گوشہ
کور دغا انت بد سرین من رواں پڑ ع پرہ بینا بین“ وزیر منج ع
اٹھتہ۔

زی پے لفغان نج دیخا انت پلی پلاں بر و ق۔“
بادشاہ نج زور بیتہ شلو بد پرہ بینتھی۔ بد کہ پرہ بینتھی تہ نکو ع
ہے هڑہ در دا تھ۔

از اگریں بھریئے ع پلاں ملک ع بادشاہ ہے۔ بادشاہ ع سنہریں
لے۔ نزد ع نام بختیار انت۔ تہ برو نزد ع بیار۔ ھذیں تی۔
اڑی ع مول۔ منی بد ع پرہ بینخ تہ اڑزا بین۔“

بادشاہ نج ع ثرا نکو ع پول کتھ۔
بختیار نال تکا انت۔ نشکے چی دلی“ نکو ع کیں نشک دالت

بادشاہ نج دزیہ نج تیار بیٹھت - دیکم پہ ہزار گنڈا کو دایش
 کر نکوئے نشک دالخت - منڑاں گمانا - پچھنا جانا نہ کے
 تریکھت - نے کسے حاصل گیرت - روشن باز گوستہ کیں نہیں
 ڈاکو شہرے پر بھختخت - ہموڑا پول گول اکانا کیکے ڈاکوستہ
 درپے کہ بختیار نامیں نال ہے شہر ایش آں بادشاہ ہے جہک
 ایش - در ڈاک اصل در نہ کنیت - شہر ہے ملائے است ایش -
 ہے ملائے گوں سبق پر ہیت اعذیں گردیت لوعہ روند
 دزیہ بادشاہ اے زالی ہجر پکتو جان ہے دالختی
 ہمیڈا بیت - روں گندانا -
 اشی ہے زالی ہجر جان کتو دزیہ پر بھی ڈشہ - دگہ ڈوہی
 گلے پیش - سدھائی ملا اوٹاک ہے شتعت - ملائے گوانک جیش
 ملا استک - دزیہ گوشتہ -
 ملے منی گوہار ایش - سو چیار روشن ہے تھی لوعہ بیٹ میں
 ایڈا کارے ہے سو گھوال - ملا پک برے تھے نہیں کہتہ - بیٹ ڈیز
 ہے زرداش او وحشی داشی او گوشی
 ملے منی گوہار ہے خرچ ایش - ملا دہش بدھی گوشتی تھی گوہار
 ایش "منی دی گوہار ایش" ملائے سنگت کر لوعہ بخاتہ
 دزیہ گرڈنہ بازار ہے
 ملائے کہ بادشاہ نج لوعہ بخاتہ - تھے یک رائے ہے گوشتہ
 "ر نے اے زالے"

لے ہیڈا او تاکی میشہ۔ بیگھا نشیہ کہ تاک ۽ کڑکا کٹلہ
زاءے آنکھ دیوئے درست ۽ اندر ۽ آنکھو نشہ۔ ڻا
ہین ڏستہ۔ دانی سبج ۽ ڏسخا کہ حرفے چک ملا او باوشاہ
اڑتخت - ٹوٹک، ٹوٹک ٺیک ٺکان ٻپنگت
باوشاہ پنج ۽ گنپتو ملا دھستہ۔ زالاں حیر دالغت - باوشاہ جنک
زوڑو غ ۽ شتہ۔ بیگھا ملا دی مو بچھائی ویتہ زال کاروی
یم شف ملا داب شتہ۔ ملا زاءے کڑو بیدیتہ شتو اے
انکتی ڳوشتئی۔

هنا راست حال ۽ دے۔ مناں زالی اقرارانت من کس ۽
حال نہ ذیاں ته زاءے ۽ ته مرڪو دے ۽ ”
باوشاہ زیج ۽ جھٹے، انگو آنگو لکتہ، ٻیٹک راست حال داشتی
ڳوشتئی۔

دکمن مرڪو دے آک - من باوشاہ جنک ۽ گرغعا آنکنادا،“
شف روشن پیتہ ملا ۽ ڳوشتہ۔

داشی ۽ براں براثت ۽ پھجیناں من ہر شف ۽ مرڪاں ڻونچیاں
دانے ۽ رندخ وزیر آنکھ شنگو ملا درکپتہ۔ وزیر ۽ گودوے وہنی
آن ات۔ وہشی ملا ۽ دالغتی۔

دکلے منی گو ٿارے او نمی انت،“ ملا دیش پیتہ ڳوشتی ۽ ”
دوشی مناں گول مرعوٽہ نہ پو ھ کئنی،“ وزیر ۽ ڳوشتہ ددشف
ه ما دانی ایڈا بول پڻا ماروی،“

وزیر وقی نمک ۽ شتہ ملا گڑ تو ہندا آنکه۔ وہنی بھر کتو

وادی لغتىن.

روش بىشى - شف بىشى - اولى وخت ئە باودشاھ جىنك آئىكىلگۈل
ڈېپۇر - نىشىت ملا سېنى دېغا كە لە اڑىلغىت حىرىز سىرعە - بىڭال
كېقىفت - ملا گېپتىر دېشىچ - نال كارال جىبر داڭتى -
باودشاھ جىنك ئە گوشىتى -

"ئە كە اكىرىي عىلىكە ئە گەرامبىيا منال لوغ ئە پېرەھايىس،" باودشاھ ئە گوشىتى
"ماما فزوول من ثابرات ئە صلح ئە كىناڭ" روشن بىشى وزىرىپە ئەندىل
آتىكە - ملا ئە دەھشى داشتى - ملا شەتىر لوغ ئە - باودشاھ پېرەھىز ئە صلح كەتتى -
وزىرىپ ئە گوشىتى -

ما ھەنە كارا آئىكىلگۈل - بىكىھ بىشى - باودشاھ جىنك آتىكە - ملا سېنى ئە
دېغا كە حىرىز سىرعە ئەندىل اڑىلغىت - ملا گۈل بېكال كېپتى -
ملا ئە گۈل زالكارال وھىتى - باودشاھ جىنك ئە گوشىتى
"ئە كېلى عىلىكە ئە بىامى ماڭى ئە منال تېردا زاسېنى ئە داۋاتى
دىلى برات ئە ژاصلخ كەتتى،" اشى ئە گوشىتى -

"ما برات ئە گوشىتى مادانى داما ھەنە ئە ايىزا اوں،"
باودشاھ جىنك ئە اشى دست ئە گېپتىر دلى ماڭى ئە بېرىتىپ باشاھ
نەجى سەيدىدا اوتا كى بىشى - باودشاھ جىنك ئە سېنى داڭى - چىار روش ئە
گوشىت پېچى روشن ئە باودشاھ جىنك ئە گوشىتى -
"بىامى جان ئە آفت ئە دېلىش -"

ئە آتىكە باودشاھ جىنك اصل كېندرات - اشى ئە آفت رىتكىخت - دست
ئە رانگو مەھىيەت ئە ئەنگو مەھىيەت - باودشاھ جىنك ئە دېشىت - اشى شاناڭ

لئے نالے نہ انت۔
بادشاہ جنک ۽ گوشتہ

بردن دتی جراں جان ۽ کنال۔ اشی ۽ جرجان کٹو شتمہ کلو
بادشاہ نج ۽ دٹ ۽ لشته۔ او گو ۽ شتمی ۽۔

من ادل ۽ سئی بیٹیاں کہ ته ملے ٻو تر امن نیارٹ من
ترالا لوغ ۽ کشت۔ من ترا ایڈرا آمڑتہ۔ نے ڙافات صلح
کتل نے ڙاپت۔ ینیں ته ڈس تئی چے حارے، نہ چے پہ
اُنکنے ۽۔

بادشاہ نج ۽ گوشتہ۔

میں پہ تھی رندا آسکلخاں۔ ڈولے سوے کن ۽۔
بادشاہ جنک ۽ گوشتہ۔

”من تھی سنگتی ۽ کا یاں۔ مناں بر“ اشان تیاری کرتا۔ وزیر نج
دی حال دار کیش رونپہ نج آنکہ درائی ۽ اے دی شلغخت۔
بادشاہ جنک ۽ گوشتہ۔

”ابا ۽ بگ ۽ ڙا ڦو لیپڑو پیار انت۔ بگی ایں ڦو لیپڑو نت
ہواہاں بیار است۔ کس گپت نخت۔ سہریں لیپڑاں فواں
پیار انت ۽۔“

بادشاہ نج ۽ گوشتہ۔

”من روائی“ وزیر نج ۽ گوشتہ۔
”من روائی“ نیڑ بادشاہ نج زور بیتہ شتو دو سہریں لیپڑاں
لے زوار بیتخت۔ اشان دی حیال نختہ کہ لیپڑو سہریں انت هکلیش۔

شف د را ہینا پخند ۽ بیتھنعت - روشن ڻک ۽ آنکنعت ۽
و ہمود گوئے اٹ - کو ڻو ۽ گو ڻر - نیں سما کیش کے یہ مرد مہمن
انت -

گزرا بادش ۾ - روشن ۽ کر ڻک دا شر - بادشاہ ۽ دیش فلک
انت ڪشتہ ملا ڦا پول کیش - ملا ۽ گو شتہ -

و پنج، شش روشن بیتہ مناں ڙاشتہ - ایذا نندے ۽ آنکہ بدل
وی وی مارٹی ۽ برڈتی - شمود و پذا ایذا نیا تکرہ -

بادشاہ ۽ گو شتہ ۾ ہر ڏائے کتھ ہے منڈ ۽ کتھ ۽ بادشاہ
۽ مردے دیم دانش کے گندگی ایں یہ مرد است انت بادشاہ شتہ
گی ایں یہ مرد زوار بیتہ حکلتی ۽ - آنکو باغ ۽ که اول لے آنکہ
تنت -

نیں گرا اشان - اشان لیھو باغ کھلھلے ۽ بیتہ روشن شتر
کو ڻو ڪنعت - اند ۽ ک شنعت - ہموفا منڈے نشیہ منڈ
۽ کند تو گر بیتہ - اشان پول کتھ
مدت ۾ پچے کند تو گر بیتہ " منڈ ۽ گو شتہ -

من کے کند شتہ من وہش بیتھاں کے مرشی آدم زادہ
اے گند غاں مگر بیتہ کے شوار دی دے وارثت پو کہ نی پت ۽
دے ۽ تباہ کتھ -

اشان دیتہ کے بادشاہ آنکہ - انگورانی اند ۽ چی لے پولغا
انت - بادش ۾ جنک ۽ گو شتہ -

کشت بیا گر کنوں ॥ اشال پیر و کشمہ و ق زوار پیو
مکیش۔ بادشاہ کے آنکھ دشی پیر و کشته انت کر کتو علی ہنزا

شہ کے آنکھ منڈ عڑا پول کشی ॥

رد اینا آدم زاده ع بوانت ॥ منڈ ع گوشہ ن

وہم زادہ ڈراتاں تکا آنکھت تہ بھلخاۓ۔ اغز کے سکھ
ری دک ع دنی کار شکخت ॥

لے سائیں شہرے ع آنکھت۔ غاشام ॥ وخت ات۔

گذات ک شہر ع سکھو بند انت۔ اشال گوشہ۔

یکو ع بوڑا نت ما مسافر دی ॥ آنہاں گوشہ۔

مار گلو بڑغ ع موکل ن انت۔ لے جکشیہ ٹرت کہ مارے
آنکھ۔ دزیر نجع ع مار جتہ۔ مار ع سفر او مار ع دمب زر تھی۔

شف رو ش بیتہ۔ عالم دیتہ۔ مار گشته انت۔ ہر یک ع

پڑھے زر دتہ کہ مار من گشتہ۔ بادشاہ ع گوشہ من عذین
شال کہ ہراہنی ع مار ع دمب آڑ تو مناں دستی۔ بادشاہ

دو چا جنک دی خاتہ او بادشاہی کو لمع دی۔
بادشاہ نجع ع گوشہ۔

”منی لال است انت۔ اے زال تی انت“ دزیر نجع کو سیر
کئے۔ اشال گوشہ۔

بادشاہ ع مار گزرنہ انت۔ مار دل ॥

بادشاہ ع مڈی داشہ۔ اشال نہ زدہ۔

یکہ مڈی مار دل ع باز انت ॥ زان کار ماذناں نزار کتو بھندے۔

بیک۔ منہ لالا ر گا ۲۳۲ سکھ۔ شہ ع یچھتخت۔ بادشاہ او دنیہ

ءَوْتَيْ بِجَانِي سِيرْكَتْتَهُ -

اَشَانْ تَكُو لَهَا يُنْتَهَهُ -

سِلْجِي نِي پِدا شِغَا نَاهُ نُوا مِرْدَاهُ جِنْهَهُ
اَشَانْ اَفْدِي وَتَيْ اَولِي كَارْشِكَارْ شِرْدَعْ كَتْتَهُ - بَانْگَهَا شِنْتَ شِكَارَا^{را}
بِيكِهَا لَوْغُ ءَرْگُوتْ كَاتْكَدَتْ -

قَصْرُو پَهْ حَبْدَهْ

پہنچہ و لسل

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ و تی زمین و نکری و بادشاہ انت۔
بادشاہ روشاں عدالت و روت پصلہ آں کنت۔ بیکھاریم و
ریویت لوغ و کیت۔

شف و داب ات داب و سنهڑائیں زالے دیئی۔ ہاغا کر
بیتہ۔ زال ٹرا جیاں و گار بیتی۔ داب روٹ ت سنهڑائیں زالے
داب گندیت۔ ہاغا کہ بیت چی نیست انت۔
شف روٹ بیتہ۔ وزیر و گوشتی۔

مدت کن بادشاہی و۔ من کنال داب و۔ داب و من سنهڑائیں زالے
لکھا یاں۔ مناں اصل ہاغا مختفت۔ ہوا ہنی و ہاغا کتہ۔ ہوا ہنی و
من کشال۔

بادشاہ ت و پتہ۔ ہواں زال داب و کیتی۔ وزیر بادشاہی و کننا
انت۔ رو شے و مخلوق کا پتی و سرطان۔ جھٹے و وزیر و منت زاری
کتہ۔ بے وس بیتہ۔ شتمہ بادشاہ و گور کہ ہاغا کنایں ترکستہ گرفتہ۔
علم ہواں رزگا یک دہمی و کشقا انت۔ حیلان بیتہ چول کنال۔
اگر بادشاہ و ہاغا کنال ت مناں کٹیت۔ نا ہے عالم و تار تھجتیتہ
وزیر اغذیں شتمہ۔ بادشاہ کریو کتی۔ بادشاہ کہ کریو بیتہ لو دھار
تی دزیر۔ وزیر نکر کنای تامنی لوغ و نہ ایت۔ بادشاہ دانی جکتیہ کہ تامنی
اکھم۔ بادشاہ و گوشتمہ۔

و دزیر و دیم دشے من گنا نیں" قاصی لوع و اکہ آسکہ مزیر دینی
نشیتیه است - دزیر و را پول کتئی -

در ت پچے گڑ کتی - آں تئی رندا است " دزیر و کھیں پیراد الغنت
قاصی و گوشنہ ته جک من پیصلہ و کاں - قاصی سشہ بادشاہ و گوشنہ -

" ته آرام و کن دزیر روٹ بے مزدا کاریت - هر مزدے م
بیتہ " دزیر و گوشنہ -

" اے تہ سہرا میں موٹے - روای ہندے و کاربال " بادشاہ و نک کل دالغنت -

" لے رنگیں زلے داب و کیت "

ستھ پ کلہ و زیر تیار بیتہ - پھیری جرجان و کتو در کپتہ
مزراں گانا پولانا - نیٹ ہندے و آنکہ - مزا میں شہرے اشہ
پولانا ششہ بادشاہ دربار و در و پنج تنگوں کر شی ایران چمار
و چک و مژون شیتیه است پنچی خالی است - لے شتم ہو زا پل
کتی -

" بادشاہ تمام است " اشان گوشنہ -

" بادشاہ ایڈا ش است " اشی و گوشنہ -

" مناں بران من لوٹا کن نیں " -

یکے و بڑتہ بادشاہ لوع و موکل گتیج - اندھ و کہ پھٹہ
سنہرائیں زلے نشیتیه است - وزیر نتو کپتہ - بوز کتی سعال
کڑ و بیتہ نوال بادشاہ زہر گیڑت - اشی و نال جوانی پیتہ
پیچھہ آڑتی اسست ہوال نال است کہ بادشاہ و نک دالغنت
پند گپتو گڑتہ تیار بیتہ وال بادشاہ و عال دیاں سواراں مزراں

سکھ شہر بادشاہ حال داتی کم

هـ ۱۳۷۰ نال من دیشہ یا با دشادی نیار بدمیثہ - اشان زرہ باز رطتہ
دـ هـ چنان کیش پھنداں جنانا ہمکو شہر عـ چھبیعتت - شتو ہواں
پـ بـ اوتاکی بـیعتت کـے اـدل عـ تـخـیر اـوتـاکـی تـخـنـت .

شف عَ و پتو مانگها چکول زنگیش - پنجاہ روپیہ پستانز عَ
شیغِ رضا شف عَ ایرکیش - با لکھا ک کرڈ ویشنگت - ہڑاں روپیل
زگا اشتھنگتیش - لارڈ لغت نہ پنجیرے گواناں جشت -

دوقلی روشن رکنی اشتو روغا امانت " اشان گردشته .

”ہر شفے عَ پنجاہ روپیہ ایرہ بیت اشانی زیرخ عَ ما میں مشغول۔
اے ہر شفے عَ پنجاہ روپیہ الانہ شنقت پیخراں آپتی عَ
بیکش۔ لوٹ عَ نہ شنقت لوٹ کنخ اشو دا ٹیش۔“

روشے عَ بادشاہ سنبھارائیں جنک عَ پول کتھہ کے

پنیار مار اول ئەتا کىتە نىس كار اىنت، "ابا عەگۈشىتە.

۱۰ آنکہ پنیرے ہر شف و پنجاہ روپیہ ٹراکر عاکفیت۔ ہواں
بھر کنت، کپول گول و کنان لے دوئیں سی بیتفتن کم بادشاہ
جنک جمعہ روشن و باغ و روت۔

بند مبعده پر رون اپنے بان درلات
پنځیره تیاری کئه که من دی روایل - باشا ه جنک سی بیشه -
پنځیره توګوکښه -

”مناں اللہ تو تکا حکم ات من مرشی رعائی“
 پخیرے بازار و ترا جواہیں آر میٹھیں گذے کپتو روشن عجمیک
 بادشاہ جنک کہ باغ و روت پلٹکے چک و ندبیت۔ پلٹک
 و بھن زین و چک پر بیانیں۔ بادشاہ جنک کہ آنکھ دیئی
 حالینی لے بزرگے۔ اللہ اول و اشی و پلٹکے دیم داتہ۔ لے

اے کو پنگ ۽ چک ۽ نشہ د ہمکری دیتی۔ ملنگ پیدا غا انت
ملنگ آ تکو گڈ ۽ چک ۽ نشہ۔ بادشاہ جنک ۽ گو شہ ملنگ
با با۔ بیا ملنگ ۽ چک ۽ نشہ ”ملنگ ۽ گو شہ“
”اللہ ۽ دیم د لئیں نرش ۽ بلاں ٽئی پنگ ۽ نشہ
درا غیوبی“

بادشاہ جنک ۽ گو شہ۔
”بیا ہے کذا پنگ ۽ چک ۽ ایر کنوں پھجی ۽ نشہ دل“ ملنگ
ٹوک دہش آ سکه۔ کذ ز طلب ملنگ ۽ چک ۽ ایر کیش۔ منتغعت۔
دا پیکھا مجاہس کیش۔ نیٹ ہر کس ولی دگ ۽ شہ۔
ملنگ ۽ پخیرے دیم حاشہ کذ آ رائیتی۔ بادشاہ جنک ۽ گو شہ
”مارے لئکی اے لئنا انت۔“
ملنگ ۽ گو شہ۔ ”دریا اندر ۽ چے انت“ پخیر حیران بیتہ۔
گو شہ۔

”بیکھاں د فار واب ۽ کندال پانگھا ترا عال ۽ دیاں“
کے تیار بیثغعت کہ نیں روں زال ۽ دلی ڻویتہ۔ منزلان
گرانا کیس دیما کہ شغعت۔ بادشاہ ۽ دیتہ دریا کندھی ۽ هزاں
میسے ڦوکتیہ انت۔ ماڈھاں ٿرا ایر کپتغعت۔ آ ڪنھوت میہہ ۽
وٹ ۽۔ بادشاہ ۽ دیتہ مہیہ ۽ زنریرے بستیہ انت۔ بادشاہ
۽ زنریر چکتہ۔ چکانا چکانا صندھ خ در کپتہ۔ کندھی ۽ گو شہ
لکھا لائکی۔ مارے در کپتہ۔ مار ۽ گو شہ۔
”من ترا ومال ۽ اشی ۽ گو شہ۔“

”من گول ترا نجی کتھا تھے مناں درے“ مار ۽ گو شہ۔
”ہوانکھ ترا ومال ۽ دیما شہرے۔ نیں منڈے بادشاہی ۽ گنغا

اٹت۔ ہفت بچوں کی تھیہ اس ت۔ اول ڈپٹ بادشاہ اس پرست شہر
اٹ۔ ہشت بچوں شہر میں بھینہ تھے۔ میں ہمے شہر بادشاہ جنک
بادشاہ اٹ۔ جنک میں اگپتہ۔ بند کئی۔ من گوشہ سری سال اس کے
یہ بادشاہ اٹ۔ جنک میں اگپتہ۔ بند کئی۔ من گوشہ سری سال اس کے
من کشہ ہوا ہی ڈکوں نیجی اے کنال کس اونہ کشہ۔ گدھی سال اس
ی من گوشہ من کس اونہ کشہ۔ اے سال اس من گوشہ ہمکے
من کشہ من ہوا ہی ڈکوں نیجی اے کنال کشہ ہوا نکہ من ترا دراں
من کشہ اس گوشہ۔

بادشاہ اس پرست۔ تر حال اس دیئے تھے صندوخ اس ہندشوں کتھے یا
ورے ہر بائے۔ تر حال اس دیئے تھے صندوخ اس ہندشوں کو بند کئی۔
ارڈ سراندہ اس کتھے تھے بادشاہ اس صندوخ کو بند کئی۔ مار اس گوشہ
من کش ترا ڈکوں نیجی اے کنال۔“
بادشاہ اس گوشہ۔

ادل ڈماں میں نیجی اے کتھے مناں گیرانت یا
اشاں صندوخ دریا اسٹھتے۔ بادشاہ اس گوشہ۔

دیا گڑوں دریا اندر عرجی ما دیتھ یا
لے سدھانی اوتاک شفعت۔ شف اپتھخت۔ شف روشن پیشہ
بادشاہ جنک اس مردے دیم داتھ کے حال ڈیا رانت۔ اشاں گوشہ
ما داں سو گھوول ما کاڈل۔ گڑا اشاں کا شذے دیم داتھ گوشیش۔
دیا ڈیا اندر عرجی ہمش اس ت۔ دریا کندھی ڈیمیہ۔ میمیہ اونزیمیہ
زندہ ڈکوں صندوخ اس بستیہ اس ت۔ صندوخ اس اندر امارے۔ مارک
شش شہر ختم کتھے۔ دیکھری تھے بادشاہ شیخ تھے مار گپتو صندوخ رواندہ
کشہ۔ دریا اس مرد عرجی ہمش اس ت۔ بادشاہ جنک
اڑپتھ حالیمی بزرگ اس ت۔ کا شذے دیم داتھی مناں ڈکوں سیر کئی
اسی اس گوشہ۔“ داں حکم ز اس ت”

ہر دش ع کا شذے دیم دات پول ع کنت کہ حکم بیتہ کر کر
 روشے ع اشی ع گو شتم ہا حکم بیتہ - منڈ ع مزاوی ابا ع صلی کرم
 اشانی سیر بیتہ - جھٹے ہمیڈا بیتغنت رو شے ع پخیر ع گو شتم شال
 حکم بیتہ ولی چند ع روپہ ع اول ع مناں اے منڈ ع حکم بیتغت شال
 تیاری کنہ - لڑتغنت - منڈ ع ابا د قی بادشاہی کنہ - منڈ لال گوان
 ہ تکو شہر ع پختغنت - بادشاہ ع گوں - دھصل و دھمامہ ع ولی سیر کنہ
 وزیر و مزائیں الغا مے داشی - د قی بادشاہی کنہ - کہ من گڑتاں

مسن مهنا را

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ نشوونی بادشاہی و کنگا انت۔
بادشاہ ہے نام جا ناول بادشاہ انت۔ بادشاہ ہے وزیر سے او
قاضی الحجہ دی اسٹ انت۔

روشنے ہے بادشاہ ہے گوڑھر طردے آنکھ۔ مردو ہے بادشاہ ہے ساوا
طوطائے داشتی۔ باز پوہیں سایوا طوطائے اش۔ پوہیں ڈک
لکھتی۔ ہر دیپہ ہے حال حوال کارٹ قتی۔ بادشاہ ہے وقی مغل باندھ
ات۔

بادشاہ ہے زالے اش۔ زال ہے ہر بیت روشن ہے سرہ و تار
شست، مشت ہے صہینت۔ اودل ہے گوشتی۔ منی ڈولیں۔
سنہڑا ہیں زال کس بیت انت یا شواش کتھے؟ زال کارہ
گوشته۔

”مردنیا ہے تھی ڈولیں زال نیت انت“
زال کارہ کس گرخونوئی بنداشتخت۔ سایوا طوطاء شاپل
لکھتی۔

”کہ منی ڈولیں سنہڑا ہیں زال ہے کے انت۔ نہ ڈیہاں چلئے“
سادا طوطاء گوشته۔
”گودی تکانی چک ہے کس بیت انت؟“ زال ہے گوشہ مہرہ رات

حال ہو دیئے - مناں اقرار انت تراوٹ کے نخان کے ساتھ ملنا گز
پہلی دیپہ بادشاہ ہے - پادشاہ نہ مدد نام ہن ستارا انت ہن
من رائے مولد سے - آہنی مولد دی ژاترا سنہرہ انت ہے

بادشاہ زال زبر گپتہ - گپتی سادا طوطا کہ گرمون ہر پیامیں
مولد ہونے اشته - بیتہ جھکڑا دھمکی بادشاہ آنکھ - بادشاہ ہر
پول کتھ -

مچے ڈائے ہے زال ہو گو شتہ -

» من پول کتھ منی ڈولیں سنہرائیں زال چی اے است انت تساوا
طوطا ہو گو شتہ پہلی دیپہ مدد نام ہن مناد ایں - ہواہنی مولد دی
ژاترا سنہرہ انت - مناں زبر آنکھ ہے -
بادشاہ ہو گو شتہ -

ربیل سادا طوطا ہر نزا زا کیئے سنہرہ انت ہے
سادا طوطا بادشاہ ہے افی ہند اٹھر کا ہینتہ - ہے روشن تہ
گو شتہ - شفت دی گو شتہ - گڈی روشن ہے بادشاہ ہر ژا سادا طوطا
ہے پول کتھ -

» ہمال کئے انت باز سنہرہ انت ہے سادا طوطا ہو گو شتہ -
پہلی دیپہ پہلی تک ہے منڈے - ہن من را منڈ نام انت باز
سنہرائیں منڈے ہے ۔

بادشاہ ہو گو شتہ " من روائی کارا نیں ہے سادا طوطا ہو گو شتہ
" تی پھجعا نہ اشت ہے "

بادشاہ ہو گو شتہ " ہر ڈوے بیت من روائی ہے سادا طوطا ہو گو شتہ

پال یک عَانت من دی شوئے سُنگتی وَ کایاں - جنائی جادوگرانی
 دیہیه من ٹرا شوار کشاں - دیما آدم نادہ انت - شوئے کار انت
 دگ وَ ہر دو لے من گو شتہ شوار ہزار زلکا کنعتی انت " بادشاہ
 وَ دزیر دی تیار کتہ - سادا طو طا دی - پھر سائیں رطی غفت - بادشاہ
 وَ دزیر جوائیں ما ذن گون شت - سادا طو طا پہ بال وَ
 منزلاں گلانا پھند اں جانا باز شف بیش - درغ وَ مڈی
 جھیش - بازی وَ شذی بیغفت - جنائی او جادوگرانی دیہیہ وَ اکخت
 دگ وَ دشکی گے تریٹ آتیکش - اے رندا نبر لغفت - سادا طو
 وَ منہ داشت -

" لواں برو است اے جن انت " اشان ٹوک منہ - چی لے کام
 وَ شتفت اعذیں لکوائیں وشکی اکھاڑا گو سخن - اے بر قفت
 سادا طو طاء اعذیں مہنہ کتہ - پر اے بازی وَ شذی بیغفت -
 لو دھار لغفت - سادا طو طا وَ گوشہ -

" ہمے جنائی جادوگرانت " پلاشان ٹوک نہ منہ - رندا پیغفت -
 بادشاہ پر گے وَ دزیر پر دگے وَ سادا طو طا درشکے چک وَ نشہ -
 بل آنہاں گرتا بادشاہ وَ - بادشاہ کہ دیتہ سے وَ دزیر سے
 نئے سادا طو طا - نیں ارہانی بھیتہ ہواں تکاریم دا ٹھی کہ سادا طو طا
 وَ ڈسٹر - منزلاں گرانا روشن و شف کنا نارگ وَ روعات، دیشی
 بگی جریں مرطدے پیدا خا انت - او بگی ایں پیشی اے چکیں - ہے
 مزاٹیں بزر گے ات - آتکو سلام دا تھی - بزر گے وَ بدل کتہ -
 " تا انکو روند عتمے " اسی وَ گوشہ من ہن منار دندا رو فایاں "

بزرگ ۽ گوشه

”ہن منارا باد دیبرانت۔ تا لے پشتی چک ۽ کن مسلاحتاں
حیال ۽ کن درشکاں سہرا انت۔ دیپہ پہ کلمہ شہرے جلسکغا انت۔
ہمیندا ہن منارا نشیہ انت۔ او درشکانی نیا ما شہرے سہرا انت۔
ہمیندا نواں ہئے۔ ہے تکا دمیم ۽ دی مذنے“

بزرگ ۽ وقی پشتی چکا کتھہ لہلتو قی ناپیلویں منزل کا
دمیم کئی۔ بادشاہ ۽ کہ پشتی داشت۔ یہی سہر عزنا انت ملے
حال انت۔ لوطتہ بادشاہ۔ منزل گرانا شف روشن کانا ہاز
وخت مان آنکھی یا کیس آنکو ہواں شہر ۽ کہ بزرگ ۽ منہ کتھہ
دل ۽ آنکھی آہنی ۽ پخو ٹوکے کتھہ۔ شڈی بیٹھاں روں شذا کار
کنا۔

بادشاہ شہر ۽ سشہ۔ میتے ات۔ اندر ۽ آنی کلی لے
ڈنگتیہ ات۔ اف کہ دار ڻتھی دیتھی زا لے نشیہ انت۔ زال
و گوشه۔

”ایذا بیا“ بادشاہ ہو ڈاشتہ۔ زال ۽ گوشه۔
”مناں گول سیر ۽ کن“ بادشاہ ۽ گوشه۔

”من روفایاں ہن منارا رند ۽۔ گر ڻتی کا یاں سیر ۽ کناں“
زال ۽ ٹھک کتھہ چادو جتھی۔ یہی بادشاہ ڙا شہر ۽ در گپت
زیست۔ اندر کفع ۽ اڑا یئنیت ت سیاہیں ڪ بیت۔
زال بادشاہ شکار ۽ روت بیگھاں گرد ویت۔ روٹے
بادشاہ ۽ گوشه۔

۳۰

بیکر رئے شکار ۽ همیرنگا اعز کسے منال باڑت - من چوں
کان - تے منال چھی اے دئے کہ منال کس باڑت مخن اور کستی
جادو من میشت -

زال کشته کاغذے - چھی اے لکھتو داشتی او گوشتی -
پد ۽ کنی - کستی جادو من نرا یشت - او من روغا یاں شکار ۽
بادشاہ ۽ گوشتہ

تے روغا شکار ته من دھی روغا یاں دلی دگ ۽، زال ۽ گوشتہ
ہر زمان دت دلی دست ۽ سرکل داتہ ۽

بادشاہ لڑتہ - پھنڈاں جنانا - منزلاں گرانا آنکھ تی شہرے
ڈنڑی بیتھ - دلیتی چیار مرد پتیلے بر قا انت - اشی ۽ دی دیم
ہرال زکا داتہ - آہناں دیتھ کہ مردے پیزا گنا انت - کٹ ای
کیش اے کہ نزی بیتھ - مردے ۽ درک جھو کڑو بیتھ - لے
حیران بیتھ - مردغ چوں زیندرغ بیتھ - لے شتہ پچھتہ سلام
دا ٿئی - کٹ ۽ چک ۽ هر دا حال کپستہ - اشی ۽ حال داتہ - دگ
وکلیں کسو کشی ۽

اشی ۽ کہ حال لوٹتہ تے آہنجی گوشتہ من دلی حال ۽ ترا
بیکھار غ ۽ دیاں - ہمے دی ایت بادشاہ ہے اٹ -
لے دو یں پیا ذغی ۽ جز لغت - شہر ۽ شقعت - اشی ۽
بادشاہ دلی لرغ ۽ بڑتہ -

ہموزا بادشاہ ۽ حال لوٹتہ - اشی ۽ حال مشروع کتھ گوشتی
آہنجی حال حیرانی انت - من ہندا او تاکی من بادشاہی ۽ لکھا یاں

بادشاہی منی ابا ۶ عخت - ابا ع پیغمبر کا شروع کرتے - شہر ع را کیس
آں لکا ہو ذاہبی اے ملائیں تھی - عالم بمحاجت - محمد داشت - او
بادشاہی اشتبھی - وزیر ع قاصی ع گوشتھی منی بادشاہی ملائیں
کنت - من گوشنہ من دلتی بادشاہی ع دلت کنال من زال
آں - نال مردودی نیت است - تے آنکھے من دہش بینال
نوال من او نئی کارے ٹھیکیت فی حیرت -"

اشتی ع حیرکت - ہمیشی ع گوشتھی -

من زالے آں - او تھے من مرد من نئی زال - تے پیغمبر علیک پست
امت "بادشاہ ع گوشنہ -

"دو انکو ہن مارا نیاڑ توں من گول کس ع سیر ع خنان" نال
رو بیٹھ دست داری کیلئش - دو شفت ع سمیدا بیٹھ - سیمی باگھا
اشتی ع بادشاہ دلتی پتھ و گور بڑتھ - او اشتی ع کیس حال رانگتھی
او گوشتھی کہ مان گول اشی ع سیر ع کنال - اشی پتھ بازو ہش بیٹھ
او جانا دل ع لئے داتھی گئیں دگ سواہا بیت - او سر بیخ داتھی
کہ چھال کون ڈیہہ روز نابیت -

جانا دل بادشاہ ع سہماں ڈا موکلا بیتھ و تی منزل تکنیٹھی -
زالیں بادشاہ شتھ ولی بادشاہی کنخ ع سے چھار روشن
ع کہ جانا دل بادشاہ ہمیدا بیتھ تے اے اصل درا درہ کپتھی -
جانا دل بادشاہ منزل گرانا، پھنراں جانا پتھ انکو ہن
مارا شہر ع کپتھی - انگو ۷ ملکو چرانا نیٹھ ہن مارا بوع ع آنکھ
لورغ ع کہ آنکھ عالم ع مزاہیں پھی اے - اے حیران بیتھ پے ہمی

لہیت کہ عالم اول عربگی لگی پا خاکی ایں جرجان عانت۔ کرنے
کردن گردت سیاہیں جرجان کشی کردن سچھے چھپ لئی
بیٹ دل نہ جکتی۔ یکے عڑا پول کشی۔

لے پے کمرے عالم مج انت۔ کر غارونت گول ایکس جرال
بین عرکاردن گول سیاہیں جرال۔ ”ہواہنی عڑا پول کشی ہوانی
دکوشتہ۔

بادشاہ جنک ہن منارا دوسی دے عبرٹتہ مائیں روں پاتیاں
رعنی عسیاہیں جرال کنوں۔ ”

ہے لوک عگول جانا دل بادشاہ عٹمکہ کتو کپتہ۔ تُستہ
عالم کنگا کوئی عکتو بادشاہ عگور کر غمارٹسی عبرٹتیش۔
جانا دل بادشاہ عبرڈ کتہ ہے بادشاہ عگوشتہ۔

”ترلا چوں بیتہ۔“ اشی عگوشتہ۔

”ہن ہن منارا نام اش کتو پلاں ڈیجھو عڑا اینا آنکھاں۔ اینا
اش کتوں کہ ہن منارا دے عبرٹتہ۔“

بادشاہ عگوشتہ ما شتغول دے ع شهر۔ آسیں شہرے
شہر عالمکو نیست انت ما نک کتہ لا چار بیتہ ما گٹلعنوں۔ ”

جانا دل بادشاہ عگوشتہ۔

”من روں ہر دے بیتہ من کارا نیں۔“ ہمیذا ڈا مولھا مینتو آٹکو
مے ع شهر ع پچھتہ۔ آسیں کلات دیتی۔ رانگو آنگو جستہ
وگ پچی نیتی۔ دل ع آنکی کر پیخز ع لٹ گول لانت۔ جتی
لٹ آسیں کلات چانک بیتہ اے شہہ پہ بچے وگ ع۔

امد رع کو طوع پچھتہ دیئی ارٹے دے فاب انت - ہن منار
ع گوشته -

مد زخم ع جنی پلنا کڑ دیست - داڑتے " اشی ع زخم جستہ نے بچھڑ
بچھڑ کتی - ہن منار ع دست ع گپتی ع برطتی ہن منارا پشت
ع لونغ ع -

دو سے روشن ع جانا دل بادشاہ ہمیڈا بیدتہ - بینٹ بادشاہ
ع گوشتی -

مد اعز، ہن منارا ع دے تہ جوان انت ناہے من گڑوال
روال - " بادشاہ ع گوشتہ -

" بین تہ وٹ ڈک کٹو آڑتہ - من شوں ترانڈیا نیں " -
بادشاہ ع اشانی سیرکتہ - کمیں روشن ی ع ہمیڈا لشتو بینٹ
نیمار بیتھنعت - بادشاہ ع مرا یش ڈی دا لغت - اشان
موکھا بیٹتو لرٹ لغت - منزلال گرنا چندرا جانا آسکو ہمال شہر
ع پچھتہ کر زال بادشاہی ع کنخا ات سہوا آتھنعت -
گڑی روشن ع جانا دل ع گول ہے زال بک دی سیرکتہ زال
ع پت ع کہ پیخری ع کنخا ات جانا دل بادشاہ ع پھلے داتی -
کہ دروہی ع دیتی - مرٹ لغیں نہیں درغ بنت -
اوہ بخیر ع ہے دی گوشتہ -

مد دیکا جادو گری شہرے کیت - ہے شہر ع نوال برداشت -
اشان پیاری کٹو آڑ لغت - منزلال گرنا آسکو جادو گری
شہر ع نزدیک بیتھنعت - پیخری ع جنک ع گوشتہ -

ہمیڈا نرول ۔ پرستا جانا ول بادشاہ عالم کیتھیں لئے شہر
شغفت ۔ ہواں مسیت ہواں نال ہحال اولی حوال ۔
لے ہمیڈا اونا کی بیتغفت ۔ جادوگریں نال دیش کسر
بیتغفت ۔ بیا اٹکے ڪنای اشی ۔ جادو جستو اصل ہن منا راقی
ہمیڈی ۔ ہے وخت ہن منارا داب ات رشتہ جانا ول گوشتنی
کہ ایدیا جادوگر مار بارے نیامت ۔ تراچیا لے گون انت نال
دلی ۔ ” جانا ول ۔ پچھے نیا طریتہ ہواں کاغذ کا اولی دھک ۔ زان
دالغت زرکتو داشی ۔ گڑا زان گو گو شتہ ۔

” سیر کرنے کہ نخنے ۔ ” بیس جانا ول ۔ پچھہ آڑتہ ۔ او گوشہ اصل
سیر نخنال ۔ جادوگریں زان ۔ جادو جستہ لے کل دا گونڈان کوہ
بیتغفت ۔ پول کتھی ۔

” سیر کرنے کہ نہ ۔ ” اشی ۔ گو شتہ ۔ ”
جادوگر ۔ جادو جستہ دا گٹ ۔ کل کوہ بیتغفت ۔ ہمکری ددمگ
ہال ۔ گو شتہ ۔ پیغمبر جنک ۔ مرگاں گوانک جتو ۔ گو شتہ
کہ ہمغور دغا انت ۔ من ابا ۔ گو شتہ مار سنجھاں ۔ ”
مرگاں ہحال رزگا پیغام داشت ۔ پیغمبر اتنکہ ۔ جادوگر ۔ حکل
ناشی کہ

” شادا اشائی اولی مطوم کن نا ہے شوار بر کنال ۔ ”
جادوگر ۔ اولی ڈول ۔ اشتغفت ۔ پیغمبر ۔ گو شتہ ۔
ہن شوار نہ گو شتہ ہمیڈا موہت ۔ شوا اعذیں ہمیڈا اشتغفت
پرالیں امناں گوانک ۔ جنت ۔ ”

پنجیر گرفتہ تھے۔ اے دی ہوال وخت شہر عُثنا درکیفت
منزلال گلتا آٹکو شہرے پچھلے تھنعت۔ ہمیڈا او ساکی بیتفنت
بیگھا دیم، بادشاہ سشہ بازار، بادشاہ، وقی و نزیر ہمیدا
دیتھ کارول، نلگیں دشکیانی رہنا شنخت۔ وزیرینس ہمیدا در
ات۔ وزیر و دی بادشاہ پجھ آڑتہ۔ جاناول بادشاہ اُردھ
شہر، بادشاہ، گوشتہ۔

”بیانیں تیار کی کنوں روں“

وزیر، گوشتہ ”مرشی دیہ بیتہ بالگھاروں“
شیط بادشاہ او وزیر پسیل، درکیفت۔ جزا نا بادشاہ
و، وقی تکلیں کسر کشہ اغدیں گوشتی۔

”پے وزیر مناں پنجیر، کہ آہنی جنک گوں امن سیر دی کتہ مناں پچھلے
دا شیخ او ہے پھل مرٹ تعیناں زیندر غ کنٹ۔“

بادشاہ او وزیر ہمیدا جز عاتنت کہ بھولوئے مٹتیہ دیش
وزیر، گوشتہ۔

”بادشاہ نہ اشی و دراہ کن“ بادشاہ پھل کشہ دروہی داشی
گوشتی۔

”من ساہ برو و بھولو و بھولو ساہ مناں گوں بیا۔“
بھولو زیندر غ بیتہ۔ بادشاہ کپتہ۔ بھولو شروع بیتہ محالیں

و، تو لوک، گر کتھی۔ ادشہ تکے، وزیر بیتہ حیران۔ اد
پھل زڑ تئی۔ دو یہی داشی گوشتی۔

”بادشاہ، ساہ، ساہ مناں گوں بیا منی گوں بادشاہ“

بادشاہ کڑو بیٹھے۔ وزیر مُرٹر تھے۔ بادشاہ نے لوگ عادت۔
ڈالی وزیر کو غفت۔ گڑتہ ہندو بادشاہ، دو میں نالاں عوکہ دیتھ تے
پنجھر جنک اگوشتہ۔
بیا آنکھ من پول عوکنا نیں کہ تئی اوچنڑاں مرشی کو بیدینیت ॥
بادشاہ کہ آنکھ ترب پنجھر جنک پول کتھ۔
تئی اوچنڑاں کئے پرینیت ॥ بادشاہ اگوشتہ۔
ہر کسے کہ پرینیت ॥ تے اغدیں ہن سارا پول کتھ۔
اکتھ مرشی تاں زال، چھجی، لخن، دارے ॥ بادشاہ اگوشتہ۔
ہر کسے کہ براڑت ॥

وزیر کہ مُرٹر تھے بادشاہ اونچ اوتاک اگرائینتہ۔ بادشاہ دا ہو
اہ بیٹھ کہ ہر کسے بھولوئے آڑتہ ہوا ہنی، ہندر پیسے دیا۔ اغز
ھولو لوٹک کتھ تہ ہوا ہنی دو صد روپیسے دیاں۔ ہلی ہر یک
اچنکھ چڑھتہ بیٹھتے بھولو اٹا۔ بادشاہ بھولو گھراث۔
سیمی روشن اگر لیے دار، چنخ، لونغ، ڈزاد کپتہ۔ دیا
دیئی بھولے اے داب انت۔ پکتی بھولو۔ بھولو ہانغا بیٹھ۔ نیں
مزدھ بیٹھ لوٹک۔ ہوال لوکاں کنت کہ عالم جیران بیٹ
اخی ہمار کتھ لونغ اڑتہ۔ پیچھا لونغ داشتی۔ دراہیں شف
میلو لوٹک کتھ۔

بانگھا پکھیہ ہے شہر دھیں وزیر کہ کڑو بیٹھ۔ جیران بیٹھ
لے پھے لوٹکے۔ گرلی اتے زال نیست انت۔ وزیر لونغ داشتہ
لہو دیتھی او گوشتی۔

م بھولو و نال دئے۔ من ترا چیار صدر دیاں دیاں ۔ ”گر بیو و بھولو
ع داتہ۔ وزیر و ہمار کتہ کہ براں مزاں ایں اکھے و دیاں ایں۔ وزیر
یک برے دلی لوع غوشہ۔ درکفون خ ات کہ بھولو و اکو شہ
اش کن۔ کمرے من کنال کسروے۔

”دیہ سما بادشا ہے ات۔ بادشاہ و دوچک قنٹ ریٹا
و اکو شہ هر کسے و مناں ڑا اللہ و نام و ہر جی اے روشنہ من
دیاں ایں۔ روشنے و ملگے آنکھ۔ ملگ و اکو شہ بادشاہ ملا
مناں دلی بادشاہی و دئے۔ بادشاہ و داتہ۔ بادشاہ و دلی
زال و دیش چکاں دست و گپتو دیم پہ برسے و کیش
آنکھ کسیں شہرے شفت پکیش۔ بے شہر و تافلہ والی لے دی
آنکھ۔ تافلہ و اڑا و اکو شہ من الکھے ہے زال و براں شہ
ہے بادشاہ و اکو شہ کہ منی زال نادرہ انت زال و دے رونق
مسوی و کنت۔ بادشاہ و زال گوں ہمیں و دیم دانہ نال تافلہ
والی و پڑتہ۔ بادشاہ و کہ سنبھالتہ زال نہ شہ۔ گپتو چکانی
دست و۔ منزلاں گرانا دریا و آنکھنے یک چورے بادشاہ
و زکتہ۔ گڈی چور و کندھی و ایرکشی و دریا و اندر و رونا
ات کہ گر کے و چور و جھٹتہ۔ چور و پرات کتہ۔ بادشاہ و کہ
دھیان کتہ تاے چور و دی ڑا گڑوں کپتی۔

بادشاہ و اکو شہ شہرے و شہر و گلوہ بندات۔ اشی و
کہ تیلانک داتہ سکھ بتکہ عالم و گپتہ کہ تے منے بادشاہ و کہ
بادشاہ پیشہ۔ روشنے و چراتا ہرال چک کہ دگ و یکے

گر کے ۽ بڑتہ سیکے آفت دا نزگر گر رنبا تارو غایا یار ٿئے شکاری
ڳرگر کُشتہ - گر ڦتہ آفت ۽ گر کر ڦتہ مهابی گردن ۽ چور کشتہ
پس ہڑ دلیں ہمیندا او تاکی بیتخت - شف ۽ شکاری، مائی
گردن شہر ۽ پی سرا او تاکی بیتخت نہ فافلمه والی دی ہمیندا
اھنگزت -

شف بیتہ پھر و گھوے کھنات کر منے اباءُ بلهای
اشتہ - ماوگ ۽ رعناؤں - می مات قاندہ والی ۽ بڑتہ میان
گرک ۽ بڑتہ - منی برات ڙا اباجو گردون ۽ پکتہ تی من سی
یاں - اشی ۽ جانکر کتھ کر کتھ تی منی برات دیمکری مات ٺوی
کلیں کسواش کتھ - مات ۽ وئی چک جانکر کتخت -

شف روشن بیتہ کے ۽ گول بادشاہ کلیں کتو کتھ بادشاہ
اگلکہ ہمیندا - وئی زال بچھ آڑتی - روچک دی - شکاری ۽
کڈی چک کرک کشتی ہوا مال مزاٹیں انام رائختی - او قاندہ والی
ڳر کے زال بڑتہ - چالنسی داتی - بادشاہ ۽ وئی زال ۽ چکا یہیں رت
۽ پکتہ - بارشا یہی کشتی - ادلی بادشاہی ۽ ڙا اے مزاٹیں بادشاہی
لے ات ت دی گندھڑ دے ۽ ”

وزیر ڳوگوشتہ برائی ہزار روپیہ کھان - کسو ڻجی سی نوبیتہ
ک جا ہے چھو لو گو شغا انت - الہ داسطہ ٹھے جھاءُ مگر -
چھو لو گر دگ ۽ بری انت - نتھ خیر ۽ جنک ۽ پچھ آڑتہ -
بادشاہ ۽ حال داتی گر کہ ہواں چھو ہمیش انت - بادشاہ ۽ گرانڈیں تو سینتہ -

وزیر کہ بھول آئتہ۔ اٹل گوشتہ۔
وزیر ع دئے مار، وزیر ع گوشتہ۔

”بھول ع دئے“ بادشاہ ع پھل کشتہ دروہی اسٹر من عبیدہ
گوشتہ۔

”گرانڈ ہواہ برداشت گوں بھول ع“۔ بھول ساہ گوں وزیر ع
وزیر ہواہ برداشت گوں بادشاہ۔

وزیر نیز غ بیتہ۔ بادشاہ اولی بادشاہ بیتہ۔ گرانڈ مرنہ
گرانڈ ہواہ گوں بھول ع شہتہ نیں نہ بھول لوڑ کے کنت نے
چی اے۔ وزیر لمحی بیتہ۔ گڑتہ دلتی ہند۔

اشاں تیاری کتہ۔ منت لائی گرانا۔ پھنڈاں جنا تا آنکو وی
شہر ع پھجتختت۔ دلتی بادشاہی کشی۔ سادا طوطا بر وکہ شہتہ۔
وانی تہ نیا انکہ۔ کہ من گڑ لقاں

بہلول دانہ

بیشہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ نشوونی بادشاہی و اکنواں
روش باز روشن کیسیں بادشاہ گوں ولی و نربر عہد شکعت نکار
و نرکار عہد کنا تا دیتیش چکے تفخیمیہ انت۔ بادشاہ عہد گزرنہ
”وزیر ہے چورے من برا میں۔“ وزیر عہد گوشہ۔
”بادشاہ سلامت کے سعی انت ہے جنے۔ یا ق بلا کے ک اینڈا
کپتیہ انت“
بادشاہ عہد گوشہ۔

”ہر چیز کے بیت ت بیماری۔“ وزیر عہد گوشہ
”من ترک سال من زرداں دشت بر د بیماری۔“
بادشاہ شستہ چو روزگار ماذن عہدی اگھا داشتی پیگھا
لوغ عہد آنکھنے۔ بادشاہ عہدی زال عہد گوشہ۔
”کے چوروں عہد چیز مار دی چوروں نیت انت۔ چوروں نام بلوں
انت عہد اشان دیتی چکایں ڈول عہد چیٹی۔ چوروں مزن بیشہ
بادشاہ عہد بلوں تی عہدیے پہ علم و دینم دافۃ۔ پیلے سال
”اندرا بہلول باز پوشار بیشہ بیٹ گر کہہ سہنا۔
ہمیشہ اچک بازی عہد مرتکبت۔ گڑا اکہ یک دہمی و حقش کے

کہ ہوناں سیر سہر پیشست۔ بہلوں ۽ گوشتہ۔

"اباتاں پسیے دئے من لے چکاں مرٹغا نیماں" بادشاہ
غے پسیو داتہ۔ بہلوں ۽ کلیں چک مج کنعتت رجرا گه ڳوچ
کرمدے چاک رڈھتی۔ یکے وزیر میکے قاضی ڻاھینتی، روت بادشاہ
بیشہ۔ یہیں سہر کسے کہ مرٹائی غر کنت۔ ہماہنی زیل ۽ دینت
وستاں۔ پاڑاں بندانت۔

ہمیر لکا باز روشن گوشتہ بیٹ چکاں مرٹائی اشتوداتہ
یک دہمی ۽ گول رویں ڏوک ۽ دھی خخت۔

روشن ۽ بہلوں دا ہنا پکھر ۾ ۽ منشیہ
تہ ہے دگ غے بادشاہ ۽ وزیر گوں قاضی ۽ گوستخت اشانی
پکھری ۽ کہ آنکخت سلام نے ذا ٹیش۔ اون گوستخت تہ بہلوں دا ہنا
۽ حکم داتہ اشال گرت۔ ماصلان نے اوں کراشاں سلام نہداۃ
لے چکاں پکختت۔ بہلوں ۽ پائزدہ روشن زیل ۽ حکم داتہ۔
دوئے روشن گوشتہ تہ بادشاہ سعی پیشہ تہ بادشاہ ہے پھی ۽
شہر۔ گوں پھیج غے سلام داتیغ۔ اشال حال حوال کتھ۔
بہلوں ۽ گوشتہ۔

"ماصلان نے اوں کہ تیغ وزیر او قاضی ایندا آنکخت سلام
نے ذا ٹیش۔ بیٹ بادشاہ ۽ صفات داتہ۔ بہلوں ۽ ہے ٿا
قید ۽ بو تکعتت۔

گلڑی روشن ۽ وزیر شہر بادشاہ ۽ گوشتی۔
بادشاہ سلام داتہ مرثی اشی ۽ مناں ابته بانگھانی کے بندت۔

دی کند نیں کارے دی کنست۔ ته میلی ۔“
بادشاہ ۽ دل ہے ڦوک نان آسکه۔ بہلوں ۽ گوشتیئ۔
من ناچیتہ مزن کستہ۔ نیں سرما موکل انت۔ بچے جرگا کاناں
”دی پل دئے“۔

بہلوں ۽ ڦوک منتہ۔ جرگ ۽ کھرانی اشتو ڏاتھی۔
ہواں روشن بقال آسکه بادشاہ ۽ گوشتی ڏاتھی۔
ہواں روشن بقال آسکه بادشاہ ۽ گوشتی کہ
”رن بہلوں ۽ منال دئے دا مداری ۽ منال بھڑائیت“
بادشاہ ۽ بہلوں بقال ۽ سنگت کتہ۔
”کہ بری تی کار ۽ کنست“۔

بہلوں ۽ بقال ۽ کار کت۔ روشنے مرد مے آسکہ گتختنی۔ بقال
جر بڑ تو زال ۽ ڏالختہ کہ اشان دوش۔ زال ۽ حبر ڏالختہ۔
یکھا دیم ۽ بقال ۽ بہلوں دیم دیم ڏاثتہ کہ بر و حبر ان بیار بہلوں
شته جبرانی رندا لمع ۽ گلبو بندات۔ نال جان ۽ شودھیا اٹ۔
بہلوں همینا لاشتہ دا نال جان شو ذغا اٹ۔ ته بہلوں لشته
داب شتہ۔ نیٹ نال ۽ جان ششتہ درکیتہ۔ گلبو بیکھی۔
”ہمکری بہلوں ۽ ولبے دیتہ او دابی ۽ کند پشی۔ نال ۽ کہ گوانک
جتہ۔ بہلوں کڑو بیتہ۔ نال ۽ گوشتہ۔

”تر پچے کندر ته۔“
بہلوں ۽ گوشتہ۔
”من چیز نہ کندر ته“ نال ۽ گوشتہ۔

”تپے کارے ۽ آنکھے ڏ“ بہلول ۽ گوشتہ -
”منی بقال ۽ جرانی رندعا دیم دا شے“ نال ۽ گوشتہ -

”ایدا جرجی یہیت انت بر و بقال ۽ دیم دئے“
بہلول شہہ بقال ۽ حوال دا شئی - که نال ۽ گوشتہ من جمال
نه ڏیاں - بقال ڪھدا شہہ ۾ ڦوڻا نال ۽ پول کشی -
”تپے جبرنہ ڏا ٿفت“ نال ۽ گوشتہ -

”بہلول ۽ منی چک ۽ کندھے من جان ۽ شوڙ غاثاں“
بقال ڦا بہلول ۽ نہر گپتہ - بہلول ۽ موکل داشئی - بقال
شہہ بادشاہ ۽ حوال داشئی -

”که بہلول ۽ مرشی منی نال ۽ چک ۽ کندھے“
بادشاہ ۽ بہلول ڄو ڻا یہیت -

”گوشتی ۽ کتھے بقال ۽ نال ۽ چک ۽ کندھے“ اسی از
منهه - دیمکری وزیر دی سمعی بیتہ - او وزیر امکو بادشاہ ۽ گرفتار
”دیتھے بہلول ۽ حوال مرشی بقال ۽ زال ۽ چک ۽ کندھی ڦانکھا
منی زال ۽ چک ۽ کندھیت - هی رو شے ۽ قی چکے زال ۽ چک
۽ کندھیت - من رتا دیر سی گوشتہ - بہلول بھوایں مرطدے ن
انت - گندھے - ته ن منهه -“ بادشاہ ۽ بہلول ۽ راموکل
دا شئی -

”کر گرد دیزا منی لونغ ۽ نواں بیائے“

بہلول لونغ ۽ شادر گپتہ منزلائی گرانا شہرے ۽ آنکھے ہیندا
او تاکی بیتہ او ہیندا گوالی زڑ نئی - گورخ چار ٻیتھی -

روش باز گوستہ روشن کیس۔ بادشاہ مرزا نے جنکات
و گوشتہ میں جنک دت دتی مرد عادی دیدت۔ ہوانی
بادشاہ پانچھا کل مجھ پخت۔ میں جنک عہدا نی سرہ پھل ایر
و لکھت۔ پانچھا کل مجھ پخت۔ میں جنک عہدا نی سرہ پھل ایر
و لکھت ہوا نہیں عگل سیر کرت۔

لکھت ہوا نہیں عگل سیر کرت۔
عکسی روشن عالم کل ریج بیٹھ۔ بہلوں دی اٹکہ۔ پیر دھبا
سر آنکھ نہستہ۔ بادشاہ جنک و دیتہ او مولد عہل دائمی کہ
پاشاں ہواں ڈھلب ع سرا مرد دے نتیبہ انت۔ ہوا نہیں سڑ
یہش مولد ع بڑ تو بہلوں ع سرا عہل رکنگفت۔ عالم دا ہو دشته
کر بادشاہ جنک ع گوال گپتہ بادشاہ ع گوشتہ۔
اویں کل دروغ انت ॥

اعذیں بادشاہ جنک عہل مولد ع دالو گوشئی۔
اویں مرد ع سرا بر لیش ॥ مولد ع اعذیں بر لتو بہلوں ع سرا
رکنگفت۔ عالم ع اعذیں حا ہو داشتہ۔
بادشاہ ع بہلوں ع دست ع گپتہ لور غ ع بڑتی پے
حیرت کتھی۔ او گو خانی کوٹ دشی جنک ع گوشتی ॥
”جو انہیں مردے گپتہ تہ من ترا سہت رات۔ ماڑی داتہ
ز گوال گپتہ بیش تند سہیڈا ॥“

بادشاہ جنک نشتمہ ہیڈا۔ پیکھ بیتہ۔ زال ع پول کتھ کر۔
دنی نام بہلوں انت۔ ماش کتھ تہ بغاں ع زال ع چک ع کندھ
ار دانی حال کس ع نہ ڈلتے۔ نال حال ع دئے۔ نا ہے من جمل
قی پیچھی عرنہ دوسال ॥“

بہلول عالیہ زدانتہ۔ زال دو دل کٹ ایکا کستہ۔ ایکا بینگن
لغن شا بادشاہ عہ تک عہ کا تک۔
دو شے عہ مرا بیس ملکے عہ بادشاہ عہ دو منگیں مارک دم داڑ
کہ دس اشانی پے مطلواست۔ حال عہ دشے نا ہے من تا گول جنگ
عہ دیاں۔“

بادشاہ حیران بینتہ۔ اغرنہ بونکوں تھے ہے بادشاہ کیتہ نی۔
بادشاہی عہ ختم کنت۔ بادشاہ وزنی بینتہ بیکھا بہلول عہ زال
لغن عہ رند عہ کو شتہ تھے بادشاہ عہ کو شتہ۔
در شوارتی وزت نیست اسنت۔ مار بادشاہ ہے عہ کڑی کا پڑاں
عہ آڑا بینتہ۔ دو مدارک یکے ڈنگ یکے ڈنگ زانت۔ دم دھنی
کہ جواد عہ دشے۔ ہا ہے شوارکشاں ادما حیراں اول چرخ کنوں بیٹھا
لاف عہ وزت اسنت۔“

گوں ہے ٹوک عہ بادشاہ جنک مونجھائی عہ گڑ نہ رکوڑ عہ کر
آتکہ تہ بہلول عہ پول کتہ۔

مد نہ پچے مو نخلے“ زال عہ کو شتہ۔

“بادشاہ عہ بینخا دو مدارک قی بادشاہ ہے عہ دعیم دا تہ۔ یک
مارکے ڈنگ اسنت یکے ڈنگ زانت ہے بند بڑ غنی اسنت۔“

بہلول عہ کو شتہ۔ برد بادشاہ عہ کو شتہ کہ بانگھامن بندال
بوشاں یا بادشاہ عہ جنک عہ شتو گو شتہ شف رو ش بینتہ بانگھا
عالم کل مجھ بیشو آتکہ۔ بہلول کہ آتکہ بادشاہ وزیر قاضی کل کرشنا
چک عہ لشیہ نہت۔ لے آتکو ہمن عہ نہتہ۔ کرم دیپور پول

کتنی

بے بندے"

بادشاہ ء دو میں مدرک چھل دال غشت - بہلوں ء کاشنڈ ء
گوشتی ء۔

"بادشاہ ء دل قل ملام دئے۔ گوش پیاں بندال بند کے کس بند
مخت - انگیں مدرک و مطلو ہیش انت کر ڈک ء داشت
مخت - ہر صند ع دا ہو ء کنت۔ و آں مدرک کے نیک نات
مطلو ہیش انت - کہ ڈک ء دل ء دار بیت۔

کاشنڈ گڑ تو صنداشتہ بادشاہ ء حال ہائی۔ بادشاہ ء پول
کٹھ کے بند کیا بو تکہ دی کاشنڈ گوشہ بادشاہ رزالت ء
اغدیں بادشاہ بر اویں ڈنگے دیم دا تھ گوشتی ء۔

"تاں پھلو گراں انت ء کاشنڈ ڈانگ زڈ تو منزاں گراں
آنکہ بادشاہ ء ڈانگ دا تھ کہ تاں پھلو گراں انت - دیں نہ ہے
ے بادشاہ گول لشکر ء پیڑا غا انت۔"

بادشاہ مو بھنا بیتہ - وزیر قاصنی وہاں بینتھی۔ اشان پی
دلدی نہ ذات - بیگھا بادشاہ جنک لعن ہر زداشتہ بادشاہ
گوشہ ما حیر انوں چوں کنوں اولی بادشاہ

ء ڈا بگے دیم دا تھ - کہ تاں پھلو گراں نیں"

ادشاہ جنک اسکو بہلوں ء گوشتی - بہلوں ء گوشہ۔

"برو بادشہ ء گوش آرام د کن - ہانگھاں بوڑا نیں"
شف روشن پیتہ - بہلوں ء جو ایں جرجاں ء کتو چھی گوشہ

بہلول عَ پر کرتی ایرات گل کر کو بیتخت - کاشنڈی کڑو پیرشہ
بہلول عَ پول کتھے چے بنیے - "بادشاہ عَ گو شتہ۔
ڈانگ، تاں چلو گران انت لے گرڈانگ عَ یہ اشی بڑانگ
رڑ تو۔ سر کے ٹزا آناں پیدی عَ آرائیتھی۔ ڈانگ عَ نیام عَ
بندیخے سبھی عَ کمیں کڑ دکھنی ہے۔ پک چلو سے کمیں انت عَ مان آفنا
انت - اشی عَ ہوال تک پکتو ٹھہرے کھتھی۔ کھا لے چلو
گران انت -

کاشنڈ گڑتہ روئی بادشاہ عَ حال داشتھی۔ کہ اے چلو گران
انت - بادشاہ عَ پول کتھے -

ور بند کیا بو تکھہ" کاشنڈ عَ گو شتہ -

ور بند بادشاہ عَ زامات عَ بو تکھہ -"

بادشاہ عَ اعذیں گلے دیم داشتھے۔ او بھی ایں کا غذے دی
دیم داشتھے سیر بادشاہ عَ دلی کے گل پر کن۔ کاشنڈ گول شمش مرڈ امنل
گلاتا۔ گلہ عَ ھنکلانا اسکو بادشاہ شہر عَ درکیتخت - بادشاہ عَ بھی
ایں کا غذ داشتھی او گو شتھی کہ اشان پر کن دئے۔

بادشاہ حیران بیتھے۔ بہلول عَ گو شتھی۔ بہلول عَ گو شتہ
وہ بے وزت بنت۔ بانگھا گندول۔ "مشف روشن بیتھے۔ بہلول
شتھے مجھی عَ کل کڑ دیتخت - بادشاہ عَ بھی ایں کا عذ ڈھستہ
بہلول عَ گو شتہ -

"من نہ بولو ٹال نھی وزیر است انت - ٹھا صنی است انت
ملال بند عَ بوڑا است -" وزیر از قاصنی عَ سپوال وخت بہلول

ہزار عاصی لوشٹہ -

بیلول عَگلہ و ت سکھتہ۔ بادشاہ وزیر فاضمی دے گول
کیف تھفتی۔ سرکتو ش اب جناب گوڑھی پر کتو گلہ لشٹو اشانی دستہ
دائیش کے لواں دگ عَحیاں ہے کنت۔ اشان گلہ حکلکتہ نزیخ
وچھی لمیٹرو مرٹر تہ۔ باقی ہندراشتونگ ٹو پیش ہرڈا فلٹ لغت
بادشاہ عَ گوشٹہ
دیکا بند بو تکہ ۔ اشان گوشٹہ

”بادشاہ زامات عَ“ بادشاہ عَ مرٹر سے دیکم داتہ کم
”بیلول عَ لغعن منی تک عَانت۔“ اشی عَ آنکو گوشٹہ۔ بیلول
گوں ہیپت مرڈ عَ یتار بیتہ دگ عَ بیلول عَ گوشٹہ۔
”اغر آنہاں گوشٹہ بادشاہ زامات تمام انت ماہ میھر عَ
ڈوکوں رنہ مائل گشتوں ماں مائل بادشاہانی زاماں توں“
منزلال گرانا آنکو بادشاہ شہر عَ کہ ایر کی پختہ۔ عالم عَ
پول کتہ۔

”تمام انت زامات“ کھالی گوشٹہ مائل زاماں توں یہریک عَ
وئی ما ذلن و ت ٹوکتہ۔ اعذیں شتو نہانی کو ٹو نشعت ت
عالیم آنکہ کہ بادشاہ عَ وزیر عَ گوشٹی۔

”غیل چھوں کنوں تمام انت بیلول“ وزیر عَ گوشٹہ تہ بے وزت لہ
بیکھا عالم د پتو بائکھا وزیر عَ چتر عَ شیر عَ دراہیں کو ٹو عَ
بگی ایک کا عذیزے چتر کچیں پرینہ۔ چک عَ چتر او اعذیں ٹھیف
لے کے آنکختہ اندر عَ ہر کس شہم نہادنے۔ پیٹ بیلول کے اند

وَ آنکہ پول کشی ۔
مکو تو کاغذے کچا کر غاشیہ یا ہجمن عَ آتکہ ॥ وزیر و گپتہ
کر بہلوں تو سے ۔ اشی عَ گوشة ۔

وَ بھئے کہ مناں ॥ بادشاہ آتکہ ۔ عالم آتکہ خلاں دراہی کتھے باڑا
وَ وٹی مسٹ بہلوں عَ داتہ جی اے روشن عَ ہمینا او تامی بیتغفت ۔
نیٹ تیاری کیتیش ۔ منزلالگران بہلوں دنی شہر عَ آتکہ گل ولی
شکر عَ ۔ بادشاہ عالم اگھا دراہی عَ در کیتیش ۔
بہلوں عَ دنی نال لورغ عَ بڑتہ ۔ ورت صادر کیپتہ محی عَ د
اوی زال عَ گوشة ۔

وَ اعز منی ٹوک عَ گرے تے بیکھا مرڈ عَ ژالپول عَ کن تچھے
لقال عَ زال عَ چک عَ کندتہ ॥ اشی عَ گوشة ۔

”تبے وزت بی می کارست“

بیکھا بہلوں آتکہ زال عَ پول کتھے ۔

”چھے تے لقال عَ زال عَ چک عَ کندتہ“ بہلوں عَ حال نہ ذلتہ
زال عَ گوشة ۔

وَ دواںکو حال نہ ذلتے نہ منی مرڈ عَ ضہ منی زال عَ ۔ بہلوں عَ گوشة
اوی زال عَ ڈول تے دی نند سہش انت تھی دھانٹ ۔ یعنی
حالم عَ دا ہو کتھے کہ بہلوں لا ذرغ انت ۔ ہے ٹوک عَ آنکہ ۔ بہلوں
عَ زالال گوشتی ۔ زال کاربنیں راصنی بیتھے ۔ سری شف ۔ یک
نکے بھجی عَ کو پتھے ۔ ساے سند عَ سری ایں زال عَ بچے آڑتہ ۔
زنج عَ یں گوشی کتھے ۔

دشے ۽ بهلول عزاء ۽ ڳوشتی.
”کہ می پھاں یکے جن؟“ اشی عتیل زٹ تو رشقا۔ گذری نال ڳوشتی
حقاً پر کن۔ ہے حکا ۽ پل ۽ بتا کو ۽ ماں لکھ عذات۔ تر چورد آنکو
پلوں ۽ پاڑائی تر کا جکتہ۔ بهلول ۽ گندتہ۔ آں نال کہ سر ڏتیل ۽
شعاعات۔ دھیان لوٹی۔ ڪل کہ حکا ۽ پر کنخاٹ دیتی۔ پول
لکھ بچے کندتے۔ حال ۽ دے۔ بهلول ڦگوشتہ واب ۽ حال ۾
اثت۔

من گلوءَ داب شنقاں۔ من داب دیتہ۔ بادشاہی یک جنکے من
مرع منخاٹ۔ یک جنکے حکا ۽ پر کنخاٹ۔ لامی کنڑو نے
ریڈ گپتو منی کٹ ۽ آنکہ من ہوانی ۽ کندق۔ لئے مشوں بیٹ بچے
لوک عالم زہر گپتہ۔“

بیانا ہے لوک دا ہواں بادشاہ ۽ سنتہ۔ بادشاہ ۽ وزیر
۽ فاصی ۽، لبعاں ۽ کلام معانی لوٹتہ۔ بادشاہ واقعی بادشاہی دی
پلوں ۽ داتہ۔ اے بادشاہی دی پلوں ۽ ڈاھنہ۔ پلوں گول دتی
نال ۽ ہواں بادشاہ ۽ شہر ۽ تیار بیتہ۔ عالم موکلا ٻینج ۽ آنکنی
من گرفتگاں ۽ غریبی من سئی نیاں

چوپی ولی داسی گھوڑا

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ نشتوں تی بادشاہی کنفراںت۔ باشنا
وزیرے دی است انت۔ بادشاہ اوزیر گارگیشتراں کار
است۔ بانگھارونت بیگھاگڑ دنت۔

روش باز روشن کیس روشنے بادشاہ شکاراشتہ گول وزیر
لپھجی عہ شہرے بجھ رکو دیش۔ ہے چور دیسے چوپی ٹھائیں۔ گڑا
کندہ بیت۔ ٹلوک دیکت۔ چندی دویناں تادال کدت۔ نیامی دی
کلی دات گڑا گریٹ۔ ہمیز نکار دیسیں روشن وقی وخت گواہیں۔
بادشاہ اوزیر دی دیک شتعفت۔ گڈی روشن عافیں
پہ ہے دیک عہ شتعفت۔ ہوال چور دیش۔ ہوال چوپی ہوال
کندغ، ہوال گریخ، بادشاہ عہ گوشہ۔

”وزیر بیا سہیداروں“ وزیر عہ گوشہ۔

”دے پے کارے چیز روں“ بیٹ بادشاہ زور بیتہ۔ ہمیناں
بادشاہ دیا شا بجور دی پول کتہ۔

”تھی پھے سے چوپی ٹھائیں گڑا کندھے۔ دیک دکنے۔ مجلس دکنے۔“

اعدیں کہ چندی دو میناں تاراں کرنے گردا اگر کئے ہو تو حال ہو گیتے ہے
 چور دکو گو شتہ۔" مناں چوری۔ چک مناں ولی سلکتی غنیمت
 من ایذا مشکول ہے بیعاں۔ سئے چوپی کہ ٹاھیناں تھے کیے می مات
 ات۔ کیے پت انت۔ نیامی اللہ انت۔ من شاہ می مات و پت
 زندغ انت۔ من گندال و مس بابل۔ ٹوک ہا کناں۔ من گھریں و قی
 مات و پت ہو گوں ٹوک ہکنغا یاں۔ اعديں کہ گندال کہ می مات
 و پت تہ نیت انت۔ گردا دو میں چھپیاں تاراں کناں۔ گردا گرے
 ہیں۔ کہ می مات و پت تہ مر لغت۔

"بادشاہ ہو گو شتہ۔" ترا من برال ولی لوع ہے چیشاں کائے گوں
 من چور دکو گو شتہ۔

ہاں کایاں مناں برے بادشاہ ہے ماڈن ہے زوار کتو ہندا دیم کیش۔ اسکو
 بناہم جنعت۔ بادشاہ ہو ولی زال ہو گو شتہ۔

"اسے چور دا نت مار دی چک نیت انت۔ اشی ہکھانی ہو لجھٹ۔"
 بادشاہ او بادشاہ رونزال ہے چور چکانی ڈول ہے چیٹ۔ ٹوک
 بنت لکا وحشت گو زانت دیم۔ چور دا تکو مرزاں بیتہ۔ عالم ہا کلاں گوٹ
 بجا ہے بادشاہ ہو نج انت۔

روشنے ہے چور دن شام ہو وحشت ہو لوع ہو شتہ۔ بادشاہ
 ہے زال لغتن ہے پشتغا ات۔ چور دکو گو شتہ۔

"اماں نہ پیچے لغض ہے ایک دیم ہے پشتغا تے۔"
 اماں ہو گو شتہ۔ "من یک دیم ہے لغض ہے پشتاں۔ اغز تہ بڑو دیں
 بیاں لختانی پشتغا باڑا تے نہ پلاں وطن ہے زاے تکو ہیں زاے

سہمی بیار۔ تا پہ سہیر بیگن لغناں پیشیت کرتے ہاڑائے۔
بیگھا بادشاہ اٹکھ۔ چور و عادشاہ دا گوشتہ۔

”من بیس ایذا لزاں۔ مرشی اماں عماں شخان جتھ۔ کہ پلاں دملن دا
تنکو پیشیں زالے ہواں دو دیسیں لغن ع پیشیت۔ من رو عایاں افغانی
سنگتی ع کاٹے نہ جوان است۔“

بادشاہ دا گوشتہ۔ ”من دسی کایاں ع۔

لے دویں سنگت بیتختہ۔ منزلاں گرائ۔ شف روشن کننا
لوگ بنت۔ تکا کا بنت دیر۔ سیکھ تنکو پیشیں زال د شہر پچھئون
مڈی اشال بازگون است۔

لے چور داشتہ بقال دا گوار۔ بقال دا گوشتی۔

مے می پت است۔ رہجی دارٹ دی۔ من تاگون حادا کاں تئی
زراں دیاں۔ لے بادشاہ گوں بقال اوتاکی بیث۔ چور داشتہ چڑنا
ہمال شف ع کیس آڑت زڑتئی۔ دیتھی سندے ع آسے روڑنالی اٹی
ہوڑا شتہ۔ نکوئے ہامے پوغاٹ۔ نکو دا گوشتی۔

”سی لغن ع پیش من تھی ہاسا پچاں یہ نکو ع جھٹے انکو کٹھ۔ نیٹے د نکو ع لغن
پکھ۔ نہ چور و ہار پو بیث۔ باز سنہڑا نی ع ہار پیشی۔ د ہمکری نکو د
لغن پکھ۔ چور و ع لغن ت دراتی ع۔ پڑی ہار نکو ع دت پونہ کتھ پچھے
دا گوشتہ۔

”نکو من پلاں دکان داشتیہ آں۔ ہوڑا اغرا کارے بیتے ماں سجنلہ
شف روشن بیث۔ نکو د ہار بڑتو داشتہ۔ بادشاہ جنک د کہ دیتھ
نکو د ترا پول کتھی ع۔

کہ نیام کیا پوچھیتے ”
نک عَگُوشة ” منی جنک عَپوچھیتے - پیکے ال اسکے ”
بادشاہ جنک عَگُوشة -

”برد و قی جنک عَ بیار ” نکو آنکہ پولانا چور دیشی - چور و عَگوشی
در ترا بادشاہ جنک لوٹائیغا انت ” چور و نال جرجان عَ کتو
ہمودا شتہ - بادشاہ جنک عَ پہ بھانگر عَ دراہی آٹھتہ اشی
عَ دست دراڑ کتہ - پیچے کہ چور و پہ بادشاہ عَ کہ دلی پت کوشتی
ہواہی عَ پہ نال عَ گر غا آنکہ بیکھا مجالس کیش بادشاہ جنک
عَگوشة -

”بیا پھجی عَ دوسوں ” اشی عَگوشة
در گھا منال داب زایٹ - اے ایک ایکا دیغخت دینم شف
عَ چور و عَگوشة -

”من است مرط دے آس منی پت گوں تا سیر عَ کنت ڈا بادشاہ
جنک عَگوشة -

”وہ مون سیر عَ کنال فی بیکھے عَ پلاں حصہ عَ بیاری - من دی
کا یاں ”

پچور و عَ آنکو بادشاہ عَگوشتی ”
”پلاں ہندا بیکھا برو - بادشاہ جنک کیٹ ” درش دیبرھے دلشف
بیشہ بادشاہ ہمودا شتہ لشہ دیرھے عَ داب شتہ - دیکھی بادشاہ
جنک آنکہ دلیشی یار داب انت - و قی مذری کشتو بادشاہ عَ
دست عَ دانقی - بادشاہ عَ دست دست عَ کتیع - مذکوٹ لوشہ

شف روشن بیتہ میں بادشاہ تھر گپتہ ات۔ پھر وہاں گوشتی
وہ البت کہ منی نجح نہ ائے۔ مال پہ آئتے تاں منڈ آنکھ۔
پھر وہ مسدری دیستہ او گوشتی۔

”ابا مندی ترا کھی دست و انت“ بادشاہ کہ مسدری دیستہ کو ختم
”ہاڑے من درو کے و داب شغال“

گھمی شف و اعذیں بادشاہ ہواں کو ٹوں و ششہ۔ دیر ہے
و داب ششہ۔ منڈ کہ آنکھ دیتھی یار داب انت دی سری
کشتو۔ اسی چک و داشٹی او آہنی پشته دت چک و کشٹی۔
دیر ہے و بادشاہ کہ ماغا بیتہ او تاک و ششہ۔ پھر وہاں گوشتہ
ر زناں اعذیں داب شتعن۔ بیگھا لزاں داب و کنے پذرن
ائیت۔ دش تہ گوستہ۔ سیمی شف و بادشاہ کو ٹوں و ششہ
ہمودا نشہ۔ داب اصل نختی۔ دیر ہے و منڈ آنکھ مجاس کلش
دیر ہے کٹ و پتو داب شتعن۔ ڈیلو بلتیر اشیش۔
وزیر آنکھ دیتھی ڈیلو ہے بلغا ان بادشاہ جنک پچھہ ہڑتی
نشہ بادشاہ ماغا کشی۔

”تھی جنک ہمودا کو ٹوے و گوں هر دے و پیدتہ انت“

بادشاہ وہ ہواں دخت و دھل والی آکھیتھی۔ دھل جہ
عالم نجح بیتھی۔ بادشاہ و پھر دار تند بیتھی۔ کہ لزاں دلکھنا
بلتیش۔

پھر وہی آنکھ رشته لقاں و گوشتی۔

ہمیں پتے بجھتہ۔ زناں نشہ زالی پچھا اے دے من گوں دھرم وال

آدار کنال پھر و دارال دیاں داجے اٹکلے بیٹت۔“ بقال عہداں
دخت و حصر مدت شتما امار کتو تالی لے اندر وہ دی سنگت
بیٹت۔ آنکھ پھر و دارال داشی کو شتی۔

” بقال عہ دو غوکیں پچے بیٹت۔ جیرات عہلات“ اشان جیلت
گپتو داڑتہ۔ کل تختخت۔ چور و عہ تاک بو تکہ بادشاہ جنک عہ
کو شتی۔

” دثار کش“ بادشاہ جنک دلی کو غشته چور و اول عہ
پھنکو لے آڑتہ۔ چور و اندھ عہ بیٹت۔ بقال عہ تاک را در عہ داڑتہ۔
میں چور و عہ کو شتہ“ ابا تکڑا بی۔ تہنال ڈانگ عہ دھا کن
من ترا۔ ماگشوں دیل بادشاہ دیل۔ نئے بھنگے نئے چر سے پیخڑی
ہے حال انت۔“

اشان ہمیر لکا یک دہمی کٹھن شروع کتہ۔ دیکھری شفت
روش بیٹت۔ پھر و دارے و اشتو بادشاہ عہ حال داڑتہ۔ بادشاہ
گوں وزیر عہ آنکھخت دیتیش حابینی لے دثار کٹھا انت۔
اوپر اتنیش۔ اشان کو لو بو تکہ۔ اندھ عہ ہے کشتفت۔ اشان
زد ال تو موکل دا ٹھیش۔

بادشاہ عہ گوں چور و عہ بقال عہ گور اسکھفت۔ بقال عہ درمان
کتو دراہ بیٹخت۔

” چور و عہ کو شتہ۔“ میں صبر عہ کمن من قی اٹکلے کنال یا چور و
شتہ چرانا نیٹ کو لوے و دنیئی کہ مہک ٹکے بینا انت۔ ہمودا
شتہ دیتیجے عہ لولے سے ج، اے ٹاھنفی انت۔ شتہ دوبار عہ کو شتی

من لغون ۽ پش - لوہار ۽ لغون پکھه - چورو ۽ گو شستہ منال ملی
 ۽ دشے - من کمیر بکیس چھی اے ٹاھینیاں - کہ بادشاہ جنک ۽ منشیہ
 تی تختواہ داشت - لوہار ۽ ملی لوہاری ۽ گھل دال غفت اشی در
 بانگھما داریں گھوڑا نے ٹاھینیت - لاف ۽ پیش ۽ ہندے ٹاھینیت
 کہ ہمیڈا امر ملدوے لکھت بیٹھ کس دیت تختی - روشن ۽ ٹک
 داشت - چورو ۽ پت ۽ گوانک جشت - پت آنکھ - گو شستی ایڈا لکھ
 اے لکھتہ - دہمکری لوہار آنکھ - لوہار ۽ بڑھ تو بادشاہ جنک ۽
 داشتی - بادشاہ جنک ۽ دہمک دراہیں روشن زوار بیٹھیں
 پیکھہ کہ بیٹھ بادشاہ جنک - دنی ماڑھی ۽ بڑھتہ -
 لغون ۾ دخت ۽ مولد ڪہ لغون آڑتہ - مولد گھر طو شستہ سپار شہ
 ۽ گوانک جشت -

مکہ من نگھڑاں پلاں تختہ ۽ یئیں ۔"

بادشاہ ۽ تختہ یئینیتہ - اے در کپتہ - شفت ۽ مجالس کیش
 روشاں افذیں بادشاہ جنک ۽ ہمیڈا لکھت بیکھا کشت
 مجالس کیش -

روشن باڑ روشن کیس گو شستہ زال ۽ لاف پر بیٹھے زال
 ۽ گو شستہ -

"منال نہیں بر من کایاں ۔" اشائی تیاری کنٹ لڑ غفت منال
 گرانا آنکھ غفت مندے ساہی کیش - چورو ۽ گو شستہ -
 "شو اچزا نت من پسیدا غمال -
 اے جنزا ن روز غائبنت - کہ دو مرگ آنکھ - یکے ۽ گو شستہ -

بادے اُول مالک کتہ اشیاء گندبر غیش۔ ”گڈھی مرگ ۽ گوشتہ
من ماڑنے باں گول سنگوں سخاں لے زوار بنت۔ من بادشاہ
ٻیٹا نال عَربِ اس“

گڈھی مرگ ۽ گوشتہ مَا غر ہمینا ٿا بھچتخت نه من درگے
بال۔ اے ڪائیت ندال۔ من در طال اے هرنٽ“
مری مرگ ۽ گوشتہ مَا غر ہمینا بھچتخت نه من مارے
بال ہندا که بھچتخت ڦانش مرانت“
مرگاں گوشتہ

اغر ڦوک ۽ تی کسے ڪحال داتھی او ہوال ڳلے بیت۔ ٻڌیں دراہ
بیت کہ بادشاہ چکے کیٹت ہوا ہی ہوناں مھنست۔ ته در لہ بیت“
مرگ بال ڳپتو شتخت۔ اے مزلاں گرانا ھندا جانا آنکو
ہندے دیشیش ہا بیسرے پکیہ انت۔ بادشاہ ۽ گوشتہ۔
”بیر ۽ دروں۔“ پھورو ۽ گوشتہ۔

”شنا جزانت۔ من رند ۽ پیندا خال۔ بیرو ڪارماں“ اے کدیما
شتخت۔ گڑا چور و حکلانا شتم۔ گوشتی بیرو وٹ ۽ مرگ
لکے مرد تیر تئن ہے بیرو بیرسے اٹ۔ دیما شتخت در گنگی
سائے وٹ عَر۔ بادشاہ ۽ ۔

”گوشتہ ہمینا روں۔“ پھورو ۽ گوشتہ۔
”شکل روں مئے رند ۽ اڑد پیندا غا انت۔“ بیٹ در گ ۽ ٺہشیل
لزبٹ غفت۔

”وئی پھند ۽ لاف ۽ تئن ت۔“ دو پ دوئی ۽ روغنی تئن دگ

ءُ دیش کے ماذنے گوں تکوں سجنا جکتیہ انت۔
بادشاہ ءُ گوشتہ۔

"من زدار بایں" چور دءُ گوشتہ۔

ہتھ جک من گرائ کارائیں۔" چور دءُ گوشتہ زخم جٹھی ماذن ء۔ اخال
دیتھ پھند تکتہ۔ شف روشن کناتا آنکو لونغ ء پھجتخت عالم نج پیشہ
بادشاہ ء تکو پیش نال آڑتہ۔ عالم ء موارکی دانہ۔

روشن شف بیدتہ۔ عالم دپتخت چور دسٹی اٹ چور دو جاگرو
کتہ۔ نیم شف ء تر بکڑا چور دءُ دیشہ مارے ٹاستیا سرا ایر غ ء
پیڈاغا انت۔ چور دءُ جستہ ڈانگے مار کشٹی۔ حونی تر بیڈ کے
زال ء بوت ء مان آنکه۔ چور دءُ دارے نڑتہ دار ہ سرا۔
آرمیشوں ردمائے پیچتہ۔ روہال گول آن ء درکشہ بوت ء اچا
کنخ ء۔ لوال بارے پاقج ء کن۔ لے اچا کنخ ء دہکری زال
ماغا بیدتہ۔ زال ء گوشتہ

"باز جو ایں کارے کنعاۓ گوں بوت ء چکغا" دہکری بادشاہ
ء گوشتہ۔

"مرتا لج نویتہ منی نال ء بوت چکتہ۔ البت منی نج نہ اٹے نیچہ
ہجور دءُ گوشتہ" اش کن کسر ء۔ پذامن ہان سنکے۔ چکے کٹھے
حونال محنت دراہ باں اعز منی خاش بیشو۔

ابا منی دل ء بے ایمانی لے بیش سیری من شتعال۔ دوہی
ڈک، ڈگ ء بیرے جکتہ اٹ ہے دے ای بیرے اٹ شو
ابواڑیں شواہر ٹتست۔ من نہ اشته۔ ماذن ء زوار تیں۔ شوار

بُنْتی درنگ ۽ شاشیتیں۔ درنگ نہات دے ات۔ من نہستہ
ہے مار ۽ ترینڈک زال ۽ بوت ۽ مان آئکہ۔ من گوشتہ بارے
پاچ ۽ کنت۔ من اچا کینیغتاں۔ گول رومال ۽ رومال کو داری
برے ۽ بستوں۔

گول ہے لوک ۽ چور و ڻھمکہ کتو کپتہ۔ بیٹھ سنگ۔
بادشاہ حیران بیٹھ۔ دسا ہیں روشن بادشاہ گول زال ۽ گرینت۔
زیارت کنتی۔

چھی اے ماہ گوشتہ بادشاہ ۽ لون ۽ چور دے بیٹھ بادشاہ
۽ گوشتہ۔

”چور و ڪشاں حنمیں محشائیں۔“ ہمیندا پخیرے دیا پہ وئی پنڈا
آئکیہ لوک اش کنٹی گوشتی
بادشاہ سلامت چیخنے ۽ حون کنی۔ اغزر دراہ بیغی ته دراہ بیتہ
چور و پیدا دسی دیسہ نہ انت۔“

بادشاہ ۽ چور و ۽ چیخنے حون کتو سنگ ۽ محشی۔ چور و
کڑو بیٹھ۔ گوشتی ۽ ”من سٹو یں جوانیں دا بے کنفا ٿوں۔“
بادشاہ وہش بیٹھ۔ یخیر ۽ الغلے دا تی۔ او ولی بادشاہی
ہئے چور و ۽ دا تی۔

”کہ ڏک و سک ۽ منی سنگت بیٹھ۔“

کسو پچھرے۔ من پہ درے

پکہ درڑ برے

واڑ تو یہواے

کجاں

بیتہ بادشاہ - بادشاہ خدا می جندا نت . اے نشتوں
زمیں ۽ ٹھکری رءُ واتھ انت - بادشاہ ۽ وزیرے قاضنی کے
علمے (پیغمبر) است ات .

روش باز گوستہ روشن کیس روشنے ۽ بادشاہ وزیر
قاضنی علام شکار ا تیار بیٹھنعت - منزل لا گرنا آئکو دریاں کنندی
اے ۽ در کپتھنعت - دریا کندھی ۽ شکار باز ات - دریا ۽
اندر ۽ مزائیں کو ہے ات - کوہ اول ۽ کس ۽ زندگی دلستہ
نہ کہ کسے ۽ سما اسستہ کہ ہمیڈا کو ہے است ات - لے کشتنی
۽ زوار بیٹھنعت کہ روں دریا ۽ چکرے جنوں - کشتنی ۽ دیبا کشته
ہے کوہ ۽ مان آئکہ - کشتنی ٹھکر بیتہ - وزیر ہواں وحشت ۽ ماہی
۽ دار طریقہ قاضنی تختہ ۽ گوں شتو دریا کندھی ۽ در کپتھنعت - ہموفا مرا ۽
صل ات - قاضنی کہ در کپتھنعت ڈرا دریا ۽ تھزار ۽ واطریہ - بادشاہ
او بادشاہ ۽ علام اشال گندھا قاتاں - اے دو نیس سنگت ثنت
آئکو شہرے تک ۽ دریا ۽ ڈرا در کپتھنعت - ہمیڈا شہر ڦا
دریا او تاکی بیٹھنعت .

روشن باز روشن کیس گوستہ ینٹے ۽ اشانی حبر دل تھنعت
شذاں کشتنعت - علام شہر کہ روں نفعے چھی اے کاراں

غلام کہ شہر عَشْتَه شہر عَلْجُو بند اسٹ - اشی و تینانک داشت
درداغ بتکہ - عالم و اگپتہ کہ تر مئے بادشاہ عَلْجُو - اے بیشہ بادشاہ -
سر آنکہ علام عَسْنَگَت (بادشاہ) ہمیندا لڑکوں کے شہر عَلْجُو
سنجت نہ شستہ گڑلو نیاتکہ لے کہ شہر عَلْجُو آتکہ - ہمیندا مردم دار
اگپتہ لون عَلْجُو برطشی - اور زمین عَلْجُو شیر و هندے ٹھاھینتی ہمیندا
مردم کشت - گوژد بھا کفتی - بادشاہ دی ہمیندا برطشی گوشتی -
من تاکشان تیخ گوژد عَشْتَه شوہنکاں عَ

بادشاہ عَشْتَه "شہر عَلْجُو بادشاہ کے انت" - مردم دار
ڈنام ڈسٹہ او گوشتی
سچلاں بادشاہ بیشہ -

لے مردم سعی بیشہ گوشتی "من تاچی ٹھاھیناں دیاں -
برشوں کی تہ باز نز کئے - بدھی نہ نہادت کہ تہ منی گوژد عَشْتَه"
مردم خار و گوشتہ "جمان انت تہ ٹھاہیں عَ
بادشاہ عَ رو ماے ٹھاھینتہ = رو ماں عَ لکشی ٹر
یکے شیر خورد - یکے خورد ماہی -
یکے بوڑ بندی - یکے بادشاہی -

مردم دار عَ برٹو بادشاہ عَ داثی - بادشاہ جسراں بیشہ
لے چے کسوے - رو ماں عَ دوہی تک عَ لکشی -

کجاں شیر خورد - کجاں خورد ماہی
کجاں بوڑ بندی - کجاں بادشاہی
ہنے پہ عَ لکٹو مردم دار عَ داثی کہ "برہیشی عَ دلی گوش

ہے پءُ کھو گرما بیاری تامزا میں الناے دوں ॥
 مرطوم دار عہ بڑ تو بادشاہ عہ داشتی۔ بادشاہ کہ قیدا ش بکھرئے
 وزیر عہ شیر خورہ۔ تماضی را خورہ ماہی
 بادشاہ بو ذیندی۔ علام بادشاہی
 مرطوم فارعہ بڑ تو روں مال بادشاہ عہ داشت۔ شہر عہ بادشاہ ہ
 سا گپتہ۔ گپتی مرطوم دار۔
 ”کہ شادا ہمشی بیارنا ہے گٹانے ॥“
 مرطوم فارعہ جھٹے آنگو آنگو کتہ۔ بیٹے گو شستی کاراں میں بڑھو
 بادشاہ ترا قید عہ آڑتی۔ علام کہ بادشاہی عہ کتفا ات۔ ہواں۔
 دخت عہ بادشاہی اشتتی۔ بادشاہ عہ بادشاہی کتہ۔ غلام وزیر بڑھی
 مرطوم دار عہ ہے کارا شتہ۔

لے دوں میں ہمیذا شتخت دلی بادشاہی وزیری کیش۔

کسو پہ جھرے من پہ درے
 دبتوں درثبرے دار لتوں میوے

تاجان بادشاہ

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ نام تاجان بادشاہ انت
 تاجان بادشاہ دراہیں شفاء شہر عَ چرت۔ او بخیر ولیں
 ڈکت۔ لواں کے ڈکی بیت۔ یا کے ڈکے ڈکے بیت۔ او گنڈیت
 عالم ع پے حال انت۔ تاجان کنا نار شفے ع تاجان بادشاہ
 ہبڑے چرغاٹ۔ لوئے ع دیشی ٹوکو کے بینا انت۔ ہے
 سوڈاگر ع لورغ ات۔ سوڈاگر سوڈاگری ع شہر سوڈاگر
 ڈزال دیشیت۔ یک زالے ع کایں پچے دی استات
 ہشی ع یا کے دی است ات۔ ہے شف ع یار شتی لورغ
 ڈھونڈا کو ٹوک ع جالس شردی کشیت ڈھنکری چورو ع
 لکیتہ۔ زال کر ٹو بیتہ پہ چورو ع دہش کنقا۔ چور دیشتو ڈازنگ
 ڈکتی۔ زال کہ یار ع گور شتہ۔ اعذیں چورو ع گر بیتہ۔ زال
 ڈاومہش کتہ۔ آنکو زال کہ فشته۔ تے چورو ع اعذیں گر بیتہ یار
 ڈکتی۔

اشن مزن انت چورو ع میشیں دہش کنی ॥ ناترس کٹ دینا
 ات ہما تافی ع چور د کھتی ۔ چور د اتی ڈکو۔ کان ات
 ساہ نکل کشتنی ۔ آنکو یار ع گور فشته۔ یار ع پول کتہ۔
 ہر د کشتنی ڈکا چھپ کتہ۔ زال ع گور فشته۔

”چور آنڈ رینتو۔ انشا اللہ دیمی دھکا اصل نہ گریت۔“
بیٹہ دی ہے رنگا کہ دیمی دھکا نہ گریت۔

یار گوشتہ مرشی نہ وقی چور گوشتہ۔ بانگھاتے منی دلیم اوری
سیاہ کئے۔ من دی کئے۔“ یار کہ دبیتہ گوشتی۔
”تنی دے گے منی دے گے“ زال ہر گوشتہ۔
”یہ میں تنا نگور دے۔ من وقی چور وہ پہ تی خاطر ہر گوشتہ“ یار
کڑو بیٹو شتم۔

بادشاہ ہے کلیں کسوڑا شکنخاں کنخاں۔ شفہ ہر گوشتہ
گوں روشن ہر ٹک زال آنکہ بادشاہ ہر گوشتی۔
”بادشاہ سلامت منی چور منی حوزخ ہر گوشتہ۔ بادشاہ حوزخ
وڈا بیٹہ۔ حوزخ ہر گوشتہ۔“

”بادشاہ سلامت منی چے گا رات۔ من پچھے کئیتے“ بادشاہ
ہر زال کہ وقی چور دوت کئیتے۔ لوزکاراں گوشتی۔
”اشی ہر بہانت کھل انت“ لوزکاراں کئیتے۔ اعذیں آرائیتی۔
زال آنکہ بادشاہ وٹے ہر جلتہ۔ بادشاہ ہر گوشتی۔
”تی بوت ہر پچھے سیاہنے“ بادشاہ ہر گوشتہ۔

”گندپے۔“ اشی ہر جلتہ جوانٹ بادشاہ شتم کڑو بیانا۔ کڑو بیانا
نیٹ بال کپتہ۔ شتو دیرہ ھندے ہر کپتہ ہے ڈیہہ اصل بریث
نزیخ ہر شہرے دیتی پھنداں جنانار تر میانا ہوڑا شتم۔ دیمی
شہر بندانت۔ حیران بیٹہ پھول کنان۔ دیمکری بادشاہ یہی
دیبتہ۔ لڑے۔ دنرے کے پیلانا غاانت نزی بیانا۔ نزیخ کہ آنکہ دیتی

لے۔ بادشاہ ترکشہ دے گوشتہ تھس نہ من تاہمکی
پول نخناں۔ دے دتی لورغ ڈبرٹہ۔ ہر ڈاشش کنجی داتی
کنجد روشن ڈرکنجی زیر گلوہ بوڑھی سیخ ڈچارج ششی کنجی نواں
بوڑھے۔ اشی ڈرکنجی زرط لخت۔ ہے شف تہ گوشتہ روشن
بادشاہ ششہ کنجی نرٹو گلوہ بوئکی دیتی نابانے۔ بلغہ اندر
تمادے۔ تلاو ڈرکی جان شوڈھا انت۔ اے دراہیں روشن
ہیندا بیتہ۔ پیکھا کہ گڑتہ۔ دے پول کتہ۔
ہر ڈرکی دیتے۔ ”بادشاہ ڈرکی گوشتہ۔

”ہا“ دے ڈرکی گوشتہ۔

”دے ڈرکی گوشتہ۔ میں پہنچی کنجی ڈنواں بوڑھے۔“

شف تہ روشن پیشہ بادشاہ ششہ ماڈنے جکٹی انت ماڈن
پیشہ زوار۔ دراہیں ڈیپہ ڈرکی دالوں بیٹ کر گڑتہ۔ پیکھا پیشہ دے ڈرکی گوشتہ۔

”میں چیار میں کنجی ڈنواں بوڑھے۔“ شف کہ روشن بیتہ۔ بادشاہ گوشتہ
کنجی زرط تو تاک بوئکی۔ اندر ڈریڑوے گوں تکویں ٹھاہ ڈرکی ٹنگوں
ہمارہ۔ ڈرکوں ان ڈرکاٹھے جکٹیہ انت۔ بادشاہ زوار پیشہ۔ دراہیں۔
روشن ڈیپہ ڈرکی ڈرکیہ دعیم ڈرکہ کہ گڑتہ۔ دے دی آنکہ دے ڈرکی گوشتہ
پیکھی ڈنواں بوڑھے بانکھ بیتہ۔ بادشاہ شتو کنجی ڈرگوں تاک کہ
ڈرکی اندر ڈرکھوڑائے گوں تکویں سجناءں جکٹیہ انت۔ کھوڑا زفار
پیشہ۔ دراہیں روشن دا پیکھا چکر داتی۔ پیکھا کہ لورغ ڈرکیہ دے
اول ڈرکیہ۔ دے گوشتہ۔

وادم ناده جھس ۽ باز کرتا، اغرسیے دومناں نال بوڑھے دھی جوان
انت -

شف ته روشن بیتہ بادشاہ شستہ تاک بوئکھی، باتھی ۽ زدار
بیتہ چکھہ جھوپیکھا گھوٹتے، دے ٿو گوشته.
دھے کنجی ۽ لواں بوڑھے، "بانگھہ بیتہ بادشاہ شستہ، کنجی کر کھنی
تے امزر لاغه ڙانگھا است، للغ ۽ گوشته.
زدار ٿئے دی کشانے، نا ٻئے دی کشانے،" ہے روس ۽ دے دی
شکار عزم شستہ.

ای کر زدار بیتہ لاغه ۽ ڦوڻکا ڀپتو بر وک بادشاہ ہندے ٻولنی
پخل دا ٿئی بادشاہ پگتہ دور بیتہ، منزال گرانا، در ٿئی جند ۽ ڈیج
است، دل ۽ آپنکھی کہ مناں دے ۽ چکر گوشته.
نیٹ آسکر دل ٿی سہر ۽ پجھتہ اولی زال ڄٹا ڀپتو "کہ اعذیں
مناں چواتھ ۽ جن،" نال ۽ گوشته اولی چواتھ لی لے ۽ کہپو
شستہ، نیں چڑا ایسا لی بی.

دھکری من گڑ لخاں ہندامن چی سمعی نیاں

ظیلخان

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ ۶ پیت نج تنت بشش نج ژاماں تو
کے ڈالیکس ماتے ہے۔ بادشاہ نج گل آٹکومن بیتغت۔ بادشاہ ۶
کوشۂ۔

من دلی بچاں زالاں دیاں۔ بلاں زال دے گوہار بنت کے ہٹ
دی ایکینے بیت ۷۔

بادشاہ ۶ دزیرہ دیم دارتہ۔ دزیرہ تیار بیتو لڑتہ۔ منزال گنیا آٹکو
درنکی سایہ دپتہ دیئی کر کھلائے بیغا انت۔ اُل مرد نزی اسکہ سلام
داٹی۔ بلی اشان حال حوال کتہ۔ رہا شتعین دزیرہ گوستہ۔

من بہ بادشاہ بچاں پہ زالانی رہنا رو غایاں۔ بادشاہ ۶ پیت
نج ات بشش ژاماں تے ہے کے ژاماں تے ہے بادشاہ دشش
بچانی مات یک انت۔ یک ایکینے زال دی شش گوہار یک ماتے
ہے کے ایکیں ماتے ہے بیت ۸۔

آٹکغیں دزیرہ گوشتہ۔

من دی بادشاہ ۶ جنکاں پہ مرطواں پولنایاں۔ بلاں شش برات
ژاک ماتے ہے پسمنی ۶ مات ایکا بیت ۹۔

اشان سانگ بندی کتہ او سیرہ درائی کیش، ہر کس گرد تو ولی
ہند اشته۔ ون بیر آنکو بادشاہ ۶ حال داشتی کہ تی بچانی سانگ

من کتھہ - بادشاہ باز روشن بیٹھے -

روش باز روشن کیس روشنے ، بادشاہ تیار بیدھتے کر رکھنے والا
سپرے کنوں - دھل دھامہ کل آنکھنعت - سزا میں مخلوق تیار بیدھتے
ہے بیگنا آنکھ نا تھی اے شبر عالم گڑ کتھہ - بادشاہ کے کسانوں
نچ کہ ڈا مات دی ایکاٹ سختی نام ظریف - زوراخ اٹ بہت
ء، لخدا دم ع بیدھتے - جتنی مُست - نا تھی گول یک مشہور مرض
دہنی روشن ء، جنچ تیار بیٹھو لڑتہ - ظریف خان گوشتہ من
بھی نیایاں - شہربرات - جو گانی وحنت انت - بارے کے بیٹھت -
شہر تباہ کن - می ابدہ ڈگوں رحم گڈا انت - اے تیار بیٹھو لڑتہ
دہنکری ظریف خان گوشتہ گردتی ، مزاں بھی اے کیت - ہموفا
نوال بنت - اعذیں کیس دیم ع پر شتفیں میتے سڑے دگ ء، کیت
ہموزادی نواں بنت -

منزال گانا آنکو شہر پچھلئخت - سیر کشیش - بیٹھندر ڈکا
تیار بیٹھنعت - نشار لیڑواں زوار کتھنعت - پھندا جانا آنکو ہواں
پی کے ظریف خان ع لشک دالخت - ہموزادتاکی نویٹھنعت
دیما دیشیش نا پر شتفیں میتے - کر دے گوشتہ -
”ہمیذا لڑکا“ - بادشاہ زور بیدھتہ ہمیذا اوتاکی بیٹھنعت یہم
شف داسنگے آنکو چیاریں چند سیر کتھی -

ملائکہ آنکو بیدھتہ پہ بانگک ع - دہنکری مار دیتھی گڑ کتو آنکو
وہتہ گوشتی -

”می سر در در دانت - نزار زی - بھڑو میش نیا تکھت“

دیکھی چُبپر مان آئنکہ گل کڑو بینتو۔ وانگ دیش -
پوشیش -

”مادبل سئے۔ ما دل دگ ع رو فا اول۔“ وانگ ء گوشتہ
”عذیں شوار کلام کے شوا ظریف خان ع زال ء ایڈبل انت“
اشال صلح صلح کتھ۔ نال اشتودائیش۔ وانگ ع زال ہو ڈو
امد ع بڑتہ دت ہو ڈو دف عزشہ۔

اے منزال گرانا آمکو شہر پھجتھعن - ظریف خان سما
پتھ۔ ظریف خان کے اگھا آئنکہ یکے کرے اٹ۔ کرے گوشتہ -
ظریف تھی زال کے برائیتیں۔ من دس کتھ من ژالے جو اول
مک کتھ۔“ اول ع بادشاہ زل دل ارت کہیتھے چھ اے کنل۔
ظریف زہر گپتہ زخم ز طنی۔ دیکم پہ سہال تک ع داشی کہ زال
وانگ ء گڑ دینیتہ۔ منزال گرانا آمکو ہوال ہندیا پھجتھ۔
وانگ ع حکل داشی۔ وانگ ع دیتھ ظریف خان اٹ۔
وانگ ع تو یہ کتھ ہو ڈو دف ع ژادیر بیتھ۔ اور وانگ ء
گوشتہ۔

”من دالی تھی زال ع بیغا دھیان دی نختہ۔ بہش انت بول اکن
زال در کپتو در ہو۔ نشتفت۔ وانگ ع سوارغ داتھ۔
ظریف خان ع گوشتہ۔

”وانگ دالی منی زال ہیندا بیت من گڑ دال کایاں۔“ وانگ
ڈالا کتھ۔ ظریف خان منزال گرانا زال تھ اشتئ۔ آتکو ہندے
ہو ڈیتھ۔ لکھوایں مردے۔ هزاں کوہاے دست ع چکایں۔ اور

رمغا چارینہ انت۔ ظریف خان ۽ پول کتہ۔
”باز زوبلخ ناے۔“ پھال ۽ گوشتہ۔
”زوبلخ ن ظریف خان انت۔“
ظریف خان ۽ گوشتہ۔

”ظریف خان مناں۔“ اشی ۽ بزاشتو کوہ زادست ۽ اپر گیرن تو
گھاشی سنگت بیشہ۔

منزلائی گھانا اے دیش مرڈ دیبا آسکغفت لوہارے دیش
لوہار ۽ یک کونڈے سر ۽ یک کو ہے یک سرا یک کو ہے۔
ہماہنافی سلوٹ نشیہ انت۔ ظریف خان ۽ گوشتہ
”باز زوبلخ ۽“ لوہار ۽ گوشتہ۔

زوہواں انت کے ظریف خان ۽ انت مارپے زورے ۽ ظریف
۽ گوشتہ۔

”ہواں ظریف نال۔“ لوہار دی اثاثی سنگت بیشہ۔
منزلائی گھانا پھنداں جنا تا دیبا آسکغفت ٹکاراں لے جکشیہ
انت۔ آزمان ۽ یکم ۽ حیال ۽ کنغا انت۔ اشان پول کتہ۔
”تپے حیال ۽“ ٹکاری ۽ گوشتہ۔

”ششمی ماہ انت کے من یہر کوان کر غاجتہ دانی یہر گڑ تو میں لکھا
ظریف خان ۽ گوشتہ۔

”باز زد اخے۔“ ٹکاری ۽ گوشتہ

”ظریف خان ۽ ڈول ۽ زوبلخ نیاں۔“ دہکری ہواں یہر اک فنا
آسکو پکپتہ۔ یہر ۽ سر ۽ کہنی اے آئکہ۔ لے ہمیڈا ڈال لغفت منزلائی

آنکو ہجگئے ہے۔ نیل نغمے پھی اے کنت۔ آس گون نہ انت۔
 آسے بلغا دستیش۔ ہے دے دے آس ات۔ سری دو ہار شہ
 دے رندو۔ دے گپتو کلڑو اندر و کھتر۔ لوار و مددو پا
 پہل شہ پہاں دی دے کلڑو چھل داقت۔ شکاری اشہ۔
 شکاری دی چھل داقتی۔ رفہا رنما ظریف خان شہم دے
 دیتی۔ دے گوں بکال گپتہ۔ دے گپتو دھستی۔ دے
 دی گوشتی۔

ڈریف خان منا۔“

دے تو بہ کشتہ۔ اشانی سنگت بیتہ۔ اولی سنگت دی
 یں کڑ دیتغت مژلال گرانا آنکو جنگلے ہے۔ ہو ذا اوتا کشیش
 یک مرد مے اوتا ک دے ندیت پذی شکارا کنت سری روشن
 ہ پہاں نشہ۔ نغم پکی۔ دھرڈ تیار کتی۔ دھکری نکٹے
 ہ سکلہ پہاں دی گوشتہ۔

”ہاسی بیاتے یہ نکو دل دی گڑ دینتے گوشتی۔
 بلاحال زیمال منی ابایا۔“ پہاں دی پول کتہ۔

”پے کارے یہ نکو دی گوشتہ۔

”شذی بیتغایا۔“ اشی دی گوڑ دیکیں داقت۔ نکو دی ک زہرا اتکہ۔ پہاں
 گپتو دھمی۔ گوں پے دی گوڑ دلخن اولی گیشترالی بلطفنی
 لے کے سکھن دانی پچھی نیست ات۔ پہاں دی گوشتہ منا لف دی
 گوشتے۔

”وہ بھی روشن رہنے کا نہیں ایسا نشہ۔ ہواں نکو ہواں حال۔ سیمی

روش نو مارن شتہ۔ نکو آنکھ۔ نکو گوڑا گوڑا دزد تھفت دے بکال کہنی
مزائیں جھٹے ع مرد تی نیٹ نکونو رد بیتہ۔ گڑا کلیں گوڑا نکو گو
ڈا لغتی پچھی روشن نیں ظریف خان نے بارو آنکھ۔ نکو آنکھ کہ مناں
گوڑا دال دے۔ ظریف نے ذاتے بکال پتھفت۔ نکو دہشتی
نکو گڑا کھن۔ اشی نو دھاڑتہ۔ لو دھاڑانا پتھے نکو نزدیکی کوئی
اث کو لو کر پختہ۔ اے دا پہ رمذان۔ ہمیندا اخذیں نکو دھشتی۔ ہمیندا
منڈے بیتیہ ات گول زندگیاں۔"

نکو زخم جتنی نکو کڑو بیتہ۔ اخذیں بکال پتھفت۔ نکو
دھشتی۔ نکو گوشتہ۔

"زمم نے جن کنیں جوانی نے ساہ در کفیت۔ اشی زخم جتنی نکو
نکو کڑو بیتہ بکال پتھتہ۔ اخذیں ظریف خان نے دھشتہ۔ نکو
گوشتہ زخم نے جن کنیں ساہ جوانی نے در کفیت۔" اشی زخم کرلو
لئتہ پہ جنغا۔ دہمکری منڈ ع گوشتہ۔

"لواں زخم نے جتھے تہ نے گندعا کہ رحم نے گوں کھو بینا انت۔"
اشی زخم نے جتھے۔ نکو گوشتہ۔

"بخت بیتیہ کہ زخم نے خٹھے۔ اغز زخم جتھینے تہ دے کل کامیکنٹ
رتاسی سی پٹ کشش۔ نکو مرد تہ۔ ظریف خان نے منڈ بوتکل او ماں
و بڑتی۔ لخن پشا یعنی۔ بیگھا کہ سنگت کل آنکھفت۔ ظریف
خان نے گوشتہ۔

"ستونا مناں پچے حال نے ذاتہ کہ نکو سنوار ہے حال نکھلا۔
اشاں گوشتہ۔

ما دتی زند ۽ فرکنالاول،”
ظریف خان ۽ گوشتہ۔

من زایے دیا آڑتہ۔ زال ڦاگوا نک جئی نال اسکه سلسلگ
بیتفت۔ منزلاں گرانا دیما آمکنعت بیچ پری کونہ دف دوڑشیہ
ات۔ پریاں گوشتہ
شوا امڈری سنگ ۽ در چعل دینت۔ ما شوئے بول۔ نہ ہے
یعنی موصی انت۔

سری بھال پھستہ کونہہ ڏ۔ ڏک کتھی۔ لوہار ۽ حک کتھے شکای
پھستہ پیر ڙڈٹ نیا سکھی دے ۽ سرین ۽ وا آڑتہ۔ میں ہارو ظریف
خان ۽ آسکه، ڈریف خان کوہ ڙڈ تو دراچعل داتہ دیمکسیا دے
ڙڈ پوٹ کتھے پری گل دیما پریتھی۔ ہو ڏاشتخت۔ پریاں
گوشتیش۔

ہمیڈا بنت ما گردنی ۽ سوار بروں۔

لے لڑتخت۔ شہرے ۽ او تاکی بیتفت۔ ڈریف خان
کو ڙڈ بو تکم سلسلگ کتھے ہمشی پٹ ٿنگویں پٹ تفت رو شے
لوسر ۽ شوڙ غا ات۔ تارے آت ڏ بڑتہ بڑ تو دیر بادشاہی
شہرے دٹ ۽ کشته ۽ ہمودا نکوئے ۽ دیتہ۔ شتو بادشاہ ۽ حال
راتھی۔ بادشاہ ۽ گوشتہ۔

مترے ہے زال ۽ بیار تا سکویں پنگھوئے پنگھیںال۔
نکو منزلاں گرانا پھندا جانا نیٹ آٹکو شہر ۽ پجمتہ کہ ہے
او تاکی تخت۔ نکو ڙ لورغ ۽ سما پکتہ۔ نکو گھوٹی ڏائشہ پر انال

کننا۔ اشان لور بڑتہ۔ دے ۽ گوشتہ۔
سیگل اشی ۽ چم مناں دپیش نیا غاانت۔

اے گل شکار ۽ شقعت۔ نکو ۽ زال په جرانی شوڻنا بڑھنے
ہمودا درخونے کئی بادشاہ آستکه۔ تنگو پیش زال بڑھنے۔
نیں ہر بدقش ۽ نکو ۽ پینگھو ۽ پینگھنے۔

اے کر گڑ تغفت دپیش زال گارانت۔ سٹی بیتغفت
کہ زال است نکو ۽ بڑھ ترے سند کپیش۔ رند ۽ جانا آئکو شہر
۽ پچھجتغفت۔ ہمودا دے ھڪل دا ڙشہر ۽ گیلے در ڈینتی۔ اے
سمبھت ۽ گنگاں مار ڻی ۽ در کپیغفت۔ ہمودا کر شقعت۔
تنگو پیش زال نشیته انت۔ ہوال نکو کہ تنگو پیش زال آونی
نکو دے ۽ دار ڻتہ۔ پذی دی جی لے دار ڻتی۔

گڑ تغفت دلی ڇندر ڏیہہ ۽۔ آئکغفت پریاں گور۔
یک یک پری ہر یک ۽ بڑتہ۔ ہر نگت لور ۽ بڑھنیش پھینلا
پیٹے ۽ دے دی شتہ۔ دے ۽ پیٹے داشت کہ ڏکھو ۽ گتغفت
نادی دے دی گڑتہ۔

ظریف خان مژلال گلانا آئکو واسگ ۽ دل ٿلی زال
۽ دست ۽ گپتو شتہ۔

پھند اجنا نا آئکو وقی چند شہر ۽ پچھنے۔ وقی اباد گوشی
اے نی ہوال زال است کہ شواشغفت تنگو پیش زالے۔ لے
پری ایس زال۔ نیں ڏس بادشاہ ہی ۽ دیئے کہ ن۔
پت ۽ بادشاہی ظریف داشتی۔ گو ہماراں وقی گو ہمار دپیش

۲۹۰
یقنت. لے سید و سوکائی ء نشتفنت.
گرد امن گرد تفاف دو غم ز.

پار سنگھر

بیتہ بادشہ ہے۔ بادشاہ حنای جنداست۔ اے ولی زمین ۽
لکھری ۽ داڑہ است۔ بادشاہ ۽ نام پار سنگھر اٹ رو شے ۽ باشنا
۽ عالم کل روشنائی نہ کہ۔

دنیا لی پشت ۽ کباں کلاں دستاڑ بنت۔ "علم شروع پیدا
کے باñی دستاڑ بیغا۔ بیٹھ عالم کل کباں دستاڑ بیغفت۔
رو شے ۽ بادشاہ ۽ ایکا میاری کنٹہ قی ڈیھے ۽ روال۔ بادشاہ
لڑکہ۔ چہندیاں جانا۔ منزلاں گراتا۔ روش باز مان آئیکھی مکیں۔
شہرے ۽ کہ آنکھ سہر ۽ اڑے ات۔ ارٹ ۽ لیٹر دیتیہ است۔
ارٹ خراودی نہ است۔ عالم پچون شتیہ است۔ پار سنگھ ۽
پول کتہ۔

"چھے سخا آت ۽ پر نخت" ॥

عالم ۽ گوشتہ۔ "زکانی چکاتہ دی پار سنگھ ۽ گنوخ ۽ گندر غلے
کہ ارٹ خراو است" ॥ اسی ۽ آت داڑتہ جیران بیتہ دنیا لپٹا
۽ کباں ما دستاڑوں۔ اے مار شیت کہ پار سنگھ ۽ گنخ۔
پار سنگھ شہر ۽ شتہ۔ یکے ۽ گوشتی۔

"نال دراکا نزو ۽ لونغ ۽ برانت یا یکے ۽ بڑتہ ۾ ہو ذاشن
۽ اوتاکی بیتہ۔ بانگھا اشی ۽ گوشتہ۔"

منال دی کارو سنگت کن من تئی په جھی ۽ کارو کنال ”

منال دی کارو سنگت کتته اے دو میں شر تخت بیتخت - پار سنگھ ۽
درکا نڑو ۽ کر وشن ٻو چیار ڻا ھینتہ اشی ۾ ہشت
کری ڦا ھینتہ - درکا نڑو ۽ کر وشن ٻو چیار ڻا ھینتہ اشی ۾ ہشت
کری ڦا ھینتہ -

اشاں زرباز کھیٹہ -
روشے ۽ درکا نڑو اصلح کتھ من دلی نند ۽ تزادیاں - اشی
بیتخت - سیر ۽ رند ۽ اشاں ڪم کتھ کے پار سنگھ کارو
بیتخت بے دس بیتخت - نیٹے درکا نڑو شتر بادشاہ ۽ حال
داتھی -

”کہ منی زامات نیں کارو نخنت ”

بادشاہ ۽ پول کتھ -

”تیپے کارو بخنے - اشی ۽ گوشہ -

”بلال درکا نڑو منال دو کافی رغ گیرت داست او گا ڈسی اے
نیٹ درکا نڑو ۽ گا ڈسی ڦاھینتہ - او دو کافی رغ گپھی -

لے گا ڈسی بیٹھ نوار - کافی رغ ھھکلتی ٿی - کھڑوئے - نڈنی ٿی - هزوئے
سنگت کتھ - گا ڈسی ۽ ھھکلانا اسکو جھکے ۽ درشک دو خیر ڈاگ
داشتی - درشک رو نینجا حیال کتو گوشتی -

”کیساں کرنے کپیساں ” اغدیں جواودا تھی -

”نہ کپیساں ” ہمیرنگا سری ۽ - گھدی ۽ میسمی ڻا - بیٹھ درکے
اگو ۽ آنکه گوشتی -

”کپیساں نہ کپیساں ” درشک ۽ گوشہ -

”کپیساں ” درشک گھڈ ٿو پھر ط پھر کتو - گا ڈسی ۽ لدھنی - دیم

په لوغ ۽ دا ٿئي۔ حڪلانا آسکو دراڪا نٽرو ۽ دکان ۽ دار گل ايرگيرش
تغٽتني۔ داراں ٿا پشنگه هاصينتني۔ عالم ۽ بازو ۾ بيش آنکه عالم ۽ پل
ڪت۔

“ڪٹ ۽ پچھے بھا انت۔”

پار سنگھ ۽ گوشته۔

“ڪٹ ڏٿار ڊت ٻھا ڪت۔”

نيڪ بادشاہ آنکه پول ڪتني۔ “ڪٹ ۽ بھا ڪن من گرائين”
اشي ۽ گوشة۔

“ڪٹ ۽ برڪٹ ڏٿار ڊت ٻھا ڪت” بادشاہ ۽ ڪٹ بر ڻ لولي
باع ۽ ليمه ڪتنه۔

سوال شف ۽ بادشاہ منڈشته ڪٹ ۾ حیال ۽ چڪا ڪلشتني
داب ۽ گعته۔ داب شته۔ ڦيم شف ۽ بادشاہ آنکه بارع ۽ ڪٹ
۽ ڊٹ ۽ آنکه دمچي زا لے باز سنہرائيں رپتئيه است۔ بادشاہ
ديم ۽ ڊڀئر ڪه ڪٹ ۽ چڪ ۽ ۾ پال۔ ڪٹ ۽ پاڙغ ۽ ڪڪل دانه
نوال ديم ۽ بئي۔ ڪٹ ۽ پاڙغ ۽ گوشة۔

“اڻ کن ڪسو ۽ من ڪنال ڪسوے۔ دير ۾ بادشاہ ۾ اٿ بادشاہ
شكالا شته ٿي جمني ٻڍيٽهه و پسته نزري آٿت نسيٽ اٿت۔ باز ڦو ڪ
ڻ لشتني۔ ٻھڪ ۽ بادشاہ ۽ ڊڀئر ڪه ترب ڪفغا است۔ گلماي
شير ڏا ٿئي۔ گلاس په ٻڍيٽهه۔ باز ڦو ڪٹ ۽ ڻ لشتني۔ ٻھڪ ۽ بادشاہ
۽ ڊڀئر ڪه ترب ڪفغا است۔ گلاس شير ڏا ٿئي۔ گلاس په ٻڍيٽهه
باڻ ڦو ڦو ڪه۔ بادشاہ ۽ زهر آنکه۔ باز ڦو ڪشتنـي۔ بادشاہ ڪه ڪفغا

نئی۔ دیتھی مارے ہر کتیہ انت۔ عاراف چرخا انت۔ دال و
ردشی بادشاہ پُغنا انت۔ یا بادشاہ اغلیں دیم عَ بیشہ۔ دو ہمی پافغ
ڈھکل داتھ۔

دال دیم عَ بئے۔ اش کن کسوئے۔ دیری بادشاہ ہساوا طولائے
اث۔ سادا طو طاشتہ سیرے عَ ہموفرا در ٹکلی کنڑھے عَ آڑتی۔
ورینتی در تک مزن بیشہ۔ ہمیز لکھا کنڑھ کشغتی۔ یک کنڑھوے
کے مارے چوپتو پر بینتہ۔ بادشاہ عَ بینگ عَ دار طتہ۔ بینگ هر طتہ
بادشاہ عَ سادا طو طاشتہ کہ تر نئے رمنہ کشغتے۔ اے بیرونیا درنا
نخت۔ او هر ڈمال کشیت۔ بیگھا پیریں بقا لے عَ دار طتہ
لریں ہمال۔ یہاں درنا بیشہ۔ واہو بینتہ ستر عَ۔ پیریں فتح
بینت دار لغتشش۔ کل درنا بینت۔ بادشاہ پہ ولی
سادا طو طا عَ پُغنا انت،“

دیکھری ہند ہغا بیشہ۔ پست عَ منڈ بحمد آر رہتہ۔ منڈ عَ پول
لکھی۔

”ذ شول آ تکفعه۔“ منڈ عَ گوشہ۔
من پہ کٹھ عَ سولو عَ آ تکفال من داب شتناں یا بادشاہ گل
ال جنگ عَ ہندا شتہ۔

شف رو ش بیشہ۔ بادشاہ عَ پار سنگھ لوماٹینہ دی جنک
ای داتھی بادشاہ بی کو ٹخ دی۔ اشی عَ سیر کتہ۔ گوشتی۔
سماں بادشاہی گزرنہ انت۔
روشے عَ متیار بیشہ دی ڈیجھ عَ — زالانی دمدت

عَـگـيـتـوـكـاـدـيـ وـ زـوارـكـتـوـ .ـ دـصـاـگـ صـلـكـتـيـ ـ شـهـرـهـ لـرـشـهـ
پـذـامـنـ سـمـيـ نـيـاـ .ـ مـنـ كـرـڈـاـ كـرـهـ تـفـاـلـ .ـ

گل بقاوی

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ نشتو دلی بادشاہی و کنخاٹ۔
بادشاہ و پیت نیج تخت۔ بادشاہ و نیج آسکو مزن بیشنت۔
بادشاہ و کوشۂ یمن من دلی بچاں نالاں دیاں۔ بادشاہ و
کائیں نیج و مات ایکنے ات ہوا ہنی نام گل بادشاہ ات۔

بادشاہ و وزیر ذمیم داشت۔

کہ پیت گو ہار پول۔ بلال کسانیں گو نارہ مات ایکینے یت۔
و زیر و ماذن سخ کشو لظرتہ کر روای بادشاہ و بچاں پہ نالاں
پول۔ منزل گرانا آسکو جھکئے و نشته دہمکری مطرے و
سلام دات۔ اشان حال حوال کتہ۔ آں دی وزیرے ات بادہ
و ذمیم داشت کہ بادشاہ و جرکاں پہ هرڈاں پولیت۔ مردگلی
پلال برات بنت۔ کائیں و مات ایکا بیت۔

اے دوہینا نی کا رتہ سہیزا ٹھتہ۔ اشان سانگ بندی کتہ
او درست داری کیش۔ گرم ہر کس دلی ڈیم و گرد تو شتہ
پنج والی و شتو بادشاہ و حال داتئ۔ بادشاہ باز دش بیتہ
اشان سیر و نیاری کتہ۔ غنے و سیر و لڑ تغفت۔ بادشاہ
و کائیں نیج گل بادشاہ و گوانک جتہ۔ وزیر گرفتہ و ذمیم و
گوشمنی و۔

”من آئنک لواں شہر برانت۔ منی نکاح ۽ گول زخم ۽ بُدانت
 یک ڈکے اش کنت۔ اے دھکی گوں آنام ۽ برداشت۔ گلٹی مل
 سری شوئے ڏگ ۽ بیرے کیت۔ بیرے بازی ۽ شہرانت۔ پکیه
 انت۔ بیرے لواں بورانت فاسنگی پیرے انت۔ سرکے ۽
 کے فارٹتے ہوال مریت۔“ او دیما کو ہنے کیت۔ کو خفہ بستیات۔
 کو خفہ ۽ آفال مہ ورانت۔ کو خفہ ۽ دیم ۽ سبھے پیش ۽ مرنت۔
 بروز یہ ترا موکل انت۔ جھنج ۽ بیرشتہ۔“
 دزیر ۽ موکالا یختہ۔ ھڪلاما آہ تکو جھنج ۽ گول پکتہ۔

منزال گرانا پھند جانا آستکو شہر ۽ پھجتخت۔ اشان بیر
 متروع کتہ۔ دا ہپت روشن ۽ سیر کشیش۔ زالکار ۽ گل بادشاہ
 ۽ زال ۽ ملند ڪش۔ گوشتیش۔
 ”کہ تیغ هر طو لئکے، لئڈے۔“ زال تبا بیتہ ولی اباء ڳوشتی۔
 ”کہ اشان میں موکل ۽ دئے۔“

پشت ۽ جھنج ۽ موکل داتی۔ گل بادشاہ ۽ نکاح گول رنج
 ۽ گل تیش۔ عالم گل بیس گل تیغت ولی دیکھ ۽ منزال گرانا
 اشان بیرے دیتہ۔ بادشاہ ۽ گوشتی۔

”بیا بردل بیر ۽ بردل۔ ھڪلوں نا ہے جھنج مار پے درغاچی نیلیتہ
 یک میرے ھڪلیتیش۔ دزیر ۽ گوشتہ ہر عالم نئے چک ۽ گذیت۔
 ”بادشاہ ڈک منتہ۔ جھنج ۽ دی مہہ کشی۔
 ڏگ ۽ بادشاہ ۽ پول کتہ۔

”پچے وزیر مار نہ اشتنے۔ پہ بیر ۽ درغاچا۔“ دزیر ۽ گوشتہ۔

سال گل بادشاہ ۽ گوشتہ کہ ہے بیرو اسنگی بیرے ॥
بادشاہ دش بیتہ ۔

پرستی ۾ سال ایڈرا پیسوے دی گون نانت ۔ مافسی
ات دختے ترا مزا یہس الگا مے دیاں ॥
مزلاں گرانا آنکو ہواں کو خھ ۽ پھجتخت ۔ وزیر یونہ
دا تھا ۔ ٹک کشی ۔ عالم ۽ کو خھ ۽ آف والٹ لخت یعنی ٿئے
ہواں ہند ایسٹ اوتاکی بیتخت ۔

نیم شف ۽ تریکڑا داسنگے آنکہ ۔ کو خھ ۽ آن ۽ درج
۽ ۔ کو خھ ۽ آت نہ دیئی ز ہر گپتہ ۔ جھنج دینیہ دیئی ۔ ہنکو
چیاریں چندلاں جھنج بیڑ کشی ۔ ہام رنگ ۽ کہ عالم ۽ ساء
پتہ ۔ یہیں ہر کس ترطیبیت ۔ قاضی ہمت حالی ات شریع
کشی ڏو دانی پڑھن ۔ نیٹ کتابے زر تھی ۔ دروہی داشی
داسنگ ۽ ۔ ٹک کشی ۽ بادشاہ ۽ گوشتہ ۔

من گول ہے داسنگ ۽ مردان ۔ عالم ۽ نداشتہ نیٹ ۽ بادشاہ ۽
ہنل کشی ۔

شوایں ٹکلے ۽ مار مول ۽ دیئی ॥
داسنگ ۽ گوشتہ ۽ ہذیں شوار کلاں دیاں ۔ شوا گل بادشاہ
نال ایدا میں انت ۔

جھٹے ۽ رانگو آنگو کیش ۔ نیٹ نال داشی ۔ داسنگ شہ
نال دی ہند ابر طبی ۔
خال ہے صلاح کشہ ۔ کہ گل بادشاہ گوشوں کہ تئی نال ۽ گورنے

پکتہ اوہ رہتہ۔ صلاح پکو کیتیش کپ کرتے دی گون ات آئی عاش
نختہ۔ اے نزلال گرانا آنکو وی شہر، بمحجع عَ بیتخت۔ گل بادشاہ
ماڑسی عَ جکتیہ ات۔ دیتی جھنج چھپسی عَ پیندا غاانت۔ سما پکتیج
بے بختی اے بیتیش۔ گل بادشاہ عَ زمہے زڑتہ۔ ماڈن سنج کشی
ہر جیں شانگو پر لکتی۔ جھنج عَ الگھا آنکہ۔ اشان حال حوال کتہ
حال عَ لاف، بادشاہ عَ حال داثہ۔ تی نال عَ دگ عَ گو دردے
پکتہ، مڑتہ۔ اے دانی بھے دُوك عَ کنفاقت تہ ہوال کر آنکو جستی
”ارکے گل بادشاہ۔ یاری زال کہ دگ عَ برائیتے دانگ عَ
برطتہ من ٹک کتہ اے جو او دیم عَ نونت“
بادشاہ عَ گوشہ۔

”اے دروغ عَ بندغا انت“
گل عَ لونکر سے دی سنگت کتہ۔ منزلال گرانا آنکو داسنگ
عَ شہر، آنکنعت سہے دانگ دانگانی سردار ات۔ گل بادشاہ
عَ مردے دیم داثہ۔ سردار الگھا آنکی۔ گل بادشاہ عَ گوشہ۔
”جنگ عَ تیار بی“
دانگ عَ گوشہ۔“ مارتا تی دگ عَ تو بہ ایں۔ ماترا ہنچو لوٹانہ
ماتی گندغا باڑا دل سینے داسنگ کے کا تکفت۔ کسے گوش تر گدا
کسے پو نز ہے تی دلی زال عَ یہ۔ گدھی مے کارے کت کتے
تہ جوان انت“

گل بادشاہ عَ افرار کتہ۔ دانگ عَ گوشہ۔
”بعاوی پلاں ڈیچھ عَ بہی لے۔ باز سنہڑا نت۔ ہواہی عَ یہاں“

کل عادت رکتہ۔ بیکھا اوتا کی بیشہ وہی زال پہنچی عوپنے۔
 شف روشن بیشہ۔ کل عوئی زال امینا اشتہ اونو کر دی اشتو
 داشتی۔ دے عوپلے داشتہ کہ ہر فختے عوڑ کے عوڑتھے عما کا دل۔
 کل بادشاہ لطفتہ منزلاں گرانا آتکہ دریا میں کندھی تو۔ یہودا، میہمات
 میھو، زندہ یہ میہاتیہ ات۔ اشی عاز نز پر چکتہ جنک کٹھی چکنغا
 نہ ذات۔ نیٹے عو پیٹ تاداشتی۔ دے آتکنفت۔ دے آں
 زندہ یہ چکتہ۔ یعنی عو اندر عو صندھ خ در کپتہ۔ اشان صندھ خ جنہیتہ
 اندر امزائیں دے اے ات۔ سے دے شش باہ عو واب عو
 کنت۔ اے سر در ع بیٹختی کٹھے ع۔ ہے دے عو گوشتہ۔
 «قرآن جنا مرشی دریا اندر ع پھری در غایاں»

کل بادشاہ عو گوشتہ در شوارث داش انت۔ نال دگے دینت
 کل عو زخم جستہ ہے دے پھر طب پھر طب کٹھی۔ دے آں گوشتہ۔
 «تروتی سخنی تھوکتہ۔ دیماز لے کرت، متا گول شرط ع جنت۔
 جادو گول۔ ملکاں ٹھاہیفیت۔ اٹکے کنش، ہے زال اے دے
 عو زال انت کہ نہ کشہ شش ماہ ع دے واب ع کنت۔ زال
 شش ماہ ع وھر طرد ع تیار کنت۔ اغدیں زال داب ع
 کنت مرد دیار کنت۔»

کل بادشاہ ع سہشان ڈاموکلا مینتہ منزلاں گرانا آتکہ دگ
 شہرے عو زال بی اے گتی۔ لطفتہ پھنداں جانا جنکے ع آسک
 گلے دیشی۔ ہے آسک جادو گریں زال ہو آسک تنت۔ ھیا ک
 کیہ تنت۔ کل پرندہ اپنیش آسک گر کننا زال ع اوتاک ع

آنکھنٹ - زال و گوشنہ -

سبے داڑھیں آسکاں پخو سوھو بیتھے بیا شرط طاء جنول - اغز
شرط کئھنے تھے تو نہ میں رہ - ناہے من تھی آں -"

شرط سمجھ ات کہ زال و بھیدڑی چغل داتھن - بھیدڑی
مشک بیتھت - گل و بیل کشته و قیادٹ و لفون برلنی دیاں وہ
مشک اصل ھویا نیا آنکھنٹ - زال و ٹھک کتھ - نہیٹ کل و شرط
کشته - زال و گول سیر کتھی اوحال داتھی کہ تئی مرد من دیری
کشته - چی لے روشن و گل سہیندا بیتھت -

روشنے و گل و ششیں براشت ہمیندا آنکھنٹ - گل و
پچھو آرٹ لفنت - زال و گوشنہ تھی -

"اکھے کنش آں کہ نزی آنکھنٹ - زال و شرط جتھ براشاں
براۓینہ - زال و ٹھانی سر و شیش جتھ کے گڈھائے بیتھ
کسے بینگے - نیٹھے و گل و گوشنہ -

- دانگ و جن بیل دلیش - زال و شیش کشتو - اولی مسٹرم
بیتھنٹ - چیسیں زان و دانگ جتھی - موکل داتھی - براشت ہر شیش
گڑ لفنت - لوزیتھیں گل و پولخ -

گل تیار بیتھ بقاوی رندو - زال و گوشنہ -

"تے دلی جارو و گول در زالی خٹھے - من رووال اعذیں گڑ دال
کایاں اے لڑتھ - منزلال گرانا روشن دشوف کن تا آنکو لفناں
ڈیبھ و پچھیتھ - ہمودا پنجیرے ٹرا بقاوی و پول کشی ہواہی
حال نہ ذاتھ - اعذیں دیم و شنہ - تی پنجیرے تریٹ آنکھی -

ہوا نہیں اُڑا پول کئی۔ ہواں پنجیر اُگو شن۔
ہواں دیم اُشہرے جلس کتنا انت۔ ہمیڈا انت۔
گل بادشاہ ہوڈا شہر اُچنڈے ہاں نکوئے دیئی
نوسالنال کتنا انت۔ اے شہر ہوڈا اور مکی بیٹھے نکوڈارز
دا تئی۔ نکوڈہش پیسہت۔

دو ہمیں دش ہاں گل بادشاہ نئی لونغ اُر۔ دھمکی پری
اے بال اُگو شن۔ تے گل اُپول کتھے ہے کے انت۔
نکوڈا گو شن۔ ”بھے نئی بجا جائی انت“

گل اُپول کتھے“ بجا جائی بچے انت۔ نکوڈا گو شن
من ماسی آں۔ اے منی جنک انت۔ تے گڑا ہے مئی بجا جائی بیٹھے یا
گل اُ بھے بھجہ آڑتہ۔ گدھی شفت اُ اعذیں دیئی کہ پریکا اسکو
مارٹھی اُنستہ۔ نکوڈا بات۔ گل شہر ہوڈا۔ المدر اُ بھشت۔ گڑا
تاک بند کتھی۔ دراہیں شفہ بھجی بیتھنعت بھجی اُ دیستخت۔

روشن ٹک اُ پری شہر پھر دی۔ بقاولی سر اُ پھر دی دینغا۔
ہوڈا کر شہر۔ بقاولی اُ ریسینہ گو شن۔

”درابی تر آدم زادہ اے بھجی اُ دیستختے یا“
پری اُ نکوڈا گو شن۔ گل اُ سما کپتہ۔ اسی ڈائے بیٹہ۔
پری اُ نکوڈا گو شن۔

”فصال بقاولی اُ پھر داری اُ ثاریسینہ گو شنی دوٹی نئی بھجی نکاوم
زادہ اے وپتہ ہاں نکوڈا گو شن۔
”بیل روائیں رلینا میں“

پری عَگو شتہ۔

”رئیس نہ من گوں نیں سمجھی عَسیر عَکاں ۔“

نحو شتہ گل ۽ رندع ۔ گل تیدا ت ۔ ماڈن سنخ کشی ۔ ہر جیں
چک ۽ داتی ۔ نکرو گو شتہ ۔

بیا کر غامڑی عَ ۔ گل دی شتہ ۔ نکو ڏدھی جنک حق شرائی ڦیکھتے
اٹی عَسیر کتھے نیں محیڈا او تاکی بیتھے ۔

بیگھ ک بیتھے ۔ دُک گل پری عَ ڏستھفت ۔ گل شتہ ہمودا
در ڻک ۽ ۔ در ڻک ۽ زوار بیتو مارھی عَشته ۔ ہمودا دیتھی
بقادلی داب انت ۔ گل ۽ دتھی مزدھی لقاوی دست ۽ داتی
بقادلی رع دت دست ۽ کتھی ۔ او گڑ تو لورغ ۽ آتلہ ۔

شف ک روشن بیتھے ۔ لقاوی دست ۽ شوڙ غارت پری
اے عَ گو شتہ ۔

”ترامرشی کی کسے مزدھی دست عَ انت ۔“

بقادلی زہر گپتہ گو شتہ ۔ ”بانگھی منال کیا ٹا عاکتھے ۔“ یکندہ

گو شتہ

”من ترا ٹا عاکتھے ۔“ ہواں ژالو کرہی عَکتھتی ۽
دھمی شف ۽ اعذیں گل آتلہ ۔ گل ۽ دتھی لنگی لقاوی ڻچک
۽ داتی ۔ لقاوی سری دت بر ڻتھی ۔ روشن ڻک ۽ پری لے
۽ گو انک جتھے ۔ ترا تی کسے ۽ لنگی چک ۽ انت ۔ لقاوی بھی
بیتھے سیمھی شف ۽ شتو لالی کنڑ دے اڑتھی ۔ نیں گل بال ۽
کڑ کت ۔

بیٹ بقاولی تیار پیشہ کر رواں سہشی ہے بپلاں۔ ہے است
آدمزادہ اے۔ گل دی سئی پیشہ۔ گل عالمی کنٹرول نڈر شیڈ
آئی دیکھو۔ ہموزادے کے آں گوشتی عینے کے جو ایں مہماں ہیں۔
بنالی میں پورن عہ پیڈا غانت۔ گل گڑلو اولی ہنداشتہ بغاٹی
یار بیٹر لٹھتہ۔ گل عہ بقاولی ہے درشک کہ شفال بلت۔ آں
دی بڑتی را دے آئی شہر ہے جو ایں ہندڑے ایدکتی ہے۔
دی ہمیڈا پیشہ۔ دے آں گوشتی۔ میں پول کتی ہے۔
ہشا گوشت ایذازہ انت۔ اے ہندگل مادشاہ ہے۔

مارگ عہ نند عہ سئی دی نہ اول لغون عہ تکوںیں چیرانال دہنت
بیال چیرانال دی برانت۔ یہ دھمکی بقاولی گول کڑا
سگت آنکھ۔ شفت عہ او تاکی بیٹغفت۔ او پول کتیش۔
”گل عہ شہر ہمش انت“ کے عہ گوشتہ۔
”مکہمش انت“ بقاولی عہ گوشتہ۔

”گل دت چوں پیشہ“ سہشی عہ گوشتہ۔
”ایذازہ انت مار گوشتی من دختے عہ کایاں۔ ما زیندہ مرگ
”حال وہ دی سئی نہ ہوں“

اٹاں بالکھڑے لغون دار ڈتہ۔ دے آں گوشتہ۔
”ے رواز انت سیرانال برانت۔ گل اش کن زہر گیرات“
اٹاں ہمیران نڈل لغفت۔ آنکو درشک دیکھیش۔ بقاولی عہ
گوشتہ۔ ”درشک می انت“

سے ۽ ڳوشتہ۔
 ۾ ڳیک دا جیں چما ۽ کمی ات۔ اے تے سینگھکیل سیرانانی اندر ۾
 نغم ۽ دو هھڑ ڏئے دینت۔ سیرانان دی ہوا ہنی ۽ دینت۔ تے کے
 ۽ حدا لی محشیں نغمے دی نہ ڏئے۔“
 بغا ڏلی گول ولی سنگت ۽ گر ڦلنعت سیکے ۽ شتو گل ۽
 حال دا شہ که بقا ڏلی گھٹہ۔ گل ۽ دے تیار ڪھتو درشک ہموڑ۔
 پھجاینسی۔ دے آں موکل داشی۔ وتن شتہ حدا لی ڪھیلا۔
 ہے شف ۽ بقادلی دی آنکہ۔ یعنی شف ۽ گل ہمودن شتہ
 بقاولی ہا غا ات۔ گل دیتی ٻاٿ و سیش یتیہ دراہیں شف عجالس
 گیش۔ دیتخت۔ باہم رنگ ۽ کھرو بیتخت۔ تے موکلا پنچا
 ٿنت۔ تے بقاولی ماث ۽ دیتیہ۔ باڑی ۽ آنکہ۔ ہموڑا گل ۽
 چونٹ جشی۔ گل گول چھانٹ ۽ شتو کوہ ۽ کاف ۽ کپتہ ہنڑا
 جان ۽ سخ در کپتی۔ در ڪلے ہمین کپتیہ۔ دیمکری دو مرگ آنکہ۔
 یک مرگے ۽ ڳوشتہ۔

”رہ کسوے کن۔“ گڈی مرگ ۽ ڳوشتہ۔
 ”من چے کسوے کناں لے گر یو ۽ چکریں ڏکے کتھ نیں بلا ٿی
 ڪیدت دار ٿی۔ ھڈیں پھجیت که دیم ۽ ٿلا فارے۔ ٿلا دع اندر ٻڌا
 بر دندیت۔ ہمے بلا آف ۽ صویلان ایت۔ ٿلا دع اندر ٻڌا
 گندیت۔ پرا دثار محیت۔ گر غنیت۔ یک دماغ ۽ پھجیت
 او ہموڑا زھے گندیت۔ جشی کے ۽ مریت لے گرد بیتہ۔
 دیمکری بلا آنکہ اشی ۽ گر ڪتھ ٿلا دع ۽ پھجیت نہ بلا آمکو گر ڦلو ٿی۔“

عَلَيْكُمْ مُولَّاً لَنَّهُ يُنْبَشِّرُ بِدُولَتِي وَيُتَسْعِي اُورَزِحُمْ دِي . تَلَادُ عَوْرَثَا
وَرَكْبَتَهُ . پَرْ مِهْشِتِي كَلَغَنَهُ بِيَشَهُ زَحْمَ نَذْتَهُ . بَالِ عَكَنَهُ كَرَانَكَانَهُ .
اَنْكُو بَقَاعَهُ دَلِي شَهَرَهُ بَجْتَهُ . هَمْوَذَا كَرَانَكَيْتَ . كَوْشِيتَ بَعَادَلَهُ .
بَعَادَلَهُ . دَهْكَنَهُ بَقَاعَهُ مَاسِي عَدِيَتَهُ . كَوْاَنَكَ بَجْتَهُ .

اَيْدَا بِيَا . مَنْ تَيْ كَارَهُ كَانَهُ دِي مَنْ كَارَهُ كَنْ ."

اَشْ عَهْنَتَهُ . شَتَرْ مَاسِي عَبَقَاهُ لِي آهَهُتَهُ . اَرْتَغَدَتَ .
بَهْوَلِي مَاسِي عَكَشَتَهُ .

اَمَنِي كَارَهِشَ اَنْتَ . مَنِي چَكَ عَرَوْلَهُ دَهْ عَاشَقَ اَنْتَ .
مَنِي يَارَاتَ . بَيْسَتِي دَهْ اَبَهْ دِي عَاشَقَ بِيَشَهُ . بَهْ دَهْ دَهْ
اَوْلَى دَهْ سَرَاسَكَ اَنْتَ . بَيْسَتِهَ اَنْكَلَهُ كَنْ . هَمْشِي عَكَشَ .
اَنْكَهَا شَفَنِي مَهْرَاهِي اَنْتَ . بَلْ شَفَرَدَشَ بِيَشَهُ . كَلْ بَادَشَهُ پَرْ
اَهْ جَاهَنْ عَهْ مَهْشَاهَعَا اَنْتَ . بِيَشَهُ كَلَغَنَهُ زَحْمَ نَذْتَهُ . بَشَتَوْشَكَرَهُ
بَهْوَرَتِي عَرْ كَرَهُ لَوْ مَاسِي عَهْ حَالَ دَاثَتِي . مَاسِي دَهْشَ بِيَشَهُ . بَقَاعَهُ
اَسِي اَغَدِيَهُ بِيَكَهَا شَهَهُ بَقَاعَهُ وَقَيْتَ لَوْغَ عَاهَهَتِي . شَفَهُ
اَيْدَا بَيْتَعَنَتَ . بَانْكَهُ بَقَاعَهُ لِي عَرْ مَرَشَذَهَتَكَهُ . بَقَاعَهُ اَرَاهَعَتِي .
لَهْ بِيَا شَعَرَهُ جَنْ — بَقَاعَهُ شَهَهُ .

شَعَرَجَتِي . نَيْسَهُ عَهْ مَرَشَذَهُ بَلُولَ كَتَهُ كَوْشَتَهُ .

اَكَهْ بَهْرَجِي اَهْ دَهْهُ بَهْ بَقَاعَهُ لِي عَهْ كَوْشَتَهُ .

نَاهَ كَلِي عَهْ بَشَكَ وَبَلِي . "هَرَشَذَهُ زَهْرَاهَتَكَهُ
جَهْجِي چَهَانَهُ . كَوْهَ بِهَالَيْهَهُ كَشَتِي . دَاهَكَهُ عَهْ سَنَگَهُ بِيَتَهُ . مَاسِي سُهْ
بِهَرَهُ . اَمَكَهُ كَلِي عَهْ حَالَ دَاثَتِي . كَلِي عَهْ تَيَارَهُ كَتَهُ . پَرْ بَهْتَهُهُهَلَيْهَهُ

۔۔۔ پرلا نہ بدلائے نیت دیتی ۔ بقاوی ثرا پول کتنی
اٹھکلے ڈس ۔۔۔

بقاوی ۽ گوشه ۔

برو شہر ہو ڈاچک گو خان چارینغا انت ۔ یک چوروں لے سنبھال
انت ۔ ہدایتی ۽ وہشی ۽ دئے بیار ۔ یعنی ۾ ہوتاں محظ
من دراہ باں ۔۔۔

گل شہر ٻال ۽ شہر ۽ شہر ۽ ثرا وہشی گئی ۔ چورو ۽ دیتی
وہشی ۔ سنگت کتو چورو ہمیزا آرٹنی ۔ حوال ہمسقفتی ۔ بقاوی
دراد بیدت ۔ پڑسائیں ٻال ۽ آنکو ماسی درع ۽ پھجت غنت بقاوی
مرشد سی بیدت کہ گل ۽ آرٹتہ مرشد شہر ۽ آنکہ ۔ بیکھا بقاوی
آرائیتی ۔ بقاوی آنکہ ۔ شعر جتنی ۔ درلیں جتنی ۔ نیٹ ۽ مرشد
۽ پول کتہ

”لوٹ ہرچا اے لوٹے ۔۔۔ بقاوی ۽ گوشه ۔

”ماں گل بادتا ۽ ۽ دئے ۔۔۔ مرشد ۽ جمۃ جوانے شش کوہ
۽ فور ۽ ۔ ہو ڈاگٹ ۽ اندر ۽ شش ۔

بقاوی ماسی سی بیدت ۔ گل ۽ حال داتی ۔۔۔ کہ بقاوی ڦو
ڪوہ ۽ پکتہ انت ۔

گل تیار بیدت ۔ ٻال ۽ کنا ناشتہ تو رع کوہ ۽ ہو ڈا دیتی
گوشتی ۔

”شہر ۽ ثرا سند راں بیار گڑا کش ۔ ہاے تی الکل نیت اٹ
گل ٻال ڳوں شہر ۽ آنکہ ۔ ہو ڈا سند رز ڦو آنکہ ۔ بقاوی ڪوہ

ہند اڑتئی۔ مرشد آنکھ۔ کارا ہینستی گل عَگو شتہ۔
داں بروئے۔ بیاتار بی روی۔ مرشد ہ پت دی مار گپت
نخت۔ "بغاوی عَگو شتہ۔

"کوریں مرشد چمال۔ روائی دیم عَسیاہ کھانیں ڈا
پیکھا بغاوی شتہ۔ مرشد گل دی شتہ۔ گل عَمر نیزہ
جتہ۔ بغاوی درسیں۔ مرشنید ٹوار عَمرشد قتہ۔ یوڑ
کشی۔ گوشتی۔

"لوٹ ہرجی اے لوٹے ڈوہب ॥ الگل عَگو شتہ۔
"مناں بغاوی دینت۔" مرشد گوشتہ۔

"برتی انت۔ ترا بشک انت۔" یکے عَگو شتہ۔

"مہے ہواں آدم زادہ ایں گل انت"

مرشد گوشتہ۔ گل انت۔ ہر کے من بغاوی بشکتر اشتہ
مات دپت دی سمجھی بیتفعنت۔ بازو ہش بیتفعنت۔ اشانی ہیر
کھٹکی۔ جھٹے عَہمیدا اوتاکی بیتفعنت۔ نیٹے عَتیار بیتفعنت۔
منزالاں گرانا آٹکو جادو گریں نال عَ۔ جھٹے عَہمیدا بیتفعنت۔
نیٹ تیار بیتفتو منزالاں گرانا آٹکو دے آنی مشہر عَشته ہرل
والنگیں بادشاہ عَگوڑ۔ گوشتی۔

"من بغاوی آڑتہ۔ ہمہن انت۔ من روائی مناں موکل عَوُ
وارنگ عَگو شتہ۔

"بغاوی ترا بشک انت۔ تھی نال انت مے دل عَ بے ایمانی
انت۔ ما گوشتہ تھے گھٹ لونے۔ ناتھی ڈیہہ عَ بر دل۔"

ہمیڈا سنت ۽ او تاکی بیتخت - بقاوی گوں گل ۽ سیرے
آل دانگ ۽ کمٹ -
دسمی روشن کی داستکانی بادشاہ ڏانچے دات که چرپینیں
جرا یں ہندے ہیئت -

نیم روشن ۽ گل ۽ موکلا یئتو - پری ایں زال، جادو گیں
زال، بقاوی - جند ۽ سری ایں زال ۽ دست ۽ گپتو -
آںکو پت ۽ شہر ۽ نزی پھجنخت - ہمودا گل ۽ کہ ڏانگ
چربینہ - شہرے ٹھہڑے - دو سے روشن ۽ تکس ۽ سماں کپیتو
بادشاہ او وزیر درکپخت - ہندے دیش -
جیلان بیتخت - ہمودا شتخت گل درکپینہ اشال ٻول کتھ
چے هر طے ۽ - چے ۽ آنکھے - پچھے ایدا ہندے چھے ۽
گل ۽ گوشتہ رمنی شش علام ایدا آنکہ - ہوانہاں دُنست -
پذیں گڑ دوں روں -"

بادشاہ گڑتہ شہر ۽ - واہو کتھی - ک شش هر طے ۽ ڏانگ جیٹہ
انت - ہواں بیا انت - ہوانہانی رند ۽ یکے آنکیہ انت -
بادشاہ ۽ مزا یں نج ۽ ایکا گوشتہ

"تے ٻل دئے ہے پچارا - ہواں ما ششیں براؤں - "بادشاہ گل
وئی ہر ششیں بچاں ہمودا شتخت - گل ۽ لونج ۽ اندرا بڑ
بادشاہ ۽ گوشتہ -

"ہواں ششیں ہمیش انت" -
گل بادشاہ ۽ گوشتہ "تہ منی پشت ۽ - اے منی برات انت -

من نام گل بادشاہ است - آں منی ہھاں زال است کر شنا
 اشتودا شتہ - آں منی پری مایں زا لے - آں دی پھری ایں نا لے
 کہ برا تاں دانگ جتھی - آں منی دوستیں زا لے - بقاوی نام
 است - مناں ڈا گلاب دوست است - بادشاہ وسش پیشہ
 دلی نج گول نشاراب لوع عربتھی - گولاباں ولی گوار دیبو
 بازی عوشن بیتفنت - بادشاہ عو میله کتھہ مژا میں جیراتے
 کتھہ - بادشاہ گل بادشاہ عو داشتھی -
 گڑا من ایدا گڑنگاں لی حیر

بُرْت پُونز

بیعتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ ہے پچھے دی است اٹ۔ بادشاہ
ہے نجح باز کو جاپیں پچھے اٹ۔ یہ مکرہ کو جاکہ اول عَنہ کسے پیدا
بیعتہ نہ نو خی کسے پیدا بیٹ۔ بادشاہ نجح آتکو مرن بیشہ۔
بادشاہ ہے ٹاک کتہ کہ کس باخونہ ذات۔ روشنے ہے بادشاہ ہے
دنی وزیر دیم دانہ۔

”کہ منی نجح عَپ زلے پول۔“

وزیر تیار بیعتہ لے شہر ہے آئی شہر۔ روشنے ہے شہر بادشاہ
ہے گورشنہ۔

”بادشاہ ہے باز سہرا میں پچھے رت دنی جنک ہے دلی۔“ بادشاہ ہے
گورشنہ۔

”ہامن دیا میں“ اشال ہمینا درست داری کتہ۔ اوسیمہ درالی
کیش۔ وزیر گرڈلو ہند اشہ۔ حال داشتی۔ بیٹھ عالم سیمہ
تیار بیعتہ۔ او جھنج لڑکتہ۔ بادشاہ نجح ہے جو انہیں نو خیں جرجان
ہے داعنیتیش۔ ہمیر لکا بیعتہ جو کہ لاغ ہے پسکھا نظر ہے بند ہے۔
چور و ابدین کیش۔ اشال سیمہ کتہ پہنچے بادشاہ ہے پول کتہ۔
”کہ منی زمات تمام انت“ اشال گورشنہ۔
”رمدا گول کرڈے لشکر ہے پیدا غانت۔“

کوئے کوچان چار بیعا ات۔ جسے شہر نہ ات۔ قی شہرے
لواٹے ات۔ کوچ چار بیعا آڑ لفتشی۔ دیتے
دیکھے چڑھتے۔ کہ گندان کو رم پختہ جرف ات۔ لے کر دیکھتے
ڈیکھ عودا دار اڑتہ۔ اے شتو بادشاہ کو شہر کو سیہ بینجا
ات۔ ہوڑا پھجتہ۔ پنجی دیکھی۔ ہوڑا ششہ۔ دن پر در جلتی ہے
دیکھ عدیہ۔ او تاک ع بر ڈتھی۔ جوانیں جبر داعتنی جان ع۔
دھر دو دایی او جرو ع گوشتھی۔

زامنے کارے کنخی امت۔ اشی ع اقرار کتہ گوشتھی۔

من کار ع بکال ٹھ دنیہ ع گوشتھی۔

بادشاہ زیج باز کو جاہ انت۔ ماترا بادشاہ زیج ٹھا چینوں یہ
لے بادشاہ زیج خیتھ سو سروک آنکھ گوشتھی۔

مے زامت تام انت۔ اشائے اڑتھ۔ بادشاہ باز دہش بیتھ
عبدہ بیتھ۔ پیکھو بیتھ۔ مولدا انکھ گوشتھی۔

مے زامت تام انت۔ لوزع ع بر ایں ٹھ اشائے ہے سنگ کتہ
زیر ع گوشتھی۔

من بانگھا بام رنگا اپڑا نشیہ آں تہ زال ع لوان ٹوکے
لئے۔ اقرار لارتا صارو بیه دیاں۔

چور دشتم اندر ع نال نشیہ۔ مولد گڑ تو ہند اشہ
لے دیتھت۔ اشی ع مُسک دانہ۔ تہ نال ڈی مُسک
دانہ۔ شف نیم بدستہ۔ زال ع مُک کتہ کو ٹوک ع نخت۔ نیٹ
زال ع دیم سہر ع کتہ۔ اغایں آستینس لاچھتی ع۔ زال ٹوکے

کن۔ پڑھک کتھی۔ نیٹ تالک گوشتہ
 مہنال عیوے گتھ غلپے حا لوگ ع نخانے "چور و ع گوشنہ
 " من چمال بیتناں کور۔ عالم ع دھر دواہیکی ع جنتہ۔ من چی زندہ
 مناں شنا کور کتھ۔"
 زال ع گوشتہ مہنال پگھی ع گوشتہ من دی وہڑی
 جوانیں بیارڈ تیں اے وخت ع مناں گول دھر دچی نیٹ
 انت۔ صور ع کن چی اے گندال۔
 زال کر طوبیتہ۔ صندوخ بو تھکی۔ کیں برخ کیس بودا
 دشی۔ سیندا دار نیست ات۔ زال ع دی جبر شتو سو ملکخت
 برخ تیار بیتہ۔ زال ع کدھ ع کشتہ آڑ لعنہ۔ چور و ع دا فروچا
 اول ع د تار پڑ کتھ گوشتی۔
 "مناں بس انت۔ من سیر کتھ۔" زال ع گوشتہ۔
 "گڑا بیا۔ واب ع کنوں۔"
 چور و ع گوشتہ وخت دیرہ بیتہ۔ سگت درا جنکتیہات
 بانگھا مناں ملندال کنت۔ من رعا۔ پذرا گندول یا صندول
 زال ع گوشتہ "من وہش تہ نیا یا۔ پرو گند تی بیگھے ع بیا
 ہندول۔" زال ع مذری کشتہ چور و ع دا تھی۔ او چور و ع چیز
 ایں مذری دت بڑ تھی۔ چور و کر طوبیتہ درا آئکہ۔ درا دیز
 اول ع مسجکتیہ اٹ۔ وزیر ع رز دالو چور و ع موکھی دا تھی چور دا
 درشک ع گور۔ درشک ع دروہی دا تھی۔ درشک ع دارڈ تھے
 چند طی اولی ہندرا بڑ تھ پھینتی۔ دیتھی ہرال سعن۔ ہوال جنہی

روش عَرَجِیْک دا شت - اشی عَگو شتہ کے وخت عَرَدال
انھا کس منال گو خان نہ ذات پہ چار بینا بیا کے اپنا بیاں - بیکھا
بُنَه بہاں، اے درا ہیں روشن عَرَجِیْک محو فَا بینیت - بیکھا دمک عَرَجِیْک
کششہ - مات عَکارٹ اٹ - منال گورم چار بینت نہ اپت

دیکھی چورہ اندز عَپچشہ مات روشن بینیت - لکششی زر
دیکھی چورہ اندز عَپچشہ عالم عَمے ہوش کششہ - شف روشن بینیت چورہ
بیاتا لکششہ کہنیں اولی جان کتو - گورم عَرَجِیْک لکھی - زر غلیٹ
ڈال غنی ادھلیں کسو سرا دادنڈب عَکششیت -

بل اشال گہ بادشاہ مردوش ٹبیتہ - بہے تار بیغعت
کروں - بادشاہ نہ اشتھنت کہ مرٹی ہروت - بانگھا بڑا است
لے جیران بیدھن کہ نیں چوں کنوں - چورہ ٹزادی دست
شہ شف عَ بادشاہ نجح تیار کیش - بادشاہ نجح شتہ - زال
دکہ دیتہ زال عَگو شتہ -

امایا تھے اشی عَگو شتہ -

من تی مژداں لے
زال جیران بینیت - شویں کو جا ہیں تھنگاے آنکہ - گل بھنخا

بارشاہ نجح عَگو شتہ -
عنی عَ تا کوئے مان کن لے زال کڑو بینتو گڑ کانا دا دلی مات
اہت داشتہ مگرے آنار گو شتی عَ -

انشو منال یک مردے عَ
آنڑا بھلیں جہان عَہرشی سیاہیں تھنگاے آنکہ -

بادشاہ مُوزیر آرمینیتہ۔ شققت مارٹھی ۽ دیشیش ہاٹلی
سیا ہیں رستے نشیتہ انت۔ اشال بادشاہ نجع عد پونز گڈھر
اوسردی سامینہتہ۔ گوشن دی گڈھنتر۔ گوشنیش۔
”برودتی پت ۽ گوش کہ بیکھاگر کن نا ہے باخکھا شوار گھاں
گشول۔

بادشاہ نج شتہ پت ۽ پول کتھ
”نئے تراپل نوے نئے ترا گوشنے۔ اشی ۽ گوشنہ۔
”مناں گوں ہے حال بادشاہ ۽ کتھ۔ گوشنی ۾ گھر کتھ نا ہے
شوار گھاں باخکھا گھاں، اشال شفولی ٹفت گھر کتھ رشف
روش بیتہ اشال دیتہ جھنج کار انت۔ گھاں گھر کتھ۔ بادشاہ
جنک ۽ گوشنہ۔
”مناں موکل ۽ دئے من روای و قی اولی مرحد ۽ پولالی یا بادشاہ
۽ گوشنہ۔

”ادلی مرحد باز سنہڑا ات۔ ترا موکل انت۔ برود۔“
”بادشاہ جنک تیار بیتہ او مڈی باز نرڑتی اوسنگت دی
گوکنگہ تغفتی۔ مسز لال گرانا آنکہ شہرے ۽ ہوڈا گوشنہ۔
”بیات ہر کس ولی سیر ۽ سری شف ۽ حال ۽ داش من ہوئی
وڑ پسیہ دی دیاں اور گوڑدا سیر ۽ دیاں ۽ ہر کس اسکے کسو
کتھ۔ پر ایذا کس نہ دیتی۔ اندیں ہے شہر ۽ ٹاشتہ، لی شہرے
۽ ہوڈا کسونا ٹنستی۔ کس نہ دیتی۔ سبھی شہرے ۽ شتہ دا ہو
کتھی ۽ بیا انت ولی سیر ۽ سری شف ۽ حال ۽ دیت۔ کسو ۽

رپیہ انت۔ عالم گل مج بیتخت۔ گوال کے آنکہ ڈاگوں
چیل بیتھے اے ہے۔ آنکو ڈامات عپول کھی۔ مات عگوشہ
ایدا بادشاہی جتنکے آنکہ۔ کسوال کنائیغا انت۔ سیر ہسری
شف عکسون کشت ۲

چورو عگو شتہ۔ من بحال من دی دیری دروغیں
لکھے کتھے۔ مات عکو شتہ۔
درتاںکو روے روے گاربئ۔ ماں ڈھاگ پھی چاربیت ن
ایت۔ نند آرام کن ۳

چورو عگو شتہ۔ روال گوڑے کاراں روال روپیہ
ءکال۔ چورو علوی رڑتہ آنکہ پھی۔ ہموزا گوانک جتنی گوشتی
مناں دگے دبیت۔ من دی دیری دروغیں لکھے کتھے بادشاہ
جنک دی اش کتھے۔ زورا خیں سری شفعت۔ دی تک روکیش
ہندو اے شتہ۔ بادشاہ جنک عگو شتہ۔

بیاتہ دی ٹکسون کن ۴۔ اشی عگو شتہ۔
اچھو من کسروں پھی نختاں۔ من لوٹی ڈاگوڑ دالغنا پر کج
بادشاہ جنک علوی ڈاگوڑ علغنا پر کنیتہ۔ اشی
عکسون شروع کتھے او گو شتی ۵۔

من گوا لے آں۔ گرخاں چاربیاں۔ روشنے من گو خ پ
چاربیغا بر لغعت۔ تہموزا من گو خانی جیاں کتھے کے بارے
گو خ برداشت۔ من درشک ع چڑھعنال۔ درشک ع لوڑ
اوڑتہ مناں یر طقو دیرے ہندے ع کشتی۔ من دیتھ سیرے بیغا

اـتـ. من دـی شـقـاعـ. منـاـلـ وـزـیرـ مـےـ عـدـیـةـ. منـاـلـ بـرـطـنـیـ .
 جـمـیـعـ جـبـرـجـانـ دـاـ تـغـنـتـیـ. گـوـشـتـیـ بـادـشـاـہـ بـنـجـ کـوـ جـاـہـ اـتـ تـ بـرـوـ
 بـادـشـاـہـ بـوـهـ نـیـ رـبـاـنـیـ بـوـچـبـھـیـ بـوـ دـفـسـ زـالـ بـوـ گـوـلـ گـنـدـغـیـ بـوـ لـفـاـہـ
 بـوـ مـهـ گـنـدـ. تـغـیـ صـوـرـهـ بـیـهـیـ اـسـتـ اـتـ. منـ شـقـاعـ زـالـ بـوـ چـبـھـیـ بـوـ
 دـبـنـقـاعـ. دـیـمـ بـرـ بـوـ کـوـلـ. زـالـ بـوـ دـیـمـ سـہـرـاـکـتـیـ! عـذـبـ وـسـتـ.
 نـیـسـٹـ ٹـوـکـ کـتـھـ عـ. مـنـ گـوـشـتـ مـنـ شـذـیـ بـیـقـاعـ. بـرـ بـنـجـ ہـاـصـنـتـیـ
 سـبـرـتـہـ مـرـ: کـتـغـشـ مـنـ بـاـڑـاـتـاـںـ وـاجـےـ شـفـ گـوـزـیـتـ .
 دـہـمـکـرـیـ بـاـمـ بـوـ رـنـگـ دـاـتـہـ مـنـ گـرـلـخـاـنـ . مـنـ کـسـوـ سـہـشـاـنـ .
 بـیـهـ رـنـکـاـ مـاـ دـیـ دـیـجـاـدـرـوـ عـنـیـسـ نـکـاـحـ کـتـھـ،
 زـالـ بـوـ گـوـشـتـہـ " مـنـدـرـیـ " اـشـیـ بـوـ گـوـشـتـہـ .
 " مـنـدـرـیـ ہـنـدـاـ اـبـیـاـنـتـ " زـالـ بـوـ گـوـشـتـہـ .

" بـیـارـ مـنـدـرـیـ بـوـ " .

چـورـوـ بـوـ گـوـشـتـہـ " بـنـدـیـ کـارـاـیـسـ کـرـ مـنـ ٹـوـلـیـ اـهـدـیـ ٹـاـ گـوـرـدـاـلـ
 پـرـکـنـتـ " زـالـ بـوـ گـوـشـتـہـ .

دـتـ بـیـارـ مـنـدـرـیـ بـوـ گـوـلـ ہـوـاـلـ حـبـرـاـلـ " .
 چـورـوـ بـوـ ٹـوـلـیـ بـنـڈـلـ تـوـ ہـنـدـ بـوـتـکـ بـوـ عـشـتـہـ . گـوـڑـاـ تـغـنـتـیـ .

ماـتـ بـوـ گـوـشـتـیـ .

" شـادـاـکـنـ ٹـوـلـیـ دـاـنـدـکـنـ . مـنـ روـاـلـ تـیـ گـوـڑـوـ مـےـ کـارـاـلـ . اوـ
 مـنـدـرـیـ بـوـ ہـوـاـلـ لـوـخـیـسـ حـبـرـاـلـ دـیـ بـیـارـ . " ماـتـ بـوـ گـوـشـتـہـ
 " صـرـدـ مـاـرـ گـوـڑـوـ ہـاـنـدـاـنـتـ . روـٹـیـ کـاـرـ بـجـےـ . منـاـلـ گـوـدـیـمـ
 چـپـاـ رـیـنـیـتـہـ بـنـاـپـتـ . " چـوـرـوـ رـوـرـ بـیـشـہـ . بـیـتـ لـوـلـیـ دـیـ نـڈـیـ .

شنه ہموزا مزدی داشتی چیز ڈسغفتی نال عگوشتہ
مالے ته منی انت چکرو دعگوشتہ۔

مار دی دیری بادشاہی جنکے ع داتتے او منی مزدی دت بڑی چھوٹی
من عگوشتہ۔

ہ ہواں مناں - من تھی نال - ته منی هر طری نال ، اشی ع نوجین
جہر جان ع دا تو شتو مشتو ٹاھیفته - بادشاہی پچھے بیشہ - نال ع
گوشتہ۔

من تراوی ڈیبیہ ڈ براں - چور دعگوشتہ۔

حاپور داروں - مار پونج نام انت منی مات ن ایت یہ نال عکفرد
دیم د لختت - برداشت مات ع بیارتی او زرال پور دلائ دنیتی
لے شخت ہموڑا چور دع مات عگوشتیش۔

بادشاہ ع جنک ع تھی چور دع گول سانگ بندی کشی ع
مات عگوشتہ۔

اباما پور داروں - من د قی کلکڑاں چھوں کمال - من جو ایں بھعلی
لے من آنک نخناں یہ۔

نیٹ چور دع مات تیار بیمیثہ - پور داراں پور د لعینش
یغم شف ع لڑ لختت - مسز لال گرانا سستکو - بادشاہ جنک ع
شہر ع پچھجت غفت - جنک عگوشتہ۔

منی هر طری ہمیش انت - بادشاہ ع اشانی سیر کشہ - لے لشتو بید
و کالی لاف دار ٹنیش - بادشاہ ع دی ڈی بادشاہی داتتہ دانی
بادشاہ نیمندر غ ات کر من گڑ تناں۔

عمرگ عرش

بیتہ بادشاہ۔ بادشاہ حذائی جند انت۔ اے نشتر
وئی بادشاہی ء کنغا انت، روئے ء بادشاہ گول وئی نال
ء لونغ ء نشیتیہ۔ کہ دو مرگ پہ مال ء گوستہ بادشاہ گوشنہ
”ہے مور عمرگ انت۔“ نال ء گوشنہ۔
”ہے عرش عمرگ انت۔“

اٹاں شرط طبته۔ اعز مور عمرگ بیتخت۔ تھا بادشاہ
زال ء سراسیت۔ نہ کہ عرش عمرگ بیتخت تھا زال بائیا
ء سر عدی سائیت او ریشاں۔ بردتاں دی سرایت

بادشاہ دو کاشندیم داتہ کہ برد حال ء بیارت اے
دو یس مرط دا دلخت۔ منزکاں گرانا پول گول ء کنا نانیٹے دو
آنکو ہندے دڑا پول کیش۔ ہر انہاں حال داتہ کہ ہے عرش ع
مرگ انت۔

لے گر ط دعنت دگ ء صلح کیش کہ ساریں حال نہ
ذپھن سا عزرا سیں حال دوں۔ تھا زال بادشاہ ء سر عریشاں
بردتاں سائیت۔ بادشاہ ء بے عزت گنت۔ بیا کہ دودنگ
ء بن دل۔ زال ء حال ء کئے سی انت۔

پیٹ سے نکو شہر عَزِیْز پھج گئی تھی۔ بادشاہ عَزِیْز کو اس نیشن
بے مورد عَزِیْز مرگ ٹھنڈت ہے۔ بادشاہ مہاتما عَزِیْز کرٹو بیٹو لوع عَزِیْز
شہزادہ لوع عَزِیْز اسی حال دانی کہ کاشندگ ٹھنڈت۔ ہے مورد عَزِیْز
مرگ ٹھنڈت۔ بادشاہ عَزِیْز زلطہ اسرائیل میڈیا۔ زال عَزِیْز
ساییں۔

زال بازی عَزِیْز مونجھا بیٹہ۔ روشنے عَزِیْز بادشاہ عَزِیْز گوشنی۔
نہ تھی منی ملد رہ نہ من تھی نالاں ہے۔
زال تیار بیٹہ۔ شفے عَزِیْز نکتوڑا لوع عَزِیْز منزل گرانچیں
جانا ہے مٹکو جھکے عَزِیْز دریاں کندھی عَزِیْز اوتاکی بیٹہ۔ روشن باز گوستہ
کیں زال عَزِیْز کے آڑتہ۔ نیچ باز سپہ طا عَزِیْز
روشنے عَزِیْز والی چک عَزِیْز میشغات۔ کہ پری لے پہ
بال عَزِیْز گوستہ۔ پری عَزِیْز ہے چور و دیٹہ۔ ہے چور و رنگ گول
اصل پری چور و عَزِیْز ات۔ پری عَزِیْز چور و مرتہ۔ پری ہے میدا
اٹکہ۔ چور و میشینی۔ چور و عَزِیْز مندری لے تکری دست عَدای
اڑ بال کٹو شہزادہ۔

چور و آٹکہ مرن پیٹہ۔ سہیدا تسدیت۔ جھگی ہے چیاریں دٹ
عَلیوں کدت۔ او کیزدیں۔ جس بیٹی ماتت عَزِیْز جبردی در ٹھنڈت۔
روشنے سوزاگہ سر زاگری کٹو لوع عَزِیْز کے گللو رو غاء ت
دیا کندھی عَزِیْز کے آٹکہ جھگی دیٹی۔ مزدورے عَزِیْز پول کھٹی۔
کے اینہاں اول عَزِیْز جھگی سمجھا ترا گیرا ت۔ مزدور عَزِیْز گوشہ۔
اول عَزِیْز مناں تھے چھی گیرہ نہ ایٹت۔ خود کے بادشاہی پچے شکار عَزِیْز

آنکه یا

لے نزی شتغعت۔ چکے دیکھیش کہ درد بیوکش اندرا پھر
ادل ۽ چور و ۾ مات ورغ ۽ بھی ڪے پولعاشرہ تر ہے وخت
۽ گرڈلو جھکی ع پھٹتے۔ دھمکہ سوڑا گر آتکہ۔ زال ۽ گوشۂ
”نزی یا۔ منی جرڈتیہ انت ۽ سوڑا گر ۽ گذے چنل داڑہ“
امشی ۽ دتار پیسٹر تے سوڑا گر ع پھول کتہ۔
”تے شول آتکغئے یا“

زال ۽ کلیں پیسرا داڑہ سوڑا گر ۽ گوشۂ

”تے منی گو نار۔ من تھی برات۔ بیا ترا برال“ ۽ زال ۽ گوشۂ
”منی نیایاں“ چور و ۽ گوشۂ۔

”تے پانے بیا۔ من روال“ ۽ مات ۽ ویچ ۽ گوک ڦنا نخنہ
تیار بیتغعت۔ سوڑا گر ۽ چھی ۽ لر لغعت۔ مژا لال ڱرال چھنڈ
جتا نارو ش بازاں آتکیش یا کیں آتکو شہر ۽ چھجتغعت۔ ڈی
بازار ۽ اپر کنا ٹینتی۔ زال گوں چور و ڳو غ ۽ بڑتی۔
سوڑا گر ۽ زال ۽ کہ دبیتہ۔ سر ۽ در ڏکتی۔ آکڑتہ۔ سوڑا گر
۽ گوشۂ۔

”تے آکڑتہ ۽ منی گو نارا نت، آک گوہر ڙا ٹک“ ڦیں زال
شول اغتدار کزت۔

سوڑا گر لوع ۽ کاما تک چھڑا ہمیشی ۽ گوں نشت۔ اویتی
گو نار گوشۂ۔ زال ۽ زہر آتکہ۔ شفے ۽ سوڑا گر ۽ ہیڈا نشیۃ
ٿے زال ۽ تاک ڙادر برد کشم۔ شتو بادشاہ ۽ حال دا ٿئی۔

بادشاہ کی حکم داتھ۔ اشیٰ عُو سنگسار کرت۔ روشن ہمک عاشن
بِلَدْ کرہ جتو تو سینتیش۔ اشال دل عُو گوشہ جا ہے
مرانہ۔

سوداگر عہد ہے کہ حق گوہار گوشہ میشہ بادشاہ عُو گور۔
کہ ہے من برات اس۔ او کلیں کسوکشی۔ بادشاہ عُو گوشہ۔
بیعنی اس۔ بیعتہ ”

ولی چور و عُو پھجی عُو شہہ تہمرو اکہ برات عُو گندال۔ ایڈاشر
دقیعی سوداگر لیپڑ رغا است بازو بیش بیعتہ۔ لور غ عُو آڑاٹی دھان
کشی۔ او بیٹھے عُو سوداگر درکاہ بیعتہ — سوداگر عُو گوشہ
من اشیٰ عُو کشاں ”

ہے گوہار عُو گوشہ کشی نہ۔ وہ ولی موت عُو مریت ”
ہے روشن عُو سوداگر عُو زال دیکھ داتھ کہ چیار کدوہ عُو کشہ بی
بیار۔ زال شہہ سے کدوہ عُو شرتبی آڑتی۔ او کدوہ زہری
آڑتی دل عُو گوشہ کہ بہشاں مردود دیاں کشاں بیں۔ زال عُو کہ
آڑ لغزت سماں ز کپتی زہر جنڈ عہر کہ تکاغنی او مشربت آہناں
ہر ہر۔ کھلاں ولی دار آڑ لغزت۔ زال ہواں وحنت دا مردود سوداگر
عُو گوشہ۔

”جو ان اسٹ کہ مردود۔ جان چیعتہ ”

روشنے عُو سوداگر تیار بیعتہ کہ رووال سوداگر کیا۔ چور عدی
ٹکلت کشی او سوداگر کیوں کن نا آنکاغنی ہے چور دا پت عُو شہر کو
تولہ باز سہرا اسٹ۔ بادشاہ عُو گوشہ۔

چور و نال دئے و
سوڑاگر و گوشنہ۔ ”چیز دیا میں۔ دا توں دت کند غایاں یہ
دش عَ چور و شکار شتہ۔ ہمودا دے یو ویسیتہ۔ اشی و زخم
جتنی دے یو۔ دے یو پاڑ پرستو کپتہ۔ دئے گڑ کتہ چور و
شتہ دے یو پاڑ انگویں ٹھے ات۔ اشی عَل کشتو و
سوڑاگر و ات سوڑاگر بادشاہ را دانچی بادشاہ لونغ عَبر تو
زاں عَ داشت۔
زاں و گوشنہ۔

”من یک و خناب۔ نال یہ کیے قی بیار۔“
بادشاہ عَ آنکو سوڑاگر و گوشنہ چور و تیار بیتہ جبکل
اشتہ۔ مرا میں قلاتے امزر عَ پھتہ۔ دیشی زالے رزال
کند تو گریہ ۴ شی عَ پول کتہ مرتپ کند تہ، ”زاں عَ گوشنہ
و من کند تہ آدم زادہ اے دیشوں گر بیشوں سونکا تادی
وے واکوت۔“
چور و سہیڈا اشتہ۔ دے یو آغ یو دھن نزی بیتہ چور و
کرڑو بیتیو شتہ۔

”دیرھے یہ کر دے آنکہ دے عَ پول کتہ۔“

”مرشی ایدا آدم زادہ ایں بواست۔“
زاں عَ گوشنہ۔ ”آدم زادہ ایدا تام انت۔“
وے دش بیتہ زال عَ پول کتہ۔

ہتھی ساہ ہے اندر اانت پخوانست ॥

دے گو گو شستہ کل پر شیر پر جترے بچھر پر شیرا کوئے
کوئھڑہ نیام آسے بلغا انت۔ آس ڈاڑادیم ڈریائے
بہغا انت۔ دریا ڈاڑدیما پٹی اسکر پی چنڈا کوئے
کولکا اندر ڈپ بخروئے۔ نیجہر دا اندر ڈکھنی اے۔ منی ساہ
ہے کہنی اندر اانت۔ ہمودا کس مشت لوزیت ॥

شف عوادے دپتہ۔ بانگھا دے کر طو بیتو شتہ دہکری
چور دا آتکہ۔ زال ع کل میں حال داتہ۔ کہ ایرنگا۔ ایرنگا انت
چور و ڈپ چتر لیٹتہ۔ شتو آس ع پھجتہ۔ مسدری ڈستی
آس لستہ۔ دیم ع دریا ع دریا ع دی مسدری ڈستی۔ دریا
تستہ۔ شتو کہنی نزٹتی۔ دے سا کپتہ۔ چور دیکھ رینبا
دا زال ع آتکہ۔ دہمکری دے دی نزی آتکہ۔ چور و ڈکھنی
ع پاڑے چغل داتہ دے لنگ بیٹہ۔ گول سینقا پھجتہ دہمکری
زال ع گڑ دن پٹتو چغل داتہ۔ دے تہ هڑتہ۔
چور دیم ع بیٹہ کر دے ع پاڑا تزاہل ع کشال زال
ع گو شتہ۔

بیا صندو خ پڑا انت۔ صندو خ ڈل کل کشتفتی۔ زڑکو
لرٹ لفعت۔ دیم ع سوڑا گر دی دیتیش۔ کل سنگت بیغفت۔
اے رو غا ٹیخت۔ دہمکری ہے دے ع کسا میں برات کستہ
زال پچھا آڑتی۔ حبیب ع دینغا انت۔ چور دیتی۔ سوڑا گر
شہر ع آتکہ با دشاہ ع ڈل دالغتی۔ او کو شتی۔

اے نال منی گوہڑہ ذاتک اسٹ - ترا گول آمات انت!
سرڈا گرڈی لڑڑ پولنما -

چورو و دھما بر غاٹت دگ ع پول کلئی -

ترا کوہ چاک ع شاں یا آت و اندر ا - چورو و دیتہ
اعز گشان کہ آت و ته کوہ ع سیٹت - اعز کوہ گشان تکان
ع سیٹت - چورو و گوشته

مناں کوہ ع سیٹت - دے و آت و اندر و چھل داڑتہ
چورو داکونڈاں گپاں گپستہ - دہمکری چیار ڈینٹر آتکہ لے
پیش - کہ برو دوئیں - بورغ ع بڑتیش مزاںیں گوہار بورغ تہ
سر آتکہ - پذی دار و چنغا شت غنت کہ چورو و سبھی کوں
مزاںیں گوہار ع گوشته -

مناں گول سیر و کن - چورو و گوشته

نا گول تو سیر و کن - دہمکری گوہاراں دار آڑتہ - مزاںیں
گوہار ع گوشته -

من گول اشی ع سیر کن - اشان اشته - چورو بازی و
کا چھل ات - چھیتیش چورو و رو شے ع بادغ ع بر غاٹت
و ت دروازغ ع جلتی غت - دہمکری ہوں پی کہ پہاں
و گوشته - کسانی و ہے چورو مشینتی ع - چورو وی ماشہ بھی
و اش - پرمی آتکہ بھن و - چورو و گوشته -

تر اچوں ات - چورو و گوشته -

من ایذا گول ڈینٹر اں بچنعاں - پرمی ع بھان

چک ۽ کتو یار نبہ که خیرے دہمکری ڏینسرال وی دیتھ
اذا ڪپتخت - لو دھار ڻانا لو دھار ڻانا - کپتو ڪپتیش
دہمکری پری دی ونی هرشذ ۽ دربار ۽ آئنکه - پری دی هرشذ
۽ حکل دانہ گوشتی -

"خبرهوار ڏینسرال کے دیکھ ۽ آنکھیں - ڏینسرال توبہ کش
گڑلغت - وہی دی ولی دگ ۽ گوشہ چور و سرکملہ ایکا
بل چور دی گر بادشاہ ۽ - بادشاہ ۽ ہے منڈ اگوشتی
من گول ترا سبیر ۽ کناں -"

منڈ ۽ گوشتہ درمنی هڑ دہوال اسٹ کہ دانی گارانت -
موث ۽ زندگی حال ۽ من سی نیا یاں -"

بادشاہ ۽ ٹکانی سر ۽ عالم تدبیتہ کہ ہر درنائے
آئنکہ ہوانی ۽ گشنت - بازیں درنایہ ہمیڈا گشتغنش -

چور و منزلاں گرانا ٻھنداں جانا آنکو ٹک ۽ ٹانزی د
پستہ - ہمیڈا دو مرگ آنکھت یک هر گے ۽ گوشتہ -

"لے کہ اپناؤ پیتیہ اسٹ - اشی ۽ سماں اسٹ - دیما اشی
اگھ بستیہ اسٹ - بڑیں بھجیت کے لے بگی ایں چوڑکو ۽ ونی
رلیشاں - سرا نہیت نہ پیر بیت سیاہیں چور دی ۽ اعیزیں
نہیت تماولی گول ۽ درنابیت -

ہے ٹوکاں گول هرگ ماں گپتو شغفت - لے دی کڑو پیتہ
ٹک ۽ وٹ ۽ ک آئنکہ - تھے بگی ایں چور و رلیشاں - بروتاں سرا
نہیت غفتی - بازی ۽ پیرینے بیدیہ آنکو ٹک ۽ گوشتہ منزلاں

گرانا شہر، آنکھ، سہوڑا بادشاہ، وہا ہو کتھہ کہ ہر کس بیا
انت، کس سے کنت، ہر کس عکس سو کتھہ، دیر ہے عہے
نا خودی کشته پہ کسوئے، بادشاہ عکس شتی۔
”اندریاں در، میل، دریاں اندر،“ اشی عکس سفر
کتھہ، گوشتی۔

”دیر سی بادشاہ ہاتھ، بادشاہ نال اے اٹھ رہے
ع بادشاہ او بادشاہ نال، شرطے بستہ، دو مرگ
پہ بال عکس شتہ، بادشاہ عکس شتہ ہے مور مرگ انت.
نال عکس شتہ نہ عرش رومرگ یا نت، کشیں، برائی تغیثی
سر عساکیت، کاشذ دیم دا یش، کاشذال دروغیں
حال آڑتھے، بادشاہ نال، سر عساکیت، نال شتہ لون
اشتی ع دیر جنگلے ع او تاگی بیتھے، سہوڑا پچے دی کٹھی نہ رہتے
و سوڑاگر سے آنکھ، سوڑاگر سے ع برطتھے، دنی کو ٹار کتھی۔
روٹھے ع سوڑاگر سوڑاگر نہ لڑتھے، ہرے ع آنکھ میں
چور و بازمزن بیتھے، چور و دی سوڑاگر، سنگت اٹ.
روٹھے ع چور و شتہ نکار، ٹلے آڑتھی بادشاہ زال ع
کوشتھے، یکے تی بیا ر، چور و عکس شتہ نہیں، سہدا بازیں
آڑتھن، زال بے دی آڑتھی، زال گول بادشہ، امات
اشتی، زال بادشاہ، نشار انت، چور و بادشاہ، چور
انت، بادشاہ عکس شتہ انت کہ من چور و عکس شال، گول زال
و سیر، کنال، چور و بیں شہر، اہم بکیہ انت،“

بادشاہ سُئی بیتہ سکا شد
 دیکھ دالغنتی - دا ہو کندی
 ہر کے عَ پھول و آڑتہ - ہوا نہی عَ مزاں میں راتا مے دیال ناہزدی
 درا در گپتہ سیاہیں چوڑو فیضختنی - اولی درنا بیتہ - دمکری
 سوڑا کر دھی آنکھ سرڈا لگپتو بادشاہ عَ گور بڑتہ بادشاہ
 دش بیتہ - سوڑا کر دھی وزیر طاھنی - مزاں میں مڈی اے
 دا ٹھی اوسوڑا کر عَ مڈی رند عَ سوڑا کر گول لشکرے عَ دکھنی
 مڈی عَ دھی بیارانت اونزال عَ دھی بیارانت - سوڑا لگڑتہ
 گول لشکر عَ - کہ روں مڈی عَ بادشاہ عَ زال عَ کاروں
 دمکری من ایڈا کرٹنیاں -

مُرزا صاحبان

بیشہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ لشتو بادشاہی کنگا انت بادشاہ
عینچے باز سپہرا میں بچے نجع ۽ نام مرزا انت۔ مُرزا جگرانی
چھبی ۽ ملا عَ گوں پڑھیدت۔ میں مرزا مژن بیتہ روئے ۽
چکانی چھبی ۽ لیو ۽ کنگا انت۔ تھ دو پنجیر آتلکہ۔ جکٹنگت۔

اے چور دے اغز۔ میں منڈے تھ ماؤ شت اے ہموال منڈے
انت۔ پلائی بادشاہ ۽ منڈے انت۔ آں دی ہمکر سپہرات۔
مرزا ۽ پول کتھ۔

ہوا ہنی نام کئے انت۔ او پنجو تذیث ۽ پنجراں گوشتہ۔
صاحبان منڈھ نام انت۔ پلائی بادشاہ ۽ منڈے انت۔ گوں
ملا ۽ سبیت ۽ پڑھنا انت۔
مُرزا دل ۽ دلتی بیتہ کہ میں ہر ڈوے بیتہ روائی۔ یسکھا
لوغ ولی پت ۽ گوشتی۔

اماں پلائی شہر ۽ روائی پڑھاں۔ ابیا چک مناں پڑھنا
خیلت رنگ کہ ووت پڑھتہ ۽ پت ۽ گوشتہ۔
مگر داتھ جوان انت۔ کہ رہ ووت گوشنگائے۔ ترا مولک انت۔

ہمین ورز پنچی گزر کی ملکی مان کتو۔ ساؤن و لٹشی
ماڈن یارب کو خیر۔ منزلال گرانا پھنڈال جنما
کیس آنکو شہر پھجھتے۔ ہمیڈا نکوئے گول دنکی
کو جرشتت۔ لغون پکی۔ مرزا نہ بازگول اس تو
سیرہ نکو دادی مرزا شستہ ملائے گوڑ کہ مناں پر دھاٹیں ملا
گشتہ۔

انگھا بیا ہو بانگھ بیتہ مرزا شستہ میت و۔ کیس نہ
دا داتھی۔ ملانہ دش بیتہ۔

مرنا کہ نشہ آنکو صاحبان آئکے۔ صاحبان و کہ مرزا
گونخ بیتہ۔ مرزا دی صاحبان بچھ آڑتہ۔ سچے چار
دش و رند و اے جوانی حُبھاں و بیختت۔ میں دراہیں
دش دا سین و دھن تیو و کنت۔ مردھت۔ مل کہ
لئی ات اے سین و بڑھن ت۔ مل کہ کڑھیت روٹ
اسدلابیو و کنت۔

کار سیش، ات بانگھا میت و گول صاحبان
ایلھا نکو لوخ و۔ بیسیر زکا باز روشن گوستہ۔ بیٹے نک
خلال شتو ملائے حل داتھ۔

مرزا او صاحبان اصل نہ پڑھن ت۔ او مار دی پڑھغا
ن ت۔ دراہیں روشن میت و بیو و کنت پنک
ایک کوڑے، مرنا کرہ گول کڑے چکاں یک کوڑے
صاحبان گول کڑے دے چکاں۔

اشاں گرہادی آسام سوں کیت - کردتا نا بھت ڈنگ
کیت - ہوڑا مجاز کتش - ڈوک کتش او درست درائینٹش
نیٹ اغذی چکاں بالتعال داشت -

» اشانی اولی حال انت - سیدت تاران کتش دراہیں روٹ
کند کند گھنے کنت فسیدت گھنے پیو گھنے کنت -
ملا گھر توشة - بادشاہ گھنے گوشتی گھنے

وک تی ڈنڈیں باز مزن بیتہ - من کایاں لوغ گھنے سبیق ڈنڈیں
بادشاہ گھنے - ڈنڈ لوغ گھنے درائینٹی - ملا کا ٹک سبیق ڈنڈیں
روشنے گھنے صاحبان گھنے دلی ٹسینگھی آرائیتھنعت - گل اک لفتن
صاحبان گھنے گوشتہ -

» اغرضو امنی سینگھی انت - مناں پہ دل دور انت رہ سوادی
گرے انت گوشت جی مرزا بادشاہ جی مرزا بادشاہ گھنے من
دی گوشان - «

لے گھل دراہیں شف لشتنعت - او گریتیش دا بلنگھا
روش ٹک گھنے بادشاہ گھنے ٹک - بادشاہ گھنے گوشتہ -
در گرے نہ یا ٹک کتھی - مات ٹک کتھی - اشی گھنے گوشتہ
» مناں تجھے ماسی لوغ گھنے برامت - اشانی ماسی لوغ گھنے بڑتہ
مرنا گھنے نکو دیکم داشت - کہ بردھاں گھنے بیار - نکو شتو ماسی
لوغ گھنے - صاحبان دیتھی - صاحبان گھنے گوشتہ -

» بیگھا مرنا گھنے بیار - صاحبان گھنے وٹی ماسی گھنے دی گوشتی
ایذا چور دے کیت ہوا ہنی گھنے ڈوک گھنے مخن - بلاں بیتی

بیکھا مرزا گول نکو شمہ - نکو عَلغن دار ٹلو گر ته مرزا
 ادما حبان عَ یا هندا لغن دار ٹتہ - درا میں شفت مجالس کشش
 روشن ٹک عَ شا پیش عَ مرزا شہ نکو گور - صاحبان
 اندلک کو ٹو ماسی لور غ عَ - وزیر جنک ماڑی چک عَ
 نشیہ ات - اسٹی عَ دیتہ سٹتو بادشاہ عَ حال دائی
 ٹی جنک دوشی گول مرطوبے پیتہ - بانگھی من دیغنتہ
 بادشاہ عَ ولی جنک آلا بینتہ - زیر گپتہ بادشاہ صاحبان
 لکھتی - دا ہپت روشن عَ صاحبان عَ مرزا ز دلیتہ - مرزا ہڑا
 کو لونغ عَ مو بخانی دیستہ حلالی برو آر نکو گئی اندیں صاحبان
 ڈولی سینگھی آر ایستقفت کہ شوا دی گرینت من دی گوشنوں
 چی مرزا بادشاہ عَ - ہواں شفت دا بانگھا اشائ گر لیغا گواز بینتہ
 جما مرزا بادشاہ عَ جی -

مات دپت آنکفت - ٹک کشش - پت عَ گوشتہ -
 "لوٹ ہرچی اے لوٹی" اشی عَ گوشتہ -
 "مار بیکھا بارغ عَبل دئے ماروں" بادشاہ عَ بوكل داتہ -
 لے کل تیار بیغنت - درغ چرسخ عَ مدی ز ٹیش - لے
 شغفت - مرزا سی بیتہ - ندا شام عَ مرزا دی شتہ - اشائ
 لغت تیار کتہ - مرزا کہ بارغ عَ گلکوئی عَ سنتہ - بارغ عَ مالی
 جکتیہ - مالی عَ گوشتہ -

"اندر عَ تلامن نیاں - اندر عَ منڈل شتیہ ات" یہ مرزا
 ز ٹلو صدر و پسیہ مالی عَ دا قئی من بیکھا ایذا باب - لی عَزز

لقال ء نشه چی گوں د ہڈر داں اوار کتھے۔ مرزاء زالی
جر جان کتو بقال ء د لشار سنگت کتھی۔ سے تالی ژا
د ہڈر داں پر کتیش نڑتیش۔ ہمودا شقعت گو شتیش۔
” بقال ء لوغ ء پچے بیٹھی دھنی ۽ برانت ॥ ”

کلیں بھنج ۽ نکو ۽ سوا او صاحبان ء سوا دھنی دا لاغت
کلیں تشقخت مرزاء کلامی سر سایتھے۔ نکو ۽ گوشته۔
” ا با منی سر دی سآ۔ با نھما منی چک ۽ شک ۽ کفت
نکو سردی سایتھی۔ مردابی رلیش د بروت سایتھی۔
پکھی صاحبان ۽ دست۔ ماڻن ء زوار پیشخت۔ ماڙن
ڏاون نڑتیه۔ ماڙن هڪلیش۔ درا ہیں شف گوں پھندا پیشخت
چی سائرن کپیش۔ روشن ۽ چک ۽ صاحبان گوشته۔
” ماڙن ڏاون نڑتیه انت۔ ” مردابی کپتو ڏاون نڑ لو یکھی یں
ماڻن لگ بیتھے۔ اصل پھندا نخت ٻیل اشال گر جھنجو ہو۔
آہنابی نشه اید کپھتے۔ دیشیش کہ صاحبان کارانت۔ زالانی
سر سایتھی انت۔ مردابی رلیش۔ اے کوڑی تیار بیتھے گوں
زمائ۔ صاحبان ۽ پت مرددی گوں شنت۔ رندا جنا ٿا
اسکلفت۔ ینھئے گوں د اپیش۔
صاحبان ٿو گوشته۔

د هڪل مار گوں د اپیش ۽ ” مرزاء گوشته۔ ”

” من اکریں لکھ کرے ولی پت، شہر ۽ یادت نخال۔ شہر
یں پھجسته۔ مرزاء درک جھڑا یید کپتھے ٿا ماڙن ۽۔ واغ داتی

صاحبان ۽ —

صاحبان ۽ مرطاد سری انت - مرطاد لغت - ہے تو مرتدا
وکٹھتہ - گڑا صاحبان ۽ پت آئکہ - اشی ۽ زم کفر کرہ
دہکری صاحبان ۽ حکل داتر - "لواں منی پت انت" ॥

مرزا ۽ رحم بھن ۽ کٹھتہ - صاحبان ۽ پت ۽ گوشہ
، مرطاد کوئستہ منی تھی مرطادی طھیت نہ ॥
کوڑی آئیکہ - صاحبان ۽ پت ۽ گوئٹھتہ
، مرزا ۽ صاحبان ۽ مرطاد کٹھتہ ، منال دی کوئست کتھی ، منال
ساد ۽ تور د لا غھیتی ۽ او صاحبان مرزا ۽ نال انت ॥
کوڑی گرڈتہ - مرزا او صاحبان دی گرڈ لغت - بادشاہ ۽
ناہ پت روشن ۽ اشانی سیر کتھتہ -

مرزا ۽ بقال ۽ مزا بیٹیں الغایے داتھی ۔ داسائے ۽ مرزا
ہمیدا بیٹتہ نیٹھے ۽ تیاری کیتیش - بادشاہ ۽ مزا بیٹیں مدھی
لے داتر - او مولویے دی داتھی اشانی مولانا بیٹتو کڑادے نوکر
سنگت کیتیش -

منزال گرانا پھندال جانا آئیکو مرزا صاحبان ولی شہر
، پھجتختت - نوکرال مولکی داتھی نوکر کرہ لغت -
مرزا ۽ پت اشانی سیر کتھتہ - بادشاہی مرزا ۽ دات
مرزا صاحبان سیر و سوکا ڻ ۽ لغتت -

کسو پھجرے

بہرام شہزادہ

پیشہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ ونی زمین ڈکھری بادشاہ انت
رد شے ۽ بادشاہ ۽ نیکے لستہ۔ نیچ ۽ نام بہرام شہزادہ ایکتھی ۽
وش باز روشن کیس بہرام آٹکو مزن ٻلیتہ۔ بہرام ۽ پٹ
میں باز یہر ٻلیتہ۔ بادشاہی بہرام ۽ داسی ۽ وٹ گول آرام
ڊفٹھتہ۔

بہرام دور روشن ۽ سر ۽ شکار ۽ روت سری روشن عین کار
پیشہ۔ شکار کتو لوغ گر ڏونخت۔ دھنی روشن ۽ بہرام شہزادہ
کچھری ۽ لشتہ پیصلہ آں کنغا۔ دہمکری دسے آنی بادشاہ ہے
دگ ۽ گوستہ دے آنی بادشاہ ۽ نام سفے دے ات۔ سفے
وے دل ۽ آنکھ کہ موآں آدم نادہ آنی وطن ۽ گندال
لے کہ مے دگ ۽ گوستہ بہرام دیئی۔ گول گند غا گسونخ بیٹہ
او دل ۽ گوستہ ڀر ڏو لے بیت برائیں سفے دی شہی جھکل
۽ گلڑی روشن ۽ بہرام آنکھ شکار ۽۔ سفے دے ۽ دشانہ اذان
گول ٹکویں سچاں ٹھاھینتو اشانی الگھا جکتہ۔ بہرام ۽ دی پیٹ
قاضی او کر ڏوے نوکر دی گون ات۔ اشان کہ ماڻ دیتہ۔ لکھ
۽ شتو ماڻ آڑتہ۔ بہرام ماڻ ۽ زوار ٻلیتہ او گوستہ
من هڪلال گنداییں دیریں چند ۽ گزا ٿے کندت کنه۔

لے کر زدار بیٹھی۔ ماڈن شستہ کڑو بیانار نیٹ بال کتھی ہے
ہرم بروکہ بر طبقی۔
ہرم دینہ سپر قاصی گوں لوکراں ہندا گرلو آئکخت۔ ہرم دینہ
پتھال دا پیش پیٹ ته گر میوچم کور کتھنت دزیر بادشاہ
رت بیٹھ۔ ہرم دینہ امات آندھاری اس کر ٹو ہند کھی۔ ہرم
دالاں مکوئی نور لغون دات۔

بیل دنیسر گر سفے دے ہے۔ سفے دے کم دینغا جھبلاڑکو
ہرم دینی کو یہہ عکشتی۔ ہموڑا گوشتی۔ لغاموی۔ منی صدر
ہزار دے اسی بادشاہی تی اسٹ۔ دے ہے کنجھی کشتہ دالٹنت۔
ہرم دے آنی بادشاہ بیٹھ۔ دو دے مشف روٹی ہرم
ہس رپہر دے دینغا شنت لزان دلکی بی۔ دے ہے گوشتہ
ہے منی نجع من تی پت منی تی چک ہگنوج بیٹھال۔
سفے دے یک پری اے چک ہ عاشق بیٹھ۔ پری ہ
نام پلاں زادی اشت۔

سفے دے ہے چھاں نہ
لیتھ پہ پلاں زادی ہ باغے ٹھاھنیتی۔ او جوانیں مہنے باش
ڈاں در ہ تلاوے۔ تلاو ہ پری دی کامکنت او پلاں زادی
دی کا تک۔ آہنی ہ زا بڈا سفے دے کا تک پلاں زادی ہ
ہزادی حیال کتھی۔

روشے ہ دے تیار بیٹھ پہ دی کارے ہے ہرم دینہ
کوشتہ اشتی سفے دے دشته۔ او شہتمی روٹ ہ درائی

کتی۔

دے کے کہ لڑتہ تہ بہرام عَ کنجی نژڈ تو باعَ آ تکہ۔ ہمودا
تلاؤ سرانشہ۔ ادارجی عَ سے عَ جھی عَ درشک ٹرنت
لے پھوڈالشہ۔ دہمکری دیئی سے پر جی شفر کا جتو تلاد عَ
اسکنخت۔ جان ششیں۔ یکے عَ گوشہ۔

”تک عَ کنت من دا بے دیتہ مارٹا یکے گارانت یا گذری
و دی ہمیر زکا گوشہ دھمکری بہرام جبرال لانچغا انتہ
درک داتھی جبراں چک عَ لشہ سے جبر پلاں زادی عَ جبر لغتہ
پر یاں جھسے ترک سینہ جھسے پر آمتر۔ بینک پلاں زادی
گوشہ۔

”من کا یاں منی جبرال دئے یا اشی اقرار گپتو جبر لغتہ۔
پلاں زادی عَ جبر حوال عَ کتو اشی سکت بیتہ۔ باقی دوئیں
گڑ لغتہ۔

بہرام او پلاں زادی ہمیدا جواہیں سہندے کاٹی و پھٹے جھیٹیں
اوٹا کی سیغتہ دا پدت شفت دہبت روشن عَ ہمیدا۔
لغتہ۔ سہتمی روشن کہ بیتہ بہرام عَ گوشہ۔
”ترے ہمیدا بی من رووال بارے گڑ دا۔ ”پلاں زادی عَ گوشہ۔
”سخنے دے منی چک عَ گنوخ انت۔ مناں باڑت۔
بہرام عَ گوشہ۔

”ترے بے دنست بی۔ تراکس ٹوک عَ سخنست یا۔
بہرام دو غَ عَ سخنست مونجاںی عَ سخنست۔ دہمکری سخنے دے

اُنکہ سفے دے عَرپول کشتہ۔
و تپھے موجھائے۔ حال دے یا جھٹے و بہرام و انجھائے
کتہ نیٹ گوشتی۔

”دے ای اقرار و دے۔ گرم تاحال و دیال۔ سفے دے
و اقرار کتہ۔ بہرام و گوشتہ۔

مناں پلاؤ زادی و بشک دبل یا درد کے وارسے دے و
چھپ کتہ او تو نیٹ گوشتی۔

من را مری پلاؤ زادی چک و گنوخ آں۔ میں من جنک
انت۔ ترا بشک انت“

لے دوئیں سنگت پیشو بارع و آنکعنعت ہوڑا کو لوڈمکو
بہرام و گوانک ججہ تہ۔

مپلاؤ زادی درع و درکفت۔ سفے دے و ترا مناں بشکشی“
لے کہ درکبیتہ سفے دے تستہ پلاؤ زادی و سفے دے ہرودی
نیٹ و کتہ رسی ہے و یوڑکتی۔ دے بازو ہش بیتہ۔ نیں
درایں روشن سفے دے۔ بہرام شہزادہ پلاؤ زادی بارع
و جز انت روشن باز روشن کیس دے مشہہ چکرے و
بہرام و گوشتہ۔

پلاؤ زادی تردمی موجھابی۔ من دی۔ لے کیت ماٹول
ماڈی بہت و ڈیہہ و روں۔ ”ینے ط و دے اُنکہ۔ لے ہڑیں
موجھا انت۔ دے و پول کتہ۔

حال و دینت شوا پچھے موجھا انت“ جھٹے اشال مال

نہ ذائقہ۔ نیکت حال دا تئیش گو شیقش۔

” دے ای اقتار عوکن ۔ ” اسی ع اقتار کتھ۔ بہرام ع گوشہ
ہ بیس مار موکل ع دے ماروں وئی بادشاہی کنوں دی مدد دلی
گندولی۔ ماتحت و پت ع گندول۔

دے ع موکل ذائقہ۔ او پچھے دی داشتی کہ ڈک ع تادی
من کا یاں۔ او کڑ دے ذے دے دی سنگت داشتی۔ کہ بہر بخوبی
دے آں دا سنہر ع آڑتھ۔ بہرام ع دے آں موکل ذائقہ۔
پلاں زادی ع پول کتھ۔

” تئی برا در کسے است انت ۔ ” بہرام ع گوشہ۔
” ٹالو ہار است انت۔ ”

اے لوہار ع گودر شیغفت۔ لوہار ع پجھ آڑتھ بہرام دراہی
کتھی ع بہرام کٹلوک کتھی۔ بہرام ع گوشہ۔

” من بہرام نیاں ۔ ” لوہار ع گوشہ۔
” بہر کسے استئے ۔ ” اشائ گوشہ۔

” مار ہندے دے رے، ماسوڑا گردی ۔ ” لوہار ع مارٹی ع ہندے
ذائقہ۔ ہموفدا اوتا کی بیغفت۔

پلاں زادی آسکانی گوڑ دع سواچی لواڑت بہرام
روت آسکاں جنت کاریت۔ روشنے بہرام ششہ شکار
ع ۔ دیر کتھی ڈھمکری دزیر ع سنگتا پلاں زادی دیتھ
ہے ہڈیاں آسکو لوہار ع گوشیقش کہ ہے زال
ع دلی۔ کمی انت۔ ” لوہار ع گوشہ۔

”آں سوڑاگرے نال انت دت ششہ شکارا“
ونیں بادشاہ عز مرظوماں شتو حال داشت۔ بادشاہ عز گوشۂ
ہر مرد بیار نتی۔ اے شنخت زال عز گوڑ۔ زال عز گوشۂ
و دالی میں مرڈ دایدا نہ انت۔ بارے من کایاں۔ من جوانی
جہاں عز کنال کایاں۔ ”لے شتو بادشاہ عز حال
دا تپیش۔ بادشاہ زہر پہنچتہ کہ تک عز بیار نتی قی من چھی
پوہ نوال رکے چیاریں شتو لوہار دی جپیش او اندر عز
زکے کوٹ عز پستختہ۔ زال عز گوشۂ۔

” درد کے عز صور عز کنست من جہاں جان کنال بیں پوئے
سنگتی عز کایاں۔ زال عز پری و الی جہر جان عز کنٹو بال کتھی۔
او لوہار عز گوشۂ۔

”لوہار ہرام عز سلاماں مئے۔ گوش من رو غایاں۔ من دال بھجے
دی ملک عز۔ اغز کس عز نہ گرڈ دینہ تھے من کوں سنے دے
عکایاں۔ تے دی ہمیدنا بیا۔ منی وطن عز نوال بیا۔“

بادشاہ مرڈوم شتو بادشاہ عز حال دا تپیش کہ ہرام عز
پری ایک زالے آڑتہ۔ ہرام دت جنگل عز شۂ۔ بادشاہ
عمرزاں میں اڑدے تیار کتھہ کہ روں کہ ہرام عز کشوں۔ لوہاری
پیٹہ تھے شتو حال دا تھی عہرام عز گوڑ عز پیٹھا تھے
لوہار عز گوشۂ۔

”بادشاہ اڑد پینا غا انت۔ گھنکن ترا کنست۔ تی زال عز
دی گرف کتھہ او گوشۂ سفے دے رے ڈیہہ عز من کایاں۔“

دیمکری بادشاہ اڑڈا سکھ - پیرام عَ دے ۽ پٹ تاداشت -
 چل ہزار دے ہسکد سخے دے دیا گوں انت سخے دے ۽ لکھ
 حاضری شکر سہش ات - گزر پیٹہ بارے آنہاں دی کارا یفناں
 نیں بادشاہ لشکر رکزیت - پیرام عَ گوشته -
 "کسے میں تک عَ بیٹ - ہوال آنگو جک انت - کسے بادشاہ
 تک بیٹ ہوال پیدا جک انت - بادشاہ ایکا سرا سکھ -
 سخے دے ۽ پیٹو دفت ۾ کتھ - شہر عَ شقعت - ماتا نو جھی
 عَ جقٹہ ات - آمدھاری عَ ڈاکشو بادشاہ کتھی - لوہار عَ گوشته -
 لوہار عَ گوشته -
 "وہم ڈلکی کتھی - ہمیر لکھا کنانے چوک بادشاہ کتوں - من دی گڑوال
 کایاں -"

پیرام دے آنی سنگتی عَ شتمہ - یہٹ شتو سخے دے ۽ شہر
 عَ - ہبڑا اولی باع عَ او تاکی پیٹتھ - سخے دے ۽ وقی دے ..
 لوٹا میتھوت کر کسے پریانی ڈیہہ عَ سوھو انت - محلان گوشہ
 "ماچھی سوھو زاروں - ماٹہ نیں پھوڑا آنگو غول -"
 سخے دے ۽ دلی براثت - کالا دے ۽ نیخا پیغام کتھ -
 کہ می آدم زادہ نج پیدا غا انت - اشی عَ پریانی ڈیہہ عَ دس
 اے لٹ لقعت - کالا دے گوں گیست ہزار دے ۽ سلامی
 ہتھکی - او بیکھا او تاکی پیٹو - بانگھا کالا دے ۽ کھل دے
 لوٹا میتھوت - دے آں ٹراپول کتھی -
 "شو اکسے پریانیں ڈیہہ عَ سو ہوا نت کرد ۽ دے کاں گوشہ

ہادشاہ سلامت حاجی سعی نہ اول کالا دے غرفزائیں
بلات کنڈا دے نیغا پیغام کریم گوشتی
بنے دے ڈاڈم نادہ ایں زیج پیڈا خا است۔ اشی سلامی
ڈیا او اشی ڈپریانی ڈیبہ ڈس

لے حمیدا تیار بیعت۔ دے گلے سندھ ٹپی ڈنڑال
گیانا اسکو کنڈا دے رو شہر ڈچ جنگخت

ہزار دے علامی ڈاٹکی۔ رغ عہ برطانی، رشف عہ اوتاکی
بیعت، بانگھا کنڈا دے ڈگوشتہ۔

تکے شوارثا پریانی ڈیبہ ڈسوہانت۔ پکے ڈگوشتہ
منی پت ڈیمی کسوکت۔ پت شا چمال بیس کورا است۔
کنڈا سے عہ ہے آرائینہ سہی عہ ثا پول کتھی۔

ہلکا ڈستنے دے رو لٹ دی گون ات اد کالا دی عہ
چھوی جوڑائے او سیر بخ دی گون ٹنت۔ کنڈا دے ڈلشکر
اٹھاے منڈلی گرانا اسکو ہمیدا پیچ جنگخت
ہندا برطانی۔ لے کل گرڈ لغت — سرا اسکہ بہرام۔ بہلما۔

اویس کنڈا دے عہ کہ ڈوپی لے داٹھ۔ ڈوپی سر ڈکٹی ڈیں
کس دیت لختی ڈچرا ناچھا نا شہرے نزی اٹکہ۔ دیتی چیا ڈرڈ
لشتو حال حوال عہ کنغا است۔ سری ایں مرڈو عہ حال ڈگوشتہ

به حال حیرانی است. مادو شی پلا زادی و سرع پهرو دانترنیل
 گذلخول لی هیری^۱ که ماسنلا اد تاکی. دو شی پهرو و حکم
 ملتهه - مادی پهرو و رو فا ادل لی هیری^۲
 آهی دگو شته^۳ همینی کو لو عه هودا پلال زادی المرا
 است اندر عه پخزد و اندر ایست^۴
 اے دی سی بیشه - هودا شته - شهر عه آسین کلاتعه
 اشی و در وانزع و لکت جسته بو تکی پهی حیر لغت که کیا پوتکه
 اشی و سریخ چمال ثنت کس و نه دلیته -
 بهم سدهای معا اندر عه شته - هودا اندر عه شته دیشه
 پلال زادی اندر عه بن است. ای شته دیشه دیشه پلال زادی
 باز کا هنل است - ادو شینی کوشقا است که هر هندے و بهرام
 هیا - مرشی من ز پند غال پنا می مرا - دمکدی بهرام و الوپی
 زا سر عه ایه گیزته - پلال زادی دشنه بیشه - پهرو دار عه گوانک
 جشی^۵
 "که لغنه پی ایه بیار" پهرو دار عه لغنه آڑته - پهرو دار گذلخ
 شته - اشال لغنه داڑته - پلال زادی و دنی مات و پت
 آرا بینه اد گو شته^۶.

"شو امنا بهرام و دینت که نه" اشال گو شته -
 "ایذا بیاتکیں ما نرا داشت" -
 پلال زادی و افترار گپته - او گله اگو شته و

بہرام شہزادہ۔

بہرام کوپی ایرگیزتہ۔ اے وہش بیتخت۔ پلائیں
ڈاپنخرب دع بولکیش۔ پہردارال مول دایش۔ اشانی سیرکیش
روش بازگوستہ روشن کیس نیٹے بہرام دیواری کٹھے پلائیں
نادی پرے چک نیا ستون گور سعدھامی کندھا دے دارثتہ
جھٹے ہمیذا اوتاکی بیتخت۔ اعذیں ہمیذا ڈالٹ لغت۔ سکو
لا دے گور۔ ہمیذا یک شفے اوتاکی بیتخت۔ گڑانی
دے گور شفخت۔ شفے دے بازو ہش بلیٹہ۔ بارغ اوتاکی
بیتخت۔ شفے دے گول بازروش اوتاکی بیتخت۔ نیٹ
وٹکا مینتو۔ ولی ہندما آٹلخت۔ بہرام دادلی بادشاہی کٹھ۔
لغت سیر و سوکا فی عَ

کسو پہ جھرے۔ من پہ درے
پکھہ درڑ برے۔ دارٹ لوں بیورے

کنوں بادشاہ

بیہتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ ہے شہر پنچیرے نشیہ پنچیر
 ہر روشن ہے چنگل ہے شت۔ ہمودا لشت۔ روشنے ہے زلفیں
 مارے کپنیہ دیشی۔ نہ ساہ استین۔ نہ بے ساہ است۔ اشی
 ہے دار ہے سر ہے مار زد تو ہندابڑتی لوغ ہے ایہ کٹی۔ زال ہے حال
 ندا تی۔ پنچیر کہ دو ہے شتم۔ زال ہے دیہتہ اڑکے ہارے کپنیہ
 است پنچیر کہ آنکھ زال ہے پول کتھ۔

”رتکی ہار آڑتہ“

پنچیر ہے گو شتہ ”من تہ کسی ہار نیاڑتہ“

پنچیر ہے ہار زڈ بazar ہے شتم۔ ہمودا وہ پر پنچی۔ کہ ہر کسے ہاگد
 بیہتہ۔ بیٹت مناں ہذا بارٹتی۔ کس نیاٹکہ۔ یٹک بادشاہ زال
 آنکھ گو شتی۔

”ہار ہے مناں فٹ۔ تہ برو دو مردور بیار۔ سہر جپ ہے زر زملت
 کفت۔ بلان زیر است“

پنچیر ہے جھٹے بازار ہے مزدور پولتہ۔ بچی نہ دلیستی۔ کڑ تو بادشاہ
 زال ہے گو شتی۔

”من مزدور بچی نہ دلیسته“

بادشاہ زال ہے دو مردور داتہ۔ روشن ہمک ہے دار دش

بَلْ اشال نزدِ حُوشِیش۔ پیگیا وَا کو ٹوے ٹا زال بُر کیش
او گدا بس کیش۔

بادشاہ زال عَنار نڈ تو دیجوے اندز عَامد کشے۔ دریے
بادشاہ آتکه۔ زال عَحال داشت بادشاہ عَن۔

ک من په و تار ہارے کے پستہ۔ بادشاہ عَگوشتہ۔
برد بیاری من گندل نیں۔ بادشاہ زال عَمحل دیکھ داشت کہ برو

پلو عَبیار۔ مولد شتم۔ چک کتھی دیلو کڑو کعنخا۔ آتکو بادشاہ
زال عَحال داشت۔

ک من دلبو نڈت نیاغا انت۔ زال شتم دیکھ کہ بونکھی۔ اندز
سنہرائیں چورے ات۔ بادشاہ زال باز وہش بیشہ مولد
ڈگانک جتھی۔ مولد آتکه۔ مولد عَگوشتہ۔
برد بادشاہ عَمستا عزیزی عَدیت۔ ک من پچے آڑتہ بیو

مولد عَشتو بادشاہ عَحال داشت۔ بادشاہ سدھالی گو ٹوڑ
شتم زال عَگوشتہ۔

ہتھی لاف کہ پُردنہ ایت۔ تھ شوں چک کٹھی۔ زال عَگوشتہ
مناد عَچک عَکی ایت۔

بادشاہ عَچور دی شخان داشت۔ چور دی نام کنوں بادشاہ
ایر کتھی۔ مزاں تیراتے کتھی۔ روشن باز روشن کیں دیجے دی
ہور دی مزن بیشہ۔ بادشاہ عَوزیر دیم داشت۔ گوشتی ٹبر دکنوں عَ
تیار بیسٹ۔ او لڑتہ۔ منزلاں گرانا توارے دیئی یینا غا انت۔ آنکو

بادشاہ کیتیش - حال حوال کیتیش - بادشاہ نجع عربہ زال
منارہ غایل ہے وزیر عُوگو شہر -
بادشاہ سنبھرا میں پچے ہوا ہی عُوپہ زا سے پولخ عروغیا بالیہ

گڈی وزیر عُوگو شہر -
بادشاہ سنبھرا میں جکر ہوا ہی عُویہ مرڈو سے پولغا یاں ۔ ”
اشاں ہمینا سانگ بندھی کہتے - وزیر گڑ تو آتکہ - بادشاہ مرڈتہ -
وزیر باز جوا میں وزیر سے اٹت - وزیر عُوگو شہر -
” کنوں ترا کشت - تہ د تارڑا ایذا کش ”

کنوں شف عُلٹتہ - منزالاں گمراہنا پھنڈال جنا تا آنکو دلی
وسروک د شہر عُوچھتہ - ہمود پورھیات کتی - روش باز روشن
کیں گوستہ رد شے د کنوں بارغ عُشہ - ہمودا تلا بے اٹ ملاجہ
بادشاہ عُمنڈ گول سنگت ع جان روشودغا آتکہ - اشال
چور دیتہ - لٹ جھومنیتیش کہ روں چور ع جنوں - بادشاہ
جنک عوچھا اڑتہ پلیل کھٹی ” -

” تہ چھ پے کار ع کنفا ٹئے ”، اسٹی عُوگو شہر -

” من مزوری ع کنعا یاں ”، بادشاہ جنک عُوگو شہر -
” بیا ماڑی ہم اوٹاک ع کن من ترا تختواہ ع نشتعیں صندیاں ”
رد شے د کنوں ع تاخوذ اٹک تیار بیتھت کہ روں کنوں
والی زال ع پیر کنوں کار روں - اے لٹ لٹھت - منزالاں گمراہ
آنکو شہر ع پچھتھت - کنڈل د اول ع سرگے دا بادشاہ مارڈی
بڑتہ - ہے درایں شف ہمیندا لٹھت - بادشاہ جنک گول

کنول و تیار بیتخت - او ما ذل سچ کنا یعنو اط لغخت -
بادشاہ لشکر اسما کپتہ - اے دی پہ رہنا کپتختش - ہمکی
انکو گون دا تیش - بادشاہ جنک عا گور شتہ - پیٹھے و
من مرہاں - کنول و گوشته -

با گھا عالم پے گوشیت مر ڈجکتہ نال مرتہ - کنول عزجم دل تو
دیم و پیتہ - ہے کل کشتفتی - یک لگنے سراں کہ - بادشاہ جمل
ڈگوشتہ - ہشی و کنش - کنول و گوشته -

نه ہے مار گول دات نخت - اے لاثخت - لگو پہ رہا -
نزلاں گرانا آ تکو دریا کندھی و او تاکی بیتخت - روشنے و
زال دلتی سرے شود غا کنول دا بات - دہمکی لگو و گن
ا اتھ - لگو و کنول و زجم جئی - کنول مر ڈتہ - زال و بہت کتو
لگوکشته - زال و کنول و کشکٹ و دا پیت روش و گری -
پتی روش و پخیرے آ تک پخیر و بدل -

پھے کسوے انت - زال و گوشته -

ہے لگو و منی مر ڈوکشته - لگو دیا من کشته - پخیر و کنول
لدوکشته - کنول دراہ بیتھ پخیر تکے و شتہ - کس و دلیتہ
اے منزلاں گرانا آ تکو شہرے و زی بیتخت - علم
لہانا آ تکعنت - آل شیدت منی ہمان انت آل شیدت منی
اک انت - بیٹ پول کتیش -

ٹھکشی ہمان بنت - کنول و گوشته -

سہواں مزن انت یہ

اٹاں بٹلو ہمان کنگفت - نخان زہر ماں کنکش - ننن ۔
آڑ لقش - نال سئی بیدیتہ - کنول ۽ زبے بھور بینتہ - ائی ٻامنہ
کلہ - نیٹ زبے بھور بینتو بینگے ۽ دا تکش بینگ هر طرفہ بینم
شف ۽ تریکھڑا - اے دے ماڻن ۽ سنج کو شفختہ -
منزل لال گرانا آنکغفت سہندے دو مردو دیشیش پیڙا ٺا
انت - اٹاں گوشہ -

"ہے اغدیں مار بچھدا ئے ۽ جنت یہ"
ہے نری آنکغفت دستاں گوشہ -
"پیا منے بادشاہ بی" "زال ۽ گوشہ -
"ماں کنول برو" ।

کنول شتو بادشاہ بیدیتہ - ہمیدا دی زاے گپتی ۽
روشے ڳوھے آنکله - بکو ۽ گوشہ -

"دشتاڑا کنول ۽ پول ۽ کنٹ رہ ذات ۽ کیئے ۽"

کنول کہ آنکله زال پول کشہ -
"ذات ۽ بل دیئت ٿا" اغدیں پول کیش - نیٹ کنول ۽
گوشہ -

"بانگها شوار ڏسال" ।

شف روشن بیدیتہ - در بارا ۽ کنول گول دلی زال آنکله کنول
آن ۽ پھیشہ دا سریں ۽ آف ۽ شہہ پول کشی -

ذات عیول ء کنت کرنے یا اشال گوشتہ۔
”ہاپول ء کنوں“ دا گٹ ء اکت ء سشنہ پول کئی۔
”پول ء کنت کرنے“ اشال گوشتہ۔

”ہاپول ء کنوں“ اکنوں ء بال کٹو برو کہ شتہ۔

زال کار بھی بستغت نیٹ یکے زال بیٹہ سکے ء وقار
مرڈ ما صینہ او بادشاہی کئی۔

اشی ء عالم بیچ کتہ کہ

”ہر کسے ء کسوے ڈستہ آہنی ء پنجاہ روپیہ دیاں“ ہر کس آنکھ
کسو ء کنا نا پنجاہ روپیہ کرنا یا شتہ۔
رد شے ء ناخوئے ء وقی نیچ سنگت کتہ کہ رول کرے
کنوں۔ دریا ء کندھی ء گوستغت شف ء ادرشکی بھنے ء
بستغت۔ دیش لورے دزے۔ نیٹ چیار مرڈ آنکھ کے
ہیریں یکے درنائے دی گون ات۔

لے شتغت کسو کنخ ء ناخو ء کسو کتہ۔ وہمکری چورہ
ء گوشتہ

”دوشی ایں کسو ء کن“ زال ء ساء کپتہ۔ گوشتی۔

”دوشی ایں کسو ء کن“ تاخو ء گوشتہ۔

”دگ ء من دیتہ لورے“

زال ء گوشتہ ”مجھا می ء کنی۔ تی اصل روپیہ انت“
تاخو ء گوشتہ ”دگ ء مادرشکی کندھی ء نشیہ ٹول مادنے
لورے دیتہ۔ نیٹ چیار مرڈ آنکھ کے تاخوئے ء۔ یکے درنائیں

سنهڑا میں مرڈوے ۽ ”
زال ۽ گوشۂ-

بیانال میں ”ناخوء بڑ تو ڈستہ- ولی نز ڦلن گشتہ- زال
ٻہمیز اتلادے پٹائیتہ او تلاد زا شیر ۽ پر کنا ٺینتی- چن
و پری شیر ۽ دیش کمت- شف پیشہ ہے آنکخت گول
پھجعا شیردار ٺلغشت- زال ۽ ولی مرڈو پچھر آڑتہ-
ہے ناخوء گوشۂ-

”پر کسے ۽ مار گول اے نیخی کشتہ- سہر ۽ بیشیں سہرچی اے
لومتی ۽ مادات-“
زال درکپیتہ دے آئی افتار گپتی- منال کنوں ۽ دینت ”
ناخوء گوشۂ مے ولی چشم کنوں گور بیغشت- میں کنوں آنکدے ہے
شف روشن بیتۂ-“

زال ۽ گوشۂ ”رت افتار دت کرتہ میں مرڈا نت ” ناخوء
دا نتہ- پڑی شمعت- کنوں گول زال ۽ لرع ۽ آنکخت
چی اے روشن ۽ بادشاہی کشی- گڑا تیار بیشہ و سرک ۽
ڈیہے ۽ منزل اگرانا ہمودا شۂ پیغام کشی به کہ تی جنک
من بڑتہ- اول ۽ دی من سانگ کشتہ-“

بادشاہ ۽ گوشۂ ”من لوگ ۽ پچی نخناں- اے شمعت-
بادشاہ ۽ مزا بیں حیراتے کشتہ- جھٹے ہمیز او تاکی بیغشت
نیٹے تیدی کیش- صند مرڈو گول گیز تیش- ہم تکو ولی پیٹ ۽
شہر ۽ ہمودا پیغام کشیں کے بادشاہی بڑا بل یا جنگ

ناخوذ اک په جنگ ۽ آتکه کنوں ۽ جنگ
بشو بادشاہ بدیتہ۔ صدیں مردو حندو ڈیسہ ۽ دیم دالختی
ت گوں سیر و سوکانی ۽ بادشاہی گشتی۔

اسوبہ جھرے

بیکھا باشا

بیتہ باشا ہے۔ باشاہ باز سخنی ایں باشا ہے ات۔
باشاہ ہے مزاں روخے ات۔ روغ ہے ہپت دعا روغ ٹنت۔
روش ٹپ ہے ہر دروازغ ہے تلگوی ٹکرے بیکھی او گریوال
دالی روشنے ہے پچیرے آنکھ۔ سری دروازغ جیرات کپتی۔ دوہی
ہے پچیرنگا ہر پسیں دردانہ نانی جیرات کپتی۔

دوہی وحث ہر عوش سب ہے اعذیں پچیر آنکہ سری دروانغ
ہے جیرات کپتی۔ دوہی ہے بیکھی ہے تہ باشاہ ہے گوشتہ۔

”نئے پچیرے ہے نئے تا پچیری گھاڑے است انت“
”پچیر ہے گوشتہ۔“ نئے باشا ہے ہے نئے ترا باشا ہی رنگ
است انت۔ باشا۔ سوال انت کہ بیکھا باشاہ انت“
باشاہ ہے پبل کتہ تاں ہے انت۔ ”پچیر ہے دس داتکہ
آل تک است است ناسے۔“ باشاہ گرٹی روشن ہے ایک
ویکھا ہے لڑتہ۔ منزلال گھانا آنکہ بیکھا باشاہ ہے شہرے ہے۔ بیکھا
باشاہ ہے ہپت شہر ٹنت۔ اے ہمودا او تاکی بیتہ۔ سری
شف ہے لغن دار تی ہے بانگھا کڑو بیتہ لغن دار تی۔ ہمہش
لغن تلگوی کدھے ہے آڑتہ۔ او پہ ہر کس ہے کار ہلش ہمشال گوشتہ۔
”کدھا بر“ باشاہ ہے گوشتہ منی کار ہے انت۔“ ہمشال گوشتہ

ردازانت ۔

ہمیرنکا کنان بادشاہ شش شہر عاشتہ۔ پھل گول کنان
دینی شہر عاشتہ ہی بیٹہ کے بیگھا بادشاہ بیٹھا انت۔ ویجھ
ڈکھتی ۔

میں بس سکھا بادشاہ عاگوئر ۔ دزیر عاشر نہ لے نشته مجالس
لئی۔ اشی عاگوشتہ۔

”من میں اس تزاںے ۔ من گول تراسیر کنال ۔“
پیگھا بادشاہ عاگوشتہ۔

”پلال بادشاہ عا حال ۔ بیار گڑا تراسیر کنال ۔“

دوہمی روشن عا لے لڑتہ منزالاں گرانا آستکہ ہواں شہر عا۔
بادشاہ عاگوشتہ۔ بادشاہ عا پول کتہ

”تی ۔“ پے کارے ۔ اشی عاگوشتہ۔

”من آستکمال گول بیگھا بادشاہ عا سیر کنقا منال گوشتی ۔“

پلال بادشاہ عا بیار۔ نہیں دینی حال دے دئے ۔“

تہجے بادشاہ عا کندتہ۔ لے کیں بھجا بیٹہ۔ اعذیں گر بیٹی۔
اوگوشتی ۔

”ولیری منی کتابے ات۔ من کہ کتاب پڑھت۔ دے پری
مرک، جن کھل کتا تکنت مجھ بیٹنت۔ من ہمثانی بادشاہ
تال۔ روشنے عا پری اے عاگوشتہ۔ کتاب منال دئے میں
گڑ دینال کارانیں۔ من زال منے گپستہ۔ دے ع۔ پری عا منی
کتاب پڑھتے گڑ دینتو کتاب نہ ذاتی۔ من گیر کارال دینی کتاب

کندال۔ اعذیں گندال کتاب نہ کارانت۔ گڑا گرے اک۔
 زہر و حنفے دے عہ دوال گٹھاں۔ منی حال بہش انت ترا
 کوں کسے سیرے کہت ک نختت ॥
 اے مرد و ہمیدا زا گفرتہ۔ آیکہ بیگھا بادشاہ عہ گور گوشی
 اش کن حال عہ ॥
 بیگھا بادشاہ عہ گوشہ من گوں سترا سیرے نخناں ॥ اشی ॥
 گوشہ ॥
 "تک اترار کشہ۔"

بیگھا بادشاہ کہنی اے بیتہ بال کئی سائے بیتہ بازے رہنا
 پکتی۔ بیگھا بادشاہ کہنی عہ زا بال عہ کنا نا آسکو دریا، مزاں
 در شکے گوں بھپلاں جکتہ۔ اے بیتہ بلبلے۔ پھل کھل داڑ تغفتی
 در شک حشک بیتہ۔ اے اولی بادشاہ پیشو ہند رہ تاک عہ گرتہ
 منزلاں گرنا آئیکو شہر عہ پھجتہ۔ وہ کری من گڑ لخاں من سئی
 نیال۔

خادم خان

بیتہ بادشاہ ہے۔ بارشاہ خدا میں چند است۔ اے نشوتو
وی زمین ٹکری وی واڑہ است۔ بادشاہ لوگ عینکے
بیتہ بادشاہ وی نیچ ٹنام خادم خان ایرکتہ۔ خادم
دالی کسن است۔ کہ سیت مرٹنی۔ بیش بادشاہی ٹنام خادم
ہا باکنغا است بابا گو شتم من ترا زالے دیاں۔ خادم
وی نہ مفہم۔ یہٹ بابا زور بیتہ خادم وی بادشاہی جنکے داتی
روشن باز گو شتم روشن کیس یہٹ خادم ٹنام گو شتم من ہیں
رداں قی دھنے ہے۔ جھٹے ہے بابا چہر بیتہ کہ مروچرل کئے من
میں پیر بیتھاں ملی بادشاہی ٹنام سنبھال۔ بابا ٹھک کتہ۔
خادم زور بیتہ۔ او شہر اشتول کر کتہ۔ منزال گرانا آٹکو ٹنی و سرک
و شہر ٹنام و سرک سی نہ ایت کہ جا ہے می زامات است۔ اشی
و گو شتم سان لونکری دیٹن۔ من چیار مرٹو ٹنام نوکری
و کوت کنال۔ بادشاہ ٹنام نوکری داشت کہ مرٹو ٹنام برعنی پور غنیمات۔
او گو شتم اینا سیبارے ھلکیہ است۔ ہمشی ڈائی کن
ہیں ہے بیگھا بادشاہ ٹنام جند ٹنام بارواڑت ہر شف
و سیبار ٹنام دو منظر میں) آڑتی ادیک بڑے گول یک آدم

زادہ لے۔ خادم ڈیچول کتھ داری منڈھے رُڑ تو ہمڑا کر سید
کاتگ وھڑ دیساٹ مہڑا ایر کتھی۔ بُزے لبھی دو منڈھاڑی
دی ایر کتھی۔ سُدھو روٹھ کھٹے کھٹے پلٹو رحم رُڑ تو
کٹھے اندھہ کٹھتہ۔

شفیقیں پیشہ سیسار اکلمہ۔ بُر دارٹی او آڑت دی
دارٹ لعنتی نیٹ دف کہ اڑاٹنی منڈھوڑا تر دیکھری
خادم ڈر تھم جتھ سیسار بھور بھور کھوچنی داتھی دلے زدا
گڑتہ۔ شفروش پیشہ عالم ڈکھ دیشہ دیشہ ترطیش
کہ جاہے سیسار جگتیہ ات۔ بیٹھ اشی ڈاہنی ڈاہنی پیشہ
کہ سیسار خادم ڈر تھی کٹھتہ۔ حال دا بادشاہ ڈشہ
بادشاہ ہاڑی ڈسہش بیشہ۔ خادم آراٹنی او تھخواہ باز
کتھی۔ ولی جنک دی خادم ڈاٹھی ہے جنک ارت
اول ڈی خادم ڈاٹیہ سکے دو میں دراہیں روشن پھی
ڈافت۔ اصل کڑ دلوست۔ بادشاہ جنک خادم کنت
گوانک ڈجنت اے گودی کنٹتی۔

روشے ڈے دو میں باغ ڈشتخت۔ لشیہ شفت کر
سوڑاگرے ہے دگ ڈکوستہ۔ بادشاہ جنک دیشی۔ او
گوں گندھ ڈچک ڈعاشق پیشی۔ سوڑاگرے نکوئے دیم داش
کہ بڑ بادشاہ جنک ڈپیغامال دئے کہ من تھی چک ڈعاشقان
نکو شتہ پیغام داتھی۔ بادشاہ جنک ڈگو شتہ سوڑاگرے ہے
چورو ڈکوں ڈپیغامال دیم دئے۔ بادشاہ جنک سی نہ ایت

کہ میں ہڑداشت - سوڑاگر ۽ چکور لوماں نشہ پیخانم دیکھ داتی -
پورو شتہ بادشاہ جنک ۽ پیخانم داتی - بادشاہ جنک
ڈگوشنہ -

• خادم تھی پھے صلح انت گول سوڑاگر ۽ پاری ۽ کنال کے نہ
خادم ۽ گوشہ شتہ -

• آں تھی کارانت -

بادشاہ جنک پیچھا سوڑاگر اپنیتہ نشغت - کڑھی
پیچھا اس، لفون کھٹی - سوڑاگر ہمکہ خادم دی گون انت - بادشاہ
جنک ۽ شراوی دو بھجے دی آڑتہ - سوڑاگر کے آنکھ میکوں ہلر
بادشاہ جنک ۾ گھٹ زداتی - اونشغت لفون وارٹیش لفون
۽ سوڑاگر ۽ شراو داشتہ - سوڑاگر شراوال گپتہ بادشاہ
جنک ۽ سوڑاگر ۽ برست او ریشانی پک بھلوٹے سائیشہ -
درست گول خادم ۽ دارٹھی نشغت -

شف روشن بعیثہ سوڑاگر بازار ۽ کشہ خاطم دا ہو جیک
اکند کند زرظتہ - سوڑاگر ڏھی لڈل دیم پہ کندھے ۽ راشی
خادم شتہ بادشاہ ڳوگر کہ میں حسادا کن من روایتی ڈیہر
۽ گرفتی ۽ کما یاں سیر ڪنال - بادشاہ ۽ حсад کتہ - خادم گڑتہ
ویشی ہند امنز لال گران ٺپنداں جننا ناماں کو لوغ ۽ بھتھی - خادم
۽ بابا ہازی ۽ ڈسیشی بعیثہ - بادشاہی خادم ۽ فانی -
خادم ڦدیتی سیر تیاری کتہ - لٹھ لختت آنکو سرک ۾ لوغ
ڪسیر کھیش میلہ دیماں - سیٹھ بھنج لڑتہ آنکھت لوغ ڦد

خادم بادشاہ است۔ رو شال کچھری رو شت پیصلہ آں کنست گیجا
کر دیت ہندیت کیت۔ رو شے اپکھری اسٹشہ تک اگوشت
لوع دار دار زرع کہ کڑکینتی۔ نال جان اشو ذغاٹ۔ نال
تک اکتو جسر جان کشخت۔ ہارہاں ہندیا شکوشتی۔ مہمانو
چرا نا ہو ڈاشت۔ ہار دیشی۔ ہار زر تو پد و اکنٹی۔ دیر سے
زال اس بھالتہ ہار کار است۔ بازی امو بھا بلیتہ۔ بگھا لغز
دی لوارٹی خادم اپول کتہ ت پچھے مو بھائے لفون ادا از فدا
زال اگوشتہ

من دیت ہار کار کتہ رہوانکا مو بھا آں۔ ۲) خادم اگوشتہ
امو بھا موی قی سوڑا گرے کیت تزانی ہارے دات ۳)
زال اس کا کپتہ اڑے اے تہ ہواں چور دانت کہ حال بیٹت
کارٹنی۔ ہواں تہ منی هرڑ دبیتہ۔ خادم اہار زر تو زال اینغا
چغل داتہ۔ نال بازی وزنی بدبیتہ۔ هرڑ اگوشتی مناں میں
ابال لوع ایر۔ خادم اہرنیزی اسٹکتی ادیم داتی۔ ورنیزی
بچھینتو دت گڑتہ۔ نال اہ دل اگوشتی مرڑ دمھلا ایں
کارے تہ کتہ نیں دت اتے تگ رکایں۔

زال ادیتہ مرڈ ماڈنیں سوٹنکی است۔ دیت پت اگوشتہ
مناں سے ہزار روپیہ مئے من ماڈناں گل۔ پت از دا
اشی اماڈن گپت غنٹ تیار بدبیتہ ماڈناں قی سوڑا گرمی اہ۔
منزلاں گلانا پھنداں جنانا آتکو دیتی مرڈ دشہر اہ۔
اشی اہ مرڈ دی ولیس است۔ بادشاہ اگوشتیش مارا دنک

بادشاہ ادتاک داتا لے ہمہنا اوتاکی بیٹھت
جوانیں ماڈن گول نش۔ ہر کس کیتھا کنت اوگر ڈوی روت
شاں گوشتہ مے ماڈنال خادم کے بادشاہ گیرت۔ شوئے گرعنی
بانت۔ دیر ہے خادم آتکہ گوشی ماڈنال بھاکن۔ نال
گوشتہ۔

یک پیے دول ماڈنے برے۔ خادم گڑتہ ہنداشتہ۔ گڈی
سمی گ آتکہ پول کتھی۔ اشی گ اولی جواوداتہ۔ خادم گ ایک
برٹتہ۔ ہمودا زال گ خادم گ پیٹے دیم گ محظی گ اخادم گ
ماڈنے داتھی۔ خادم گ ماڈن سچ کتو ولی لونغ گ بڑتہ۔ اے
تیار بیتو ولی پتھ گ شہر گ آتکو غت۔

زال تیار بیتہ پہ گڑ در غ گ منزلال گرانا آتکو مرد
لونغ گ۔ براث دلی ہنداشتہ۔ خادم گ گوشتہ۔
زال گند من سوایں ماڈنے گستہ۔ زال گ گوشتہ۔
باڑ جو ایں ماڈنے گ

زال گ یک مزورے گ صدر و پیہ داتھی کہ ماڈن گ
لیں۔ مزور گ ماڈن لیکنہ۔ بانگھا گند انت ماڈن بھارانت
دا ہو بیتہ پول تو ٹک کتیش۔ بیگھا خادم ہو بھائی گ آتکہ۔
زال گ پول کتھتہ۔

تھ پیچے مو بھائے گ خادم گ گوشتہ۔ منی دہ ہزار گ ماڈن
بھارانت۔ بے عزتی اعذیں قیا تکے گ۔ زال گ گوشتہ غت
مجن با بانگھا گندی گ گڈی رو ش گ اعذیں پول تو ٹک کتیش

خادم مو بخا انت - نال ء اغدیں پول کتہ - خادم ء گو شنی
سمازوں نے دیتیں " زال ء گو شنی " -
ہ دزت ء مخن سوزاگرے کپت ترا نی ما ذنے دات اولی
کار ء کفت چو کہ اول ء ترا ایکا کشتو کارے کشی چے دزتے
کنے ॥ گدھی روشن ء ما ذن گڑ تو مزدر ء آڑتے - بادشاہ وہش
بیتہ -

نیں خادم لجی انت - او گو شنی ۔
ه ته منی حال ء سعی ۔ من تھی ۔ نیں آرام ء کنوں ॥
رد شے ء زال تیار بیتہ ولی ابا ۔ لوغ ء خادم ء پچھائیں
اے دانی ہو ذا ات کہ خادم ء ہر ڈے دیم داشت کہ خادم مڑتہ
خادم ء پچھیری ولیں کش دھیم پہ و سرک ۔ ع شهر ء داشتی دک
ء طوطا ۔ کشی - طوطا ع حوال داشت او ٹوک دی کشی -
منزلان گلانا آنکو خادم ولی و سرک ۔ ع شهر ء - صدائی جانا
اسکم و سرک ۔ لوغ ء - اشی نال در کپتہ - کشی طوطا
ء منال دئے - خادم ء دانہ طوطا - خادم ء گو شنی -
ء طوطا من ماڑی بھن ء نشیہ آں - حالاں بیار کسے روٹ کتے
کیت -

ہے شہر ۔ بقال نیج خادم ء نال ۔ چک ء عاشق بیتہ ۔
سیکس روغ آرع انت - طوطاء کلیں مال کا جت داشت خادم
سمی بیتہ کہ زال ء بقال ۔ نیج گون انت - گڑتہ ہند امڑت
دیم داشتی کہ زال ء گوش بیا - اے آنکہ بادشاہ گو شنی -

بادشاہ عَرَگوشنہ۔

بادشاہ عَرَگوشنہ کہ خادم مژتہ۔ "اشنی عَرَگوشنہ۔

"اول عَرَکہ شوا گوشنہ کہ خادم مژتہ۔ "خادم عَبَا با مژتہ۔"

خادم نہ مژتہ۔ خادم ساما طوطا گوں نہیں۔ روشنے خادم
زال تیار بیو آئکہ۔ ساما طوطا گوں نہیں۔ روشنے خادم
پر مولد دیکر دا شہ کہ بقال عَزِیج عَرَگوشن کہ بیام احراب گروں۔
بقال عَزِیج عَرَج بر سارِ لغت۔ اشان جبر گپتہ غفت۔ زال غیال
عَزِیج عَچک عَعاشون بیشہ خادم عَساما طوطا لکیتہ۔ خادم
آئکہ زال عَرَگوشنہ ساما طوطا گارانت۔ زال مو بجھا انت
خادم عَرَگوشنہ

"مو بجھا مو سی پنجیرے کیٹ تراسا دا طوطا ائے داث۔"
زال سئی بیشہ کہ بھے منی مژدات۔ بھن عَد دخو عَرَکنغا یا۔
بقال عَزِیج عَیار سی عَدی سی بیشہ۔ زال دتا رکٹو دا توکشہ
خادم کہ آئکہ زال مژدیتہ انت۔ زال بڑل لو پورہ شیش۔

برادران کسو

یک مردوں سے اٹ۔ بازی ۽ گرلیاں۔ پورھیات کُٹت تیل گواز بینتی۔ نیٹ سالے ڏکال آتکہ۔ بازیں دخت اشی ۽ گوں منگھڑی ۽ گواز بنتغشت۔ اد شزاداں بازی ۽ کاعض کتھ۔ روشنے ۽ تیار بیٹھے کہ رداں تکے ۽ پورھیاتے تہ کنال۔ اے لمرتہ۔ منزلاں گلنا پھنسداں جانا ہماین ۽ کننا۔ شہر سے ڏ آتکہ۔ اشی ۽ ہمیدا پورھیات شروع کتھ۔ میں کا ہری ۽ دخت گوستی ہمیڈا تی گریپے اٹ۔ آہنی ۽ دی اشی پچھی ۽ پورھیات کت۔ نیٹھے ۽ اشانی برادری بیٹھے دروغ چراغ اصل یک اٹ حاوکتا دنیست اٹ۔

مزائیں دختے گوستہ میں مڈی بیٹھیں اولی ڏول ۽ پورھیات ۽ دل نہ کشی ہے گریپے سہرا میں نشتعیں۔ گوہارے دی است اٹ۔ اے ہمشی چک ۽ عاشق بیٹھے۔ میں پورھیات ۽ اصل نخت۔ دراہیں روشن لوغ ۽ کپڑتہ است روشنے ۽ گوہارا سماء کپڑتہ کہ برادر است منی چک ۽ عاشق بیٹھے۔ تھے گوشتی

”تھے مہانے ۽ منی برات ۽ نزا اوتاک داتھے شوادو برادر است۔ ترا چک ۽ نز است۔“

اشیءِ لوک نہ مفتتہ۔ برادرِ اداۓ استانت مئے
 کارے کنست نئے کوڑی اے۔ روشنے دو لوغءَ ایکا برادر
 ڈگو نمار سرائٹکہ۔ تھا پے برادر دی لوغءَ بیٹھ گو نمار، برادر
 و دلءَ آسکہ مرشی دلی برادر، ایمان، گندال۔ اے ہندے
 ڈھنکو نکتہ۔ اے دانی لکھی کہ اشی برادر شتو اشی گو نمار،
 دٹھنکو نکتہ۔ او لوک شروع نئی۔ بیٹھ پتی۔ تھا اشی دی
 ری لمبستہ۔ او گوشتی۔

”برادر باز جوانی کنغاۓ۔ من ترا او تاک داتہ۔ زلان دا توں
 مرشی اے کارءَ گزنا نئے۔“

برادر حق ہمیرنگا کہ تزالیسی پٹ کیش بردنی دگ، گر۔“

بلادر دعیم پچنڈے دا تھ کسی بھائی تال بک
 داسٹم۔

کسو پہ چھرے۔ من پہ درے
 پکھ درنگا بھرے۔ داڑھوں یوںے

ششم صدر

بیشہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ ولی بادشاہی کنفیانٹ
بادشاہ و پیہ عالم کم شنت۔ بادشاہ ہنستیفس جنکے اند
اوولماں شہر اگر لپے دا تھی۔

روش باز گوستہ روشن کیس روشن عگر لیو گوشتہ من سبیر گناہ۔
بادشاہ گوشتہ من ترا سبیر نذیل من نزا سبیر ان ذیل بادشاہ جنک گوشتہ۔
ادل عوکہ نہ منال ہے کر لیو ع داشتہ میں چے ع پہ جواب ع دیلہ۔
بادشاہ ع گوشتہ

من ترا بادشاہی بچے ع دیالا۔"

بادشاہ ع گر لیو ع بھو او را تھی۔ گر لیو تیار بیٹھ کہ روہاں فی
علاقہ اے۔ اٹکلے کناہ۔ ولی گویاہ دست ع گپتو دیر
ہندے ع شتو اوتاکی بیٹھ۔ ہمروڑا باغے دی پہ د تار ٹھاہی
ہمیڈا اٹکویں تاکے ایدا شہ سوال دی باغہ کھو ع جھئ۔
او باغہ ع اندر اپ د تارہ جھاؤں ہندے جھئ۔ گر لی ع ھڈ مڑد
و زور زی ایست اش۔ مت رو شے د مردوے آنکہ تاک
پیٹھی اد برتی رہمکری گوناڑ گوشتہ۔
میں لیکے ع تاک لڑتہ۔"

اشی ۽ رنگتہ گوشتی، "ستکیس تاک ن بڑتے" ایسی ۽
گوشتہ-

من پلٹھہ په برجا لے بکال پکتی، یک دستے و تاک گدھی
دمت ۽ مردو لوغ ۽ آڑتی تاک جشی،
مرطیلوغ ۽ کوٹے ۽ قید کتھی، سکی ۽ خدمت ۽ کتھی، برے
و گریو تیلا چریتہ ک روای ونی زال و کارال یاساہ ۽ دیاں،
گوہارا چسرینتہ پر اشی ۽ کوٹک نہ منتر لے لڑتہ، قیدی ۽ دیتہ
لائے است انت، دو دوش ۽ داکس ۽ لفعن دی نہ ذارت، تہ
قیدی ۽ گوشتہ-

رتاجلن انت، نہ مناں سنجال تو نے لفعن دا تو زال
۽ گوشتہ-

"مئی برات شستہ ونی زال ۽ رذار، اول ۽ بادشاہ ونی
جنک دا شہ نیں جواب دانی، شستہ من جھٹے ۽ چسیرنیتہ"

قیدی ۽ گوشتہ سے مناں دیا بیل دشے سن دیا روای پنجا
مرڈاڑا زیات من یک دھکا گرال، "اشی ۽ قیدی دی لوگواشنا
قیدی مزلاں گرانا پھندائ جانا ہو ذاشنا،

گریو ۽ قیدی پچھ آڑتہ، حال حوال کیش، گریو ۽ گوشتہ،
عدت پچھ ۽ آسکعنے، من نہ دنار کشائیں، "قیدی ۽ گوشتہ

"منی ساہ دی گول تو بستیہ است،
اے دو یعنیں نکو سے لوغ ۽ اوناکی بیتخت، نکو ۽ زداش
او گریو ۽ دست ۽ مندری کشتو نکو ۽ داشی کہ اشی برا بادشاہ

جنهک ئەدئے ہر دلدي داشتى حاىل ئە بىاره
 نكۈزەندىرى زەنۇ باشقا جنهک ئە مارٹى ئەشىش بىمۇذا
 مىزدىرى داشتى باشقا جنهک ئە مىزدىرى پىچە آرىشىتى او نكۈزەگول
 پىغام دىيم داشتى كەنى بىكەن ئە جەنجىچ پىيىذا غاانت او مىنى سېيرپۇغا
 انت - نتاڭ يېراشتى - مەرددۇ شەھرى نزىخ انت بىرىلىق
 ئەكە ما پىچىتىغۇل نە بىيا بىمۇذا بازار ئە دىت ئە ہەر دختى كە بىلەتە من
 بىاپاىل - زال قىتىنگى ئە بىر دىئى - داشتى مىزدى دى دىيم داشتى سااشى
 سېيربىلەتە جەنجىچ كەنۇ داشتى بىندا شەقىنەت - شەف بىلەتە عالم كەنلى دېپەتە
 نىم شەف - تىرىكىشا زال ئە مەرد ئە سەركەذىتە ادەتىرىغ ئە اندا ماڭ
 كەنلى دەتەت - اى دى اول ئە حىيالى انت - كەنلى لەر ئەلخىت -
 قىيىزى ئە گوشتى - ستوابىرداشت من حاىل حاىل ئەندا ماڭ كەنلى
 كەنلى ئە گوشتى -

« من گانك ئە جناڭ ېدىي زال ئە بىلا » زال ئە مەردا گوانك جەتە
 كە باشقا سالماڭ دىئى من وئى شەكار كېپتۈرۈغاياباىل -
 بام رېنگ ئە رىند ئە كە سىنجا لىتىش پىچ ئە سەركار انت او
 نشارا مىسىزلىكىداشت - كەنلى ئە گوشتى -
 « اشال من كُشاڭ - » قىيىزى ئە گوشتى -
 « نە من كُشاڭنىش »

قىيىزى كەنلى ئە كەنلى ئە كەنلى ئە كەنلى ئە كەنلى ئە كەنلى ئە كەنلى
 اعدىي مزاينىس مەنلىقە پىيىذا غاانت - قىيىزى كەنلى ئە كەنلى ئە كەنلى ئە كەنلى
 مەنلاڭ ئەندا ئەندا

قیزی مرادی کیں پیشی دی بیٹتے۔ زال گوشتہ۔
مانشیتہ اول تیرد آنے بیار ۔ قیزی لڑتہ اف رہنا
مرہ بازی ہتھی بیتھ۔ بیٹک شاہ داتھی۔ اشاں فرٹا چین چورتہ
کوٹے دی جتھی۔ زال ہے قیزی، موکل داتھی کرتہ برو
من بن اصل اپنا نندال۔ اسٹی کٹو دے دار آڑتہ۔ کہ پنال
جھگی اے جنال۔ بیٹ قیزی کہ دیتھ اڑے زال دی ساہ
بیت انت۔ ٹرڈ دو یکس پور لغتی گڑ تو ہندا آٹکہ۔ گری لو گوار
ہحال داتھی کہ بادشاہ جنک ما آڑتہ دگ ہتن عزڈ تو
تھی برات دشار ہر دیں مر لخت رہے لوگوں اشی
دی لھکا کٹو گپتہ۔

قیزی بیں ہمیذا اوتا کی بیتھ شف روشنی کوٹے اندران
روشے ہر بادشاہ ہے آٹکہ۔ بادشاہ ہر اڑو دے کپت۔ او
چونیم سر گھاڑت۔ مک لکھی۔ ہمیذا آٹکداے بن بازی پیر
بیتھ اسٹی گوشتہ۔

من کسوے کت نوال کہ داہ بیٹی۔
ہمیذا گرا غے دی آٹکہ گرا غ گوشتہ۔

من دی کسوے کناں۔ گرا غ پرے مہٹتہ او قیزی کہ پیر لغتہ
اصل درنا بیتھ قیزی کسو شروع کتھ گوشتی۔
گریوے ات۔ بادشاہ ہے ہتھ جنک گریو داتھی۔ جنک
مز بیتھ گڑا جو اداتھی۔ گریو تی ہندے ہوتا کی بیتھ رو شے
ہڈے شر گریو گپتو بیتھ۔ رو شے گریو تی زال رنداشتہ

مئی نال آڑتئی ہے قیدی دی سنگت پیشی نال سپر دی
بیتہ۔ سری شف، مڑکشتو اشانی سنگت بیتہ۔ دل و مُن
ز لغت قیدی آٹ، رنداشتہ گڑتہ تے زال نشته
انت مردتن عگشتہ۔ مرد پورتیش۔ زال دی ہوڑا مردترہ
گڑا زال دی پورتہ۔ ہے قیدی منال۔ من گلائ گونال، "بادشاہ
ع گوشتہ سوھو ہے۔ اسی ع گوشتہ بہا۔"
گلاغ ع گوشتیش تے کسو اکن۔ گلاغ ع گوشتہ۔

"ولیری بادشاہے اٹ۔ بادشاہ باز سخنی ایں بادشاہے اٹ هوسئے
ہوال چلو اشتوں سیری سال مار چیتیش شہر تنگوں شہرے اٹ یک
دھک ع شہر برجیں شہرے ع اوی ڈول چیتیش دی نہ۔

سبی سال حاکہ آنکونیں گپیں شہرے اٹ۔ مارٹیک
جتنیش۔ مادی بر دیم کھتو گڑکشتہ۔ من سوریں درشکے یعنی
ع آنکھاں۔ پنجیرے نشته۔ بردا را کنا نامنی گول پنجیر ع یاری بیتہ
روشے ع کہ آنکھاں پنجیر کارانت۔ پولا نا پولا نا د بیچل کہ پنجیر
حکایں دارے بیتہ است۔ مارٹی ع شتو نشتعال۔ گڑال
گندال پنجیر حکیتیہ است۔ من ڈا پنجیر ع پہل کشتہ تے پھے ع حکیتیہ
پنجیر ع گوشتہ بیکھا گندے۔ بیکھا باز زال ہا سہنی دلپنعت
یک دنائیں منڈے گڑتہ۔ پنجیر لشتو بھپکاں د سفایا لے دی
نشتہ پنجیر ع چم زال ع چک ع زال ع چم پنجیر ع چک ع۔ یں
کس ع گول ٹوک ع لختہ۔ زال دی ہمیڈا حشک بیتہ عالم
ع کبہ جتہ بنی کبسو نہیں است۔" بادشاہ دراہ بیتہ گوشتی ع

اشی ۽ گوشتہ ٿا۔

بادشاھ ۽ کڑ دے مرڑ گونگھیز تو گرلو گول نال ۽ که تُن ۽
کشعت ۾ اپنا ہمای قبر ۽ سر پاشعت - قیدی ۽ ڈس داشتائی
ہواں ہند پیغتہ - شکاری دار دیغتیش - دھمکیں نال کر دیجتہ -
گوشتی ۽ -

درست آفت ۽ رندا دیم دا ذائقہ ۽ زال اعذیں پیغتہ - بادشاھ ۽ ٻر ڦوچیں
جوانی ۽ پھر ٿو ہند کشعتستہ قیدی ہمیڈا ڪر ٿئے بادشاھ ڙا ڪر لد
بیتہ - گلائ ۽ بر ڻ تو ہزار بادشاھ ۽ ڈسٹہ - پیانا پیانا کبھی ۽
اسن در کیغتہ - پیندا ہواں منڈ ڏ پیش کٹ ۽ جھن ۽ نشیۃ ابنت
پھیر ۽ کٹ ۽ چکا - زال ۽ گوشتہ پھیر ڻ کے کن دنی سینچی -
رو غایاں - پھیر ۽ ولدی رذاذتہ - اشائ ہے منڈوی کٹ ۽ چک
۽ نند پیغتہ - ادا عذری جوانی کبھی ۽ ٿا ہمتو - بادشاھ ونی ڏ پیهه ۽
گر ڪرتہ - او من دی گر ڻا گر ٿئا -

مالو

بیشہ بادشا ہے۔ بادشاہ خلائی جنداست۔ اے نشوونی زمین
و ٹکری و داڑھ است۔ بارشاہ و لونغ و زنجی نیست ات۔ بادشاہ
پازی و مونخنا ات۔ او بادشاہی دی مزانہ دالی۔ روشنے و بادشاہ
ڑا پچھری و گرم تو لونغ و گلود ف و آسٹکہ۔ تہ دیسی کہ پچھرے نشوونی
و لولغا ات بادشاہ و گوشنہ۔ حدا ترا نیج داشہ رہ دست
و محن۔ آہنی و رندا گردا نیج تی کارنہ ایٹت۔“ بادشاہ و گوشنہ
”بلال منی کاراہہ ایت“ پیغیر و حیرات دالو یہ پیغیر و چمبوئے جنہا
بادشاہ لونغ و آسٹکہ۔

روشن باز گوشنہ روشن کمیں وحنت گوزنست دیر گول ویل او
ڈکاں۔ ٹوک تک و بنت۔ بادشاہ لونغ و پچھے بیشہ۔ بادشاہ و پیچ
باز سہنڑا ات۔ بادشاہ پیچ بنیں کاہری و مزن بیٹھا۔ تہ بادشاہ
و نال مرٹن۔ بادشاہ و ٹی نال باز دوست ات۔ بادشاہ نیج و
برادری گول دزیر نیج و بیٹھه۔ دراہیں روشن یا سہنڑا ات۔ نسکارا
دی پیچھی و کنٹت۔

عالم و اشی و آہنی و کمرتہ لونخیں سیرے کن جھٹے و بادشاہ
ز منہ کہ لونخیں نال منی پھور و دکی کنٹ۔ او بارے لونغ و ڈرا

لینتی۔ پچے کہ پچیر ٹوک بادشاہ دل نشیہ ات۔ عالم عجیب
کتو بادشاہ عزیز لے گپتہ۔ بادشاہ عزیز سعیر کٹھ بادشاہ نجع
دلی ایکس کو ٹوئے او ناکی ات۔ دلی مانن گول نئے شت نئے۔
چرچت ہے تک عزیز مولد سبزیا لغز کاٹت او اشی سبزیا لغز
داٹت او بادشاہ دی سبزیا کا تک

روشنے عزیز بادشاہ نجع شکارا پیار بیتہ او ماذن سچ کتو
رطنتہ مانن عزیز مانن بھورو چک عزیز عاشق بیتہ اشتو
ہوشیئ۔

”کہ من دراہ نیاں۔ بادشاہ گول پچیری عزیز سو گھوات۔ نہ کر
شکارا رو غارے یہ۔“

”بھورو عزیز گوشتہ من گڑاک عزیز گڑاں کایاں۔“ بادشاہ
نجع گول دزیک عزیز نجع عزیز سنگاتی عزیز فکار شفعت او گڑنی عزیز شہر
عزیز کنڈا گیجے لوع عزیز گوستخت ہے گلے عزیز شفیع منکے
ات۔ بادشاہ نجع عزیز کہ دبیتہ او چک عزیز عاشق بیتی۔ دزیک نجع
عزیز گوشتی من سبھی عزیز سیر عزیز کنایا۔ دزیک عزیز نجع عزیز ٹوک پڈا
خنکتہ اے دو میں گڑ تو سرکس دلی لوع عزیز شفہ بادشاہ نجع
لوع عزیز آنکہ مانن عزیز دبیتہ کہ چور و آنکہ مانن شتو و پنتر۔ بادشاہ
پک پول عزیز شفہ مانن عزیز گوشتہ۔

”پچے کہ من تھا چک عزیز عاشق بیتیاں۔ مناں گوں یاری عزیز
کن۔ بادشاہ نجع عزیز گوشتہ۔“

”منی مانن عزیز منی مانن سے ٹوک عزیز دھکے مخن یہ۔“

دېمکری ماتن ۽ گپتہ۔ کہ من تا پنلاں مناں گوں یاری ۽ کن
چورو ۽ پہ لھا ہے ۽ دنار کشنا او دنی کو لوءَ کوشنا۔ درد کے
رذدا دز یہ پنج گونگیز تو ہواں گریو ۽ لوح ۽ سنشہ کہ من تی میں
۽ گر غا اتکغاں۔ گریو ۽ گوشنا۔

”بچے مناں گوں ملند ڪننت۔“ امثال گوشنا مانستی ۽ گوشنا دل
گریو ۽ گوشنا۔

”بادشاہ ۾ تا صلح ۽ کمنت او گڑا بیا است۔“

اے گڑ تو لوح ۽ شقعت۔ بادشاہ پنج دنی لوح ۽ منشیتیہ
کر دېمکری بادشاہ آنکھ۔ بادشاہ پنج بازی مو بجا ات یکے پہ
سیر ۽ گدھی ماتن ۽ حال بادشاہ ۽ پول کشنا کہ نچے ته ایرنگا
مو بجا ٿئے۔ چورو ۽ جھٹے ۽ انگو ۽ گوشنا۔ نیٹ حال رائٹی
کہ من سیرے کناں۔ بادشاہ ۽ گوشنا۔

”مشید و دده من چے لوماں۔“ چورو ۽ گوشنا۔ من گوں
پلاں گریو ۽ جنک ۽ سیر ۽ کناں۔ بادشاہ زہر گپتہ کا کخاں
۽ ژله گریو ۽ جنک ۽ گوں سیر ۽ کنئے۔“

بادشاہ ششہ لوح ۽ گرچا ناتھ ماتن ۽ گوشنا
گپتہ کہ بادشاہ پنج دزیر پنج ۽ سنگتی ۽ گریو ۽ لوح ۽ پہ بالوی
۽ شقعت۔

بادشاہ کہ زال ٻڙ ڦٹ کوشنا۔ زال مو بجا ات۔ بادشاہ
۽ پول کشنا۔

”تر اچھی ات۔ ته مو بجا ٿئے۔“ زال ۽ گوشنا۔

جو ایں چور دئے داشتے۔ من و پیشہ نال کہ آنکھا من گئی کہ
نال اکوں یاری نہ کن۔ من پر سلاہ دشمن چوڑا گئی۔ اور جو ایں
چور دے بیش تہ گریو روندہ گئی،

بادشاہ نہ پر گپتی۔ اور مولد خیال داشتی کہ تک لفظ برطانیہ
چور دیکھ کر تہ اکہ بھڑیں مردے، پلائیں شہر منڈے۔ منڈی
نام ماہ بالو اس ت۔ ٹاگریو روندہ باشدہ بارہ سنبھراست، ہواہی
ڈاگر۔

بیگھا کہ مولد نہ لفظ برطانیہ۔ تہ بادشاہ نیج دیکھی
مگر لوہا منڈے جھول کئے۔ پلائیں ہندو بادشاہی منڈے گریو
منڈو، شاہزاد بارو سنبھراست۔ تہ ہواہی دی بیار اکریں بھڑے
مردے رہے۔

بادشاہ نیج دیکھ پول کرتہ آہنی دلشک دال غفت۔
بادشاہ نیج دیکھ سماکپتہ ہرچی اے است انت پت دی دش کتہ
اور مولد دی دلشی۔

بادشاہ نیج دیزیر نیج سنگت کھو تیار بیغفت اول اٹھت
منڈل گرانا چینڈاں جنا ناروش باز مان آسکیش روشن کیں روشنے
ڈاں آنکھ ہے شہر دی پچھفت۔ ہماتا لی نہیں زد انکو سے لونغ
ڈاں شغفت۔ اے کہ لونغ دی پچھفت تہ انکو دیکھتہ۔

مشوار حدا یارا۔ من رہا دشمن تباہیں مشوار دی آنکھت
بادشاہ نیج دیزدی چنگے داشتہ۔ نکو دشیش پیشہ اشانی او تاک
نکو داشتہ۔

روشے ۽ بادشاہ نج ۽ گوستہ۔
درکه نکو من شوئے بادشاہ ۽ جنک و سیپر کنال دت آئھے کن ۽ نکو عکونتہ
د ابا بادشاہ جنک ولی ماڑی ۽ مرگماں دی نیلیت۔ گڑا دی من
ولی دس کنال ۽

بکوشتہ ماہ بالو ۽ گور۔ ہمودا اپنی پیغام دال ٿفتی۔ ماہ بالو
۽ بیگھا باع ۽ اندر ا درا ڻ داتہ۔ نکو ۽ آنکو حال دانہ ماہ بالو
بیگھا باع ۽ ڪشتہ۔ چور دی ہمودا ڪشتہ درا ٻیں شف محال
کیش۔ ہمیر لکارو ش باز گوستہ روشن کیں زال ۽ لات بیٹہ
پر۔ بادشاہ ۽ شک کپستہ۔

شخے د ماہ بالو لے تیار کئے نیں سہندے ۽ رکش ات.
نا ہے سکھجا بول۔ شفونی شف اے تیار پیغفت۔ مز لال
گرانا پھنداں جنا نا آنکو ولی شہر ۽ پھج ٿخت۔ بادشاہ د سہش
بیتہ۔ چور د ۽ حال داتہ کر ماں ۽ مناں گپتی که یاری ۽ کن من ڙا
شکار ۽ گڑ ٿختاں د پیتہ مناں گوانک جتنی که من نادر اهال بادشاہ
۽ زال ڪشتہ۔ بادشاہ دی نادر اه بیشو مرٹت چور بادشاہ بیتہ۔ ماہ بالو
گوں آرام ۽ ٺشتہ۔

ماہ بالو وارثاں کر سا گپتی سمجھا لیش۔ ماہ بالو گوارا نت
پولیش او پولغا ٿنتی کر من گڑ ٿخاں پڑا من هچی سئی نیاں

تخت یا تختہ

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ خداں جندا نت۔ اے نشو زمین
 ہمکری لے ۽ بادشاہ انت۔ بادشاہ باز جوایں بادشاہ ہے
 عالم کل ٿا بادشاہ ۽ دہش انت۔ کس ٿا بادشاہ دربار ۽ ہو رگی
 ڈان گھنٹہ۔ رو شے ڳئی خیرے بادشاہ دربار ۽ آنکھ گوشٹی ۽
 بادشاہ سلامت من خدیں ٿا مناں که مناں دتی بادشاہی ۽
 دئے ڻ

بادشاہ ۽ گندھڑا ۽ گوشٹی۔ پھر بخیر بالو اے نہ جیری ٹوکے ۽
 بادشاہی پھیز ۽ داشتی ۾ دوتے گرد تے لوع ۽ دیتی ایذا بیس تدرع
 ۽ مال نیت انت پیا کم تکے ۽ بردآں۔ دتی زال ۽ چکانی
 انت ۽ گپتو داشتی دے گے ۽۔

منزلائی گرانا چندال جانا و ٻالاں چکانا آنکو شہرے ۽
 اونا کی بیتہ۔ پئے شہر ۽ ٺھگے دی آنکھ ٺھاک ۽ نال دیتہ دل
 ۽ آنکھی کہ ٻر ڏوے جی برا بیس ڦھاریت کنیں ہے مرطد تکے ۽
 برد۔ خداں کاراں لے گوں دلی چکاں بازار ۽ ششہ۔ ٺھگ
 ڪزال پر آستہ بڑتی ٽکے ۽۔

دیر ہے چک گوں دتی پت ۽ آنکغت گند انت ماٹ
 کار انت۔ باز مو بغا بیغفت۔ اے دی ہمیر لکا لر لغت۔

منزلالگانا دگ عَدیدیا شے اتکه۔ اشی عَیک چورے
گڑدن عَکتہ کڈھی کندھی وَ اشتی کر گڑتی عَبرائیں۔ اے
داریار عَکو لغُون شتہ کسپدارے عَپھرو بھمسٹہ۔ پھرو
عَپرات کتہ۔ اشی عَکر دبیتہ رنہتی آل چورو کہ گڑ دن کتیہ تی
آل دی کیتہ۔ اے مرطدلر طتہ شتہ شہرے نو۔ شہر عَوردار غ
بندانت۔ اشی عَینلا نک داتھ دروازع بُتکہ۔ عالم عَبادشاہ
ٹھاھینتہ۔ اے بیتہ بادشاہ —

آل چورو کے سپدارے بڑتہ دگ عَشکاری اے روئی
ات۔ آہنی عَمکتہ۔ او دہی آت اچھا التودرا کشته سہوڑا
مرطدے کشوہ طتہ —

حدانی کارال نیٹ زال دوئیں چورو ہر سیسیں ہے شہر
اہتکخت۔ شف کھلی یا ہند عَہما نانی کوڈا انت۔ پھونال
مجالس کتہ دنی کسانی پیل کہ دا تیش اشال بھانکر کتہ کہا نہ
براؤں۔ نیٹ زال کلآل اش کنغا یا۔ زال عَچک بھانکر
کشغت کہ ثوا منی چک انت۔

ہے حال دا بادشاہ عَشتہ۔ بادشاہ عَتر کا کتو کھل۔
اڑائیغفتی۔ زال عَوی مرتد پجھ آڑتہ۔ بادشاہ عَھک عَ
چھالسی داتھی۔ آہنال مزا میں انعام دالغفتی۔ بادشاہ گول وی
زال عَچک عَسیر دسوکانی عَنشغت۔ بادشاہ عَوی
بادشاہی کتہ۔

کسوپہ جھرے من پر درے
پکھہ درث برسے راڑلوں میونے

گیسو چکل

بیتہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ ولیٰ بادشاہی کنغا انت۔
 بادشاہ نپے دی اسٹ انت اویک جنکے دی۔ روشنے
 و بادشاہ تیار بیتہ تی بادشاہی شہرے م۔ ہموداں ہواں یا شاہ
 و لفگ کتھے اے کل تیار بیتھت اد بادشاہ و ولیٰ جنک پ
 صلح و لونغ و اشتئ۔ بادشاہ و مذقاضی و لونغ و برخڑت ک
 پلاں ہیڈا بیت دوانکو من نہ گڑ لئا۔ اے تے لڑکو شفت۔
 مذقاضیا او تاکی انت۔ اے چڑا ولیٰ عبادت و گول سو گھو
 انت۔

روشنے و قاصی و گوشہ۔

چے کر من تھی چکاں عاشقاں ॥ بادشاہ جنک و ایجی ولدی
 نہ گڑ دینتہ۔ بادشاہ جنک ماکش و پ آو دست و کنغا ات
 قاصی شتی و ت و گپتی و بادشاہ جنک بھانک کشی کر مرثی من
 اصل ترا نیلاں۔

بادشاہ جنک و زہر اسلک بد فی زڑ لو قاصی یخشی جتھی
 قاصی یخشی راحوناں سرسر پیتہ رہر گپتی قاصی۔ ماذن سنج
 کتھی لڑکتہ کر دوال بادشاہ و حال و دیاں کہ تھی جنک و

مناں گوں ہے حال کتھ۔

بادشاہ جنک آسکو وقئی مارڈی ڈاونتا کی بیشہ۔ قاضی دیکھا
ھکالا ناشتہ دیکھی تاغلہ اے پیدا غا است۔ بادشاہ ڈرڈی
دیکھے مرد دے ھکالا نا پیدا غا است۔ بادشاہ ڈاونی نج دیکھ داڑھ
بادشاہ نجح شتہ حال آڑھ تھ۔ قاضی دی سنگتی ڈمچی ڈرڈی
بادشاہ ڈپول کتھ۔

”کہ مرتا چوں بیشہ“، قاضی ڈگوشتہ
”مناں گوں اے حال ڈنی جنک ڈکتھ۔ کڑ دے چور دکانک
من ڈنی جنک منہ کتھ مناں بدینی جتھی“

بادشاہ زیر گپتہ۔ اے کل ھکالا نالو غ ڈاٹکھفت۔

بادشاہ ڈنی نج ڈگوشتی کہ بر ولی گوہار ڈنکل ڈاٹ
ڈلی بیا۔ اشی ڈنی گوہار۔ ماڈن ڈیل کتو جنگل ڈشقتہ
گوہار کے دا ب شتی ڈے کر لتہ ہندا آتکہ۔ دیر ہے ڈگوہار
کے سدھ کتھ گندیت ایڈا کس نیت است۔ دل ڈگوشتی
ہر جی اے بیغی ات بیشہ بیس سہا بیس۔ اے لشته ہمودا دریکی
بھنسے ڈ۔ ہمیدا آف دکی است ات۔ ہر بانگھ ڈاہر بیکھ
ڈوہار غی کنڑو کپت۔ اشی ڈگزارہ بیپت شفاف ہمیدا
کڈے ات۔ ہمیدا اپت۔ نا ہے درا ہیں روشن گوں عبادت
ڈسوگھوات۔

روشے ڈ بادشاہے ہمیدا آسکله۔ اشی ڈ حبر دالغتی او دتی
لوع ڈ بڑتی۔ اشی ڈ دلی ڈکلبیں حال دا شہ۔ بادشاہ اصل ہمشی چک

پُنکو خ است۔ بازی ع دوست نیں۔

زال ہ لاف پر بیتہ۔ میں بیکھا پانگھا چک ع کردخ ہ۔
بادشاہ شتمہ شکارا گوشتی۔

من بعد غایاں زال ع کہ چک آڑتہ منال حال داری ہ کنت
تہ زال ع چور دے آڑتہ۔ اشی حنون ع تک ع کتو چور دھنون
ع بند کنا بینتو در باء چغل داتی۔ اشی دٹ ع بینگی گھری لے
ایر کشی ع بادشاہ کہ بیکھا آسکے اشال گوشتہ۔

تی زال ع بینگی گھری لے آڑتہ ڈا صندو خ آن و بڑتہ دیر
ہند سے ع بلغ ع آف روت ستو چو ڈف ع صندو خ بجتہ
مالی کر آسکے دیشی لوع ع بڑتی چک چشمی۔ بادشاہ جران
بیتہ۔ وحنت باز گوستہ وحنت زال ڈا عذیں لاف پر بیتہ
چک ع آروخ است۔ بادشاہ ع گوستہ "من رو غایاں
منال تک ع حالدار کنت۔ بادشاہ دانی کاراٹ۔ زال
ع منڈے آڑتہ۔ حنون ع اعذیں صندو خ ع بند کتو در پا
چغل داتی۔ اشی دٹ ع اعذیں بینگی گھری لے اید کشی بادشاہ
آسکے اشال حال داشت۔ بادشاہ ع گوشتہ۔

"براست اشی ع بینتی کو لوٹ ع بند کنت۔ چماں کشی" ۔
عالم ع بڑتہ بینتی کو لوٹ ع ۔

اشال صندو خ کہ در پا ع چغل داشت۔ آن ر ع اچھاں دا تو
ادل ہند آڑتہ۔ ہمیڈ بارغ ڈا ڈف ع صندو خ آسکو جکٹہ اول
مالی ع صندو خ بو تکہ اندرا سنہرائیں منڈے دشی۔ مالی ع بارغ

عَبْرَاتَةَ - دُوَسَّ بِزَكْرِيَّا لِجَنْتَقْنَتِي - كَا هَرَئِيْمَرَنْ جِنْتَقْنَتِيْكَ
دِمْجَيْ عَادَا، ادْمِيْ كِنْتَ - مَالِيْ عَادَا بِكْنَتَ -

روش بازگو شمہ روشن کیس نامی نادراہ پیشہ رکھتی
” من میں مراں - من شوئے پت تیال - ماڈن ء زدار بنت الدربی
ء دینت شوار شوئے پت رہ شیرء باڑت - لے لٹ ء ..
چینیت شہرے ٹھیت - دیگڑا زیدہ است ہوال دہڑدا دل
لوٹیت تیار بیت ۱۰

مالی مردته بھئے ء که یئیش - عالم ۽ مالی بڑکو پورتہ - اشائی
بُز جیات کتو ماذل ۽ زوار پیغفت درو ٻی دا یئیش سامکو ولی
پشت ۽ لوغ ۽ پچھنخت رشہر ۽ درا اشائی لٹ چرنیتہ تھے
کھیتیتہ -

بادشاہ عزیز نکوے دیم داتھی۔ نکو شتو بادشاہ
حال داتھی کہ ہمیڈا باز سنہرائیں منڈے اصل تھی لانگھات
بادشاہ عزیز عزیز صلح کتھ، یعنیٹ صلح ہے۔ یعنیٹ کہ چور،
دیم دول۔ کہ بر دیکیسو پھل عزیز۔ چور و آڑت تختی۔ اور گڑا
ہے منڈا گول سیر عزیز کن۔

پادشاہ ہے لُوک دہش آتکہ چور و گوشتی۔

”برو گیسو پھل ڈیارنا ہے من شوار کشان ۔“

اے چور و تیار بیٹھے رہنے لائیں گے نا ماذن ۶۰ زوار ات ماذن
۶۰ درد ہی دا ٹھی۔ ماذن ۶۰ بڑھ لئی اصل گیسو پھل ۶۰ درشک ۶۰ بھس
۶۰ داشتم۔ ہمودا کڈاے ات۔ کذام ۶۰ چوری اے ات۔

اشی ۽ گپتہ چو ری دہمکری دے اے آنکه دے ۽ گوشۂ
ڙواں ہے منی ساہ است ” اشی ڀپاڙ پلشہ دے لگ بیدۂ
چور و ۽ گوشۂ ۔

” مذلی کلانے کہ ہے مژدم سنگ بیشال همشال مژدم کن ڦاوے
۽ ھڪل داتہ ۔ گل مژدم بیغفت ۔ اشی ۽ چوری ۾ گڑ دل پلشہ ۔
دے مړتہ ۔ عالم ۽ موکلا ٺئی گیسو پھل ۾ درشك ۽ دروہی دا ٿی
گیسو پھل شتو لوغ ۽ مور تیه بیشہ ۔ دہمکری اے چور و دی شمہر
درشك برٹو بارشاہ ۽ دا ٿی ۔ گیسو پھل ۾ بازو ٻشیں بو ۔
اعذیں ٻادشاہ ۽ گوشۂ بردازارزادی ۽ بیار اے چور و
لڑتہ ۔ منزلاں گرانا پھندال جانا نینٹ آنکو ہندے ۽ دا
تاک بنداست ۔ تاک ۽ ٽلانک دا ٿی ۔ تاک بُنکه । مذا
سنہڑا میں نالے ٺئیه । ت ۔ زال ۽ گوشۂ ۔
” تاک ۽ چمن ۽ یکھ دے آغا انت زخم ۽ جن ۽
اے لکھتہ دہمکری دے آنکه اشی ۽ زخم جھٹہ ۔ دے مړتہ ۔
چور و ۽ نام ۽ پول کتہ اشی گوشۂ ۔

” منی نام پلاں زادی است ”
چور و ۽ گوشۂ منال امار زادی برغی است ۔ اشی ۽
انارزادی ۽ شک دالغت او ٹوپی اے دی دا ٿی ٿپور و لڑتہ
منزلاں گرانا آنکه پریاپیں ڈیبہ ۽ ٹوپی سراکشی ۔ پریا
ٹوپک ۽ گنعاشقت کہ انارزادی نادر افانت ۔ بالوں ۾
روغاؤ نیں ۔ اشی ۽ دی لند گپتہ ۔ ہمودا شستہ ۔ پری که گرفتخت

اُشی ءُ طوپی کشته۔ انا زادی دُ گوں محالس کشی۔ انا رزادی اہل
چک ءُ عاشق بیتہ۔ انا رزادی ءُ مولک پتو لے دتی پرانی
چک نند بنتو پلاں زادی ءُ گرد سارئی۔ ہمیر نگا لڑتی چور و
عافتاک ءُ آنکھت۔ اخی گوار بازی ءُ وہش بیتہ۔ انا زادی
ءُ ساواط رو طائے کہ لڑک کشی ہواں دی زٹتیہ آرٹیش۔

بیکھا بادشاہ ءُ کلانی لغن دیم دا تھ۔ چور وہسی ات که
جھے بادشاہ است منی پت است۔ گھری بیکھل چور و بادشاہ
ءُ گوں دراہیں عالم و زال ءُ چک ءُ لغن کشی۔ بیکھا عالم آنکھ
چور و دیش اور سایں زال دیشغش۔ لغن ءُ کس لواڑت۔
کلان زیمان ہمیڈا است۔ اے تیار بیغخت پہ روغا۔ دہمکری سا
طوطاء کہ پخر و بذات۔ گوشتی ءُ صبر و کنست من کسوت
کنال۔ لشغین کڑدہیت لونت۔ امش کست کسوڑ دید کا بادشی
و بادشہ شکار اسٹہ۔ زالے دیئی گوں در لغین جراں ہے بادشاہی
جھکے۔ لمع ءُ آرٹی سیر کشی زال و لات پر بیتہ۔ زال ءُ چور د
اڑتہ۔ حفون خ ءُ چور و صزو درخ ءُ بند کٹو در بیا چغل دا تھ۔

اُشی شیرا بیکھل گھری ایر کشیش۔ نان کسوہش است؟
بادشاہ ءُ گوشنہ نہ کسو وکن۔ بادشاہ زال ءُ گوشنہ تیسا
انت برول۔ مرگ چے کسوے کٹ کنست۔ بادشاہ عَنْہ اشته
مرگ ءُ گوشنہ گڑا اعذیں زال ءُ منڈے آڑتہ حفون خ
و منڈ سزو درخ ءُ بند کٹہ در بیا چغل دا تھی۔ اشی شیرا اعذیں
بیکھل گھری ایر کناٹتی۔ اے دویں یا ھند بیغشت۔ مالی ءُ

چیختنست۔ نال بادشاہ کو پیغمبیر کو توڑا آزھاری و جنم۔ چک
مزن بیتو و قی پہت ع شہر اسکنخت۔ بادشاہ سی نات
کہ جا ہے ہے منی چک است۔ بادشاہ چور رکشا ملخ و رمدا
است۔ چنک و گول سیر کنغا۔ بادشاہ کسو ہش است۔
ہے تمی چک است۔

بادشاہ بازی و ہش بیٹہ ولی چک بھانکر کشتنی لشائی
سر چک و دست اپہ کشی۔ چکانی مات آرائی۔ کل کو غاء
شکنست مات و ہش بیٹہ۔

بادشاہ کہ زال ہے ہے ٹھکی کتہ پھانسی داشی۔ اے کل
سیر سوکانی و نشتنست۔

چار مل ٹھگ

بیشہ بادشاہے۔ بادشاہ حذائی جنداست۔ لے نشوونی
ز میں ۽ ملکری ۽ داڑھا است۔ روشن باز روشن کمیں بادشاہ
شکار ۽ سشم۔ شکار ۽ ثا گھرتے۔ بادشاہی شہرے دگ ۽
گوستہ۔ شہر ۽ تر تجھ جوئے بھیافت۔ زال کاراف ۽ پُر کنفا
شتم۔ بادشاہ شتمہ ماڏن ۽ زداری ہمروڏا زلے ۽ گوشتی
منال آفے دئے۔ زال ۽ کردھ ۽ پٹائی دیم ۽ جتو کشتمہ
پلوٹ ۽ گوشتمہ۔

”سکیر زکا اول ۽ کسے عَافِ دار ٿلت یا منال دیئے“ زال
۽ گوشتمہ

”ماڏنامی زداری اول ۽ کسے آن لورٰ شہر یا ته لوٹائے“
بادشاہ زہر گپتہ۔ او گوشتی۔

”ترانگ دی کنال، سیر وی کنال او عبدہ ۽ خناب ترا
تئی ابا لور غ ۽ کلکل دیاں۔ زال ۽ گوشتمہ۔

”منال دی اقرار انت۔ ترا ثرا پچے کلکل۔ پنج تئی گٹ ۽ ساڻے
بن بیت کاری منال گور۔“

بادشاہ پول گوا ۽ در منی بیشہ ہے زال امرت زہنار
جنک امرت ٿا۔ زال پھر پھر جو آتکہ۔ در منی اری

کئی۔ یہی روشن سیر کتیش عبدہ روشن عہ بادشاہ اور
دزیرہ عہ ماذن سنخ کشو دیم پہنچتی لورغ عہ کتیش۔ سیرہنال
اٹھوڑا تیش۔

زال سئی بیدیتہ اور پت عہ گوشتی

ہناں موکل عہ رئے۔ من گول سمسحی عہ کارے کناں۔ "پت عہ
موکل دانہ۔ زال عہ فی زالے سنگت کت کتہ۔ منزلاں گرانا بھیند
جنا آنکھ بادشاہ عہ شہر عہ پھجتخت۔ ہمودا نکوئے عہ گور
اوڑا کی بیتفت۔ نکو عہ زرد اتیش اور گوشتیش
اہ بر بادشاہ عہ گوشش ایذا جوا بیس سنہ ڈامیں زالے آنکھ
اٹ۔" بکو شتمہ بادشاہ عہ حال داشی۔ بیکھا بادشاہ آنکھ
درائیں شف عہ بیدا بیدیتہ۔ ہمیرنگا دامہے عہ بادشاہ عہ رغ
آغ کتہ۔ بادشاہ عہ وہی شنگوں مندی زال عہ داشی اور زال
چاہی عہ مندری دلو بڑتی شف عہ صدر روپیہ دی زال عہ
گپت۔

شف عہ زال عہ گر کت کتہ۔ ولی سنگتی عہ کہ زالے آڑتی عہ بہاں
گول گیڑتی۔ منزلاں گرانا آنکو دتی شہر عہ پھجتخت۔ دخت
باز گوستہ کیس زال عہ لات پہ بیدیتہ۔ نیٹے عہ زال عہ آڑتہ
چور دے چور دے نام پار مل ٹھک ایر کشی عہ گوشتی بمال ٹھک
بپت۔

چور دمزن بیدیتہ۔ چور دے پہت عہ نام عہ کس سئی زایت۔
روشے عہ چک گول پار مل ٹھک عہ مرط لغت۔ گوشتیش۔

مُدرابی بلا بے ابا ۔ ”پور و گر تو ہنداشتہ - ولتی ماتش ۱۰۷
پول کشی۔“

مد کر چکاں منال گو شتہ درابی بلا بے ابا - ڈس منی اب اکے انت“
ماتش ۱۰۷ گو شتہ - ”اش کن کسما دیرسی من آفت ۱۰۸ پُر کننا ٹمال -
بادشاہی ہے آنکھ آف لٹتی ۱۰۹ من کدھ ۱۱۰ شخینی ۱۱۱ آفت ۱۱۲
جتو گو شتہ - بادشاہ زہر گپتہ گو شتہ ترا سنگ کنل سیمیر
کنال - عبده نخنانے - من گو شتہ منال دی افتراریں ترا ڈزا
پچے کٹاں - مو شے ۱۱۳ تئی ۱۱۴ گٹ ۱۱۵ ساز ۱۱۶ بندیت منال گول
نکار پیت -“

پار مل ۱۱۷ ماتش ۱۱۸ ماذنے دا شہ ۱۱۹ دلشک دی کل دال غنیتی
پار مل منز لال گرہانا آنکو بیگھا شہر ۱۲۰ درا ولتی ماذن لبستی ۱۲۱
لکوئی ۱۲۲ شتہ شہر ۱۲۳ شہر ۱۲۴ اش کشی ۱۲۵ کہ وزیر ۱۲۶ نجح پہ
دانے رند ۱۲۷ شتہ لی ۱۲۸ یہے ۱۲۹ بیگھا با لکھا آو خت اشی
گلکھ اے لھاڑ دکھتہ - گونڈ بیانی اندر و ریخ مان کتو شہر ۱۲۱
بڑ لغتی ۱۲۲ او کیش کہ وزیر ۱۲۳ نجح آنکھ پار مل سدھانی ۱۲۴
لوغ ۱۲۵ شتہ و پہتہ - وزیر ۱۲۶ نجح ۱۲۷ زال آنکھ - پھجی ۱۲۸ و پتخت
ہانگھا پار مل ۱۲۹ زال ۱۳۰ کاہ ۱۳۱ سہت کل بڑ لغت - بڑ لو ۱۳۲ شاہ
لوغ ۱۳۳ در دازع ۱۳۴ مکتی ۱۳۵ کہ دوستی من ۱۳۶ وزیر ۱۳۷ زال ۱۳۸ پھجی
۱۳۹ و پتخت - او زال ۱۴۰ کاہ - سہت کل بڑ لغتیوں ۱۴۱ ملکہ
بی بیگھا اغدیں کا یاں - رو ش ۱۴۲ بادشاہ دا ہو کتہ پار مل بیگھا کیت وزیر ۱۴۳

زال درا و پتیه است - زال ره بھجی و دستیت شف
پتیه - پارمل ناعمالی دکان عاششہ - بقال و دست کرڈی
آنکو دیئی زال و پتیه است - اے دی بھجی و دپتی بام
زنگ ع پارمل و گوشنہ -

» من آف دستے بھوریناں، زال و گوشنہ -

» من ترا نیلاں ۰ پارمل و بقال و گرڈ لغیں دست داش
که می دست و دار - زال و دست داشتہ پارمل و
گرڈ کوششہ دروازغ و لکشی ۰ که من ق بیکھے و کایاں ۰
ناں بانگھا کرڈ و پتیه - بادشاہ گول وزیر و آنکخت -
زال و گوشنہ دست من گرڈ شہ - دیمکری بقال آنکه گوششی و
من دست پارمل و گرڈ شہ ۰ اے کل لمحی گرڈ لغنت - بین کو درازغ
و دیش و لکشیه است که بیکھا اعذیں کایاں ۰

بیکھا وزیر و گوشنہ ۰ من بین گرانیں ۰ بادشاہ جھٹے انگو
آنگو کتہ - بیٹ وزیر پھر و جکتہ - خپتن و بارمل و نکوئی جزان
کتو - جترے رنٹتی ۰ بادشاہ لرغ و گلوئی و آنکه آنگو وزیر آنکه
اشنی و گوشنہ -

» ابا مناں موکل و دشے - من سافرے آں ایسا جبرا درشان ۰
وزیر و موکل داشتہ گوششی ۰

» پارمل آنکه مناں حال و دشے و
وزیر ما ذن و زدار اش - وزیر گدھی انکہ ششہ گرڈ شہ - اش
و گوشتی در بین اے دگ و مردے گوشتہ ۰ وزیر اعذیں

ہواں دگ ۽ لُکھٽه - گڑتہ پول کشی - اسی ۽ گوشۂ -

" تے جک ت توئی جبرآں مناں دئے من جان ۽ کاں گرائیں " ووزیر ۽ آہنی ۽ نکو والی جبر جان کتو توئی پار مل ۽ دال تھنھی پاہل ۽ گوشۂ -

" بیا سنگتی ۽ " اے سنگت بیتو - آنکو پار مل تھنھے لے چک ۽ جکتی ۽ او دست و پاڈ بستہ غصتی ۾ صل جیتی ۽ عالم بخ بیشہ دزیر گتیش - پار مل ۽ وزیر ۽ ما ذن دی گڑتہ - سشو درلنغ ۽ دیم ۽ لکھی ۽ بیکھا ناکڑا بنت " ۽

باٹھا بادشاہ ۽ گوشۂ

" همارا اصرارت ما پار مل ۽ ڦوک ۽ نخوں بلاں ایذا بیٹ " بیشم روشن ۽ اشتیہ شنت - پار مل آنکہ گوشۂ
" پار مل مناں " بادشاہ ۽ گوشۂ -

" فشکے دئے " اسی ۽ وندہ بخ ۽ نال ۽ کاہ، سہت اگھا سشنت - کھل بھی بیتھنست - پار مل او بادشاہ ۽ گرا بنیں دوتی اے بیته - پار مل ۽ گوشۂ -

" مے ڏکیہ ۽ جوایں زال اسٹه تیار بی روں گروں ۽ بادشاہ ۽ دیتہ منی زال دی ہمروڑا اسٹه - روں لے تیار بیتھنست - منزل اگرانا آنکو پار مل ره لوغ ۽ چھجھنست - بیکھا پار مل ۽ مات ۽ لغن آڑتہ او مذری دی آڑتی ۽ بادشاہ وہیں بیته ۽ زال ۽ گوشۂ -

م من ہوال زالال کہ تہ آفت لوٹتہ - من اقرار کئتہ - اے
چور وڑا ترا کشٹوں - ترا مرشی ایڈا آڑتئی - او ترا حزار کشٹ
اشتئی ۔"

بادشاہ ۽ چھپپ کئتہ - بادشاہ ۽ وئی نوخال
سیر کئتہ - عدیدہ کئتہ - پارمل ڻھگ او پارمل مات
و دست ۽ گھپئی - وئی زرع ۽ آنکھنعت - ہمودا سیر و بحکای
۽ لشتعنت -

کسو په جھرے - من په درے
پکہ دژبرے - واڑتوں بیوائے

مرگانی بادشاہ

پیٹھے گریوے۔ گریوے ہر روشن ع دار کاٹت ادشونگی
ہمیرنگا روش باز روشن کیس شو گریو شستہ جنکل داماںی رندنا۔
لوغ ننگھڑات ہڈا مزاںیں مددھے ایمات۔ اشی ع کہ
کھڑا و کڑو کنٹھ تہ اندما بھی اے گو شستہ۔
”لوال مددھو ع ڈائے ہمیدا منی لوغ ابنت من ترا روشن
و پنج روپیہ دی دیاں۔

”منی حمال ع لوال کے ع دشے یا
گریو مددھا ستو دانتہ پنج روپیہ رڈ تو سرگپتہ مہدا اسکہ
میں ہر روشنے ع روشت پنج روپیہ کاریت۔ وخت باز گوستہ
کیس نینٹ اے کاہریں بھاگیاۓ بیشمہ۔

روشنے اشی زال شستہ بادشاہ لوغ ع بادشاہ ع زال
و کہیں جبر دال قال۔ اشی ع گو شستہ۔

”ہواں وخت ششخت میں مار جند و مڈی بازاںت یا
بادشاہ نال ع پول کنٹھ کے پیسی ری داشنا پہ زمباں چراغان
مرشی مڈی رزا پکر آٹکہ یا اشی ع گو شتمہ۔

”منی مرڈ جنکل ع مرگانی بادشاہ ع مسوہ بیٹھ میں ہر روشنے
ع روٹ ہمو ڈا اسک پنج روپیہ داتی۔

میں بادشاہ زال اصل لائیجو پا چکو ہے مرگ ۶
ردا کپتہ رک دا ہے ۶ برائیں۔ بیٹے زال عو قمار نادراد کھڑا ۶
کہ ممال مرکانی بادشاہ ۶ حوناں مہنگت ڈیں میں دراہ بالا ۶
بادشاہ ۶ گرلوپ لومائیفہ ۶ گرلوپ گوشتہ ۶
۶ زال ۶ پہ مرکانی بادشاہ ۶ حون گزرات اٹکائے کن ۶
گرلوپ گدھی روشن اڑتہ آنکو میطھو گور دتہ مرکانی بادشاہ ۶
۶ گوشتہ ۶

"من ترا پے گو شہر منی حال ۽ نوال کسے ۽ دیئے۔ تئی زال
ٻٺو ٿو باوشاہ زال ۽ حال دا ٿئي۔ باوشاہ زال خاص دراہت
هچو ھلکي ۽ ڪنفا انت ڳ ته مناں رئيسيں اور ٻڌي روشن ۽ بيله
پلاں درشك ۽ تاخان مهہٹ گمرا مني پٹ مراد است ۽
گريو ۽ ريميني ٿون کيس گزره ۽ ڪنفا ٻڌي ٻڌي۔ بر طلز زال ۽
ما ٿعني، گريو ۽ اصل هرگ ٿمبو ڦتو اسنه، هرگ ٻهو ڏا گو جڻا
۾ پر ڦني ۽ - پڏا اصل نه سنجالي ٿئي -

روشے ۽ پادشاہ شکارا شستہ۔ گرفتی پہنچے مددھر،
دگ ۽ آنکھ نزیخ ۽ دیتی کہ مر گے گوجلو می ۽ ڪپتیہ انت۔
پادشاہ ڳیول کشتہ دگ ۽ گوشتہ۔

” من مرگانی بادشاہ آں - تئی زال و ملکی کئیہ ناراہ نائیت
 میاں ہے حالاں دا لئی ” بادشاہ مرگ نہ لوونغ ۽ برداشتہ -
 چینی بازی ۽ فیں مرگ اصل دراہ بیتو ٹھیتہ روشنے عبادتہ
 زال و دنار ششتر مرگ ۽ گورا ڪلہ گوشتی -

عَبرانٌ - مرگان زهْلُو سِمِنْدَا آڑتَهُ - اشی عَدان داڑتَهُ اداری
عَ انگورانی انڈہ اشتُوكتَهُ - زال عَ دیتَه شتو کامڑتَهی چُبُتَهی -
داٹانی دیلخ اشتُوداٹی -

روشے ماه بالو عَمرگ عَگت زربتوکه بربپه مرڈا
اسے سبزتَه په بال عَ پولا نایت ہندے جنگلے عَ آتکه سِمِنْدَا^۱
دارال ڈالغا یا - اشی عَ رگوانک جستہ او بادشاہ او بادشاہ
بادشاہ عَ لُوك پچھا آڑتَه وہش پیٹہ - مرگ ععن عَ آنکہ
اشی عَ زر بُر تکفنت اشتُو په دثار جواہیں جردوث بیتغفتی
سینٹ تیار بیتغفت - منزلال گرانا آتکو ماه بالو عَ گور - مرگ
عَ ہڑدویں ونگ عَ زدار کتو جند عَ لونغ عَ بچھن بیتغفت -
اسے سیر و سوکا ٹیٹو فشغفت - بادشاہ عَ گول ماه بالو عَ پیر
کش

